

elbeinem liebenelbanne in inniger Finneigung gewidnet.

ellenjahr 1924.

מחזור ליום ראשון של ראש השנה.

Festgebete

für den erften Tag des Nenjahr-Jeftes.

Erffer Teil.

מחזור לכל מועדי השנה

מונה מחדש ומדויק הימב איז מחסור כל דבר

מתורגם אשכנזית מפורש ושום שכל

על ידי

יחיאל מיכל זקש.

חלק ראשון כולל

מחזור ליום ראשון של ראש השנה

פולין בעהמען מעהרען ואונגארן.

ברעםלויא בהוצאת יעקב ב: בראנדיים

Festgebete der Israeliten

mit

vollständigem, forgfältig durchgesehenem Texte.

Reu überfest und erläutert

nod

Dr. Midjael Jadys.

Ungefürzte und neurevidirte Unsgabe.

Erster Teil:

Roschifa-Schanah. Erster Vag.

Breslan

Verlag von Jakob B. Brandeis.

Inhalt des ersten Bandes.

Gebete für den ersten Cag des Neujahrsfestes.

I. Der Vorabend des Neujahrsfestes.	
	Geite
מפלת מנחה Das Minchahgebet am Vorabend	1
י י י י י י י י י י י י י י י י י י י	12
קבלת שבת Gebete beim Eingange des Sabbath (wenn der erste Tag	
bes Renjahrsfestes auf einen Sabbath trifft)	
Das allgemeine Abendgebet	24
II. Der erste Tag des Neujahrsfestes.	
. Das allgemeine Morgengebet ברכות השחר ופסוקי דומרה	1
Das Morgengebet mit den für biesen	
Tag eingeschalteten Feststüden	
Die Tefillah für diesen Morgen	
Biederholung der Tefillah burch ben Biederholung ber	
Borbeter mit eingeschalteten Feststüden	
סדר קדושה Die Reduschat	
אבינו מלכנו Mbinu Maltenu (fällt am Sabbath aus)	142
סבר הוצאת ספר התורה Gebete beim Herausnehmen ber Thora	
Borlefung aus der Thorah	
אַ מּלְנְתִּיבְיָּהָ אָ מָּלְנְתִּיבְּיָהָ אָ מָּלְנְתִּיבְּהָ הַ אָּבְּתְּרָהְ הַבְּעִרָּהְ הַבְּעִרָּהְ	
Bebet für das Wohl des Reiches	
סרר תקיעת שופר Das Schofarblafen (fällt am Sabbath aus)	
Die Mußaf=Tefillah	
שליה צבור Mieberholung ber Tefillah burch ben	
Borbeter mit eingeschalteten Feststücken	203
ינתנה תקף	217
	222
עלינו לשבם	
Der Prieftersegen	
מומורים של יום	290
תפלת מנחה Das Minchah-Webet	292
סרר תשליך (fällt am Cabbath aus)	
שירי היחוד	
שיר הכבוד	

תפלה לשליח צבור.

לאומרה בכוונה וברחת ובחרדה קודם כל תפלה ותפלה.

אַל מֶלֶךְ נָאֲמֶן שַׁדִּי מֶלֶךְ עָלְיוֹן כַבְּל שַׁוְעָתִי בְּרְצוֹן וּבְאָמוּץ הַלֵּב. כווו נמונס"ז נווו אָחָר אֵל חֵי דַיַּן אֱמֶת שׁוֹפֵּט צֶרֶלְ רַחוּם וְחַנּוּן. רַחֵם עֲלֵי וּשְׁמֵע הְפִּלְּתִי הֵיֹם אֲשֵׁר אֶתְפַּלְתִי הְפִּלְתִי הַמַּסְבִּימִים אֲשֵׁר אֶתְפַּלֶּת וְתְּכְלוֹל הְפְּלְתִי עִם־תְּפִּלוֹת הַיְשְׁרוֹר אֲשֶׁר יְעֲשׁוּ יְשְׂרָאֵל. וְתַחְתוֹר תַּחַת כְּפֵּא כְבוֹרֶךְ וְהַנְּלְוֹל הְפָּלֶת משׁה (כְּיֹּז מְנַשֶּׁה). וְאַל־יֵבוֹשׁוּ בְּיִשְׁרָ בִּי שׁוֹלְחֵי וְלֹא אֲנִי בְּהָם: יְהִיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהָגִיוֹן לְפָּנֶיךְ יְיִ עוֹרִי וְגוֹאֲלִי. אָמֵן סֶלָה: יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךְ אָיִלְם וְעָרֵב הַיּוֹם וְאַל־יִפְּסוֹן קוֹלִי נְעִים וְעָרֵב הַיּוֹם וְאַל־יִפְסוֹן קוֹלִי נְעִים וְעָרֵב הַיּוֹם וְאַל־יִפְסוֹן קוֹלִי נְעִים וְעָרֵב הַיּוֹם וְאַל־יִפְסוֹן קוֹלִי נְעִים וְחָוֹלְ בְּמוֹ שָׁנָּאֲמֵר וְיִהְיֶה הְוֹלְ נְעִים וְתָרֵב הַיּוֹם וְאַל־יִבְּב בְּנִיךְ בָּנִיךְ וְנִיְנָה כְוֹלִי נְעִים וְחָוֹלְ בְּמוֹ שָּנָּאֲמֵר וְיִהְיָה הוֹלֵן וְחָוֹלְ בְּמוֹ שְׁנָּאֲמֵר וְחָבְיֹן בְּלִיךְ בְּיוֹ בְּבִין וְחָוֹלְ בְּמוֹ שְׁנָּאֲמֵר וְיְחָב הוֹלִן לְנִינְ בְּעִים וְחָלֵב בְּמוֹן שְּנָב בְּחִים וְחָלֵבְ בְּמוֹל שָּנָּאָבְיר הוֹל בְוֹלִי וְנְתְב הוֹלְתִי בְּיִים וְחָלֵב בְּבִּלְ הְוֹלְי בְּיִים וְחָלֵים בְּלִיךְ בָּיִיךְ בְּוֹלְי וְיִבְיִם וְחָב, בְּיוֹם וְשִׁנְם בְּיִבוֹך הְוֹלְנִי בְּעִים וְחָבְיִם בְּלִב בְּוֹי בְּיִבְם בְּיוֹב הִוֹלְם בְּבִּיל הְיִבְּיִב בְּיִים וֹיִים בְּבְּיִב בְּיִבְיִבוֹם וּחְבִּים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְיִיך בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִים בּיוֹם בְּיִים בְּיִים בְּבִּים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִבּים בְּבִּיוֹם בְּיִבְיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיוֹם בְּיִבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבוּים בְּיִּבְּיוֹם בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיוֹים בְּיִבְּיוֹם בְּבְּבוֹים בְּבְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּיבְּיִים בְּבְּבוֹים בְּים בְּיוֹיוֹים בְּיבְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּיִים ב

תפלה אחרת לש"ץ.

הְנְגִי הָעָנִי מִפְּעשׁ וְנֶרְעֵשׁ וְנָפְחַד מִפְּחַד יוֹשֵׁב תְּהְלּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאִתִי לַעְמוֹד וְּיְּלְחַנֵּן לְפָנֶיךּ עַל עַפְּדּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלְחוּנִי וְאַךּ עַל פִּי שֶׁאֵינִי בְּדִי וְהָנוּוְ לְכְדָּ. עַלֹּדְ בֵּן אֲבַכֶּּשְׁדְּ אֱלֹהִי אַבְרָהָם אֱלֹהִי יִצְחָק וֵאלֹהִי יַעֵּלְב. יְיִי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֱלֹהִים. שַׁדִּי אָיוֹם וְנוֹרָא. הֲוֹה־ נָא מַצְלִיחַ דַּרְכִּי אֲשֶׁר אְנִכִי הוֹלֵךְ לַעֵמֹד לְבַבְּשׁ רַחְמִים עְלֵי וְעַל שוֹלְחָי. וְנָא אַלֹּהְפִּשְׁיעֵם בְּחַמּאַתִי וְאַל־ עְלֵי וְעַל שוֹלְחָי. נְיִ חוֹמֵא וּפּוֹשֵּע אָנִי. וְאַלֹּ־יִכְּלְמוּ בִי יָּיָ שֶּׁלְרֶא וְשֶּׁלֹדְיֵי שֶּׁתְחַבְּּן: דָאִיָרה פָּנִיךּ עַלֹדעַבְדְּדְּ דוּשִׁיעַנִי בְּחַסְּדְּּ: בִּידִלְּדְּ יָיִי הוֹחְלְהִי צִּסְה תַעֲנֶה צִּדֹנִי צֵּלֹהִי: שְׁמְעֵּה תְפִּלְּתִי וְיָי וְשִׁוְעָתִי וֹ הַצִּזִינָה צֶּלֹדִּבְּטְעָתִי צֵּלֹדְהָתְרָשׁ: שְׁמִע־יְיֵּ וְחָבָּנִי יָיִ הֲיֵהוֹ עוֹזַר לִי:

שׁיר הַפַּעֲלוֹת לְדָוִד: שְּׂמַחְהִּי בְּאוֹמְרִים לִי בִּית יְיָ גַלַּדְּ: שְׂשׁ אָנֹכִי עַל־אִמְרֶתָּדְ בְּמוֹצֵא שָׁלֶל רָב: הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מֵלְבִּי נֵאלֹהָי בִּי־אֵלֶיךְ אֶּתְפַּלֶּל: יָיִ בֹּקֶר הִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אָּעֲרְדְּ־לְךְּ וֹאֲצַפָּה: אָנִי קְרָאתִיךְ בִּי־תַעֲנֵנִי אֵל הַט־אָוְנְךְּ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: רַּגְלִי עָמְדָה בְּמִישׁוֹר בְּמַקְהַלִּים אֲבָרֶדְ יָיֵ:

מִי צֶלְבֶּי שֶׁצְיְּיֶה לְּהָתְפַּלֵּל לִפְּנִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּדְ הוּא שָׁהוּא אֵל

נְּדוֹל וְנוֹרָא. וְאָנֹבִי אִישׁ הוֹמֵא וְהַבְעְסְהִי שְׁמוֹ הַנְּדוֹל בְּמַעְשִׂי

הָרְעִים. וַאָּגִי בְּשָׁר וָדָם עָפְר וָאֵפֶר. וְאֵינִי כְדֵי וְרָאוּי לְהַוְּכִּיּ

שְׁמוֹ הַנְּדוֹל בַּפֶּה פְּעָמִים. אוֹי לִי אִיךְ אֶשָׁא פְנִי לְעָמֹד לִפְנֵי

הַפֶּלֶךְ הַנְּדוֹל וְהַנּוֹרָא מֶלֶךְ מַלְּכִי הַפְּלָבִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

עַלַת בְּל־הָעִלוֹת וְסִבָּת בָּל־הַפִּנוֹת. אֶלָא מִפְּנֵי רַחֲמִיו וַחַסְדִיו

הַנְּדוֹלִים שָׁהוּא מְרַחַם עַל־בְּרִיוֹתִיו. וְרוֹצֶה בְּתְפִלָּה וְתַהְנוּנִים שָׁל־עַבְדִיו. בְּמוֹ שֶּׁנָאֱמֵר קְרוֹב יֵיְ לְכָל־קֹרְאִיוֹ לְכֹל אֲשִׁר וִקְרָאָהוּ בְּצֵשְׁר וְבָשָׁה וְאָת־שַׁוְעָתְם וִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעִם: שֹׁמָע בְּצִבְּיר נְבָאוּר: מְבָּעִי וְיִעְשָׂה וְאָת־שִׁוֹ עָתְהִיּנִ וְיִשְׁיַתִם יְיִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעִם: שֹׁפְע

Minchah=Gebet.

אשרי, Heil benen, die weilen in Deinem Hause! immerdar preisen sie Dich, Selah! Heil bem Bolke, dem also geschieht! Heil dem Bolke, dessen Gott der Ewige ist!

aban (Bfalm 145) Loblied von David, — Ich will Dich erheben, mein Gott, o Ronig! und preifen Deinen Namen ewig und immer. Un jeglichem Tage will ich Dich preisen, und rühmen Deinen Ramen ewig und immer. Groß ist ber Ewige und febr gepriefen, und feine Größe unergründlich, Gin Geschlecht rühmt bem andern Deine Werfe, und Deine Macht= thaten verfünden sie. Den herr= lichen Glang Deiner Majeftät und Deine Wunderthaten will ich dichten. Und die Macht Deiner furchtbaren Thaten follen fie melben, und Deine Größe will ich erzählen. Die Erinnerung

הָעָם שַׁבָּכַה לּוֹ

Rosch Haschanah L.

an Deine große Gute ftronien fie aus, und ob Deiner Ge= rechtigkeit jubeln fie. Gnäbig und barmbergig ift der Emige. langmüthig und groß an Huld, Gütig ift der Emige gegen Alle, und fein Erbarmen ift über all feine Werke. Es preisen Dich, Ewiger, all Deine Werke, und Deine Frommen benedeien Dich. Die Berrlichfeit Deines Reiches sprechen sie aus, und von Deiner Stärke reben fie. fund zu machen den Menschenfindern feine Stärfe und die Berrlichkeit der Majeftät feines Reiches. Dein Reich ift ein Reich aller Emigfeiten, und Deine Berrschaft geht burch alle Geschlechter. Es stützet der Ewige alle Sinfenden und richtet auf alle Gebeugten. Aller Augen schauen empor zu Dir, und Du giebst ihnen ihre Rahrung zur rechten Zeit. Du öffnest Deine Band und fättigft alles Lebendige feines Berlangens. Gerecht ift ber Ewige in allen feinen Wegen und liebe= voll in allen seinen Werken. Nabe ift ber Ewige allen, die ihn rufen, Allen, die ihn anrufen mit Wahrheit. Er thut den Willen derer, die ihn fürchten, und ihr Fleben bort Erund rettet fie. Es hütet ber Ewige Alle, die ihn lieben, und alle Frevler vertilgt er. Des ewigen Ruhm

וַרחוּם וָיָ אֶרֶךְ אַפַּוִם וּנְדַל־ חָסֶר: מִוֹב־יִיְ לַכֹּל וְרַחֲמְיוֹ על־בָל פַעשִיו: יודוּדְ יָי בָּר - פַּעשׁי דּ וַחֲפִיבִידּ יָבָרְכוּכָה: בָבוֹר מַלְכוּתִדְּ יאמרו וּנְבוּרָתְדּ יְדַבּּרוּ: לְהוֹנִיעַ לְבָנֵי הַאָּדֵם גָבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הַדֵּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְדְּ מַלְכוּת בָר'-־עלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּדּ בְּכָלִ־הוֹר וְדֹר: סוֹמֵהְ לְבָל־הַנֹּפְּלִים וְזוֹמֵקף לְבָל־ הבתורוי הַבפופים: עיני כל אַלֵיד יַשַּׂבַרוּ וָאַתָּה נוֹתֵן לְּהֶם אָת־אָכָלָם בָּעָתוֹ: פּוֹתַחַ אָת־יָדֶך וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רַצוון: צַדִּיקוּ יִי בְּכָּלְ־דְּרָכִיוּ וָחָסִיד בְּכֶל־מַעַשְּׁיוֹ: קַרוֹב יָיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יַקרָאָהוּ בָאֱמֶרת: רַצוּוְ־ וָרָאָיו יַעשָה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיְ אָת־בָּל־אֹהָבָיו וְאֵת בָּר־־ דָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תִּהְלַּת יְיָ יְדַבֵּר פִּי וִיבְרֵךְ כַּל־-

foll aussprechen mein Mund, und es preise alles Fleisch seinen heiligen Namen immer und ewig. — Wir aber preisen Jah von nun an bis in Ewigsteit. Hallelujah!

ארני D herr! öffne meine Lippen, und mein Mund verfünde Dein Lob!

בריך, Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott und Gott unferer Bäter, Gott Abrahams, 3igchats und Jaakobs, Allmächtiger, Großer, Gewaltiger und Erhabener, höchfter Gott, ber in Güte Gnade erweiset und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werfe der Väter und den Erlöfer bringen wird ihren spätesten Abkömmlingen, um feines Namens willen in Liebe. König, Beiftand und Retter und Schirm! Gelobt feist Du, Ewiger, Schirm bes Abraham!

אתה Du bift mächtig in Ewigfeit, o Herr! Du belebeft die Todten, ftark, um ftets zu helfen.

Der die Lebenden in Gnaden erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigkeit, die Fallenden ftützt und die Kranken heilt, die Gefeskelten בָּשָׂר שֵׁם כְּךְשׁוֹ לְעוֹלֶם וָעֶר: וַאֲנִחְנוּ נְבָרֵדְּ יָה מֵעַתָּה וְעַר־עוֹלֶם הַלְּלוּיָה:

אַרֹנָי שְׁפְתֵי הִפְּחָח וּפִי יַנִּיד הָחָלֵתִד:

בְּרוּךְ אַתָּה וְיְ שֵּלֹהֵינוּ וֵאֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵיאַבְּרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעְקב הָאֵלְ הַנְּדוֹל הַנִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עָלְיוֹן נּוֹמֵל חֲסְדִים מוֹבִים וְלְנֵה הַכּל וְזוֹכֵר חַסְבִּי אָבוֹת וּמֵבִיא נוֹאֵל לְבְנֵי בְנִיהֶם לְמַען שְׁמוּ לְבְנֵי בְנִיהֶם לְמַען שְׁמוּ וּמָנון. בְּרוּךְ אַתָּה יִ טְנֵן אַכְרָהָם:

אַתְה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַנֵּה מֶתִים אַתְּדֹּהְ רַב לָהוֹשִׁיעֵ:

מְנַלְים וּמַתִּים בְּחָמִּד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵדְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אָסוּרִים löft und seine Treue bewährt den im Staube Schlafenden. Wer ist wie Du, herr mächtiger Thaten? und wer ist Dir ähnslich, König, der tödtet und wieder belebt und sprossen lässet das heil? Und Du bist zuverlässig, daß Du beleben wirst die Todten. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

*)מתה Du bift heilig und Dein Name ift heilig, und Heilige an jedem Tage preifen וּמְקַנֵם אֱמוּנְתוֹ לִישֵׁנִי עָפָּר: מִי כָמוֹךְ בַּעַל וְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶדְ מֵמִירת וּמְחַנֵּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנָצֵמֶן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ צַּתָּה יְיָ מְחַנֵּה הַמֵּתִים:

אָתָה כְרוֹשׁ וְשִׁמְךְ* קרושׁ וּקְרוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם

Reduschah bei Wiederholung der Tefillah durch den Borbeter.

(כרשי) (Borb.) Wir wollen Deinem Ramen bie heitigung bringen in biefer Welt, wie ihm die heitigung wird in den himmeln droben, wie geschrieben steht durch Deinen Propheten: Und Einer rief bem Andern zu und sprach:

(Gem.) Heilig, heilig, heilig ift ber Ewige der Heerschaaren; so weit die Erbe, reicht seine Herrlichkeit.

(Borb.) Die ihnen gegenliber Be-

(Gem.) Gelobt fei die herrlichkeit bes Ewigen! — ein jeglicher von feiner Statte aus.

(Borb.) Und in Deinen heiligen Borten fteht geschrieben alfo:

(Gem.) Der Ewige wird herrichen in alle Beiten, bein Gott, Bion, in alle Geschlechter. Hallelujah!

(Borb.) In alle Geschlechter wollen wir berfabben Peine Aröffe und in alle Dauer ber Beten Deine Weise aushpreche, und Dein Breis. unser Gott, soll aus unferem Runde nie entweichen in alle zeit und Ewigleit; benn ein größer und heliger Gott und König bif Du. Gelobt feift Du, Ewiger, heltiger Gut!

 גַקְדָּשׁ צֶּתְ־שִׁקְּדְּ בְּעוֹלְבֹּשׁ
 בְּשֵׁם שָׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם. כַּבָּתוֹב עַל־יֵד נְבִיצֶּדְּ. וְקָרֶא זֶה צֶּלֹ־זֶה וְאָמֵר:

קייחקדושקרושקדושיי צבאות מלא כליהארץ פבודו:

ח׳ לְעַׁמֶּתָם בָּרוּבְ ׁיאׁמֵרוּ: ק׳וח בָּרוּדְ כְּבוֹד־יָי מָמְּקוֹמוֹ: ח׳ וּבִדְבְרֵי קְדְשְׁךְּ בָּתוּב לֵאמר: ק׳וח יִמְלֹךְ יָיִ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִּךְ צִיוֹן לָדֹר וַדִּר הַלֹלוּיָה:

חי לְדוֹר וְדוֹר נְגִּיד גְּדְלֶּךְ וּלְנֵצְח נְצְחִים קְדָשְׁרִינְדְּ נְקְדִּישׁ וְשִׁבְחָךְ שֵּלֹחִינוּ מִפִּינוּ כִיא יִמוּשׁ לְעוֹלֶם וָעֶד גִּי אֵל מֶלֶךְ נְדוֹל וְלָדוֹשׁ אָּחָה. בָּרוּךְ אֵהָה נִי הַאֵּל הַפָּדוֹשׁ: Dich ewiglich. Gelobt feift Du, Ewiger, heiliger Gott!

ADR Du verleiheft gnädig dem Menschen die Erfenntnis und lehrst den Sterblichen Ginsicht. Berleihe Du uns von Dir aus Erfenntnis, Ginsicht und Verständnis. Gelobt seist Du, Ewiger, der verleiht die Erfenntnis.

השיכנו Führ' uns zurück, Du unfer Bater! zu Deiner Lehre, und bring' uns nahe, Du unfer König! Deinem Dienste, und laß uns zurückfehren mit voller Bekehrung vor Dir. Gelobt seist Du, Ewiger, der Wohlgefallen hat an reniger Kückfehr.

denn wir haben uns versündigt; vergib uns, unser König! denn wir haben uns vergangen: benn Du bist es, der verzeiht und vergibt. Gelobt feist Du, Ewiger, Enädiger, der in Fülle Bergebung gewährt.

ראה Sieh auf unfer Elend und führe unfern Streit und erlöse und bald um Deines Namens willen; denn ein mächtiger Erlöser bist Du. Gelobt seist Du, Ewiger, Erlöser Jis-

raels! רפאנו Sende uns Deine Heilung, o Ewiger! und wir werden genefen; hilf Du uns, dann wird uns geholfen fein: denn יְהַלְלוּךְ פֶּלָה: בָּרוּךְ אַתְה יָיָ הָאֵל הַכָּרוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנון לְאָדָם דַּעַת וּמְלַפֵּר לָאָנוֹשׁ בִּינְה. חְנֵנוּ מֵאִתְּּךְ בֵּעָה בִּינָה וְהַשְּׁבֵל. בְּרוּךְ אַתָּה וְיָ חוֹנון הַדְּעַת: הַשִּׁיבנוּ אָבִינוּ לְתוֹרְתֶּךְ וְקַרְבנוּ מַלְבֵּנוּ לַעֲבוֹרֶתֶּךְ וְקַרְבנוּ בִּלְשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְלְפָנֶיךְ. בְּרוּךְ אַתָּה וְיִ הָרוּצָה בִּתְשׁוּבָה:

פְלַח־לְנוּ אָבִינוּ כִּי חָמָאנוּ מְחַל־לְנוּ מַלְכֵנוּ כִּי פְּשָׁעְנוּ כִּי מוֹחַל־ וְסוֹלֵחַ אָתְה. בְּרוּךְ אַתָּה יִיְ חַנוּן הַמַּרְבֶּה לְסִלוֹחַ:

רְצֵה בְּעָנְנֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּנְאָבֵנוּ מְבַּרָה לְמַעוּ שְׁמֶך כִּי גוֹאֵל חָזָק אָתָה. בָּרוּךְ אַתָּה וָיָ נּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָּאֵנוּ יָיְ וְנֵרְפֵּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִנְּשֵׁעָה כִּי תְהַלֶּתֵנוּ אֲפְּה וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְלָכְל־מַכּוֹתִינִוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ וְלָכְל־מַכּוֹתִינִוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ Du bist unser Ruhm. Und lasse vollständige Genesung für alle unsere Wunden herankommen. Denn Gott und Herr, ein verläßlicher und barmhersigerheilbringerbist Du. Gelobt seist Du, Ewiger, der heilt die Kranken seines Bolkes Fisrael.

Segne für uns, Emiger, unser Gottl dieses Jahr und alle Arten seines Ertrages zum Heil und gieb Segen auf die Obersstäche des Erdenreiches und sättige uns von Deinem Gute, und segne dieses unser Jahr, wie die besten Jahre. Gelobt seist Du, Ewiger, der segnet die Jahre.

Ppn Laß erschallen die große Bosaune zu unserer Befreiung, und erhebe das Panier, zu sammeln unsere Bertriebenen, und bringe uns zusammen von den vier Enden der Erde. Geslobt seist Du, Ewiger, der sammelt die Berstoßenen seines Bolkes Fisraek.

השיבה Setze wieder ein die über uns walten, wie in früsherer Zeit, und die für uns forgen, wie ehedem, und ninm von uns ab Kummer und Wehzlagen und herrsche über uns Du, o Ewiger, allein in Gnade und Grbarmen und sprich unsrein im Gericht. Gelobt seist Du, Ewiger, König, der liebt Recht und Gerechtigseit.

רוֹפֵא נֶצֶּמֶן וְרַחֲמֶן אָתָה. בָּרוּדְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמוֹ יִשְׂרָאַלִּ:

בְּרַךְּ עָלֵינוּ יְיָ שֶּלֹהֵינוּ שֶּתְדִּהָשְׁנָה הַוּאֹת וְשֶּתִּ בְּלִימִינִי תְבוּאָתָה לְּטוֹבְה וְשֵׁבְּעֵנוּ מְפוּבֶךְ וּבְרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשְׁנִים הַפּוֹבוֹת. בְּרוּךְ אַתְּה יִי מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

הָקע בְּשׁוֹפֶר נְּדוֹּל לְחַרוּתֵנוּ וְשָׁא נֵס לְקבֵץ נְּלְיוֹתֵינוּ וְקַבְּצנוּ יַחַר מַבּרוּךְ אַתָּה יָי מְקַבְּץ נִרְחֵי צָבוּךְ אַתָּה יָי מְקַבֵּץ נִרְחֵי צָפוֹ יִשְׁרָאֵלֹ:

הְשִׁיבְּה שֹפְּמֵינוּ בְּבָרָא שוֹנָה וְיְעַצִינוּ בְּבַרְּאָהְיֹּלְה וְהָמֵר מִמֶּנוּ יְגוּוּ יֵי לְבַרְּךְ בְּחֶטֶר וּבְרַחֲמִים וְצִדְּבַנוּ בַּמִּשְׁפְּט. בִּרוּךְ וְצִדְּבַנוּ בַּמִּשְׁפְּט. בִּרוּךְ אַתְּה יִי טֶלֶךְ אוֹהֵב צְיְרָקְה וּמִשְׁפָּט:

Denen aber, die uns verleumben, gieb feinen Erfola, und all die Frevel llebenden laß im Fluge dabin= schwinden, und fie Alle mogen schnell dahin sein, und die im Uebermute Dir Trogenden mögeft Du eilend vernichten bald in unferen Tagen. Gelobt feift Du, Ewiger, der bricht des Feindes Macht und die frechen Uebermüthigen beugt.

by Ueber die Frommen und Gottgeweihten und die Alten Deines Bolkes, des Saufes Risrael, und über ben Reft ihrer Gefegeslehrer und über die Fremblinge, die aus Frömmigkeit zu Dir fich befehrt, und über uns moge Dein Erbarmen rege werden, Ewiger, unfer Gott! und gieb heilvollen Lohn allen denen, die Vertrauen auf Deinen Namen in Wahrheit, und laß unser Theil mit dem ihren vereint fein ewiglich, und laß uns nicht zu Schanden werden; denn auf Dich haben wir vertraut. Gelobt feift Du, Ewiger, Stüße und Zuversicht der Frommen!

ולירושלים Nach Feruschlajim, Deiner Stadt fehre in Barmherzigfeit zurück und nimm Deinen Wohnsit in ihr, wie Du verheißen, und baue fie bald

וַלַמַּלִשִׁינִים אַר־תִּהִי תִקוָה וְכָר־עוֹשֵׁי רִשְּׁעָה בְּרָגַע יאברוּ וְכָלָם מְהַרָה יָבָרֵתוּ וְהַוֵּּרִים מְהַרָּה תַעַבֶּר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַנֵּר וָתַכְנִיעַ בִּמְהֵרָה בִיַמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתְּה יָיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ וַדִּים:

ער־הַצָּהִיקִים וַעַרֹּ-הַהַסִידִים וְעַלְ־זִקְנֵי עַפָּדְּ בַיֹת יִשְׂרָאֵר ְ וְעַלֹּ־פְּלַמַת סוֹפָרִיהֶם וְעַל־גֵּרִי הַצְּרֵק וְעַבִּינוּ יָהֱמוּ רַחַמִיךּ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שֶׂכָר מוֹב לְכֹלֹ הַבּוֹמָחִים בִּשִׁמְדְּ בַּאֲמֵת וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִפְּהֶם לעולם ולא גבוש כי בד בָּמָחָנוּ בְּרוּדְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן ומִבְמָח לַצַּדִּיקִים: וְלִירוּשֶׁלֵם עִירִה בְּרַחֲמִים הָשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בַּרוֹכָה כַּצִישֶׁר דִבּרְתָּ וּבְנֵה אוֹתָה בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בּנְיַן עוֹלָם וְכִפֵּא דָוִר

in unferen Tagen, einen ewigen Bau, und ben Thron Davids wolle balb in ihr aufrichten. Gelobt feist Du, Ewiger, der bauet Feruschalaginn.

Den Sproß Davids, Deines Knechtes, laffe balb hervorfprießen, und feine Macht hebe fich durch Deine Silfe! denn auf Deine Silfe hoffen wir den ganzen Tag. Gelobt feift Du, Ewiger, der da fproffen läffet des Heiles Macht.

Vow Höre unsere Stimme, Ewiger, unser Gott! sei mild und barmherzig gegen uns und nimm in Barmherzigkeit und Hulb unser Gebet an; benn Du, o Gott, hörest Gebet und Flehen. Und so laß uns denn, o König nicht leer zurücksehen aus Deinem Angesicht! Denn Du erhörst das Gebet Deines Bolkes Jisrael in Erbarmen. Gelobt seist Du, Ewiger, der hört das Gebet.

Laß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Bolt Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feueropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an mit Hulb, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Wolses.

מְבֵּרָה לְתוֹכָה תָּכִין. בְּרוּדְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשְׁלָם: אֶת־צֶּמֵח דְּוִר עַבְּדְּדְּ מְבֵּרִנּם בִּישׁוּעֶתֶדְּ כִּי לִישׁוּעָתְדְּ כְוִינוּ בְּלֹ־הַיּוֹם. בְּרוּדְ אַתָּה יִיְ מַצְמִיחַ כֶּנֶן יִשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּר הְפִּלְתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵע הְפִּלְתנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵע הִסְלְפָנֶיף מַלְבֵנוּ רֵיכְּסְ אַל הְפִּלֶיף מַלְבֵנוּ רֵיכְסְ אַל הְפִּנֵיף מִלְבֵנוּ רֵיכְסְ הְפִּנֵיף אָתְה שׁוֹמֵע הְפִּלַחְמִים. בְּרוּךְ אַתְּה יִי שׁוֹמֵע תִפִּלָה:

רְצַה ֹיְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַפְּקְ יִשְׂרָאֵל וּבִּתְפִּנְתִם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעַבוֹרָה לִּרְבִיר בִּיתֶּךְ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵר וְּתְפִּנְּתִם בְּאַהֲבָר תְקַבֵּר בְּרָצוֹן וּתָהִי לְרָצוֹן הְמִיד עַבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַפֶּך: ותחינה Und schauen mögen unste Augen, wenn Du zurückfehrst nach Zion in Barmherzigkeit. Gelobt seist Du, Ewiger, der zurückbringen wird seine Gerrlichkeit nach Zion.

וְתֶחֲטֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךּ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתְּה יִי הַפַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן: יִי הַפַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

Während der Borbeter bieses pird laut betet, wird von der Gemeinde das untenstehende leise gebetet *)

שודים Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Emige, unfer Gott und unferer Bater Gott, auf immer und ewia. Hort unsers Lebens. Schild unsers Beils bift Du durch alle Geschlechter. Wir danken Dir und verkünden Dein Lob für unfer Leben, das gegeben ift in Deine Sand, wegen unferer Seelen, die Dir find anvertraut, und wegen Deiner Bunder die an jedem Tage uns geleiten, und wegen D iner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeigungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, Allgütiger! denn nicht geht zu Ende Deine Barmherzigkeit, — Du Allerמודים אַנְחְנוּ לֶךְ שְּאַתְּה הוא יי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ לְעוֹלֶם וְעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָנֵן יִשְׁענוּ אַתָּה הוּא לְּדוֹר וְדוֹר. נוֹרֶה לְךְּ וֹנְסֵפֵּר תְּהַלְּתֶךְ עַל־חַיִּיניּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְ וְעַל־ וְעַל־נִפְּיךְ שֶׁבְּכֶל־יוֹם עִמְנוּ וְעַל־נִפְּיךְ שֶׁבְּכֶל־יוֹם עִמְנוּ וְעַל־נִפְּיְרְ שֶׁבְּכֶל־יוֹם עִמְנוּ וְצְבְּרָים. הַפוֹב כִּי רֹא־ בְּלוֹ רַחֲמֶיךְ וְהַמְרַחֵם כִּי בְלוֹּ רַחֲמֶיךְ וְהַמְרַחֵם כִּי

לורים שְנַחְנוּ לָךְ שְׁאַהָּח הוּא יְיָ אֶלֹהֵינוּ וַאּלֹהֵי אָכוֹתִיגוּ מְלֹהֵי לְלַבְּשָׁר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדְאוֹת לְשִׁמְךְ הַגְּרוֹל וְהַקְּרוֹשׁ עַל שֶׁהָחֵיִיתָנוּ וְקִנְּמְתְנוּ. כֵּן תְחַיֵּינוּ וּתְקַוְיֵבנּ וְקְנְיֵבנּ וְקְצִּיםוֹף בָּלְיוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קְדְשֶׁךְ לִשְׁמֹר חְשֶּוֹךְ וְלַעְשׁוֹת רְצוֹנֶךְ וְלָעְשׁוֹת לְצוֹנֶךְ וֹלְעְשׁוֹת בְּצוֹנֶךְ וּלְעְבַּרְ שְּׁלֵם עַל שַׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לְךְּ. בָּרוּךְ אַ הַהוֹדְאוֹת: וּלְעָבוֹר שְׁנִם עַל שַׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לְךָּ. בָּרוּךְ אַ הַהוֹרָאוֹת:

barmer! denn fein Aufhören fennt Deine Buld. Bon jeber hoffen wir auf Dich.

by Und für bies Alles fei gefegnet und erhoben Dein Name, unser Rönig! beftändig,

auf immer und ewig.

501 Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen möge es Deinen Ramen in Wahrheit, o Gott, Du unfer Schutz und unfer Beiftand ewiglich! - Gelobt feift Du, Emiger! Allgütiger ift Dein Name, und Dir ift es schön danfendes Befenninisabzulegen.

Laß Fülle des Friedens für immer fommen über Sisrael. Dein Bolf; benn Du, o König, bift herr alles Friedens! Und lag es Dir mohlgefällig fein, zu fegnen Dein Bolf Bisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden. Gelobt feift Du, Emiger, ber fegnet fein Bolf Fisrael mit Frieden.

Mein Gott! Bewahre meine Bunge bor Bofem, und meine Lippen, daß fie nichts Trügliches reben. Denen, Die mich schmähen, laß meine Seele ichweigen, und gleich dem Staube fei fie demüthig gegen Alle. D öffne mein Herz durch Deine Lehre, und Deinen Geboten eile meine Seele nach. Und

לארתמו חַסְרִיךּ מִעוֹלָם קוינו לַדְּ:

וַעל־כָּלֶם יִרְגבָרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךּ מַלְבֵנוּ הַמִיד לִעוֹלֵם וַעֵּר:

וכל הַחַים יורוּך פַּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְדּ בָּאֱמֶת הָאֵר יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרִוּךְ אַתְּה וְיָ הַפּוֹב שִׁמְךּ וּלָךּ נָאָה לְהוֹדוֹת:

שׁלוֹם רַב עַל־יִשְׂרַאֵּר עמה תשים לעולם כי אַתָּה הוא מֶלֶךּ אָרוֹן לְכָלֹ־ הַשַּׁרום. וְמוֹב בְּעִינֶיךָּ לְבָרֵךָ אֶת־עַמְּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָּל־־עַת וּבְּכָל־שָּׁעָה בִּשְׁלוֹמֶך: בָּרוּךְ אַתָּה יִיָ הַמְבָרָדְ אֶת־עַמוֹ יִשְׂרַאָּלֹ בשלום:

אַלהַי נצור לשוני מֵרֶע וּשְׂפָתִי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלִי נַפְשִׁי תִדום וְנַפְשִׁי בָּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֵה. פְתַח לָבִי בְּתוֹרֶתֵף

aller derer, die gegen mich Bofes finnen, Rath und Unschlag zerstöre, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um Deiner Beiligfeit, um Deiner Lehre willen. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlge= fällig fein meines Mundes Worte und meines Bergens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Bort und Erlöser! Der Frieden ftiftet in feinen Boben, Er laffe walten Frieden über uns und über gang Fisrael. Darauf sprechet: Amen!

"Mög' es Dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Bäter! das erbauet werde das heiligthum balb in unseren Tagen, und saß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Ehrfurcht, wie in den Tagen der Borwelt und in den Jahren der ältesten Beiten.

וּבְמְצְוֹתֶיךְ תִּרְדּוֹךְ נַפְּשִׁי.
וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עֲלֵי רָעָה מְהַרָּה הָפֵּר עֲצְתָם וְקַלְּכֵלְ מְחֲשֵּבְהָם: עֲשֵּרה לְּמֵעֵן שְׁמֶךְ עֲשֵׂה לְמֵען יְמִינֶךְ עְשֵׁה לְמֵען קְרְשֶׁתְּךְ עֲשֵׁה לְמַען תּוֹרְתֶּךְ: לְמַען יִחְלְצוֹן יִדִידִיךְ הושִיעָה יְמִינְךְ וַעֲנֵנִי: יִדְיוּ לְּכָעוּ יְמִינְךְ וַעֲנֵנִי: יִדְיוּ לְּכָעוּ יְמִינְךְ וַעֲנֵנִי: יִדְיוּ לְּכָּיִךְ יִנְעִינִי וְנְצֵלִי: עְשֶׁה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמִיו הִוּא יִעֲשֶׁה שְׁלוֹם עְלִינוּ וְעֵלֹ בְּלֹרִישְׂרָאֵל וְאָמְרוֹ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנִיךּ נִי אֱלֹהֵינּּ נָאלֹהֵי בְּימִי עוֹלָם בִּימִי עוֹלָם הַלְּלֵנִּי בְּתֹרָתָהְ: וְשֶׁם נַעֲבְּדְּ הַלְּלֵנִי בְּתוֹרָתָהְ: וְשֶׁם נַעֲבְּדְּ הַלְּלֵנִי בְּתוֹרָתָהְ: וְשֶׁם נַעֲבְּדְּ הַלְּלֵנִי בְּתוֹרָתְ: וְעִּלְם וּכְשָׁנִים וְהוּדָה וִירוּשֶׁלִם בִּימִי עוֹלָם וּבְשׁנִים הַדּמֹנִיוֹת:

ערוב תבש'לין.

אם חל עיש ביום ד' לוקחין פת שלם וכזית תבשיל דבר הראוי ללפת בו את הפת כגון בשר דגים או ביצה צלויה ומניחין איתו על הפת ואומרין

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶּךְ הָעוּלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתִיו וְצִוּנוּ עַל־מִצְוַת עֵרוּב:

בְּהָבֵן עֵרוּבָא יְהַא שְׁרֵא לָנָא לְמַפֵּא וּלְבַשְּׁלְא וּלְאַמְּמָנָא וּלְאַרְלָלָתְא שְׁרָנָא וּלְמֵעְבַּר בְּּלֹ־עָרְבְּנָא מִיוֹמָא מָבָא לְשַׁבְּתָא לָנוּ וּלְכָל־הַדָּרִים בְּעִיר הַוּאֹת:

Gebet beim Eingang bes Sabbath.

Um Freitag werben fier bie folgenben Stude (in manchen Gemeinben nur von חומור שיר ליום השבת (ב. 22, an) eingeschaltet.

135 (Pfalm 95) Auf! laffet uns jauchzen dem Ewigen, jubeln dem Hort unferes Beils. Laffet uns begrußen fein Antlig mit Danklied, mit Gefängen ihm jubeln. Denn ein großer Gott ift der Emige und ein König, groß über alle Götter, in deffen Sand die Gründe der Erbe, und deß find die Boben der Berge; bem bas Meer gehört, das Er gemacht, und bas Trockene haben feine Sände gebildet. Kommet, daß wir uns bücken und niederbeugen, binfnien vor bem Ewigen, unserem Schöpfer. Denn Er ift unfer Gott, und wir bas Bolf feiner Beibe und bie Beerde feiner Hand noch heute, so ihr feiner Stimme gehorchet. Bärtet nicht euer Berg wie zu Meribah, wie am Tage von Maffah in der Wüste, da mich versuchten

eure Bater mich prüften, obschon fie saben mein Werk. Vierzig Jahre war ich über= druffig des Geschlechts, und ich iprach: Gin Bolf irren Berzens find fie, und fie erkannten nicht meine Wege; daß Sch geschworen in meinem Borne: Rimmer follen fie gelangen zu meiner Rube!

שירו (Bfalm 96.) Singet bem Ewigen ein neues Lied, finget dem Ewigen, alle Lande! Ginget dem Ewigen, preiset feinen Namen, verfündet von Tag zu Tag feine Silfe. Erzählet unter den Bölfern feine Berrlichkeit, unter allen Nationen seine Wunder. Denn groß ift der Ewige und fehr gepriesen, furcht= bar ift er über alle Götter. Denn all die Götter ber Bölfer find Nichtiges; aber ber Ewige hat den himmel gemacht. Glang und Majestät ift vor ihm, Triumph und Schmuck in feinem Beiligthume. Spendet bem Ewigen, Bölkergeschlechter! Spendet dem Ewigen Ehre und Triumph. Spendet bem Ewigen feines Mamens Chre, bringet

בַּמְּרְבָּר: אֲשֶׁר נִפוּנִי אַבותיכם בַּחַנוּנִינַּם ראו פעלי: אַרבַעים שָנֶה אַקוּט בִּרוֹר וָאמָר עָם תֹעֵי לַבַב והם לאיידעו דרכי: אשר נשבעתי בַאפּי אִם־יִבֹאוּן אֵל־־ מנוחתי:

שיר הָרָשׁ (צוּ) שִׁירוּ לַנְי שִׁיר הְרָשׁ שִׁירוּ לַנִי כָּל־הָאָרֶץ: שִׁירוּ לי בַרכוּ שָׁמוֹ בַשְּׂרוּ מִיוֹם־ לִיוֹם יִשׁוּעֲתוֹ: סַפָּרוּ בַגּוֹיִם בּבוֹדוֹ בְּכַל־הָעַמִּים נָפַּלָאוֹתֵיו: כִּי נֶדוֹכּל יִיַ וֹמָהַלֵּל מָאֹד נוֹרֵא הוּא עַל־ בַּר־אֵלהִים: כִּי בַּל־אַלהִי העמים אלילים וני שמים עַשָּׂה: הוֹר וְהָרָר לְפָנָיו עוֹ וַתִפָּאֵרֵת בִּמִקְדָשׁוֹ: דָבוּ לַנִי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הַבוּ לַנִי בַבור וַעו: הַבוּ לַיֵי כִּבוֹר שמו שאו מנחה ובאו

Geschenke und gehet ein in feine Sofe. Budet euch vor dem Ewigen im beiligen Schmucke: erzittert vor ihm, alle Lande! Sprechet unter den Bölkern: Der Ewige ift König! Und fest ift das Erdenrund, manket nicht: Völker richtet Er mit Redlich= feit. Frohlocke der himmel und juble die Erde, dröhne das Meer und feine Fulle; frohlich fei die Flur und Alles, mas barin! Dann muffen jauchzen alle Bäume des Walbes - vor bem Emigen ; benn Er ift gekommen, ift gekommen, die Erde zu richten. Richten wird Er bas Erdenrund mit Gerechtigkeit und die Bölfer mit feiner Treue.

"(Pfalm 97.) Der Ewige ift König! Es juble die Erde, frohlocken die vielen Eilande. Sewölf und Wetterdunkel rings um ihn, Recht und Gebühr Stütze seines Thrones. Feuer geht einher vor ihm und brennt ringsum seine Feinde. Es erhellen seine Blize das Erdenrund. Es schaut und zittert die Erde; Berge zerschmelzen wie

לָםצַרוֹתַיוֹ: הַשָּׁתַחווּ לַיֵי בַהַרַת־קֹרֵשׁ חִילוּ מְפָּנְיו בַּל־הָאָרֵץ: אִמְרוּ בַגּוֹיִם יִי מָלָדְ אַף־תִּכּוֹן תַבֵּל בַּל־ תמוש ידין עמים במישרים: יִשְׂמָחוּ הַשַּׁמִיםוָתְגֵל הארץ ירעם הַיָּם וּמְלֹאוֹ: יַעְלוֹ שָׁרִי וְכַל־אֲשֵׁר־בּוֹ אֲז יִרַנְנוּ בָּל־זָעבי־זַער: לִפְנֵי זְיַ כִּי בָא כִּי בָא לִשִׁפֹּט הַאָּרֵץ וִשְׁפַּט־תַבֶּל בָּצָרֵק וַעַמְים וֹנֵי בְּלָדְ תְּנֵיכ הַאָרֶץ וִשְׁמַחוֹר אִיים רַבִּים: עָנָן וַעַרַפֵּר ביביו צדקומשפט מְבוֹן בַּסאוֹ: אשׁ לפניו תקד ותלהט סַבִּיב צַרִיו: האירוּ

בְרָקִיו תָבֵל רַאַתָה

וַתָּחֶל הַאַרץ: הַרים

בַרונג נַמַפוּ מִלפני

מִלְפִנֵי אֲדוֹן כַּד־

Bachs vor dem Ewigen, vor dem Serrn der gangen Erbe. Es verfünden die Simmel fein Recht, und alle Bölfer schauen seine Herrlichkeit. Zu Schanden merben all die Bildanbeter. die fich rühmen der Gögen; vor ihm werfen sich nieder alle Götter. Es hört und freut fich Zion, und es jubeln die Töchter Jehudahs, wegen beiner Gerichte, Emiger! Denn Du, Emiger, bift erhaben über bie ganze Erde, fehr hoch über alle Götter. Die ihr ben Emigen liebt, haffet das Bofe! Er hütet die Seelen feiner Frommen; aus der Hand der Frevler rettet Er fie. Licht ift auß= gefäet bem Berechten, und benen, die redlichen Bergens find, Freude. Freuet euch, Gerechte, in dem Ewigen, und banket feinem heiligen Unbenten.

השמים צדקו בל־אלהים: מעהותשמה ציו זמחה: שמחו

מומור (Pjalm 98.) Pjalin. Sin= get bem Ewigen ein neues Lied, denn Er hat Wunder gethan: ibm half feine Rechte und fein heiliger Urm. Rund gemacht bat ber Ewige feine Bilfe, bor den Augen der Bölfer sein Beil offenbart. Er gedachte feiner Suld und feiner Treue bem Sause Jisrael; es schauten alle Grenzen der Erde die hilfe unseres Gottes. Inbelt bem Ewigen, alle Lande! brechet aus und jauchzei und fpielet. Spielet bem Ewigen mit ber Bither, mit Bither und Stimme des Rubels; mit Trompeten und Vofaunenschall jubelt vor dem Ronige, dem Emigen. Dröhne das Meer und feine Rülle, bas Erdenrund und feine Bewohner. Strome muffen gumal die Berge jubeln - vor bem Ewigen; benn Er ift getommen die Erde zu richten. Er wird richten bas Erdenrund mit Gerechtigkeit und die Bölfer mit Redlichfeit.

"(Pfalm 99.) Der Ewige ift König! Es zittern die Bölker; Er thronet über Cherubim, — es wankt die Erde. Der Ewige in Zion ift groß, und erhaben ift Er über alle Bölker. Sie preisen Deinen Namen — groß

(צח) מִוְמוֹר שִׁירוּ לֵיֵי שִׁיר חַרַשׁ כִּי־נִפַּלַאוֹרת עַשָּׂה הושיעה־לו יִמִינוֹ קַרשו: הודיע יִי יְשׁוּעָתוֹ לָעיגִי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִרַכְתוֹ: זַכַר חַסִדּוֹ וַאֱמוּנָתוֹ לָבֵית ישַׂרָאַ רַאוּ כַל־אַפִּמִי־אַרַץ אַת יְשׁוּעַת אֱלהֵינוּ: הָרִיעוּ לַנָי כַּל־הַאָרֵץ פִּצחוּ וְרַנְנוּ בַּבְנוֹר וְקוֹל וְמְרַה: רַבְצֹּינְוֹת וָקוֹר שׁוֹפֶּר דָרִיעוּ רִפְנֵי הַפֶּלֶךְ יִי יָרַעַם הַיָּם וּמָלאוֹ הַבַּר וִישָׁבֵי בַה: נַהַרוֹת יִמְחַאוּד כָף יַחַד הַרִים יַרַנֵּנוּ: לִפְנֵי וָיַ כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֵץ יִשְׁפַּמ־תַבַל בְצַדֶּק וְעַמִּים במישרים:

ייָ מֶלֶךְ יִרְנְּזוּ עִמִּים יוֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט הָאָרֶץ יִי בְּצִיּוֹן נְרוֹל וְרֶם הוֹא עַל־ בָּל־הָעִמִּים: יוֹדוּ und furchtbar, heilig ift er -und ben Triumph des Rönigs, der das Recht liebt. Du haft festgestellt die Redlichkeit; Gebühr und Recht in Jaafob haft Du geschafft. Erhebet den Emigen, unsern Gott, und budet euch vor seiner Füße Schemel! Beilig ift er. Moscheh und Aharon maren unter feinen Brieftern und Schemuel unter ben Unrufern feines Namens; fie riefen gum Ewigen, und Er erhörte fie. In der Wolfenfaule rebete Er zu ihnen; fie mahrten feine Zeugniffe und die Satung, die Er ihnen gegeben. Emiger, unfer Gott! Du erhörtest sie; ein verzeihen= der Gott warft Du ihnen und auch Rächer ihrer Unthaten-Erhebet ben Emigen, unfern Sott, und bücket euch vor feinem

שִׁמְךּ גַּרוֹל וִנוֹרָא קרוש הוא: ועו מלך משפט אהב אתה בוננת מישרים מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעַקב אַתָּה עַשִּׁיתַ: יי אַרהינוּ וַהִשְּׁתַחוֹוּ לַהַדֹם נְלָיוֹ לָרוֹשׁ הוֹא: משה ואהרו בכהניו בר אַלִיהַם שַׁמָּרוּ מוֹ: יי אלהינו אתה הַנִית לַהֶם וְנֹקֵם עַל־ heiligen Berge; benn heilig ift der Ewige, unfer Gott.

מומור (Bfalm 29.) Pfalm von David. Spendet dem Emigen, Söhne der Götter! fpendet dem Ewigen Ehre und Triumph. Spendet dem Ewigen feines Namens Chre, bucket euch vor Ewigen in beiligem Schmucke. Die Stimme des Ewigen erschallt über den Baffern; der Gott der Ehre donnert, ber Ewige über mächtigen Waffern. Die Stimme des Ewigen erschallt mit Macht, die Stimme des Ewigen mit Majeftät. Die Stimme des Ewigen gertrümmert Cebern, und es gertrümmert ber Emige die Cedern des Lebanon, und läßt fie hüpfen wie Rälber, Lebanon und Sirjon junge Reëmim. Die Stimme bes Ewigen wirft zuckende Feuerflammen. Die Stimme des Ewigen macht erbeben die Büfte, erbeben macht der Ewige die Büste Radesch. Die Stimme des Ewigen macht gittern die Eichen und entblättert bie Balder, und in feinem Balafte fpricht alles: Chre! Der Ewige thronte bei der Fluth, und es thronet der Ewige als König immerdar. Der Ewige gibt Macht seinem Bolte, der Ewige jegnet fein Bolf mit Frieden.

לְהַר כָּוְרְשׁוֹ כִּי כָּרוֹשׁ יֵי אֱרֹהֵינוּ :

(ים) מִּוֹמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיִי בָּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיָי בָּבוֹד וַעו: הָבוּ לַיָי כְּבוֹר שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַנִי בְּהַדְרַת־לֹּבָשׁ: קול יַנָ עַל־הַמָּיִם צִּ־הַבְּבוֹר : הַרְעִים יָיַ עַל־מַיִם רַבִּים קול־יִי בַּכֹחַ קוֹל יִי בֶּהָרָר: קול יָיַ שֹבֵר אֲרָוִים וַיִשַבֵּר יִיָ אָת־אַרְזִי הַּכְּבָנוֹן: וַיַּרְקִיבֵּם במו־עגל לבנוןושוריון במו בֶּן־רָאֵמִים: קוֹל־יִיַ חֹצֵב לַהַבוֹת אַשׁ: קוֹל יָיַ יַחִיל מִרְבָּר יָחִיל יִיָ מִּדְבַּר כְּרֵשׁ: קוֹל יָנְ יְחוֹבֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֲשׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכְלוֹ כָּלוֹ אֹמֵר בָבור: יָיַ לַמַבוּל יָשָׁב וַיִּשֶׁב יָי מֶלֶדְ לְעוֹלָם: יָיַ עוֹ לְּעַמוֹ יִתּן יָי יָבָרַך אֶרת־עַמּוֹ בשלום:

Der Braut entgegen, Freund. wohlan! Laßt froh den Sabbath uns empfahn!

שמור "But' und gebent'!"2) in einem Laut

hat uns bes Ging'gen Mund ver-

Der einzig ift, ber Ging'ge beift: Co Beih' und Ruhm von jeder Lipb' ibn preift.

לקראת Dem Sabbath eilet froh entgegen,

Dem Quell, ans bem uns ftromt ber Segen,

Der eingeset ift bon Anbeginn, Des Bertes Schluß, bas Erft' in Bill' und Sinn.3)

קרש D Stadt des Herrn, o Prachtpalaft,

Steh' auf aus Trümmern bu nach langer Raft!

Bu lang ichon weilteft bu im That ber gahren;

Dein Gott wird nen bir feine Suld gewähren.

ראשי החרוזים שלמה הלוי.

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת בַּלָּדִּי, פְנֵי שַׁבָּת נִקבָּלָה: לִנִה

שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדְבּוּר אֶחָד.

הִשְׁמִיעָנוּ אֵל הַמְיָחָד. יְיָ

אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. לְשֵׁב

וּלָתְפָּאָרַת וְלָתְהַלַּה: לִּכִּה

לְקְרֵאת שָׁבָּת לְכוּ וְגַלְכָה. כּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה. מראש מְכֶּוְדֵם נְסוּכָה. סוֹף מַצִשֶּה בְּמַחַשְּבָה תְּחָלָה: לֹנה

מְקְהַשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכְה. קוּמִי צְאִי מִתּוֹדְ הַהְפֵּכְה. רַב לָדְ שָׁבֶרת בְּעֵמֶק הַבְּבָא. וְהוּא יַחֲמֹל עָלַיִדְ הַמֶּלָה: לנה

1) Berfaffer ift R. Salomo Alfabeg.

') Das Gebot, ben Sabbath zu heiligen, ift in ben zehn Geboten im zweiten Buche ber Thorah mit bem Borte "Gebenke" und im funften Briche mit ber Mahnung "hüte" (wache barüber) eingeleitet. Beibe find nach tem Midrasch, "wie es ber Wund nicht sprechen und bas Ohr nicht fassen," in eine m Laute bei ber Offenbarung Gottes vernommen worden.

3) Der Sabbath als die Krone des vollbrachten Schöpfungswertes war in dem Blane des Beltenbaues das frühere. Das Ziel ift im Gedanten das Erste Dieser Sat des Aristoteles tehrt dei jüdischen Philosophen häufig wieder, und ist so geläufig, daß er auch in diesem Sabbathgruße feine Stelle gefunden.

התנערי D schüttle ab ben Staub und Wust,

Mein Bolf! zieh' an bas Rleib ber Luft.

Der Sproß von Sfai, bem eblen Uhn Aus Bethlehem, erlösend wird er nah'n.

התעוררי D raff' dich auf in frischem Wuth!

Es naht bein Licht; leucht' hell in Gluth!

Steh' auf und ftimm' ein Loblied an!

Sieh, Gottes Glang verklärend zieht beran.

nicht beugt bich Schmach, nicht hült bich Scham;

Richt feufge noch, betrübt von Gram. Schut meines Bolles Arme bei bir finben,

Und neu ersteht die Stadt auf ihren Grünben.

Die bich beraubt, fie find gur Beute;

Es schwindet deiner Dränger Mente. Dein Gott in froher Lust dich schaut. Bie sich der Bräut'gam freut der Braut.

יטין Du behust bich aus nach allen Seiten,

Birft beines Gottes Ruhm verbreiten, Durch ihn, ber ab von Pereş stammt. 1) Froh jubeln wir und jauchzen insgesammt. ַּהְנַצְרִי מֵעֶפָּר קוּמִי. לְבְשִׁי בִּנְנֵי תִפְּאַרְתֵּדְ עִמִּי.עַל־יֵד בָּן־יִשִׁי בִּית הַלַּחְמִי.נְרְבָה אֶל־נַפְשִׁי נְאָלָה: לֹנה

הַּתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי. כִּי בָּא אוֹרַךְּ קוּמִי אוֹרִי. עוּרִי עוּרִי שִׁיר הַבּּרִי. כְּבוֹד יִיְ עָלַיִךְ נִגְלָה: לכּה

לא תַבשִׁי וְלֹא תִבְּלְמִי. מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי וּמֵדְה־תְּהֲמִי. בְּדְ יָחֲסוּ עֲנְיֵי עַמִּי. וְנְבַנְתָה עִיר עַל־תִּכְּה:

יְמִין וּשְׂמאׁל תִּפְרֹצִי. וְאֶת־ יְיָ תַּעָרִיצִי. עַל־יֵד אִישׁ בֶּן־פַּרָצִי. וְנִשְׂמְחָה וְנַגִילָה: לכה

¹⁾ Der Erlöfer.

Bieh' ein in Frieden du, des Gatten Luft, ') Gegrüßt mit Wonne und aus froher Rruft!

Im Preis ber frommen Treuen lieb und traut,

Billfommen, Braut! willfommen, Braut!

מומור (Bfalm 92.) Pfalmlieb für den Sabbath Tag. - Schön ift's. bem Emigen zu banken und zu fpielen Deinem Namen Bochfter! - ju berfünden am Morgen Deine Buld und Deine Treue in den Nächten, auf dem Zehnsait und auf dem Pfalter, mit dem Geton ber Cither. Denn erfreuet, Emiger, haft Du mich durch Deine That: ob den Werfen Deiner Bande juble ich. Wie groß find Deine Werke, Ewiger, mie febr tief Deine Bedanken! Der Dumme erfennet nicht und der Thor fieht folches nicht ein: wenn aufblüb'n die Frevler wie Gras und sproffen alle llebelthäter, - daß fie getilgt werden auf ewig. Du aber bift ewiglich erhaben, Ewiger! Denn fiebe. Deine Reinde, Ewiger! benn fiebe, Deine Reinde geben unter, es gerftreuen fich alle Uebelthäter. Und Du erhöheft, wie des Reëm, בּוֹאִי בְשָׁלוֹם עֲטֶרֶת בַּעְלָה. גַּם בְּשִׂמְחְה וּבְצָהְלָה. תּוֹךְ אֱמוּנֵי עַם סְגָּלָה. בּוֹאִי כַרָּה. בּוֹאִי כַּלָּה: לֹיה

עים כמו עשב ויציצו

¹⁾ Das Bild bes innigen Bereins zwischen Gott und Jerael ift oft bas bes ehelichen Bundes. Der Sabbath, als ber Gott geweihte Tag, heißt insofeen "bes Gatten Luft".

mein Sorn: ich bin getränft mit frischem Dele. Und es ichauet mein Auge auf meine Laurer: bon ben Bofewichtern. die wider mich aufstehen, bort mein Dhr. Der Gerechte, Balmen gleich blübet er: wie bie Ceber auf Lebanon schießt er empor. Gepflanzt im Saufe des Emigen, in ben Bofen unferes Gottes blüben fie. Rach im Greifenalter fproffen fie, find markig und belaubt; zu verfünden, daß redlich ift der Ewige, mein Bort, und fein Tadel ift an ihm.

" (Pfalm 93.) Der Ewige ift König! Sobeit bat angelegt, angelegt der Ewige, Macht um= gurtet; und feft ift das Erdenrund, manket nicht. Fest ift Dein Thron von je ; von Ewigfeit bift Du. Es erbeben Strome. Emiger! erheben Strome ibre Stimme: Strome erheben ihr Gebraufe. Vor dem Rauichen großer Gemäffer, ben gewaltigen Brandungen Meeres, ist gewaltig in der Bobe der Emige. Deine Reugniffe find febr bemabrt, Dein Baus zieret Beiligfeit, Emiger, für die Dauer ber Reiten.

וַתְּרֶם כִּרְצִים בַּרְנִי בֵּלֹתִי בְּשֶׁמֶן רְעַנְן: וַתַּבֵּם עִינִי בְּשׁנְּרִי בַּכְּמִים עְלֵי מְרַעִים תִּשְׁמֵענָדה אָזְנִי: צִּדִּיק יִשְׂנָה: שְתוּלִים בְּבֵית יִי בְּתְצָרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַבְּרִיחוּ: עוֹר יְנוּבוּן בְּשִׁיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעַנַנִּים יִהְיוּ: יְדָהַנִּיד כִּי־ עוְלָתָה בּוֹ: עוְלָתָה בּוֹ:

(צג) יְיָ מָלְךְ נֵאוּת לְבֵשׁ לְבֵשׁ יִי עוֹ הִתְאַוֹּר אַרְּד תְּכּוֹן בִּסְאַךְּ מֵאָז מֵעוּלְם גָכוֹן בִּסְאַךְּ מֵאָז מֵעוּלְם גָשְׁאוּ נְהָרוֹת קוֹלְם יִשְׂאוּ נְשְׁאוּ נְהָרוֹת קוֹלְם יִשְׂאוּ מֵיִם רַבִּים אַדִּיר בַּמְּרוֹם מִשְׁבְּרִי־יִם אַדִּיר בַּמְרוֹם מִשְׁבְּרִי־יִם אַדִּיר בַּמְרוֹם יְיִ: עֵדֹתֶיךְ נָאַוְדּה־קּרֶשׁ יִי לְאֵרֶךְ יָמִים: קריש יחים.

Gebet für den erften Abend Rojch ha-Schanah.

Bahrend der Borbeter ב־כו fagt, fagt die Gemeinde das untenstehend

ברכו (Vorb.) Preifet ben Gwigen, ben Gochgepriefenen!

ברוך (Gem.) Gepriefen fei ber Ewige, ber hochgepriefene, für immer und ewig!

Cwiger, unser Gott, König der Welt, auf bessen Geheiß die Abende dämmern, der mit Weisheit aufthut die Himmelspforten und mit Einsicht wandelt die Zeiten, der wechseln läßt die Zeitläufte und reihet die Sterne auf ihren Wachtposten Willen. Er schaffet Tag

חון בָּרכוּ אָת־יָיָ הַמְּבֹרָךְ: קיחבָּרוּךְיִיָּ הַמִּבֹרָךְ לְעוֹלְםוָעָד.

בְּרוּךְ אַתְּדֹּ יְיִ אֲלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלְם אֲשֶׁר בִּרְבְרוֹ מֵעְרִיב עַּרְבִים. בְּחָבְמְה פּוֹתַחַ שְׁעְרִים וּבְתְבוּנְה מְשַׁנָּה עִתִּים וּמְחַלִיף אֶת־ תַּוְמַנִּים וּמְחַבּר אֶרִר־הַכּוֹכְבִים בְּמִשְׁמְרוֹתִיהָם בְּמִשְׁמְרוֹתִיהָם

לְּבְּרַבְּרַ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְבְּצֵּאר וְיִתְרוֹטֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁלֹּד מֶלֶךְ מֵלְבִּי הַבְּּלְכִים הַבְּּלְנִים בְּבְּוֹזֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שָהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַהַרוֹן וּטְבַּלְעָדִיוֹ אֵין אֱלֹהִים. סֹלוּ לֶרֹכֵב בְּעַרָבוֹת בְּיָה שְׁמוֹ וְעַלְזוּ לְעַלְזוּ לְפָנִיוֹ: וְשְׁמוֹ מְלֹדְבָּלְבְּרָבְה וּתְהַלֶּה: בְּרוּךְ שֵׁם וְעַלְזוּ לְבָּלִיוּ לְעוֹלֶם וַעָּר: וְיִהִי שֵׁם יְיֵ מְבֹרָךְ מַעֵּהָה וְעַד־עוֹלֶם: בְּרוּךְ שֵׁם בְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלֶם וָעָד: וְיִהִי שֵׁם יְיֵ מְבֹרָךְ מַעֵּהָה וְעַד־עוֹלֶם:

und Nacht, rollet weg bas Licht vor ber Finsternis und die Finsternis bor dem Lichte, läßt entschwinden den Tag und führet herauf die Nacht und hat gesondert Tag und Nacht. Ewiger der Schaaren ist sein Name. Gott der Allmächtige, lebendig und ewig dauernd, — Er wird über uns walten in alle Zeit und Ewigkeit. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Abende dämmern läßt.

Mit ewiger Liebe haft Du Dein Bolf, das Haus Fisrael, geliebt, Lehr' und Gebot, Sahungen und Borschriften uns gelehrt Darum, Ewiger, unser Gott! wenn wir uns niederlegen und wenn wir aufstehen, sprechen wir von Deinen Gesehen und freuen uns der Worte Deiner Gotteselehre und Deiner Gebote

ech-Lala inn हेर्। देवदा दार्वाः און אמר ואון דבום 4414 1114 11841 ובות אמני ובובע فتلكند: بالم غيا ומהמן זבו מנוג מספנום בבוע-אלי CLILI LACIO ه عفری منصب אָמִּגֹע בְּיִּגְ בִּגְ לִּמִּץְ תְּבְּיִּגִּ בְּמִּטְשִׁיִּגִינְיִבְבִּי בִּיְמִּיִּתְּשִׁיִּ הָּנֵי אֶבְטַנִי: נֹאֵנִי, ן בַּעַםֹבַּבַּ בַּאָם הָּבַּבְּע בְנִי אַהָּב, בַּאָם בַנְטִבּפֹּגְבּוֹאָמֹלֵאִנְנִאָּמִתְּנִ בפעלף מארץ מארים. םמבו אוכיון אָלְנִינִ אוֹנִינִי בְּנִי יִפְּבַנִי צַבְּמַתְּן المُمْلِد بنيا خِيد : ديمُد נטלני לְב : עוֹבְאֵני נִי עַפְבּבּ ניוים בר יו אלינו באשר ב למם לבתו למנונ:

Sangmeister; Pseim 20.) Dem Songmeister; Pseimmel ers David. — Die Hinmel ers zählen bie Herrtichkeit Gottes, und seiner Hutz bie Weiter zuch eine Bert, und eine Racht sur andern die Kundet spricht zur andern die Kundet spricht zur andern die Kunde. Nicht sine andern die Kunde. Nicht zur andern die Kunde. Nicht zur andern die Kunde. Nicht zur andern deren Stacht nicht gehört wieb, sondern micht gehört wieb, sondern micht gehört wieb, sondern

Er hat mir wohlgethan. mill bem Ewigen fingen, benn Derz ob Deiner Hulfe. Ich Teiner Huld; es froblodt mein Ewige ist. Id aber vertraue dem Bolte, dessen Gott der Bolte, dem also geschieht; Beil mad liace - Salif ndi de and auste nonigo fun biom dem Lande Mizrajim. Thue dun träufgeführte die rod Ich bin der Ewige, dein Gott, um Deiner Enabe willen. dun Reistand! und erlose uns Dein Beil gieb uns. Auf, uns en, Ewiger, Deine Gulb, und Deiner geharrt. Laß uns fdau-Tion sion , sin robin , wie wir Go möge fein Deine Buld, beiligen Rannen vertrauen mir. עוא: בֹּוֹבוֹ וֹמִׁמַנוֹ לְבַּנוֹ טַבּטַׁע כָה אָזֹנה נְבּוֹנְיּהָנ וֹנֹאֵאָם אֹוֹ ַ בַּאָתוֹלָם: נֹפָּאָנוּ ילנג אטונטלטנ ינאם לְנִאֵנו: עוְהָא. תְּעוֹן אֵעַ בַאַפּׁנַ עוְאָּגְּעִי עַפֶּׁלְצְּנְאָנִתּ בְּיִנְם sal, sto elab th: " אָבַבּוּנֹגֹלְלִבְ פֿבְּנוּ: וֹגֹּבֹאִנִע אַלאור אַפֿוני מִשְּׁנִּרַ־לְנוּ لاهلا خلختلا فغرب: " מגַ־נֹאום: בְנֹנְעַנֹּתְנֹתְעַבְּ מִפֹּמ בַאֹנֹא בַמִּב נִמנִג ין אַן וֹלִמוִע עוִפּּיע: הַנָּיִשְׁאַ ברוך אֵלהים: אַל־נַנִקמוֹת מִטֹן מִו וֹעֹתֹֹאֹמוִע בְֹמֹם طفظليه عر نظر عر يند וֹאַנִּ בֹּאִטַׁלִים: מִנָא אָטִיםן באקנים על־ישְרָאֵל בּאַנְתוֹ व्यर्दिच तव्हाः ह्यः या וכר נחשיף יי וחקדיף כי חַפְּרְּרִנְיִי מִשְׁיִבְיִי הַשְׁיִבְיִי הַ מִּיִּרְיִנְיִי וֹ אַבְעֹבֹלָא בַוֹם מִּלָּ וֹלְאְבֹוֹגִינְ בֹּלְבְיַוֹבֹּעוּ: אַפֿע

lich nuler Berg; benn feinem ift Er. Denn an ihm preuet ler Beiliand und unser Schild Seele martet des Ewigen: untrage fie bis in Ewigfeit. Unfere Dein Erbe, und weide und Hit Beinem Bolte und legne — i guainik gəzəlun əbvz mv dit Wer König erhöre und der auf Dich vertraut, Ewiger ichaaren! Beit dem Menfalen, erlah! — Gott der Jeer Beste ist uns der Gott Jaatobs, Deerladaaren ist mit und, eine Segen, Selah! Der Gott der aber Dem Bolt komme Dem - Beim Ewigen ist der Sieg : vergilt Lohn den Bochmüthigen. debe Wich, Richter der Erde, per Rergeltung, erlcheme! Erper Mergeltung, Emiger, Gott Aepriesen sei Gott! — Cott Macht und Stärke dem Bolke. ne, Gott Fisraels! Er giebt Wolken. Furchtbar bift Du, Gott, aus Deinem Heiligthus nod ni thaille mist dan mount nief ist Janasig redu ichquuira Ewigkeit sind sie. Gebet Gott und Deiner Huld; denn von gevente Beiner Liebe, Ewiger, merden ftets mich bewahren. Deine Huld und Deine Treue ten Weine Liebe bon mir; -Indbürug ichin flrich regicad all seinen Grimm. — Du, seinen Lorn ab und wedt nicht

gebe fein Gemächs, und ihr bald umfommet, weg aus dem schönen Lande, bas ber Ewige euch giebt. — Und ihr follt diese meine Worte euch zu Bergen nehmen und zu Gemuthe, und fie binden Wahrzeichen auf eure Sand, und fie feien gum Denkbanbe zwischen euren Augen. Und lehret sie eure Rinder, babon zu reden, wenn du sigest in deinem Saufe und wenn bu geheft auf dem Wege und wenn bu dich hinlegft und wenn du aufstehft. Und schreibe fie auf die Pfoften beines Baufes und an deine Thore! Auf daß sich mehren eure Tage und bie Tage eurer Kinder auf dem Erdboden, ben ber Ewige geschworen euren Batern, ihnen zu geben, - wie die Dauer des himmels über ber Erde.

Ind der Ewige fprach zu Moscheh also: Rede zu den Kindern Jisrael und sprich zu ihnen, daß sie sich Schaufäden machen an die Zipfel ihrer Kleider für ihre Geschlechter, und sollen an die Schaufäden des Zipfels eine purpurblaue Schnur ansetzen. Und daß sei euch zu Schaufäden, daß wenn ihr sie ansehet, ihr euch ersinnert alle Gebote des Ewigen und sie thuet, und nicht

וַאֲבַרְתָּם מְהַרָּה מֵעַל הָאָרֶץ הַפּוֹבָה אֲשֶׁרְ יְהֹוְהָ לָבֶם: וְשַּׂמְהָהַם על־־לבבכם توهورك الإهاروك אֹתַם לָאוֹת עַל־יֶדְכֶּם וְדְיִוּ וָלִפַּדְהָּתְם אֹתְכֶם אֶת־בְּנֵיְכֶחְ לַדַבֵּר בָּס בְּשִׁבְחְּךָּ בְּבֵיתָּדְ וּבָנֻכְתִּהְ בַדֶּרֶךְ וּבְשָּׂכְבְּהְ ובקומה: וכתבתם בּיתֶדְ וּבִשְּעָרֵידְ

וְיָאמֶר יְדְּיֶהְ אֶל־משֶׁה לֵאמְר: דַבֵּר אֶל־משֶׁה יִשְּׂרָאֵל וְאָמַרְתְּ אֲלֵהֶם יְשָׂרָאֵל וְאָמַרְתְּ אֲלֵהֶם בְּנְדִיהֶם לְדֹרֹתְכם וְנְתְנְּיּ אַל־צִיצָת הַבָּנֶרֶף פְּתִיל אָכַלת:וְהָיִהְלֶּכֶם לְצִיצָת וּרָאִיתָם אֹתוֹ וּזְכַרְתָּם אֶת־ umherspähet nach eurem Herzen und nach euren Augen, denen ihr nachbuhlet; damit ihr euch erinnert all meiner Gebote und sie thuet, und ihr heilig seiet eurem Gotte. Ich bin der Ewige, euer Gott, der Ich euch herausgeführt habe aus dem Lande Mizrajim, euch ein Gott zu sein, Ich, der Ewige, euer Gott.

אמת Wahr ift es und zuber= lässige Gewißheit bies Alles und für uns bindenb. Denn Er ift ber Emige, unfer Gott, und Keiner außer ihm, und wir find Bigrael, fein Bolf. Er ift es. ber uns befreiet aus der hand ber Gewaltherren, unfer Rönig, ber uns löfet aus der Hand aller Tyrannen; der Allmächtige, ber es unfertwegen beimfommen läffet unferen Widersachern und der Lohn zahlt all ben Feinden unferes Lebens; ber Gewaltiges vollbringt, nicht zu ergründen, und Wunder ungählbar: der uns erhält am Leben und nicht manken läffet unfern Juß; ber uns treten läßt auf die Böhen בְּלַרִמְצְוֹתְ יְהְיָּהְ וַעֲשִׂיתֶם אָתֶם וְלֹא תְתוּרוּ אֲחֲרֵי לְבַּבְכָם וְאָחֵרֵי אֵיגִיכֶם לְבַּבְכָם וְאָחֵרֵי אֵיגִיכֶם לְפַען תִּוְבְּרוּ וְעֲשִׁיתֶם אֶתֵּר לַבְּלְחֵיכֶם יְאָשֶׁר הוֹצֵיְתִּי בְּלְחֵיכֶם שֵׁאֶשֶׁר הוֹצֵיְתִי אֶלְחֵיכֶם מֵאֶרִץ מִצְּיְרִים לְהְוֹת לְכֶם לֵאלֹהֵים אֲנִי יְהֹוֹה אֱלְהֵיכֶם:

אֱמֶת נָאֱמוּנָה כָּל־זֹאת וְלֵיֶם עָלֵינוּ כִּי הוּא וְיְ יִשְׂרָאל עִמוֹ: הַפּוֹבנוּ מִיַּד מְלְּכִים מַלְבֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מַבְּף כָּל־הָעְרִיצִים: הָאל מְבָּף כָּל־הָעְרִיצִים: הָאל וְהַמְשׁלֵם נְמוּל לְּכִל־ וְהַמְשׁלֵם נְמוּל לְּכִל־ וְהַמְשׁלֵם נְמוּל לְכִל־ וְנְפְלָאוֹת עִר־אֵין מִסְפְּר: הַשְּׁם נַפְּשׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא־ הַשְּׁם נַפְּשׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא־ הַמְּן לַמוֹם בֹּוֹנוּ:

unferer Feinde und aufrichtet unsere Kraft über all unsere Saffer; der für uns Wunder und rächende Vergeltung geübt an Pharaoh, Zeichen und augenfällige Berte am Boben der Söhne Chams; ber fchlug in feinem Grimme alle Erftgebornen Migrajims und binausführte fein Bolf Fisrael aus ihrer Mitte zu ewiger Freiheit; der hindurchleitete feine Rinder durch das gefpaltene Schilfmeer, ihre Berfolger und ihre Reinde in die Tiefen verfenkte Er. Und es faben feine Rinder feine Stärke, gaben Lob und fangen Preis feinem Namen, und feine Berrichaft mit willigem Bergen nahmen fie auf sich. Moscheh und die Kinder Fisraels stimmten Dir an ein Lied mit großer Freude. und fie alle fprachen:

"" "Wer ift wie Du unter den Gewaltigen, Ewiger! wer, wie Du, verherrlicht in Heiligfeit, erhaben in ruhmvollen Berken, Wunder schaffend?"—

Dein Walten fahen Deine Kinder, Du, der bas

הַפַּרְרִיכֵנוּ עַל־בַּמות אֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַרֹּ־־ בַל־שׁנָאִינוּ: הָעשָה לָנוּ נִפִּים וּנְקַמָּה בְּפַּרִעה אותת ומופתים באדמת בני הם: המכה בעברתו בַּר־בָּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אָת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכֶם לָחַרוּת עוֹלַם: הַפַּעַבִיר בָּנָיוֹ בֵּין נְּזָרִי יַם־סוּף אַת־ רוֹדְפֵיהֵם וָאֵת־שׂוֹנְאֵיהַם בָּתָהוֹמוֹת מָבַע: וָרָאוּ בַנֵיו גָבוּרָתוֹ שָׁבָּחוֹ וְהוֹדוּ לשמו: ומלכותו ברצון קבְּלוּ עָלֵיהֶם. משֶׁה וּבְנֵי ישראר לד ענו שירה בְשִּׁמְחָה רַבְּהוְאָמְרוּ בַּלָם:

מי כְמֹכָה בָּאֵלִים יְהוְרֹ מִי כְּמֹכְרֹ יְאִדְּרְ בַּפֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹת עשׁה כָּלֶא: מַלְכוּתְךּ רָאוּ בָנֶיךּ בּוֹבֵע מַלְכוּתְךָּ רָאוּ בָנֶיךְ בּוֹבֵע Meer gespalten vor Moscheh. "Dies ift mein Gott!" huben fie an, und sprachen:

", Der Ewige wird regieren immer und ewig!"

ונאטר Und es heißt: Denn befreiet hat der Ewige Jaakob und ihn erlöset aus der Hand des Stärkeren. Gelobt feift Du, o Ewiger, der Jisrael erlöset hat.

שכיבנו Gib, baß wir ung binlegen, Ewiger, unfer Gott! jum Frieden, und lag uns wieder auffteben, unfer Königf jum Leben, und breite über uns Deines Friedens Belt und leite uns im Rechten mit gutem Rathe von Dir, und hilf uns um Deines Namens willen und fchirme uns, und wende von uns Feind und bofe Rrantheit, Schwert und Noth und Sorge, und entferne jeden Sinderer aus unserem Untlike und unserem Rücken, und im Schatten Deiner Fittige birg uns! Denn Du, o Gott, unfer Buter und unfer Retter bift Du: denn ein Gott, der gnädig und barmbergig waltet, bift Du. Und wahre unsern Ausgang und unfern Gintritt zum Leben und zum Frieden bon nun an bis in Ewigfeit. Und breite

יֶם לִפְנֵי משֶׁה זֶה אֵלִי עָנוּ וְאָמְרוּ.

נֵי וִמְלֹדְ לְעִלֶם וָעֶר:

וָנֶאֱמֵר כִּי־פָּרָה יִיָּ אֶתֹּר יַצַקֹב וּגְאָלוֹ מִיֵּר הָזֶקמִמֶּנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יִיָ נְאַלֹּ יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁבִּיבֵנוּ וְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעַמִיבֵנוּ מַלְבֵנוּ לְחַיִים וּפָרושׁ עַלִינוּ סְבַת שָׁרוֹפֶּךּ וְתַּקְנֵנוּ בְּעַצְה מובה מִלְפָנֵיך וְהוֹשִׁיעֵנוּ למען שמה ורגן בערנו מעלינו אונב דבר וְחֶרֵב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָמֵר שַׂטָן מִלְפַנִינוּ וּמֵאַחַרִינוּ וּבְצֵל בְּנָפֵיך תַּסְתִירֵנוּ בִּי אַל שוּמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתַה בִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אָתָה ושִׁמור צַאתֵנוּ ובואַנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁרוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלֶם. וּפָרוֹשׁ עָלֵינוּ über uns Deines Friedens Belt! Gelobt feift Du, Ewiger, ber das Zelt des Friedens breitet über uns und über fein ganzes Bolk Fisrael und über Feruschalajim.

סְכַּת שְׁלוֹמֶךּ. בָּרוּדְ אַתְּה יִי הַפּוֹרֵשׁ סְכַּת שָׁרוֹם עָלִינוּ וְעַל כָּל־עַמוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשֶׁלָם:

(Um Sabbath :)

(1720 Und es follen hüten die Kinder Jistael den Sabbath, daß sie feiern den Sabbath in all ihren Geschlechtern, als ein ewig Bündnis. Zwischen mir und den Kindern Jistael ist er ein Zeichen für ewig, daß in sechs Tagen Gott geschaffen Himmel und Erde und am siebenten Tage gefeiert und gerastet.)

Wp. Blaset am Neumond den Schofax, am Mondbeginne für den Tag unseres Festes; benn eine Sahung für Jisrael ist es, eine Gebühr für den Gott Jaakobs.

ארני D herr! öffne meine Lippen, und mein Mund verfünde Dein Lob!

ברוך Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott und Gott unferer Bäter, Gott Abrahams, Sizchaks und Jaakobs, Allmächtiger, (וְשָׁמְרוּ בְנֵי־וִשְׂרָאֵל אֶת־ הַשֵּׁבְּת לַנְידוֹתְם בְּרִיתְ הַשֵּׁבְּת לְדֹרֹתְם בְּרִיתְ עוֹכָם: בֵּינִיוּבִין בְּנֵייִשְׂרָאֵל אות הִיא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יָי אֶת־הַשְׁמִים וְאֶת־הָאָרֶץ וֹבַיוֹם הַשְּבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפַשׁ:)

תְּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שוּפֶר בַּבֶּטֶא לְיוֹם חַנֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרֵא חוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהִי יַעַלָּב:

חצי קריש. אָדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְּחָח וּפִי יַנִּיד תִּחִלְּתָד:

בְּרוּדְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ נאלהי אֲבוֹתִינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק נִאלֹהֵי Großer, Gewaltiger und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade erweiset und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Väter und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkönnulingen, um seines Namens willen, in Liebe.

receit Gebenk' unfer zum Leben, Herr, der will, daß wir leben, und schreibe uns in das Buch des Lebens, um Deinetwillen, Gott, ewigslebender

מלך Rönig, Beiftand und Retter und Schirm! Gelobt feist Du, Ewiger, Schirm des Abraham!

אחה Du bift mächtig in Ewigfeit, o Herr! Du belebeft die Todten, ftark, um ftets zu helfen —

ber die Lebenden in Gnaden erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigfeit, die Fallenden stükt und die Kranken heilt, die Gefeffelten löst und seine Trenc bewährt den im Staube Schlafenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten, und wer ist Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt und sprossen lässet das Heil?

w Wer ist wie Du, Bater

יַעַלְב הָאֵל הַגְּרוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל הַסְרִים פוֹרִים וְלְנֵה הַכּּל וְזוֹכֵר הַסְדֵּי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שִׁמוֹ בָּאֲהַבָּה:

זְכְרֵנוֹ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵּץ בַּחַיִּים. וְכְתְבֵנוּ בְּםַבֶּר הַחַיִי ש. רְמַעֵנְךְ אֱלֹהִים חַיִּים: רָמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

ָםֶלֶךְ עוֹגֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בָרוּךְ אַתָּה יָיָ מָגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה נְּבּוֹר לְעוֹלֶם אֲדֹנְי מְחַיֵּה מֵתִים | אַתָּה רַב לְּחוֹשִׁיע. מְכַלְבֵּר חַיִּים בְּחֶפֶּר מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחְמִים רַבִּים סוֹמֵך נוֹפְלִים וְרוֹפֵּא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנְתוֹ לִישֵׁנִי עָפֶּר: מִי בְּמוֹךְ בַּעַל נְבוּרוֹת וּמִי בּמֹךְ בָּעַל נְבוּרוֹת וּמִי הֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מַמִית וּמְחַיֵּה וּמַצִּמִית יִשוּעָה:

מי כמוד אב

bes Erbarmens, ber gebenket feiner Geschöpfe zum Leben in Erbarmen?

und Du bift zuber: läffig, daß Du beleben wirft die Todten. Gelobt feift Du, o Ewiger, der die Todten heleht.

heilia und ann Du bist Dein Name ift heilig, und Beilige an jedem Tage prei= fen Dich ewiglich.

eo laffe denn kom= men, Ewiger, unser Gott, Deine Kurcht über Deine Geschöpfe und ehr= fürchtiges Bangen vor Dir über Alles, was Du er= schaffen, daß Dich fürchten alle Deine Geschöpfe und vor Dir sich bücken alle Wefen und sie Alle werden mogen ein Bund, Deinen Willen zu thun mit ganzem Herzen, wie wir es er= fennen, Ewiger, unfer Gott! daß die Herrschaft ist bei Dir, die Macht in Deiner Sand und die Kraft in אונבור הביביקינה

הרחמים.זוכריצוריו לחוים ברחמים:

אַתַה לַהַחֵיוֹת מַתִים. בַּרוּך אַתָּה <u>יָי מְחַיֵּה</u> המתים:

אתה קרוש ושמד קרוש וקרושים בכלדיום יהללוה

וּבַבֵּן מֵן פַּחַוּב בעשיד. ואימתד ומעשים. וישתחוו ידכל־הברואים. שו כקם שלם

Deiner Rechten und Dein Name erhaben über Alles, was du geschaffen.

Und so gieb denn die Ehre, o Ewiger, Deinem Bolke, den Ruhm den Dich Fürchtenden und der Hoff=nung Zuwersicht denen, die Dich suchen, und das freie Wort den auf Dich Harvenden, Freude Deinem Lande und Wonne Deiner Stadt, und die Macht lasse aufkeimen Deines Knechtes David und das Licht leuchten des Sohnes Hischais, Deines Gesalbten, bald in unseren Tagen.

Dann werden die Gerechten es schauen und sich freuen und die Redelichen jubeln und die Frommen in Jauchzen frohlocken, und das Laster wird schließen seinen Mund und der Frevel gänzlich wie Rauch dahinschwinden,

וְשִׁמְדְּ נוֹרָא עַל כְּל־ מַה־שֶּבְּרָאתָ:

וּבְבֵּן תֵּן בְּבוֹדְ יְיִ לְעַפֶּדְ. תְּהִלְּרֵ לִירֵשִּׁידְ. וְּתִקְנָה לְרוֹרְשֶׁידְ. וּפִתְחוֹן פָּה לַמִיחֲלִים לְדְּ. שִׁמְחָרֵה לְאַרְצֶדְּ. וְשְׁשׁוֹן לְעִינֶדְּ. וְשְׁשׁוֹן לְעִינֶדְ. וְצְמִיחַת כֶּנֶן לְדְוֹר לְבָּוֹיִשִׁי מְשִׁיתֶדְ. לְבָּוֹיִשֵׁי מְשִׁיתֶדְ. בִּמְהַרָה בִּיְמֵינוּ:

וּכְבֵן צֵּדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׁמָחוּ וִישָׁרִים יַעֵּלרוּזוּ. וַחֲסִידִים בְּרַנָּחיָנִילוּ וְעוֹלֶתְה תִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל־ הָרְשְׁעָה כָּלָּה בְּעִשְׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר Gebet für ben erften Abenb.

wenn Du tilgen wirst die Herrschaft des Ueber= muthes von der Erde.

ותמלוך Und wenn Du herrschen wirst allein, o Ewiger! über alle Deine Werke auf bem Zijons= berge, der Stätte Deiner Berrlichkeit, und in Jeruschalajim, Deiner heiligen Stadt, wie geschrieben fteht in Deinem heiligen Worte: "Berrschen wird der Ewige für alle Zeit, bein Gott, Rijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!"

Beilig bist Du, und furchtbar Dein Name, und kein Gott anger Dir, wie geschrieben steht: "Und erhaben ift der Gott der Schaaren im Gerichte und der heilige Gott geheiligt in Gerechtigkeit." Gelobt feist Du, Ewiger, heiliger Könia!

ann Du hast uns erkoren

מַמִשֶּׁלֵת זַרון ותמלוד | אתה

מַעשִידּ₊ בִּהַר מְשָׁבַּן כְבוֹדֵךָ. ובירושלים עיר ַקַרַשֶּךּ. כַּכַּתוּב בְּרַבְּרֵי כָּוְרִשִׁהְּיִמְלֹדְּ נִי | לעוֹלָם אֵלהַוּךְ הללויה:

וש אתה ונורא שְּמֶדּ וְאֵין אֵלוהַ מְבַּלְעֲדֵיךָ. כַּכָּתוּב וַיּנְבַה וְיָ צְבָאוֹרת בַמִּשָׁפַמּ. וַרָּאֵר הַקְרוֹשׁ נִקְרַשׁ בִּצְדַכָּה. בַּרוּך אַתַּה יָי הַמֶּּלֶךְ הַלָּרוֹשׁ: בְחַרָתַנוּ מְכַּר'--

aus allen Bölfern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Bungen und uns geheiliget durch Deine Gebote und uns nabe gekracht, unser König, Deinem Dienste und Deinen Namen, den großen und heili= gen, über nns genannt.

inni Und Du haft uns gegeben, Ewiger, unfer Gott! in Liebe (biefen Cabbathtag und) diesen Tag des Gedächtniffes, den (Erinnerungs:) Lag des Pofaunenschalls, eine heilige Bernfung zur Erinnerung an den Auszug aus Mizrajim.

אלהינו Ilnfer Gott und Gott unserer Bäter! Lasse aufsteigen und vor dich fommen, zu Dir gelangen und dir vors Ange treten, in Wohlgefallen von Dir gehört, in Obhut genom= men und gedacht werden unfer Gedächtniß und unser Geschick und das Gedächtniß - unserer Bater und des Gefalbten, des Sohnes Davids, Deines Knechtes, und Fernschalajims, Dei= ner heiligen Stadt, und Deines gangen Volfes, des haufes Jisraels, zur Rettung und zum Guten, zur Huld und Gnade, zum Erbarmen, Leben und Frieden an diesem Tage des Gedächtniffes. Gedent' unser, Ewiger unser Gott! an ihm zum Guten, und verhänge

דָּעַפִּים. אָהַבְתָּ אוֹתְנוּ. וֹרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתְנוּ מְבֶּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקְדַשְׁתְנוּ בָּמִצְוֹתֶידָּ. וְקַרַבְתְּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעַבוּדָתֶדְּ. וְשִׁמְדְּ הַנְּּרוֹל וָהַבְּקרושׁ עָלֵינוּ כָּלְרָאתָ:

וַתִּתֶּן־כָּלנוּ יִיְ אֱלֹהֵינוּ בָּאַהַבָּה אַת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וָאֶת־יוֹם) הַוָּכְּרוֹן הַוָּהָּ, יוֹם וְבְרוֹן הָרוּעָה (מּמּמּמה זְבְרוֹן הַרוּעָה) הַּרוּעָה מָקְרָא־קֹדֵשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת : מִצְרָיִם

אַלהֵינוּ וָאלהֵי אַבוֹתִינוּ יַעַכֶּה וְיָבֹא וְיַנִּיעַ וְיַרָאֶה וורָצָה וְישָׁמִע וְיפָּמָד וְיוַּכֵּר זַכְרוֹנֵנוֹ וּפִּקְהוֹנֵנוּ וַזִּכְרוֹן אַבוֹתִינוּ. וָזִכְרוֹן מֶשִׁיחַ בֶּן־ דָּוִר עַבְּדֶּרְּ וָזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עיר בְּרְשֶׁדְּ. וְזִכְרוֹן כָּל־ עַמְּדָּ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֵידְ לִפְּלֵמָה לְמוֹבָה לְחֵןוּלְחֵמֶר וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלִשָּׁלום בּיוֹם הַוּבְּרוֹן הַנֶּה: זְכְרֵנוּ יִיַ אֱלהינו בו לְמוֹבָה וּפְּקְרֵנוּ

iiber uns an ihm zum Segen, und hilf uns an ihm zum Leben. Und um des Wortes willen, das heil und Erbarmen verheißt, fei uns mild und gnädig, underbarme Dich unfer und hilf uns! Denn zu Dir schaut unfer Auge; denn ein Gott und Herr, erbarmungs- und huldreich bist Du.

Unfer Gott und Gott unferer Bater! D regiere über die ganze Welt in Deiner Berrlichfeit und erhebe Dich über die ganze Erde in Deinem Glanze und itrable auf in der Pracht der Hoheit Deiner Majestät über alle Bewohner Deines Erdenballes, und erfennen möge jegliches schöpf, daß Du es geschaffen, und erfahren jegliches Gebild, daß Du es gebildet, und fpreche Allles, mas Odem hat in feiner Mase: Der Emige, der Gott Risraels, ift Könia, und sein Reich waltet über Alles. 191m Cabbath: Unfer Gott und Gott unferer Bater, lag Dir mohlgefallen unire Rube.) Beilige und durch Deine Gebote und laß unfer Theil sein Deine Lehre, fättige uns von Deinem Gute und erfreue uns durch Deine Bulfe, (und gonne uns, Ewiger unfer Gott, in Liebe und Wohlmollen Deinen heiligen Cabbath, daß an thm ruhe Jisrael, bas Deinen Namen heiligt,) und läutre unjer

בו לְבְרֶכָה. וְהוֹשִׁיצֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבְרְבֵר יְשׁוּעֲרֹה וְרַחֲמִים חוּם וְחָנֵנוּ וְרַחֵם עְבֵינוּ וְהוֹשִׁיצֵנוּ. כִּי אֵלֶיךְ צִינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּוְ וְרַחוּם | אָהָה:

אַלהַינוּ וַאלהַי אַבוּתִינוּ. מְלוֹךְ עַל בָּל־הָעוֹלֶם בָּלִוֹ בּּכְבוֹדֶךּ. וְהַנָּשֵא עַל כַּל־ הַאָנֶץ בִּיבְּ(בְדּּ וְהַוֹפַע בַּהֲבר עוַד על כָּל־ישָׁבִי תַבַל אַרְצֶּך: וְוַדַע כָּל־פַּעוּל בִּי אַתָּה פָּעַלְתוֹּ וְנָבִין כָּל־ נָצוּרָ כִּי אַתָּה יָצַרָתוֹ. וְיֹאמֵר נישמה בַבֹּל מַשַּׁלָה: מלהינו נאלהי אבותינו (am gabbath רצרה במנוחתנו בַּמִצְותֵיךּ וְתֵוֹן הָקְ־מֵנוּ בַתוֹרָתֶד. שַבְּענוּ מִפוּבֶּד וְשַׁמְּחֵנוּ בִּישוּעָתֶהְ.(וְהַנְּחִילֵנוּ יָי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲכָה וּבְּרָצוֹן שַׁבַּת קַדְשֶׁךּ וְיָבוּחוּ בָה יִשְׂרָצֻ מְקַרְשׁי שְּמָדּי וְמַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּדְּ

Herz, Dir in Wahrheit zu dienen; benn Du, o Gott, bift
wahr, und Dein Wort ift wahr
und ewig bestehend. Gesobt sei
Du, Ewiger! König über die
ganze Erde, der heiligt (ben
Sabbath und) Jisrael und den
Tag des Gedächtnisses.

Taf Dir wohlgefallen, Ewiger, unfer Gott, Dein Bolf Jisrael und fein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feueropfer Jisraels und fein Gebet in Liebe ninm an mit Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Bolfes.

וחחיכה Und schauen mögen unfre Augen, wenn Du zurückfehrst nach Zijon in Barmherzigkeit. Gelobt sei Du, Ewiger, der zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

Wir danken Dir und bekennen, daß Du bist der Ewige unser Gott und unserer Bäter Gott auf immer und ewig. Hort unsers Lebens, Schild unsers Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken dir und verfünden Dein Lob für unser Leben, daß gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die

בָּאֶפֶת. כִּי אַתְּה אֱלֹהִים אֱפֶת וּדְבָּרְךּ אֲפֶת וְלַיְם לַער: בָּרוּךְ אַתְּה וְיָ פֶלֶךְ על כָּל־־הָאָרֶץ מְקַבִּשׁ על יִשִּׁבָּתוּיִישְׁרָצִוְיוֹם הַוַּּכְּרוֹן:

רְצֵה יְיָ אֶלהֵינוּ בְּעַפְּקּ ישְׂרָאֵל וּכִּתְפִּלְּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדְהֹלְּדְכִיר בִּיתֶךּ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִּלְּתָּם בְּאַהַבָּה תְכַבֵּל בְּרָצוֹן וְתְהִי לְרָצוֹן הָמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָצׁ עַפֶּך:

וְתָחֶזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּכְךְּ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוֹךְ אֵתָה יִי הַפַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן: מידות שנחנו לד ששחד

מודים אַנַחְנוּ לֶךְ שְׁאַתְּה הוא יָיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מְנֵן יִשְׁעֵנוּ אַתְּה הוּא לְדוֹר וְדוֹר. נוֹדָה לְדְּ וּנְסַפֵּר תְהִלְּעֶדְעַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶדְ וְעַלֹּדְנִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּרוֹת לֶךְ וְעַלִּדְנָשִׁמוֹתִינוּ הַפְּקוּרוֹת לֶךְ וְעַלִּדְנָשִׁ Webet für ben erften Abend.

an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleich= lichen Thaten und Gnaden= bezeigungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, Allgütiger! benn nicht geht zu Ende Deine Barmberzigkeit, - Du Allerbarmer! denn kein Aufhören fennt Deine Buld. Von jeher hoffen wir auf Dich.

byr Und für dies Alles fei gefegnet und erhoben Dein Name, unser König, beständig auf immer und ewig.

D verzeichne zum heil= vollen Leben alle Genoffen Deines Bundes!

Und Alles, was lebt, danke Dir ewiglich, und rühmen moge es Deinen Ramen in Wahrheit, o Gott, Du unfer und unfer Beiftand ewiglich. Gelobt sei Du, Ewiger! Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es fchön dankendes Befenntniß legen.

Lag Fille des Friedens für immer fommen über Ris= rael, Dein Bolf; benn Du, o König, bift Berr alles Friedens! Und laß es Dir wohlgefällig fein, zu fegnen Dein Volk Fisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden.

שַׁבְּכֶל־יוֹם עָמֵנוּ וְעֵל־ נִפְרָאוֹרֶתיךּ וְמוֹבוֹרֶתיךּ שֶׁבְּכֶּר־עֵת עֶרֶב וְבֹקֶרְ וְצָהֶרָיִם. הַפוֹב בִי לא־כַלוּ רַחֲמֶיךּ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־ תַמּוּ חֲסָדִיךּ. מֵעוֹלָם קּוִינוּ

וְעַלֹּ־בָּלָםִיתְבָּרַדְוִיתְרוֹמִם שִׁמְדְּ מַּלְבֵּנוּ תָּמִיד לְעוּלָם

וכתוב לחיים טובים בָּל־בָּנֵי בִרִיתֵדְ:

וְכַלְ הַחַיִּים יוֹדוּךְ פֶּלָה ויהַלְלוּ אַת־שִׁמְדְּ בַּאֲמֵת. הַאָר יִשוּעָתֵנוּ וְעָזְרָתֵנוּ ַםַרֶה. בָּרוּךְ אַתָּה יָיָ הַפּוֹב שָׁמָד וּלְדּ נָאֵה לְהוֹרוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמָּד תָשִׁים לְעוֹלָם כִּי אַתְה הוא מֶלָךְ אָרוֹן לְכָל־ הַשָּׁלוֹם. וְמוֹב בְּעֵינֶיךְ רָבָרַךָּ אֶת־עַמְּדּ יִשִּׁרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָּעָה

Sin Buche des Lebens, Segens und Friedens und gefegneter Erhaltung möge unfer
gedacht und wir darin eingezeichnet werden, fowie Dein
ganzes Bolk, das Haus
Fisraels, zu gesegnetem Leben
und zum Frieden. Gelobt sei
Du, Ewiger, der erschafft den
Frieden.

Mein Gott! Bewahre meine Bunge vor Bofem, und meine Lippen, daß sie nichts Trügliches reden. Denen die mich schmähen, laß meine Seele schweigen, und gleich dem Staube sei fie demuthia gegen Alle. D öffne mein Berg durch Deine Lehre, und Deinen Gehoten eile meine Seele nach. Und aller berer. die gegen mich Bofes finnen, Rath und Anschlag zerstöre, und vereitle ihr Sinnen. Thue es um Deines Namens, um Deiner Rechten, um Deiner Beiligkeit, um Deiner Lehre willen. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mogen wohlgefällig fein meines Mundes Worte und meines Herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein hort und Erlöser! Der Frieden stiftet in בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה מובה נוכר ונפתב 'פְנֶיךְ אֲנַחִנוּ וְכַל־ עמה בית ישראר ווים מובים וּלִשַׁלוֹם.בַרוּך אַתָּה עשה השלום: אַלהַי נצור לשוני מֶרַע מַדַּבֵּר מִרְמַדוּ, וַרְמָקַלְלֵי נַפָּשִׁי תְדּוֹם וְנַפְשִׁי בֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֵה. לַבִּי בְּתוֹנְתֶךְּ וּבִמָּצוֹתֵיך תַּרְדּוֹף נַפִּשִׁיּ וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלֵי רָעָה מְבַרָה דָפֵּר עַצֶּרֶם וַקַּלְהַל בַּחֲשַׁבָתָם: עַשֵּׂה לְּבַען שָׁמֵך עַשֵּׁה לָמַעון יִמִינֶך עשה לְפַען קרָשְׁתָּךּ עַשֵּׁה מַען תּוֹרָתֶּך: רְיַמַעוֹ וַחָלְצוּן יִדינֶדיך הוֹשִׁיעָה יִמִינְד וַעַנִנִי: יִהְיוּ לֶרָצוֹן אִמְבִי־פִּי וְהָנְיוֹן לִבִּי לְפָנֵיךּ יַי צורי וגאַלי: עשה שלום Bebet für ben erften Abend.

feinen Söben, Er laffe malten Frieden über uns und gang Risrael. Darauf fprechet: Mmen!

'n' Möa' es Dir wolaefällia fein, Ewiger, unfer Gott und Gott unferer Bater, bag erbauet werde das Beiligthum bald in unseren Tagen, und lag ung an Deiner Lehre Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Chrfurcht, wie in den Tagen der Borwelt und in den Jahren ber älteften Reiten.

בַּמָרוֹמָיו הוּא יַעֲשֹׁה שָׁלוֹם וַאִמָרוּ אַמֵן:

וָהִי רַצוֹן מִלְפַנִידּ אַלהינוּ נארהי אַבוֹתִינוּ שַיּבָּנֵרה בֵית הַמְּקְרָשׁ בַּמְבַרָה בְיַמֵּינוּ וְתַן חַלְּמֵנוּ בְּתוֹרֶתֶה: וְשֶׁבְ נַעֲבְוְדְ בְּוַרְאָה בִּימֵי עולָם וּכְשָׁנִי קַרְמֹנִיוֹרת: וְעָרְבָה רַיַיִי מְנָחַת יְהוּדָה וִירוּשׁלֵם כִּימֵי עוֹלָם וֹבְשָׁנִים בַּדְמֹנִיוֹת:

(Um Sabbath werden die folgenden Stude eingeschaltet.)

ויכלו llud es waren vollendet Simmel und Erde und ihr ganges Beer. Bollendet hatte Gott am siebenten Tage fein Werk, bas Er gemacht, und feierte am siebenten Tage von feinem ganzen Werfe, bas Er gemacht. Und Gott fegnete den siebenten Tag und heiligte ihn; benn an ihm feierte Er von feinem ganzen Werfe, das Gott geschaffen, um es zu fertigen.

ברוך (Borb.) Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott und un= ferer Bater Gott, Gott Ab-

השמים וְכַל־צָבָאַם: וַיְכַל אֱלֹהִים הַשְּבִיעִי מְרַאכִתּוֹ עשה וַיִּשְׁבֹּת בַּיוֹם מְבֶּל־מְרַ אַכְתוֹ אַשַׁר עָשָּה: וַיְבָרָךְ אֱלֹהִים אָת־יוֹם הַשְּבִיעִי וַיַּקְבַּשׁ אתו כִּי בוּ שַׁבַת מִכַּל־ ָמָלַאַלָתוֹ אֲשַׁר־בָּרַא אֵלהַים

פרוך אַתָּה.

rahams, Fizchaks und Faakobs, großer, gewaltiger und ershabener Gott, Du höchster Gott, Schwels und ber Erden. —

130 (Gem.) Schirm ber Ahnen burch feine Berheißung, ber bie Tobten belebt burch feinen Musfpruch, ber beilige Ronig, bem Reiner gleicht, der Rube bereitet feinem Bolfe an feinem heiligen Sabbathtage: benn an ihnen (ben Rinbern Jisrael) hat Er Wohlgefallen, daß Er Rube ihnen bereitet. Bor ihm wollen wir im Dienfte fteben in Ehrfurcht und Scheu und feinem Namen bankend Bekenntnig ablegen an jedem Tage beständig, die ihm geweiheten Segensspruche wiederholend. Gott, dem der Dank gebührt, Berr des Friedens, der den Sabbath geweihet und ben fiebenten Tag gesegnet und in Beiligfeit Rube bereitet bem Bolfe, bas durch Sabbathluft getränkt ift, zum Bebachtniß an bas Schöpfungewert!

אלהינו (Borb.) Unfer Gott und Gott unserer Bäter! Laß Dir unsere Rube wohlgefallen. Heilige uns durch Deine Gebote und laß Deine Lehre unfer Theil sein, sättige uns bon Deinem Gute und erfreue uns durch Deine Hülfe. Und läutre unfer Berg, Dir in Wahrheit zu dienen, und gönne uns, Ewiger, unser Gott, in Liebe und Wohlwollen Deinen heili= gen Sabbath, daß an ihm ruhe Fisrael, das Deinen Namen heiligt. Gelobt feift Du, Ewiger, der heiligt den Sabbath!

אֱלֹהֵי אַבְּרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק ואלהי וַעַלְב הָאֵל הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עָלְיוֹן לְנֵהַ שָׁמֵים וָאָרֶץ:

שֶּבֶּן אָבוֹת בִּדְבֶּרוֹ מְחַיֵּה מָתִים בְּמַאֲמֶרוֹ הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ שָׁבֵּת קְדְשׁוֹ בִּי בָם רָצָה לְהָנִיחַ לְהֶם. לְפָנִיוֹ נַעֲבוֹד בְּיִרְאָה וָפְחַד וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל־יוֹם הְמִיד מֵעִין הַבְּרְכוֹת. אֵלְ הַמִּיד מָעִין הַבְּרְכוֹת. אֵלְ הַמַּבְּת וֹמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי וּמֵנִיתַ הְמָבְרַשׁה לְעם מְרְשָׁנֵי עֹנֶג זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרַאשִׁית:

In einigen Gemeinden folgt Nachstehendes, wenn ber Festtag auf Sabbath fällt.

(שבת פיב.) בַּפֶּה מַדְליִקין וּבַבְּה אֵין מַדְלִיקִין לֹא בַלַבָשׁ וָלֹא בַחֹסֶן וַלֹא בַכַּלָךְ. וְלֹא בִּפְתִילַת הָאִידָן וְלֹא בִּפְתִילַת הַפָּדבָּר, וַלֹא בִירוֹקָה שֶׁעַל־פִּנֵי הַפִּיִם. וַלֹא בְזֶבֶת וְלֹא בִשְּׁעֲוָה. וְלֹא בְּשֶׁטֶן קִיק וְלֹא בְּשֶׁטֶן שְׂרֵכָּה. וְלֹא בְאַלְיָה וְלֹא בְחֵלֶב. נַחוּם הַפָּדִי אוֹמֵר מַדְלִיקִין בְּחֵלֶב מִבְשָׁל. וַחֲבָמִים אוֹמְרִים אֶחָד מִבְשָׁל וְאָהָד שָׁאֵינוֹ מְבִשָּׁל אֵין מַדֹּלִיִקין בּוֹ: (ב) אֵין מַדְלִיקין בְּשֶׁמֵן שָׂרַפָּה בְּיוֹם מוֹב. רַבִּי יִשְׁמָעאל אוֹמֵר אֵין מַדְלִיקִין בְּעִטְרן מִפְּגִי בְּבוֹד הַשַּׁבָּת. וַהַכְמִים מַתִּיִרין בְּכָל־הַשְּׁמְנִים בְּשֶׁמֶן שָׁמִשְׁמִין בְּשָׁמֶן אֱנוֹזִים בָּשֶׁמֶן צְנוֹנוֹת בְּשֶׁמֶן דָנִים בְּשֶׁמֶן פַּקְעוֹת בְּעִמְרָן וּבְנַפְּטְ. רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר אֵין מַדְלִיקִין אֶלָא בְּשֶׁמֶן זִית בּּלְבָד: (ג) כָּל־תַיוֹצֵא מִן־הָעֵץ צֵין מַדְלִיקִין בּוֹ צֶּלָּא פִשְׁהָן. וְכָל־הַיוֹצֵא מורהעץ צינו משפא שמאת אהלים אלא פשחן: פתילת הבגד שֶׁקְפָּלָה וְלֹא הִבְרֵבָה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר מְמֵאָה הִיא וְאֵין מַדְלִיקִין בָּה. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר מָהוֹרָה הִיא וּמַדְלִיקִין בָּה: (ד) לא יקוב אָדָם שִׁפוּפֶרָת שֶׁל־בִּיצָה וִימַלְאָנָה שֶׁמֶן וִיחַנַנָּה עַל־פִּי הַנֵּר בִּשָׁבִיל שֶׁהָהֵא מִנַּשֶּׁפֶת וַאֲפִילוּ הִיא שֶׁל־חֶרֶם. וְרַבִּי יָהוּדָה מַתִּיר. אָבֶל אָם חִבְּרָה הַיּוֹצֵר מָתְחָלָה מָחָר מִפְּנֵי שֵׁהוּא בָּלִי אֶחָד: לֹא יִמַלֵּא אָדָם קעָרָה שֶׁמֶן וִיִּתְנָנָה בִּצַד הַנֵּר וִיָּתֵן ראש הַפָּתִילָה בְּתוֹכָה בַּשְׁבִיל שֶׁהְהֵא שוֹאָבֶת. וָרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר: (ה) הַמְכַבֶּה צֶת־הַנֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִתְיַרא מִפְּנֵי נוֹיִם מַפְּנֵי לִסְמִים מִפְּנֵי רוּהַ רָעָה אוֹ בִּשְׁבִיל הַחוֹלֶה שֶׁיִישָׁן פָּטוּר. בְּחָם עַל־הַגֵּר בְּחָם עַל־הַשֶּׁמֶן בְּחָם עַל־הַפְּתִילָה חַיָב. רַבִּי יוֹסֵי פוֹמֵר בְּכָלָן חוּץ מִן הַפָּתִילָה מִפְּגִי שָׁהוּא עוֹשָה פֶּחָם: (ו) עַל־ שָׁלשׁ עֲבַרוֹת נָשִׁים בַתוֹת בִּשִׁעַת לַדָּתָן. עַל שֵׁאֵינָן זְהִירוֹת פָּנָדָּה בָּחַלֶּה וּבְהַדְלָלָת הַנֵּר: (ז) שְׁלשָה דְבָרִים צִריך אָדָם לוֹמֵר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב שַׁבְּת עִם חֲשֵׁכָה עַשַּׂרְהֶם עַרַבְהֶם הַדְּלִיקוּ אֵת־ הַנֵּר. סָפַּק חֲשֶׁכָה סָפַּק אַינָה חֲשֵׁכָה אֵין מְעַשְּׂרִין אֶת־הַנַּדָּי

ּוְאֵין מַמְבִּילִין אֶת־הַבַּלִים וְאֵין מַדְלִיקִין אֶת־הַבַּרוֹת. אָבְל מָאַשְּׁרִין אֶת־הַדְּמִי וּמְעָרְבִין וְמוֹמבִין אֶת־הַחַמִּין:

תניא אמר ר' חנניה חייב אדם למשמש בנגדיו ערב שבת עם חשכה שמא ישכח ויצא, אמר רב יוסף הלכתא רבתא לשבתא: אְמֵר רַבִּי אֶּלְעָזְר אָמֵר רַבִּי חֲנִינָא. חַּלְמִידִי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בְּעוֹלְם: שֶׁבֶּאֱמֵר. וְכָל־בָּנִיךְ לִמוּדִי יְיִ וְרַב שְׁלוֹם בְּנִיךְ: אַל־תִּקְרָא בְּנִיךְ אֶּלֶא בּוֹנִיךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךְ וְאֵין לְמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי־שָׁלוֹם בְּהֵילֵךְ שֵׁלְוֹה בְּאַרְמְנוֹתְיִדְ: לְמַען אַחַי וְרַעִי אֲדְבְּרָה־נָּא שֶׁלוֹם בְּדְּ: לְמַען בִּית־יְיִ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְּשָׁה מוֹב לְדִּ: יִי עוֹ לְעַמּוֹ וִתַּן יִי יְבָרֵךְ אֶת־עַמוֹ בַשְׁלוֹם:

סדר קדוש.

Bei hänslicher Andacht. Am Sabbath wird hier angefangen:

נוְהִי־עֶרֶב נַיְהִי בֹּכֶּךְ יוֹם הַשִּׁשִׁי: נַיְכָלוּ הַשְּׁמֵיִם וְהָאָרֵץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְׁבִיעִי מְלַאּרְתּוּ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכְּלֹ־מְלַאִּרְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְׁבִיעִי וַוְּקְדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שְׁבַת מִבָּל־מְלַאַרָתוֹ אֲשֶׁר־בְּרָא אֱלֹהִים לַעַשׂוֹת:)

Bei öffentlicher Andacht ohne Unterschied.

בְּרוּךְ אַתְּה יִיְ אֶלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלֶם בּנֵרְא פְּרִי הַנְּפֶּן: בְּרוּךְ אַתְּה יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלְם אֲשֶׁר בְּחַרִּבְּנוּ מִבְּלּ־עָם וְרוֹמְמָנוּ מִבְּלּ־ לְשׁוֹן וְלְךְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתְיוּ. וַתִּתְּן־לְנוּ יִיְ צֶהֵינוּ בְאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּבְּת הַנֶּה וְאֶת־יוֹם) הַזִּבְּרוֹן הַנֶּה. יוֹם תְּרוּעָה (מְּהַבָּה זְכָרוֹז תְּרוּעָה) מִקְרָא־ לְּדֶשׁ זֵבֶר לִיצִיאַת מְצְרִים. בִּי־בָנוּ בְחַרְתְּ וְאוֹתָנוּ לְדֵשְׁתְּ מִבְּלֹ־הָעָמִים. וּדְבָרְךְּ אֱמֶת וְכִנְּם לְעֵד. בִּרִוּךְ אַתְּה וְיִ מֶלֶךְ עַל־בְּלֹּ הָאָרִץ מְלַבִּישׁ (הַשַּבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַוֹּבְּרוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה וְיִ אֱלֹבִינוּ מֶלֶךְ הְעוֹלָם שֶׁהֶחֲיָנוּ וְלִיְמָנוּ וְהִנִּיעָנוּ לַוְמַן הַנָּה: שֶׁהֶחֵיָנוּ וְלִיְמָנוּ וְהִנִּיעָנוּ לַוְמַן הַנָּה:

עלינו Und liegt ed ob, זוו berherrlichen den Berrn des Alls, die Ehre zu geben dem Schöpfer der Welt, daß Er uns nicht hat sein lassen wie die Bölfer der Erde und uns nicht gleichgestellt den Geschlechtern des Erdbodens, daß Er unfer Theil nicht gleich gemacht dem ihren und unser Loos dem ihrer Schaaren. Wir beugen das Anie und bücken und und befennen bor bem Könige, dem Weltenkönige, dem heiligen, gelobt fei Er, daß Er ausgespannt die Simmel und gegründet die Erde, und feiner Berrlichfeit Sig ift im himmel droben und der Thron seiner Allmacht in den höchsten Söhen. Er ist unser Gott, Reiner sonst; in Wahrheit Er unfer König, Niemand außer ihm, wie geschrieben steht in seiner Lehre: Und du

עַלֵינוּ לִשַבְּחַ לַאַרוֹן הַבֹּל לָתֵת נְּדְלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שַׁלֹא עַשָּׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאַרָצוֹת וַלֹא שַׂמַנוּ כִּמְשִׁפְּחוֹת הָאַרְמָה. שֶׁלֹא שָׂם חֶלְּמֵנוּ בָהֶם וְגֹרָלֵנוּ בְּכָל־הַמּוֹנֶם: וַאַנַחָנוּ כֹּרָעִים וּמִשְׁתַחַוִים וטודים לְפָנִי מֶלֶדְ מַלְבִי הַמְּלָכִים הַכָּקרוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שהוא נומה שמים ויומד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יָקרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִפַעל ושְׁכִינַת עָזּוֹ בְּנְבְהֵי מָרוֹמִים: הוא אֱלהֵינוּ אֵין עוד. אֱבֶת בַּלְבֵנוּ אֶבֶּם זוּלָתוֹ. בַּבָּתוֹב בְּתוֹרָתוֹ.

follft heut exkennen und es dir zu Gemüthe führen, daß der Ewige der wahre Gott ift, im Himmel oben und auf der Erde hienieden, Keiner fonft!

by Darum hoffen wir auf Dich, Ewiger, unfer Gott! bald zu schauen den Glanz Deiner Allmacht, daß Du wegräumest die Gögen von der Erde und all die eitlen Wahngebilde gänzlich tilgeft, aufzurichten die Welt durch das Walten des Allmächtigen, und daß alle Fleischgebornen anrufen Deinen Namen, Dir guzuwenden all die Frevler der Erde, daß erkennen und einfehen alle Bewohner des Erdenrundes, daß Dir fich beugen muffe jedes Rnie, schwören muffe jegliche Zunge. Bor Dir, o Ewiger, muffen fie niederknien und hinfinken und der Herrlichkeit Deines Namens den Preis bringen und fie Alle auf sich nehmen das Joch Deiner Berrschaft, daß du über sie herrschest bald, auf immer und ewig. Denn Dein ist die Herrschaft, und in ewige Zeiten wirft Du in Ehren walten, wie geschrieben steht in Deiner Lehre: der Ewige wird herrschen auf immer und ewig. Und es heißt: Und der Ewige wird König sein über die וְיָדְעְהָּ הַיּוֹם וַהָשֵבֹתְ אֶלֹּ־ לְבָבֶךְ כִּי יִיְ הוּא הָאֶלֹהִים בַּשְּׁמִים מִפַּעל וְעַלֹּ־הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹר:

ער־בון נְכַוְנֶה לְדּ וְיִ אַר־הֵינוּ לָרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עְזֵּךְּ לְהַעַבִיר ָּנְלוּלִיםמִן־הָאָרֵץ.וְהָאָלִילִים בָּרוֹת יִבָּרַתוּן. לְתַקּן עוֹלָם בְּמֵלְכוּת שָׁדִי וְכֶר'-בְּגֵי בשריקראו בשמד להפנות אַלֵיד בַּל־רָשָׁעִי אַרֵץ.יַבִּירוּ ווַדעוּ כָּל־יוֹשָׁבֵי תַבַל בִּי לְהַ תִּכְרַע בָּל־בֵּרָדְ תִּשְּׁבַע בַּל־לָשׁוּן. לְפָנֵיךּ יִי אֱלֹהֵינוּ יכרעון פולו ולכבוד שמה יָבָר יָתֵּנוּ וִיבַבְּלוּ כָכָּם אֶת־ על פַלְכוּתֶדְּ וְתִבְּירוֹדְ צַלִיהַם מְהַרָה לִעוֹלַם וַעֵר: בי הַמַּלְכוּת שֵׁכְּדְּ הָיא וּלְעוֹלְמֵי עַר תִּמְרוֹדְ בַּכַבוֹד. בַּבַּתוּב בְּתוֹרָתֶדְּ. יָיִיִּמְלֹדְּ לְעַלֶּם וָעֵר: וְגָאָמֵר. וָהָיָה יָּיָ לְמֶלֶךְ עַרֹּבֶּרִ-

ganze Erbe; an jenem Tage wird der Ewige einzig fein und fein Name einzig.

הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְנֶה יָיָ אֶחָר וּשְׁמוֹ אֶחָר:

קדיש יתום.

יְתְנַדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ וֹ שְׁמָה רַבְּא. בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא בִרעוּתֵה וְיַמְלִידְּ מַלְכוּתַה בְּחַיֵּכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְבָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲנָלָא וּבִוֹמֵן קָרִיב וָאִמָרוּ אָמֵן:

שָּמֵן יָהֵא שְׁמֵה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלֵם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא:
יִחְבָּרַךְ וְיִשְׁמֵבֹּח וְיִחְבָּצִר וְיִחְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׁא וְיִחְתַּדֵּר וְיִחְעֵלֵה
וְיְחְהַלָּל שְׁמֵה דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלֶא וּלְעַלֶּא מִן־בָּל־בִּרְכָּתְא
וְשִׁיָרָתְא הָשְׁבְּחָתָא וְנָחְטָּתָא דַּצְּטִירָן בְּעַלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

יָהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַר־עוֹלָם: שׁפּת.

יְהֵא שְׁלֶמֶא רַבָּא מִן־שְׁמֵיָא וְהַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל־בֶּל־יִשְׂרְאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

עָוְרָי מֵעָם וְיָ עשׁה שָׁמֵיִם וְאָרֶץ: עשָׁה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יָעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־בָּל־יִשְּׂרֶצֵּ וָאִמָרוּ אָמֵן:

Üblicher Gruß an:

mehrere Mannspersonen:

לְשָׁנָה שׁוֹבָה תִּבְּתֹבוּ:

mehrere weibliche Personen:

לְשָׁנְה מוֹבְה תִּבְּתַבְנְה:

bie einzelne Mannsperson:

לְשָׁנָה מוֹבָה תִּבָּתֵב:

bie einzelne weibliche Acrion: לשנה מובה תבַתבי

Bu Saufe folgt auf ben Festabenbiegen (Benebeiung über bie Gestorte, nach beren Theilgenus eine fuße, in Buder ober honig getuntte Apielfrucht gereicht zu werden pflegt, tie Beracha erneffe Nachtehenbes ge-

ְיָהִי רָצוֹן מִלְפָנֶיךְ וָיָ אֱלֹחֵינוּ וַאלֹחֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה מוֹבָה וּמְתוּלָה:

תפלת שחרית.

Cobgesang,

in welchem die 13 Glaubensartikel enthalten sind.

ינרל Gelobt fei der lebend'ge Gott, fein Preis foll hoch er-glangen,

Der ift und dauert: feine Beit fest feinem Dafein Grenzen;

Der einzig ift, wie einzig fonst Nichts in der Welt zu finden,

Und seiner Einheit Wesen nicht zu fassen, zu ergründen.

Er, ber nicht Körper und Gestalt, nicht faßt ihn Bild und Zeichen;

Un seine Seiligkeit nicht kann ber Menschen Sinnen reichen.

Beginn und Grund, und früher Er als alles Sein und Leben.

Der Urbeginn, ohn' Anbeginn Er felbst in seinem Weben.

Er ist der Herr der Welt, bezeugt in Allem, mas Er schafft,

Die Fülle seiner Herrlichkeit und seiner Größe Kraft.

Aus feinem Gottesgeift den Strom wollt' Er in Gnaden teil.n.

Auf die Erfornen, seinem Ruhm und seinem Dienst Geweihten.

שיר תהלה.

פן בי תטעות ויתר וכי תנועות ויתד ובי תנועות בדלת וכן בפונר, ובתוכו רצוף יינ העק־ים.

ינדל אלהים חי וושתבח. נסצאואיו נת אל־מציאותו: אַחָר וָאֵין יָחִיר בַּיִחוּדוֹ. נַעַלַם וְגַם אַין סוף לאַחָדוּתוֹ: אין לו דמות הגות ואינו גוף. לא נערד אַלַיו קַרִשַּׁתוֹ: קַרַמוֹן דכל־דבר אשר נברא. ראשון ואין ראשית לראשיתו: הנו אַדון עולם לכל־ נוצר. יורה גדקתו ומלכותו: שפע וְבוּאָתוֹ וְתַנוֹ אֵל־ אַנְשֵׁי סְגָלָתוּ וַתִּבְּאַרַתוֹּ : לא Und Keiner mehr in Jisrael als wie Moscheh erstand,

Er, ein Prophet, der Gott geschaut und wie im Bild erkannt.

Und seinem Volk hat Gott verlieh'n die Lehre, ewig mahr,

Durch seinen Herold, der bewährt in seinem Hause war. Und Gottes Lehre wandellos

besteht in Ewigkeit,

Wird nicht um Anderes vertauscht, sie gilt in alle Zeit.

Sein Auge schaut, was unser Sinn tief im Geheimniß hegt;

Er sieht der Dinge Ziel und End', eh' ihr Beginn sich regt.

Dem Frommen giebt er nach Berdienst den Lohn für seine That;

Bergeltung wird dem Frevler, wie die Schuld erwirkt sie hat.

Er fendet den Gesalbten einft, wann erft die Zeit gefommen,

Bu löfen, die geharrt des Heils, die treu bewährten Frommen.

Die Todten wird beleben Gott burch feine Liebe Macht.

Drum seinem Namen für und für sei Ruhm und Preis gebracht!

Du geschaltet,

Ch' noch ein Wesen ward gestaltet!

בִּישִׂרָצֵ בִּמשֵׁה עוֹר. נביא ומבים את־ תמונהו: תורה אֶמֶת נָתַן לִעַמוּ אֵל. על־יד נביאו נאַבוּן ביתו: כא יחליף האל ולא ימיר דתו. לעולמים לזולתו: צופה ויודע סתרינו. מַבִּישׁ לְסוֹף דָּבָר בַקַרמותו: גומלן ַלָּאִישׁ חֲכֵּד כַּמְבָּעַלוּ₊ תן לרשע רע בַּרשָׁעַרתוֹ: יִשְׁרַח לָבִץ יָמִין מְשִׁיחַנוּ. לפדות מחבי בץ ושועתו : מתים יהוה צ' בַּרֹב חַסְרּוֹ. בַרוּדְּ צַרִיעַר שַׁבתִּהַלָּתוֹ: אַרון עוֹלָם אַשֶׁר מָלַדְּיּ בְּשֶׁרֶם כָּל־

Da auf Dein Wort das All erstand,

Da wards zum Kön'ge Du ernannt.

Und wenn zerfällt das Weltenganze,

Du herrschest dann allein im Glanze.

Du warst und bist seit Ewigkeit

Und Du wirst sein in Herrlichkeit.

Du Einig-Einz'ger ohne Zweiten,

Dir stellet Keiner sich zur Seiten.

Ohn' End' und Anfang in der Zeit,

Dein ist die Macht, die Herrlichkeit.

Der ewig lebt, mein Gott, mein Heil,

In Drang und Noth mein Hort, mein Theil!

Du meine Zuflucht, mein Panier,

Mein Kelch, mein Theil, — ruf' ich zu Dir.

In Deine Hand ich stets befehle,

Schlaf' ich und wach' ich, — meine Seele,

Und meinen Leib vertrau' ich Dir.

Ich bange nicht, Gott ist mit mir!

ניר נברא: לערת בחפצו כל. ימלך שמו נקרא: י ככלות הכל. נהיה והוא הוה. צרה: והוא נסי ז אָקרָא: בּידוּ ואעובה וועם רוּהִי נְּוִיָּתִי יִי קִי וְלֹא Gelobt seist Du, Ewisger, unser Gott, Herr ber Welt, der uns geheiliget durch seine Gebote und uns das Waschen der Hände geboten.

ברוך Gelobt feist Du, Ewiger, unser Gott, Berr ber Belt, ber gebildet den Menschen mit weiser Runft, ber in ihm erschaffen Deffnungen und Höhlungen. Vor dem Throne Deiner Herrlichkeit ist es tund und offen, bag, so eine von ihnen sich öffnet ober schließt, es nicht möglich ist, vor Dir zu bauern und zu leben. Gelobt feift Du, Emi= ger, ber alles Fleisch heilet und Wunderbares vollbringt.

ברוך Gelobt seist Du, Ewi= ger, unser Gott, Herr der Belt, der uns geheiligt durch בְּרוּךְ אַתְּרֹה יְיִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלְם אֵל שֶׁר בִּן דְּ שְׁנוּ בְּמִצְוֹתִיוּ וְנִצְנָנוּ עַל נִמִילַת יָרֵיִם:

ברוך אַתַּרה אַלהִינוּ מֵלֵךְ הַעוֹלָם אַשֶר יַצַר אַת־הַאַרַם בחכמה וברא בו נקבים נקבים חלולים חלולים גלוי יַדוּעַ לְפַנֵי כְּםַא בובד שאם ופּתח אַחָר מַהַם אוֹ יִפַּתִם חד מהם אי אפשר ולעמוד לפניד+ ברוד <u>אתה</u> רופא כל־בשר וֹמַפַּלִיא לעשות: ברוך אתה ייצהינו

seine Gebote und uns geboten, uns mit den Worten der Gotteslehre (Thora) zu bes

והערכ Laß, o Ewiger, unsfer Gott! suß und lieblich seine Deiner Lehre Worte in unserem Munde und in dem Munde Deines Bolkes Siszael, auf daß wir und unsfere Sprößlinge und die Sprößlinge Deines Bolkes, des Hauses Jisrael, wir Alle Deinen Namen erkennen und uns besleißen Deiner Lehre. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat seinem Bolke Jisrael.

ger, unser Gott, Herr der Welt, der uns erforen aus allen Bölkern und uns erstheilt hat seine Lehre. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat.

יברכך Es fegne bich ber Ewige und behüte bich. Es קְדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתִיוּ וּ וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תורָה:

וְהַעֶרֶב־נְאיֵיֶעֶהֵינוּ אֶתְ־־דִּבְרֵי תוּרָתֶךְ בְּפִינוּ וּבְבִּיוֹת עַפְּךְ בֵּית יִשְׁרָאֵל וְנִהְיָה אֲנֵחְנוּ וְצָאֱצְאֵינוּ וְצָאֱצְאֵי עַפְּךְ בִּית יִשְׂרָאֵל כְּלְנוּ יוֹדְעֵי יִשְׂרָאֵל כְּלְנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶדְּוְלוֹמְרֵיתוֹרָתֶדְּ בְּרִוּךְ אַתְּ הְ יִיְ הַמְלַפֵּרוֹתוֹרָת לְעַמוֹ יִשְׂרָאָל:

יִשְּיָ בֵּלּ בְּרוּדְאַתְּהוִי צֶּבִּינוּ מֶּכֶדְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּחַר־בְּנוּ מִבְּּדִּ־ הְעַמִּיבוְנְתַן־לָנוּאֶתִּ תּוֹרְתוּ. בְּרוּדְ אַתְּה יִי נוֹתן הַתּוֹרָה:

יבָרָבְדְּיֵוִישְׁמְרָדְּ:

laffe bir leuchten ber Ewige fein Antlitz und begnabige bich. Es wende der Ewige dir fein Antlitz zu und gebe dir Frieden.

אלו Dies find die Dinge, für bie es (nach gesetlicher Bestimmung) fein bestimmtes Dag gibt: bie Ede bes Felbes (bie beim Abmaben für ben Urmen fteben bleiben muß), bie Erstlingsfrüchte, bas Opfer beim Erscheinen im Tempel, die Uebung bon Liebesmerfen und bie Beschäftigung mit ber Gotteslehre. Folgenbes find die Dinge, von welchen ber Menich ben Binsgenuß hat in biefer Welt und ber Grundftod bleibt für die fünftige Welt. Dies find fie : die Chrfurcht gegen Bater und Mutter, die Uebung von Liebesmerten, der Besuch des Lehrhauses Morgens und Abends, die Gaftlichfeit gegen Fremde, Kranfenbefuch. Ausstattung von Bräuten, das den Todten gegebene Beleit, die Andacht beim Gebete und Friedensstiftung amifchen ben Menichen. Die Erlernung bes göttlichen Wortes aber wiegt bas Alles auf.

Mein Gott! die Seele, die Du mir gegeben, ist rein. Du hast sie erschaffen, Du sie gebildet und mir eingeshaucht, und Du bewahrest sie

יי פניו אליד ייְחָנֶּךְ: יִשָּׁא יִי פניו ציך וִישֵׁם לִך שׁלוֹם: אַלוּ דַבָּרִים שֵׁאֵין לָהַם שיעור. הַפַּאַה וְהַבְּכוּרִים וָהַרַאִיוֹן וּגְמִילוּת הַסָּדִים ותלמוד תורה: אלו דברים שַאַרַם אוֹכַל פַּרוֹתִיהַם בעולם הזה והקרן קימת לֶעוֹלֶם הַבָּא₁ וְאֵלוּ הַןְ כְבוּד אַב וַאֵם וּגְמִילוּרת חַסָּדִים וְהַשְׁבָּמֵת בִּית הַפְּרַנִשׁ שַׁחַרִית וַעַרְבִית וְהַכְנָמַרת אֹרְחִים וּבִקּוּר חולים והכנסת כלה והלנית הַפֶּת וִעִיוּן תִפְלַה וַהַבָּאַת שָׁלוֹם בַּין אָדָם לַחַבֵּירוֹ וָתַלְמוּד תוֹרָה בְּנֵגֶד בְּלָּם: צַּהָיּנִשָּׁמֶה שֶׁנָתַתְּ בִּי מָהוֹרֵה הַיא אַתַּה בראתה אתר וצרתה אתה נפחתה בי ואתה im mir, und Du wirst sie einst von mir nehmen und mir wiedergeben in der späten Zukunst. So lange die Seele in mir ist, lege ich Dank vor Dich nieder, Ewiger, mein Gott und Gott meiner Bäter, Meister aller Geschöpfe, Herr aller Seelen. Gelobt seist Du, Ewiger, der wiedergiebt die Seelen den todten Leibern.

Gelobt feift Du, Ewiger, unser Gott, Herr ber Welt, der dem Hahn verlieh die Einsicht, zwischen Tag und Nacht zu unterscheiben.

Gelobt seift Du, Ewiger, unser Gott, Herr ber Welt, ber mich nicht gemacht zum Nichtisraeliten.

Gelobt feift Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, ber mich nicht gemacht zum Knechte.

(Männer sagen:) Gelobt feist Du, Ewiger, unser Gott, Herr ber Welt, ber mich nicht gemacht zum Weibe. מְשֵׁפְּרָהּ בְּקְרְבִּי וְאַתָּה עָתִיר לִּמְלָה מְמֶנִי וּלְהַחֲזִירָה בִּי לְעָתִיר לְבֹא: כָּל-וְמֵן שֶׁהַנְּשָׁמְהבְּקְרְבִּי מוֹנֶדה אֵנִי לְפְנֶיךּ יִי אֱלֹהֵי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתִי אֲלֹהֵי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתִי בְבוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת. בְּרוּךְאַתָּהיִיְהַמְּחֲזִיר בְּתִים | מתים:

בָּרוּךְאַתְּהֹיִיְאֶלהִינוּמֶלֶךְ הָעוּלָם אָשֶׁר נָתַן לַשֶּׁכְוִי בִינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיִלָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יִיְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶּלֹא עָשַׂנִי נְכְרִי: בָּרוּךְ אַתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹא עָשַׂנִי עָבֶר: הָעוֹלָם שָׁלֹא עָשַׂנִי עָבֶר:

בְּרוּךְ אַתְּהֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּמֶלֶךְ הָעוֹלֶם שֶׁלֹא עָשַׂנִי אִשָּׁה: (Krauen fagen:) Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott, herr ber Belt, ber mich geschaffen nach seinem Billen.

Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott, herr der Welt, der fehend macht die Blinden.

Gelobt seift Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der bekleidet die Nackten.

Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott, Herr der Welt, der löset die Gefesselten.

Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott, Herr der Welt, der aufrichtet die Gebeugten.

Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott Herr der Welt, der ausgespannt hat die Erde über die Wassersluthen.

Gelobt feist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der mir all meinen Bedarf bereitet.

Gelobt seift Du, Ewiger, unfer Gott, Herr der Welt, ber lenket die Tritte des Mannes.

Gelobt seift Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der Jisrael gürtet mit Stärke.

Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott, Herr der Welt, der Jisrael krönet mit Ruhm. פּרמובה (agen): בָּריבְּ צִּאָה יְיָ צֵּלהֵינּרּ מֶלֶבְּ הָעוֹלָם שָׁעִשֵּׁנִי בִּרְצוֹנוֹ:

בְּרוּךְ אַתְּהוְיְ אֱלֹהֵינוּ טֶּלֶךְ הָעוּלָם פּוֹקַחַ אָוְרִים:

בְּרוּךְ אַתָּהוְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוּלָם מַלְבִּישׁ עַרְמִּים:

בְּרוּךְ אַתָּהוִיְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוּלְם מַתִּיר אֲסוּרִים:

בְּרוּךְ אַתָּה וְיְ אֱלֹהֵינוּמֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹמֵקְ בְּפוּפִים:

בְּרוּךְ אַתְּהוְיְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶּךְ הָעוֹלָם רוֹכַע הָאָרֶץ עַל־ דַמֵּיִם:

בְּרוּךְ אַתְּהוּיָ אֱלֹהֵינוּ מֶּלֶךְ הָעוֹלְם שָׁעָשָׂה לִי בְּל־ צרבי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הַכִּין מִּצְעַדִּי־ גַבֵר:

ברוך אַתָּהוְיְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵריִשְּׁרָאֵל בִּנְבוּרָה: בָּרוּךְ אַתָּהוְיִ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם עוֹמֵר יִשְׂרַאֵל

בְּתִפְּאָרָה:

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der verleihet dem Matten Kraft.

Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott, herr der Welt, ber schwinden läffet den Schlaf aus meinen Augen und den Schlummer von meinen Ausgenlidern.

ויהי Möge es Dein Wille fein, unfer Gott, und unferer Bäter Gott, daß Du uns anleitest in Deiner Lehre. Berleihe uns Unhänglichkeit an Deine Gebote. und lag uns nicht gerathen in Gunde, Bergehung und Schuld, nicht in Versuchung und Verunehrung. und gieb bem fündigen Triebe feine Gewalt über uns, und halte uns fern von bofem Menschen und bofem Genoffen, und laß uns fest anhangen bem Triebe jum Guten und guten Thaten, und zwinge unfern Sinn, sich Dir zu unterwerfen, und laß uns am heutigen wie an jeglichem Tage Bunft,

בָּרוּדְ אַתָּה וְיָ אֱלֹהֵינוּמֶלֶדְ הָעוֹלָם הַנוֹתֵן לַיְעֵף כֹּחַ: בָּרוּדְאַתָּה יִיְ אֱלֹהֵינוּמֶלֶדְ הָעוֹלָם הַפַּעִבִיר שֵׁנָה מֵעינֵי וּתְנוּמָה מֵעַפְּעפִי

ויהי רצון מדפניה ארדינו ומאולא לידיעבו ועוו ולא לידי תַשָּׁלֵמ־בָּנוּיַצֶר הָרַע יַקנוּמֵאַרַברַע. וּמַחַבר ורַע. וַדַבּקנוּ ו מובובמעשים קדות ננו היוםובכל־

Wohlgefallen und Liebe finden in Deinen Augen, wie in den Augen Aller die uns sehen, und liebevoll erweise uns Gnabenzeichen. Gelobt seist Du, Ewiger, der liebevoll Gnade erweist seinem Volke Fisrael.

יהי Möge es Dein Wille fein, mein Gott und meiner Bäter Gott, daß Du mich am heutigen wie an jeglichem Tage bewahrest vor Menschen von frechem Sinn und vor Frechheit des Sinnes, vor böfem Menschen und bofem Genoffen, vor bofem Nachbar, vor bosem Begegniffe und vor jedem feindseligen verderbliden Unftoge, vor jedem harten Rechtshandel und einem harten Gegner im Gerichte, mög' er zu Deinem Bunde gehören ober nicht gehören.

לעולם Smmer fei ber Menich gottesfürchtig in ber Stille, bekenne bie Wahrheit und spreche Bahrheit in feinem Bergen, ftehe früh auf und spreche Folgenbes:

טובים לעמו תציקני ומעזות פנים.

הַפִּישְׁחִית מִדּין בְּשֶׁה וּמִבַּעֵל דִין בָשֶׁה בֵּין שָׁהוּא בֶּן־בְּרִית וּבִיןשָׁאֵינוֹ בָן־בְּרִית:

לְעוֹלָם יְהַא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם בְּסַתֶּר וּמוֹדָה עַל־הָאֶמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְכָבוֹ וְיַשְׁבֵּם וְיֹאמֶר:

רָבוּון בֶּל־הָעוֹלְמִים. לא על--גדקותינו אַנַחְנוּ מַפִּילִים תַחַנוּנֵינוּ לְפָנֵיך בִּי עַל־רַחֲמֶיךְ הָרַבִּים₊ מָה אַנַחָנוּ מֶה חַיֵּינוּ מֶה חַסְדֵּנוּ בה־צָּרְקוֹתִינוּ בַּה־ יִשׁוּעָתַנוּ. מַה־כֹּחַנוּ. מַה־ נְבוּרָתֵנוּ. מַה־נּאמר לְפָנִיךּ יָי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ. הַלֹא בָּר־הַנְבוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֵיך וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם בְּלֹא הָיוּ₁ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְּׂבֵּל. כִּי רב מַעַשִּיהָם תֹהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶּל לְפָנֶידְ. וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן־הַבְּהַמְה אָיִן כִּי הַבֹּל הַבֶּלֹ:

אָבָל אַנַחָנוּ עַמְּדְ בְּנֵי בָרִיתֶדְּ. בְּנֵי אַבְרָהֶם אֹהַבְדְּ שָׁנִשְׁבַּעָתָּ לּוֹ בְּהַר הַפֹּרִיָה. זָרַע יִצְּחָק יְחִידוֹ שֶׁנֶּעֲקָד על נַב־הַמִּוְבַּחַ. עַרַת יַעַקֹב בּוָד בְלֹנֶדּ. שֶׁמֵּאַהֲבָתְדּ שָאָהַבְהָ אֹתוֹ וּמִשִּׂמְחָתְךְּ

non Berr aller Welten! Nicht im Bertrauen auf unsere Berdienste legen wir unser Gebet vor Dich nieder, sondern Deiner großen Barmherzigkeit wegen. Was find wir? was unser Leben? was unfere Liebe und Milde? was unsere Verdien= fte? was ist unsere Bulfe? was unsere Kraft und Stärke? Was follen wir vor Dir fprechen, Emiger, unfer Gott und unserer Bater Gott! Sind nicht alle Helden wie Nichts vor Dir, und die Männer bes Ruhmes, als wären sie nicht gewesen, und die Weisen, als wären fie der Erfenntniß baar, und die Verständigen wie ohne Einficht? Denn die Menge ihrer Thaten ist ein Nichts und ihre Lebenstage ein flüchtiger Hauch vor Dir, und des Menschen Vorzug vor dem Thiere nich= tig, benn alles ift vergänglich. Aber wir. Dein Bolk. Genoffen Deines Bundes, Die Söhne Abrahams, Deines Freundes, dem Du geschworen auf dem Berge Morijah, ber Same Fizchafs, feines

Einzigen, der gebunden mard auf dem Altare, die Gemeinde Raakobs, Deines Sohnes, Deines Erstgebornen, bem Du um Deiner Liebe willen, mit der Du ihn geliebt, und um ber Freude willen, mit ber **Du an ihm Dich freueteft, ben** Namen Jisrael gegeben und Jeschurun.

Deshalb sind wir verpflichtet, Dich dankend zu befennen, Dich zu rühmen und zu preisen, zu segnen und zu heiligen, Preis und Dank abzustatten Deinem Namen. Heil und wie gut ist unser Theil und wie sieblich unser Loos und wie schön unser Erbe! Heil und, die wir früh und spät, Morgens und Abends, aussprechen, zweimal an jeglichem Tage:

Pvv "Höre, Jisrael! ber Emige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen."

Gelobt fei ber Name ber herrlichkeit seines Reiches immer und ewig.

אתה Du warft Derfelbige, ehe die Welt erschaffen worden; Du bist Derselbige, seit die Welt erschaffen worden, Du Derfelbige in dieser Welt und Du Derselbige in der fünftigen Welt. heilige Deinen Namen

שֶׁמֶשְׁמַחָתָּ בּוֹ כָלָרְאתָ אֶתּר שֶׁשְׂמַחָתָּ בּוֹ כָלָרְאתָ אֶתּר

לְפִיכְךְ בְּנִחְנוּ חַיָּבִים לְפִּיכְךְ בְּנִחְנוּ חַיָּבִים וּלְפָּאָרְךְ וּלְּכָרֵךְ וּלְשַבּחֲךְּ וּלְפָּאָרְךְ וּלְכָרֵךְ וּלְשַבּחְרָּ וּלְפָּאָרְר שָׁבּחוֹהֹרָיָה לִשְׁמֶדְי וּמְשְׁרֵינוּ מָה־פוֹב הֶלְבַנוּ וּמְשְׁרֵינוּ שָׁאַנְחְנוּ וְיְשְׁתַנוּ אַשְׁרֵינוּ שֶׁאַנַחְנוּ וְבֹּכֶּרְוֹאֹמְרִים בְּעַמֵים בְּכָל־ וֹבֹּלֶר וְאֹמְרִים בַּעַמֵים בְּכָל־

יִי שְׁכָע יִשְׂרָעֻ יֵי עֲהַינוּ יַי אַהֵר:

בּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מִלְכוּתוֹ לְעוֹלְם נֵעד:

אַתָּההואַעֵרשָׁלֹא נִבְרָא הָעוֹכָם אַתָּה הוא מִשָּׁנְבְרָא הָעוֹלָם. אַתְּה הוּא בָּעוֹלָם הַיָּה וְאַתָּה הוּא לָעוֹלְם הַבָּא. כַרֵּשׁ אָת־שִׁמְּךּ עַלֹּ־ an benen, die Deinen Namen zu heiligen berufen find, und heilige Deinen Namen in Deiner Welt, und durch Dein Heil bringe empor und erhöhe unsere Macht. Gelobt seist Du, o Ewiger, der Du heiligest Deinen Namen in zahlreicher Gemeinde.

אתה Du bift der Ewige, unfer Gott, im Simmel und auf Erden und in ben höchsten himmeln broben. Es ift mahr, Du bift ber Erfte und Du ber Lette, und außer Dir fein Gott! Sammle die auf Dich hoffenden von den vier Enden der Erde. Mögen erkennen und einsehen alle die Weltbewohner, daß Du allein Gott bift über alle Reiche ber Erbe. Du haft gebildet den Simmel und die Erde, das Meer sammt allem, was darin ift. Und wer ift unter allen Werken Deiner Sand, unter benen in der obern wie in der untern Welt, der zu Dir sagen könnte: Was thust Du? — Unser Bater im Himmel, o erweise uns Gnade um Deines großen Namens willen, der über uns genannt ift, und laß an uns

זישמר בעולמר. ותגבה קרננה בָּרוּךְ אַתָּה וְיָ מְלַהַיּשׁ תיישמה ברבים: וּבָאָרֵץ. וּבִשְׁמֵי הַשַּׁמֵים הַעַלִּיוֹנִים. אֵמֶת אַתַה הוא רָאשוון וָאַתַה הוא אַחַרוֹן. וּמִבַּלְעָדֵיךּ אֵין אַלהִים, קבַץ קוַיד מַאַרבּע כנפות הארץ. יבירו וידעו בַּל־בַּאֵי עוֹלֶם. כִּי אֲתָה הוא הַאָלהִים לְבַּדְּךְּ לְכֹל מַמְלְכוֹת הַאָּרֵץ. עשית אַת־הַשַּמִים וַאָת־ הַאָּרֶץ. אַת־הַיַּם וָאַת כַּל־ אַשֵּׁר בָּם.וּמִי בִּכָּל־מַעַשֵּׁה יַדיף בעליונים או בַתַּחָתוֹנִים שַׁיאמַר לָדּ מַה־ הַעשה. אַבִינוּ שַבַּשַּמִים עשה עפנו הַסֶר בַּעבוּר

sich bewähren, was geschrieben steht: In derselbigen Zeit werbe Ich euch heimbringen und in der Zeit euch sammeln; benn Ich mache euch zum Namen und zum Ruhme unter allen Bölkern der Erde, wenn Ich zurückfehre zu euren Bertriebenen vor euren Augen, spricht der Ewige.

וְכַנְיֶם־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה־ שֶׁבְּתוּב. בְּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעת קַבְּצִי אֶתְכֶם בִּי־־אֶתֵן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלְּה בְּכֹל עַמֵּי הָאֶרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעִינֵיכֶם אָמֵר יָיֵ:

וַיְדַבֵּר יְהֹוֶה אֶל־משֶׁה לֵאמְר: וְעָשִׁיתְ כִּיִּוֹר נְחְשֶׁת וְכַנְּוֹ נְחְשֶׁת לְּרְחְצֶה וְנְתַהְ אֹתוֹ בֵּין־אַבֶּל מוֹעֵר וּבֵין הַפִּיְבַּח וְנְתַהְ שֶׁפֶּה מִיִּם: וְרָחֲצִּוּ אַהֵרן וּבָנְיוֹ מִפֶּנּוּ אֶת־ יְדֵיהֶם וְאֶת־רַנְנְלֵיהֶם: בְּבֹאָם אֶלֹ־אַבֶּל מִוֹעֶר יְרְחֲצוּ־מֵיִם וְלֵא יִמְתוּ אֵוֹ בְּנִשְׁתְּם אֶלֹ־הַפִּוְבַּׁהְ לְשָׁבֵת לְהַכְּמִיר אָשֶׁה הַרְטוֹלם כוֹ וּלוֹרְעוֹ לְדַרְתִם:

חָק־עוֹלְם לוֹ וּלָזַרְעוֹ לְדְרֹתְם: וְלָבֵשׁ הַכֹּהֵן מִדְּוֹ בִּדְ וּמִכְנְםִי־בֵּדְ יִלְבַשׁ עַלִּבְשְּׂרוּ וְהַרִּים אֶת־הַדָּשָׁן אֲשֶׁרֹ תֹּמְכֵּךְ הָאָשׁ אֶת־הָגָּלְה עַלִּ הַמִּוְבַּחַ וְשָׁמוֹ אֵצֶל הַמִּוֹבְחַ: וּפְשֵׁמׁ אֶת־בְּנְּדְיוֹ וְלְבַשׁ בְּנְרֵים אֲהַרִים וְהוֹצִיִא אֶת־הַדָּשֶׁן אֶל־מִחָוּץ לַפְּחֲהָנֶה אֶל־

מָקוֹם מָקוֹר:

וֹנְשׁלְמָה פָּרִים שְּׁפָתֵינוּ בִּמְקוֹם הָרְבָּן מָמִיד שָׁל שׁחַר (למנחה בֵּין הַעּרְבָּיִם :)

ריבר Ewige rebete mit Mofcheh und fprach: Gebiete ben Kinbern Jifrael's und fage ihnen: Mein Opfer, nämlich meine Speife, welche mein Feuer berzehrt mir zum angenehmen Geruch, mußt ihr forgsfältig jebes zu feiner Zeit bar-

נַיְדַבֵּר יִדּוָה אָל־מּשֶׁהְ לֵאִמְר: צָוּ אָת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָכֵרְתָּ צֵּלִדֶּם אֶת־כְּרְבְּּנִי לַּרְמִי לְאִשִּׁי ֻרִיחַ נִיחֹחִי הִשְּמְרוּ לְהַקְרָיב לֻּיבְּמִוֹעְרְוֹ:

bringen. Sage ihnen alfo : Diefes ift das Reueropfer, bas ihr bem Emigen gu Ehren barbringen follt: Jährige Lämmer ohne Leibesfehler. zwei jeden Tag, als fortbeftebenbes Brandopfer. Das eine Lamm bringft bu bes Morgens, und bas anbere amischen beiben Abenben : bagu ein Rehntheil eines Epha1) feines Mehl jum Dehlopfer, eingerührt mit einem Biertheil eines Sing) ge= ftogenen Dels; bas tägliche Opfer, wie es bereits am Berge Sinai ge= bracht, und bem Ewigen gu Chren jum angenehmen Geruch vom Feuer verzehrt ward. Bu jedem Lamme gehört ein Biertheil Sin gum Trantopfer; auf bas Beilige foll ber un= vermischte Opfermein bem Emigen gu Ghren ausgegoffen werben. Das anbere Lamm bringft bu zwijden beiden Abenden mit eben dem Dehl= opfer und Tranfopfer wie des Mor= gens, bem Feuer beftimmt, ein angenehmer Geruch bem Ewigen au Ehren.

nächtlichen Seite des Altars vor dem Ewigen schlachten, und die Söhne Ahron's, die Priester, sollen das Blut um den Altar sprengen.

אָת־דָּמָּי אָלּי נְיְהָּי וְאָרַקּיּ בָּנִי אָבֵרוֹ בַּכְּנַנְיְהוֹהָ וְאָרַקִּיּ בָּנִי אָבֵרוֹ בַּכְּנַנְיִהוֹהָ וְאָרַקִּי בָּנִי אַבֵּרוֹ בַּכְּנַנְיִהוֹהָ בִּיִם כִּיִּשׁ עַלִּיהְוּיִי

אַקּה דּגּא יָי אַלהַינוּ שָׁהַקְמִירוּ אֲבוֹתִינוּ לְפָנִיךְ אָת־קְטֹרֶת הַפַּמִים. בּזְטוֹ שָׁבֵּית הַפִּקְדָּשׁ כָיָם. בּאֲשֶׁר צִוְּיתְ אֹתָם צִּלֹ־יְנְי משָׁה נָבִיאָף בַּבָּתוּב בְּתוֹרָתָף: וַיֹאמֶר יָי אָל־משָׁה קַח־לְף סמים נָסָף וּשְׁדֵלֶת וְהָלְבְּנָה סַמִּים וּלְבֹנָה זַכָּה בַּד בְּבַד יִהְיָה:
וְעֲשִׁיתָ אֹתָה ְמְשָׁרָת רַקַח מֵעֲשֵׁה רֹקַח מְמֶלֶּח שָהוֹר לְדֶשׁ: וְשְׁחַלְּהְ
וְצְשִׁיתָ אֹתָה ְמְשָׁרָת רַקַח מֵעֲשֵׁה רֹקַח בְּמְלֶּיְח שָהוֹר לְדֶשׁ: וְשָׁחַלְּאֻ
לְךְּ שְׁמָה לְּדָשׁ כְּדָשִׁים הִּהְיָה לְכֶם: וְנָאֱמֵר. וְהַקְמִיר צְּלִיו צִּהְרֹן
לְךְ שְׁמָה לְדָשׁ כְּדָשִׁים הִּהְיָה לְכֶם: בַּבֹּלֶר בְּבֹּלֶר בְּבֹּלֶר בְּבַּיְת יַקְמִירָבָּה לְמַלָּת הָּמִיר
לְּפָנִי זֵי לְדֹרתִיכָם:
לְּפָנִי זֵי לְדֹרתִיכָם:

תנו רַבָּנָן פִּמוּם הַקּמֹרֶת בֵּיצִד. שׁלשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִׁים וּשְׁמֹנֶה מָנִים הָיוּ בָה. שָׁלשׁ מֵאוֹת וִשִּׁשִׁים וַחֲבְשָׁה בִּמְנַין יִמוֹת הַחַפָּה. וּשָׁלשָׁה מָנִים יָתַרִים שֶׁמֵּהֶם ו מַכְנִים כֹּהַן נָדוֹל מִלֹא חָפְנָיו בִּיוֹם הַבָּפוּרִים. וּמַחַזִּירָם לְמַרָהֶשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַבְּפּוּרִים. בְּדֵי לְקַיֵם ו מָצְוַת דַּקָּה מִן־הַדַּקָּה: וְאַחַד עֲשֶׂר סַמָּנִין הָיוּ בָה. וְאֵלוּ הַן. הַצְּרִי וְהַצָּפּרֶץ. הַהֶּלְבְּנָה וְהַלְבֹנָה. מִשָּׁקַל שָׁבִעִים שָׁבְעִים ו מֶנֶה. מור וֹקצִיעָה. שַׁבֹּלֶת וַרְדִּ וְכַרְכּוֹם. מִשָּׁקַל שָׁשָׁה עָשֶׁר. שִׁשָּׁה עָשֶׂר מֶנֶה. הַקִּשִׁמְ שָׁנִים עֲשֶׁר. וְקִלּוּפָה שָׁלשָׁה. וְקַנְּמוֹן הִשְּׁעָה. בּוֹרִית בַּרִשִּׁינָה הִשָּׁצָה בַבִּין. יֵין בַפִּרִיסִין סִאִין הַלָּתָא וָבַבִּין הְלָתָא. ואם אין לו יון קפריסין. מביא המר הורין עתיק. מלח סדומית רבַע הַקָּב. מַעַלֶה עָשָׁן בָּל־שָׁהוּא: רַבִּי נָתָן אומר אַף בּפַּת הַיַּרַדַּן כָּל־שָׁהוּא: וָאִם־נָתַן בָּה דָבַשׁ פַּסָלָה. אִם־חָפַר אַחַת כָּכָּל־ סַפְּנֶיהָ חַיַב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בָּן־נַּמִלִיאֵל אוֹמֵר הַאָּרִי אֵינוֹ אָלָא שָׁרָף הַנּוֹטֵף מֵעֻצֵי הַקִּטָף: בּוֹרִית בַּרְשִׁינָה לָטָה הִיא בָאָה. כָּדִי לְיַפּוֹת בָּה אֶת־הַצִּפּּרֶן כְּדֵי שֶׁתְהֵא נָאָה. יֵין קַפְרִיסִין לָמָה הוא בָא. כָדִי לִשְׁרוֹת בּוֹ אֶת־הַצִּפֹּרָן כְּדֵי שַׁתְּהֵא עַזָה. נְהַלֹא מי רָגְלַיִם יָפִין לָה. אָלָא שָאֵין מַרְנִיסִין מֵי רַגְלַיִם בַּפִּקְדָּשׁ מְפָנֵי הַכְּבוֹד:

בּנְיָא רַבִּי נָתָן אוֹמֵר בְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק. אוֹמֵר הָדֵק הַיּמֵב. הַיִּמַב הָדֵק. מִפְּנִי שֶׁהַקּוֹל יָפָה לַבְּשָׁמִים: פִּשְׁמָה לַחֲצָאִין בְּשֵׁרָה. לִשְׁלִישׁ וְלִרְבִיעַ לֹא שָׁמְעָנוּ: אָמֵר וֹ רַבִּי יְהוּדָה. זֶה הַבְּלָל. אָם בְּמִדְּתָהּ בְּשֶׁרָה לְחֲצָאִין, וְאָם חָפַר אַחַת מָבָּל־םַמָּנְיָהְ תַּיַב מִיתָה: תָּגִּי בר בְפְּרָא אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שֶׁנָה. דְיְתָה בָאָה שֶׁלֹּד שִׁירִים לַחֲצָאִין: וְעוֹד הָנֵי בּר לַפְּרָא. אַלוּ הָיָה נוֹתֵן בָּה קוֹרְטוֹב שִׁירִים לַחֲצָאִין: וְעוֹד הָנֵי בּר לַפְּרָא. אַלוּ הָיָה נְוֹמָן בָּה קוֹרְטוֹב שָׁלִּדְּבָשׁ. אַין אָדָם יָכוֹל וּ לַעֲמוֹד מִפְּנִי דֵיחָה. וְלָפָה אֵין מְעַרְבִּין בָּה וְּעִרְבִּין בְּה בִּי בָל־שְׁאוֹר וְנָלֹדְבָּשׁ לֹאִד תַּקְמִירוּ מִפְּנִי שָׁהַחּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָל־שְׁאוֹר וְנָלֹדְבָּשׁ לֹאִד תַקְמִירוּ מִפְּנִי מִשְׁרִי אָדְם בּוֹמֵחַ בְּּךְ: יְיִ הוֹשִׁיעָה הַפֶּלֶךְ יַעְנְבּיּ בְּיוֹם־כְּרְצִנוּ בִּיִם תְּר לִי מִצֵּר הִּצְּרְנִי רָנֵי פַּלֵּט הְסוֹרְבַנִי יִעוֹלָם וּכְשָׁנִים כִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים כִּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים כַּלְּבִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים כַּימִי עוֹלָם וּכְשָׁנִים כַּתְר.

אָנָּא בְּלֹחַ נְּדְלֵּת יְמִינְךְ הַּתִּיר צְרוּיָרְה לָא נָבּוֹר דּוֹרְשִׁי יִחוּיְךְ בְּלַבַת שָׁמְיר חָסִין קְדוֹש בְּרוֹב מוּיְךְ בְּלַבַת שָׁמְיד נָמְלֹם חָסִין קְדוֹש בְּרוֹב מוּיְךְ נְהַל עָרָתֶךְ יָחִיד נַאָּה לְעִמְךְ פְּנָה זוֹכְרֵי לְדְשָׁתֶךְ שׁוְעָתֵנוּ לַעִּמְךְ וּשְׁמֵע צַעֲקְתֵנוּ יוֹדֵע הַעְלְמוֹת שׁוְעָתֵנוּ לַבְּל וּשְׁמֵע צַעֵקְתֵנוּ יוֹדֵע הַעְלְמוֹת

Um Cabbath wird biefes gebetet.

Am Sabbathtage zwei Lämmer, jährige, ohne Fehl, und zwei Behntel feines Mehl als Opfergabe mit Del eingerührt, und das dozu gehörige Tranfopfer. Das ist das Sabbathopfer eines jeglichen Sabbaths, außer dem täglichen Opfer und feinem Tranfopfer.

וּכְיוֹם הַשַּׁבָּׁת שְׁנֵי־כְבָשִּים בְּנִי־שָׁנָה הְּמִימְם וּשְׁנֵי עָשְׁרֹנִים סְלָת מִנְחָה בְּלוּלֶרֹד בְשֶׁמֶן וְנְסְבָּוֹ: עַלְתְ שַׁבַּת בְּשׁבַּתְוֹ עַלִּר עלת הַהָּמָיד וְנְסְבָּה:

אַיזָהוּ מְכּוֹמָן שֶׁלֹ־יִנְבָחִים כָּוְדְשֵׁי כְּדְשִׁים שְׁחִימָתָן בַּצְּפּוֹן • בְּנִפוֹן פָּר וְשָׂעִיר שֶׁלֹ־יוֹם הַבִּפּוּרִים שְׁחִימָתָן

Der 5. Abichnitt aus ber Mischna Sebachim hanbelt von ben Bopid riten und Gebrauchen bei ben Opferungen, und wird jum Andenken an ben Opferbienft gelesen.

וָקבּיל דַמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וַדָמָן טָעוּן הַזְיָה עַל־בֵּין הַבַּדִּים וְעַל הַפַּרֹכֵת וְעַל־מִזְבַּח הַזַּהַב מַתַּנָה אָחָת מֶהֵן בְעַבְּבֶת.שְיָרֵי הַדְּםֹהְיָה שוֹפֵּדְעַל־יְסוֹר מַעַרָבִי שֶׁל־הַמִּוְבֵּחַ הַּחִיצוֹן אָם־לֹא נָתַן לֹא־עָבֶב: פֶּרִים הַנִּשִּׂרָפִים וּשִּׁעִירִים הַנִשְׂרָפִים שְׁחִיפִׂתְן בַּצָפוֹן וָקבוּלֹ דָּטָן בִּכְלֹי שָׁרֵת בַּצְפוֹן וָדַמָּן טַעוּן הַזָּיָה עַל־הַפָּרֹכֵת וָעַל־מִוָבַח הַזָּהָב מַתְּנָה אַהַת כֵּהָן פִעַכָּבַת. שְׁיֵרִי הַדָּם הָיָה שופַר על־יְסוֹר מַעַרָבִי שֶׁל־הַמִּוְבֵּהַ הַחִיצוֹןאָם־לֹא נָתַן לֹא עָבֶב. אַלּוּוָאֵלוּ נִשְׂרֶפִין בָּבֵית הַדָּשׁן: חַפֹּאת הַצִּבּוֹר וְהַיָּחִיד. אֵלּוּ הַן הַטאת הַצִּבּוּר שְעִירִי רָאשֵׁי הֲדָשִׁים וְשֶׁל־מוֹעַדוּרת שָׁחִימָתָוֹ בַּצָּפוֹן וָקבּוּלְ דָמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָפוּן וְדָמָן פָעוּוֹ אַרְבַּע מַתְּנוֹת עַל־אַרְבַּע קְרָנות. בּיצִד עַלְה בַּבֶּבֶשׁ וּפִנָה לַפובב וּבָא־לוֹ לְכֶרֶן דְּרוֹמִית מִוְרָחִית. מִוְרָחִית צפונית. צפונית מערבית. מערבית דרומית. שירי הדם הָיָה שׁוֹפֵּדְ עַל־יְּסוֹד וְ דְּרוֹמִיֹּ וְנָאֱכָלִין לְפְנִים וֹמִן־ הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהָנָה בְּכָל־מַאֲכָל וֹ לְיוֹם נְלַיְלָה עַד־ חֲצוֹת: הַעוֹלָה לֹדָשׁ בַּרָשִׁים שְׁהִישָּהָה בַּצְּפּוֹן וְקבוּל דָּכָה בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפּוֹן וְדָכָה בָּעוּוֹן שָׁתֵי בַּתְּנוֹת שֶׁהַן אַרְבָּע וּמְעוּנְה הַפְּשֵׁמ וְנִתִּוּחַ וְכָלִיל ֹ לָאִשִּׁים: זְבְחֵי שַׁלְמֵי צָבוּר וַאֲשָׁמוֹת. אֵלוּ הַן אֲשָׁמוֹת אֲשַׁם נְוֵלוֹת. אַשַׁם וֹ מָעִילוֹת. אֲשַׁם שִׁפְּחָה הַרוֹפָּה. אֲשַׁם נַזִיר. אֲשַׁם| מְצוֹרֶע. אִשֶׁם תְּלוּי. שְׁחִימֶתְן בַּצְּפוֹן וְקבּוּל דְּכְּן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וָדָכֶן מָעוּן שְׁתֵי מַתְּנוֹת שָׁהַן אַרְבַּע. וְנֶאֶכְלִין לִפְנִים וֹ מִן־הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי בְהָנָה בְּכֶל־מֵאֲכָל לְיוֹם וַלַּיִלָּה עֵר הַצוֹת:

התורה ואיל נויר כָּדָשִׁים כַּלִּים שְׁחִישָׁתָן בְּכָּל־שָּקוֹם בָּעַוָרָה וְדָפָן פָעוּן שְׁהֵי מַתְנוֹת שֶׁהַן אַרְבַּע. וְנֵאֵכָלִין בכל־הַעִיר לְכַל־אַרַם בְּכַל־מַאַכַלּ וֹלְיוֹם וַלַיִּלָּה עָר חַצוֹת: הַמּוּרָם ו מָהָם כִּיוֹצֵא כָהָם אַלָּא שַׁהַמּוּרָם נֵאֵכָל ו לַכֹּהַנִים לְנִשִׁיהֵם וְלָבְנֵיהֵם וּלְעַבְדִיהֵם: שָׁלַמִים לַדָּשִׁים קַלִים שָׁחִישָׁתָן בָּכָל־מָקוֹם בָּעוֹרָה וְדָמֶן מַעוּן שְׁתֵי מָתָנוֹת שֶהַן אַרָבַּע וְנֵאֱכָרִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־ מַאַכָל וֹ לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָר: הַמּוּרָם וֹ מֵהֶם כַּיוֹצֵא בהם אַלָּא שַהַמּוּרָם נַאַכָּל | לַכֹּהַנִים לִנְשֵׁיהֵם וַלְבָנֵיהֵם וּלְעַבְרֵיהֵם: הַבְּכוֹר וְהַפַּעֲשֵׂר וְהַבָּּסַח כָּרָשִׁים כַּלְּים שָׁחִיפַתוֹ בָּכֶל־מַקוֹם בָּעַזָרָה וְדָמֵן פַעוּן מַתָּנָה אֵחָת. וּבְלָבַר שֵׁיִתֵּן בְּנֶנֶד הַיְסוֹר: שָׁנָה בַאֲבִיְלְתְן. הַבְּכוֹר נָאֵכָל וֹ לַכֹּהַנִים וְהַפַּעשׁר לְכָל־אָדָם וְנָאֵכָלִין בְּכָל־הָעִיר בָּכָל־מַאַכָל וֹ לִשְנֵי יָמִים וְדַּיִלָה אָחָר: הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱבָל אָבָּא בַבַּיְיָלָה וְאֵינוֹ נָאֱכָל אֶלָּא עַד־הַצוֹת וְאֵינוֹ נָאֱכָל אָלָא רִמְנִיִּו וְאֵינוֹ נָאֲכָל אָרָא צָלִי:

לְבְּי יִשְּׁמְעֵאל אוֹמֵר בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִהּוֹת הַתּוֹרְה
נְּדְרָשֶׁת: מִבְּּלְ וָחֹמֶר. וּמִנְּזֵרְה שָׁיָה. מִבּנְיָן אָב מִבְּתוֹב
אָחָר. וּמִבּנְיָן אָב מִשְׁנֵי כְתוּכִים. מִבְּלֶל וּפְּרָם וּמִבְּּרָם
וּכְלֶל. בְּלֶל וּפְרָם וּכְלֶל אִי אַבְה דָן אֶלָא בְּעֵין הַפְּרָם.
מְבְּלֶל שֶׁהוֹא צָרִיךְ לִבְּלְל אִי אַבְה דָן אֶלָא בְּרֵיךְ לִכְלָל.
בְּלֶל שֶׁהוֹא צָרִיךְ לִּבְּלָל וְיָצָא מִן־הַבְּלֶל וּ לְלַמֵּר לֹא לְלַמֵּר

^{*)} Das I. Kapitel aus Siphra enthält die logischen Regeln zur Auslegung der Tora. Die tägliche Lesung dieses und des vorangehenden Stückes ist gleichsam der Ersat statt der Berpstichtung sich täglich mit der Tora und ihrer Auslegung zu besassen.

על־עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּר עַל־הַבְּלָל בְּלוֹ יָצָא. בְּל־
דָּבְר שֶׁהְיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִמְעוֹן מוֹעֵן אֶחָר שֶׁהוּא
בְּעִנְינוֹ יָצָא לְהָקֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר. בְּלֹ־דָבְר שֶׁהְיָה בִּכְלָל
וְיָצָא כִּיפְעוֹן מוֹעֵן אַחֵר שֶׁלֹא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָהֵלְל
וּלְבָּר שֶׁהְיָה בִּכְלֹל וְיָצָא לְּהוֹוְבַּבְּר הָחָרָש
אִי אַתְּה יָכוֹל וֹ לְהַחֲזִירוֹ לְכְלָלוֹ עֵר שֶׁיַחֲזִירֶנוּ הַבְּתוֹּב
לְכְלָלוֹ בְּפֵרוּשׁ. דְּבָר הַלְמֵר מֵעִנְינוֹ וְדְבָר הַלְמֵר מִפּוֹפוֹּ.
וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַשֵּלִישִׁי וַיִּבְרִע בֵּינִהַם:
הַבַּתוֹּב הַשְּׁלִישִׁי וַיִּבְרִיע בֵּינִהָם:

יְהִי רָצוֹן מִלְפָנִיךְ יְיָ צֵּלֹהֵינוּ וַאְלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ שֶׁיִבְּנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהַרָה בְיָמֵינוּ וְחָן חָלְקונוּ בְּתוֹרָתָךְ: וְשָׁם נַעְבְדְּךְ בְּיִרְאָה בִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמנִיוֹת: וְעַרְבָה לַיִי מִנְחַת יְהוּרֶה וִירוּשָׁלֵם בִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמנִיוֹת:

Beim Unlegen bes Tallith.

Sebenebeiet seist bu, Ewiger, unser Gott, König ber Welt! ber uns burch seine Gesetze geheiligt und uns verordnet hat die Umshüllung mit den Schaufäben

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֶלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעְוּלְם אֵלְהָר לְּךְ שֶׁנוּ בְּמִצְוֹתְיוּ וְצִנְּנוּ לְהִתְעַמֵּךְ בַּצִיצִת:

מָה־יָּקָר הַּקְּדֶּהְ אֱלֹהִים וּכְנֵי אָדָם בְּצֵל בְּנָפֶיהְ יָחֶסְיוּן: יִרְוְיוּן מָדֶשֶׁן בִּיתָהְ וְנַחַל עַדְנֶיהְ תַשְׁקִם: כִּי עִמְּהְ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְה גַרְאָה־אוֹר: מְשׁוּהְ חַסְּדָּהְ לְיוֹדְעָיהְ וְצִדְקָתְהְ לְיִשְׁרֵי־לֵב: In manchen Gemeinden wird vor ברוך שאמר biefer Pfalm gefagt.

חומור (שון. 30.) Pfalm, Lieb bei ber Tempelweihe, von David. 3ch erhebe Dich, Ewiger, weil Du mich heraufgezogen und nicht meinen Feinben Freude an mir gegeben. Ewiger, mein Gott, zu Dir habe ich geschrieen, und Du beilteft mich. Ewiger, Du haft heraufgezogen aus ber Unterwelt meine Seele, haft mich belebt, baß ich nicht in bie Grube fant. Saitenspielet bem Ewigen, ihr feine Frommen, und preiset fein beiliges Undenfen. Denn Schreden ift bei . feinem Born, Leben bei feiner Unabe. Um Abend fehret Beinen ein, am Morgen Rubel. Und ich iprach in meinem Frieden: Nicht werde ich manten ewiglich. Ewiger, in Deiner Onabe hatteft Du festgestellt als mein Gebirge Macht; - Du bargft Dein Antlig, ba mar ich erschroden. Ru Dir, Ewiger, will ich rufen und aum Berrn fleben. Belder Gewinn ift an meinem Blute, wenn ich finte in die Grube ? Wird ber Staub Dich preisen, wirb er berfunden Deine Treue? Sore, Emiger, und fei mir gnabig! Ewiger, fei mir ein Beiftand. Da manbteft Du meine Rlage in Reigentang, loftest meinen Sad und gürteteft mich mit Freude. Darum foll Dir faitenspielen Lobpreis und nicht verftummen; Ewiger, mein Bott, ewig will ich Dich breifen.

רמעו כבוד ולא ידם שאטר bis בתשבחות wird ftehend gebetet.

Tinz Gelobt fei, auf beffen Wort die Welt entstand, Ge= lobt fei Er! gelobt er, ber Urheber bes Schöpfungswer= tes, gelobt ber spricht und vollbringt, gelobt ber beschließt und vollführt, gelobt ber fich erbarmt ber Erbe, gelobt ber fich erbarmt ber Geschöpfe, gelobt ber fegensvollen Lohn ertheilt ben ihn Fürchtenben, gelobt ber ewig lebt und bauert beständig, gelobt ber Befreier und Retter, gelobt fei fein Name. Gelobt feift Du, Ewiger, unser Gott, Berr ber Welt, Allmächtiger, barmbergiger Bater, ber ge= rühmt wird burch ben Mund feines Volkes, verherrlicht und gepriesen burch bie Bunge feiner Frommen und Rnechte. Und mit ben Lobgefängen Davids, Deines Rnechtes, wollen wir rühmen

שאמר והיה. ולם פרוד הוא הָרַחֲמָן הַמָּהַלֶּל בּפּי עמו. משבח ומפאר בַּלְשׁוֹן חֲסִידְיוֹ

Ewiger, unser Gott, burch Loblieder und Psalmen dich erheben, preisen und verherrslichen und anrusen Deinen Namen und dir die Herrschaft geben, Du unser König, unser Gott, Einziger, Ewiglebender, Herr! gepriesen und verherrslicht sei für und für sein großer Name. Gelobt seist Du, Ewiger, König, der gesrühmt wird durch Loblieder

nir Danket dem Ewigen, rufet an feinen Namen, machet fund unter den Bolfern feine Thaten. Singet ihm, fpielet ihm, redet von all feinen Wundern. Rühmet euch feines beiligen Namens; es freue fich das Berg derer, die den Emigen fuchen. Berlanget nach bem Ewigen und feiner Sobeit, fuchet sein Antlit beständig. Gedenket seiner Wunder, Die Er gethan, feiner Zeichen und ber Aussprüche seines Mundes. Same Jisraels, feines Knech= tes, Söhne Jaakobs, ihr feine Erfornen! Er ift der Ewige, unser Gott; über die ganze Erde ergeben feine Gerichte. Bedenket ewiglich feines Bunbes, des Wortes, das Er ge-

אַלהֵינוּ בִּשְּׁבְחוֹתַ וּבוְמִירוֹתַ נְנַהַּלְדְּ וּנשַבַחַךּ וּנפָאַרְדּ ונוביר שמדונמליכד מַלְבֵּנוּ אֵלהֵינוּ יַחִיד חַי הַעוֹלַמִים. מֶלֶדּ משבח ומפאר עדי עד שמו הוגדול. בָרוּך אַתָּה וְיָ טֶלֶּך מָהַלֵּל בַּתִּשְׁבַּחוֹת: הודו לני קראו בשמו הוְרִיעוּ בָעַמִּים עַלִילֹתִיו: שירו לו זַפְרוּ־־לוֹ שִׁיחוּ בְּכַל־נִפְּלָאֹתֵיו: הְתְהַלְלוּ בִּשֵׁם לַרִשׁוֹ יִשִּׂמַח כֵּלב מְבַרְשׁׁי יִיַ: דִּרְשׁוּ יָיַ וְעָזּוֹ בַּקְשׁוּ כָּנָיו תַּמִיר: זִכְרוּ נפלאתיו אשר עשה מפָרָניוֹ וּמִשִׁפַמֵי־פִּידוּוּ: זָרַע יִשְּרָאֵל עַבִרוֹ בְּנֵי יַעַלָב בְּחָירָיו: ד־וּוּא יַיַ צַהינוּבָּכָל־הָאָרֵץמִשְׁפָּטִיוּ: זכרו לעלם בּרִיתוֹ דַּבֵּר

boten, ins taufendfte Geschlecht, bas Er geschloffen mit Abraham, und seines Schwures an Fizchak. Und Er stellte es auf für Jaakob zur Satung, für Jisrael zum ewigen Bunde, da Er sprach: Dir geb' 3ch das Land Kengan als Loos eures Besitzes; da ihr waret ein gahliges Säuflein, da eurer wenig und ihr da= rin weiltet. Und fie zogen von Volk zu Volk, von Königreich zu fremder Nation. Er ließ feinen Mann fie bedrücken und ftrafte um sie Könige. "Rühret nicht meine Gesalbten an und meinen Propheten füget fein Leid zu!" Ginget bem Ewigen, alle Lande, verfündet von Tag ju Tag feine Bulfe. Erzählet unter ben Bölfern feine Berrlichkeit, unter allen Nationen feine Bunder. Denn groß ift der Ewige und fehr gepriefen, und furchtbar ift Er über alle Götter. Denn all die Götter ber Bölfer find Nichtiges; aber der Ewige hat den him= mel gemacht. Glanz und Dla= jestät ist vor ihm, Triumph und Freude an feiner Stätte. Spendet dem Ewigen, Bölfer= geschlechter, spendet dem Ewi= gen Ehre und Triumph! Spenbet bem Ewigen seines Namens Chre, nehmet Geschenke und

צוָה לְאֵלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר כְּרַת אֶת־יאַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוּ לִיצְחָק: ויַעַמִירֶהָ לִי<u>ע</u>ַקֹב לַחֹק לִישָּׁרָאֵל בְּרִית עוֹלֶם: לאמר לָךָּ אָתַן אֶרֶץ בְּנְעַן חֲבֶל נַדֲלַתְכֶם: בָּהְיוֹתְכֶם מָתִי מִסְפָּר ִנִּמְעַם וְנָרִים בָה: וַיִּתְהַלְּכוּ מִגוי אֱל־ גוי ומְפַּבְלֶכָה אֶל־עַם אַהַר: לא־הָנִיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁכָם וַוֹּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אַלֹּ־ תּוֹנְעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל־הָרֵעוּ: שִׁירוּ לַיָּי כָּלֹ־ הָאָרֶץ בַּשְּׂרוּ מִיוֹם־אֶל־יוֹם יְשׁוּעָתוֹ: כַפְּרוּ בַגּוֹיִם אֶת־ בְּבוֹרוֹ בְּכָר־־דָעִמִּים נָפְלְאֹרְעִיוֹ: כִּי נְדוֹל יֵיָ יִּקְהָלָרְ מְאֹדוְנוֹרָא הוא עַל־ בָּל־אֱלהִים: בִּי בָּל־אֱלהֵי הָעַמִּים אַלִירִים. וַיִיּ שַׁמֵיִם עָשָּׂה: הוֹד וָהָדַר לְפָנְיוֹ עָז וְחֶרְנָה בִּמְקֹמוֹ: הָבוּ לַיָּ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַּיָי כָּבוֹד וַעֹז: דָבוּ לַנִי בַּבוֹד שָׁמוֹ שָׂאוּ מִנְחָה

kommet vor sein Antlik, bucket euch vor dem Ewigen im hei= ligen Schmucke. Erzittert vor ihm alle Lande! und fest ist das Erdenrund, manket nicht. Frohlocke der Himmel und juble die Erde, und man fpreche unter den Bölfern: Der Ewige ist König! Dröhne das Meer und feine Fülle, fröhlich fei die Flux und alles, mas darin. Dann muffen jauchzen die Bäume des Waldes ror dem Ewigen; denn Er ift gekommen, die Erde zu richten. Danket bem Ewigen, denn Er ift gütig, benn ewiglich währt feine Huld! Und sprechet: Hilf uns, Gott unserer Sulfe, und fammle uns und rette uns von den Bölkern, daß wir danken Deinem heiligen Namen, daß wir uns rühmen Deiner Berrlichkeit. — Gepriefen fei der Emige, ber Gott Jisraels, von Ewigfeit zu Ewigfeit! Und alles Volk sprach: Amen und Lobpreis dem Ewigen! Erhebet den Ewigen, unfern Gott, und bucket euch bor feiner Füße Schemel! Beilig ist Er. Erhebet den Ewigen, unfern Gott, und bucket euch vor feinem he igen Berge; benn heilig ift der Ewige, unser Gott. Er aber, barmher= zig, vergiebt die Miffethat und verderbt nicht und wandte oft

יבאו לְפָנִיו הִשְׁתַחַווּ לִיִי בְהַרָבת־כֹרֶשׁ: חִילוּ מִלְפָנִיוֹ בָּלִּ־רָאָרֶץ אַף־תִּכּוּן תַּבֵּל בַּל־תָּמוֹם: יִשְׂמְחוּ הַשְּׁמֵיִם וְתָגֵל , הָאָרֶץ וְיאֹמְרוּ בֹּגּוִיִם יִי מֶלֶד: יִרְעֵם הַיָּם וּמְלֹאוֹ יַעַלץ הַשָּׂרָהוְכָר־אַשֶּׁר־בּוֹ: אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעֵר מִלְפְנֵי יִי כִּי־בָא לִשְׁפוֹם אֶרת־ הָאָרֶץ: הודוּ לַיָי כִּי מוֹב בִּי לִעוֹלֶם חַסְרָוֹ: וְאִמְרוּ רושיענו ארבי ישענו וַקבּצנוּ וְהַצִּילֵנוּ מְן־הַגּּוֹיִם קהורות לשם קדשה יָיָ אֱלהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלְם וַעַד־הָעוֹלָם וַיֹּאמִרוּ כַל־ הָעָם אָמֵן וָהַלֵּל וֹלַיִי: רוֹמְמוּ יִי אֱלֹהֵינוּ וָהְשִׁתְּחֵווּ לַהַרֹם רַנְלָיו כָרוש הוא: רוֹמִמוּ יַי אֱלהֵינוּ וְהִשְׁתַחֵוּ לְהַר בָּרְשׁוֹ בִּי בָרוֹשׁ יְיַ אֲהֵינוּ: וְהוּא רַהוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשָּׁחִית וְהַרְבָּה לְּהָשִׁיב אַפּוֹ feinen Born ab und wedt nicht all feinen Grimm. — Du, Ewiger wirst nicht zurückhalten Deine Liebe von mir; Deine Buld und Deine Treue werden ftets mich bewahren. Bedenke Deiner Liebe, Emiger, und Deiner Guld; benn von Emigfeit find fie. Gebet Gott Triumph! über Jisrael ift fein Ruhm und seine Macht in den Wolfen. Furchtbar bijt Du, Bott, aus Deinem Beiligthume, Gott Jisraels! Er giebt Macht und Stärke bem Bolfe. Bepriefen fei Gott! - Gott ber Bergeltung, Ewiger, Gott ber Bergeltung, erscheine! Er= bebe Dich, Richter der Erde, vergilt Lohn den Hochmüthigen. - Beim Ewigen ift ber Gieg : über Dein Bolk tomme Dein Segen, Selah! Der Gott ber Beerschaaren ift mit uns, eine Befte ift uns der Gott Jaakobs, Gelah! - Gott ber Beer= schaaren! Beil dem Menschen, der auf Dich vertraut. Ewiger hilf! Der König erhöre uns am Tage unseres Rufens! — Bilf Deinem Bolte und fegne Dein Erbe, und weibe und trage sie bis in Ewigkeit. Unfere Seele wartet des Emigen: unser Beistand und unfer Schild ist Er. Denn an ihm freuet fich unfer Berg; benn feinem וְלֹא־נָעִיר בָּל־חֲבֶתוֹ: אַתָּה יִי לא־תִכְלָא רַחֲמֶיךּ מִמֶּנִי חַסְּדְּדְוַאֲמִהְּדְּ הָמִיד וִצְּרוּנִי: וכר ַרְחָמֶיךּ וְיִ וַחֲסְנֵיךּ כִּי יַבַעוֹלָם הַפָּה: תְּנוּ עוֹ לֵאלהִים עַל־יִשְׂרָאַל גַּאֲנְתוֹ וְעָזּוֹ בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא צֵהִים וֹ מִמְּקְרָשֶׁיךּ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נותן עו וְתַעַצְמות לָעָם בָּרוּך אֱלֹהִים: אַל־נְקְמוֹת יַיָ אַל נָקָמוֹת הוֹפִיעַ:הַנְּשֵׂא שׁפֵט הָאָרֶץ הְשֵׁב נְּמוּל עַל־גַּאִים: לַיָי הַיְשׁוּעָהעַל־ צַמְּךְ בִּרְכָתָךְ פֶּלָה: יָיָ צבאות עפנו משנב־לנו אַלהַייַעַלָב סֶלָה:יְיִצְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹמֵחַ בְּּךּ: יָיַ רושיעה. הַפֶּלֶדְיַעַנֵנוּ בִיוֹם־ קַרָאַנוּ: הושִיעָה אַת־עַמֶּדּ וּבָרַךּ אֶת־נַחַלָּתֶךּ וּרָעֵם וְגַשְׂאֵם עַרְ־הָעוֹלָם: נַפְּשׁנוּ חַבְּתָה לֵיָי עֶזְרֵנוּ וּמְנְנֵנוּ הוא: כִּי־בוֹ וִשְׂמַח לְבֵּנוּ

heiligen Namen vertrauen wir. So moge fein Deine Buld, Emiger, über uns, wie wir Deiner geharrt. Lag uns schauen, Ewiger, Deine Huld, und Dein Beil gieb uns. Auf, uns aum Beiftand! und erlöfe uns um Deiner Gnade millen. -3ch bin ber Ewige, bein Gott, der Dich heraufgeführt aus dem Lande Mizrajim. Thue weit auf beinen Mund, daß Ich ihn fülle! — Beil bem Bolfe, dem also geschieht; Beil bem Volke, deffen Gott der Ewige ift. Ich aber vertraue Deiner Buld; es frohlockt mein Berg ob Deiner Bulfe. Ich will bem Ewigen fingen, benn Er hat mir wohlgethan.

(Bjalm 19.) Dem Sangmeister; Psalm von David. — Die Himmel erzählen die Herrlichkeit Gottes, und seiner Hände Werk thut die Wölbung kund. Ein Tag läßt dem andern zuströmen das Wort, und eine Nacht spricht zur andern die Kunde. Nicht sind es Worte und nicht Neden, deren Stimme nicht gehört wird, sondern über die ganze Erde geht aus

כי בשם קרשו בשחנו: יָהִי־חַסָהַף יִי עַלֵּינוּ בַּאַשֵׁר יחלנו לף: הראנו ני חסהף וַישִׁעַד תִּתֶּן־לָנוּ: קוּמָה עזרתה לנו ופדנו למען חַסְרַּד: אַנֹכִי וֹיֵי אֵלֹהֵידּ ַהַפַּעַלָּךּ מָאָרֵץ מְצָרַיִּם. <u>הַרְחֶבפִּיף וַאֲמַלְאֵהוּ אַשִּׁרֵי</u> הַעָם שַבָּכָה לּוֹ. אַשַׁרֵי הַעַם שַׁיִי אַלהַיו: ואַנִי וֹ בָּחַסְרָּדְּ בָּמַחָתִי יָגֵל ֹלְבִי בִּישׁוּעָתֵד. אָשִירָה לַיִי כִּי נְמַל עָלָי: יש למנצח מומור קדור: השמים ו מְסַפְּרִים כִבוֹד־אַל. ומעשה ידיו מגיד קיע: יום בְּיָעַ אֹמֶר. וְלִילָה לַלַיַלָה יְחַוּה־דַּעַת: אין אֹבֶר וְאֵין דְּבָרִים בַּלִי נִשְׁמֵע קוֹלַם:

ihre Schnur und an bas Ende bes Erbenrundes ihre Worte. Dem Sonnenball hat Er ein Zelt an ihnen gefett. Und ber, wie ein Bräutigam hervorgehend aus feiner Ram= mer, frohlocket wie ein Beld, bie Bahn zu burchlaufen. Um Ende ber Himmel ist fein Aufgang, und fein Rreis= lauf über ihre Grenzen, und Nichts ist verhüllt vor seiner Gluth. Die Lehre bes Ewigen ist untabelig, seelenerquickend, bes Ewigen Zeugniß bewährt, macht Thoren weise. Die Befehle des Ewigen sind recht, herzenerfreuend; bes Emigen Gebot ist lauter, erleuchtet die Augen. Die Furcht bes Ewigen ist rein, besteht ewig; bes Ewigen Aussprüche sind wahr, find gerecht allzumal. Sie, die foftlicher find benn Gold und feines Gold in

קַנָּם וּבִקצה תבל מְלֵיהֶם. לַשְּׁמֶשׁ שַׂם וֹ אהל בהם: והוא כַּחַתַן יצֵא מַחִפַּתוֹ. וַשִּישׁ כִּנְבוֹר דַרוּץ אַרַח: מִקצֵּה השמים מוצאו. ותקופתו על־ קצותם. ואין ונסתר מהמתו: תורת ני תִמִימָה מִשִיבָּת נפש עדות יינאמנה בַּחְבִּימָת פַּתִי: משמחי לב. מצות ברה מאירת עינים: ירארת יי Menge, und süßer benn Honig und Honigseim. Auch Dein Knecht wird burch sie belehrt; in ihrer Bewahrung ift großer Lohn. Berirrungen, wer merket fie? - Bon verborgenen Günden reinige mich! Aber auch von Über= müthigen halte Deinen Knecht fern, daß sie mich nicht be= herrschen. Dann bin ich ohne Tadel und rein von schwerem Bergeben. Seien wohlgefällig meines Mundes Worte und meines herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser !

vid, da er verstellte seinen Berstand vor Abimelech, der ihn sorttrieb, und er ging.

— Ich will den Ewigen preisen zu jeglicher Zeit; stets sei sein Lob in meinem Munsde. Des Ewigen rühme sich meine Seele; hören sollen es die Gebeugten und sich freuen. Berherrlicht den Ewisgen mit mir, und lasset uns

וּמְפַּז רַב. וּמְתוּקִים מָדְבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים: גם־עבדד נזהור בהם. בשמרם עקב רב: שניאות מידיבין מָנְםתַרוֹת נַקַנִי: נַם מודים חשר עברה אל־ימשלוּ־בי או נם ונקיתי מפשע יהיוי־ לרצון אָמָרֵי־פִיּ וְהַנִיוֹן לְבִי לְפָנֶיךְ יְיָ צוּרִי וְנֹאֵלִי : לדור בשנותו שעמו לפני זבימֶקֶרַ וַיִגַרשְהוּ תהקתו בכי תהקקנפשיישמעו

seinen Namen erheben zumal! Ich suchte ben Emigen, und Er hat mich erhört, und aus all meinen Schreckniffen hat Er mich gerettet. Sie blickten zu ihm auf und leuchteten, und ihr Gesicht erröthete nicht. Dieser Urme rief und ber Ewige hörte, und von all seinen Leiben rettete Er ihn. Es lagert ber Engel bes Ewigen um die, so ihn fürchten, und befreiet fie. Roftet und febet, daß gütig ber Ewige ist; Beil bem Manne, ber bei ihm sich birgt. Fürchtet den Ewigen, ihr feine Beiligen! benn Nichts mangelt benen, fo ihn fürchten. Junge Leuen darben und hungern; aber die ben Ewigen suchen, ent= behren kein Gut. — Rommt her, Rinder, höret auf mich: die Furcht des Ewigen lehr' ich euch. Wo ist ber Mann, ber Leben begehrt, der Tage

שְׁמוֹ וַחָבֶּוֹ בַּרַשְׁתִּי אָת־יִי וְעַנְנִי. וּמִבּל־ מגורותי הצילני: הביטו אליו ונהרו ופניהם אלווחפרו: זָה עָנִי כָּרָא וַיִי שָׁמֵעַ וּמָבַל־צַרוֹתֵיו רושיעו :חנהמַלאָר־ סַבִּיב קירַאַיו וַיַחַקצם: טעמוּ וּראוּ בייטוב יי. אשרי יַחַמַה־־בּוֹ ּיִראוּ אֶת־יְיֵ קְדוּשְיוּ כִּיאֵין מַחְסור כפירים יי לא־יחסרוּ כל־־ שמעורלי. וראת אַלַמֶּדְכֵם: מי־הַאִישׁ הַּחָפֵץ חַיִּים₊ אהַב

wünscht, Gutes zu schauen? - Wahre beine Bunge vor Bofem und beine Lippen, daß sie nicht Trug reden. Weiche vom Bofen und thue Gutes, suche den Frieden und jage ihm nach. Des Ewigen Augen sind auf die Frommen gerichtet und seine Ohren auf ihr Schreien. Des Ewi= gen Bornblick ift wiber bie, fo bofes thun, zu tilgen von ber Erbe ihr Gebächtniß. Sie schreien und ber Ewige bort, und aus allen ihren Leiden rettet Er fie. Nabe ift ber Ewige benen, die gebrochenen Bergens find, und benen, die niedergeschlagenen Gemüthes, hilft Er. Biel sind die Lei= ben bes Gerechten, und aus allen rettet ihn ber Emige. Er behütet all seine Bebeine; nicht eines von ihnen wird zerbrochen. Es töbtet ben Frevler das Unheil, und des Berechten Saffer bugen. Der

לראות מוב: לשונה מרע. זפרתיד מדבר ו: סור מרע צמתיו. מהנה לא נשברה: Ewige erlöst die Seele seiner Diener, und nicht büßen Alle, die sich bergen bei ihm.

nden (Pfalm 90.) Gebet von Moscheh, bem Manne Gottes - Herr, Zuflucht bift Du uns gewesen in allen Be= schlechtern. Che benn die Ber= ge geboren wurden und Erbe und Weltall freiste, und von Ewigkeit zu Ewigkeit bift Du Gott. Du führst ben Sterb= lichen bis zur Zerknirschung und fprichft: Rehret gurud, Menschenkinder! Denn tau= fend Jahre sind in Deinen Augen wie ber gestrige Tag, wenn er entschwunden, und eine Wache in der Nacht. Du ftrömft fie bin, im Schlaf werben fie; am Morgen sprosset er wie Gras. Am Morgen blühet er und sproffet, am Abend ift er abgemähet und verdorrt. Denn mir per= gehen in Deinem Borne, und

פֿדָה יְיַ נֶפֶשׁ עַבְדִיוּ. וְלֹא יֶאְשְׁמוּ בָּלֹ־־ החמים בּוּ :

תפלה למשה ם ילדו ותחולל וץ ותבל. ומעולם צר־עוקם אתה אל: תָשֶבאֵנוֹשׁ עַד־דּבּא. ותאמר שובו בני־ אדם: כי אלף שנים ויניה כיום אתמול

in Deinem Grimme sind wir anastverwirrt. Du ftellst un= fere Vergehungen vor Dich hin, unser heimlich Thun vor bas Licht Deines Antliges. Denn all unsere Tage ver= ftreichen in Deinem Grimme: wir verbringen unsere Sahre wie Geschwät. Unfere Lebens= jahre - bas find fiebzig und, wenn es boch geht, achtzig Jahre, und barin brängt sich Elend und Un= heil; benn schnell enteilt's. und wir muffen bavon. Wer kennt die Macht Deines Zor= nes und, wie er ihn fürchten follte, Deinen Grimm? -Unfere Tage zählen lehr' uns benn, bag wir gewinnen ein weises Berg. Rehr' um, o Ewiger! — wie lange noch? - und erbarme Dich Dei= ner Knechte. Sättige uns am Morgen mit Deiner Hulb, daß wir jauchzen und uns freuen all unsere Tage. Er=

אינו פנו בעברתה. שבעים שנה. שמונים שנה ורהבם freue uns, gleich ben Tagen, ba Du uns gebeugt, ben Jahren, ba wir Unglück ge= schauet.

Teinen Knechten Werbe vor Deinen Knechten Dein Werk und Dein Glanz über ihren Söhnen. Und es sei die Huld des Herrn, unseres Gottes, über uns! Und das Werk unserer Hände fördere bei uns, und das Werk unserer Hände — fördere es!

Der (Bfalm 91) Wer in bem Schute des Söchften siget, der ruhet im Schatten des Allmächtigen. Ich fpreche zum Ewigen: Meine Zuflucht und meine Burg, mein Gott, dem ich vertraue! Denn Er wird dich retten von der Schlinge des Vogelstellers, von der Pest des Berderbens. Mit feinem Gefieder deckt Er bich, und unter feinen Fittigen bift bu geborgen; Schild und Panzer ift feine Treue. Nicht fürchtest du vor dem Schrecken der Nacht, vor dem Pfeile, der fliegt bei

שַׂמְחֵנוּ בִּימות עניתנו. שנות ראינו ַרְעָה: וַרָאַה אַל־ אַבְריר פָּגֶלֶה. והַרַרְדּ עַל־בַּנֵיהֵם: ויהי נעם אדני צהינו עלינו ומעשה יְדִינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעשה יַדינוּ כּוֹנְנָהוּ: ישב בַּםַתַר עַלְיוּן בְצַל שַׁרַי יִתְלוֹנָן: אמר לַיִי מַחְסִי וּמְצוּדָתִי. צְהַי אַבטַחובוֹ: כי הוא וַצִּילָך מִפַּח וַקוּשׁ. מדבר הוות: בַּאַבַרַתוֹ וַכַּךְ כָּדְ וָתַחַת כִּנַפִיוֹ תֵּחְםֵה. צנָה וָסחֶרָה אַמְתּוֹ: לא תירא מפַּהַר לולה. מחץ נעוף

Tage, por der Beft, die im Dunkeln schleicht, vor der Seuche, die wüthet am Mittage-Es fallen dir zur Seite Taufend, und Rehntaufend dir zur Rechten, - bir nabet fie nicht. Nur mit beinen Augen schauest du, und die Bergeltung der Frevler siehft du an. Denn Du, Ewiger, bist meine Zuverficht! Den Böchsten machst du ju beiner Zuflucht. Nicht wird Unglück dir widerfahren, und eine Plage nahet nicht beinem Relte. Denn feine Engel entbietet Er für dich, dich zu behüten auf all beinen Wegen. Auf Bänden tragen sie dich, daß nicht an bem Steine bein Fuß sich stoße. Auf Löw' und Otter trittst du, zertrittst junge Leuen und Drachen. Denn nach mir begehrt er, so befrei' 3ch ihn; Ich stelle ihn hoch, weil

er meinen Namen kennt. Er ruft mich an, und Ich erhöre ihn; mit ihm bin Ich in der Noth, Ich erette ihn und schaffe ihm Ehren. Mit langem Leben fättige Ich ihn, und lasse ihn meine Hilfe schauen.

הללויה (Bjaim 135.) Hallelu= jah! Lobet ben Namen bes Ewigen! Lobet ihn, Knechte des Ewigen, die im Hause bes Ewigen stehen, in ben Höfen des Hauses unseres Gottes! Hallelujah! denn autig ist ber Ewige; saiten= spielet seinem Namen, benn er ist lieblich. Denn Jaakob hat sich Gott erkoren, Sis= rael zu seinem Eigenthume. Denn ich weiß, daß groß ist der Ewige, und unser Herr über alle Götter. Alles, was der Ewige will, hat er ge= macht im Himmel und auf Erden, in den Meeren und

שְׁמִי נִיקְרָאֵנִי וְאֶצֶנְהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצְרָהוּ אֲחַלְּצִהוּ וַאֲכַבְּרֵהוּ אֶרֶךְ יָמִים אֵשְׁבִּיצְהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי ארד ימים אשביעהו ואראהו בישועתי: ארד ימים אשביעהו ואראהו בישועתי:

זמו כִּי נעים: כּי־

allen Tiefen. Herauf bringt Er Wolfen vom Rande ber Erbe, Blige gum Regen er= schafft Er, Er führt hervor ben Wind aus seinen Schat= kammern. Der geschlagen hat bie Erstgebornen Migrajims, pon Menschen bis Bieh, Er fandte Zeichen und Wunder in beine Mitte, Migrajim, an Pharaoh und an all seinen Knechten; ber geschlagen zahl= reiche Bölker und getöbtet mächtige Rönige, ben Sichon, Ronig bes Emori, nnb ben Dg, König von Baschan, und all die Rönigreiche Rengans. Und Er gab ihr Land zum Befite, zum Befite Bisrael, feinem Bolte. Ewiger, Dein Name ift für ewig, Ewiger, Dein Angebenken für alle Geschlechter! Denn Recht schafft der Ewige seinem Volke, und über seine Knechte erbarmt Er sich. Die Gögen

וצרתיו: שהכה רעה ם. והרג מלכים ום: עצבי הונו

ber Bolfer find Gilber unb Gold. Werk von Menschenbanben. Ginen Mund haben fie und reben nicht, Augen und sehen nicht, Ohren und hören nicht; auch ift kein Obem in ihrem Munde. Ihnen gleich werden ihre Verfertiger, Reglicher, der ihnen vertrauet. haus Sisrael, preiset ben Emigen! Haus Aharon, preifet ben Emigen! Haus bes Levi, preiset ben Emigen! Die ihr ben Emigen fürchtet, preiset ben Emigen! Geprie= fen sei ber Ewige von Zijon aus, ber thronet in Geruscha= lajim. Hallelujah!

הודו (Pfalm 136.) Danket bem Herrn, benn Er ift gütig, benn ewiglich währt seine Hulb.

Danket dem Gotte ber Götter, benn ewiglich mahrt feine Suld.

Danket bem herrn ber herren, benn ewiglich mahrt feine bulb.

Der große Bunder thut allein, benn ewiglich mahrt feine hulb.

ווְהָבּ מִעשה ולא יו להם ולא אוינו. אף אין יש רוח בפיהם: כאוהם יהיו עשיהם כל אשר קלו הודו לי לעולם חסהו: הודו לאלהי בי לעולם הסדו: הודו לאדני האדנים Der ben himmel geschaffen mit Beisheit, benn ewiglich mahrt feine bulb.

Der ausspannte bie Erbe über ben Wassern, benn ewiglich währt seine hulb.

Der die großen Lichter geschaffen benn ewiglich währt seine Suld.

Die Sonne zur Herrschaft am Tage, denn ewiglich währt seine Huld.

Den Mond und die Sterne zur herrschaft bei Nacht, denn ewiglich währt seine Hulb.

Der Migrajim ichlug an feinen Erftgebornen, benn ewiglich mahr! feine hulb.

Und herausführte Jisrael aus feiner Mitte, benn ewiglich währt seine Hulb.

Mit starter hand und ausgestredtem Urme, benn ewiglich mährt seine hulb.

Der bas Schilfmeer in Stude zerriß, benn ewiglich währt seine Hulb.

Und ließ Fisrael ziehen mitten hindurch, benn ewiglich währt seine Hulb.

Und sprengte Pharaoh und sein verr ins Schilfmeer, benn ewiglich währt seine Hulb.

לבהו בי לעולם חסהו: עולם חסדו: לַרַקע הַאַרֵץ עַל־הַפָּיִם עולם חסדו: לעשה אורים גדלים בי לעולם חסהו: את־השמש לממשלת בי לעולם חסדו: את־הירה לממשלות בַּלֵילָה למנה מצרים בבכוריהם לעולם חסדו: ניוצא ישראל מתוכם לעולם חסדו: ביד חוקה ובורע נטויה בי לעולם חסהו: לגור ים-סוף לגורים בי לעולם חַסְדוֹ: והעביר ישראל בתוכו בי לעולם חַסְדוֹ: ונער פּ עה וחילו בים־סוף

Der fein Bolf führte burch bie Bufte, benn ewiglich wahrt feine Sulb.

Der große Könige ichlug, denn ewiglich mahrt feine Hulb.

Und töbtete mächtige Könige, benn ewiglich mahrt seine Hulb.

Den Sichon, König bes Emori, benn ewiglich mährt seine Hulb.

Und ben Dg, Rönig von Baschan, benn ewiglich mährt seine Sulb.

Und gab ihr Land zum Besit, benn ewiglich währt seine Hulb.

Bum Besithe Jisrael, seinem Bolte, benn ewiglich mährt seine Hulb.

Der in unserer Erniedrigung unser gebachte, benn ewiglich mahrt feine hulb.

Und uns erlöfte von unseren Feinsben, benn ewiglich währt seine Hulb.

Der Brot giebt allem Fleische, benn ewiglich währt seine Hulb.

Danket dem Gotte des himmels, benn ewiglich mahrt feine hulb.

Pfaim 33.) Jauchzet, Gerechte, in dem Ewigen! ben Redlichen geziemet Lob=

לְמוֹלִידְ עַמוֹ בַּמִּדְבַּר בי לעולם חסדו: לְמַבָּה מְלַכִים גָּדֹלִים בי לעולם חסהו: ונהרג מַלַכִים אַדִּירִים לעולם חַסְהוֹ: לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמִרי י לעולם חַסְרוֹ: וּלְעוֹג מֵלֵדְ הַבָּשָׁן בִי לְעוֹלֵם חַסְהוֹ: וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה בִּי לָעוֹלַם חַסְהוֹ: נחלה לישראל עבדו בִּי לַעוֹלֵם חַסְדּוֹ: שַבִּשַׁפַּלֵנוּ זַכֵר־לַנוּ בִּי לָעוֹלַם חַסְדוֹ: וֹיפּוֹרַלֵנוּ מִצְּרֵנוּ בי לעולם חַסְהוֹ: נתן לחם לכל-בשר בִּי לְעוֹלֵם חַסְהוֹ: הודו לאל השמים בי לעולם חַקְהוֹ: ל רננו צדיקים ביי ים נאוה תהקו

gesang. Danket bem Ewigen mit ber Cither, mit zehnsai= tigem Pfalter fpielet ihm. Singet ihm ein neues Lieb, spielet icon mit Jubelklang! Denn redlich ist bes Ewigen Wort, und all sein thun mit Treue. Er liebt Recht und Gebühr; von des Ewigen Buld ist voll die Erbe. Auf bes Ewigen Wort sind bie Himmel geworden, und auf feines Mundes Hauch ihr ganges heer. Er fammelt zu haufen bes Meeres Gemäffer. Er legt in Vorrathskammern Meerestiefen. Es fürchte fich vor dem Ewigen bas Erbenall, por ihm muffen bangen alle Bewohner des Erbenrundes. Denn Er fprach und es ward; Er gebot und es bestand. Der Ewige stört ben Rath= schluß der Bölker, vereitelt bie Gebanken ber nationen. Des Ewigen Rathschluß wird

שורו-לו שיר הומשפט. חסד וברוח פיו ככ צבאם: כנס כנד הים. נתו באוצרות תהומות: ייראו מיי כל־הארץ מְמֵנוּינוּרוּבַל-יושבי תבל: כי הוא אמר וַיָּהִי הוּא־צִוּהוּיעמר: יו הפיר עצת גוים. הניא פֿרושבות עמים: עצרג וו

ewiglich bestehen, seines Ber= zens Gedanken für alle Ge= schlechter. Heil dem Bolke, bessen Gott ber Ewige ist, — ber Nation, die Er sich zum Gigenthum erkoren! Bom Simmel blickt ber Emige, fieht alle Menschenkinder; aus ber Stätte seines Siges Schau= et Er auf all bie Bewohner ber Erbe; ber insgesammt ihr Berg gebildet, der merket auf all ihre Thaten. Nicht ist ber Rönig siegreich burch bes Beeres Menge, ein Beld wird nicht gerettet durch Külle der Rraft. Eitel ist bas Roß zum Siege, und durch die Rulle fei= ner Stärke führt es nicht von bannen. Siehe, bes Ewigen Auge ist auf die, so ihn fürchten, auf die, welche har= ren feiner Hulb, zu retten vom Tobe ihr Leben und fie

תעמוד. לבו לז

zu erhalten bei Hungersnoth. Unsere Seele wartet des Ewisgen; unser Beistand und unsser Schild ist Er. Denn an ihm freuet sich unser Herz, benn seinem heiligen Namen vertrauen wir. So möge sein Deine Hulb, Ewiger, über uns, wie wir Deiner geharrt.

aiair (Pfalm 92.) Pfalmlied für den Sabbath-Tag. -Schön ist's bem Ewigen zu danken und zu fpielen Deinem Namen, Höchster! - zu verfünden am Morgen Deine Huld und Deine Treue in den Nächten, auf dem Zehnsait und auf dem Pfalter, mit dem Geton der Cither. Denn erfreuet, Emi= ger, haft Du mich durch Deine That: ob den Werken Deiner hände juble ich. Wie groß find Deine Werke, Ewiger, wie fehr tief Deine Gedanken! Der Dumme erkennet nicht und der Thor sieht solches nicht ein: wenn aufblüh'n die Frevler wie Gras und sprossen alle Uebelthäter, - baß fie getilgt werben auf ewig. Du aber bist ewiglich erhaben,

וּלְחַיּוֹתֶם בָּרְעֶב: גַפְּשֵׁנוּ חִבְּתָה לַיִּי עֶזְרנוּ וּמְנְנֵנוּ הוּא: כִּיבוּ יִשְׁמֵח לִבֵּנוּ כִּיבוּ יִשְׁמֵח לִבֵּנוּ בִּטְחְנוּ: יְהִיחַסְדְּךְ יִי עֶבִינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

מומור שיר ליום הַשַּׁבַת: מוֹב לְהוֹרוֹת לַנָי. וּרְזַמֵּר רְשִׁמְדּ עֶלְיוֹן: לְהַנִּיר בַבַּכֵר חַסִדּף. וַאָּמוּנְתִּדּ בַּלֵילות: עַבֵּי־עְשׁוֹר וַעַבִּי־ נָבֶלּ עַבִי הָנָיוֹן בְּכִנּוֹר: ָבִּי שִׂפַּחְתַּנִי יָי בְּ<u>פַעַלֵּדְּ</u> בַּמַעשִי יַדִידְּ אַרַגַּן: מַה־ נְּרָלוּ מַעשֶּׁיךּ יִיָּ מְאֹר עָמְקוּ מַחָשְבֹתֵיך: אִישֹבַעַר לא וַדַע וּכְסִיל | לאדיַבִין אַת־ זאת: בַּפָרֹחַ רַשַּׁעִים בְּמוֹד עשַׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פּעַבִּי אָוַן לָהָשֶּׁמְרֵם עַדִי־עַר: וְאַתַּה פַרום לעלם ייַ: כִּי הִנָּה

Ewiger! Denn siehe, Deine Reinde, Ewiger! benn fiehe, Deine Feinde gehen unter, es zerftreuen fich alle Uebelthäter. Und Du erhöheft, wie des Reëm, mein Horn: ich bin getränkt mit frischem Dele. Und es schauet mein Auge auf meine Laurer; von den Bofewichtern, die wider mich auf= fteben, hört mein Ohr. Der Gerechte, Valmen gleich blühet er; wie die Ceder auf Lebanon schießt er empor. Gepflanzt im Haufe bes Ewigen, in den Böfen unferes Gottes blühen fie. Noch im Greifenalter fproffen sie, sind markig und belaubt; zu verfünden, daß redlich ift ber Ewige, mein Hort, und kein Tadel ift an ihm.

" (Pfalm 93.) Der Ewige ift König! Hoheit hat angelegt, angelegt ber Ewige, Macht umgürtet; und fest ist das Erdenrund, manket nicht. Feft ist Dein Thron von je: von Ewiakeit bist Du. Es erheben Ströme, Ewiger! erheben Ströme ihre Stimme; Ströme erheben ihr Gebrause. Vor dem Rauschen großer Gewäffer, ben gewaltigen Brandungen bes Meeres, ist gewaltig in der Böhe der Ewige. Deine Zeugniffe find fehr bewährt, Dein Baus zieret Beiligkeit, Ewiger, für die Dauer der Zeiten.

אֹיָכֶיְדּ וֹיָ. כִּי־הִנֵּה אֹיְכֵיְדּ
יאברו יִתְפְּרְדוּ כְּל־פּּעֲלֵי
אָוֶן: וַתְּכֶּי כִּרְאֵם כַּרְנִי.
אַיְנִי בְּשׁבֶּי בַּעְנִן: וַתְּבֵּם
עִינִי בְּשׁוֹּרִי בַּבְּמִים עְלֵי
עִינִי בְּשׁוֹּרִי בַּבְּמִים אָנְי:
עַרְנִים הִשְּׁמִעְנְה אָוְנִי:
בַּלְבָנוֹן יִשְׂנֶה: שְׁתוּלִים
בַּלְבָנוֹן יִשְׂנֶה: שְׁתוּלִים
בְּלְבִנוֹן יִשְׂנֶה: שְׁתוּלִים
בַּלְבִנוֹן יִשְׂנֶה: שְׁתוּלִים
בַּלְבִנוֹן יִשְׂנֶה: שְׁתוּלִים
בְּלְבִנוֹן יִשְׁנָה: עִוֹרבוּן בְּשֵׁיבָה
בְּלְבִנוֹן יִשְׂרִיִי צוּרִיןְלֹא־
עוֹּלְתָה בּוֹ:

צנ יִי מָלְדְ נֵאוּת לְבֵשׁ.
לְבִשׁ יִי עוֹ הַתְאַזָּר. אַפּר תְּכוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמוֹם: נְכוֹן בִּסְצַּךְ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת וֹיִי. נְשְׂאוּ נְדְרוֹת קוֹלָם. יִשְׁאוּ נְהָרוֹת בְּכִים: מִקְלוֹת וֹ מֵים רַבִּים. אַדִּירִים וֹמִשְׁבְּרֵי־יִם. אַדִּיר בַּמְרוֹם יִיִ: עַרֹתִיךְ נָאַמְנוּ מָאֹר לְבִיתְךְ נְמִים:

*עלתה כתיב

n' Verherrlichung werbe bem Ewigen in alle Zeit; möge sich freuen ber Emige an feinen Werken. Es fei ber Name bes Ewigen gepriefen von nun an bis in Ewigkeit. Vom Aufgang ber Sonne bis zu ihrem Niebergange werbe gerühmt ber Name bes Emigen. Erhaben über alle Bölker ist ber Ewige, über die Himmel seine Herrlichkeit. Ewiger! Dein Name bleibt in alle Zeit, Dein Gebenken in alle Geschlechter. Der Ewige hat in ben Himmeln aufgerichtet seinen Thron, und seine Herrschaft waltet über Alles. Es freuen sich die Himmel und es frohlocke die Erde, und man spreche unter ben Bölkern: Der Ewige herrschet. Der Ewige ist Herrscher, der Ewige war Herrscher, Der Ewige wird herrschen auf immer und ewig. Der Ewige ist Herr= scher immerdar; geschwunden find die Beiben aus seinem Lande. Der Ewige hat zer= stört den Rathschluß ber בכל משלה: ישמחו השמים ותגל הארץ בנוים לַרְּגִּינִ מֶלַרְינִ מַלַרְ ו גוום מארצו: הפיר עצת גוים מחשבוו

Beiben, vereitelt bas Ginnen ber Nationen. Bielfach ist bas Sinnen im Herzen bes Menschen, und ber Rath= schluß bes Ewigen — er bestehet. Der Rathschluß bes Ewigen wird für immer dau= ern, seines Bergens Sinnen in alle Geschlechter. Denn Er spricht, und es geschieht; Er gebeut, und es hat Bestand. Denn erwählt hat ber Ewige Bijon, es sich ersehen zum Site. Denn Jaakob hat sich ertoren Sah, Fisrael zu fei= nem Eigenthume. Denn nicht laffen wird ber Ewige fein Bolt und fein Erbe nicht aufgeben. Und Er ift barm= herzig, verzeiht die Schuld, übt nicht Berderben und nimmt gar oft feinen Born zurück und läßt nicht entbrennen seine ganze Gluth. — Ewiger, hilf! Der Ronig erhöre uns am Tage, ba wir rufen.

אשרי Heil benen, die weisten in beinem Hause! immers dar preisen sie Dich, Selah! -- Heil bem Bolke, dem also

צמים: רבות מַחַשָּׁבוֹת בִּלֶב־אִישׁ נַעַצָת יָיָ הִיא תָקים: עַצָת יֵילְעוֹלְבתַעַמֹר מַחִשָּׁבוֹת לְבוֹ לְרֹר ודר: כִּי הוֹא אָמַר וַיַּהִי.הוּאצוַהוַיִּעַמֹר: פִּי־בָחַר יָיְ בְּצִיּוֹן אָנְה קמושב לו: בִּי־<u>יע</u>קב בָּחַר לוֹ יָהֹ. יִשִׂראַל ו לְסִגְּלֵתוֹ: כִי לֹא־יִמשׁ יַיַ עַמוּ, וְנַחֲלַתוֹ לֹא יעזוב: והוא רחום יְכַפַּר עָוֹן וַלֹא ישחירת. והרבה להשיב אפו. ולא יָעִיר בָּל־חֲמֶתוֹ: ְיִי רושיעה. המקר יַעַננוּ בְיוֹם־כְּרְאֵנוּ : אשרייושבי ביתק עור יְהַלְלוּךְ כֶּלָּהֹי

geschieht! Heil dem Bolle bessen Gott der Ewige ist!

תהלה (Bfalm 145.) Loblied von David — Ich will Dich erheben, mein Gott, o Ro= nig! und preisen Deinen Ra= men ewig und immer. An jeglichem Tage will ich Dich preisen, nnb rühmen Deinen Namen ewig und immer. Groß ist der Ewige und sehr ge= priefen und seine Größe uner= gründlich. Ein Geschlecht rühmt dem andern Deine Werke. und Deine Machtthaten ver= fünden sie. Den herrlichen Glanz Deiner Majestät und Deine Wunderthaten will ich dichten. Und die Macht Dei= ner furchtbaren Thaten sollen fie melben, und Deine Grö= ge will ich erzählen. Die Erinnerung an Deine große Gute ftromen sie aus, und ob Deiner Gerechtigkeit ju= beln sie. Gnäbig und barm= אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכְּכְה קּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְי אַלהַיו:

ארוממה

herzig ist ber Ewige, lang= müthig und groß an Hulb. Bütig ift ber Ewige gegen Alle, und fein Erbarmen ift über all seine Werke. Es preisen Dich, Ewiger, all Deine Werke, und Deine Frommen benedeien Dich. Die Berrlichkeit Deines Reiches fprechen fie aus, und von Deiner Stärke reben fie, fund zu machen den Menschen= findern feine Stärke und bie Herrlichkeit der Majestät sei= nes Reiches. Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten, und Deine Berrschaft geht burch alle Geschlechter. Es stütet der Ewige alle Sinkenben und richtet auf alle Gebeug= ten. Aller Augen schauen empor zu Dir, und Du giebst ihnen ihre Nahrung zur rech= ten Zeit. Du öffnest Deine

フロ לכל־הַנֹפּלִים וזוֹקתּ כל אליד ישברו

Hand und fättigest alles Le= benbige feines Berlangens. Gerecht ift ber Ewige in allen feinen Wegen und liebevoll in allen seinen Werken. Nahe ist der Ewige Allen, die ihn rufen, Allen, die ihn anru= fen mit Wahrheit. Er thut den Willen berer, die ihn fürchten, und ihr Fleben hört Er und rettet fie. Es hütet der Ewige Alle, die ihn lie= ben, und alle Frevler ver= tiltat Er. Des Ewigen Rubm foll aussprechen mein Mund, und es preise alles Kleisch seinen heiligen Namen immer und ewig. — Wir aber preisen Sah von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

הללויה (Psalm 146.) Hallelu= jah! Kühme, meine Seele, ben Ewigen! Ich will rüh= men den Ewigen bei meinem Leben, saitenspielen meinem Gott in meinem Dasein. Ver= ומשביע כ

קיי הַלְלוּיְה הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־יְיִ: אֲהַלְלָה יֵי בְּחַיִּי, אֲזַפְּרָה לֵאלהַי בְּעוֹרִי : אַל־

trauet nicht auf Fürsten, auf ben Menschensohn, bei bem nicht Bulfe ift. Ausgeht fein Dbem, er fehrt zurück in feine Erbe; an selbigem Tage sind bin seine Rathschläge. Beil bem, zu beffen Beiftand ist Jaakobs Gott, bek Hoff= nung ift auf ben Ewigen, feinen Gott! Der geschaffen Himmel und Erbe, bas Meer und Alles, was darin; der Treue ewiglich bewahrt, der Recht ichafft ben Gebrückten, Brot giebt den Hungrigen. Der Ewige löft die Gefesselten, ber Ewige macht sehen die Blinden, der Ewige richtet auf die Gebeugten, ber Ewige liebt die Gerechten. Der Emi= ge schützt bie Fremdlinge; Baisen und Wittwen erhält Er, aber den Weg der Frev=

שועה: תצא. אָב לְאַדְמֵתוֹ. בַיּוֹם אמת לעולם: עשה נתן לַחֶם לַרָעַבִים רשעים יעות:

ler frümmt Er. Der Ewige wird ewig regieren, bein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

הללויה (Bialm 147.) Ballelu= jah! Denn schön ift's; unserm Gotte saitensvielen, benn lieb= lich ist's; ihm geziemet Lobge= fang. Es bauet Jeruschalajim ber Emige; die Berftogenen Jisraels sammelt Er. Er heilet die mit gebrochenem Bergen und verbindet ihre Schäden. Er zählet die Bahl den Sternen zu, sie alle nennt Er beim Namen. Groß ift unfer Berr und reich an Kraft, seine Weisheit unaussprechlich. Es erhält die Gebeugten der Ewige, erniedrigt die Frevler bis gur Erbe. Stimmet an bem Ewigen mit Danklied, faiten= fpielet unferem Gotte mit ber Cither. Der den himmel be-

bedt mit Wolfen, ber Erbe Regen bereitet, der die Berge Gras fproffen macht. Er giebt dem Bieh feine Nahrung, ben jungen Raben, die da rufen. Nicht an bes Roffes Stärke hat Er gefallen, nicht an des Mannes Schenkeln Luft. Gefallen hat der Ewige an denen, fo ihn fürchten und feiner Gnade harren. Preise, Jeruschalajim, den Ewigen; rühme beinen Gott, Zijon! Denn Er hat festgemacht die Riegel deiner Thore, gesegnet beine Kinder in deiner Mitte. Der zu beiner Grenze den Frieden gesett, mit dem Fett des Weizens dich fättigt, Er fendet fein Wort zur Erbe, - flugs läuft sein Ausspruch; - der Schnee giebt wie Wolle, Reif wie Afche ausstreuet; der seinen Frost in

חלב השנה השקחאמרתו פצמר. פפור Stüden ichleubert: vor feiner Ralte - mer fann befteben? Er fendet fein Wort und läßt fie schmelzen, läßt weben feinen Wind, fie zerrinnen zu Waffer. - Er verfündet Jaafob feine Worte, feine Satungen und Rechte Fisrael. Nicht also that Er an irgend einem Bolke, und' bie Rechte fennen fie nicht. Hallelujah!

הללויה (שנות 148.) הללויה lujah! Lobet ben Ewigen aus dem Himmel, lobet ihn in den Höhen. Lobet ihn, ihr all seine Engel; lobet ihn, ihr all feine Schaaren! Lobet ihn, Sonne und Mond; lobet ihn, all ihr Sterne bes Lichts! Lobet ihn, Himmel der Himmel, und die Wasser, bie über ben himmeln! Gie follen loben bes Ewigen Mamen; benn Er gebot, und

sie wurden geschaffen. Und Er ftellte fie bin für beftändig, ewiglich; ein Gesetz gab Er, und es wandelt sich nicht. - Lobet ben Ewigen von der Erde, ihr Ungethiere und alle Tiefen! Feuer und Hagel, Schnee und Nebel, Sturmwind, ber fein Wort vollstreckt! Berge und alle Bügel, Fruchtbäume und alle Cedern! Gewild und alles Vieh, Gewürm und jeder beschwingte Bogel! Erdenkö= nige und alle Nationen, Fürsten und alle Erdenrich= ter! Jünglinge sammt Jung= frauen, Greise sammt Jungen! Sie follen loben bes Emigen Namen, denn erhaben ift fein Name allein; feine Majestät ist über Himmel und Erbe. Und Er erhöht

צוַה וִנְבְרַ לעולם. חקדנתו ולא פוהאות ּרַבֶּשׁ וִצְפּוֹר ּרָבֶשׁ וִצְפּוֹר את־שם נשגב שמו לבדו.

bas Horn seines Bolkes, Nuhm all seinen Frommen, ben Kinbern Jisrael, bem ihm nahen Bolke. Hallelujah!

הללויה (Bjalm 149.) Ballelu= jah! Singet bem Ewigen ein neues Lied, feinen Ruhm in den Versammlungen der Frommen. Fisrael freue fich feines Schöpfers, Zijons Rinder follen jubeln ihres Königs, loben feinen Namen in Reigen, mit Paufen und Cither ihm faitenfpielen. Denn gnädig ift der Ewige feinem Bolf, Er schmückt die Gebeugten mit Sieg. Es jauchzen die Frommen in Herrlichkeit, jubeln auf ihren Lagern. Gottes Erhebung ift in ihrer Rehle, und zweischneidi= ges Schwert in ihrer Hand, - Bergeltung zu üben an den Bölkern, Züchtigung an ben Nationen, zu fesseln ihre

לעמו. תחלו ו נקמה בנוים תוכחות בלאמים:

Könige mit Banden und ihre Edlen in eiserne Ketten, an ihnen zu üben das vorgeschriesbene Kecht. Ein Schmuck ist Er all seinen Frommen. Halleslujah!

הללויה (Bjalm 150.) Salle= luja! Lobet Gott in seinem Beiligthume, lobet ihn in feiner mächtigen Wölbung. Lobet ihn wegen seiner Machtthaten, lobet ihn nach ber Fülle seiner Größe. Lobet ihn mit Posaunenschalle, lobet ihn mit Pfalter und Cither. Lobet ihn mit Pauken und Reigen, lobet ihn mit Sai= tenspiel und Flöte. Lobet ihn mit helltonenben Cimbeln, lobet ihn mit schmetternben Cimbeln. Alles, was Obem hat, lobe Jah! Hallelujah!

בְּזִּקִּים. וְנִכְבְּבֵיהֶם בְּבַבְנִי בַרְזָּלּ לַעֲשׁוֹתבְּהֶם|מִשְׁפְּט בְתוּב. הָדְר הוּא רְבָלּייֵה: הַלְלּוּיֵה:

ילויה | הקלוי שו הַלְלוּהוּ סיע עזו: הללוהו ורתיו. הללוהו הללוהו בנבל וכנור: הַללוהו בתוף ומחול. לוחו במנים ועה: פלה שמה הגשמה תהלל יה

Gelobt sei ber Ewige in alle Zeit! Amen, Amen!
— Gelobt sei ber Ewige von Zijon aus, ber in Jeruschalazim thront! Hallesluja! Gelobt sei ber Ewige, Gott, ber Gott Jisraels, ber allein Wunder thut! Und gelobt sein herrlicher Name ewiglich, und voll werde seiner Herrlichfeit die ganze Erde. Amen! Amen!

יכרן Und David pries ben Ewigen vor den Augen ber ganzen Versammlung, und David sprach: Gelobt seist Du, Ewiger, Gott Jisraels, unseres Vaters, von Ewigkeit zu Ewigkeit! Dein, Ewiger, ist die Größe und die Macht und der Ruhm und der Sieg und die Majestät, ja Aus im Himmel und auf Erden; Dein Ewiger, ist die Herrschaft, und Du bist das über

Alles erhabene Haupt. Und ber Reichthum und bie Ehre kommen von Dir, und Du herrscheft über Alles und in Deiner Hand ist Kraft und Macht, und in Deiner Hand fteht es, Alles groß und stark zu machen. Und nun, unser Gott, banken wir Dir und lobpreisen bem Namen Deines Ruhmes. Du bist ber Ewige allein, Du hast gemacht den Himmel, die Himmel ber Himmel, und all ihr Heer, die Erde und Mes, was darauf ist, die Meere und Alles, was barin ist, und Du giebst ihnen Allen Leben, und das Heer bes Himmels beugt sich vor Dir. Du bist ber Ewige, Gott, ber Du Abram erkoren

לראש: והעש והכבד מלפניה ומהללים לשם תפארתד: אתרה הוא ני לבודה את עשית את־השמים שמי השמים וכל־ צָבַאָם. הַאָרץ וְכַל־ אשר עליה הימים וַכַל־אַשׁר בהם. ואתה מחוה את־ כלם. וצבא השמים לָדּ מִשְׁתַחַוִים: אַתַּה הואיי האלהים אשר באַברַם

und ihn herausgeführt haft aus Ur-Rasdim und haft ihm den Namen Abraham gegeben. Und ba Du, sein Berg Dir getreu gefunden, schlossest Du mit ihm ben Bund, zu geben bas Land bes Renaan, Chitti, Emori und Perisi und Jebusi und Girgaschi, es zu geben seinem Samen, und haft Dein Wort gehalten, benn Du bift gerecht. Und Du sahest bas Elend unserer Väter in Migrajim, und ihren Rlageruf am Schilf= meer haft Du vernommen. Und thatest Zeichen und Wunder an Pharaoh und an all seinen Knechten und an all bem Bolte feines Lanbes, weil Du wußtest, daß sie frevelten gegen fie, und Du וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר בַשְּׂדִים. וְשַׂמְתְּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמָצָאּרָ אֶת־לְבָבוֹ נָאֱמְן לְפָנִידְּ.

ברות עמוהברית והגרגשי ז לוַרעוֹ וַתַּכֶּם עני אַבתינוּבִּמצריִם. רועליהם.ותעשד

haft Dir einen Namen gemacht wie diesen Tag geschieht. Und bas Meer hast Du gespalten vor ibnen, daß sie durch das Meer zogen im Trocknen, und ihre Verfolger stürztest Du in die Tiesen, gleichwie einen Steininmächtige Fluthen.

vor Und so rettete der Ewige an diesem Tage Jisrael aus der Hand Mizrajims, und Jisrael sah Mizrajim todt am User des Meeres.
Und Jisrael sah die gewaltige
Hand, welche der Ewige bethätigt an Mizrajim, und das
Bolf fürchtete den Ewigen, und
sie glaubten an den Ewigen
und an Moscheh, seinen Diener.

te Damals sang Moscheh und bie Kinder Fisrael dieses Lied bem Ewigen und sprachen als so: Singen will ich dem Ewis

לְךְּ שֵׁם כְּהֵיּוֹם הַזֶּה: וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנִיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְרתוֹךְ־הַיָּם בַּיַבְּ שָׁ הּ. וְ אֶרְתִּ־ רְרְפִיהֶם הִשְׁלַכְתְּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־־אֶבֶן במים עזים:

gen, benn mit Sobeit hat Er fich erhoben. Rof und Reiter hat Er geschleubert ins Meer. Mein Sieg und Sang ist Jah, Er war meine Rettung! Der ist meine Macht, und ich will feine Schöne preisen, - ber Gott meines Vaters, und ich will ihn erheben. Der Ewige ift ein Mann bes Krieges, ber Ewige — das ift sein Name. Wagen Pharaohs und feine Macht hat Er geschleubert ins Meer, und der Ausbund feiner Wagenfämpfer wurde versenkt ins Schilfmeer. Fluthen bedeckten sie: sie fuhren hinunter in die Tiefen, gleichwie ein Stein. Deine Rechte, Ewiger, prangend in Kraft, Deine Rechte, Emiger, zerschmettert ben Keind. Und in der Größe Deiner Hoheit riffest Du nieder Deine Gegner; Du ließest loß Deine Zorngluth, sie verzehrte fie wie Stoppeln. Und durch den Hauch Deiner Nase thurmten sich Gewäffer, ftand wie ein Damm Fließendes, gerannen die Fluthen im Berzen

des Meeres. Der Feind iprach: Sch jage nach, erreiche, theile Beute: an ihnen erfatten foll meine Gier: zuden will ich mein Schwert, vertilgen foll fie meine Sand. Du hauchteft mit Deinem Obem, da bedeckte fie das Meer; sie rollten wie Blei in die gewaltigen Waffer. Wer ist gleich Dir unter ben Mächten, Ewiger! wer gleich Dir prangend an Beiligkeit, furchtbar an Ruhm, Wunderthäter? Du ftreckteft Deine Rechte, die Erde verschlang sie. Du führst mit Deiner Gnade das Bolk, fo Du erlöset; Du leitest es mit Deiner Macht zur Wohnung Deines Beiligthums. Es hören's bie Bölfer, fie beben; Bittern erareift die Bewohner von Pelescheth. Da erschrecken bie Stammfürsten Edoms; die Mächtigen Moabs, fie ergreift Beben; vor Angst aufgelöft find alle Bewohner Renaans.

Es falle über fie Schrecken und Angft; an der Größe Deines Armes erstarren fie wie Stein, - bis hinüberge= zogen Dein Bolk, Ewiger! bis hinübergezogen das Bolk, fo Du geeignet; bis Du fie gebracht und eingepflanzt auf den Berg Deines Eigenthums, die Stätte, die zu Deinem Sitze Du gemacht, Ewiger! bas Beiligthum, Berr, das Deine Bände eingerichtet. Der Ewige wird König sein immer und emig! - Denn bes Emigen ift das Königthum, und Er ist Herrscher der Bölker. Und es ziehen hinauf die Sieger auf den Berg Zijon, zu richten den Berg Cfaws, und des Ewigen wird sein das Königthum. Und der Ewige wird König sein über die ganze Erde: an selbigem Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig. (Und in Deiner Lehre steht geschrieben also: Bore Jisrael! der Ewige, unfer Gott, ift ein einiges ewiges Wefen.)

ובתורתה כתוב לאמר שמע אל יי אלהינו יי אחד:

nowi Der Obem alles Lebendigen segne Deinen Ra= men, Emiger, unfer Gott! und der Hauch alles Fleisches preise und erhebe ewiglich Dein Anbenken, Du, unser Rönig! Von Ewigkeit zu Ewiakeit bist Du Gott. Und außer Dir haben wir keinen Rönig, keinen Erlöser und Retter, ber befreit und schützt, erhält und sich erbarmt zu jeglicher Zeit ber Noth und bes Drangfals; - wir haben keinen König außer Dir! Sott ber frühesten und ber fpateften Geschlechter, Gott aller Geschöpfe, Herr aller Wesen, ber gepriesen wird in fo vielen Lobliebern, ber leitet feine Welt in Gnabe und feine Geschöpfe mit Erbarmen!

נשמת בל-חי הְבְרֵךְ אֶת־שִׁמְךְ וְיִ אַלהֵינוּ. וְרוּחַ בָּּכִּדִּ בשרתפארותרומם וָבָרַדּ מַלָבַנוּ תַמִידּ. מודהעולם וערד הַעוֹלֶם אַתַּרוֹ אֵלּ. וֹמָבַּלְעָדֵיךּ אֵין לְנוּ מַלֶּךְ גוֹאֵל וּמוֹשׁיע. פורה ומציק ומפרנם ומרחם בַּכָּל־עַת צָרָה וצוקה. אין לנו מלד ジャン とくにし さんたい הַרָא שׁוֹנים וַהַאַחַרוֹנִים אַלוֹה בַל־בִּריוֹת.אַרוֹוְבָּל־ תוֹלָדוֹת. הַמִּהְלֶּל ברב הַתִּשְׁבַּחוֹת. הַמְנַהֵג עוֹלָמוּ בַּהַבֶּר. וֹבַרְיוֹרְזִיוֹ Und der Ewige schläft und schlummert nicht, Er, ing Leben - erwecket ber Schlafende und aufwachen läßt Entschlummerte und reden macht Stumme und löset Be= feffelte und ftützet Fallende und aufrichtet Gebeugte. Dir allein bringen wir Dank. Wenn auch unfer Mund voll ware bes Gefanges wie bas Meer, und unsere Runge bes Rubels wie das Brausen feiner Wellen, und unsere Lippen voll Preis wie die Ausdehnung des Firmaments, und unsere Augen leuchtend wie Sonn' und Mond, und unsere Hände ausgebreitet wie die Adler am Himmel, und unsere Füße schnell wie die Rehe, — wir würden nicht ausreichen Dir zu banken, Emiger, unser Gott und Gott

דה אנחנו מודיב ולשוננו

68

unserer Bäter! und zu segnen Deinen Namen für eine ber taufend= und abertausend=, ja myriadenfachen Wohlthaten, die du gethan an unseren Bätern und an uns. Aus Migrajim haft Du uns erlöft, Ewiger unfer Gott! und aus bem Stlavenhaufe uns befreit, in Sungersnoth uns gespeist und zur Rulle uns verpflegt; vom Schwerte hast Du uns gerettet, und ber Seuche uns entrinnen und von bofen und bauernden Rrankheiten uns geheilt ber= vorgeben laffen. Bis hierher hat uns beigestanden Dein Erbarmen und haben uns nicht verlassen Deine Gna= benbezeigungen, und so wirst Du uns nicht im Stiche laffen, Ewiger, unfer Gott! auf ewig. Darum, die Glieber, die Du gesondert in uns, und Hauch und Obem, die

אַבוֹתִינוּ וּלְבַרְדְ אֵת־ שמה. על אחת מאלף אַרָף אַלפי אַלפים ורבי רבבות פעמים השובות שעשית עם אַבותינו ועמנו: ממצרום גאלתנו יֵי אַלהַינוּ. וּמְבּירת עַבַדים פִּדיתַנוּ. בַרַעַב וַנַתְנוּ. וּבְשָּׁבָע בִּלְבַּלְתַנוּ. מחרב הצלתנו. ומדבר מקשתנו. ומחלים רעים רַחַבֶּיךּ. וֹלא עוֹבוּנוּ יד.ואל־תמשנוּ אַלהֵינוּ לְנַצַּה: על־בו אברים וַלְנַתַ בַנוּ. וַרוּהַ

Du gehaucht in unsere Nase, und die Zunge, die Du gelegt in unsern Mund, ja sie sollen banken und fegnen, lobfingen und preisen, erheben und ver= herrlichen, die Weihe und Herrschaft geben Deinem Ramen, unser König! Denn jeder Mund muß Dir banken und jede Zunge Dir schwören und jedes Rnie sich Dir beugen und jede Höhe vor Dir sich bücken, und alle Bergen muffen Dich fürchten, und jedes Innere und jede Niere lob= singen Deinem Namen nach dem Worte, das geschrieben fteht: "MII meine Gebeine follen sprechen: Ewiger wer ist wie Du, ber rettet ben Armen vor dem, der stärker ist als er, und ben Armen und Dürftigen por seinem Räuber?" — Wer ist Dir

ähnlich und wer Dir gleich, und wer darf sich Dir gegen= überstellen, Du Gott, groß, stark und furchtbar, höchster Gott, Eigner des Himmels und der Erde! Wir wollen Dich rühmen und preisen, Dich verherrlichen und Deinen heiligen Namen loben, wie es heißt: "Von David. Preise, meine Seele, den Ewigen, und ihr, all meine Einge= weide, seinen heiligen Namen!"

Jeichen Deiner Allmacht, groß in der Herrlichkeit Deines Namens, Du mächtig für ewig und furchtbar in Deinen furchterregenden Thaten!

יִרמָה קַרּ וּמִי וְשׁוָה האל הגדול הגבור יהקקד ונשבחד אַת־שֶם קַּדְשוּ הָאֵ בתעצמות עוד. הגדול בכבוד שמה הָנָבוֹר לַנֵצַחוֹהַנּוֹרַא בנוראותיה: D König, sitzend auf hocherhabenem und majestätischem Throne, der ewig thront, Erhabener und Heiliger ist sein Name! Und es heißt in der Schrift: "Jubelt, ihr Frommen, in dem Ewigen! den Redlichen steht zu das Loblied." Durch den Mund der Gerechten wirst Du erhoben und durch die Worte der Frommen gesegnet und durch die Zunge Dir Ersgebener geheiligt und in der Mitte der Heiligen verherrlicht.

ובמקהלות Und in den Ber= fammlungen der Mengen Deines Volkes, des Hauses Risrael, wird im Jubel gepriesen Dein Name, Du unser König! in jeglichem Geschlechte. Denn so ist es ja Pflicht all der Geschöpfe vor Dir, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter! zu danken und zu rühmen, zu preisen und zu loben, zu erheben und zu verherrlichen, zu segnen, hoch zu erheben und zu lobfingen hinaus über alle Worte der Lieder Lobgefänge Davids, — bes Sohnes Fischais, — Deines Knechtes, Deines Gefalbten.

ישתכח Gepriesen sei Dein Name für immer, Du unser König, Gott, Herrscher, groß וֹשֶׁבְעַל בְּפֵא רָם וִנְשֵּׁא:

שׁוֹכֵן עֵד מֶרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ: וְכָתוֹב. רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיִי לַיְשָׁרִים נָאוָה תְּהִכְּה:

וּבִּלְשׁוּן חֲסִידִים חִּתְּלַדְּשׁ: וּבִּדְּבָרֵי צַּדִּילִים חִּתְּבַּרַדְּ : בְּפִי יְשְׁרִים חִּתְּבַּרַדְּ

וּבְצֶלֶנֶב לְדוּשִׁים מִּתְבַּלְּל :

וּבְמַּקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּדְּ בֵּית יִשְּׁרָצֵּל בְּרָנָה יִתְפָּצֵּר שִׁמְדְּ מַלְבֵּנוּ בְּכְלֹ־־דּוֹר וְדוֹר. שֶׁבֵּן הוֹבַת בְּלֹ־ הַיְצוּרִים לְפָנִיךְ יִיְ אֱלֹהִינוּ הַאַלֹהִי אֲבוֹתִינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשֵׁבֵח לְפָצִר לְרוֹמֵם לְהַבָּר לְבָרְדְ לְעֵבֶׁה וּלְכַלְכֵם עַל בְּל־דִּבְרְ לְעֵבֶּה וּלְכַלְכֵם עַל בְּל־דִּבְרִי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹרת בְּוִד בֶּן־יִשֵי עַכְּדְּךְ מִשִּׁיחָף:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךְּ לְעַר מַלְבֵנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַנְּרוֹל und heilig im himmel und auf Erden! Denn Dir geziemet, Ewiger, unfer Gott und Gott unserer Bäter! Lied und Breis, Lobesfpruch und Gefang, Macht und Berrschaft, Sieg, Größe und Stärke, Ruhm Berherrlichung, Weihe und Herrlichkeit, Segenssprüche und Danfesverfündigungen von nun an bis in Ewigfeit. Gelobt fei, Ewi= ger, Allmächtiger, Herr, Du für das Loblied das Höchste, Gott, dem Danfeslieder gebühren, Herr der Wunder, der Wohlgefallen hat an den Lobgefängen, König, Gott, ewig Lebender!

וְהַפְּרוֹשׁ בַּשְּׁמִים וּבְאָרֶץ.
כִּי לְדְּ נָאֶה יִיְ אֱלֹהֵינוּ וֹאֹהֵי
וְאָבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְבְחָה הַכֵּל
וְזְמְרָה עֹז וּשֶׁמְשֶׁלָה נָצֵח
וְזְמְרָה עֹז וּשֶׁמְשֶׁלָה נָצֵח
וְנְפְאֶרֶת וְרְדְשׁה וּמַיְכוּת
וְנְפְאֶרֶת וְרְדְשׁה וּמַיְכוּת
וְנִבוּוֹרְאוֹת מֵעְהְה
וְעֵר עוֹלְם. בְּרוֹדְאוֹת מֵעְהְה
וְעֵר עוֹלְם. בְּרוֹדְאוֹת מֵעְהְה
מָלֶדְ וְּדוֹל בַּתִשְׁבְּחוֹת אֵל
הַבּוֹת בְּשִׁירִי זִמְרָה. כֶּלֶדְ
הַבּוֹתר בְּשִׁירִי זִמְרָה. כֶּלֶדְ
הַלֹּחִר. בְּשִׁירִי זִמְרָה. כֶּלֶדְ

יַּתְבַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ וּשְׁמֵה רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵה. נְמָלִיךְ מַלְכוּתֵה בְּחַיֵּיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בִּית יִשְׂרָאֵל וְנַמְלִיךְ מַלְכוּתֵה בְּחַיֵּיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בִּית יִשְׂרָאֵל בְּעַנְלָא וּבִוְמֵן לָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יַּהָא שְׁמֵה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיְא: ^{๑‹ՠ} מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיְא: ^{๑‹ՠ} יִּהְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְבָּדֵּר וְיִתְתַּלֵּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵה דְּקוּדְשָׁא. בְּרִידְ הוּא לְעֵלְא וּלְעֵלָא מִן־בָּל־בִּרְכָּתְא וְשִׁירָתָא הַשְּבְּחָתָא וְנָחְמָתָא דַּאָמִירִן בְּעַלְמָא וִאָמָרוּ אָמֵן:

Bahrend ber Borbeter ברכו fagt, fagt bie Gemeinbe bas untenftehenbe **

gen, den Hochgepriefenen!

Jinz (Gem.) Gepriefen sei der Ewige, der Hochgepriesene, für immer und ewig!

בַּמְבֹרֶךְ: בִּמְבֹרֶךְ:

ָּבְרוּךְ יְיָ הַבְּבֹרָךְ לְעוּלָםוָעֶר: פָּרוּךְ יְיָ הַבְּרָרָ

לְּכֵי הַמְּלֶכִים הַמְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רְאשׁוֹן וְהוּא אַחָרוֹן (* יִתְבָּנִים הַמְּלֶכִים הַמָּלְכִים הַמָּלְבִים הַמְּלָכִים הַמְּלָכִים הַמְּלָבִים הוּא שֶׁהוּא הַאָּמוֹן וְהוּא אַחָרוֹן

Gelobt feist Du, Emiger, unser Gott, König der Welt, der gebildet das Licht und erschaffen die Finsterniß, der Frieden stiftet und das All erschaffen.

Das Licht ber Urwelt ist im Schatze ewigen Lebens geborgen. Leuchten hieß Er aus der Finsterniß aufstrahlen, und es geschah¹).

בֶּרוּך אַתְּה וְיָ צֻׁהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלֶם יוֹצֵר אור וּבוֹרֵא חשֶׁךְ עשֶׁה שָׁרוֹם וּבוֹרֵא שֶּת־הַכֹּל: אור עוֹלֶם בְּאוֹצֵר חַוִּים אורות מֵאֹפֶל אַמֶר וַיָּהִי:

שיוםד ע"פ א"ב אחרי תיבת מלך.

מלך אוור Rönig, umgürtet mit

Groß ist Dein Name in Macht; Dein ist der Arm, bewehrt mit Macht.

Ronig, der im Gewande bes

strafenden Rechtes

Erscheint am Tage bes ftrengen Rechtes!

Geinen Feinden vergilt Er ftrafend

ihr Schlechtes.

König, gehüllt in majestätische Bracht.

Der die Meere zur Trodniß macht Und niederbeuget der Tropigen Macht!

מלך בעשרה D Berr, ber in

ייצר. מֶלֶךְ אָזוּר נְבוּרָה. נְּרְוּל שִׁמְךְ בִּנְבוּרָה. לְךְ זְרוֹעַ עִם־נְבוּרָה:מֶלֶךְ בִּנְדִינְקְם. לָבשׁ בְּיוֹם נָקְם. לְצָרְיוּ יָשִׁיב אֶל־חֵיקִם: מֶלֶךְ נָאוּת לָבִשׁ. יַמִּים מְיַבֵּשׁ. נָאוּת לָבִשׁ. יַמִּים מְיַבֵּשׁ. וְגַאֲוַת אֲפִיקִים מְכַבִּשׁ:

וּמְבַּלְעָדִיוֹ אֵין אֱלֹהִים: סֹלוּ לֶרֹכֵב בְּעֵרְבוֹת בְּיָה שְׁמוֹ וְעִלְזּוּ לְפָנִיוֹ וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל־בָּל־בְּרָכָה וֹתְהַלֶּה: בָּרוּךְ שֵׁם בְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעָד: יְהִי שֵׁם יָיִ מְבֹרְךְ מֵעַהָּה וְעַד עוֹלָם:

בעשרה

¹⁾ Das Urlicht war nach bem Mibraich ein zu reines, um ber fündigen Welt zu leuchten. Es ward für die Frommen im Paradiese aufgespart, und die himmellichter wurden an ber Stelle jenes erschaffen.

manninfachen Gewändern ward aeschaut.

Da Er feinen Beiligen fein

Wort vertraut1),

D Gott. verherrlicht im Rathe der Seiligen laut, o Beiliger!

מלך דר Rönig, thronend im Licht, Der wie ein Gewand umhüllet das Licht.

Unfer Recht laß hervorgehn wie

Sonnenlicht!

König, umgürtet mit Macht!

Deinem Urm eignet die Macht, Und nicht überhebe sich Sterbliche in feiner Macht.

Könia, deß Gewand ift die Ge-

rechtigfeit,

Der heilig fich erhebt in Be-

rechtigkeit,

Dein, o Berr, ift die Gerechtigkeit! מלר זה Rönia, erstrahlend im Gewande ber Bracht!

Der Siegeshelm auf dem Saupte

fündet feine Macht,

Auf heiligem Throne strahlt Er

in Macht.

König, vom Burpurmantel ummallt. Wenn die Abtrunigen Er nieder-

tritt mit Gewalt, Thrannen beugt und ihren stolzen

gebietet Salt. Rönig, in lichtem Gewande, wie

Schnee fo rein! Er flärt und läutert zu licht-

hellem Schein.

Die ihren Wandel läuternd neu sich ihm weih'n.

לבושים. בַּקרוֹשַׁים. אל נערַץ ברוש:

מַלֶּךְ דַּר בִּנְהוֹרָא₁ עמַה בַשַּׂלִטָה אוֹרַה. מִשְׁפַּמֵנוּ יוֹצִיא כַאוֹרַה: מֵלֵךְ הָתְאַזַר ַ עז. יִמִינוֹ תַעוֹ. וַאֵנוֹשׁ אַלֹּ־ יַעוֹ: מֵלֶדְ וַיִּלְבַשׁ צְדַקַה. וְנָקַרָשׁ בָּצָרַקָה. לָךְּ אַרֹנֵי הַצְּרַקַה: מֶלֶךּ וֵה הַרוּר בַּלבושוּ וַכובע ישועה בָראשוּ. אַלֹהִים יַשַּׁב עַל־ בָּפָא קַרָשׁוֹ: מֵלֵדְ חֲמוּץ בַּדַרכוֹ בוֹגַדִים. יָבָצֹר רוּחַ נְגִידִים: מֱלֵךְ ַ פַלִּיתוֹ בַשַּׁלֵג מִצִהְצַח₁ צַח ובצחצתות יצחצה. מצחצחים פעלם לנצח:

¹⁾ In ben Schilberungen ber ben Bropheten geworbenen gottlichen Ericeinungen fo wie in einigen Pfalmenftellen, wird bas Bilb bes "Gewandes", in bem Gott fich offenbarte, gebraucht. Un biefe Stellen und bie in ihnen berbortretenben Buge unb Begeichnungen inupft ber Feftbichter an. Er bebt jebn folder bilblichen Ausbrude berbor.

מלך יעם Rönig, umhüllet von Eifersaluth.

Strafend und rächend Er, beg bie Hoheit, ber Muth,

Wie ein Arieger, der erglüht in Kampfeswuth.

König aller Enden der Erde!

Sie buden sich vor dem König ber ganzen Erbe,

Wenn Er tommt zu richten die

Erde.

König, wenn Er zum Gericht sich erhebt,

Jede Creatur vor ihm erbebt, Dem Hocherhabnen, der ewig lebt.

der ade ach abrig, der die Welten beherrscht in seiner Macht ohne Schranken!

Berge, wenn Er sich erhebt, er-

beben und schwanken;

Bor seines Dräuens Stimme sie erzittern und wanten.

König, furchtbar den Königen ber Erdel

Erschüttert bebt die Erde,

Vor dem Bewohner der Cherubim erzittert die Erde.

Rönig, wer hat Deine Erhebung

zu tragen die Kraft?

Der Du alles trägft mit Kraft, Dem Ohnmächtigen verleihest Kraft!

מלך עמרו Rönig, der sich stellet zu halten Gericht

Am Tag des Gerichts,

Uebermuthige zu richten im Ge-

Rönig, ber aufbedt bas Geheims niß berer, die sich verhüllen, Ihr Sinnen zu verbergen im ge-

Heimen Stillen,

Der Berborgenes weiß zu ent= hüllen.

König ber läßt von allen Seiten heran

מלד יעם קנאה. קנא קנא ינַכָּה עַמוּקים: מַלְדְּ

Neber bie, so tropig sich heben

Braufend gur Bernichtung feine Stürme nab'n.

מלך קהל Rönig, der versammelt bie Berrscher der Welt,

Wenn über das Sündenreich Gericht Er halt,

Die Fürsten der Sohe vor seinen Richterstuhl ftellt.

Rönig erhaben durch Recht!

Des Königs Allmacht liebet das Recht;

Seines Thrones Beste ist Wahrheit und Recht.

König, der richtet nach Gerechtig= keit!

Bor ihm einher schreitet die Gerechtigkeit

Für die, so streben nach Gerechtigkeit.

מלך תקיף Rönig, ber Herrschaft Bügel mächtig haltenb,

Auf seinem Thron in ber Sohe

schaltend,

Neber alles in Allmacht waltend. König ber erschüttert bie Erbe mit seinem Blicke!

Die Grundveften ber Erbe ergit-

tern bei feinem Blide;

Ueberall hin schweisen seine Blide. König, ber prüsend jede Creatur durchdringt,

Was sie im All vollbringt, Der in die Höhen und Tiefen bringt.

מלך אלהי Rönig, Gott feit Ewiafeit!

Als seinen Herrn erkennt ihn das Bolk der Ewigkeit,

Der herr wird regieren in Ewigfeit! der Heilige!

הַרוּחַ. לַאַפפם בשמף רוּחַ: מלד קהל מלכי אדמה. בסערו משא דומה. יפקד צבא רומה: מַלֶּדְּ רַם במשפט. ועו אַהֶב מִשַׁפַּמּ. מכוֹן כַּסְאוֹ 'ק וִּמְשָׁפַּם: מֵלֶךּ שוֹפַם ומלכותו מהדיפער במפה ובמעל

ֶּבֶלֶךְ אֱלֹהֵי עוֹלֶם. הִמְלִיכוּהוּ עַם עוֹלֶם. וְיָוֹנְמְלֹךְ לְעֹלֶם. הרוש: (Um Sabbath wird bas untenftebende הכל יודוך gebetet.)

Er spendet Licht der Erde und den auf ihr Wohnenden in Barmherzigkeit, und in seiner Güte verjüngt Er an jedem Tage stets das Schöpfungswerk. Wie zahlreich sind deine Werke, Ewiger! Sie alle הַפּאִיר לָאָרֶץ וְלַדְּרִים עֶלֶידֶה בְּרַחֲמִים וּבְּטוּבּוֹ מְחַבֵּשׁ בְּכָּל־יוֹם תְּמִיד מַעשֵׁה בְרֵאשִׁית: מָה־רַבּוּ מַעשֵּׁיךְ וְיָ כְּלָם בְּחָכְמָה

(Am Sabbath:)

And Alles preiset Dich und Alles berherrlicht Dich und Alles fpricht: Reiner ist beilig wie Gott. Alles erhöhet Dich für und für, Bilbner bes Alls, Gott, ber an jedem Tage öffnet bie Pforten bes Dftens und aufthut die Lichträume bes Firmaments, hervorgeben läffet bie Conne aus ihrem Orte und ben Mond aus ber Stätte feines Beilens. Und Er leuchtet ber gangen Belt unb ihren Bewohnern, die Er erschaffen in bem Balten feiner Barmbergig= feit. Er fpendet Licht ber Erbe und ben auf ihr Wohnenden in Barmbergigfeit, und in feiner Bute berjüngt Er an jedem Tage ftets bas Schöpfungswert. DRonig, Du allein Erhabener von jeher, gepriesen und verherrlicht und in Allmacht hehr feit ben Tagen ber Urwelt! Berr der Welt, in Deinem großen Erbarmen erbarme Dich unfer, Berr

הכל ירוממוד והמפאר והמתנשא מימות עולם: אַלהֵי עולם בַּרַחַמִיה hast Du mit Weisheit gebildet; voll ist die Erbe Deiner Besighthümer. D König, Du allein Erhabener von jeher, gepriesen und verherrlicht und in Allmacht hehr seit den Tagen der Urwelt! Herr der Welt, in Deinem großen Erbarmen erbarme Dich unser, herr unsrer Macht, hort unsrer

עשית מְלְאָה הָאֶרֶץ רְנְיָנֶה: הַפֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַהוֹ מֵאָז הַהֶּמֶלְךְ הַמְרוֹמָם לְבַהוֹ מֵאָז וְהַמְּרְנַשֵּׁא מִימוֹת עוֹלָם: אֶרֹהֵי עוֹלָם בְּרַהֲמֶיךְ אֶרֹהִים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן

(Am Sabbath.)

unfrer Macht, Hort unfrer Stärke, Schild unfres heils, Schukwehr um uns! Nichts steht Dir gleich, und Nichts außer Dir! Es giebt neben Dir nichts, und was wäre Dir ähnlich? Nichts steht Dir gleich, herr, unfer Gott, in dieser Welt, und nichts außer Dir, Du unser König, im Leben ber fünstigen Welt; es giebt neben Dir Nichts, unser Erlöser, in den Zeiten des Messias, unser Krichts üst Dir ähnlich, Du unser Ketter, wenn Du besebest die Todten.

he Gott, Herr aller Geschöpse, gesegnet und gelobt im Munde aller Lebenden! Seiner Größe und Güte ist voll die Welt, Weisheit und Vernunst umgeben ihn rings. Der in Pracht sich erhebt über den heiligen Thieren und im Glanze der Herrlichseit strahlt auf seinem Wagenthron. Fürsprechende Milbe und Geradheit stehen vor seinem Thronsitze, Gnad' und Erbarmen

עזֵנוּ צוּר מִשְׁנֵבנוּ. מְגַּ יִשְׁצֵנוּ. מִשְׁנָב בַּצְבנוּ: אֵין בְּצְרְבְּך וְאֵין זוּלְתֶּךּ. אֶפֶּס בְּצְרְבְּך וְאֵין זוּלְתֶדּ. בְּעוֹלְם בְּגֶרְבְּךְ וְיִ אֱלֹחֵינוּ בְּעוֹלְם בַּגֶרְבְּרְ וְיִ אֱלֹחֵינוּ בְּעוֹלְם בְּנִרְלְם הַבְּא. אֶפֶס בּלְתְּךְ בּוֹאֲבנוּ לִימוֹת הַפְּשִׁיתַּוּ לְתְחִנְּת בּוֹאֲבנוּ לִימוֹת הַפְּשִׁיתַוּ לְתְחִנַת בּוֹאֲבוֹנוּ לִימוֹת הַפְּשִׁיתַוּ לְתְחִנַת הפתים:

אַלאָדוֹןעלכּל־הַמַּּעִשִּׁיִם בָּרוּך וּמְבֹרָךְ בְּפִּי בָּרִּ וְשְׁמֶה: נָּדְלוֹ וְמוּבוֹ מָלֵא עוֹלְםדַּעַתוּתְבוּנָה סוֹבְבִים אותו: הַמִּתְנָּאֶה עַל־חַיּוֹת הַמֶּרֶבָּה: וְכוּת וּמִישוֹר הַפֶּרְבָּבָה: וְכוּת וּמִישוֹר הַפֶּרְבָּבָה: וְכוּת וּמִישוֹר הַפֶּרְבָּבָה: וְכוּת וּמִישוֹר Stärke, Schilb unfres heils, Schutstvehr um uns! D herr, gepriesen seitet Du, groß an Beisheit, ber bereitet und geschaffen die Strahlen der Sonne! Der Algütige bildete herrliches Beugniß fürseinen Namen; die Leuchten stellet Er rings um seine Majestät. Die Führer seiner

עַזֵּנוּ צוּר מִשְׂנַבֵּנוּ מְנֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂנְּב בַּעֲדֵנוּ: אֵלְ בָּרוּךְ נְּדוֹל רֵעֶה. הַכִּין וּפָעַל זְבְרֵי חַפָּה. מוֹב יָצֵר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ. מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עָזוֹ. פִּנוֹת צְבָאִיו

(Am Sabbath.)

por feinem Glange. Wohlthuend find bie Leuchten die erschaffen unfer Gott; Er hat fie gebilbet mit Beisheit, Bernunft und überlegenber Runft. Rraft und Starte hat Er in fie gelegt, daß fie malten inmitten bes Erbenballes. Glang: erfüllt und Selle ftrahlend, herrlich ift ihr Glang durch die gange Belt; fröhlich in ihrem Aufgange und heiter in ihrem Niedergange, erfüllend in Chrfurcht ihres Schöpfers Willen. Breis und Berherrlichung geben fie feinem Namen, Jubel und Sauchgen bem Gedächtniß feiner Berrichaft. Er rief die Sonne und Licht gieng auf, Er fah und formte des Mondes Gebild. Breis ihm giebt das gange Beer der Bobe, Ruhm und Größe, Gerafim und Dfannim und die heiligen Thiergeftalten, -

לאל dem Gotte, der feierte von

הַשׁבֵּל: כֹח וּגבוּוּ הם. להיות מושלים צהלה ורנה לזכר ויזרח אור. himmelsschaaren sind heilige Besen, die verherrlichen den Allmächtigen; unablässig verkünden sie die herrslichkeit Gottes und seine heiligkeit. Gesegnet sei, Ewiger, unser Gott! ob der Trefflichkeit der Werke Deiner hand, und ob der hellen Leuchten, die Du gebildet, preisen sie Dich immerdar.

קְרוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדֵּי תְּמִיד מְסַפְּרִים כְּכוֹד אֵל וְּקְרְשְׁתוֹ תִּתְבָּרְךְ יִי אֱלֹבִינוּ עַל שֶׁבַח מַעשֵׁרה יָדֶיךְ וְעַל מְאוֹבִי אוֹר שֶׁעְשִׁיתְ יְפָאֲרוּךְ פֶּלָה:

(Am Sabbath)

all feinen Werfen, am fiebenten Tage erhob Er sich in Majestät und feste fich auf feinen Chrenthron. Mit Berrlichfeit umgab Er ben Rubetag, Geelenluft nannte Er ben Sabbathtag. Das ift ber Preis bes fiebenten Tages, daß an ihm Gott feierte bon feinem gangen Birfen. Und ber fiebente Tag preiset und fpricht bas Lied vom Cabbath: "Schon ift's, bem Berrn zu banten!" Darob preisen und fegnen Gott all feine Geschöpfe; Ruhm, Ehr' und Berherrlichung bringen fie bem Gotte und Serrn, ber Alles gebildet, ber gegonnet Rube feinem Bolfe Jisrael in feiner Beihe am geweihten Sabbathtage. Dein Name, Ewiger, unfer Gott! fei geheiligt, und Dein Gebächtniß, unser Ronig! verherr= licht im himmel broben und auf

תכרך Gei gesegnet, Du un= fer Sort, unser König und Erlöser, der erschaffen die heiligen Wefen! gepriesen Dein Name für immer, unfer König, der gebildet die Dienstengel, deffen Diener alle stehen in ben Weltenhöhen und erklingen laffen in Chrfurcht, einmüthig mit lauter Stimme die Worte des lebendigen Gottes, des Königs der Welt. Sie Alle in Liebe geheat, lauter im Glanze, Alle voll Kraft und Alle voll= bringen in Bangen und Ehr= furcht den Willen ihres Meifters, und Alle thuen sie auf den Mund in heiliger Weihe und Reinheit, mit Sang und Lied, und preisen und lobsingen und rühmen und verherrlichen und ertheilen die Weihe und die Berrichaft dem Namen Gottes, des großen, gewaltigen und furchtbaren Königs, heilig ist Er. Und Alle nehmen sie auf

תתברד צורנו וגאבלנו בורא קדושים ישתבח שמד לעד מלבנו. משרתים ואשר שרתיו כַּלַם עוֹמְדִים בִּרוֹם עובם ומשמיעים בְּקוֹל דְבָרֵי אֵלהִים וּמֵלֶדְ עוֹלָם: אַהוּבִים כָּלַם בָּרוּרִים כָּלַם גבורים וכלם עושים קונם. וכלם פותחים בָּשִׁירָה וּבְוִמְרָה וּמְבַרְכִים וּמִשַׁבַּחִים וּמִפַּאַרִים וּמַעַריצִים וּמַקַדִּישִׁים וממליכים.

בּבְּיִּי בְּבְּי בַּגָּרוֹל הַגָּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָרוְשׁ הוּא: וְכַלֵּם | מָקַבְּּרִים

(Am Sabbath.)

Erben hienieben. Gesegnet sei, Du unser Retter! ob ber Trefflichkeit ber Berke Deiner hand, und ob ber hellen Leuchten, die Du gebilbet, preisen sie Dich immerdar. וְעַל־הָאָרֶץ מְהָחֵת:תִּהְבְּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַלְ־שָׁבַח מִעֲשֵׂה יָבֶיךָּ. וְעַלֹּ מְאוֹרֵי־אוֹר שֶּׁעְשִׂיתִ יְפָאֲרוּךְּ כֶּלָה: תרביר

sich das Joch der himmlischen Berrschaft Giner vom Andern, und ertheilen die Erlaubnik Giner dem Undern, das Weihe= lied zu singen ihrem Schöpfer in andächtigem Gemüthe, mit lauterer Lippe und in heiliger Melodie; fie Alle einmuthig heben an und iprechen in Chrfurcht:

Geilig, heilig, heilig ist der Berr der Beerschaaren; fo weit die Erde reicht, geht feine Berrlichkeit.

כבודו Geine Herrlichkeit hat heut wie ein Zelt in Inaden ausgespannt der Weltenkönig. - Die Gedanken prüft von Groß und Klein ber König, mit Glang und Macht umgürtet fich der Rönig, Simmel und Erde erzittern in Angft vor dem König.

חיצר Der ihr Berg insge= fammt gebildet, moge begna= digen, der König, und der auf all ihr Thun merket, sie rechtfertigen, der König! Gin Gedächtniß ift's, ein Tag עליהם עול מלכות שמום זַה מְזָה וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זָה לַזָרה. לְהַקְּרִישׁ לְיוֹצְרַם בַנַחַת רוּחַ בִּשַׂפַה בִרוּרַה וּבְנְעִימֶה. קַדְשָׁה כָּכָּם באחר עונים. ואוֹמְרִים ביראה:

קרוש קרוש קרוש יי צבאות מלא כָל־הָאָרֶץ

מיומד עים איב. כבודו, אָהֵל כַּהַיּוֹם בַרַחַמִים מֶלַרָּ, 73 1713 Borb. עַשָּׁתוֹנוֹת צַעִיר וַרַב מַלַדָּ. נָאוּת וַעוֹ דָתְאַיֵּר מֶלֶדְּ דֹּכִ

היצר יחר לכם יַחן מֶלֶך. ומֵבין אֵל־ בַּל־מַעשׁיהַם יַצִּדִּיכ מַלַרָּ וָבָרוֹן הוֹא (יוֹם) bes Posaunenschalls, ihn verstündend als König, festgesetzt für Jisrael, das sie reinspreche der König. Zum Heil verlieh ihn seinen Getreuen, der waltet über Könige als König! O daß Er ewig seines Bundes gedächte, zu heilvollem Gesbenken, der König!

Laß nicht Berderben nahen dem Refte der Söhne bes Königs. Darum ja fom= men wir vor Dich, Du unser Rönia! Schon gestern standen wir früh vor Dir, Dich anguflehen, o König! O mahre Buld den Sprößlingen beß, als Boten erschienen dem drei Engel des Königs1). Er= höre, die bittend Dir naben, um jenen, für ben bitterlich die Simmelsheere meinten des Königs2). Verwirf ihr Flehen nicht um ben, der · übernachtete bort, wo aufund niedersteigen die Schaaren des Königs3).

Borb.

¹⁾ Abraham. 2) Sizchaf. 8) Jaatob.

M. Z. Rosch Haschanah I. T

Margengeber.

cre D loie fie vom Geride, dem frengen; nicht ionich fie idultie, o Rinig! Rechtiernice fie in Guaden und deufe ihrer zum Heil o König! Borch auf den ballenben Jon, der beut Dir er-Minat o King! Lag Dein Erbarmen walten den auf Dich Hoffenden, o König!

erre Bende Dich jum Alehenstuf berer, die Dich iuchen, o König! Blid mi die, die Benedeiung Dir weihen, und wir wollen Dich benedeien, lebendiber Gon Du unier Ronig!

rom Die Chajorb erbeben Geiang und die Cberubim Preis und die Serofin Bubel und die Dimmeleichamen Benedeiung, das Antlig eines jeglichen hingemande ju den Serafin: ibnen emaegen lib= preifend ivrechen fie:

To Gelobt fei die Berrlich feir Gomes! - ein zenficher von feiner Stime.

פרם דיים כדיין הַיוֹם מְלֶּדְּ, רַחֲמִים תְּעִירַר לְמָחַבֵּיךְ

Typi Typi Ben I. עם משתרוד מקד. ונבר כדא הדים חיים 1721

וְהַקַיּית וְישׁוֹרֵהוּ וּבְרוּבִים וְבָּאָרוּ וּשְׁרַבִּים וְדְנִי ואראלים ובוכו פנן בדי תנה ואיפו וכרוב לעפת 217200 2707 21200 -- 12. K.

ويك فريب خفره

לאל Dem Herrn, dem Gebenedeieten, laffen fie liebliche Weisen erklingen: dem Könige, dem ewig lebenden und dauernden Gott ftimmen fie Gefänge an und laffen fie Loblieder ertonen. Denn Er allein ift es, der Gewaltiges wirft, Neues schafft, Herr ist der Rämpfe, der Beil faet, Rettung feimen läßt, Beilung schafft, furchtbar ift in seinen Ruhmes= werken, Herr der Wunder, der verjünget in seiner Güte an jedem Tage beständig das Schöpfungswerk, wie es heißt: Dem Schöpfer der großen Lich= ter sei Lob, denn ewiglich mährt feine Suld. - Ein neues Licht laß über Zijon erstrahlen, daß wir Alle bald feines Lichtes genießen. Gelobt feift Du, Ewiger, Schöpfer ber himmelslichter!

Mit großer Liebe haft Du uns geliebt, Ewiger, unser Gott! mit großer und über= schwänglicher Barmherzigkeit Dich unser erbarmt. Unser Vater und König! um unserer Väter willen, die auf Dich vertraut und benen Du die Lehren des Lebens ertheilt. · fei auch uns gnädig und belehre uns. Unfer Bater, Barmberziger, Gnadenreicher! erbarme Dich über uns, und gieb uns in das Berg, zu verstehen und לאל בָּרוּךְ נְעִימות יַתֵּנוּ לַפֶּבֶּךְ אֵל חֵי וְקַיָּם וְמִירוֹת יאמרו וְתִשְׁבַּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִי הוא לָבַהוֹ פּוֹעֵל נְבוּרוֹת עשֶׁרוֹ חֲרָשׁוֹרת בַּעַר מָלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְּדָקוֹת מַצְמִיחַ יִשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהַלּוֹת אֲדוֹן הַנָּפַלָאוֹת הַמְחַדִּשׁ בְּטוּבוֹ בָּכֶל־יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂרוֹ בָרָאשִׁית: בָּאַמוּר. לִעשֵׁה אורים גדלים כי לעולם חַקְרוֹ: אור חָרָשׁ עַל־צִיוֹן תָּאִיר וְנִזְבֶּה כָלְנוּ מְהַרָה לָאוֹרוֹ₊ בָּרוּךְ אַתָּה יָיָ יוֹצֵר הַמָּאוֹרוֹת:

אַהַבָּה רַבָּה אֲהַבְּתִּנוּ יָיָ צַבינוּ הַמְלָה גְרוֹלָה וִיתַרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְּבֵּנוּ בַּעַבוּר אֲבוֹתִינוּ שֶׁבְּטְחוּ בְדּ נַתְּלַמְּבֵם חָבִי חַיִּים בּן תְּחָנֵנוּ וּתְכַּפְורנוּ: אָבִינוּ הָאָב הָרַהַמָּן הַמְּרַהֵם רַחֵם עַלִינוּ וְתֵּן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין zu erkennen, zu hören, zu ler= nen und zu lehren, zu bewahren und auszuüben und zu bewähren all die Worte der Belehrung aus Deiner Lehre, in Liebe. Und erleuchte unsere Augen in Deiner Lehre, und laß festhalten unser Herz an beinen Geboten, und einige unfer Berg, zu lieben und zu fürchten Deinen Namen, und laß uns nicht zu Schanden werden auf immer und ewig. Denn auf Deinen heiligen Namen, ben großen und erhabenen, vertrauen wir; frohlocken wollen wir und jubeln in Deinem Beile. Und laß uns in Frieden heimfehren von den vier Eden der Erde. und führe uns aufrecht in unfer Land. Denn ein Gott, der Beil schafft, bist Du, und uns haft Du erkoren aus allen Bölfern und Zungen, und uns nahe gebracht Deinem großen Namen für ewig in Wahrheit, Dir zu banken und Dich als den Ginigen zu bezeugen in Liebe, - Gelobt feift Du, o Ewiger! der erwählt hat fein Volk Risrael in Liebe.

vow Höre, Fisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen. ולהשביל לשמוע ללמד וּלְּלַמֶּד לִשִּׁמֹר וַלַעשוֹרת וּלְבַוֹיֵם אֶת־בֶּר־וּבְרֵי תַלְמוּר תּוֹרָתֶךּ בְּאַהַבְה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶדּ וְדַבֵּק לָבֵנוּ בָּמִצְוֹתֵיךּוְיַחֵר לְבְבֵנוּ לָאַהַבָּה וּלְיָרָאָה שָׁטֶּף וְלֹאִ־ גבוש לעולם ועד: כי בשם קַרִשְׁךּ הַנֶּרוֹר וְהַנּוֹרָא בַּמָחָנוּ נָגִיכָרה וָנִשְּׂמְחָה בִּישׁוּעֶתֶדּ:וַהַבִיאֵנוּלְשָׁלּוֹם מַאַרָבַּע בּנְפוֹת דָדאָרֵץ וַתוּלִיבֵנוּ קוֹמְמִיוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אַל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָה וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִבָּל־עַם וְלְשׁוֹן וָבַרַבָּתָנוּ לְשִׁמְדּ הַנְּרוֹל ֶּסֶלָה בָּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְדְּ וּלְנַחֶדָּה בְּאַהַבָּה: בָּרוּהַ אַתָּה יָיָ הַבּוֹחֵר בְּעַפוֹ יִשְׂרָצ בַּאַהֵבָה:

Wer nicht mit מְלֵין betet, sagt dieses:

(אַר מֶלְדְּ נְאֱמְן:)

שְׁמֵע יִשְׂרָאֵל יְהֹנְהְ אֱלֹהֵינוּ יְהֹנְהוֹ אֶחָר: ברוך Gelobt fei ber Rame ber Serrlichfeit feines Reiches auf immer und ewig.

ואהבת Und bu follst lieben ben Emigen, beinen Gott, mit Deinem gangen Bergen und mit beiner gangen Seele und mit beinem gangen Bermögen. Und es follen diefe Borte, die Ich bir heute gebiete, in Deinem Bergen fein. Und bu follft fie einschärfen deinen Rindern und babon reden, wenn bu figeft in beinem Saufe und wenn du geheft auf bem Wege und wenn du bich binlegft und wenn du aufftehft. Und du follft fie binden aum Wahrzeichen an beine Sand, und fie follen fein gum Denkbande zwischen beinen Augen. Und bu follft fie ichreiben auf die Pfoften beines Sauses und an beine Thore.

והיה Und es wird geschehen, fo ihr höret auf meine Gebote, die Ich euch heute gebiete. den Ewigen, euren Gott zu lieben und ihm zu dienen mit eurem ganzen Gerzen und eurer ganzen Seele, fo werde Ich den Regen eures Landes geben zu feiner Zeit, Frühregen und Spätregen, daß du einsammelst bein Getreide und deinen Most and bein Del. Und ich werde Gras geben auf deinem Felde für bein Bieh, und du wirft effen und fatt werden. Hütet ench, daß nicht ener Berg be= thört werde und ihr abweichet

בבוד מלכותו

und fremben Göttern bienet und ench vor ihnen budet. und über euch der Rorn des Ewigen erglübe, daß er verschließe den himmel, daß fein Regen fei, und der Erdboden nicht gebe jein Gewächs, und ihr bald umfommet, weg aus dem ichonen Lande, das der Ewige euch giebt. - Und ihr follt biefe meine Worte euch zu Bergen nehmen und zu Gemüthe, und fie binden als Wahrzeichen auf eure Sand, und fie jeien jum Denkbande zwischen euren Augen. Und lehret fie euren Kindern, davon zu reden, wenn du fikeft in beinem Saufe und wenn du geheft auf dem Wege und wenn bu bich hinleast und wenn du aufstehft. Und schreibe fie auf Die Pfosten beines Baufes und an deine Thore. Auf daß fich mehren eure Tage und die Tage eurer Rinder auf dem Erdboden, den der Ewige geichworen euren Bätern, ihnen zu geben, - wie die Dauer des Himmels über der Erde.

אמר Ilnd der'Ewige sprach zu Moscheh also: Rede zu den Kinderu Jisrael und sprich zu ihnen, daß sie sich Schaufäden

machen an die Zipfel ihrer Rleider für ihre Geschlechter und follen an die Schaufeden des Zipfels eine purpurblaue Schnur ansetzen. Und daß fei euch zu Schaufäden, daß, wenn ihr fie ansehet, ihr euch erinnert aller Gebote des Ewigen und fie thuet, und nicht umherspähet nach eurem Herzen und nach euren Augen, benen nachbuhlet: damit ihr euch erinnert all meiner Gebote und fie thuet, und ihr heilig feiet eurem Gotte. Ich bin der Ewige, euer Gott, der Ich euch herausgeführt habe aus dem Lande Migrajim, euch ein Gott zu sein, Ich, der Ewige euer Gott.

nun Wahr und gültig ift das Wort, festgegründet und ewiableibend, gerade, treube= währt, lieblich und theuer, voll Unmuth und holdfelig, erhaben und gewaltig, wohlgeordnet und wohlgefällig, gut und schön für uns auf immer und ewig. Wahr ift der Weltengott, unfer König, der Hort Jaatobs, unferes Heiles Schild. Für alle Beichlechter dauert Er, und sein Name dauert, und sein Thron ift festgegründet und fein Reich und feine Treue

על־כַּנְפֵי בְנְדִי זְבָנָת פָּתָיל תְּבֵבֶּת: וְדְיְהַ יכם לָצִיצָת וּרָאִיתֶם אתו יהנה ועשיתם אתם תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְּכֶם וְאַחֲרֵי אַשר־אַתִּם קרשים לאלהיכם: אַנִּי יָהוֶה אַלְהַיְכֵם אַשׁר אתכם מארץ מִצְרַיִם לִהְיִוֹת כֶּכֶם לֵאלֹהַיִם אָנִי יִהֹנְה אֱלְהֵיכֶם:

אָמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְנַשֶּׁר וְנָאֱבֶּן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמֶד וְנָעִים וְנוֹרֵא וָאַדִּיר וּמְתָקן וּמְקַבָּר וִמוֹב וַיְפֶּה עלינו לעולם אֱכֶת אֱלֹהֵי צור יעקב יִשְׁעֵנוּ : לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם קַיָּם וְכִּסְאוֹי וּמַרַ כוּתוֹ וַאֵמוּנַתוֹ befteht für ewig. Und feine Worte find lebendig und ewig= beftehend, treubewährt und ftets begehrt, für immer und in alle Zeit und Ewigkeit, so für unsere Bäter wie für uns, für unsere Kinder und all unsere Nachkommen und die Nach= fommen des Stammns Sis= raels, Deine Knechte; für bie früheren Geschlechter wie für die spätesten ein Wort, gut und gultig, auf immer und ewig, Wahrheit und Wahrhaftigkeit, ein Gesetz, das nie fich wandelt. Wahr ift es, daß Du derselbige bift und bleibft, Ewiger, unfer Gott, und unferer Bäter Gott, unser König, König unserer Bäter, unser Erlöser, Erlöser unserer Bäter, unser Schöpfer, Hort unseres Beils, unfer Befreier und Retter von jeher Dein Name. Rein Gott außer Dir.

warst Du von ewig her, Schild und Helfer ihren Kindern nach ihnen in jeglichem Geschlechte. In der Weltenhöhe ist Dein Sig, und Deines Rechtes Walten und Deine Milde reicht bis an die Enden der Erde. Glücklich der Mann, der horcht auf Deine Gebote, und Deine Lehre und Dein Wort sich zu herzen nimmt. Es ist wahr,

קַנְבֶּת: וּדְבָּרָיוֹ חָיִים וְכַוְיָּמִים נָאֶמָנִיָם וַנֶחֱמָדִים לָעַר וֹלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים עַר־־ אַבותינוּ וְעָלֵינוּ עַל־בָּנֵינוּ וְעַר דּוֹרוֹתִינוּ וְעַר בָּל־ ָּדורוָת זָרַע יִשְׂרָאֵל <u>עַבְּ</u>דֵיך ער הַראשונים וְעַר הָאַחֲרוֹנִים דָבֶר מוֹב וָקַיַם קֿעוּלָם ְוָעֶד. אֱפֶת וָאֱמוּנָה חק ולא יַעַבור: אֱמֶת שָׁאַתָּרה הוא יִי אֱלהַיְנוּ וַאלהֵי אֲבוֹתִינוּ מַלְבֵּנוּ מֶלֶךְ אַבוֹתִינוּ גּוֹאֵלֵנוּ גּוֹאֵר אַבוֹרֶעינוּ יוֹצְרֵנוּ צוּר ישועתנו פודנו ומצילנו מַעִוֹלָם שְּׁמֶּךּ. אֵין אֱלֹהִים זוּלַתַּד:

עְזָרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתְּה הוּא מֵעוֹלֶם מְנֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנִיהָם אַהֲרֵיהֶם בְּכְלֹּ־הּר וְרִוּ: בְּרוּם עוֹלֶם מוֹשֶׁבֶּךְ וּמִשְׁפָּטִיךּ וְצִדְּלְחָךְ עִדּ אַפְּםֵי אָרֶץ: אַשְׁרֵי אִישׁ שָׁיִשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךְ וְתוֹרֶתְךְ וְדְבָּוְךְ וְשִׁים עַכּ־לְבּוֹ: Du bift ein Berr Deines Bolfes und ein König, mächtig. ihren Streit zu führen. Es ift mahr, Du bist ber Erste und Du bift der Lette, und außer Dir haben wir keinen Rönig, der erlöft und errettet. Aus Mizrajim haft Du uns erlöft, Ewiger unfer Gott, und aus dem Sclavenhause uns befreit; alle ihre Erstgebornen haft Du erschlagen und Dei= nen Erstgebornen haft Duerlöft und das Schilfmeer gefpalten, und die Uebermüthigen hast Du versenkt und Deine Lieblinge hindurchgeführt, daß die Waffer ihre Feinde deckten, nicht einer von ihnen blieb übrig. Darob priefen Dich die von Dir Geliebten und erhoben den Allmächtigen, und Deine Lieblinge fpendeten Gefänge, Lieder und Lobpreifungen, Segnungen und Dankesworte dem Rönige, dem Gotte, der ewig lebt und bauert, hoch und erhaben, groß und mächtig ift, der die Tropigen beugt und erhebt die Gebeugten, frei hinausführt die Gefeffelten und löset bie Bedrückten und beisteht den Verkümmerten fein Bolk erhört, sobald es zu ihm ruft; sie spendeten Lob dem höchsten Gotte, gelobt sei Er und gepriefen! - Moscheh

אֱטֶת אַתְּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךּ וּמֶלֶךְ וָבּוֹר לָרִיב רִיבְם: אֱמֶת אַתָּה הוּא רָאשׁוֹן וָאַתָּהָ הוֹא אַחַרוֹן. וּמִבַּרְעָדֵיךּ אֵין לָנוּ טֶלֶךּ גואַל ומושיע: מִמְּצְרֵיִם נְּאַלְתְנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ וּמְבֵּית אַבָּרִים פְּּדִיתָנוּ בַּכוֹרִיהֶם הָרַנְהַ וֹּבְכוֹרְדְּ נָאָלְתָּ וְיַם־סוּף בָּקַעְתָּ וְזֵרִים מָבַּעָהָּ וִידִידִים הָעֶבַרְהָּ. וַיְבַפּוּ מַיִּם צָרֵיהֶם אַחָר מֵהֶם לא־נוֹתָר: עַל־ זאת שָבְחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אַל. וְנָתְנוּ יְדִידִים וְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹרָאוֹת לַמֶּלֶךְ אֵל חֵי וָקיָם רָם וְנִשָּׂא נָּדוֹל וְנוֹרָא מַשִּׁפִּיר גָאִים וּמַנְבִּיהַ שָׁפַּלִים מוֹצִיא אֵסִירִים וּפּוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹוֵר הַּלִּים ועונה לעפו בעת שיועם אַלָּיוּ, תָּהָלוֹת לָאֵל עָלְיוּן בַּרוּך הוּא וּמְבֹרַך: משֵׁה

und die Kinder Fisrael stimmten Dir ein Loblied an in voller Freude, und sie alle sprachen:

mer ift wie Du, Herr, unter den Göttern, wer wie Du verherrlicht inheiligkeit, furchtbar in seinen ruhmwürdigen Thaten, Wunderthäter!"

שירה Ein neues Lied fangen die Erlösten zu Deines Namens Preis am Meeresstrande; einmüthig Alle dankten sie und huldigten Dir und sprachen:

" "Der Ewige wird regieren immer und ewig."

nu Hort Jisraels! steh' auf zum Beistande Jisraels, und befreie nach Deiner Verheißung Jehubah und Jisrael, Du unser Erlöser, — Ewiger der Heersscharen ist sein Name, — Heiliger Jisraels! Gelobt seist Du, o Ewiger, der Jiszael erlöset hat.

ארני D Herr! öffne meine Lippen und mein Mund verkünde Dein Lob!

Celobt feift Du, Ewiger, unfer Gott und Gott unferer Bäter, Gott Abrasams, Fizchaksund Faakobs, Allmächtiger,

וּבְנֵי יִשְּׂרָאֵל לְּדְּ עֵנוּ שִׁיְרָה בְּשִּׁמְחָה רַבְּה וְאָמְרוּ כָּכְּם. מִי־־כְמֹכְה בְּאֵלִם יְהוְהמִיבָּמֹכְה בָּאֵלִם בַּקְּדָשׁ נוֹרָא תְּהַלֹּת עַשֵּׁה בָּלֵא:

שִׁירֶרה, חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גָאוּלִים לְשִׁמְךּ עַל־שְּׁבֵּת הַנָּםיַחַד בְּכָּם הוֹדוּוְהִמְלִיכוּ וָאָמְרוּ:

צוּר יִשְּׁרָא לְּיּמָה בְּעֻזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְּרֵה כִּנְאָמֶךְ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל וּבְּאַלִנוּ יִיְ צְבָאוֹת שְׁמוֹלְדְוֹשׁיִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ אַתָּה יִיְ נְּאַל יִשְׂרָאֵל: צִּרנִי שְׂפָתִי הִּפְּתָּח וּפִי יַנִּיד הַהַּלֶּתַךְ:

בְּרוּדְ אַתָּה יָיָ אֱלֹהֵינוּ נאלבי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהַי אַבְרָהָם אֱלֹהַי יִצְחָקְנאלהַי Großer, Gewaltiger und Ershabener, höchster Gott, der in Güte Enade erweiset und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Väter und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmlingen, um seines Namens willen, in Liebe.

rectet, Gebenk' unfer zum Leben, Herr, der will, daß wir leben, und schreibe uns in das Buch des Lebens, um Deinetwillen, Gott, ewigslebender

מלך Rönig, Beiftand und Retter und Schirm! Gelobt feist Du, Ewiger, Schirm des Abraham!

Romigfeit, o Herr! Du belebest die Todten, stark, um stets zu helfen —

ber die Lebenden in Gnaden erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigsteit, i die Fallenden stützt und die Kranken heilt, die Gesesselten löst und seine Treue bewährt den im Staube Schlasenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten, und wer ist Dir ähnlich, König, der tödetet und wieder belebt und sprossen lässet das Heil?

w Wer ift wie Du, Bater

יַעֲלָב הָאֵל הַנְּדוֹל הַנְּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן נּוֹמֵל חֲסָדִים מוֹבִים וְלְנֵה הַכֹּל וְזוֹבֵרְ חַסְדִּי אָבוֹת וּמֵבִיא נוֹאֵל לִבְנִי בְנִיהֶם לְמַעַן שִׁמוֹ בָּאֲהַבָּה:

זְכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵּץבְּחַיִּים.וְכְתְבֵנוּ בְּםֵפֶר הַחַיִּים. רְמֵעֵנְךְאֱלֹהִים חַיִּים: רְמֵעֵנְךְאֱלֹהִים חַיִּים:

ַ פֶּלֶךְ עוֹוֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְנֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יָיָ טָנֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גָּבּוֹר לְעוֹלֶם אֲדֹנֶי מְחַיֵּה מֵתִים | אַתָּה רֵב לְהוֹשִׁיעַ, מְכַלְבֵּר חַיִּים בְּחֶפֶר מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סומֵך נוֹפְלִים וְרוֹפֵּא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִיםוּמְרַיְּה אֱמוּנְתוֹ לִישֵׁנֵי עָפְּר: מִי בְּמוֹךְ בַּעַל נְבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה כָּךְ מֶלֶךְ מִמִית וּמְחָיֵה וּמַצִּמִיח יִשְוּעָה:

מי למוף אַב

bes Erbarmens, ber gebenker feiner Geschöpfe zum Leben in Erbarmen?

läffig, daß Du beleben wirst die Todten. Gelobt seist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

אחה Du bift heilig und Dein Name ist heilig, und Heilige an jedem Tage preisen Dich ewiglich.

so lasse denn kom= men, Ewiger, unser Gott, Deine Furcht über alle Deine Geschöpfe und ehr= fürchtiges Bangen vor Dir über Alles, was Du erschaffen, daß Dich fürchten alle Deine Geschöpfe und vor Dir sich bücken alle Wesen und sie Alle werden mögen ein Bund, Deinen Willen zu thun mit ganzem Herzen, wie wir es er= fennen, Ewiger, unfer Gott! daß die Herrschaft ist bei Dir, die Macht in Deiner Hand und die Kraft in

דָרַחֲמִים₁זוֹכֵריְצוּרִיוּ לְחַיִּים בַּרַחֲמִים:

וְגָאֶטָן צַּתְּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתְּה וְיִ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּהֹ בָּרוֹשׁ וְשִׁטְּדְּ בְּרוֹשׁ וּכְרוֹשִׁים בְּבָלֹ־יוֹם יְהַלְּלוּדְּ פֶּלָה:

וּבַבַן תוּן פֿ ושיד. ואיטתד ומעשים. וישתחוו נודפל"הברואים.

Deiner Rechten und Dein Name erhaben über Alles, was du geschaffen.

Und so gieb denn die Ehre, o Ewiger, Deinem Bolke, den Ruhm den Dich Fürchtenden und der Hoffsnung Zuversicht denen, die Dich suchen, und das freie Wort den auf Dich Harrenden, Freude Deinem Lande und Wonne Deiner Stadt, und die Macht lasse aufteimen Deines Knechtes David und das Licht leuchten des Sohnes Jischals, Deines Gesalbten, bald in unseren Tagen.

Dann werden die Gerechten es schauen und sich freuen und die Redelichen jubeln und die Frommen in Jauchzen frohlocken, und das Laster wird schließen seinen Mund und der Frevel gänzlich wie Rauch dahinschwinden,

וְשִׁמְךָּ נוֹרָא עַל כָּל־ מַה־שֶּבְּרָאתָ:

וּבְבֵן תֵּן כָּבוּדְ יְיִ לְעֵ כֶּּ דְּ. תְּ הִ לָּ ה לִירֵבְשִׁיךְּ. וְּתִקְנָה לְרוֹרְשֶׁיךְּ. וּפִתְחוּן שִּמְחָרְ. לְאַרְצֶדְּ. שִׁמְחָרְה לְאַרְצֶדְּ. וְשָׁשוֹן לְצִירֶבְּ וְשָׁשוֹן לְצִירֶבְ וְשָׁמִחָת כֶּלֶן לְדָוֹר עְבְנֶדְ. וַצְיִיבַת נֵר לְבֶּן יִשִׁי מְשִׁיחֶךְ. לְבֶּן יִשִׁי מְשִׁיחֶךְ.

וּבְבוֹ צַהִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ וִישָׁרִים יַצְלרוֹזוּ, וַחֲסִידִים בְּרִנְהוֹנִילוּ, וְעוֹלְתָה בְּרְנָהוֹנִילוּ, וְעוֹלְתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ, וְכָל־ הִרְשְׁצֶה בְּלְהִּ בְּצִשְׁן תִּכְלֶה, כִּי תַצְבִיר wenn Du tilgen wirst die Herrschaft des Uebermuthes von der Erde.

herrschen wirst allein, o Ewiger! über alle Deine Werke auf dem Zijons-berge, der Stätte Deiner Herrlichkeit, und in Jesuschalazim, Deiner heiligen Stadt, wie geschrieben steht in Deinem heiligen Worte: "Herrschen wird der Ewige für alle Zeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelijah!"

Beilig bist Du, und furchtbar Dein Name, und fein Gott außer Dir, wie geschrieben steht: "Und erhaben ist der Gott der Schaaren im Gerichte und der heilige Gott geheiligt in Gerechtigkeit." Gelobt seist Du, Ewiger, heiliger König!

אתה Du hast uns erkoren

הְאָרֶיץְ: וְתִּמְלוֹךְ וְאַתְּה יְיִ לְבַדֶּךְ עַל כְּל־ מֵעֲשֶׁיךְ. בְּבֵּרְ צִיּוֹן מִשְׁבֵּן בְּבוֹדְרָה וְבִירוּשְׁלִים עִיר בְּרַבְרִיכְרְשִׁרְּיִם בְּבְרִוֹרְ בְּרַבְרִיכְרְשִׁרְּיִם בֶּבְתוּב בְּרַבְרִיכְרְשָׁרְּיִם בֶּלְרַ בִין לְעוֹלְם צֶּלֹהַיִּךְ צִין לְעוֹלְם צֶלֹהַיִּךְ בִין לְנִיהַ:

בְּרוֹשׁ אַתְּהֹוְנוֹרָא שְׁמֶּךְ וְאֵין אֱלוּהַ מִבְּלְעָדִיךְּ. בַּבְּתוּב וַיְּגְבָה יִיְ צְּבָאוֹת הַבְּלְדִידְּ. בְּלְהַיִּ הַבְּלְדִּישׁ נִלְהַ שׁ הַבְּלְדִּישׁ נִלְהַ שׁ אַתָּה בְחַיִּתִּנוֹ מִבְּלִּים אַתָּה בְחַיִּתִנוֹ מִבְּלִים aus allen Bölfern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Zungen und uns geheiliget durch Deine Gebote und uns nahe gebracht, unfer König, Deinem Dienste und Deinen Namen, den großen und heiligen, über uns genannt.

inn Und Dn haft uns gegeben, Ewiger, unfer Gott!
in Liebe (biesen Sabbathtag unb)
biesen Tag des Gedächtnisses,
ben (Erinnerungs:) Tag des
Posaunenschalls, eine heilige
Berufung zur Erinnerung an
ben Auszug aus Mizrajim.

אלהינו Unfer Gott und Gott unserer Bäter! Laffe aufsteigen und vor dich kommen, zu Dir gelangen und dir vors Auge treten, in Wohlgefallen von Dir gehört, in Obhut genommen und gedacht werden unser Gedächtniß und unfer Geschick und das Gedächtniß unserer Väter und des Gefalbten, des Sohnes Davids, Deines Knechtes, und Jeruschalajims, Deiner heiligen Stadt, und Deines ganzen Volkes, des Haufes Fisraels, zur Rettung und zum Guten, zur Huld und Gnade, zum Erbarmen, Leben und Frieden an diesem Tage des Gedächtnisses. Gedent' unser, Ewiger unser Gott! an ihm zum Guten, und verhänge הָעַפִּים. אָהַבְהָ אוֹתְנוּ. מְבָּלֹ־הַּדְּשׁוֹנוֹת. וְקְדֵּשְׁתְנוּ מְבָּלֹ־הַדְּשׁוֹנוֹת. וְקְדֵּשְׁתְנוּ לַצַבוֹרָתֶך. וְשִׁמְדְ הַנְּדוֹל לַצַבוֹרָתֶך. וְשִׁמְדְ הַנְּדוֹל וְהַבְּּרוֹשׁ עֲלֵינוּ לַכָּאת:

וַתְּתֶּן־לָנוּ יִיָּ אֶּרְבִינוּ וַתְּתָּן־לְנוּ יִיָּ אֶּרִינוּם וְאָת־יוֹם) הַזִּבְּרוֹן הַנֶּה. יוֹם תְרוּצְה (הַשֵּׁבְּרוֹן הַנֶּה. יוֹם מִלְרָא־לֹנְשׁ זַכֶּר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלהינו ואלהי אַבוֹתינוּ

יַעֻלֶּה וְיָבְא וְיַנִּיע וְיַרָּאָה

וְיַבְּגָה וְיִשְּׁמֵע וְיִפְַּּקְר וְיִיָּבֶר

זְּכְרוֹנֵנוּ וּפְּקְרּוֹנֵנוּ וְוֹכְרוֹן

אֲבוֹתֵינוּ וְוֹכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּּן־

דְּוֹרְ עִבְּדֶּךְ וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּּן־

עִּמְּךְ בֵּית יִשְׂרָאל לְפָנֶיךְ

עִמְּךְ בֵּית יִשְׂרָאל לְפָנֶיךְ

לְפְלֵימָה לְטוֹבְה דְּחֵוֹןוּלְחֶכֶּר

נְיְ עֲבִינוּ בּוֹ לְטוֹבְה וּבְּקְרֵנוּ

יָיְ אֱבִינוּ בּוֹ לְטוֹבְה וּבְּקְרֵנוּ

יָיְ אֱבִינוּ בּוֹ לְטוֹבְה וּבְּקְרֵנוּ

über uns an ihm zum Segen, und hilf uns an ihm zum Leben. Und um des Wortes willen, das Heil und Erbarmen berheißt, fei uns mild und gnädig, nnd erbarme Dich unfer und hilf uns! Denn zu Dir schaut unser Auge; denn ein Sott und Herr, erbarmungs-und huldreich bist Du.

ווופר Gott und Gott unserer Bäter! D regiere über die ganze Welt in Deiner Herrlichfeit und erhebe Dich über die ganze Erde in Deinem Glanze und strahle auf in der Pracht der Hoheit Deiner Plazeität über alle Bewohner Deines Erdenballes, und er= fennen möge jegliches Ge= schöpf, daß Du es geschaffen, und erfahren jegliches Gebild, daß Du es gebildet, und fpreche Alles, mas Odem hat in feiner Rafe: Der Ewige, der Gott Jisraels, ift König, und fein Reich waltet über Alles. (Am Sabbath: Unfer Gott und Gott unserer Bater, lag Dir wohlgefallen unfre Ruhe.) Beilige uns durch Deine Gebote und laß unfer Theil fein Deine Lehre, fättige uns von Deinem Gute und erfrene uns durch Deine Bulfe (und gonne uns, Ewiger unfer Gott, in Liebe und Wohlwollen Deinen heiligen Gabbath, bag an ihm ruhe Jisrael, das Deinen Ramen heiligt,) und läutere unser בוֹ לְבְרֶכָה. וְהוֹשִׁיצֵנוּ בוֹ קְלְחַיִּים. וּבְרְבֵר יְשׁוּעֲרֹה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיצֵנוּ. כִּי אֵלֶיךְ עִינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וֵרַחוּם!אָתָה:

אַלהֵינוּ וֵאלהֵי אֲבוֹתִינוּ. מְלוֹךְ עַל בָּל־הַעוֹלְם בָּלוֹ בּּכְבוֹדֶךּ. וְהִנְּשֵׂא עַל כָּל־ הָאָרֶץ בִּיקָרֶדּ ּוְהוֹפַע בַּהֲדַר נְאוֹן עָוֶךּ עַל כְּלִ־ישְׁבִי תָבַל אַרָצֶד: וְוַדַעבָּל־פָּעוּל בִּי אַתָּה פָּעַלְתוֹּ. וְנָבִין כָּל־ וָצוּר כִּי אַתָּה יָצֵרְתוֹּ. וִיאׁמַר כל אַשֶּׁר נִשְּׁמָה בְּאַפּוֹ יִי יָי אֱר'הַי יִשְׂרָאֵל מֶּלֶךְּ וּמַלְכוּרתוֹ בַּכֹּל מַשֶּׁלָה: אַלהֵינוּ נאלהֵי אָבוֹתִינוּ (מּמּמּמּה אָבוֹתִינוּ (מּמּמּמּה) רגורה במניסתני קדשני בְּמִצְוֹתֵיךּ וְתֵן חֶרְבַנוּ בְתוֹרָתֶד. שַּבְּעִנוּ מִפוּבֶד וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוְעֲתֶךּ. (וְהַנְּהִילֵנוּ יָיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָרְשֶׁדְ וְיָנוּהוּ בָה יִשְׂרָצ מְקַוּשׁי יְּמָהַר לָבֵנוּ לְעָבְּדָּהְ Herz, Dir in Wahrheit zu dienen; denn Du, o Gott, bist wahr, und Dein Wort ist wahr und ewig bestehend. Gelobt sei Du, Ewiger! König über die ganze Erde, der heiligt (den Sabbath und) Jisrael und den Tag des Gedächtnisses.

Tur Laß Dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott, Dein Bolf Jisrael und sein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feueropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an mit Hulb, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Bolfes.

ותחינה Und schauen mögen unfre Augen, wenn Du zurückfehrst nach Zijon in Barnherzigkeit. Gelobt sei Du, Ewiger, der zurückbringen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

Bir danken Dir und bekennen, daß Du bift der Ewige unser Gott und unserer Bäter Gott auf immer und ewig. Hort auf immer und ewig. Hort aufers Lebens, Schild unsers Heils bist Du durch alle Geschlechter. Wir danken dir und verkünden Dein Lob für unser Leben, daß gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Kunder, die

פָּאֶטֶת. כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֶטֶת וּדְבָּרְךּ אֲטֶת וִנְיָּים לַעַר: בָּרוּךְ אַתָּה וָיָ טֶלֶּךְ על כָּל-הָאָרֶץ מְכַּוְבִּשׁ על יִשְׂרָאַיִּישְׁרָאַיִּים

רְצֵה יִי אֱלֹהֵינוּ כְּעַמְּדְּ יִשְׂרָאֵל וּבְתְּפְלֶּתְם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָהלְּדְבִירבִּיתֶּךְ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִּלְּתְם בְּאַהֲבָה תְּקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן הָמִיר עֲבוֹדַת יִשְׂרָצׁ עַפֶּדְ:

וְתָחֲטִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְּךְּ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יִי הַפַּחֲזִיר שְׁכִינְתוֹ לְצִיּוֹן: מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךְ שְׁאַתָּה הוֹא יִי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלֶם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגַן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוֹא לְרוֹר וְרוֹר. ווֹדֶה לְךְּ וּנְסַפֵּר הְהַלְּעֶדְעל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים הַבְּּכְנִּרוֹת לָךְ בַּיְּעִם וֹתִינוּ הַפְּכִוּרוֹת לָךְ בַּיְּעִם וֹעַל־נְפֶּיךְ an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichlichen Thaten und Gnadenbezeigungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, Allgütiger! denn nicht geht zu Ende Deine Barmherzigkeit, — Du Allerbarmer! denn kein Aufhören kennt Deine Huld. Von jeher hoffen wir auf Dich.

by Und für dies Alles fei gesegnet und erhoben Dein Name, unser König, beständig auf immer und ewig.

vollen Leben alle Genoffen Deines Bundes!

501 Und Alles, was lebt, banke Dir ewiglich, und rühemen möge es Deinen Namen in Wahrheit, o Gott, Du unfer Schutz und unfer Beistand ewiglich. Gelobt sei Du, Ewiger! Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön bankendes Bekenntniß abzuslegen.

Dw Laß Frieben, heil und Segen, Gunst, Enad' und Erbarmen fommen über und und über ganz Jistael, Dein Bolk. Segne uns Alle, unser Bater, insgesammt mit dem Lichte Deines Antliges! Denn in dem Lichte Deines Antliges! Denn in dem Lichte Deines Ungesichtes gabst Du uns, Ewiger, unser Gott, die Lehre des Lebens und die Liebe zur Milde und Menschlichseit, und Gerechtigkeit und Segen und Ersentstelle und Segen und Ersentstelle und Segen und Ersentstelle und Segen und

שֶׁבְּכָל־יוֹב עִפְנוּ וְעֵלֹ־ נְבְּלְ־אוֹכֶיך וְמוֹבוֹכֶּיך שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וְבֹּכֶּן וְצְּבְּרִים. הַפוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיך וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־ תַפוּ חֲסְדִיך. מֵעוֹלָם לְוִינוּ לַדְּ:

וְעַל־בָּלָםיִתְבָּרַדְּוְיִתְרוֹמֵם שִׁמְדְּ מַלְבֵנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֵר:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים בָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךְ:

וְכִל הַחַיִּים יוֹדוּךְ פֶּלְה וִיהַלְלִּוּ אֶת־שִׁמְךְּ בָּאֶמֶתּ הָאֵל וְשוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ מֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה וְיָ הַפּוֹב שִׁמְךְ וּלְךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:

שִׁים שָׁלוֹם פוֹבָה וּבְרָכָה חֵן נְחֶפֶּד וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָצ עַפֶּדְּ. בְּרְכֵנוּ אָבִינוּ כָּפֶּנוּ כְאֶחָד בְּאוֹר פָּנִידְ. כִּי בְאוֹר פָּנֶידְ נָתַתְּ לָנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהַבַת חֶפֶּד וּצְדָכָה וּבְרָכָה וְאַהָבַת חֶפֶד וּצְדָכָה וּבְרָכָה barmen und Leben und Frieden. Und laß es Dir wohlgefällig fein, zu fegnen Dein Bolf Jisrael zu jeder Beit und Stunde mit Deinem Frieden.

bens, Segens und Friedens und gesegneter Erhaltung möge unser gedacht und wir darin eingezeichnet werden, so wie Dein ganzes Bolk, das Haus Jisraels, zu gesegnetem Leben und zum Frieden. Gesobt sei Du, Ewiger, der erschafft den Frieden.

אלהי Mein Gott! Bewahre meine Bunge por Bojem, und meine Lippen, daß fie nichts Trügliches reden. Denen, die mich ichmaben, lag meine Scele ichweigen, und gleich bem Staube fei fie bemuthig gegen Alle. D öffne mein Berg burch Deine Lehre, und beinen Geboten eile meine Seele nach. Und aller berer. die gegen mich Bofes finnen, Rath und Anschlag gerftore, und bereitle ihr Sinnen Thue es um Deines Ramens, um Deiner Rechten, um Deiner Beiligkeit, um Deiner Lehrr willen. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werden, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig sein meines Mundes Worte und meines Bergens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Sort und Erlöser! Der Frieden ftiftet in וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְמוֹב בְּעִינֶיךְ לְבָרְךְ אֶת־עִמְּךְ יִשְׁרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־ שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךְ:

בְּמֶפֶר חַיִּים בְּרֶכְה וְשָׁלוֹם וּפַרְנְסְה מוֹכָה נִזְּכֵר וְנִכְּתֵב לְפָנֶיךְּ. אֲנַחְנוּ וְכָל־ עִּמְךְ בִּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים מוֹבִים וְלְשָׁלוֹם.בָּרוּךְאַתָּה וִי עשׁה הַשָּלוֹם: יִי עשׁה הַשָּׁלוֹם:

יייל בי בעזר לְשׁוֹנִי מֵרְעְ וּשְׂבָּתִי מִדַּבּר מִרְטָה. וְלִמְקַלְּלֵי נְּשְׂבָתִי מִדַּבּר מִרְטָה. וְלִמְקַלְלֵי הַּבְּשִׁי תִּדּוֹם וְנִבְּשִׁי בָּעָפָר לַכֹּל הַּבְּטִצְוֹתִיךְ הִּרְדּוֹף נַבְּשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלִי רָעָה מְהַרָּה הָפֵּר עַצְתָם וְלְלֵלֵל מַדְשַׁרְהְּחִם: עֲשֵׁה עְשָׁה לְמַען מְלָלַל מַדְשַׁרְהְחִם: עֲשֵׂה עִשָּׁה לְמַען מְלָלַל מַדְשַׁרְהְנִיךְ עָשֵׂה לְמַען זְקְלְשֵׁה לְמַען יִמִינֶּךְ הוֹנְתָרְּ: יְמַען זַחְלְצוּוּן יִדִידְיךְ לְבְצוֹן אִמְרֵי פִי וְנִצְּנִי: יִדְיִּיּ לְבָצוֹן אִמְרֵי נִי צוּרִי וְנִאֲלִי: עִשֶּׁה seinen Sohen, Er laffe walten Frieden über uns und über gang Jisrael Darauf sprechet: Amen!

mög' es Dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser Gott und Gott unsere Bäter, daß erbauet werde das heiligthum bald in unseren Tagen, und laß uns an Deiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir dienen in Ehrsurcht, wie in den Tagen der Borwelt und in den Jahren der ältesten Zeiten.

שָׁלוֹם בִּמְרוֹמִיוּ הוּא יַצְשֶׂה יָשְׁלוֹם עלינוּ וְעַל כְּל־יִשְׂרָאֵל וָאִמְרוּ אָמֵן:

יְהָי רָצוֹן מְלְפְּנִיךּ יְי צֵּלֹהֵינוּ נֵאלֹהֵי צְּבוֹתֵינוּ שִׁיבָּנָה בִּית הַמְּלְנְּהֹ בְּתִוֹרֶתְּךּ: וְשָׁם נַעֲבָּדְּהְ הַלְּלֵנוּ בְּתוֹרֶתְּךּ: וְשָׁם נַעֲבָּדְּהְ בִּירִאָּה בִּימִי עוֹלֶם וּכְשָׁנִים לַדְּמֹנִיוֹת: וְעָרְבָה לַיָּי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשֶׁלֶם בִּימֵי עוֹלֶם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיוֹת:

חזרת התפלה לשליח צבור.

Deffnen der Bundeslade. - בותחין הארון.

בְּרוּךְ אַתָּה יָיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְּרְהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַצַקֹב. הָאֵל הַנְּדוֹל הַנִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. נּוֹמֵל חֲסָדִים פוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכּל וְזוֹכֵר חַסְדִּי אָבוֹת. וֹמֵבִיא גוֹאֵל | לָבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהָּבָה:

7100 (Borb.) Was Weise, Verständ'ge ersonnen im Bunde,

Belehrung von denen, die enthüllet Wiffenskunde,

Geh' als Gebet und Flehen aus meinem Munde

Zu ihm, dem König der Könige und Herrn der Herren! מְפּוֹד חֲבְמִים וּנְבוֹנִים. וּמֶלֶמֶד הַעַרת מְבִינִים. אֶבְהְחָנוּנִים. לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן פְּנֵי מֶלֶדְ מֵלְבִי הַמְּלְכִים וַאֲדוֹנֵי הַאֲדוֹנִים:

מת היל angefangen. שת חיל angefangen שemeinden wird hier את חוק משמים מתובים החרונים יקותיאל בר משה חוק ואמץ יחי

יראתי בפצותי (מו שופי שני שופי (יראתי (זיראתי בפצותי בפצותי ו

¹⁾ Einleitungsgebet für ben Borbeter: Berf.: R. Jefuthiel b. Mofcheh aus Speier um 4835.

anastvoll mir das Herz er= heben.

Soll ich vor Dir. o Berr, die Stimm' erheben!

Arm an Verdienst, scheu zieh' ich mich zurück;

An Einsicht leer, wie fent' ich meinen Blick!

Gieb Licht dem Geift. daß ich belehrend spreche:

Gieb Kraft und Muth. bewahre mich vor Schwäche.

Mimm mein Gebet wie Gab' aus Priefter= händen:

Süß sei der Rede Wort. wie holde Svenden,

Rein, ungeschminkt, mit laut'rem wahrem Sinnen.

Laß die mich fenden Sühn' und Beil gewinnen! Mimm meiner Stimme

Ruf in Gnaden an:

Erhöre mild die Dir beklommen nah'n.

Wie dem du sprachst. der in der Höhle stand5),

שיח להשחילי. הומי אוחיל. תבונו כהבטיחד

¹⁾ Bichen, botbringen. 2) - Seenagel. 3) brullen. 4) frieden. 5) Rofcheb, ba fic ibm Gott in feiner Milbe und Barmbergigteit offenbarte. 2. Rof. 38, 22.

Sei meinem Wort jett huldreich zugewandt.

Prüfft Du mein Knnres, wie bin ich erfchüttert!

Aus Kurcht vor dem Gericht das Herz erzittert.

Willst nach Verdienst Dumir das Urtheil fprechen,

Kn Strömen mir des Auges Quellen brechen.

Drum hoff' ich Gnade, Deiner Milde Wort:

Der Bäter fromm Ber= dienst steh' ein als Hort.

Es glüht das Herz, es brennt in Anastmein Sinn.

Es wogt und stürmt in mir bei meines Morts Beginn.

זַעַקי קשוב בער בחיל: אם קה אקוה

Schliegen ber Bunbeslabe.

סרר קרובות זה רובו טיסוד ר' אלעזר כרבי קליר.

שת חיל (Gem.) Es naht der Brüfung Tag mit seinem Schrecken.

Aus seinem Schlummer jedes

Sein zu wecken.

Sie nahen Dir, zu Dir ben Sinn gerichtet,

Wie Opferbrand auf dem

Mtar geschichtet. Der Alle schuf, prüft was

die Seele reat,

¹⁾ Thorheit. 2) Traufe. 3) vergeiben. 4) Berf. biefes und ber meiften folgenben Stude : R. El'afar b. Ralir aus Babet um 4700.

Und Arm und Reich Er auf ber Schale wägt.

Des milden Worts, bas einft um Gnade bat,1)

Gedenfe, wenn Du richteft Miffethat.

שרם Des Volkes Grund, das ew'ge Urgestein,*)

Gelegt ward, eh' ein Wesen trat ins Sein.

Die eine Säule stand er mächtig ragend,

Der Zeiten und Geschlechter Burbe tragend.

Moch spät erblühete sein Eh'genoß;3)

Sie trägt in hohem Alter einen Sproß.

Ein Borbild war's, für alle Zeit ein Zeichen:

Gewährung stets wird er ben Seinen reichen.

סלצו Der Eblen Sprossen beten heut beklommen,

Erwartend vor des Höchsten Thron sie kommen. כסל נשפט. ושוע בפלום ישפט. , WEWE ר במשפט: מרם

3) Sarah.

¹⁾ Abrahams, ber für das sündige Sedom das göttliche Erbarmen anrief. 1. Mos. 18, 23 ff.

²⁾ Eben dieser Patriarch ist als erster Berkünder Sottes der Grund und Boden höheren Wissens und Lebens und war — nach dem Midrasch — noch vor der Weltschöpfung in dem göttlichen Plane vorherbestimmt.

O hör' in Huld die betend vor Dir ftehn;

Den Ruf bernimm, wenn fie um Sühnung flehn.

Geftügt auf edler Ahnen fromm Gebenken,

Geschaart den Schritt zu Deiner Thur sie lenken.

Das Opfer, Dir geweiht4), ift Hoffens Pfand,

Des Theuern, den dem Uhn Du fpät gefandt.

נעלה Bei lautem Hall in Majestät Er sich erhebt;

Das Erdenrund mit der Bewohner Schaar erbebt.

Mög' Schofars Hall mir feine Huld gewinnen,

Zu Ihm gewandt demüthig frommes Sinnen,

Daß jubelnd ihm aus den geweihten Hallen

In frommer Schaar neu meine Lieder schallen.

שעונים ֶּיֶרֶ בָּה לִה<u>ְפַּ</u>קְרַה₊ שאגים בלהכ תמוכים בַּדְשֵׁן עקדה. תשר בו נפקדה: נעלה בדין עלות בתרועה. גיא עם בירו לרועעהי): Sabbath) 7 5 1 2 5 Borb. בָּוֹכָרוֹן שׁוֹפָר) אַ**כְּתְנ**וֹ²) וּבְבֶרֶךְ כִּרִיעָה. בַּמַגְנַת רַעִים בִּגַנּו אָתרועעה נייּ

זְּכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ ו חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכְּתְבֵנוּ

י) Erschüttern. 3) ארצונו (3) gesellen. 4) Jizchat.

בְּכֵפֶּר הַהַתִּיִּים. לְמַעַיְךְ אֱלֹהִים חַיִּיִּם:

גַּלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּטְגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיִ מָגֵן אַבְּרְהָם:
אַתָּה גָּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנִי. מְחַזֵּה מִתִּים וּ אַתָּה רֵב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶר מְחַזֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ

מֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַזֵּם אֱמוּנְתוֹ

לִישֵׁנִי עָפָּר. מִי כָמוֹךְ בַּעַל נְבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לְּךְ בֶּלֶּךְ

מָמִית וּמְחַזֵּה וּמַצְמִיחַ יִשׁוּעָה:

תאלת Der Sünde Fluch den Seinen abzuwenden,

Lehrt Er sie, Flebens Ruf zu ihm zu fenden;

Wie jener Weltenfaulen4) frommes Beten

Soll ihr Gebet der Schuld entgegentreten.

Der Bäter Wandel und ihr frommes Walten

Stets im Gebächtniß follen treu fie halten,

Der Gnade Zeit, die fegensreiche Stunde,

Des Widders5) Horn, den Schwur vom ew'gen Bunde.

urcein Reunfach vernimmst Du Benedeiungsschluß,

¹⁾ Heilen. 2) verabscheuen. 3) erheben, förbern. 4) Der Erzväter. 5) Der an Jizchafs Stelle geopfert ward, nachbem er mit bem Horn im Balbbidicht war festgehalten worben.

Neunfach ertont Dir heut Gebetserguß;

Denn neunfach rief im brünftigen Gebete

Die Fromme Dich, Die ihren Sproß erflehte 1)

Zehnfach verfünden fie Dein ewig Reich,

Den gehn Bersuchungen bes Ahnes gleich2);

Zehnfacher Segen ward Jantob geschenft.

So mahnt Dein Wort an Dich, ber alles benft.

Bum Liebling deß, der ließ fein Baterland,

Dich wende, den fein Bater willig band3).

D, seine Asche schau' zum Beil der Geinen,

Die früh und spät sich in Gebeten einen!

Um diese Zeit hat er zu Dir gefleht,

Bis für sein Weib4) Du hörteft fein Gebet.

תשעה.מספר שתות זות מיהו תשעדו. למנין פלול שמות תשעה. כחונה עקרה ילדה שבעה: יאמירו עו מלכיות עשר. מבועות לשם זן בעשר. באהוב אתוי נהרים. העקוד בותו זָה פֶּרַק חִנּן עַתִּירָה**ּ** אסורה עד

3) Bigdat, Eprog bes aus bem fernen "Stromeland" gefommenen Abraham. 4) Ribtab.

¹⁾ Reun Gegensfpruche enthält bas Dugafgebet, entsprechend ben Anrufungen im Gebete ber Channab. (1. Cam 2. 1 ff.)

²⁾ Die Bahl ber Bibelverfe für Maldujot, Sidronot und Schofarot. Die gehn Berfuchungen Abrahams werben in einem Biut bes zweiten Tages aufgezählt II. 140 ff.

Wie Du das Alehn bes Armen haft gefrönt,

So wende Dich zu mir huldvoll, verföhnt.

םלך D König, erhaben und hehr im Gericht,

Aufstrahlen laß unser Recht wie Sonnenlicht!

Dir die Krone zu weihen ist mein Berlangen.

Belebt von Deinem Thau laß in Deiner Huld mich prangen!

התרה: Borb. אוכת אָסִיר אָז כְּהָכְתָּרָה. קהַעָתר כִּמוּ

בֶּלֶר עֶלְיוֹן וְנוֹרָא. משפטנו יוציא באורה. מיספי איחלנו בַתר לעמרה. במללי תחי בחסדו אתפארה:

מִי כָמוֹך אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיוֹ לחיים ברחמים:

וָנֶאֱטָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה וָיָ טְחַיֵּה הַמֵּתִים: מיוסר ע"פ א"ת ב"ש.

אֶבֶן חוּג מְצוּק נְשִׁיָה. תְהוֹם רַבָּה צוּל שָׁאִיָה. בְּפִנַת ראש יְסור שְּלִישִׁיָה. שָׁתְתוּ שְׁעוֹן בָּה לִשְׁעִיָה: נִבְעַת שׁרָשׁ מָאוֹסַת בּוֹנִים. רְבָּעָה הַיּוֹם מֵאַרְבַּע אֲבָנִים. דְּמֶעוֹת מְבַבֶּה עַל בָּנִים. כַשְׁבָה מִנְעִי אֵם הַבָּנִים: הָאַרְמוֹן כָּבָם שֶׁלֹא חָלֶה. צָבָה לְבַחְתָּה לוֹ וְנִתְבַּהַלֶּה. וּפִלְּלֶה רַבִּים בְּעַר הַתּוֹחֵלֶה. פְּרוֹתָה מָוֵר וְלֹא חָלֶּלֶה: זָבַר לָה ישֶׁר אֲרָחות. עָבָּר לְהָמִיר בְּבֶשֵׁן אָחות. חְשְׁבָה בְהַיּוֹם זְכָרָה לְהַאָּחוֹת. סְלוּף דִּינָה בִּיהוֹםף לְהַנְחוֹת: בָּבֶע בַּבָלִי יוֹצֵר הָעֶבִיר. נָפֵי חַיָּלִים לְהַעַצִים וּלְהַנְבִּיר.

בְּסָבַת אֶנְקַת נָּבִיר. מַפוֹת שָׁנַיִם מֵנָה הַסְבִּיר בְּתֶחֶל נָבָרָה. כָּבבוּר רַאשִׁית בַּתַכַל בַּבַּרה. תעמור ביום וכירה. להוכר למו במו

מלך (Borb. u. Gem.) Berr= schen wird der Ewige Ewigkeit, dein Gott, Bijon, in alle Geschlechter. Sallelujah!

ואתה (Borb. u. Gem.) Du bist ja der Heilige, thronend unter den Lobliedern Jisraels! O Gott!

עמו מפארים (In Frantfurt a. M. wird hier תעיר ותריע, und am Sabbath שמו aebetet.)

מיוסד ע"פ א"ב.

Deffnen ber Bunbeslabe.

אתה Ja, Du bist unser Gott Im himmel und auf Erden, Gewaltig, mächtig,

Glänzest hervor aus Deiner Wesen Schaar! -

Er sprach, und es ward; Er gebot, und die Geschöpfe entstanden.

Sein Name ewig bauernd, Er, ber in allen Ewigkeiten lebt!

מהוד Rein und ungetrübt fein Auge,

Seine Krone Beil, Sein Gewand Gerechtigfeit,

Der im Berborgenen thront!

אתה הוא אלהינו

בשמים וב

גָבור וָנ<u>ַעַר</u>ץ.

הוא שח וַיִּהיּי

וצוה ונכר

זכרו לנצח.

חַי עוֹלַמִים:

Seine Hülle Eifersgluth, Umgürtet mit rächender Bergeltung!

anno Sein Zelt die Redlichkeit, Sein Rath Wahrheit,

Sein Werk Necht und Treue, Er der Gerechte und Wahre. Nahe denen, die ihn rufen in Wahrheit.

Der Erhabne, Majestätsvolle, Der in den Wolken thronet, Die Erde hält über dem Nichts.

n Der Ewiglebende, Dauernde, Allmächtige, Erhabene und Heilige! מָעַמַהוּ הָנְאָה. ואפר וכמה

ָבָאָבְּר נְקְבָּה: סָתָרוֹ ישֵׁר.

ַעַבְתוֹ אֱמוּנְה:

פָּעָלָתוֹ אֱטֶת.

צַּדִּיק וְיָשֶׁר:

ָבְרוֹב לְבְוֹרְאִיוֹ בָּאֲמֶת. בח ומחנשי

בָם וּמִתְנַשֵּׁא:

שובן שְחָקים.

וֹי וְכַלְיָם נוֹרָא וּמְחוֹנה מִייּ מְּתְּרוֹם בּייִלּ וְבַלְיָם נוֹרָא וּמְרוֹם בּייִלּים בּייִלּים בּייִלּי

(Um Cabbath werden bie unten befindlichen Stude gebetet.)

תעיר (Borb. u. Gem.) Laß Schofars Hall erklingen und wehen,

Um jeden Feind und Ankläger1) niederzumähen,

Und werbe Du geheiligt von benen, die Deinen Ruf verstehen! heiliger! תְּרִיעַ. מּעיר וְתְּרִיעַ. u. @em.

ָּלְהָרִיעַ. כָּרוֹש: בְּהָרִיעַ. כָּרוֹש:

(Am Sabbath.)

וּבְבון וַיִּי פְּקַר אֶת־שְׂרָה בַּאֲשֶׁר אֲבֵר: עָאֱצָאֶיהָ בֵּן פְּּקֹר לְטוֹב הַיּוֹם, כָּרוֹשׁ:

עיפ אינ. אם אָשֶׁר בְּצֶרֶק נִתְיַשְׁנָה. בְּמוֹ נִתְיָאֲשְׁה בְּתֶכֶל *

¹⁾ Die Sünde, welche zeihend und klagend, als vor Gott ftehend, in häufiger Personisikation gedacht wird.
*) Uebersetung S. 114.

שם המחבר בראשי החרווים אלעזר בירבי קיליר.

אדרת (Gem.) "Ach, daß der Herrschaft Burpurgewand

Meiner Schulter so rasch

sich entwand,

Das Reich und Krone mir entschwand!" —

Weil sie erforen den Gögen-

tand,

Sie wandelte nicht an Seiner Sand.

Hat Seiner Führung sich

abgewandt.

Drum ward über sie zur Herrin ernannt

Die Feindesmacht¹); boch

ihr Bestand

Geht einst zu Ende, wenn

Gott wird erfannt!

Nein Heiligthum hat sie zu Grunde gerichtet,

שַּבְּרָת מַמְלְכָה.
עֵל־מְר הְשְׁלְכָה.
וְעוֹר לֹא מְלְכָה.
לַבֵּל הִמְלִיכְה.
וְאַחֲרִיו הָלְכָה. שֶׁלֹא
וְאַחֲרִיו הָלְכָה. שֶׁלֹא
בַהַלְכָה. עֲלִיה מִמְלְכָה. עַר תּוֹפִיע מְמְלְכָה. עַר תּוֹפִיע מְלְנְבָה. עַר תּוֹפִיע הַרְכָה. מַרְמִימִי

(Am Sabbath.)

דְשָׁנָה. גּוֹחָהּ פְּהָרָהּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה: דִּבְּבָה הַיּוֹם אַנִי נְדוֹנָה. הִנְנִי עֲגוּמָה כִּלְוֹת עֶרְנָה. וַמְּחָתֵם בְּצֶּדֶק לְבַל הֲוֹת עֲגוּנָה: זֹאת כְּהִתְבַשְּׂרָה הָשְׁקְרָה. חַלְּוֹת פְּגֵי צַח שְׁקְרָה. טֶרֶם קַרָצָה מִיֶּר נִפְּקָרָה: יִצְחַק בַּל־שֹׁמֵע זֹאת שְׁקְרָה. טֶרֶם קַרְצָה מִיֶּר נִפְּקָרָה: יִצְחַק בַּל־שֹׁמֵע זֹאת

¹⁾ Die Macht ber Römer, die überhaupt die das Judenthum bedrängenden Mächte und Reiche darstellt. In Folge seiner Sündigkeit — ist ber Gedanke des Einganges — hat Jisrael seine Selbstkändigkeit versloren; doch wird mit der erweiterten Erkenntniß des wahren Gottes die Gerichaft des Druckes und der Gewalt mehr und mehr sinken. Sowohl Jisrael als die ihm feindliche Macht ist unter weiblicher Bezeichnung aufgesührt; daher "sie", nach biblischer, namentlich prophetischer Sprachweise, aus welcher die Bezeichnungen überhaupt im Besentlichen entlichen sind, und deren Anschaungen hier, wie anderweitig, nur weiter ausgeführt hervortzeten.

Die Treuen und Frommen zertreten, vernichtet:

Noch ist sie nicht ob ihres

Frevels gerichtet.

Ausdehnt sie sich so weit und breit,

Den Bogen gespannt, zum

Treffen bereit;

Ihr Joch — es dauert so lange Reit.

Der Armen, Gebeugten¹)

ihre Schrecken broh'n: Sie tritt fie zu Boden mit

Spott und Hohn,

Und noch bestehet ihr Berr-

fcherthron. Den Tempel — fie

hat ihn verwüftet, zerftört, Bis auf den Grund zer-

wühlet, gekehrt,

Seine Besten mit wüthendem Saß verheert.

פּֿוֹלֶתוּ וֹנִתּוֹלֵה וְאָרְכָה. וְקַשֶּׁת האריכה: בַּעַתַה בַרַבָּה,וְהָנֵה דְרוּכַה. וער עתה מולכה: יִםרות עַרְמָה. עַרָה וַהַהַרִימָה. וַעַר יִסוּר עַרְמַה:ראשהַרִימַה. וסוד הערימה.וידיה

(Um Sabbath.)

שְּמֵחָה. כִּי גַּלְּמוּרָה לְּלֹארֹעת צְמֵחָה. לָה כֹּל שִׁמֵעוּ אֵם הַבְּנִים שְׁמֵחָה: מְצְאָה הַשְּׁמִם אַחֲרִי בְּלּוֹתְהּ: עְלְזִי נִתְּהְיְשׁה בַּנָּשֶׁר בִּנְעְהָה. שְשׁוּ שָׁרוֹת לְלֵּוֹתְהּ: עִלְזִי נְתְהַיְּשׁׁה בַנָּשֶׁר בִּנְעְהָה. צְמְקֹי עְבְרָה. צְמְקֹי שְׁרֵיה נְקְרָה. נְקְרָה. לְשָׁת רוּחַ אֲשֶׁר הֹעֲקְרָה. רְפָּאָה בְּארוֹת וְלֹא שִׁבְּרָה. שָׁלְחָה פֹארוֹת וְלֹא שִׁבְּרָה. שָׁלְחָה פֹארוֹת וְלֹא שִׁבְּרָה. שָׁלְחָה פֹארוֹת וְלֹא שִׁבְּרָה. שֶׁלְחָה פֹארוֹת וְלֹא שִׁבְּרָה. שֶׁבְּיִם אֲשֶׁר חוֹלְלוּ בְּהַיוֹם. וְשָׁלשׁ עֲכְרוֹת שֶׁבְּקְרָה בְּיִם. מֵצְיִבְיִם אֲשֶׁר חוֹלְלוּ בְּיִים. מְבִיּלְה אִיוֹם: שֵּבְּבְּרִוֹת בְּיִם. בְּיִם. בְּיִם. בְּיוֹם. בִּיוֹם. בְּיוֹם. בִּיוֹם. בְּיוֹם. בִּיוֹם. בְּיוֹם. בִּיוֹם. בִּיוֹם. בְּיוֹם:

¹⁾ Jisrael. 2) versammeln.

erftehung bezogen.

1) Die Stelle Jel. 18, 3 wird auf Die fünftige Erlofung und Auf-

מוּרָאי נְבְּחָם חַלְּלְנְּ נְגְרָא: מִּרְפִּי מְבִיב מְעָרָה עָנִר לְמִעְּבִיר בְּעָרָאי עָרָה לְמִעְּבִיר בְּעָרָאי עָרָה לְמִעְּבִיר בְּעָרָאי עָרָה בְּעָרָאי בְּרָה בְּעָרָאי בְּעָרָאי בְּרָה בְּעָרָאי בְּרָה בְּעָרָאי בְּרָה בְּעָרָאי בְּעָרָאי בְּרָה בְּעָרָאי בּעְרָאי בְּעָרָאי בּעְרָאי בּעריי בּעְרָאי בּעריי בייי בּעריי בעריי בּעריי בּעריי בּעריי בּעריי בעריי בּעריי בעריי בעריי בעריי בעריי בעריי בעריי בעריי בערי

ALĠL:

۵۰۰۰۵ کے خلال خلاکا م محمد خلیم قدر

לכולכי אפרי ההלות יתנו ימים הלוף אראלים

दवाः :

المالا المالية المالية

לַנְינֹגֹימִיםְי

לְמִׁמוֹי וֹתְנוֹע וֹמִנְאַרְ בֹּלֵבּ אַנְיִי אָנְיִנְיִ וֹמְנִי אָנִינְ הַנְּיִּנְ הַיִּיִּי הַיִּיִּי הַיִּיִּי הַיִּיִּי הַיִּיִּי הַיִּיִּי הַיִּ

المام ززانظرا خرارخ ١٠٠٠

שָּׁנִע בַּבְּםי

לאולם מודע להוד ולכן ימיספ ללונו להות בולכן

ביום ההוא יהקע בשופר ברול. קרוש:

كلا لا لذلا لله ما فد:

nuten bei Schofars lautem Halle ruft's: Lobt, o preiset fils

Liede lassen seinen Ruhm sie Eiede lassen seinen Ruhm sie

mi ,&isr& nonist nodlosce, im

den seines Wolfes neu gedacht. Engelschanren und die Sterne, die am Morgenhimmet

tidnrift: Lenn es hat der Herr in Gun-

Walder schlingen in bie gände, melben seine

Malen pre

..gnodweadiperaithe Sod dnu "Lioghed in troiger thow, enditlouge nand tund nofur endow, nododelounick ward enomok soniol nofice nofoit anomok soniol nofice nofoit

pränge, Stelle her und den Altar

Deine Stadt, der Erde Auft, 2000 Beibge-

לָתְוּ פְּתָּחִי לְמֵלְפִוּ עָזִּ וּמִנְּוּלִי. קרוש:

Einst wenn Schofar schalt, wenn weht das Panier, horcht, schauet stille²⁾

זבר לער זְּבְיּוֹת. חַדְּשׁיחִי זָמֶר חַיּוֹת: מוֹב עֹמֶם מֹרַחֹ, יַחֲדִּיֹחִי בּהַרְרּהְיִּ בְּבַיּתְ דְּנִילֶּה: הוֹנֵי הָנָה הָטָה. וַהְּקִּיּה בְּחַלֵּל וּמִלָּה: אַאְפָּיִר נַזֶּר אָיוֹם. בְּשִׁלִּוֹשׁ כָּן שֶׁה בַּיּוֹם: נְבּוֹרִי כֹּחַ נְּרָלְה. עים איב כפול. (Am Conntag)

أمالك أتمك فلأفد אָן מֹפַבּׁר אָבוּנִינִים وعمور بخطاريا الحد قدارك WIGT: SISI DILLER Geme בְּבַּׁמִנִם נְבָּנִי פֿפֿג׳ מֿאַנֹם וֹאָנִר בּּעַלוֹבע יקים פֹּהֹלם בוֹתֹבֶר וֹתֹנִם הקעובחדש שופר: Bem. جُحَرِيْط جِبَاحِ يَتِمْ فِعَدٍ . נמניעים בשופר אמנהר المنافرة المنافرة

— iollück asdunts asd thocod Lak ermachend auferstehn die

ionns gun Ung ni dif nordom in'diod gaß sie sprossen und ge-

vuəildömisəd mit dem sie ihr Flehen heut sur gun nug 2011,

mie die Opfer, die ermählten, Ihr Gebet sei Dir so lieb,

i uəiidəl as die gradig andul ; goon ovwo Ihre Eunden tilge

beginn foll der Echofarfchallen! Sas gebeut: Beim Mond.

Buch wollen sie gefallen, Deinem Wort im heil'gen

Echofars Lon erhallen; Deine Treuen lassen heut

מצובתני פי ובר את דבר קדשני קדוש: הַבוּענוּ ממּוֹעל הֹגוִע לְעוֹר לובתוי ולפאורו עמון בודור

XICLE KIL: فتفف 1% (C)(L) ZZALL. FEL IGIFF GFTA Bidöng strixte sostun ichite

steis Ich des Theuren denke.1) Die Du sprachft: Ja, liebend Gelenke, Schritt, daß nicht wanke sein

godnik Kraft'ge Deines feute;

In Frankfurt a. DR. u. bem größten Theile Deutschlands folgt bier unmittelbar שלד ממלמ 6. 118.

למוב היום. קדוש:

De (Gem.) Die Ahnin1), bie in Gottesfurcht ergraute.

Mis längst fie nicht mehr auf Gewährung baute,

Um Sahrsbeginn bes Gehnens Riel erschaute.

Sie fprach: Beut wird her Richterspruch ergeben,

Ob ich vereinsamt soll im Leben fteben! -

Sie war zum Beil, zum Segen ausersehen.

ט"ם צ"ב.

זנה₊ גוחה פקדה ברא ע∙ ושושם בּגבׁר ת עגונה:

(Am Sabbath.)

Stamm Macht ben Dir Geweihten aieb!

Uepp'ge Ranten mahe meg, bie ber Chok bes Reinbes trieb!

Denn die Berrichaft ift bei Dir. und die Dacht Dir ftets verblieb. Beiliger!

שבותנו Kühr' hinauf zum heil'gen Berge ber Bertriebenen Schaar!

Breis und Lob im Beiligthume

bringen wir bann bar.

Denn Er bentt bes heil'gen Wortes, das fo wahr und flar, der Beilige.

50 Allesammt die Weltbewohner und was weilt im Erdenrunde,

"Groß ist Gott in seinem Wirken!" jubeln fie aus einem Munde.

"Und ber herr ift Weltenkönig!" Schallet bann bie frohe Runde. -D Beiliger!

Borb. u. Gem. Bem.

¹⁾ Sarah.

Wie grüßte froh sie bieser Bot-

Gebet zum Ew'gen strömt' aus ihrem Munde.

Noch eh' fie rief, erhört' Er fie

יצחק In frohem Mitgefühl sich

Daß die Berwaiste blüht in reichem Segen.

"Frohlode, Mutter!" ruft es ihr

entgegen.

בְּהַתְבַּשְּׂרָה הָשְׁכָּדְה. חֵלּוֹת פָּנֵי צַח שְׁכְּדָה: יִצְחַק בְּלִּ שִׁמֵע זאת שְׁמֵחָרה. כִּי נַלְמוּדָה לְלֹא־עֵת צָמֵחָה. לָה כֹּל שִׁמֵעוּ אֵם הַבָּנִים שְׁמֵחָה: מְצְאָרה הַשְׁכִּם

(Am Sabbath.)

Rach bem Alpha-Belb ohne Resch = \(\), bas vielleicht in ber Strophe \(\) \(\) ersett scheint. Im zweiten Berse jeter Strophe zeigen die Anfänge ben Namen bes Bersaijers Schimon b. Fizchaft . . . (genannt R. Simon b. Große aus Mainz um 4800 = 1040. Rabbinats-College des R. Gerschom R. Hg.) (Für Sabbath sind biese Berse Ajin = \(y\) bis Zadi \(x\) weggelassen. Zeber Bers schilest mit einen Sabe aus ber \(x\). Shrift.

ארר Lob und Preis lass' ich erschallen aus der Seele tiefem Drang,

Flehensruf, in dem sich einigt Herzenstrieb und Wortes Klang.

Meinem Gotte foll ertönen Loblied heut und Jubelfang, —

An dem Tag, den in den Himmeln Gott erkoren und geweiht,

Daß Er im Gerichte waltend ftrahl' in hehrer Heiligkeit.

Jauchze froh und freudig, Erbe! Gottes ift die Herrlichkeit!

באתו Großift Gottes Macht! Die Welt fann nicht ihre Größe tragen.

Seine Herrlichkeit zu künden, welche Kraft darf kühn es wagen? בְּצִבְיוֹן. שֶׁוֹע שֶּׁצֵרֹךְ בְּגִיבׁ וֹהְנְּיוֹן. עַלְיוֹן: עַלְיוֹן: עַלְיוֹן: עָרָץ. מִישָׁרִים לִשְּׁפּוּט בְּיוֹם הַנִּבְחַר מְשְׁמֵי־ עָרָץ. מִישָׁרִים לִשְּׁפּוּט לְרָשָׁתוֹ לְהַעָרִיץ. בְּיִבְשָׁתוֹ לְהַעָרִיץ. בְּאַרָץ: בְּאַרָץ: מַלְדְ תָּבַלֹּ

עזווו

Sie fühlet Fried' und Freud' in hoben Sabren

Berjunget sich in Frische, gleich

Fürstinnen sich um die Beglüdte

schaaren. D juble laut, in froher Mutter-

lust — So rust's ihr zu — Dir neuen

Seils bewußt,

Der frisches Leben quillet in ber Bruft!

כשת Die schweres Leid so lange hat umringt,

אַחַבי בְלוֹתָהּ, נְתְחַדְּשָׁה בַנֶּשֶׁר בִּנְוְתָהּ, שְׁשׁוּ שְׁרוֹת לְצִי עַכְוֹרָה נִקְרָא. פָּצוּ עָדֶיהָ וְעוֹד בָּם יָכְרָה: כְשַׁת רוּחַ וְעוֹד בָּם יָכְרָה: כְשַׁת רוּחַ אֲשֶׁר הֹעַקְרָה, רְפָּאָה לְבִץ אֲשֶׁר הֹעַקְרָה, רְפָּאָה לְבִץ

(Am Sabbath.)

Weltenherr ift Gott! O eilet, laut in Lied es auszusagen! ֶבֶּלְדְּ (עַל) בְּלִּדְ הָאָבֶץ אֱלהִים זַּמְרוּ מַשְׂבִּיל :

שְׁמוֹ מְפָאֲרִים עֲדַת חֶבְלוֹּ, וְנַעֲרִיץׁ בְּאֶרָאֶלֵּי־לְדֶשׁ הַלּוּלוֹּ. וּבְהֵיכְלוֹּ בָּבוֹד אמֵר בָּלוֹּ. לָדוֹשׁ:

O daß aller Wesen Schaaren ihren Sinn auf ihn nur lenken!

Bor der Größe feiner Werke werden ihren Geift fie fenken,

Der gegründet hat auf Erden feinen Wundern ein Gedenken.

חציכ Feftftellt' Er der Erde Pfeiler, legte fest den Weltensgrund;

Seinem Volke seine Lehre gab zum Erbbesitz sein Mund,

Und Er wird ihn ewig halten, seinen heil'gen Gottesbund. בּריּוֹתְיוּ. וְיֵדְעוּ בִּי־גְּדְלוּ בְּריּוֹתְיוּ. וְיֵדְעוּ בִּי־גְּדְלוּ גְבוּרוֹתִיוּ.

ובר עשה (שניה בינות) לנפלאותיו:

הָצִּיב וְיָרָה אֶבֶּן בִּּתְרֹּה הָצִיב וְיָרָה אֶבֶּן נְּתוֹּ נַחֲרִיאֵל עֲבוּר שעשע באמתוֹ.

יַבר לְעוֹלְם (Gem.

בריתו:

Das fpate Leben ihr Gemahrung bringt:

Ein frischer Trieb aus ihrem

Stamme bringt. -

D wende Dich ju jener Eblen Sproffen:

Der Mütter') bente, die Dein Seil genoffen.

Um fie fei Deinen Treuen Sulb erichlossen. - o Erhabener!

D perfüge über ihre Spröglinge heut zum Segen, Beiliger!

תִשְעִים כְּנִתְבַּקְרָה. שַׁלְחַה פארות ולא שַקרה: תַבּן בַּנְצַרִים אֲשֵׁר חוללו כהיום. ושלש עַקרוֹת שַהַפִּקרוּ בִּוָה יוֹם. תַּצָּדִיק בָּצִדְקַתַם מְיַחֵלֵיך

צַאַצָאֶיהָ כַּן פָּקֹד לְטוֹב הַיּוֹם. קדוש:

(Am Sabbath.)

Er verzeichnet bas Gefek in der Forschung ew'gen Borte:

Mein Gedächtniß Jahr für Jahr sei erneut nach seinem Morte.

Daß zum Heil es vor ihn fomme an bem ihm geweihten Drte.3)

שמרי מצותיו עוד ישובון לבצרון. נדברים יראיו בְּהַכְּשׁר וָיַהַרוֹן. וַיִּקשָׁב יָי וַיִּשְׁמַע וַיְבַּחַב סֵפֶר זְבַּרוֹן. קַדוֹשׁ:

nat Gnadenvoll fah Er das Opfer, das ihm willig ward geweiht,

Und den Widder zum Erfake hielt erbarmend Er bereit,

Der im Waldgezweig verflochten hing zur auten rechten Beit.

ובח קדש בהכשר מסים. אָז בְּעֵינָיוּ, רְגֵּל הִמוּרַתוֹ אַיָל לָהַקְרִיב רְפָנְיוּ

1) Die Urmutter alle find am Reujahrstage, nach der Ueberlieferung, mit der Berheißung des Rinderjegens bedacht worben.

²⁾ Die biblische Bezeichnung bes Festes "זכרון תרועה" Gebächtniß bes Bosaunenschalles" wirb, mit Bezug auf 4. Mt. 10, 10 "Und es fei euch jum Gebachtniß vor eurem Gotte," in bem Giune genommen. bag ber Schofarhall ein Gnadenmittel zur Erinnerung an Jisrael ift.

Rönig der rettet vom

Die ihm des Schofars Hall geweiht, Gott, Heiliger! 750 König, der Du gedenkest

bes Opferbereiten

Ihnen, die den Hall des

Bornes Dir weihten,

Erhabener und Heiliger!

TRAN (Gem.) Ein Diadem
will ich dem Mächt'gen bringen,
Das Dreimalheilig laff' ich
ihm erklingen.

Ihr Mächtige in heil'ger

Himmelstraft,

בּלֵבֶלְ מְטֵלֵם מַרְעָה.
לְּיוֹרְעֵי הְרוּעָה. הָאֵל קְרוֹש:
בָּלֶךְ זוֹכֵר אֲחוּז
בֶּלֶךְ לְתוֹלְעֵי לְּךְ הַיּוֹם
בָּלֵרְוּ. לְתוֹלְעֵי לְּךְ הַיּוֹם
בַּלֵרְוּ. נוֹרָא וַקַרוֹש:

עים איב כפול.

אַאְפִּיר נַזֶּר אָיוֹם. בְּשִׁקּוֹשׁ קְרָשָׁה בִּיוֹם: גִבּוֹרֵי כֹחַ

(Am Sabbath.)

Seine Sproffen lehrt' Er milb: Laffet Schofar hallen

An dem Mondbeginn! Doch wird der auf Sabbath fallen,

Dann nur der Erinnerung Wort1) laffet vor mir schallen!

werfelstag seine Beird an einem Werfelstag seine Feier kommen,

Aller Orten Schofars Hall werbe bann vernommen!

Tag des Blafens2) foll es fein für die Glänb'gen, Frommen! — תנושלם מים הבם הניטיו לתקוע פנה הבם הניטיו לתקוע פנה הדש. יום זה אם יפקרה פשבת קדש.
שנת קרון הרועה פקל פיו לתקוע פקל פיו לתקוע פקל פיום הרועה פיום הרועה שנה לכם:
יהיה לכם:

¹⁾ u. 2) Die doppelte Fassung ring ring und arten (4. Dt. 29, 1. unb 3. Dt. 23, 24.) "Tag bes Schofarhalles" und "Gedächtniß bes Schosarballes" wird so erklärt, daß eisteres das wirkliche Bla'en an dem auf einen Wochentag, das andere die bloke Erwähnung im Gebete an dem auf einen Sabhath fallenden Feste andeute.

Im Gotteshaus ihm Benebeiung schafft!

Die ihr errauscht in mächt'gen

Halles Dröhnen,

Laßt ihm des Jubelliedes Worte tönen!

Trommen edles Thun,

Ihm singet, Chajoth1)!

Lieder ohne Ruh'n.

Der Sünd' erläßt mit

mildem Sinne,

Bezeugt als Ein'gen ihn am Mondbeginne²),

ְּנְרַלֶּה. דַּהַרוּהוּ בְּבֵית דְּנִילָה: הוֹנֵי הָנֶה הַמֶּכָּה. וַתְּלְוּהוּ בְּתַבֵּל וּמִכְּה: וֹכֵר לְעַר זְּכִיוֹת. חַדְּשׁוּהוּ זֶמֶר חַיִּוֹת: מוֹב עָמֵם מַרַח. יַחֲרוּהוּבְּחִדּוּשׁ יָרַח: בּבִשׁ בָּרִר:

(Am Sabbath.)

שְּפְרוּ מָעֲשֵׁיכֶם וּבְרִית לֹא תוּבְּר. נַאֲקַתְּכֶם יַאֲזִין שְׁחָקִים שָׁפַּר. וִתִּישֵב לֵיָי מִשׁוֹר בָּר. לָדוֹשׁ:

Lob sei Dir, o Hort des Heils, dargebracht von Bolkes-fchaar!

Uns vom Feinde zu befrei'n, werd' in Allmacht

offenbar!

Tritt es an, das Weltenreich, Du, der waltet immerdar! Wenn Du in des

Tempels Glanz Allen Dich wirst zeigen,

Wenn die Dir geweihte Schaar lant wird für Dich zeugen,

Dann ist für die Ewigkeit Dir die Gerrschaft eigen. ירום צור ישעי בְּפִּי בְּלִּדְאָפִּים. חֲשׁוֹף זְרוֹעֲדְּ בְּלִדְאָפִּים. חֲשׁוֹף זְרוֹעֲדְּ לְּהוֹשִׁיעַ מִפְּתְקוֹמְמִים. שׁכֵּלְ בוֹ בְּלִרתְ בָּלִדעְלְמִים: 3000 בְּהַנְּלוֹתְדְּ לְעִין כֹּל שִׁכְנְדְּ לְהַנְּלוֹתְדְּ לְעִין כֹּל שִׁכְנְדְּ לְהַנְעִר. לְהַנְּלוֹתְ לְהָעֵר. לְהָנִוֹת בְּפִּימוֹ לְהָעֵר. וְהָלּוֹת בְּפִּימוֹ לְהָעֵר. יְהְלּוֹת בְּפִימוֹ לְהָעֵר. יִּמְלֹדְ לְעַלְם שׁנִין יִמְלֹדְ לְעַלְם שׁנִין יִמְלֹדְ לְעַלְם שׁנִין יִמְלֹדְ לְעַלְם שׁנִין יִמְלֹדְ לְעַלְם שֹּנִין יִמְלֹדְ לְעַלְם שִּיִים יִיִּוֹיִים בּיִּמוֹ לְהָעֵר.

¹⁾ höhere Wesen, die als Träger des göttlichen Thrones beim Bropheten Jecheskel (Cap. 1) erscheinen.
2) Dem Neujahrsfeste.

Morgengebet.

Der Bornesgluthen bampft, Der drau'nde Strafen nieberfampft.

משרתי Jhr feine Diener, in der Chrfurcht Beben.

בְּעָסִים. לְבַל אַף לְהָשִּׁים: מְשְׁרְתִּי בָּחִיל מוֹרָא. נְכְחָם

(Am Cabbath)

Dir gebühret Chr' und Macht, in ber Welt verfündet.

Giland' alle, Erbenrund! feid zum Preis verbündet!

Wer ist's, der vorm Weltenherrn Bangen nicht empfindet? יְרָיִבְּילִי הְנְיִיםְ חָלֶּדְ וְכָּלְ־שׁוֹכְנֶיהְ וְכָלִּ־הָאִיִם. מִי לֹא יִרְאַךְּ

מֶלֶךְ הַגּוּיִם:

שָׁבְפֵי מְלֹּרָצִּךְ עַלַּה וְהַמְשֵׁל. נְמִישׁוֹת צָרִים בְּהַתִּיוְךְּ לְנַשֵּׁל. בִּי לַיָּי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל. קְדוֹש:

ftolze Macht, sei sein Joch zerschellt!

Sammle die Zerstreuten ein, löse ohn' Entgelt;

Denk' der Schaar, die Dir geweiht seit Beginn der Welt! Reichen Trostes Fülle laß Deine Edlen tränken,

Daß beschämt die Feinde stehn, so die Deinen kränken. An Edom¹) auch jenen Tag, ben von Salem, wolle denken! מוטות צָרִים שַׁבֵּר הַכְחִיבִם, וְרוּיֶיְדְּ כַּבְּץְ הָנָם תִּפְבִם.

יולר עַרְתָּדְ שׁנִית הַרה:

שיר בין של ®orb.

בְּכִפְּלִים. בְמֵיהֶם עַׁרֹּ פָנִימוֹ גַּלָה שוּלָיִם.

ובר גן לבני שפת.

אַדום אַת יוֹם ירושלים:

¹⁾ Die römische Weltmacht; die Worte aus Bf. 137, 7.

Sollt dem Allmächt'gen Lobaefang erheben.

Ihr Serafim, vom Sturm

umringt,

Preift den, der mild den Born bezwingt!

Geheimnißreiche, thuet auf

ben Mund!

הַלְלוּ נוֹרָאּ שַׂרְפֵּי סְבִיב סְעָרְהּ עֵנוּ לְמַעַבִיר עָבְרָה: פְּלִּיאִים פִּצְחוּ כֶּה.

(Am Sabbath.)

Isto Chne unfres Ganges Pfad, unfere Schritte gnädig lenke:

Rräft'ge Deines Kindes Schritt, daß nicht wante fein

Gelenke,

Wie Du sprachst: Ja, liebend stets Ich des Theuren denke.1)

סלול מְסְלְתנוּ יַשֵּׁרְ פִּסְלְּתנוּ יַשֵּׁרְ לְצְעוֹר. וּבֵן יַבִּוְיְרְךְּ כַּרְסֹל לֹא יִמְעֹר. לא יִמְעֹר. בְּנַמְתָּ זְּכֹר שׁׁ שׁׁר. שׁׁ פַּנִּמְתָּ יָּכֹר שׁׁׁר. שׁׁׁ

שְׁבוּתֵנוּ מָפֶּרְחָק עֲלוֹת לְהַר כָּוְדְשׁוֹּ. וּנְפָאֲרֶנּוּ תָמִיד בּּדְבִיר מִקָּדָשׁוֹ. כִּי זָכַר אָת־דַּבַר קָּדְשׁוֹ. קָדוֹשׁ:

Deine Stadt, der Erde Luft, und des Tempels Weihge= pränge,

Stelle her und den Altar und des Dienstgeräthes Menge.

"Gott regiert in Ewigfeit!" rufen laut dann Jubelklänge.

Bimmelshöhen, Erdenstiefen preisen feines Namens Macht:

Wälber schlagen in die Hände, melben jubelnd seine Kracht:

Denn es hat der Herr in Gnaden seines Volkes neu gedacht. קְרַיֵת מְשׁוֹשׁ הֵיכָל (קְרַיֵת מְשׁוֹשׁ הֵיכָל וְאוּלְם. מִוְבַּחַ וְשִׁיב וּרְלֵי שְׁרֵת בְּלְם. שֵׁרֵת בְּלָם.

נְרוֹלְםֹל לְעוֹלְם: @em.

יַּיְּבֶּינוּ נְאָרֶץ יְרַנְּנוּ לְשְׁמוּ. יְעָרוֹת יִמְחֲאוּ־כָּךְּ לְהַנְעִימוּ.

פו־פָקר וִי אֶת־ שׁפּת.

נמו:

¹⁾ Jerem 31, 20: "Ift mir Efrajim ein theurer Sohn ober ein Kind ber Biebkolung, baß, so oft Ich von ihm rebe, Ich seiner intmerwährend bente ?"

D jubelt ihm, dem das Geheimste kund!

nihn D ihr des heil'gen Volkes Mengen,

Sollt ihn erhebend euch in Schaaren brangen. —

Des Schofars Hall vernimm in Huld, צְלְצְלוּ הַכֹּל צֹפֶה: קְהַקּוֹת עַם קְרוֹשִׁים. רוֹמְמוּהוּ רִבְבוֹת רְעֲשִׁים: שֵׁמֵע קוֹל שופָר.תַּצְּוֹיִןוְאַשְׁמָה שופָר.תַּצְּוֹיִןוְאַשְׁמָה

(Am Sabbath.)

Engelschaaren und die Sterne, die am Morgenhimmel glüh'n,

Melben feinen Preis, im Liede laffen feinen Ruhm fie

blüh'n.

lind bei Schofars lautem Halle ruft's: D lobt, o preifet ihn!

תֹקף אָרְאֶלִּים ®oof. וָכוֹכָבֵי צָפָר. תִּהָלוֹת יָתֵנּוּ

שבה להשפר.

הַלְלוּהוּ בְּתַקע Gem.

שופר:

בֶּל־ישָׁבֵי תַבַל וְשֹׁכְנֵי אָרֶץ. יֹאֹמְרוּ תָמִיד הִנְדִּיל וְיָ לַעֲשׁוֹת בָּאָרֶץ, וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־בָּל־הָאָרֶץ, קַדוֹשׁ:

ver (Borb. u. Gem.) Er richtet ben Erdball in Gerechtigfeit, die Nationen in Redlichfeit! Gott, ber Heilige!

והוא (Borb. u. Gem.) Er ist einzig! Wer wird ihm wehren? Bas sein Sinn beschloß, Er vollbringt's! der Erhabene,

Beilige!

יַשְׁפֶּי יִשְׁפְּמִיתְּבֶּר ׁ נֶצֶדֶק וְעָפִים בְּמֵישָׁרִים. וָאֵל קָרוֹש:

יְשִׁיבֶנוּ וְנַפְשׁוֹ אִוְּתָה וַיְּעַשׂ. יְשִׁיבֶנוּ וְנַפְשׁוֹ אִוְּתָה וַיְּעַשׂ. נוֹרָא וְכָרוֹשׁ:

Rach bem Alpha-Beth. Der Schlufs zeigt in Initialen ben Ramen bes Berfaffers Simon b. Sigchaf, Siehe S. 115.

nx (Gem.) Laut will ich meines Meisters Recht verfünden

Um Tag, bestimmt zu prufen, zu ergrunden.

Erhaben Er, in Majeftat fo groß!

אָתֵּן רְפְעֵרִי צֶּדֶקּ, בִּיוֹם רַגְּבְדֵּר מָעֵשׁ לְהִבְּדֵק: נָאוָתוֹ מָאֹד נַּדְלָה. דַּרַדְּ Daß Miffethat entflieh' und Schuld.

Laß auf dem heil'gen Berg breimal den Schofar hallen,

Dreifach laß Dir das Weihelied erschallen!

בָּלֶרָ זוֹבֶר אֲחוּז בֶּרָן. לְתוֹקְעֵי לְךְּ הַיִּוֹם בְּבֶרָן. נוֹרָא וָקְדוֹשׁ:

תוּפָר: "...... בְּהַר שוּפָרוֹרת בְּהַר הַלְּנָשׁ. וַאֲשַׁרֵשׁ קְרָשָׁה בַּלֹּנֶשׁ:

(Am Sabbath.)

Wie fie ist seine Milbe grenzen-

Er ist der Herr, der waltet in

ber Welt;

Der ihm sich sträubt, wie wird ber Trot zerschellt!

Auf den schlicht Wandelnden

ben Ginn Er lenft;

Er wacht, wo der Verwaiste

wird gefrankt Der Laut're, thronend in

Erhabenheit.

Er bildet Alles gut für seine

Beit. Allmächtig Er, ber jenen nie

perachtet.

Co bemuthvoll nicht auf sich

felber achtet

Ruhmvoll zieht durch den Aether Er einher; Glang ist vor ihm, um ihn ein

Flammenm er.

Es blinkt geschärfet seincs

Schwertes Klinge, Daß Er's für Wittwen und

für Baifen schwinge. Der für der Menschen Thun

Bergeltung übt, Er schließt den Mund, das

freie Wort Er giebt. Das AU - ihm ist's durch fein

Erbarmen eigen, Der Hohe, der bie Hohen weiß

gu beugen,

עַנְוַתוֹ לְפִי הַגִּּרְלַה: אַרוֹן הַעוֹלַם. ומידהקשה זובר הובך בַּתֹם. חונן וַעשׁה דִּין יַתוֹם: מרום ונשא. בָּעָתוֹ הַכֹּל עַשָּׂה: כַּבִּיר לא יִמְאַם. לְנָבְזֶה בְעֵינֵיו וֹ נָמָאָם: מִפֿאַר רוֹכֶב עַרָבוֹת. לָהָבוֹת: נגדו ואש בחרבות צבור יתומים ואלמנות: פֿעַל אָרָם יִשַׁלֵּם. צָר פָּה רַמִים: שֹׁפָּמיִצוּרַיו בַּחֲנִינָו

" (Borb. u. Gem.) Gott ift der Herr, Gott war der Herr, Gott bleibt der Herr in Ewigfeit !1)

ארירי Die Edlen im Bolfe.

Deffnen ber Bunbeslabe. משולש.

(Am Sabbath.)

In Milde ftets ob feinen Befen maltend.

Untablig Er und ewig Treue

haltend.

Die Erdenrichter find vor ihm ein Nichts.

Sie harren angftvoll felber bes Gerichts.

שושה Wenn Er die Seinen ftellet

ins Gericht. -

Eh' noch ber Born erglüht, bas Recht Er fpricht.

Die Ebelften bor icharfer Bru-

fung beben.

Db nach bem Werf Er wird Bergeltung geben.

Das tief Berborgne feine Augen

fehen,

Db er auch thronet in des Sim-

mels Söhen.

Er fiehet mas ber Reiten Schofi perhüllt:

Bas in ber Rufunft ruht, ihm ift's enthüllt.

קרא Er ruft bie Beiten feit ber Belt Beginn,

Erforicht und späht mas tief verbirgt ber Ginn.

Der mit den Ahnen Du

Bund geschloffen, D halte treu ben Schwur fraten Sproffen!

אל אמונה: שפטי ארץ בתחה מפחדו ממפט עמוי ועטפר מַקַדּמָם מִפָּנֵי זַעַמוֹינַדִּיבִי בְּדַקְדּוּקָם יַחִילוּ. בּאשׁר בְישַׁפַּמוֹ פַעַלוּ: רוֹאַה כּל־ תעלומות. יושב מָרוֹמוֹת: צוֹפֶה כַּל־נוֹלְרוֹת. הדרות מראש. לַתוּר וַלְדָרוֹשׁ: "פּרּה זוֹכֵר בַר שבועה לאחרונים:

יַשְׁפַּט־הַכַּל בָּצָדָק וָעָמִים בַּמִישַׁרִים. הַאַל קַדוֹשׁ :

¹⁾ Die Worte "Gott ift ber Herr" u. f. w. werden als Wechfelgesang amilden ben himmlischen Wesen und Sierael vertheilt.

das Dir erbebt, ein jeglicher laut die Stimm' erhebt, und fprich: Gott ist der Herr!

Die gebilbet sind aus des Bliges Flammen, in Segen brechen sie aus zusammen, und sprechen: Gott war der Herr!

Die in den Höhen mächtig ragen, mit Macht zu Deinem Lob sie sagen: Gott bleibt der Herr in Ewigkeit!

" Gott ift ber Herr, Gott war ber Herr, Gott bleibt ber Herr in Ewigfeit!

Die in Flammen Sprühenden, in Gil' Borüberziehenden, fünden laut: Gott ift der Herr!

Die Schaaren von Taufenden, die im mächt'gen Rauschen Erbrausenden, sie loben und sprechen: Gott war der Herr!

Und in den himmlischen Schaaren und Chören läßt die Kunde laut sich hören: Gott bleibt der Herr in Ewigkeit!

n Gott ist ber Herr, Gott war ber Herr, Gott bleibt ber Herr in Ewigkeit!

rcr' Die Liedesklänge singen, im Lied den Preis Dir bringen: Gott ist der Herr!

Tiefdenkende Weise bekennen zu Deinem Preise mit mächtigem Rufe: Gott war ber Herr!

X4LTX4LERERLE 11 021 ים און מפגעונם EL-ELIN ELIL 1 02 : בעלוי מעלים, خرختاخ، خراك تر عدد تر عدد تراخد מתושונם יווימלה; נאבנ בתוע दं देंदेंद בנגנע בנגעום 54-1551-170 Th CLE : במאמר ממללים בּגונות לבנע לְתְּלְם ֹנֹתְר: المناه المنظمة מבבונום ווומבב: אלו נאלו בלרונ

Wiese Beine Beit Beit milt mill fiellen Beichen Bir

Mle Gebilde, der Schöpfung Werke, jauchzen mit freudigen Jubels Stärke: Gott war der Herr!

en lichter Erfenntniß, legen, mi (ichter Erfenntniß, legen, End da vick "densling bier Befenntniß: Bet ift ber !

n Gott ist det Heibt der Gerr in der Herr, Gott bleibt der Herr in Ewigteit!

Diese mie Jene in holdem Bereine rufen und tinden Dasselbe und Eine: Gott bleibt der Herr in Ewigkeit.

Mil die mit füßer Rede gefrönt, stimmen ein Judellied an, und es tönt: Cat war der Hegere!

Deinem Dienste bie weihen, Seinem Worte, bem bekennen im Worte, bem willigen, freien: Cott ist der Freien: Lott ist der

n Cott ift der Berr, Gott mar der Herr, Gott bleibt der Berr in Ewigieit !

lode ni onog oien olode dun nodnit off ,noldordeun grechen: Gott bleibt der Herr friedien in

خدهد طحفظرات خرانددا ثف לותנ לופוםי EZ INIL, INL المُرْمُو اللّه : اللّه عَدْل اللّه عَدْل اللّه المَرْكِ ממבפום ווומצב: אַבְּנִ נֹאֵבְנִ בַּתְּתֹם : מִבְנַב: בשול מחקנים. בל-מבני מולמים בומר מומרים. £4. KLIRI KZILTIE לְמְלָם 'נֹמְרֵ: airia, " !! !ar: श्रद्ध रिश्वद्ध दिहित

Herr! All die in Frömmigkeit edel Bewährten mit lautrer Sitte, der reinen, derklärten, rufen: Gott war der Her!

an Meridian DUC ce jure.

an Mein in nehieste nechstimmid
nednützed tiehtraßten den dium
red ift tto Ernehen.

Wiese wie Jene in zierlichen Weisen, kunstvoll geordnet, rühmen und preisen: Gott bleibt der Herr in Ewigseit! " Gott ist der Herr, Gott war der Herr, Gott bleibt der Herr in Ewigkeit!

Alle die hin durch die Welten wallen, lassen mächtig die Kunde schallen: Cott war kunde sperr!

edant sid IIIC ce arrue vod nadord dammid vod ensdentil nad enster grang vod thi thow

Zudersicht freudig und froh das Bekenntniß fpricht: Gott bleibt der Herz, Gott mer der Herz, Gott bleibt der Herr in Ewigteit!

ung danmit zahlebi dun gerri, sum farten; sam farten inat ber Gert!

Aus Wiesen wie Jenen mit

w Gott ist der Herr, Gott war der Herr, Gott bleibt der Herr in Emigkeit!

Die Dein Loblied festhalten und fassen, ewig den Ruf erklingen lassen: Gott ift der Herr!

Die Deinen Ruhm verkünsten mit Macht, unablässig melden sie Deine Pracht: Gott war der Herr!

Die Deinem Zeugnisse treu ergeben, mächtig zu Dir die Stimme sie heben: Gott bleibt der Herr in Ewigkeit!

Gott ist der Herr, Gott war der Herr, Gott bleibt der Herr in Ewigkeit!

1221 (Borb.) Und so möge Dir Alles die Krone reichen!

der Allmächtigen, der anordnet Gericht,

Die Bergen prüfet am Tage

des Gerichts:

Der aufdeckt die Tiefen im

Gericht,

In Wahrheit das Urtheil fällt am Tage des Gerichts;

Der die Gedanken durchforschet im Gericht,

Dem Ewigtreuen und Gnadenvollen am Tage des

Gerichts:

Der feines Bundes denket im Gericht,

יִי ֶ מֶלֶד יִי מֶלֶד יִי וִימְלֹדְּ תהלות וַתְמָידוּ בַקוֹל. נו מקד: תוקפי תפארתה יתמימו בקוד. יַן מֶלֶדּ יַנִי מְלָדָּ יָנִי וִמְלֹדְּ

וּבְבֵן לְדְּ חַכֹּל יַכְתִּירוּ:

לְאֵל עוֹבֵך הִין
לְאֵל עוֹבֵך הִין
לְבֹחֵן לְבָבוֹת בְּיוֹם הִין
לְגֹלֶה עֲמִּרִים בְּיוֹם הִין:
לְרבֵר מִישָׁרִים בְּיוֹם הִין:
לְרבֹר מִישָׁרִים בְּיוֹם בִּיוֹם
לְרוֹנֶה בִעוֹת בַּהִין:
לְנְתִיק וְעשָׁה חָפֶר בְּיוֹם
הִין:

לְוֹכֵר בְּרִיתוֹ בַּדִּין:

Seiner Wesen sich erbarmt am Tage bes Gerichts;

Der rein spricht die ihm Bertrauenden im Gericht,

Der Berborgenes Sinnen erfennet am Tage bes Gerichts;

Der seinen Zorn zurückhält im Gericht,

Mit Enade sich umhüllet am Tage bes Gerichts;

Der die Sünden ver-

giebt im Gericht,

Der erhaben in seinen Wunderthaten am Tage des Gerichts;

Der verzeiht feinen Schutzbefohlenen im Gericht,

Der erhört die ihn Rufenden am Tage des Gerichts;

לפעל Der fein Erbarmen läßt walten im Gericht,

Der das Geheimste durchfpähet am Tage des Gerichts;

Der sich zueignet seine getreuen Anechte im Gericht,

Der seines Volkes sich erbarmt am Tage des Gerichts;

Der schützet die ihn Lieben=

den im Gericht,

Der stützet seine Frommen am Tage bes Gerichts!

ובכן (Borb.) Und so möge Dir der Weiheruf emporsteigen, denn Du, unser Gott, bist König!

מלך (Gem.) Der Weltherr ruft ins Gericht die Erde, der Höchste, Er, der Herr der

לחמל מעשיו ביום דין: למהר חוסיו בדין: לִירַעַ מַחֲשָׁבוֹת בְּיוֹם דִּין: לִכֹבֵשׁ כַּעְםוֹ בַּדִּין: לְלֹבֵשׁ צְדֶקוֹת בְּיוֹם דִין: לִמֹחֵל עַוֹנוֹת בַּדִּין: לְנוֹרָא תְהַלּוֹת בְּיוֹם דִּין: לְםֹלֵחַלַעֲמוּסְיוּבַּהִין: לענה לַלְרָאָיו בְּיוֹם דִּין : קפעל רַהֲמָיו בַּדִּין: לָצפָה נִסְתַרוֹת בְּיוֹם דִין: לְלַנֶה עֲבֶדִיו בַּדִּין: לרחם עמו ביום דין: ^{@em. u.} לִשֹׁמֵר אוֹהַבְיוֹ בַּדִּין: לתמה תמימיו ביום דין: Schließen ber Bunbeslabe.

מיין וּבְבוֹלְדְּתַעֲלֶה קְדִשְּׁה. בִּי אַתְּה אֶלֹהִינוּ מֶלֶדְ:

פֶֶּלֶדְ בְּמִשְׁפָּט יַעַמִיר אָרֶץ. עָלְיוֹן עַלֹּ־כָּלִ־הָאָרֶץ. Erde, auf daß erkenne bie ganze Erde, der Länder Be-wohner, die Bölfer der Erde, von einem bis zum andern Ende der Erde, daß Er ift Schöpfer und Herr Der Enden der Erde, - Er, der des Rechtes waltet und der Gerechtigkeit auf Erben. Erhebt Er fich, Gericht zu halten, schweigt bangend der Erde. wenn Er fich annimmt ber Bedrängten der Erbe, in Nichts wandelt die Mächt'gen ber Erde. Er ergreift mit Macht die Saume der Erde, und schüttelt sie ab, die Bosen der Erde. Es erschallt eine Stimme im himmel und auf der Erde: Wie mächtig, o Gott, ift Dein Name auf der ganzen Erde! Wenn fein Reich fich erheben wird über die Erde, jauchzen werden die Tiefen der Erde, frohlocken die himmel und jubeln die Erde, und was hoch im Himmel ist über der Erde, und tief in den Fluthen unter der Erde, ausbricht's in Jubelklang, rufend: Geiner Berrlichkeit voll ist die Erde! Der Herr regiert! o freue dich, Erbe! — Dreifacher Hall erdröhnet in mächtigem Schall : es erbeben die Fürften, die Herren der Erde, umfturzt Er den Thron der Reiche der Erbe, und Alles, was Odem

יַבְּירוּ וְיֵדְעוּ בְּרֹ -הָאָרֶץ. בְּל־ישְׁבִי תַבַל וְשֹׁכְנִיאָרֶץ. מָקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד־קְצֵה הָאָרֶץ. כִּי הוּא בוֹרֵא הָצוֹת ַבְּלֹ־הָאָרֶץ₊ עשָׂה מִשְׁפָּט וּצְרָקָה בָּאָרֶץ, בְּקוּמוֹ לַפִּשְׁפָּמ יַשְׁקִימ הָאָרֶץ. ירהושיע בַּל־עַנְוִי־אָרֶץ. לעשות בתרו שפטי הָאָרץ. לַאָחוֹז בְּכַנִפוֹרת דָאָרֶץ. לְנַעַר כָּל־רִשִּׁעִי־ אָרֶץ. וְקוֹל יַשְׁמִיעוּ בַּשְּׁמֵיִם וּבָעָרֶץ. בָה־אַדִּיר שִׁבְּדְּ בְּכָל־הָאָרֶץ. וּבְמַּלְכוּ עַל בָּלֹ־הָאָרֶץ. יָרִיעוּ תַּחָתִּיוֹת אָרֶץ. יִשְּׁמְחוּ הַשָּׁמֵים וְתַגַּל הַאָּרֶץ. וַאַשֵּׁר בַּשְּׁמִים מִפַעַל לָאָרֶץ. וַאֲשֶׁר בַּפַּיִם מִתַּחַת לָּאָרֶץ. וְאָז יִפְּצְחוּ רָנֶן בְּעָרֶץ. כְּבוֹרְוֹ מְלֹא בְלֹּ־הָאָרֶץ. וְיָ מְלָךְ הְּגֵל הָאָרֶץ. וּבְבֵן יִשַׁלֵּשׁ שׁוֹפִּרוֹת עָרֶץ. וְיַפְחִיר חוֹרֵי יוֹשְׁבֵי בַאָרֶץ. וַיַבַפוֹדְ כִּפַא מַמְלָכוֹת הָאָרֵץ. וְיאמְרוּ

hat, ruft von der Erde: Berr, verherrlicht bift Du auf der ganzen Erbe! Aufrichtet Er in Bracht die Wonne der Erde, aufwecket Er die schlafen im Schoke der Erde, und Jubelgesang erschallt von Säumen der Erde: "Singet dem Herrn, alle Lande der Erde!" ארץ Die Erde und ihre Bewohner harren entgegen dem Gericht, erbebend und bangend in Angst vor dem Gericht. Denn groß ift der Tag des Weltengerichts: wer fann ihn faffen und ertragen, daß er befteh' im Gericht? Allen, die sigen zu halten Gericht, und Allen, kundig des Gesetzes, die walten des Berichts, und allen benen, bie gerufen werden ins Gericht. wie bangt ihnen, ob fie Gnade finden im Gericht! Denn nicht Erbarmen waltet im ftrengen Gericht, nicht Ansehen wird geschonet im großen Gericht. Ein jeglicher felbst ift Beuge, fitt über fich felbst zu Gericht, fein eigen Thun und Wirken erfennet Er im Gericht, mit eigner Hand besiegelt er sein Gericht, nach seinem Zeugnisse und Spruch wird ihm gethan im Gericht, und nach feinem Schaffen erwirkt er sich Lohn Gericht. Seine Werfe zeugen gegen ihn im Gericht,

פַּר אֲשֶׁר נְשְׁמָה בְּאַפּוֹ בְּאָרֶץ. מּיִּיּמּ מֶּדִּרּאַנִּיץ שִׁמְּךְ בְּכָל־הָאָרֶץ. וִיכוֹגוּ מְשׁוֹשׁ כָּל־הָאָרֶץ. וִיעוֹרֵר כְּל־יְשֵׁנִי־אָרֶץ. וְיִעַרֹּיּ וְמִירוֹת מִבְּנִץ הָאָרֶץ. שִׁירוּ לִיָּי כָּל־הָאָרֶץ:

אָנֶץ וְדָנֶיהָ וְצַפּוּ לַדִּין. וְנַחַתּוּ וְנֶחֶרָרוּ מֵאֵימֵת הַדִּיוֹן. בִּי נַרוֹל יוֹם הַדִּין. וּמִי יִכִילֵנוּ לְהָצְמַדֵּק בַּדִּין. וָבֶל־ישָׁבִי עַל־מִדִין, וְכָל־ יִרְעִי דָּת וָרִין.וְכְלֹּ־שֶׁנ<u>ְּע</u>שָׂה בו דִין. אוּלֵי וַחָנֵן בִּשְׁעַת הַדִּין. כִּי אֵין רַחֲמִים בַּדִּין. וְלֹא יִשְׂא פָנִים בַּדִּין. וְהוּא אַר וּבַעַל דִּין. לָרַעַת בָּאָרֶץ פַעשותו בַּדִין. וּבְיֵד־בֶּל־ אָדֶם יַחָתּוֹם דִּין. וּלְפִי מִשְׁמָרוֹ יִעַשֶּׂה־לּוֹ דִין. וּרְפָּעָלוֹ יִפְעַל לוֹ דִּין. וּמַעשִיו יוֹכִיחוּ אוֹתוֹ בַּדִּין. und der Stein aus der Mauer zeihet im Gericht, und ber Sparren aus bem Getäfel giebt eine Antwort im Gericht, — Alles nach Wahrheit, nach strengem Gericht, - ob er Gnade verdiene, ob die Strenge des Gerichts. Der heutige Tag ift bestellt, die Bölfer zu führen ins Gericht, Zeichen und Urbild von je als Tag des Gerichts: die Seelen treten an ihm vors Gericht. Bum Gedächtniß er, ber von Gott gefette, an ben erften Weltbeginn und ans Gericht, das lette, — an die, fo in Chebrons Höhle ruh'n), daß in ihrem frommen edlen Thun Schuk und Schirm des Scharons Lilie2) finde, fie zu befreien von Schuld und Sunde, die nach des Beiligthums Gründung verlangen, wenn bei des Schofars Ball brünft'ge Gebete sich ihnen entrangen, daß Jener Thaten und Werke, die frommen, den späten Sprossen zu Gute fommen, daß dem Gericht und der Strafe fie feien entnommen. Und wie der Urahn wahrte des Rechtes, der Milde, fo erweife feinen Sproffen im Gericht Gnad' und Milde; וָאֶבֶן מָקִיר תִּוְעַק בַּדִּין. וְכָפִים מֵעֵץ יַעְנֶנְה בַּדִּין. הַבֹּל בָּאֲמֶת וְהַבֹּל בְּדִין. בָּמָדַת רַחֲמִים וּבְמִדַת הַדִּין. וְהַיּוֹם הוּכֵן עַמִּים בּוֹ לַדין. לַעשות אות לְיוֹם הַדִּין. וְכָל־נְפָשׁוֹת בּוֹיָדִין: וָהוּא עֲשׂוּי חֹק זִבְּרוֹן. לִיוֹם ראשון ולְיוֹם אַחֲרוֹן. לְהִוֶּכֵר בו ישני הַבְרוֹן. בְּצִלְם ּלְהַחָבָאוֹת חֲבַצֶּלֵת הַשְּׁרוֹן. בָהֶם לְהַצְּדִיק שָׁבִים קַבצָרון. תֹקַעֵי בַשׁוֹפֶּר וְלְרָצִי בְנָרוֹן. לִמְצוֹא בְצִרְקָם מַעֲשֵׂה כִשְׁרוֹן. בָּם לְחָנָצֵל מֵאַף וְחָרוֹן: וּלְשָׁמַר אָב דָּרֶךְ מִשְׁפָּמ וּצְרָקָה. וַעָשֶׂה רְנִינָיו בָּמִשְׁבָּט הֶסֶד וּצְדְקָה.

¹⁾ Die Erzväter und Mütter bes Bolfes.

²⁾ Aus dem Hohenliede (2, 1.) entlehnte fymbolische Benennung Jeraels.

und wie jener gum Opfer bereite Dulder gefäet fromme Milde, laß ernten seine Nachfommen der Gnaden Milde: und wie dem Untadligen Du gewährtest ob seiner Treue Deine Lieb' und Milde, fo gewähre seinen Kindern Lieb' und Milde. Und wenn Deiner Allmacht Thron steht aufgerichtet in Milde, lag auftreten den Anwalt zum Spruch der Milde. Und schallet des Schofars Ton von denen, die baar sind der Werke der Frommen, o laß zu Dir bas Klehen der Väter fommen; mögen sie vor Dir, der Du liebest den Sinn, ben frommen, fprechen: D laß im Rechte die Gnade walten, und nicht in Strenge wolle Gericht Du halten, und statt des Rechtes laß die Gnade schalten! D nach Mild' und Erbarmen richte die Welt, auf Gnad' und Suld fei Dein Thron geftellt! - Und prüfft Du bie Werke und findest Du uns arm, an Berdienften baar, o nimm des wenigen Guten in Gnaden mahr! Und als Geschenk Deiner Gnade fei uns Dein Beil beschieden; aufthu' uns die Pforten jum Segen und Frieden!

וּכְיוֹנֵת אֵלֵם זָרַע לִצְדֶּקָה. יַּקְצָרוּ נִינָיו אֱפֶת וּצְדַכָּקה. וּכְנָתַן לַתָּם בָּאֱמֶת צְּדָלָה. יַּנָתן לְנִינִיו אֱמֶת וּצְדְכָּןה. וָכָפֵא כָבוֹר מְתָקוֹ בּצְרָכָה. לְפָנְיו יַעַמוֹר מֵלִּיץ וִילַּמֵּר צְרָכָה. וְכַעַלוֹרג שׁוֹפֶּר מָדַּלֵי צְדָקָה. יְחַנְּנוּ וִיפִּנִיעוּ אַבוֹרת הַצְּּדְקָה. ויאמרו לפני אותב עָדָקה. חָלִילֶה לָּךּ מְרַבֵּר בִּצְרָקה. מַעשות מִשְׁפָּמ בְּלֹא צְרָקה, וּבִמָּקוֹם מִשְׁפָּם אֵין צְדָּקָה. וּרָאֵין מִשְׁפָּם וֵשׁ צְּדָּכָה. וָאַתָּה בַּמִּשִׁבָּט תַעשָה אָדָקָה. רִשְׁפוֹשׁ תַּבֶּר בְּמַעשׂה הַצְּרָכָה. וּמְכוֹן בַּקַאַך מִשְׁפָּט וּצְדָקָה. וּבְחַבֶּשְׁךּ מַעַשִׂים מִבּּלִי צְרָכָה. הָזָבֵר לְמוֹב מְעַמ בַּצְרָכָה. וּבְמַתְנַת חָנָם תַּעשֶׁה צְּרָכָה. לִפְתוֹחַ לָמוֹ ַהַּצְּדַקה

יַצְאַה וָזֵרָה דְחוּקָה. לְחַבֶּל ישָׁבִי אַרַקָא. בְּבוּקָה וּמְבוּקָה וֹמְבַלָּכָוֹה. הִסְתַבֵּל בַּתַּבְנִית אֲשֶׁר בַּנִּפֵא חֲקוּכָוֹה. וֹבַתַּבְה אַשֶּׁר תַּחְתִּיוֹ פְּקוּכְה. וְנַפְשׁוֹת צוּרִים בְּתוֹכָה נְקוּכְה. וֹבָעַפְרָה אֲשֶׁר בְּרֹאשְׁה זְקוּקָה. וֹבִשֵׁם יִשְׂרָאֵל בְּכְנוּי מְחָיָּקָה. וֹבִרְמוֹת שָׁבְמִים מְעִיָּקָה. וֹבֵין בְּתַפְיוֹ שֶׁבֵן בָּהָוֹלֶה. וּבָם אֶשָׁענָה וֹבָם אֶתְהַוֹּלֶה: כִּי בְּשִׁבְתוֹ בַבִּפָא לְשַׁפְּטִי. יַעַמְדוּ כָלָם לִפְנֵי שׁוֹפְטִי. לְהַדְמִים בַשׁוֹפֶּר בַעַר מִשְפָּמִי. לְהָלִיץ בַעַרי וְלִזְכוֹת יִשְׂפִּמִי. וּכִמִשְׁפְּמֵי הַנּוֹיָם בָּלִי לִשַׁפִּטִי. בִּי לַאוֹר יוצִיא מִשְׁפַּטִי. וַנְנָה בַּאוֹר תַּהְיֵה בָּהִשַּׁפְּטִי: ראשוֹ בֶּתֶם פָּוֹ לְצַדְּקִי. לְבוּשֵה בִּתְלָג חָנֶר לְנַקִּי וִשְּׁעַר רֵאשֵׁה בַּעַמֵר נָכִי בְּנַקָּה לֹא יְנַכֶּּה קַנָקִי. בְּאֹמֶר יְמַלֵּט אִי־נָקִי. וְהוֹא רִוֹכֵב בְּעַרָבוֹת ('מַבְהִיקִי. וְיוֹשֵׁב בְּחַדְבִי תִיפָן בְּבָּקִי בּוְבוּל בִּנְיָמִן (בּּצְלְצַח לְנַהְיֹ : וַרְגְבֵי הַחַיות אֲשֶׁר בְּמִישׁור עַרָבות. וְעַד לְמַעְלָה לְבִּעְלָה רָבות. וְסִלְּסוּל לְבַרוּך מִפְּלוֹמוֹ מַרבוֹת. וּפוֹרְדוֹת וֹפֵשִׁיקוֹת קַלִּיחָה לְהַרְבּוֹת. לְהַצְּדִיק בְּמִשְׁבָּם אַלְפֵי רְבָבוֹת. כְּמַרְאֵה בָזָק רָצוֹת וְשָׁבוֹת. וֹמֵרְאוֹת הִמוֹנֵת דָּמִיוֹן מִתְחַבְּאוֹת. וּמַפִּיפוֹת כְּנֹפֶּת רָשְׁפֵּי שַׁלְהַבוֹת. לְבַּעָשׁוֹת נְהַר דִּינוּר אֵשׁ לֶהָבוֹת: וְעַל־רָאשִׁיהֵם נָפוּי בְּמוֹרָא. דְמוּת רָקִיעַ בְּקָרַח הַנּוֹרָא. וּשְׁמֵי מְעֹנָה מְהוֹם מַה־נוֹרָא. וְשָׁם אָתוֹ שְׁרֵא נְהוֹרָא. וּמִפַּעַל לְּרָקִיע בְּאֶבֶן יַכֶּרָה. כְּמַרְאֵה אֶבֶן סַפִּיר כֵּס תִפָּאָרָה. ובו ישב עמה אוֹרָה. חֹצֵב מִפִּיוֹ תַּלְמוּד תוֹרָה. וֹמִשָּׁם שוֹמֵע שׁוְעַת עַתִירָה. וּמִימִינוֹ אֵשׁ דָּת בְּתוּרָה: וְשָׁם בְּיָמִין וֵשׁ חַלונות. בְצַד רָאשׁי הַבְּרוּבִים בִּמְעונות. בִּי דֶרֶךְ אוֹתָן

הַחַלּוֹנוֹת. יַאָּזִין תְּפָּלּוֹת וְיַלְשִׁיב תְּחָנּוֹת. פְּעָמִים פְּתוּחוֹת וּפְּעָמִים צְפּוּנוֹת. בְּבֵן עִהִים הֵם לְהָתְעַנוֹת. בְּעֵת רָצוֹן לְּהָפָנוֹת. וְלְשָנוֹת. וְלְשָנוֹת. וְיַבְּאוֹת וְלַשְנוֹת. וְיַבְּאוֹת. וְיַבְּאוֹת. וְיַבְּאוֹת. וְיַבְּאוֹת. וְיַבְּאוֹת. וְיַבְּאוֹת. וְיַבְּאוֹת. וְיַבְּאוֹת. וְיַבְּאוֹת. בְּמוֹ לְבִּים ישֶׁר מִשְׁפְּט לְנָאוֹת. וִיַבְבְּאוֹת. בְּמוֹ לְבִּיוֹם יְשֵׁר מִשְׁפְט לְנָאוֹת. וְיִבְּנִוֹת. בְּמוֹ לְבִּיוֹם יְשִׁרְשׁוֹת. בְּמוֹ לְמִוֹבְה אוֹת. בְּיוֹם עְשִׁים לְבִי בְּרֹאשׁוֹ לְבִירְאוֹת. וְאָז אֵלִים יְשַׁלְשׁוּ כְּרָאוֹת. בְּמוֹ לְבִישׁוֹת. בְּמוֹ לְבִישׁוֹת. בְּמוֹ לְבִישׁוֹת. בְּרֹשׁוֹת. וְיָבְרְשׁוֹת. לְבִישׁוֹת. בְּרִשׁוֹת. וְיָבְרְשׁוֹת. וְיָבְרִשׁוֹת. וְיָבְרִשׁוֹת. וְיָבְרִשׁוֹת. וְיָבְרִשׁוֹת. וְיָבְרִשׁוֹת. וְיָבְרִשׁוֹת. וְיָבְרִשׁוֹת. בְּמוֹם בְּרְשׁוֹת. וְיָבְרִשׁ בְּרִשׁוֹת. וְיָבְרִשׁוֹת. וְיָבְרִשׁוֹת. בְּמוֹם בְּבְשׁוֹת. וְיָבְרִשׁוֹת. וְיָבְרִשׁוֹת. וְיָבְרִשׁוֹת. בְּמוֹם בְּבְשׁוֹת. וְיִבְרִשׁוֹת. בְּמוֹם בְּבְשׁוֹת. וְיִבְּבִּשׁוֹת. בְּמוֹם בְּבְשׁוֹת. בְּמוֹם בְּבְשׁוֹת בְּמוֹם מִבְּבְשׁוֹת. וְיִבְרָבִּשׁוֹת. בְּמוֹת בְּמוֹת בְּמוֹת בְּמוֹת בְּמוֹת בְּמִית בְּמוֹת בְּמוֹת בִּמוֹת בְּמוֹת בְּמוֹת בִּלְשִׁת בְּלִשְׁה שִׁלִשׁ בְּרָשׁוֹת. וְיִבְבְּשׁוֹת. בְּמוֹת בְּבִבּית בְּבִיתוֹת. וְיִבְבְּשׁוֹת. וְיִבְרָבִיעוֹת בְּמוֹת בְּמִבְים בְּלִשְׁה בְּלִשׁה בְּלִשְׁה בְּלִבְשׁה בְּלִשׁה בְּלִבְשׁה בְּלִיעוֹת בְּמוֹ מִלְבְשׁׁה בְּלִשׁה בְּלִשׁת בְּלִבְשׁה בְּלִשׁה בְּלִשׁה בְּלִבְשׁה בְּוֹת בְּבִילְתוֹת בְּמוֹת מִבְּבְּבֹית בְּוֹת בְּיִבְיתוֹת בְּיוֹת בְּיִיתוֹת בְּבִּית בְּבְיתוֹת בְּית בְּיִיתוֹת בְּית בְּית בְּית בְּיִבְית בְּית בְּית בְּית בְּית בְּית בְּית בְּית בּית בְיוֹת בְּית בְּית בְּית בְּית בּית בְּית בּית בְּית בְּיתְית בְּיתְית בְּית בְּבְּית בְּיתְּית בְּית בְּית בְּית בְּית בְּיוֹת בְּית בְּית בְּיוֹם בְּית בְּיו

Den fteht durch Deinen Propheten: Und Einer ruft dem Andern zu und fpricht:

(Gem.) Heilig, heilig, heilig, heilig ift Gott der Heerschaaren; so weit die Erde, reicht seine Herrlichkeit.

in Und mit gewaltigen, mächtig erbrausendem Halle lassen sie die Stimme vernehmen, sich erhebend den Serafim entgegen, die ihnen zurufen: בּבְתוּב עַל־יֵד נְבִיאֶךְ. וְּכְרָא זָה אָל־יֵה וְאָמֵר: בּהוֹשׁ יְיִ צְבָאוֹת מְלֹאׁ בְל־הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ: בְל־הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ: מִשְׁמִיעִ בְּבוֹדוֹ בְּעִשׁ בְּרוֹך אַהִּיר וְהְזָּק מִשְׁמִיעִ בְּיִלְ מְתְנַשְׂאִים לְעָמָת בְרוּךְ יאמָרוֹ: Der Rame d. Berfaffers in 2-fachen Afrofticon: Binjamin b. Schemuel (Amanu) um 4820 = 1060.

וְהַיּוֹת. בּוֹעֲרוֹת מַרְאֵיהֶן בְּנַחֲלֵי־אֵשׁ: בִּוַחַל סוֹבְלוֹת כַּס אֵשׁ אוֹכְלָה אַשׁ: נִסְהָמוֹת נְּוִיוֹתִיהֶן בְּרִשְׁפֵי לַבַּת אֵשׁ: נִאְם הַדְּבּוּר מְשָׁמוֹעַ הַנְּתַּן בָּאֲשׁ: יִסְבְּלוּ סֵבֶל נוֹוְלִים עַל רָאשֵׁיהֶם אַשׁ: יָעִיר לָז לָלָז וָלֹא נִשְׁקַעַת הָאֵשׁ: מְשַׁלְּחִים יָד שְׂרָפִים הַחַת בַּנְפֵי־אֵשׁ: מָשְׁלָכִים בְּכַנְפֵיהֶם נַחֲלֵי לַהֲבוֹת אֵשׁ: נִפְּזָרוֹת לִמְקוֹם רְשַׁעִים לָהַכָנִיעָם בָּאַשׁ: נָאֱלָהִים בָּם בַּדּוֹנַג מִפָּנֵי הָאֵשׁ: בַּיִּת לְחַשְּׁמֵלָה מַרְאָיהָ כָּמַרְאִית אֵשׁ: בִּנֹנָה סְבִיב בַּקָשֶׁת בַּעַנַן אֵשׁ: רָצוֹא וָשׁוֹב הַחַיוֹת דָּאוֹת בַּאֲנַפִּי אֵשׁ: רוֹחֲשׁוֹת בָּרוּךְ כְּבוֹדוֹ בִּלַחַק יִקוֹדֵי אַשׁ: שָׁעוּנוֹת בָּמַאֲמַצֵי רָם שָׁכִינָתוֹ בָאֵשׁ: שׁוֹאֲנוֹת בַּאַרִי קוֹל בְּלַהַב אֵשׁ: מָאֲחָד בֶּהֶר בְּבֶּלֶל בִּית־יַגַעַקֹב אֵשׁ: מַשְׁבִּיעוֹ שְׂרָף לֹהַם שָׁבִיב אֵשׁ: וּמְזְדַעָּזְעִים הֵילֵי מָרוֹם מְשֶׁלְהָבֵי אֵשׁ: וּמֵרַעַשׁ מָתְגַּלְגָּלִים גַּלְגַּלֵי בַּם אֲשׁ: אַף רָקִיעִים אֲדְוֹתָם חֶרַדַּת אֲשׁ: אָז יַשַׁלְשׁוּ בַלְדֶשׁ לַנִּשָׁפָּם בָּאֵשׁ: לְשִׂמֹאל וּלְיָמִין שָׁבֵי שַׂרַפִּי־אֵשׁ: לוֹאֲטִים דְרֶגֶל מִלְהַוָבִיר עֵגֶל אֵשׁ: אָבָּא עִזּוּז וְגִבּוֹר גַעָרָץ בִּרְחֵי אָשׁ: אַלֵיךּ הַעַל שֵׁוַע לוֹקְחֵי דַּת אֲשׁ: מְפַעַל הַר מוֹר נַעַקְד עַלִי עַצִים וַאֵשׁ: מִצוּקָה נָנָצֵיר מִמְדוּרַת עַצִים וָאַשׁ: נָא אָם הַטָּאָה נְמְשָׁכָה וּבְעַרָה כָאַשׁ: נִחוּטֶיךּ יִנֹּלוּ בְּשָׁבְחָךְ עַל כִּפֵא אַשׁ: וַהַכְּפֵא יַפִּנִיעַ לָרוֹכַב בְּמִרְכֶּבֶת אֵשׁ: וְישָׁר יָלִיצוּ בַעֲדֵינוּ חַיּוֹת אֵשׁ:

אָז בְּקוֹל רַעשׁ נְדוֹל אַדִּיר יְדָזְקֹ מֵשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְּעֹם מָעְבִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לִעָפַת שָׁרָבִּים רְעִפְּתָם בָּרוּךְ יאמֵרוּ:)

Cem.) Gelobt fei die Herrlichkeit des Ewigen! — ein jeglicher von feiner Stätte aus.

Aus Deiner Stätte, Du unser König! glänz' hervor und walte über uns, denn wir harren auf Dich, wenn Du wieder herrschen בודי ברוך בבודי יי מפקומו: מפקומן: תופיע ותמלוך עלינו בי מחבים אנחנו קך מתי wirst in Zijon, balb in unseren Tagen für alle Zeit und Ewigkeit thronend. D werde erhoben und geheiliget in Deiner Stadt Jeruschalajim für alle Geschlechter und in alle Dauer der Zeiten! Und unsere Augen mögen schauen Dein Reich, wie das in den Sängen in Deiner Verherrlichung gesprochene Wort lautet, durch David, Deinen frommen Gesalbten:

תְּמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּכְרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלְם וְעֶרְ תִּשְׁכּוֹן: תִּרְגַּדֵּר וְתִּתְכַדִּשׁ בְּתוֹךְ וְרִי וּלְנֵצֵח נְצְחִים: וְצִינִינוּ תִּרְאֶינְה מֵלְכוּתְךְ בַּדְּבְר תַּלְיִנוּ תִּרְאֶינְה תַּלְיֵנִי דְוִר בְּשִׁינִי עָיֶּךְ עַלְּיְנֵי דְוִר מְשִׁיתַ עַלְּיְנֵי דְוִר מְשִׁיתַ

וּאֶחָד לְדוֹשׁ אֵשׁ אוֹבְלָה אֵשׁ: בּוֹעֵרוֹת טוֹעֵנוֹת בִּסְאַך טַרְאֵיהָן
וּאֶחָד לְדוֹשׁ אֵשׁ אוֹבְלָה אֵשׁ: בּוֹעֵרוֹת טוֹעֵנוֹת בִּסְאַך טַרְאֵיהָן
שַּבְנְּדְ בְּעֵין חַשְּׁטִל טִתּוֹךְ הָאֵשׁ: הָלֹא בְּהַרְאוֹתְךְ נַחַת זְרוֹעְדְ
בָּאֵשׁ: וְנַחַתּוֹ וְיִשְּׁטֵל טִתּוֹךְ הָאֵשׁ: הָלֹא בְּהַרְאוֹתְךְ נַחַת זְרוֹעְדְ
בְּאֵשׁ: וְנַחַתּוֹ וְיִשְּׁטֵל טִתּוֹךְ הָאֵשׁ: חָלִים בְּתִים מָדִּינֶה נִשְּׁטֵּ בְּאַשׁ: טְעָרֶם בְּנִיחוֹחַ בְּלֵּבְ נִשְׁבָּי וְנְטָם בְּנִיחוֹחַ בְּעָרָה נָעָתְר בְּעָבְי וְנְטָם בְּנִיחוֹחַ בְּעָרָה נִעְנָי בְּהִיּנְבְּ בְּחָיַנְי בְּבִּי וְנָסְם בְּנִיחוֹחַ בְּעָרָה בְּעָרָה נִעְעָר עִנְיךְ בְּבִיּדוֹ מַאֲכָלְת נָאֵשׁ: נִינְיוֹ בְּהּ וְנְצְּלְּר בְּנְיחוֹחַ בְּעְרָה בְּוֹיְרְת עַצִּים וְבָּעָם בְּעְנָה הוֹנִי דַּת אֲשׁ: בִּנְיוֹ בְּה וְנָבְיִר בְּנְיחִוֹתְ עַמְּרְ בְּנִיחוֹתְ בְּעִיךְ בְּבִּיוֹר בְּבְּיִיתְ עִמְּרְ בְּבְּיִיתְ עִמִּר בְּנְיִיוֹךְ בְּבִּי וְנִינְרְ בְּבְּיִיתְ עִמִּר בְּעָבְי וִיְנִיךְ בְּעִּיְי בְּעִיךְ בְּעִירְ בְּעִינְת אֵשׁ: עַנְקְיך בְּם הִיוֹם הַעְנָה הוֹנִי דְּת אֲשׁ: בְּנְיתְ תְשִׁרְ בְּעִירְרְ בְּעְיִיךְ בְּעִירְר בְּבְיִיתְ עִמְיך בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִיתְ בְּשִׁיבְּת אֵשִׁי בְּעִיתְ עִמְיך בְּיִעְלִיךְ בְּיִיתְיִם בְּעִייְ בְּעִיךְ בְּעִיךְ בְּעִירְ בְּעִיךְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִירְ בְּעִייִי בְּעִים וּעְבִּי בְּיִי בְּעִייִי בְּעִים בְּיִבְיִי בְיִייִי בְּעִבְי בִּיי בְּעִיבְי רְיִים בְשִּיבְּי בְּיִי בְּעִיי בְּיִים בְּיִבְיי בְּיִי בְּעִים בְּיִבְיי בְּיִי בְּעִייִי בְּעִים בְּיִי בְּעִים בְּיִבְיי בְּיִי בְּעִים בְּיִי בְּעִים בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיוֹי בְיִיי בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּי בְּישִׁי בְּיוֹי בְּיִי בְּיִים בְּיִים בְּיוֹי בְּיִים בְּיִים בְּעִיים בְּיוֹי בְּיִים בְּיוֹבְיי בְּיִים בְּיִים בְּיִּבְיי בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹבְיי בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹבְיי בְּיִים בְּיוּבְיי בְּיִים בְּיוּבְיים בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְי

אָרָהָּ :וּ מָלְכוּתְךְּ בַּדָּבֶר תְוֹפִיעַ וְתִּמְלוֹךְּ עַלֵינוּ כִּי מְחַבִּים אֲנַחְנוּ תְרָצִינִה בְעוֹינוּ בִּי עֲחַבִּים אֲנַחְנוּ לְעוֹלֶם וָעֶד הִּשְׁכּוֹן: הִּחְנַּדְּל לְעוֹלֶם וָעֶד הִּשְׁכּוֹן: הִחְנַּדְּל לְנִירְ וַרְוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ לְעוֹלֶם וַעֶּרְיִדִי דָּוִד מְשִׁיחַ לְּעִינִינוּ בְּעִירִי עָזֶךְ עַלִּיִדְי דָּוִד מְשִׁיחַ בְּיִבְינִי בְּוִד מְשִׁיחַ צִּדְהָה :וֹ

ימלך (Gem.) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

(Borb.) In alle Geschlechter wollen wir verkünden Deine Größe und in alle Dauer der Zeiten Deine Weihe aussprechen, und dein Preis, unser Gott, soll aus unserem Munde nie entweichen in alle Zeit und Ewigkeit; denn ein großer und heiliger Gott und König bist Du.

יְמְלֹדְיִי לְעוֹלָם "פּתּה." אֱלֹהִיךְ צִיּוֹן לְדֹר וַדֹר הַלְלוֹיַה :

לְדוֹר נְדוֹר נָנִיד נְּדְּלֶךְ ^{®orb.} יְלְנֵצְח נְצְחִים קְדְשָּׁתְהְ בַּקְדִּישׁ יְלֵבֶצְח נְצָחִים קְדְשָּׁתְהְ בַּקְדִּישׁ יְמִרּשׁ לְעוֹלֶם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ נְבוֹל וְלָדוֹשׁ אָתָה:

וֹיִבְלְתַלְ בַּלְבַּיְרָ יִיְ אֶלֹהֵינוּ עַל בָּלֹ־מַעֲשֶׂיְדְּ וְאֵימְתְּךְ עַל בָּלֹ־מַה־שֶׁבָּרָאתְ וְיִירָאוּךְ בָּלִּ הַמַּעֲשִׁים וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיְךְ בָּלֹּ־הַבְּרוּאִים וְיֵעְשׁוּ כְלָם אֲנְדְּה אַחַת לֵעשׁוֹת רְצוֹּנְךְ בְּלֵבְב שְׁלֵם בְּמוֹ שֶׁיְּדַעְנוּ יֵי צְהֵינוּ שְׁהַשְּׁלְטְּן לְפָנִיךְ עִזֹ בְּיָרְךְ וֹּגְבוּרָה בִּימִינֶךְ וְשִׁמְךְ נוֹרֵא עַל בַּל־מַה־שֶׁבְּרָאתָ:

וֹבְבוֹ מִן בִּבוֹר יִי לְּעַשֶּׁךְ תְּהַלָּהְ לִירֵאֶיךְ וְתִּקְנָה לְדוֹרְשֶׁיךְ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ שִׁמְחָה לְאַרְצֶךְ וְשְשׁוֹן לְעִירֶךְ וּצְמִיחַת

^{*)} Ueberfetjung fiehe Seite 92.

קרו לְדִוֹד עַבְדֶּךְ וַעַרִיכַת נֵר לְבָּן־יִשִׁי מְשִׁיחֶךְ בִּמְהַרָה בִּיְמֵינוּ:

וּבְבֵּלְצֵדִיֹקִים יִּרְאוֹ וְיִשְּׁמְחוּ וִישָׁרִים יַעֲלוֹזוּ וַחֲסִיִּדִים בְּרִנָּה יְנִילוּ וְעוֹלְתָה תִּקְפָּץ־פִּיה וְבֶל־הָרְשְׁעָה בָּלָה בְּעָשָׁן תִּבְלֶה בִּי תַעֲבִיר מִמְשֵׁלֵת זֵרוֹן מִן־הָאָרִץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתְה יְיָ לְבַדֶּךְ עַל כָּל־מַעשִּיךְ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁבֵּן בְּבוֹדֶךְ וּבִירוּשְׁלִים עִיר כְרְשֶׁךְ בַּבְּתוּב בְּדְבְרֵי כְּרְשֶׁךְ יִמְלֹךְ יִי לְעוֹרָם אֱלְהַיִּךְ צִיּוֹן לְדֹר וְדֹר הַלְּלוּיְהֹּ: לְעוֹרָם אֱלְהַיִּךְ צִיּוֹן לְדֹר וְדֹר הַלְלוּיְהֹּ:

לְעוּכָם אֶלהַיִּךְ צִּיּוֹן לְדר וְדר הַלְּלּיּיָהּ: כְרוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁטֶּךְ וְאֵין אֱלוֹהַ מִבּלְעָדִיךְ בִּכְּתוּב וַיִּנְבָּה יְיְ צְבְאוֹת בִּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְּרוֹשׁ נִלְְדָשׁ בִּצְדָכְה. בָּרוּךְ אַתָּה יִיְ הַשֶּׁכֶּךְ תַקְרוֹשׁ:

אַתְּה בְחַרְתָּנוּ מִפֶּל־הָעֵפִים. אֲהַבְּתְּ אוֹתְנוּ, וְרָצִיתָ בְּנוּ.
וְרוֹמַמְּתְנוּ מִבְּל־הַיְּשׁוֹנוֹת. וְקְדֵּשִׁתְנוּ בְּמִצְוֹתֵיך. וְקַרַבְּתְנוּ
מַלְבֵנוּ לַעֲבוֹדְתֶך. וְשִׁמְדְּ הַנְּדוֹל וְהַבְּרוֹשׁ עְלֵינוּ כְּרְאֹתְ:
וַתְּמֶּן־לְנוּ יִיְ שֵּלֹהֵינוּ בְּאַהֲבְה אֶת־יוֹם (מְּמֹנוֹ הְּשִּבְּת
הַאָּרִים) הַוִּבְּרוֹן הַנֶּה. יוֹם תְרוּעָה (מְּמֹנוֹ בְּרוֹן תְּרוּעָה)
מָקְרַא־קֹרֵשׁ זֵכֵר לִיצִיאָת מְצְרֵיִם:
מִקְרָא־קֹרֵשׁ זֵכֵר לִיצִיאָת מְצְרֵיִם:

אָלהינוּ וַאלֹהִי אֲבוֹתִינוּ. יַעַלֶּה וְיָבא וְיַגִּיע וְיֵרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְּׁמַע וְיִפְּקֵר וְיִזְבֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִּקְדּוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אַבוֹתִינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּזְ־דָּוָד עַבְדֶּדְּ. וְזִכְרוֹן יְרוּשְׁלַיִם אַיר כְּרְשֶׁדְּ. וְזִכְרוֹן כָּלֹ־עַפְּדְּ בִּית יִשְׁרָאֵל לְפָּנֶידְּ לִפְּלֵיטָה לְּטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשְׁלוֹם בְּיוֹם הַוֹּכְרוֹן הַנֶּה: זְכְרֵנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְּקְרֵנוּ בוֹ לִבְרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבְדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּם וְחָנֵנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶידְּ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶדְּ חָנוּן וְרַחוּם אָבָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ. מְלוֹךְ עֵל כְּלֹ־הָעוֹלָם כְּלוֹ בִּכְבוֹדֶךְּ. וְהִנְּשֵׂא עֵל כָּלֹּ־הָאֶרֶץ בּיִקְרֶךְּ. וְהוֹפָע בַּהְדֵר נְּאוֹן עֲזֶךְ עַל כָּלִ־ישְׁבִי תַבֵּל אַרְצֶּךְ. וְיֵדֵע כְּלֹ־פָּעוֹל כִּי אֲשֶׁר נְשְׁמָה בְּאֵפּוֹ יִי אֱלֹהִי יִשְׁרָאֵל מֶלֶךְ וּמֵלְכוּתוֹ בַּכֹּל מַשְׁלָה: (מְהַהָּהֵה בְּאַפּוֹ יִי אֱלֹהֵי אָבוֹתִינוּ רְצֵה בִמְנוּתִם בָּלֹּל מְשְׁלָה: (מְהַבְּּה בְּאַבּוֹ יִי אֱלֹהִי אָבְּרֹתִי בְּאַבְּרָתוֹ בְּמִּלְּנִוּ בְּתוֹרְתֶךְ. שַׂבְּעֵנוּ מִפּוּבֶךְ וְשַׂפְּתוֹן בְּמִצְוֹתִיךְ וְתוֹן חֶלְּכֵנוּ בְּתוֹרְתֶךְ. שִׁבְּעֵנוּ מִפּוּבֶּךְ שְׁבָּרְ בְּאָבֶר בְּאָבֶר וְיִנוּחוּ בָּה יִשְּׁרָאל מְקִּדְשׁי שְׁכָּף וְמַבְּרְ אֲמֶת וְלַבְרְּךְ בָּאֶבֶת וְלְבִּרְךְ אֲמָת בִּיִבּרְ אֲמָת בְּרִבְּרְךְ אֲמֶת וְלַבְרְךְ בָּבְרִךְ אַתָּה יִי מֶלֶּךְ עַל בָּלֹ־הָאָרֶץ מְבַרְךְ אֲמֶת וְלַבְרְךְ בְּבְּרִךְ אַבְּרִן מִבְּרִךְ אַבָּר יִי מֵלֶּדְ עַל בָּלֹ־הָאָרֶץ מְבַרְךְ אֲמֶת וֹבִּרְרָן יִמִּר בְּעָבִי בְּרִנְיִ מְבִּרְן בְּבְרִךְ אָבָּר וְיִנוֹח בְּוֹבְרְרְ אֲמָת בְּרִרְ אֲבָּר וְיִנִּלְים בְּעָבִין מְבַרְרְךְ אֵבֶר בְּרִבְּרְ אֵבְּרִן מְבַרְרָךְ אֵבֶּיי שְׁבָּר וְנִבּיר בְּנִבּין מְבִּרְרְן מְבְרִרְךְ בִּיִבְּרְרְ בִּבְּרְרְ בִּבְּרְרְ בְּבְּרְרְ בְּבְּרְרְ בְּבְּרְרְּבְּרְבְּיִי שְׁבָּרְן מְבְּרִבְיְרְ מְבְּרְרְבְּרְ בִּיִנְנִים בְּעָביי וְיִבִּים בְּעָבְי בְּבְרִבּין מְבִּבְרִּךְ אַבְּרִבּין מְבְּרְרְּבְּרְרְבְּיִבְּיִבְיוֹם בְּעָבִיי שְׁבְבִין מְבִּיבְרִים בְּעָבִיי שִׁבְּבִין מְבִּרְיִבְּי בְּבְרִיךְ מִבְּבְיוֹם בְּעִבְיוֹ בְּיִבְּיִים בְּעִבְיוֹ בְּיִבְּיִים בְּעִבְיוֹ בְּבְּיִבְּיִבְּיוֹ בְּיִבְּיִים בְּעִבְּיוֹבְיוֹ בְּבְּיִבְיוֹם בְּעִבְיוֹי בְּיִבְּיִבְיוֹ בְּיִבְיוֹים בְּיִבְים בְּעבְבִיוֹי בְּבְּיִבְּיִבְּיִים בְּיִבְיוֹי בְּיִבְּיוֹי בְּיִבְיוֹבְיוֹים בְּעבִיוֹי בְּיִבְּיוּים בְּעִבְיוֹי בְּבְּבְיוֹבְיוֹי בְּבְּיוּים בְּבְיבְיוּ בְּבְיּבְרְיוֹים בְּעוֹבְיוּים בְּעוֹבְיוּ בְּבְּיוּבְיוּ בְּבְּבְיוּים בְּיוֹבְיוּים בְּעוֹבְיוּים בְּבְיוּבְיוּים בְּבְיוּבְיוּים בְּבְיוּבְיוּים בְּבְּיוּים בְּבְיוּים בְּיוֹבְיוּים בְּבְיוּים בְּבְּיוּבְיוּים בְּבְיוּים בְּבְּיוּים בְּבְּיוּים ב

רְצֵה יָיָ צֶּלהַינוּ בְּעִפְּךְ יִשְׂרָצֵּל וּבִתְפִּלְתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעְבוּדְה לְדָבִיר בִּיתָדְּ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָצֵּל וּתְפָּלָתִם בְּאַהֵּבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן הָּמִיד עַבוֹדַת יִשְׂרָצֵּל עַפֶּדְּ:

וְתָחֶזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךְּ לְצִיוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּחֲזִיר שָׁכִינָתוֹ לְצִיוֹן:

מודים אָנַחְנוּ לְדְּ שָׁאַתְּה דרוּ זִי שֶּלֹהֵינוּ וַאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וְעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגַן יִשְׁענוּ. אַתְּה הוּא לְדוֹר וְדוֹר נוֹדֶה לְדְּ וּנְסַבֵּר תְּ הִלְּ תֶ דְּ. עַ לֹ־־חַ יֵּי נִ וּ הַ מְּ סוּ רִים בְּיָדֶדְ. וְעַלֹּ וְשִׁמוֹתִינוּ הַפְּקוּדוֹת לְדְּ. וְעַלֹּינִפְי דְּ שֶׁבְּכָלִיוֹת לְדְּ. וְשֵׁלֹּנִנְיִ דְּ שֶׁבְּכַלִּיעִת עֶעָרַ

שים מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שֶׁאַתָּה הוּא יִיְ אֱלֹדִינוּ וֵאלֹדֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹדֵי כָלֹ־בָּשֶׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּלֶכוֹת וְהוֹדְאוֹרֵ לְשִׁמְךְ הַנְּיִמְתְּנוּ כֵּן חְחַיֵינוּ יְתַלְיְמֵנוּ וְתָאֱמוֹר וְלָשְׁמוֹר חְמֶּירְּ וְלַצֲשוֹת רְצוֹנֶךְ וּלְעָבְדְּ בְּלַבְר שָׁלֵם עַל־שָׁאַנַחְנוּ מוֹדִים לֶךְ. שָׁלֵם עַל־שָׁאַנַחְנוּ מוֹדִים לֶךְ.

נְבֶּכֶר וְצְּבְרָיִם. הַפּוֹב בְּי לֹא־כְלוּ רַחֲמֶיך. וְהַמְרַחֵם בִּי לארתפו חַסָּדֵיך. מעולם קוינוּ לָךְ:

וְעַל־בָּלְם יִתְבָּרַ דְוִיתְרוֹמֵם שִׁמְדְ מַלְבֵנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וְעָר:

וֹכְתוֹב לְחַיִּים מוֹבִים בְּלְ־בְּנֵי בְרִיתֶּךְ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךְ פֶּלָה. וְיהַלְּלוּ אֶת־שִּׁמְךּ בָּאֶּמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעָזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתְּה יְיָ הַפּוֹב שִּמְךּ וּלִךְ נַאָה לָהוֹדוֹת:

אֶלהַינוּ נָאלהַי אָבוֹתִינוּ בְּרְכֵנוּ בַּבְּרְכָה הַמְשָׁלֶשֶׁת בַּתּוֹרָה הַבְּתוּבָה עַל־יָבִי משָׁה עַלְבֶּךְּ הָאָמוּרָה מִפִּי אַהְרֹן וּבְנִיו פֹּהְנִים עם קְדוֹשֶׁךְ בָּאָמוּר: יְבָרְכְךְ יְיִ יְיִשְׁמְרָךְ: יָאֵר יְיִּוֹפְּנִיו אַלִּיךְ וִיחָבָּךָ: יִשָּׂא יְיָוֹפְּנִיו אַלִּיךְ וְיָשֵׁם לְךְּ שָׁלוֹם:

שים שָׁלוֹם פוֹבָה וּבְרָכָה הֵן וָהֶפֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעֵלֹּ בָּלֹ־יִשְׂרָאֵל עַפֶּדְּ. בְּרְבֵנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ רְאֶחָד בְּאוֹר פְּנֶידְ. בִּי בָאוֹר פָּנֶידְ נָתַהְ לָנוּ יָיֵ אֱלֹהֵינוּ תוֹרֵת חַיִּים וְאַהַבַּת ַהֶּפֶר וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלִוֹם. וְפוֹב בְּעֵינֶיף לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךְ יִשְׂרָאֵלֹ בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָּׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךְ:

בְּבֶפֶר דַיִּים בְּרְכָה וְשָׁלוֹם וּפַּרְנְסָה מוֹכָה נוֹבֶר וְנְכָּתֵב לְפָנִידְּ.אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּדְ בֵּית יִשְׁרָאֵל לְדַיִּים מוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יִי עשׁה הַשָּׁלוֹם:

(Am Sabbath fällt אבינו מלכנו aus).

Deffnen ber Bunbeslabe.

אבינו Unser Bater, unser König! Wir haben gefün= bigt vor Dir!

Unser Vater, unser König! Wir haben keinen König außer Dir!

Unser Bater, unser König! Thue mit uns um Deines Namens willen!

Unser Vater, unser König! Lasse für uns anheben ein neues beglücktes Jahr!

Unser Vater, unser König! Wende von uns ab alle bosen Berhängnisse!

Unser Vater, unser König! Bende von uns ab die Unsichtäge unserer Feinde!

אָבִינוּ מַלְבֵנוּ חָמָאנוּ לפניף: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ אֵין לַנוּ מֶלֶר אֵלֵא אַתַּה: אבינו מלכנו עשה צִמְנוּ לְמַעַן שָׁמֶד: אבינו מלכנו חדש צַלִינוּ שַׁנַה מוֹבַה: אַבִינוּ מַלפנוּ בַּמַל מַעַלִינוּ בַּל־גְּזֵרוֹת בשות: אַבִינוּ מַלְכֵנוּ בַּמֵּל

מַחְשָׁבוֹת שׁנָאֵינוּ:

Unser Vater, unser König! Zerstöre den Rathschluß un= serer Widersacher!

Unser Bater, unser König! Wehre ab von uns jeben Feind und Hinderer!

Unser Bater, unser König! Schließe ben Mund berer, die uns hindern und uns anklagen!

Unser Vater, unser König! Wehre ab Seuche, Schwert, Hungersnoth, Gefangenschaft und Verderben von den Kindern Deines Bundes!

Unser Vater, unser König! Halte bose Krankheit fern Deinem Erbe!

Unser Bater, unser König! Berzeih' und vergieb uns alle unsere Sünden!

Unser Vater, unser König! Lösche ab und lasse schwinden unsere Vergehungen und Verstündigungen aus Deinem Auge!

מלכנו הפו מלכנו כלה אבינו מלכנו סתום שמינינו וּמְקַמְרנֵינוּ: בינו מלכנו כק ופשע מבניבריו אָבִינוּ מַלְכנוּ מנע מנפה מנחלתה: אבינו מלכנו סלח צונותינו: אבינו מלכנו מחה חמאתינו מנג

Unser Bater, unser König! Lösche ab in Deinem großen Erbarmen alle Zeugnisse unserer Schulb!

Unser Bater, unser König! Laß uns zurückkehren in vollkommener Reue vor Dein Antlig!

Unser Vater, unser König! Sende vollkommene Heilung den Kranken Deines Volkes!

Unser Vater, unser König! Zerreiße ben über uns vers hängten bosen Beschluß!

Unser Vater, unser König! Denke unser zu heilvollem Gebächtnisse vor Dir!

Unser Bater, unser König! Zeichne uns in das Buch glück= lichen Lebens!

Unser Vater, unser König! Zeichne uns in das Buch der Erlösung und des Heils!

Unser Bater, unser König! Zeichne uns in das Buch ber Berpflegung und Er= nährung!

אבינו מלכנו מחוק פרחמיה הרבים כל־שטרי חובותינו: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ החזירנו בתשובה אַבִינוּ מַלְכֵנוּ שָׁלַח רפואה שלמה לחולי עמד אָבִינוּ מַלְבֵנוּ לְרַעוֹ רוע גזר דיננו: אבינו מלכנו זכרנו בּוִכרוֹן מוֹב לְפֶנֶיך: אַבִינוּ מַלְכֵנוּ כַּתִבְנוּ בְּבֶבֶר הַיִּים מוֹבִים: אבינו מלכנו כתבנו בְּםַכֶּר נְאָלַרוֹ וישועה: אַבִינוֹ מַלְבֵּנוֹ בַּתִבֵנוּ

Unfer Voter, unfer König! Reichne uns in bas Buch frommer Berdienfte!

Unser Bater, unfer König! Reichne uns in bas Buch ber Berzeihung und Ber= gebung!

Unser Vater, unser König! Lak uns auffprieken bas Beil in naher Zeit!

Unser Bater, unser König! Erhebe die Rraft Jisraels, Deines Bolkes!

Unfer Bater, unfer König! Erhebe die Kraft Deines Gefalbten.

Unser Bater, unser König! Rulle unsere Bande pon Deinen Segnungen!

Unser Bater, unser König! Külle unsere Vorrathskam= mern mit Ueberfluß.

Unfer Bater, unfer König! Bore unsere Stimme, fei schonend und erbarme Dich unser!

Unser Bater, unser König! Nimm an in Barmherzig= feit und mit Wohlgefallen unser Gebet!

אָבִינוּ מֶלְבֵנוּ בַּתְבֵנוּ בַּבֶבֶר זְבִיוֹת: אבינו מלכנו בתבנו ומחילה: אבינו מלכנו הצמח אַבִינוּ מַלפנוּ הרם אַבִינוּ מַלכנוּ הרם אָבִינוּ מַלְבֵנוּ מֵלֵא ידינו מברכותיה: אבינו מלכנו מלא אסמינו שבע: אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ שׁמִע קובנו חום ורחם נינו:

Unser Bater, unser König! Deffne die Pforten des Him= mels unserem Gebete!

Unfer Bater, unfer König! Gebenke, baß wir Staub find!

Unser Vater, unser König! O lag uns nicht leer zu= rucktehren aus Deinem An= gesichte!

Unser Bater, unser König! Möge biese Stunde sein eine Stunde bes Erbarmens und ber Gnade vor Dir!

Unser Vater, unser König! D walte gnädig an uns und an unseren Sprößlin= gen und unseren Angehöri= gen!

Unser Bater, unser König! Thue an uns um berer willen, bie hingewürgt wurden um Deinen heiligen Namen!

Unser Vater, unser König! Thue an uns um berer willen, die hingeschlachtet wurden um Deine Ginheit!

אַבִינוּ מֵלְכֵנוּ פַתַח שערי שמים לתפלתנו: אָבִינוּ מֶלְבֵּנוּ זְכוֹר בִּי־עַפַר אַנַחַנוּ: אַבִינוּ מֵלְבֵנוּ נַא אַל־־ תשיבנו ריקם אבינו מלכנו תהי הַשַּׁעַה הַוֹּאת שָׁעַת רַהַמִים וְעַת רַצוּוֹן מקפניה: אבינו מלבנו חמול עלינו ועל־עוללינו אָבִינוּ מַלְבֵנוּ עֲשֵׂח לְמַעֵן הַרוּגִים עַל־ שם קרשר: אַבִינוּ מַלְבֵנוּ עֲשֵׂה למען מבוחים על־

Unser Bater, unser König! Thue an uns um berer wil= len, die ins Feuer und Was= ser gingen, um Deinen Namen zu heiligen!

- Unser Bater, unser König! Nimm vor unseren Augen Bergeltung für das Blut Deiner Knechte, das vergos= sene!

Unser Vater, unser König! Thue um Deinetwillen, nicht um unsertwillen!

Unser Bater, unser König! Thue es um Deinetwillen und hilf uns!

Unser Bater, unser König! Thue es um Deines großen Erbarmens willen!

Unser Vater, unser König! Thue es um Deines Namens willen, bes großen, mächtigen und erhabenen, ber über uns genannt ist!

Unfer Bater, unfer König! Sei uns gnäbig und erhöre uns; benn wir haben kein

אבינו מלכנו עשה למען באי באש בינו מַלְבֵנוּ נִקוֹם (לְעֵינֵינוּ) נִקְמַת דַּם־ בריה השפוה: אָבִינוּ מַלְבַנוּ עשה למענד אם דרא למעננו: אבינו מלכנו עשה לְמַעַנְרָּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ עשה לְמַעַן רַחֲמֶיךּ הָרַבִּים: אַבִינוּ מַלְבֵנוּ עשה לָמַעוֹשָׁמַדְּ הַנְּדוֹל הנבור והנורא ינִקָרָא עָקינוּ : מלבנו חוננו בי אין בנו

Morgengebet.

Berdienft. Ueb' an บทริ Milb' und Gnade, und hilf uns!

צבקה נחפר והושיענו:

- כהיש שלם. – כהוופה ter Bunbestabe.

סדר הוצאת ספר התורה.

Reiner ift wie Du unter den Göttern, o Berr! und Nichts wie Deine Werke! Dein Reich ift ein Reich aller Ewigkeiten, und Deine Berrichaft geht durch alle Geichlechter. Der Ewige ist Berricher, der Ewige war Herricher, der Ewige wird herrichen in alle Zeit und Ewigkeit. Der Ewige wird Macht verleihen seinem Volfe: der Ewige segne sein Volf mit Krieden!

28 Bater des Erbarniens! Erweise Zijon Gute in Deiner Buld, baue die Mauern Jeruschalajims. Denn auf Dich allein vertrauen wir, König, Gott, hoch und erhaben, Berr

der Ewinkeiten!

אין כַמוֹדָ בַאֵלהִים אַדֹנִי וָאֵין בְּמַעֲשֵיף: מַלְכוּתִדּ וממשלתד בכלידור ודר: יָבָרָדְ אֶת־עַפּוֹ

אַב הָרָחַמִים. הֵימִיבָה בָרָצוֹנְךָ אֶת־צִיוֹן תִּבְנָה חומות ירושלם: כִּי בְּדְּ לְבַד בָּשָׁהָנוּ מֵלֵךְ אֵל רָם ונשא אַרוֹן עוֹלַמִים:

(Beim Berausnehmen ber Thorah fagt man biefes:)

ויהי Und es geschah, wenn auf-brach die Bundeslade, da sprach Mojcheh: Erhebe Dich, Ewiger, baß fich gerftreuen Deine Feinde, und flüchten, die Dich haffen, vor Deinem Ungefichte. Denn von Bijon geht aus die Lehre und bas Wort bes Emigen von Beruschalajim.

וַיָּהִי בָּנָסֹעַ הַאַרֹן וַיּאמֶר משֶהקוּמָה וְיִ וְיָפָצוּ אֹיְבֵיף וָנָנָסוּ מְשַׂנְאֵיךּ מִפָּנִיף: כִּי מציון הצא תורה ורבריני מירושלם:

TITE Gelobt fei, ber ertheilt hat bie Lehre feinem Bolfe Rigrael in feiner Seiligfeit.

" Ewiger! Ewiger! Gott, barmherzia und anädia, langmüthig und reich an Buld und Treue, der bewahret Huld bis ins taufendste Geschlecht, der ver= zeihet Sünde, Missethat und Vergehen.

1127 Serr ber Welten! Erfülle unfre Bitten gum Gegen und gewähre unfern Bunfch. Gieb uns was wir erbitten, und verzeihe uns all unsere Gunben und all bie Sünden ber Leute unfres Saufes; gewähre uns Bergeihung in Liebe und Bergebung in Barmbergigfeit; reinige uns bon unferen Gunben, Bergehungen und Miffethaten. Dente unfer in fegensreichem Bebachtniffe vor Dir, und verhänge über uns Beil und Erbarmen; bente unfer gu gludlichem, langem Leben und gum Frieden, gur Gr. nahrung und Erhaltung; gieb uns Brot gum Gffen und Gewand gur Befleibung, Reichthum und Ehre und Lebensdauer, und gu befleißi= gen Deiner Lehre und zu erfüllen

ברוד שנתו תורה לעמו וַהוִיהוַהאַלר**ח**וּם משאלותינו למובה והפק ועל־בַּל־עונות אַנשׁי בָתִינוּ מָחִירַה בְחֵפֵר מְחִילַה בַרַחַמִים. ומהרנו מחמאינו ומעונותינו ומפשעינו. ווַכְרֵנוּ בַּוֹכְרוֹן שוֹב לפניה בָּפִקְרַת ישוּעַה וַרַחֲמִים. וַזַּכַרנוּ לחיים מובים <u>וארוכים</u> ולשלום לפרנסה וכלכלה. ותו־לנו כחם לאכל ובגד ללבש ועשר וכבוד וארד ימים להגורת בתורתה ihre Gebote; gieb uns Einsicht und Berstand, um zu verstehen und einzusehen die Tiesen des in ihr verborgenen Geistes. Sende Heilung all unseren Schmerzen, und segne jegliches Wert unserer Hand. Fasse über uns segensvolle Beschlüsse zu Heil und Troft, und vereitle jeden über uns gesaßten bösen Beschluß, und lenke das Herz der Regierenden und ihrer Räthe und Angessehenen auf uns zum Heile. Amen! Und so sei es Dir wohlgefällig!

יהיו Mögen Dir wohlgefällig fein die Borte meines Mundes und das Sinnen meines Herzens, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser!

ואני Und mein Gebet an Dich, o Ewiger, komme zur Gnadenzeit! D Gott, in der Fülle Deiner Gnade erhöre mich durch die treue Zuverssicht Deines Heiles!

שריך Belobt fei ber Rame bes Weltenherrn, gelobt feiner Allmacht Rrone und Stätte! Moge Deine Gnade fein mit Deinem Bolte Risrael in Ewinkeit, und die fiegreiche Macht Deiner Rechten lak ichauen Dein Bolt in Deinem Beiligthume! Lag uns zuströmen ben Cegen Deiner Erleuchtung und nimm unser Gebet an in Liebe! Möge es Dein Wille fein, daß Du und in Gnaden das Leben verlängerft, und lag mich meine Stelle haben in der Mitte der Frommen, daß Du Dich mein erbarmest, mich ichüteft und all bie Meinigen und מְצְוֹתְיְהָוְשְׁכֶלוּבִינָהּלְהָבִין וּלְחָשְׁבִיל עִמְכִי סורוֹתִיהָּ וּשְׁלֵח רְפּוּאָה לְכֶּלְּ כֵּכְאוֹבֵינוּ וּתְבְרֵךְ אֶת־כֶּלִּ בְּעֲשָׁהֹ יִדִינוּ וְתְבְּוֹר עְלֵינוּ בְּעֲשָׁהֹ וֹתְבָּמֵל מִעְלֵינוּ וְגְחֲמוֹת וּתְבַמֵּל מִעְלֵינוּ בְּלֵרְנִוּת וְתְבַמֵּל מִעְלֵינוּ בְבְּלֹינוּ לְמוֹבָהוּ וְעִצְיִהְ וְשְּבֶייִהְ עַלֵּינוּ לְמוֹבָה. אָמֵן וְבַן יְהִי בצוו:

יְהְיוּ לְרָצוּן אִמְרֵי־פִּי וְהֶנְיוֹן לִבִּי לְפָנִיךּ יִי צוּרִי וֹגאלי:

ָּרַאָּנִי תְפָּלֶתִי־לְּךְּ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדָּךְּ עֲנַנִי בָּאֱמֶת יִשְׁעָדָ: ^{mreimat.}

בְּרִיךְ שְׁמֵה דַּמְרֵא עְלְמָא.
עם עפָּר יִשְׁיָצָה לְעָלָם וּפְּרָקוּ
מִם עפָּר יִשְׂיָצֵּל לְעַלָם וּפְּרָקוּ
מְקִרְּשָׁ וּלְאַמְטוּיֵא לְגָא מְטוּב
מְקְרְּשֶׁךְ וּלְאַמְטוּיֵא לְגָא מְטוּב
מְקְרְּשֶׁךְ וּלְאַמְטוּיֵא לְגָא מְטוּב
מְקְרְּשֶׁךְ וּלְאַמְטוּיֵא לְגָא מְטוּב
מְיִין בְּטִיבוּתָא וְלָעָהְוּ בְּבִיִּרְ לָן
מְיִין בְּטִיבוּתָא וְלֶהֶוֵא בְּנִיִּרְ לָן
מָלֵי וּלְמִבְּלִי בְּנִירִא בְּנִירִי לְיִי
עַלִי וּלְמִבְּעַר יְיִתְי וְיָת בְּלֹ־דִּי לִי
עַלִי וּלְמִבְּעַר יְיִתְי וְיָת בְּלֹ־דִּי לִי
עַלִי וּלְמִבְּעַר יְיִתְי וְיָת בְּלֹ־דִּי לִי

bie Deinem Bolfe Bisrael angehören. Du ja fpeifest Alle und verbilenest Alle. Du ber Berricher über Alles. Du ber herrichet über Könige, und die Berrichaft ift Dein. Sich ftebe hier als Rnecht bes Beiligen, Sochgelobten. Bor ihm beuge ich mich und por ber Burbe feiner Lehre zu jeglicher Beit. Auf feinen Sterblichen verlaffe ich mich, und auf Reinen, ber Göttlichkeit fich gufpricht, lehne ich mich, - nut auf ben Gott bes himmels, ber da ist ein Gott in Wahrheit und beffen Propheten find Bahrheit und ber in reicher Fulle übt der Liebe und Wahr= heit; auf ihn vertraue ich, und feinem Ramen, bem heiligen und weihevollen, fpende ich Loblieder. Moge es Dein Wille fein, daß Du öffnest mein Berg für bie Lehre und erfülleft die Buniche meines Bergens und bes Bergens Deines gangen Bolfes Jisrael zum Guten, jum Leben und jum Frieden!

Borb. u. Gem.) Höre, Fisrael! der Ewige unfer Gott, ift ein einiges, ewiges Wefen!

ist unser Gott, groß unser Herr, Heiliger, Erhabener sein Name!

ברלו (Borb.) Erhebet ben Ewigen mit mir! und feinen Namen wollen wir vereint Derherrlichen.

75 (Cem.) Dein, o Ewiger, ift bie Große und bie Starte und bie

וָדִי לַעַפָּדְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתִּ הוּא זָן לְכֹלָא וּמְפַרְנֵם לְכֹלָא. אַנִתְּ הוא שַלִּים עַל־כֹלָא. אַנַתְּ הוא דְשֵׁלִים עַל מַלְבַיָּא וּמַרְבוּתָא דִי־לֶדְ הִיא. אֲנָא עַבְדָא דָקְדְשָׁא בָּרִידָ הוּא דָּסָנִדְנָא קַמֵּה וּמְקַמָא ּדִיקָר אוֹבִיִתָה בְּכֶל־עִדָּן וְעִדְּן. ַלָא עַל אֱנָשׁ רַחִצְנָא. וְלָא עַל־ בַר־אֵלְהִין סָמִכְנְצִּת. בָּאֵלָהָא דִשְׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלָהָא קשום. ואוריתה קשום. וּנָבִיאוֹהִי קְשׁוֹט.וּמַחָנֵא לְמֶעְבַּד מַבוון וּקשום. בַּה אֲנָא רָחֵץ. וַלְשַׁמֶה קַדִּישָׁא יַקִירָא אֲנָא אָטַר הַשָּׁבָּחָן: יָהֵא רַעַנְא בָּדְכְּדְ דָתְפָתַח רָבִּי בָּאוֹרַיִּתָא וְתַשְׁלֵם מָשָאָלִין דַּלְבִּי וַלְבָּא דַבָּל־עַפְּדְ ישַׂרָאֵל לְטָב וּלְחַיִּין וָלְשַׁלֶם: נַּרוֹל אַרוֹנֵינוּ כָּרוֹשׁ ונורא שמו: בּרלו לוו אתו שתי מתי וּנָרוֹמָמָה שָׁמוֹ יַחְדַּוֹ: שין ינ הגורלה והגבונה שem. Herrlichkeit, die Macht und ber Glanz, ja Dein Alles im Himmel und auf Erden, Dein, o Ewiger, ist die Herrschaft, und Du bist es, der sich erhebet über Alles als Haupt. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor dem Schemel seiner Füßel heilig ist Er. Erhebet den Ewigen, unsern Bott, und bücket euch vor seinem heiligen Berge; denn heilig ist der Ewige, unser

וְהַתִּפְּצֶרֶת וְהַנֵּצֵח וְהַהוֹר בִּי־כֹל בַּשְּׁמֵיִם וּבְאָרֶץ, לְּדְּ יִי הַמַּמְלְּכָה וְהַמִּתְנַשִּא לְכִר | לְרֹאש: רוּמְמִוּ יִי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַחֲוּוּ לַהַדם רַגְלִי כְּרוֹשׁ הוּא: רוּמְמוּ יֵי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַחֲוּוּ לְּהַר הָרְשִׁי אֶלהֵינוּ וְהִשְׁתַחֲוּוּ לְּהַר לְּדְשׁוֹ כִּי כָּרוֹשׁ יִי אֱלֹהֵינוּ:

על הפל יִתְנַדֵּל יְיִתְקַדַּשׁ יְיִשְׁתַּבֶּח וְיִתְבָּצִּל יְיִתְנַשֵּׁא:
שְׁמוֹ שֶׁלִּכְּלֶךְ מַלְבֵי הַמְּלְכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: בְּעוֹלְמוֹת
שֶׁבִּרְא הָעוֹלְם הַאָּרִוֹ הַבְּא: בְּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרִאִיוֹ וְכִרְצוֹן
הַבְּעוֹלְםוֹת שֶּׁבִּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלְטִים אֲדוֹן כְּלְ־הַבְּיוֹת אֱלוֹהַ כְּלִּדְם:
הַבְּשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחָבִי מָרוֹם הַשׁוֹבן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי כֶּדְם:
הְנְבְשׁתוֹ על־בִּמֵא הַבְּבוֹר: וּבְבן יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְדְּ
הְנִיי אֱלֹהִינוּ לְעִינִי בָּלִּדְּשִׁרוֹ על־בִּמֵא הַבְּבוֹר: וּבְבן יִתְקַדָּשׁ שִּמְיּ בְּנְיִי אֵירוּ לְעִינִי בְּלִּדְּשָׁרוֹ עָרִבּב בְּעָרְבוֹת בְּיָה שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְּבִּנוֹ לִירִב בְּעָרְבוֹת בְּיָה שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְּבָּנִיוֹ שִׁירוּ בְּעִין בְּשׁוֹבוֹ אֶלְזוּ לְּבִּנִי בְּבִּיֹת בְּיָה בְּבִּיוֹ בִיִּי וְנִרְאָהוּ בְּבִּיוֹ לְיִרְב בְּבְּרוֹב יִי צִיוֹן בְּעִין בְּשׁוֹבוֹ אֵלְזוּ בְּבוֹר יְיִ וְרָאָוּ בְּלִרבְּבְּיִ עִין בְּשִׁר יַחְדָּוֹ בְּיִי בְּיִי בְּבְּרוֹ בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִוֹן בְּשִׁרוֹ וְנִבְּלָה בְּבוֹר יִי בְּבְּוֹל בְּיִבְּיוֹ בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִוֹן בְּשִׁרוֹ וְנִיְבְּבְּיוֹ בְּבְיוֹ בְּבְּרוֹב יִי בְּבְּעוֹן בְּשִׁרוֹ וְנִבְּלָה בְּבוֹר: וְּבְבְּעִין בְּשִׁרוֹ עִין בְּעִין בְּשִׁרוֹ לְנִרְבְּה בְּבִּיר שִׁיִרוּ בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִוֹן בְּעִין בְּשׁוּבוֹ אְנְלְזוֹ בְּנִין בְּרִבְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִין בְּבְּבְּיוֹ בְּיִי בְּיִין בְּבְּיוֹב יִיִי בְּבְּבוֹי בְּיִי בְּיִי בְּיִין בְּבְּיוֹב יִי יְבְבְּבּיוֹ בְּיִין בְּבְּיוֹב בְיִי בְּיוֹבְיוֹ בְּיִים בְּבְּיוֹב בְּבְיוֹ בְּבְיוֹם בְּבְּיוֹ בְּיִי בְּיִבְּיוֹם בְּיִי בְּבְּבְּעִין בְּבְּעִין בְּבְּבְּיוֹם בְּיִבְּיוֹ בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִי בְּבְּיִבְיוֹים בְּבְּיוֹ בְּיִי בְּבְּבּייוֹ בְּיבְבּייוֹ בְּיבְּבְיוֹים בְּבְּבּיוֹי בְּיִבְיבְיוֹ בְּיוֹבְיבוּיוֹים בְּיוֹבְיוֹם בְּיוֹבְיוֹים בְּבְּיוֹם בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּעִין בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיִים בְּיִּיוֹים בְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּיוֹים בְּעִיוֹם בְּיִיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּיוֹים בְּבְּבוּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּי

erbarme sich des Bolkes, des von ihm geschüften, und gedenke des Bundes mit den urgewaltigen ühnen und rette unsere Seelen vor bösen Stunden, und wende ab sede fünzdige Regung den von ihm Beschirmten, und begnadige uns zu steter Erhaltung, und ersülle unsere Bünzsche in reichem Maße, in heil und Erbarmen.

אַב דָּנַרְחֲמִים הוּא יְרַחֵם עֵם אֲמוּסִים וְיִזְכְּוֹר בְּרִית אֵיתְנִים וְיַצִּיל נַפְּשׁוֹתִינוּ מִן־הַשָּׁעוֹת דָּרְעוֹת וְיִנְער בְּיֵצֶר הָרַע מִן־ הַנְּשׁוּאִים וְיִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתִינוּ עוֹלָמִים וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתִינוּ בְּמָדָה מוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

בהגיע הש"ץ על הבימה מניח סהית על השלחן ופותח ואומר: וְיַצֵּזוֹר וְיָבֵן וְיוֹשִׁיצֵ לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ. וְנֹאמֵר אָמֵן: הַכֹּל הָבוּ גָרל לַאלהַינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה. כֹּהֵן כְּרְב. יַצְמוֹד (פּלוני בר פּלוני הבון) בְּרוּך שֶׁבְּתֹן תּוֹרָה לְצִמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדְשְׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ הְאִינִיה מְחְבִּימֵת פָּתִי: פִּקּוּדִי יְיִ יְשָׁרִים מְשִׁבְּחַר בְּשְׁבִּיוֹ יִיְ יְשָׁרִים מְשִׁבְּחַר בְּקוֹבִי יִיְ עֹז לְצִמּוֹ יִשְׁרִים מְשִׁבְּחִי־לֵב מִצְוַת יְיִ בָּרָה מְאִירַת צֵינִים: יְיִ עֹז לְצִמּוֹ יִשְׁרִים מְשִׁבְּחַר אֶת־צַמּוֹ בַשְּׁלוֹם: הָאֵר הָמִים דַּרְבּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפְה מָבִן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ:

יום: וְאַתֶּם הַדְּבַּרִים בַּיִי אֱלֹהִיכֶם חַיִּים כְּלְּכֶם הַיּוֹם:

(Der gur Thorah Gerufene fpricht:)

Preiset ben Ewigen, ben Hochgepriesenen!

ברוך יי (Gem) Gepriesen sei ber Ewige, ber Sochgepriesene, für immer und ewig!

ברוך אתה שפוסbt feift Du, Emiger, unfer Gott, herr ber Belt, ber und erforen aus allen Bölfern und uns ertheilt hat feine Lehre. Gelobt feift Du, Ewiger, ber die Lehre ertheilt hat!

בְּרְכוּ שֶׁת־יְיָ הַמְבֹּרְדְּ: בָּרוּדְ יָיָ הַמְבֹרָדְ לְעוּלִם וָעֶד: בֶּרוּדְ אַתְּה יְיָ אֱלֹהִינוּ מֶלֶדְ הָעוֹלֶם אֲשֶׁר בְּחַר־ בָּנוּ מִבְּל־הָעַמִּים וְנָתַן־לְנוּ שֶׁת־תּוֹרָתוּ. בָּרוּדְ אַתְּה יִיָּ עוֹתֵן הַתּוֹרָה:

(Nach ber Borlefung.)

Tina Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott, Herr der Welt, ber uns ertheilt hat die Lehre der Wahrheit und das ewige Leben gepflanzt in unfere Mitte. Gelobt feift Du, Ewiger, ber die Lehre ertheilt hat.

בְּרוּךְ אֲתָה וְיָ אֱלֹהֵינוּ טֶּלֶךְ הָעוֹלֶם אֲשֶׁר נְתַּן־לָנוּ תוֹרֵת אֱטֶת וְחַיֵּי עוֹלֶם נְטַע בְּתוֹכֵנוּ בְּרוּךְ אַתְּה וְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

שסרונן מווה כפ' וירא (בראשית כיא).—.(בראשית כיא וירא (בראשית כיא).

(1. B. M. Cap. 21.)

m Und der Ewiger bebachte Sarah, wie Er gesprochen, und der Ewige that der Sarah, wie Er geredet. Und Sarah ward schwanger

und gebar dem Abraham einen Sohn auf sein Alter um die Frist, die Gott verheißen hatte. Und Abraham nannte den Namen seines Sohnes, der ihm geboren worden, den ihm Sarah gebar, Fizchak. Und Abraham beschnitt seinen Sohn Fizchak zu acht Tagen, wie ihm Gott geboten hatte.

Und Abraham war hundert Jahre alt, als ihm geboren wurde sein Sohn Jizchak. Da sprach Sarah: Ein Lachen hat mir Gott gemacht; wer es hört, wird über mich lachen. Und sprach weiter: Wer hätt' es dem Abraham gesagt: Sarah säugt Kinder! Doch habe ich einen Sohn geboren auf sein Alter.

Und der Knabe wuchs und ward entwöhnt, und Abraham machte ein großes Gastmahl am Tage der Entwöhnung des Fizchaf. — Da sah Sarah den Sohn Hagars, der Mizrischen, den sie dem Abraham geboren hatte, spotten. Und sie sprach zu Abraham: Treib' aus diese Magd und ihren Sohn; denn nicht erben soll der Sohn dieser Magd mit meinem Sohne, mit Jizchaf. Und die Sache war sehr leid in den Augen Abrahams um seines

לְוָהָנְיָוֹ לַפּוֹעֵר אֲשֶׁר־דָּבֶּרְ אתו אַלהִים: וַיִּקְרָא אַבְרַהָם יָּכָּלֶר אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן־שְׁמנַתְ יָמִים בַּאֲשֶׁרָ וַאַבָּרָהָם בָּן־מְאַת שְנָהָ לו את יצחה בנו: אַבְרָהָם מִשְּׁתָּה נָּדוֹל בְּיָוֹם שָׁרָה אֶת־בָּּוְדְהָנְרֻ הַפִּצְרֶית צִשְׁרִיְלֶּרָה לַאַבְרָהָם מְצַחֵק: וַתּאִמֶּר לָאַבְרָהָם נְּרָשֻׁ הָאָטָה הַוָּאת וְאֶת־בְּנָהָ כֵּי לַא יִירַש בַּן־ הָאָמָה הַוּאת עִם־בְּנִי עִם

Sohnes willen. Aber Gott sprach zu Abraham: Nicht lasse dir es leid sein wegen beiner Magd! In allem, was Sarah dir sagt, höre auf ihre Stinume; benn in Jizchaf wird dir ein Same genannt werden.

Doch auch den Sohn der Magd werde ich zu einem Volke machen, weil er bein Same ift. Da machte sich Abraham auf am Morgen und nahm Brot und einen Schlauch Waffer und gab der Hagar, legte es auf Schulter sammt bem Kinde und entließ fie. Und fie gieng und verirrte fich in der Bufte Beer-Scheba. Und das Wasser war ausgegangen im Schlauche, und sie warf das Kind unter einen der Baume. Und fie aina und fette fich fernab um einen Bogenschuß; denn, fagte sie, ich mag nicht zufeben dem Sterben des Rindes. So saß sie fernab und erhob ihre Stimme und weinte. Und Gott hörte die Stimme des Knaben. Da rief ein Engel Gottes bom himmel ber Hagar zu und sprach: Was ist bir, Hagar? Fürchte dich nicht; benn Gott hat ge-

hört auf die Stimme bes Anaben dort, wo er ist. -Stehe auf, nimm ben Anaben, fasse ihn mit beiner Sand! benn zu einem großen Volfe werde Ich ihn machen. Und Gott öffnete ihre Augen, und fie fah einen Wafferborn und ging bin und füllte ben Schlauch mit Waffer und gab dem Anaben zu trinfen. Und Gott mar mit dem Anaben. daß er aufwuchs, und er wohnte in der Wüste und ward ein Bogenschütze. Und er wohnte in der Wiiste Baran, und feine Mutter nahm ihm ein Weib aus dem Lande Mizrajim.

Und es geschah um diese Zeit, da sprach Abimelech und Pichol, sein Heerführer, zu Abraham also: Gott ist mit dir in Allem, was du thust. Und nun schwöre mir dei Gott zur Stelle, daß du nicht trüglich handelst gegen mich, mein Kind und meinen Enkel. Dieselbe Liebe, die ich dir erwiesen, sollst du auch mir erweisen und dem Lande, in welchem du geweilt hast. Und es sprach Abraham: Ich will schwören. Und Abraham

ו אמו אשה מאו רביעי (ובשכת ו)

וְיָהִי בָּעַת הַהִּוֹא וַיָּאמֶר אֲבִימֶּלֶךְ וּפִּיכֵל שַׁר־צְּבָּאוֹ אָלִרְבָּיְ וּפִּיכֵל שַׁר־צְּבָּאוֹ עִמְּךְ בְּכְל אֲשֶׁר־אַנְּתְּה לְּי עמְּה: וְעַתְּה הִשְּׁבְעָה לְּי בֵּאלֹהִים בִּנְה אִם־תִּשְׁׁכֵּר לִי וּלְנִיגִי וּלְנֶכְהֵי בַּחֶּסֶׁר אַשֶּׁרִ־עָשְׂיִתִי עִמְּךְ הַּעֲשֶׁרְ עַמְּרִי וְעִשְׁיִתִי עִמְּרְ אֲשֶׁרְ עַמְּבִּי וְעִם־הָאָרֶץ אֲשֶׁרְ נְרְתָּה בָּהְ: וַיֹאמֶר אֵבְּעָ אֵלֹכִי אִשְּׁבַע: וְהוֹכְחַ ftellte den Abimelech zur Rede wegen des Wafferborns, den die Knechte Abimelechs geraubt hatten. Und Abimelech sprach: Ich weiß nicht, wer das gethan hat; denn weder du haft es mir gefagt, noch habe ich es gehört, außer heute. Und Abraham nahm Schafe und Rinder und gab dem Abimelech, und sie schlossen beide einen Bund.

ויצב Und. Abraham stellte die sieben Lämmer abgesondert. Da fprach Abimelech zu Abraham: Was ift es mit diefen fieben Lämmern, die du abgesondert hingestellt haft? Und er sprach: Weil du sieben Lämmer nehmen follst aus meiner Hand, bamit es mir zum Zeugniß diene, daß ich gegraben diesen Born. Daber nannte man diefen Ort Beer-Scheba, weil sie bort beide geschworen. Und sie schlossen einen Bund in Beer-Scheba. Dann machte sich auf Abimelech und sein Geerführer Bichol und kehrten zurück in das

Land Pelischtim. Und ex pflanzte eine Tamariske in Beer-Scheba und rief dort an den Namen des Ewigen, des Gottes der Ewigkeit. Und Abraham weilte im Lande der Belischtim. viele Tage. אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים: וַיִּפֵּע אַשָּׁלּ בִּבְאֵר שָׁבַע וִיְּרְרָא־ שָׁם בְּשֵׁם יְהְוָה אָל עוֹלְם: וַיָּנְר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פָּרִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים: פ

מניחין ס"ת שני אצל הראשון ואומרים ח"ק על שניהם ומנכיהין וגוללין ס"ת שקראו בו ופותחין ס"ת ב' וקורין למפטיר בפ' פינחם (במדבר כ"ט אי—ו")

(4. Moj 29, 1-6.)

עחדש Und im fiebenten Monate, am Ersten des Monats, follt ihr heilige Berufung haben; feine Arbeitsverrichtung follt ihr thun: ein Tag des Posaunenblasens sei er euch. Und opfert als Gangopfer zum Wohlgeruch dem Ewigen einen jungen Farren, einen Widder, fieben einjährige Schafe ohne Fehl. Und ihr Speiseopfer: Kernmehl, einge= rührt mit Öl, drei Rehntel zum Farren, zwei Zehntel zum Widder und ein Zehntel zu jedem Schafe von den sieben Schafen. Und einen Riegenbock als Sühnopfer, euch zu fühnen. Außer dem Ganzopfer des Neumondes und feinem Speifeopfer und bem beständigen Ganzopfer und feinem Speiseopfer und den Spenden dazu nach Vorschrift, jum Wohlgeruch eine Feuergabe bem Ewigen.

יהוָה פַּרָ שָׁלשָה עָשְרגיִם לַפָּר רְשִּבְעָת הַבְּבֶשִים: וּשָּׁצִיוּ חמאת עַלֵּיכֶם: מִלְבַד עלַת הַחֹנֶ וּמִנְחָתָהּ וְעַכַּרַת וּמִנְחָתָה, וְנִסְבֵיהֶם בָּמִשְׁפַּמָם לָרֵיחַ גִּיחֹהַ אִשֶּׁה (Benn bie Thorah erhoben wird, fpricht bie Gemeinbe:)

nun Und das ist die Lehre, die Moiden vorgelegt ben Rinbern Risrael auf ben Befehl bes Ewigen burch Mofcheh. Gin Baum bes Lebens ift fie ben an ihr Festhaltenden, und wer fie erfaßt, ift felig gepriefen. Ihre Wege find Wege ber Anmuth und all ihre Bahnen Frieden. Dauer ber Tage in ihrer Rechten, in ihrer Linken Reichthum und Ehre. Der Ewige hat es gewollt um feiner Gerechtigfeit willen; Er erhebt die Lehre und verherrlicht fie.

וואת התורה אשרשם לְפְנֵי בְּנֵי יַיַ בְּיַר־משֵׁה: עֵץ־ חיים היא לפחויקים בה מאשר: דרכיה נעם וכלדנתיבותיה שַׁלוֹם: אָרֶך יָמִים בִּימִינָה בשמאולה חָפַץ רָמַען צִרַקוֹ יַגְּדִּיל

(Segensfpruch bor ber Saftarab).

Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott. Berr der Welt. der erwählt hat die wahren Propheten und Wohlgefallen gefunden an ihren Worten, den in Wahrhaftigkeit gesprochenen. Gelobt feift Du, o Ewiger, ber erforen die Thorah und Moscheh, seinen Knecht, und Fisrael, sein Volk, und die Propheten der Treue und Wahrheit. -

Saftarah.

(1. Samuel 1, 1-2, 10.)

ויהי Und es war ein Mann von Ramathajim Zofim nou Gebirge Efrajim, und fein עמו האמת והצרק:

הפטרת יום א' של ראש השנה (בשמואל אי אי-בי יי).

Name mar Elfanah. Sohn Rerocham, Sohnes Elihu. Sohnes Tochu, Sohnes Zuf, ein Efrathi. Und er hatte zwei Weiber: ber Name ber einen mar Channah, und ber Name der andern Beninnah. Es hatte aber Peninnah Rinder, und Channah hatte feine Rinder. Und derfelbige Mann gieng hinauf in feiner Stadt von Sahr zu Sahr, sich zu bücken und zu opfern vor dem Ewigen ber Beerschaaren in Schiloh; und dafelbst maren die beiden Söhne des Gli, Chofni und Binechas, Priefter bem Emigen. War nun ber Tag, ba Elfanah opferte, fo gab er der Peninnah, feinem Weibe, und all ihren Söhnen und Töchtern Theile. Aber der Channah gab er ein Theil für zwei; denn die Channah

liebte er fehr, obschon ber Ewige ihren Mutterschoß verschlossen hatte. Und es frankte fie ihre Nebenbuhlerin, Kränkung über Kränkung, um fie einzuschüchtern: denn verschlossen hatte der Ewige ihren Mutterschoß. Und wie Er also that Jahr für Jahr, so oft sie hinaufging in das Haus des Ewigen, so frankte fie fie, daß sie weinte und nicht af. Da sprach zu ihr Esfanah, ihr Mann': 'Channah, warum weinest du und warum iffest du nicht und warum ist beinem Herzen weh? Bin ich Dir nicht lieber denn zehn Söhne? Und Channah stand auf. nachdem sie gegessen zu Schiloh und nachdem fie getrunken. Und Eli der Priefter faß auf dem Stuhle an der Pfoste des Tempels bes Ewigen.

aber war betrübten Gemüthes und betete zum Ewigen und weinte heftig und that ein Gelübde und fprach: Ewiger der Heerschaaren, wenn Du sieheft auf das Elend Deiner Magd und mein gedenkeft und nicht vergiffest Deiner Magd und gewährest Deiner Magd männlichen Samen, fo will ich ihn schenken dem Ewigen für all feine Lebens= tage, und ein Scheermeffer fomme nicht auf sein Haupt. Und es geschah, als sie viel betete bor bem Emigen, fo beachtete Eli ihren Mund. Da nun Channah zu ihrem Herzen sprach, nur ihre Lippen fich bewegten, aber ihre Stimme nicht gehört murde, fo hielt fie Eli für eine Betrunkene. Und Eli sprach zu ihr: Bis wann willst du wie

eine Betrunkene thun? Lege ab beinen Weinrausch bon dir! Da antwortete Charnah und fprach: Nicht fo, mein Berr! ein Weib fchweren Gemuthes bin ich, und Bein und Berauschendes habe ich nicht getrunken, und fo schüttete ich aus meine Seele bor bem Ewigen. Setze nicht beine Magd einer Tochter der Ruchlosigkeit gleich denn aus der Fülle meines Rummers und meiner Kränkung habe ich bisher geredet. Und Eli antwortete und fprach: Bebe in Frieden, und ber Gott Risraels gemähre bein Begehr, das du von ihm begehret. Und fie fprach: Moge Gunft finden deine Magd in beinen Augen! - Und bas Weib ging ihres Weges und aß, und ihr Angesicht war nicht mehr wie fonft. Und fie machten sich Morgens früh auf und bückten sich vor

dem Ewigen und fehrten guruck und kamen in ihr Saus nach Ramah, und Elfanah erkannte Channah, fein Weib, und der Ewige gedachte ihrer. Und es geschah nach bem Umlauf der Reit, da ward Channah schwanger und ge= bar einen Sohn und nannte seinen Namen Schemuel (Samuel), denn "vom Ewigen habe ich ihn begehrt". Und hinauf ging der Mann Gltanah und fein ganges Bans, dem Ewigen das jährliche Opfer zu bringen und fein Gelübde. Aber Channah ging nicht hinauf, benn fie fprach zu ihrem Manne: Bis entwöhnt ber Anabe ift, bann will-ich ihn bringen, daß er erscheine vor dem Antlik des Ewigen, daß er dort beständig bleibe. Und Elfanah, ihr Mann, sprach zu ihr: Thue was gut ift in Deinen Augen; bleibe daheim, bis du ihn

entwöhnt. Möge nur ber Ewige fein Wort beftätigen! Und das Weib blieb daheim und fäugte ihren Sohn, bis fie ihn entwöhnt. Und fie brachte ihn hinauf mit sich, nachdem sie ihn entwöhnt, mit drei Farren und einem Efah Mehl und einem Schlauch Wein und brachte ihn in das Baus des Ewigen nach Schiloh, und der Knabe war noch jung. Und sie schlachteten den Farren und brachten den Anaben au Gli. Und fie fprach: Bitte, mein Herr! So mahr wie beine Scele lebt, mein Berr, bin ich das Weib, das bei dir hier geftanden, 2um Ewigen zu beten. Um diesen Anaben habe ich gebetet, und der Ewige hat mir gewährt mein Begehr, bas ich von ihm begehrt. Aber auch ich habe ihn geliehen dem Ewigen;

all die Tage, die er lebt, ift er bem Ewigen geliehen. Und er bückte sich baselbst por bem Ewigen. - Und Channah betete und sprach: Es jubelt mein Berg in bem Ewigen; erhöht ift mein Sorn durch den Ewigen. Weit geöffnet ift mein Dlund über meine Jeinde; benn ich freue mich Deiner Sulfe. Reiner ift heilig wie ber Ewige; benn niemand ist außer Dir, nnd es giebt keinen Bort wie unfern Gott. Bäufet nicht Reden des Hochmuths, nicht gehe Trok aus eurem Munde. Denn ein Gott ber Gesinnungen ift der Ewige, und von ihm erwogen werden Die Sandlungen. Der Bogen der Belden bricht, und die Wankenden gürten Macht um. Satte verniethen sich um Brot, und Sungrige feiern. Während die Unfruchtbare sieben gebiert,

welft hin die Kinderreiche. Der Ewige töbtet und macht lebendig, senkt in die Gruft und hebt empor. Der Ewige macht arm und macht reich, erniedrigt, doch erhöht Er auch, richtet empor aus dem Staube den Armen, aus dem Rothe erhöht Er den Dürfti= gen, daß Er ihn feke neben die Edlen, und den Ihron ber Chre theilt Er ihnen zu. Denn bes Ewigen find bie Pfeiler der Erde, auf die Er den Erdball geftellt. Die Tritte seiner Frommen wahret Er; aber die Frevler - in Finfterniß berftummen fie. Denn nicht durch Rraft obfiegt der Mann. Der Ewige, - gerschmettert find feine Haderer, über ihnen in den Himmeln donnert Er. Der Ewige richtet die Enden der Erde und verleihet Macht feinem Könige und erhöht bas horn feines Gefalbten. -

(Segensfpruche nach ber Saftarah.)

Celobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr ber Welt, Hort aller Ewigkeiten, gerecht in allen Zeiten, Du treuer Gott! der spricht und vollbringt, verheißt und ersfült, deß jegliches Wort ist Wahrscheit und Gerechtigkeit.

pewährt bist Du, Ewiger, unser Gott! bewährt Dein Wort, und nicht einer Deiner Aussprüche fehrt unerfüllt zurüd; benn Du, o Gott und König, bist bewährt und barmherzig. Gelobt seist Du, Ewiger, o Gott, bewährt in all seinen Aussprüchen.

the Erbarme Dich über Zijon, bas ist ja die Stätte unseres Lebens, und der Seelenbetrübten hilf auf bald in unseren Tagen! Gelobt seist Du, o Ewiger, der erfreut Zijon durch seine Kinder!

Under Erfreue uns, Ewiger, unser Gott, durch Elijahu, den Propheten, Deinen Knecht, und durch das Reich des Hauses Davids, Deines Geslabten! Möge er bald herbeikommen, und frohloden unser Herz. Aufseinem Thron dann sitzet kein Fremsder, und nicht werden fürder Undere in seine Herrlichkeit sich theilen. Denn bei Deinem heiligen Namen hast Du ihm geschworen, daß nicht

בְּרוּדְ אַתְּהוְיְ אֱבׁינוּ מֶלֶדְ הָעוֹלֶם. צוּרְ בָּל־הָעוֹלֶמִים. צַּהִּיק בְּכָל־הַדְּרוֹת. הָאֵל הַנָּאֲמָן. הָאוֹמֵר וְעוֹשֶה. הַמְּדַבֵּר וּמְקַיֵם. שֶׁבָּל־ דְּבָרִיו אֱמֶת וְצֶדֶק:

נְצֶּמְלוֹ אַתְּחהוֹאיִי אֱלֹהֵינוּ. וְנֶאֲמָנִים דְּבָרִידְּ.וְדְבָר אֶחָד מְדְּבָרִידְ (אָחוֹר) לא־יִשוּב (וְרַחֲטָו) אָתְה. בְּרוּדְ אַתְּחיִי הָאֵלֹ הַנָּאֲטָן בְּכְלֹ־דְּבְרִיוֹ: הָאֵלֹ הַנָּאֲטָן בְּכְלֹּ־דְּבְרִיוֹ: בִּית חַיֵּינוּ. וְלַעַלוּבַת נָפָשׁ בִּית חַיֵּינוּ. וְלַעַלוּבַת נָפָשׁ בְּרוּדְ אַתְּה יִיְ מְשַׂמֵּחַ צִיוֹן בְּרוּדְ אַתְּה יִיִ מְשַׂמֵּחַ צִיוֹן

שַׁפְּחֵנוּיִיְאֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיְהוּ הַנָּבִיא עִבְּהֶּךְּ. וּבְמַלְכוּת בִּית דְּוִד מְשִׁיחֶדְּ. בִּמְהַרָה יָבֹא וְיְגֵל לְבֵּנוּ. עַלֹּ־כִּסְאוּ לֹא־יֵשֶׁב זְר. וְלֹא־יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת־בְּבוֹדוּ. כִּי בְשֵׁם כְּךְשְׁךְּ נִשְׁבַּעְתָּ verlöschen foll sein Licht in alle Beit und Ewigkeit. Gelobt feist Du, o Ewiger, Schilb bes Davib!

by Rur die Gotteslehre, ben Gottesbienft und bas Propheten= wort (und für biefen Gabbathtag) und für biefen Tag bes Gebächtniffes, ben Du uns gegeben, Ewiger, unfer Bott, (gur Beihe und Rube,) gur Chre und Berherrlichung, - für alles bas, Emiger, unfer Gott, banten wir Dir und fegnen Dich. Gebencbeiet fei Dein Name in bem Munbe alles Lebenden beständig und in alle Beit und Ewigkeit! Dein Bort ja ift Bahrheit und für ewig beftehend. Gelobt feift Du, Emiger, Ronig über die gange Erbe, ber heiligt (ben Cabbath und) Fisrael und ben Tag bes Gebachtniffes.

לו שֶלא־יִכְבֶּה גֵרוּ לְעוֹלְם וָעֶר. בָּרוּךְ אַתָּה וְיָ מְגִן דָּוַר:

על־הַתוֹרָה וְעַל־הַעַבוֹרָה וְעַל־הַגְּבִיאִים וְעַל־יוֹם הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם הַנְּבְרוֹן הַנֶּה שָׁנָתִתְּ לְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לְקָרָשָׁה וְלִמְנוּחָה) הַבְּרֹן יִי שֶּׁרְהַינוּ אֲנַחְנוּ הַבְּרֹך יִי שֶּׁרְהַינוּ אֲנַחְנוּ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךְ בְּכִים אוֹתְדְּ הַמִּיד לְעוֹלָם וְעֶד. וְּדְבַרְךְ הַמְיד לְעוֹלָם וְעֶד. וְּדְבַרְךְ אֲמָת וְכַנְּם לְּעֵד: בְּרוּךְ אֲמָת וְכַנְּם לְעֵד: בְּרוּךְ הַאָרֶץ, מְבַרְהַשׁ (הַשְּבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּבְּרוֹן:

שוני (שות Sabbath merben bie folgenben brei Stüde gebetet.)
יְקוּם פּוּרָלָן מִן־שְׁמֵיָּא חָבָּא וְהִהְבָּא וְרַחֲמֵי וְהַיִּי אָרִיבִי וּמְזוֹנֵי
יְקוּם פּוּרָלָן מִן־שְׁמֵיָּא חַבָּא וְהַהְבּא וְרַחֲמֵי וְהַיִּי אָרִיבִי וּמְזוֹנֵי
הַיִּא וְלַיְּמָא זִיְרְעָא דִי לָא־יִבְּסְל וְדִי לָא־יִבְטָל מִפְּתְנָּמִי אוֹרְיָתָא
לְמָיְבָּן וְרַבּּנָן חֲבוּרָתָא לַדִּישָׁתְא. דִּי בְּאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל וְדִי בְּבָל
לְכִישֵׁי כַלֵּי. וּלְבִישֵׁי נַלְיָתָא. וּלְבִישֵׁי מְתִיבָתָא. וּלְדַיָּנֵי דִּי־בְבָא.
לְבִישׁי כַלֵּי. וּלְבִישֵׁי נַלְיָתָא. וּלְבִישִׁי מְתִיבָתָא. וּלְבַל־מָן דְּעָסְקִיוּ

בְּאוֹרַיְתָא. מַלְבָּא דְעָלְטָא יְבָרְךּ יָתְהוֹן. יְפִישׁ חַנִּיהוֹן. וְיַשְׂנֵּא יוֹמֵיהוֹן. וְיִהֵן אַרְכָה לִשְׁנִיהוֹן. וְיִתְפְּרְכוּן וְיִשְׁהֵיוְבוּן מְן־בָּל־עָקָא. וּמִן־בָּל־מַרְעִין בִּישִׁין. מֶרָן דִּי בִשְׁמַיָא. יְהַא בְּסַעְדְּהוֹן בָּל־זְמַן וְעִדְן וְנֹאִמֵר אָמֵן:

המתפלל ביחידות אינו אומר יקום פורקן זה ולא מי שברך.

יְקוּם פּוּרָקּן מִן־שְׁמָיָא חָנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֵריכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסַיַּגְהָא דִשְׁמָיָא וּבְרִיוּת נּוּפָא וְנְחוֹרָא מֵעַלְיָא. זָרָעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִּי לָא־יִפְּסֶק, וְדִי לָא־יִבְּטְל מִפּּתְנְּמֵי אוֹרַיְתָא. לְכָל־קְהָלָא זַּדִּישָׁא הָדן. רַבְרְבָיָא עם זְעַרָּא. מַפְּלָא וּנְשֵׁיָא: מֵלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרְדְּ יִתְכוֹן. יְפִישׁ חַזִּיכוֹן. וְיִשְׁנֵא יוֹמֵיכוֹן, וְיִפֵּן אַרְכָה לִשְׁנִיכוֹן, וְתִתְפְּרְקוּן וְתִשְׁיִבוֹן מִן־בָּל־ עָקָא. וּמִן־בָּל־מַרְעִין בִּישִׁין: מָרְן דִּי בִשְׁמַיָּא יְהַא בְּסַעִּדְּכוֹן כָּל־

מִי שֶׁבֵּרֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְּהָק וְיֵעִקב הוּא יְבַרֵךְ אָת־בָּלֹּד הַקְּהָלֹ הַקְּדְוֹשׁ הַיָּה. עם בְּלֹ־קְּהְלֹוֹת הַלֹּדְשׁׁ. הַם וּנְשֵׁיהָם וּבְנֵיהָם וּבְנִיהָם וּבְנוֹתִיהָם וְכֹל אֲשֶׁר לְהָם. וּמִי שֻׁמִּיְחֲדִים בְּתֵּי כְנַסִיּוֹת לְתְפִּלָּה. וּמִי שֻׁבִּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר וְיֵיִן וְמִי שֹׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהִתְבֵּלֵל. וּמִי שֶׁבּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר וְיֵיִן לְקְדּוּשׁ וּלְהַבְּדְּלָה. וּפַת לְאוֹרְחִים. וּצְדְּקְה לַעַגִיִים, וְכָל־מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצְרְבֵי צִבּוּר בָּצֵאמוּנְה. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְשַׁלֵּם שְּׁכָרָם. וְיִסְלַח בְּלִרְמֵוֹת בְּלֹרתְוֹנִם, וְיִסְלַח בְּלִרמְחָלָה בְּלִרְמִעְשֵׂה יְדֵיהָם. עם בְּל־יִשְׂרָאֵל וְיִיִּבָּא הַתְּיִבְם. עִם בְּל־מִעְשֵׂה יְדֵיהָם. עם בְּל־יִשְׂרָאֵל אָחָה בְּכָל־מִעִשֵּה יְדֵיהָם. עם בְּל־יִשְׂרָאֵל אָחָה בְּכָל־מִעִשֵּׁה יְדֵיהָם. עם בְּל־יִשְׂרָאֵל אָחָה וְנִיִּבְלָח וְנִאֹבְר אָמֵן:

הְפִּלָּה בַּעַר שְׁלוֹם הָאָרֶץ

אָדוֹן עוּלָם וְאַכ הָרַחֲמִים. רַגּוֹתן לַיָּצֵף כֹּחַ וּלְאֵין אוֹנִים צָּאָמָה יַרְבֶּה. הַנּוֹתֵן חָכְמָה לַנְּכוֹנִים עוֹ וְהוֹד לַמּוֹשְלִים הָרַק נָא אָרת שָׁפַּע בִּרְכוֹתִיךְ עַל

אֶרץ מולַדְתַנוּ הָאָהוּבָה

רַפָּא אֶת שִׁבְרָה, הָקֵם אוֹתָה מִשִּׁפְלוּתָה וְהָרֵם כַּרְנָה בְּכְבוֹד. שְׁלַח אוֹרְךּ וַאֲמִתְּדְּ לְכָל הַשָּׂרִים וְהַבְּּלְיִדִים הַבְּּלְיִדִים הַבְּּלְיִדִים הַבְּּלְיִדִים הַבְּּלְיִדִים הַבְּּלְיִדִים הַבְּּלְיִדִים הַבְּּלְיִרִם הַבְּּלְיִ וְדִיהֶם הִּרְצָה. אָיָא שָׁא יוֹשְׁבִידָ. בְּרֵךְ אָת מֵצְשֵׁיהֶם וּפִּעַל יְבִיהֶם הִּרְצָה. אָיָא שָׂא יוֹשְׁבִידָ. בְּרֵךְ אָת מֵצְשֵׁיהֶם וּפִּעַל יְבִיהֶם הִּרְצָה. אָיָא שָׂא גֵם לְכָל עַמֵי הַתָּבְל וְרוּחַ נְכוֹן חַבֵּשׁ בְּכְרְבָּם וְוִעְשׁוּ כָלְם אָנְהָה אָהָת לְהַכְּרִית חֶרֶב מוֹן הָאָרֶץ וֹיִתְרָצֵל יִשְׁבּוֹן לְבָּעַחְ הַשְּׁבְּוֹן נוֹאל וְבִן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

Gebet um das Wohl des Reiches

Allgütiger, der Du Kraft und Heil verleihest den Menschenkindern, Weisheit, Macht und Würde der Obrigkeit, spende die Fülle Deines Segens

unserem geliebten Vaterlande,

sowie den gesetzlichen Behörden, denen die Fürsorge für des Reiches und Landes Wohl und Ordnung obliegt. Lasse, o Herr, den Geist des Friedens und der Eintracht, der Liebe und Gerechtigkeit überall herrschen, auf daß sich das Vaterland entwickle zu hoher Blüte und zu einem neuen Aufschwung in allen Werken des Guten und Edlen. Amen!

(Um Sabbath wird bas Folgende überschlagen und hier fogleich אשרי יושבי ביתד 6. 179 angefangen.)

Vom Schofar.

Der von uns als Neujahrstag begangene Erste bes siebenten Monats wird in der heiligen Schrift nur als "Tag des Halles" (יים תרועה) und "Gedächtniß des Halles" (זכרון) bezeichnet, ohne nähere Angabe, was es mit diesem "Salle" oder "Jubeln" für eine Bewandtniß habe. Daß ber Ton des Schofar gemeint sei, der an diesem Feste vernommen werden folle, wie an dem Berfohnungsfeste des Jubeljahres, ftellt die lleberlieferung fest, die einen eben so großen Reichthum in der Darlegung von Beziehung und Bedeutung des Schofartones entfaltet, als gerade hier das Bibelwort spärlich und faft rathfelhaft nur andeutet. Das Inftrument felbft, bas Widderhorn, tritt in Berbindung mit der Opferung Sfaats, und wird durch den Widder, der für den schon zum Tode bereiten Erzvater eingetreten, die Beziehung auf jenen großen Aft der Gottergebung Abrahams, der das Theuerste willig zu opfern bereit mar, so wie auf die fegensvolle Verheißung Gottes nach jener schweren Brüfung nahe gelegt. In den biblischen Erzählungen, namentlich in den prophetischen Reden, tritt gerade der Schofar als das national-religiöse Instrument burchweg auf. Er erscheint als Begleiter ber Offenbarung Gottes und ift zu ven gewaltigen Naturstimmen, die in diesem erhabenen Vorgange erschütternd und erweckend vernommen murben, gleichsam ber eigens ber religiöfen Seite besfelben entsprechende Ton. "Die Stimme des Schofars ertonte immer mächtiger. Moscheh redete und Gott antwortete ihm laut" (2 M. 19, 19). Dies giebt ihm die eigene Weihe, er wird eine Art himmlischer Stimme, fehlt darum auch nirgends, wo eine erhabene Bufunft der Erlöfung und Wiederbelebung, der Wiederherftellung und Erneuung Fisraels und der ganzen Welt, so wie eines Weltgerichtes, in prophetischer Schau berfündet wird, und mit Anspielung auf Bf. 81, 4-5 wird er das bedeutsame Zeichen des Gerichtstages, den Gott alljährlich in dem Jahresbeginne eingesett. (Jef. 18 3): "All ihr Weltbewohner und auf Erden Weilende! wenn das Panier auf ben

Bergen ragt, febet hin, und wenn der Schofar erhallet, horchet!" (Sechar. 9, 14): "Und der Ewige, Gott, wird ben Schofar erhallen laffen und einherziehen in den Wettern Themans." (Jef. 27, 13): "Un demfelbigen Tage wird in den großen Schofar gestoken, und es kommen die Verlorenen im Lande Aschur und die im Lande Mizrajim Berirrten, und bucken sich bor Gott auf dem heiligen Berge in Jeruschalajim." So areift der Schofarton in die wunderbare Vergangenheit Sisraels zuruck und in feine ideale Zukunft voraus, und er wird gleichzeitig ein Ruf ber Erinnerung und hoffnung. - Aber auch bei festlichen Vorgängen, bei der Ginsekung und Hulbigung der Könige in Fisrael ward der Schofar vernommen (1 Kön. 1, 39). Daher der Ausdruck תרועת מלך "Rönigsjubel" (4 Mof. 23, 21). So erscheint er denn auch am Jahresbeginne gleich= fam als Hulbigungston für den als Herrn der Welt und der Geschicke der Menschen, als den, der die Lebensloofe jedem Einzelnen zumißt und theilt, den in feinem Weltkönigthum anerkannten Gott Jisraels, wie denn im Tempel mit dem schmetternden Drommetenklange, dem Zeichen festlicher Erhebung, vereint sein Hall gehört wurde. "Es erhebt fich Gott beim schmetternden Klange, der Ewige beim Schofartone" (Bf. 47, 6). "Mit Drommeten- und Schofarklange jubelt vor dem Könige, dem Herrn" (Pf. 98, 6). So ift er ber hörbare Ausdruck des Gedankens, welcher in der in den Malchujoth1) aus den geläufigen prophetischen Berkündigungen von dem Gottesreiche auf Erden, von der einmüthigen Anerkennung der nöttlichen Gerrschaft und Gerrlichkeit in dem gläubig und willig zu feinem Dienste vereinten Jisrael so erhaben gefaßten Unschauung hervortritt, wie die Erinnerung an das Opfer Abrahams und die Offenbarung am Sinai in den Sichronoth und Schofaroth2) in ihm und durch ihn ihren Ausdruck finden. - Aber auch der Ton felbst, der "angstvoll sich brechende" und "stöhnende", aufschmetternde und lang aushallende, hat

¹⁾ Maldujoth ift ber Name ber ersten Abtheilung im Mußafgebete (S. 187—191).

[&]quot;) Sichronoth heißt die zweite (S. 192—195); Schofaroth bie britte Abtheilung (S. 197—199) im Mußafgebete.

feine Symbolit gefunden. Er ift ein Wert- und Mahnruf an bas in fündigem Weltwefen eingeschlafene Gemiffen zur Reue und Ermunterung, ju neuem dem Dienste Gottes und der Erfüllung feiner Lehre und Gebote geweiheten Leben. - "Wiewohl bas Blasen auf dem Schofar am Jahresbeginne ein biblisches Gebot ist, so enthält es doch die Andeutung: Ihr Schlafende, wachet auf aus enrem Schlafe, und ihr Betäubte, raffet euch auf aus eurer Betäubung! Prufet eure Lebenswerke und fehret reuig gurud und gedenket eures Schöpfers, ihr, die ihr die Wahrheit vergeffet um weltlichen Tand und eure Lebenszeit hingehen laffet in Gitlem und Nichtigem, das nicht frommt und nicht rettet! Blidet nach euren Seelen und beffert euren Wandel und eure Werke! Berlaffe Jeder von euch feinen fündigen Weg und seine unfrommen Gedanken!" (Maimonides von der Teschubah.) Es mahnet der Ton zur Rüste und Bor-bereitung auf den Tag der Sühne und Vergebung, und wird gleichsam die Anwendung bes Prophetenwortes, bas in beftimmten und engem Sinne junachft gesprochen worden: "Wird wohl der Schofar in der Stadt geblasen, ohne daß das Bolk aufschreckte?" — (Amos 3, 6) — in dem allgemeineren und weiteren, daß mit dem Erklingen diefes Tones ernstere Sammlung und tiefere heiligere Stimmung eintreten folle und muffe. Es war der Schofar Signal, daß die Berftreueten fich sammelten: (Neh. 4, 14): "Wo ihr die Stimme bes Schofars vernehmet, dort fammelt euch zu uns! Unfer Gott wird für uns ftreiten!" — (Joel 2, 1): "Blafet den Schofar in Zijon!" — um bei ber nahenben Gefahr und Strafe zur Undacht und Buße zu mahnen und zu bereinigen, wie in den Zeiten des Zuges durch die Bufte unter Moscheh die Drommeten zur Verfammlung und zum Aufbruche riefen. Ward fein Ton vernommen, so zeigte sich eine drohende Gefahr, eine drängende Noth in Aussicht. Daber der Prophet von fich felber fagt: "Mein Inneres, mein Inneres! ich gittere: die Wande meines Bergens drohnen! . . . Denn bie Stimme des Schofar haft du vernommen, meine Seele! ben Rriegestarm!" (Gerem. 4, 19.) - Nahe genug legte fich daher die Erinnerung an die Schauer und ben Graus bei der Berftörung des Tempels und der Gottesftadt, und mit

dem "Ariege und Kanipfe" trat in leichte Berbindung die Unschauung von dem Ringen und Kämpfen mit dem Gundigen im Menschen und nit den Greigniffen des verhüllten und räthselvollen Lebens und seiner Schickungen. Geschichte und Leben, Bergangenes und Zukünftiges, Nationales und Religiöses, Erhebendes und Niederbeugendes, die Hinmeisung auf die Erhabenheit Gottes, wie auf die Sündigkeit des Menschen, - alle diese verschiedenen Seiten und Gegenfätze traten in dem Schofartone den Weisen des Midrasch, den Auslegern und Deutern des göttlichen Gesetzes heraus und find von Sängern und Dichtern in den mannigfaltiasten Wendungen benutt und ausgesprochen worden; der ganze Kreis von Vorftellungen beherrscht die Feier des Jahresbeginnes und hat das biblische Gebot mit einer Fülle erwecklicher und ergreis fender Bilder und Gedanken umschlungen. Ernst und Weihe ift durch diese Betrachtungs- und Empfindungsweise dem Weste selbst, wie der ihm zum charafteristischen Zeichen dienenben Ginsegung aufgedrückt worden, und für den empfängglichen, einer religiösen Anregung noch juganglichen Sinn wird der ernst mahnende Ton den Beginn eines neuen Lebensabschnittes zu würdiger Erhebung und tieferem Sinnen einleiten. Es darf auch jest die uralte Stimme zur Erinnerung, b. h. jur Ginkehr ins Innere, jur Berjungung und Erneuung geiftigen Lebens und religiöfer Innigfeit, zur Mahnung an die ewigen Bflichten gegen einen heiligen Bund, an eine hohe Bergangenheit und eine hehre Zukunft dienen. Der an das Dhr dringende und zunächst nur an dies fich wendende Sall foll in dem Innersten des Hörenden wiederhallen und darin bleiben, und in dem erregten Verlangen nach dem Ewigen und Beiligen feine eigentliche Wirkung und Frucht, fo wie in ber Erweckung zu neuem gottgefälligem Sinnen und Thun feine Erfüllung und Bemährung finden.

סדר תקיעת שופר.

(כשבת אין תוקעין).

בקצת קהלות אומרים מזמור זה ז' פעמים.

(מ) לַמְנַצַּחַ לִבְנִי־קְרַח מִזְמוֹר: כָּל־הָעַמִּים הִקְעִּוּ־כָּף הָרִיעִּוּ
לֵאלהִים בְּקוֹל רָבָּה: בִּי־יְיָ עַלְיוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ בָּדוֹל עַל־בָּל־הָיָאֶרִץ:
יַבְּבַּר עַמִּים הַּחְהֵינוּ וּלְּאָמִים הַחַת רַנְלֵינוּ: יִבְהַר־לְנוּ אֶת־נַחְלָתנוּ
אֶת־נְּאוֹן יַעַקְב אֲשֶׁר־אָהַב סֶלְה: עַלָּה צֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְיִ בְּקוֹל
שוֹפָר: זַמְּרוּ צֱלְהִים זַמֵּרוּ זַמְּרוּ לְמַלְבֵנוּ זַמֵּרוּ: כִּי מֶלֶךְ כָּל־
הָאֶרץ צֱלֹהִים זַמְּרוּ מַשְּׁכִּיל: מֶלֶךְ צֶלֹהִים עַלְ־גּוֹים צֶלְהִים יָשֶׁב וּ
עַל־בַּפָּא קְדְשׁוֹ: נְדִיבִי עַמִּים נָצֶּסְפוּ עַם צֵּלֹהֵי אַבְרָהָם כִּי
לַאלֹהִים מָנְנִי־אָרִץ מָאֹד נַעַלָה:

תחנה לתוקע קודם התקיעות.

רכון העולמים אתה צויתנו כתורתך הקרושה לתקוע בשופר לפניך ביום
הזכרון הזה ככתוב ובחדש השביעי באחר לחדש מקרא קדש יהיה לכם
כל מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם. ובדברי קדשך כתוב
לאמר תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו כי חק לישראל הוא משפט לאלהי
יעקב. ונאמר אשרי העם ידעי תרועה יי באור פגיך יהלכון. בשמך יגילון
כל היום ובצדקתך ירומו. כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרום קרננו: ובכן
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב שתהא השעה הזאת שעת רחמים ועת רצון מלפניך ויעלה זכרוננו
לפניך לרחמים ולרצון ככתוב בתורתך והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם.
ונאמר ונזכרתם לפני יי אלהיכם ונושעתם מאיביכם. כלה כל צר ומשמין
מעלינו וסתום פי אויבינו ומקטרגינו. וזכרנו לחיים טובים ולשלום ביום
הזכרון הזה. הרם קרן ישראל עמך ומלוך אתה עלינו ברחמים. ותשב על
כסא רחמים. ובמקום דין תעשה רחמים. ברוך אתה בעל הרחמים:

קוֹלִי שָׁמֶעָהָ צֹּל תַּעְבֹם צִּוְנְדְּ לְרַוְחָתִי לְשַׁוְעָתִי: (איכה ני ניו)
ראש־דְּבְּרְדְּ אֶמֶת וּלְעוֹלָם כֶּל־מִשְׁפֵּט צִּדְּכָךְ: (תהלים קּיש קים)
עֵּרֹב עַבְּדְּדְּ לְטוֹב אַל־יַעַשְׁקָנִי זַדִים: (תהלים קיש קכיב)
שִׁשׁ אָנֹכִי עַל־אִמְרָתֶדְ בְּמוֹצֵא שָׁלָל רֶב: (תהלים קיש קסיב)
טוּב טַעַם וָדַעַת לַבְּדְנִי בִּי בְּמִצְוֹתֶיךְ הֶאֶבְנְהַי: (תהלים קיש סיו)
נְדְבוֹת פִּי רְצַה־נָא יְיָ וּמִשְׁפְּטֶיךְ לַמְדֵנִי: (תהלים קיש קיש קיום

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלֶם אֲשֶׁר קְדִשְׁנוּ בְּמִצְוֹתִיו וְצִנְּנוּ לִשְׁמוֹעַ קוֹל שוּפָר: בָּרוּךְ אַתָּהיִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֲיְנוּ וְקִיְמָנוּ וְהִנִּיעָנוּ לַזְּמֵן הַזֶּה:

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה: תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה: תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךְ יְיָ אֱלֹהֵי וַאלֹהֵי אֲבוֹתֵי שֶׁהְקִעוֹת קשריק שֶׁצְּבַּוְהֵנִּי הּוֹקְעִים הַיִּוֹם הַעֲשֶׂה מָפֶּנָה עֲטְרָה עַל יֵד הַפְּטוּנֶה שרשיה לְהְיוֹת עוֹלֶה וְלֵישֵׁב בְּרֹאשׁ אֱלֹהֵי וְיַעֲשֶׂה עִפְּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וַיִּמֵלֵא עָלֵינוּ רַחֲמִים. בָּרוּךְ בַּעַל הָרְחֲמִים:

תקיעה: שברים: תקיעה: תקיעה: שברים: תקיעה: תקיעה: שברים: תקיעה:

שב יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנִיךּ יָיָ אֱלֹהַי וַאלֹהֵי אֲבוֹתִי שֶׁהְּקִיעוֹת קּשׁיק שֶׁאֲנַחְנוּ הּוֹקְעִים חַיּוֹם הְּהָא מְרוּקְמֶת עַל הַיְרִיעָה עַל יִד אֵלְיָהוּ זָכוּר לַטּוֹב וישׁוּע שֵּׁר הַפָּנִים וְשֵּׁר מטטרוּן וְהִפְּלֵא עָלִינוּ בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַהָּה בַּעַל הְרַחֲמִים:

תקיעה: תרועה: תקיעה: תקיעה: תרועה: תקיעה:

תקיעה: תרועה: תקיעה גדולה:
יְּבְנֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךְ יְיִ אֱלֹהֵינוּ וַאלֹהֵי אֲבוֹהַינוּ שֶׁיָעֵלוּ אֵלוּ
הַפַּלְצָּבִים הַיּוֹצְאִים מִן הַשְּׁבָּרִים וּמִן הַתְּּקִיעָה וּמִן הַשְּׁבָּרִים וּמִן

הַהְרוּעָה וּמִן ק־ש־רִק וּמִן ק־ש־ק וּמִן ק־רִק לִּפְנֵי כִפֵּא כְבוֹדֶּהְ וְיַמְלִיצוּ מוֹב בַּעִדִינוּ לְכִפֵּר על כָּל חַמּאמֵינוּ:

Am Sabbath wird אשרי העם nicht gesagt.

בּנֶיך וְהַלֵּכוּן גְּעָם וֹרְעֵי תְרוּנְעָה וְיָ בְּאוֹר־ פֶּנֶיך וְהַלֵּכוּן גָּ

יושבי ביקד עור יְהַלְּלוּדְ פֶּלָה: אַשְׁרִי הָעָם שֶׁבָּכָה לוֹ אַשְׁרִי הָעָם שֶׁיִי אֱלֹהָיו:

(קטה) תַּהַלָּה לְדָוָד אֲרוֹמִמְדּ אֱלוֹהֵי הַמֶּלֶדְּ וַאֲבָרְכָה שִׁמְדְּ לְעוֹלֶם וָעֶרָ: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךְ וַאֲהַלְלָה שִׁמְדְּ לְעוֹלְםְ וְעֶרֹּ: גְּרוֹל יִיְ וּמְהָכָּל מְאֹרֹ וְלְּגְרְכָּתוֹ אֵין חֵכֶּרְ: דּוֹר לְרוֹר יִשַׁבַּח מַעַשִּׂיך וּגְבוּרֹתֶיך יַגִּירוּ: הַבֵּר כְּבוֹר הוֹדֶדּ וָדְבְבִי נִפְּלְאֹתֵידּ אֲשִׂיחָה: וֶעֲזוּז נוֹרְאֹתֵידְ יאֹמֵרוּ וּנְדַכָּתִד אֲסַפָּרָנָה: זֵכֶר רַב־טוּבְדְּ יַבִּיעוּ וְצִרְבָתְדְּ יִרַנֵּנוּ: תַּנֹּוּץ וְרַחוּם יִיָּ שֶּׁרֶךְ אַפַּיִם וּנְּרֶלְ־חְסֶר: מׁוֹבֹּ־יִיְ בַּכֹּל וַרַחֲמָיוֹ עַל־בָּלֹ־מַעשִיִוֹ: יורוּך יִיְ בָּלֹ־מַעשִׁיךְ וַחֲסִידִיךְּ יָבֶרְכוּכֶה: כְבוֹר מַלְכוּתְהְ יֹאמֵרוֹ וּנְבוּרֶתְהְ יְדַבֵּרוֹ: לְהוֹדִיעַ לְבְנִי הָאָדֶם נְבוּרֹתִיוֹ וּכְבִוֹד הֲדֵרְ מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתָדְ מַלְכוּת בַּלֹּ־עַלְמִים וֹמַמְשַׁלְתָדְ בְּבֶל־דּוֹר וָדֹר: סומד יָי דְּבָל־הַנֹפְּלִים וְזוֹמָק דְבָל־הַבְּפְוֹפִים: עֵינֵי כל אַכֶּיך יְשַבֵּרוּ וְאַתָּה נותן־לָבֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתוֹ: פּוֹתַחַ אָתֹּדְיָדְף וּמַשְּׁבִּיעַ לְכָלֹּ־חֵי רָצוֹן; צַּהִיק יְיָ בְּכְלֹּדְּרְכִיוֹ וְהָמִיד בְּכָל־מַעשִיוֹ: קרוֹב יִי לְכְלֹ־כְּוְאִיוֹ לְכֹל אֲשֶׁר יַקְרָאָהוּ בָאֱמֶת: רְצוֹן־יְרַאָיוֹ יִעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוֹעָתָם יִשְׁמַע יִקְרָאָהוּ ויושיעם: שומר יי את־בְּל־אֹהַבְיוֹ וְאֵת בְּל־הַרְשִׁעִים *ונדלותך כתיב. יונדול כתיב.

^{*)} Nebersegung siehe S. 46.

יַשְׁמִיר: תְּהַלֵּת יָי יְדַבֵּר פִּי וִיבָרְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קְרְשׁוֹ לְעוֹלֶם וָעֶר: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלֶם הַלְלוּיָה:

(Der Borbeter beim Zurüdtragen der Thorah.)

sie follen loben bes Ewigen Namen; benn erhaben ift fein Name allein.

(Gem.) Seine Majestät ist über Himmel und Erde. Und Er erhöht das Horn seines Bolkes, Ruhm all seinen Frommen, den Kindern Jisrael, den ihm nahen Bolke. Hallelujah !

יְהַלְּלֹוּ אֶת־שֵׁםייְיָ בִּי־ נִשְׂנְב שְׁמוּ לְבַדוּ. פּייים: וַיְיֶם כֶּרֶן לְּצַמִּוּ הְהָלָה לְכָל־חֲסִידִיוּ לִּבְנִי יִשְׂרָאֵל עַם קָלבוֹ הַלְלוּיָה:

(An Wochentagen.)

כרו לְדָוֹד מִזְמוֹר לַיָּי הָאֶרֶץ וּמְלוֹאָה תַבֵל וְישְׁבֵי בָה: כִּי־הוּא עַל־יַמִּים יְסְדָה וְעַל־גְּהָרוֹת יְכוֹנְנָהָ: מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְיִ וּמִי יָקוְּם בַּמְקוֹם קְדְשׁוֹ: נְּמִי כַבִּים וֹבֵר לֵבְב אֲשֶׁר לֹא־גְשָׁא לַשְּׂוָא נַפְשׁׁוּ יְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְּרָכָה מֵצֵּת יָיִ וּצְדָקְה מֵצֵּלֹהִי יִשְׁעוֹ: זְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְּרָכָה מֵצֵּת יָיִ וּצְדָקְה מֵצֵּלֹהִי יִשְׁעוֹ: זְּרְשִׁיוֹ מְבַרְשִׁי בָּנִיךְ יַעְלְב סָלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשׁיכֶם וְתִּבּוֹר יְיִב אַ מֶלֶךְ הַבְּבוֹר: מִי־זָה מֶלֶךְ הַבְּבוֹר יִיְ צְבָאוֹת עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַבְּבוֹר: מִי הוּא זָה מֶלֶךְ הַבְּבוֹר יְיִ צְבָאוֹת עוֹלֶם וְיִבֹּא מֶלֶךְ הַבְּבוֹר: מִי הוּא זָה מֶלֶךְ הַבְּבוֹר יְיִ צְבָאוֹת עוֹלֶם וְיִבֹּא מֶלֶךְ הַבְּבוֹר: מִי הוּא זָה מֶלֶךְ הַבְּבוֹר יְיִ צְבָאוֹת דוֹּא מֶלְךְ הַבְּבוֹר יְיִ צְבָאוֹת דוֹּא מֶלֶךְ הַבְּבוֹר הַלָּה: "נִפְּי וֹיִבּי בּּבּרוֹר: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַבְּבוֹר יְיִ צְבָּאוֹת הַבְּבוֹר יִייִ בִּבּוֹר בִּלְהִי בִּיִּי בִּיִּי בְּבּוֹר: מִי הוּא זָה מֶלֶךְ הַבְּבוֹר הְיִבְּיֹם בְּבּבוֹר יִיִי בִּבּרוֹר הְיִבְיּבְּיִב בְּבִיר בְּיִבְיִי בְּבִּיוֹר הְיִבְּיִבְּיִי בְּבְּבוֹר יִי מִי הִיּבְּי בִּבְּבוֹר: מִי הוּא זָה בְּבְּר הַבְּבוֹר הְיִבְיּוֹת הְעָבוֹר יִיי בִּשְּׁבְּי הַבְּבוֹר יִשְׁא בִּבְּעִים בּבּיי בְּיִבְיִי בְּבְּבוֹר בִייְשִׁים בּיִבּבּיי בִּיִי בְּבּבוֹר בִּיְבְּבוֹר: מִי הִיבּי בִּבּבוֹר יִיִי בְּבּבוֹר בּיִבְיּי בִּבְּבוֹר בּיִבְּבּוֹר יִייִבְּיִי בְּבּבוֹר בְיִי בְּבִּבוֹר בִיּיִים בּיִבּים וּיִייִי בְּבְּלְיִי הַבְּבוֹר יִייִּיְם בְּיִי בְּבּבוֹר בִייִי בְּבִּיי בִּיִייִי בְּבִּיּי בִּיִי בְּיִּבְיּי בְּיִי בְּבְּבּרוֹר בְיִי בְּבְּבְיּים בְּיִיבְּיִי בְּיִי בְּבִיּים בְּיִי הָּיִייִי הְיִבְּבְּיוֹי בְּיִבְיוֹי בְּיוֹבְּיי בְּבְּיִיבְּייִבְיי בְּיִיבְיי בְּיִיבְּיבְּבְּבְיוֹיבְייִיים בְּיִיבְּייִי בְּיִבְבוֹי בְּיִיבְבְּיוֹיי בְּבְּייִי בְּבְּבְיוֹים בְּיִיים בְּבְּייִים בְּיִיבְייִים בְּיִבְּיִייְייִּבְבְּבְיוֹים בְּיִייִייְיִיים בְּיִּבְייִים בְּיִים בְּיִבְּייִים בְּיִייִים בְּבְיִייִיים בְּבְּיִייִייְיּבְבְּיִים בְּיִים בְּיִייִייִי בְּי

(Am Sabbath.)

(מ) מָזְמוֹר לְדָוִד הָבּוּ לַיִּי בְּנֵי אֵלִים הָבּוּ לַיִי בְּנִזּ הָבּוּ לֵיִי בְּנִזּ הָבִּוּ לַיִּי בְּנִזּ הָבִּוּ לַיִּי בְּבוּד וְעִזּ: הָבּוּ לַיִּי בְּבוֹד שְׁמוֹר לְיָי בְּהַדְּרת־מֹדֶשׁ. קוֹל יְיָ עֵל־הַמִּים אֵל־הַבְּים: קוֹל־יְיִ בַּבּחַ קוֹל יְיִ בָּהָדִר: קוֹל יְיָ שׁבֵר אֲיָשׁבּר יְיִ אֶת־אַרְזֵי הַלְּבְנוֹן: וַיִּרְקִידֵם בְּמוֹ־עֵנֶל לְיְיִם וַיְשַׁבֵּר יְיִ אֶת־אַרְזֵי הַלְּבְנוֹן: וַיִּרְקִידֵם בְּמוֹ־עֵנֶל לְבְנוֹן וְשִׁבְּר יְחִיל יִיְ מִדְבָּר קְדֵשׁ: קוֹל יְיִ חֹצֵב לַהְבוֹת אֵשׁי קוֹל יְיָ הְבָרְוֹ אַמִּר יְיִם מְדְבָּר קְדֵשׁ: קוֹל יְיִ וֹ וְחוֹלֵל אַיְלוֹת וַיֶּחֶשׁף יְעִרוֹת וּבְהַיְלוֹת וְיָשֶׁב וְיִי שְׁבְר יְיִי עֹז לְעַמוֹ וְתִּן יְיִן וְיְבָרְךְ אֶת־עַמוֹ בַשְׁלוֹם: יְיִ עֹז לְעַמוֹ וְתִן יְיִן וְיְבָרְךְ אֶת־עַמוֹ בַשְׁלוֹם:

(Bei bem Burudftellen ber Thorah.)

ובנחה Und wenn fie fich nieberließ, fprach er : Rehre ein, Ewiger, bei ben Mpriaden ber Saufen Sisraels! - Erhebe Dich, Emiger, gu Deiner Ruhestätte, Du und bie Labe Deiner Berrlichkeit! Deine Priefter legen Beil an und Deine Frommen jubeln. Um Davids, Deines Rnechtes, willen, weise nicht ab das Angeficht Deines Gefalbten. - Denn gute Lehre gebe ich euch; meine Unterweifung verlaffet nicht. Ein Baum bes Lebens ift fie ben an ihr Festhaltenden, und wer fie erfaßt, ift felig gepriefen. Wege find Wege der Anmuth und all ihre Bahnen Frieden. Führe uns gurud, Ewiger, gu Dir, und wir wollen gurudfehren. Berjunge unsere Tage, wie vormals!

*ובנחה יאמר שובה רבבות אלפי קופה יְהוָה לִּמְנוּחָתֶהְ אַתְּה וַאַרוֹן עָזֶּף: כֹהַנֵיף יִלְבִּשׁוּד צַרַק וַחַסִירֵיף יָרַנֵּנוּ: בַּעַבוּר דָּוָד עַבְדֶּדְּ אַל־ תַשֶׁב פָנֵי מִשִׁיחֶךְ: כִּי לַקַח מוֹב נָתַתִּי לַבֶּם תורתי אַל־תַעוֹבוּ: גַיץ־ חַיִּים הִיא לַפַּחַוִיקִים בָּה וַתֹמְבֵיהָ מָאָשֵׁר: דְּרָבֵיהָ דַרְבֶּי־נֹעֲם וְכֵּל־נָתִיבוֹתֵיהַ שָׁלום: הַשִּׁיבֵנוּ וְיַ אֵלֶיךְּ וְנָשׁוּבָה חַבִּשׁ יַמֵּינוּ כָּקַדְם:

תפלת מוסף

יְעַהָּה יִגְדַּל־נָא כּּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבְּרְהָּ לֵאמֹר: יְלַר רַחֲמֶיךְ יְיָ וַחְסָדִיךְ כִּי מֵעוֹלֶם הַמָּה:

יַּיְהַבָּדֵל וְיִתְקַדֵּשׁ וּ שְׁמָה רַבָּא. בְּעַלְמָא דִּי־בְרָא כִּרְעוּתַה. מְּלֵּלְיָּךְ מַלְכוּתַה בְּחַיֵּיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנַמְלֹיְךְ מַלְכוּתַה בְּחַיֵּיכוֹן וּבְּיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בּעֵנָלְא וּבִּוְמָן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

בּא מְבֶרְךְ לְעָלֵם וּלְעָלְם יְלָעְלְם׳ עָלְפֵיְא: שִּׁמֵהּ רַבָּא מְבָרְךְ לְעָלַם וּלְעָלְם׳ עָלְפֵיְא: **** יְחָבָּרְ וְיִחְהַבָּר וְיִחְעֵלֵה **** יְתְבָּרָד וְיִחְהַבָּר וְיִחְהַבָּר וְיִחְעֵלֵה יְנִיתְבַּלָּא מִן־בָּל־בּּרְכָּתְא וְיִחְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּלִיבְּיִהְ הִנּא לְעֵלָא וּלְעֵלֶא מִן־בָּל־בּּרְכָּתְא וְיִחְבָּלִי בְּרָכָּתְא וְשִׁירָתְ בְּּעִלְמֵא וְצִּמְרֹי אָמֵן:

וְשִׁירָתָא הַשְּבְּחְתָא וְנָחְמָחָא דַּאָמִירְן בְּעִלְמֵא וְאַמְרֹי אָמֵן:

(* אַדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַנִּיד הְּהַלְּתָךְ:

בְּרוּךְ אַתָּה יָיְ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי וִצְּחָק וַאִּלֹהִי יַעֲקֹב הָאֵל הַנְּדוֹל הַנִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶרְיוֹן ּ נּוֹמֵל חֲסָרִים מוֹבִים ּ וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְבִּי אָבוֹת וּמֵבִיא נוֹאֵל וֹ לִבְנִי בְנִיהֶם לְּמַעוֹ שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: זָכְרֵנוּ לְחַנִּים ּ בֶּלֶךְ וֹ חָבֵץ בַּחַיִּים ּ וְכִרְבֵנוּ בִּמַבֵּר הַחַיִּים ּ לְמַעַנְךְ אֱלֹהִים חַיִּים:

ֶּמֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגֹּן. בְּרוֹךְ אַנְתה יְיִ מְגַן אַבְרְהָם: אַתָּה נָבּוֹר לְעוֹלֶם אֲדֹנִי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַּלְבֵּל חַיִּים בְּחֶפֶר מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַהְמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִיר אֲסוּרִים. וּמְלַיֵּם וֹ אֱמוּנְתוֹ לִישֵׁנֵי עָבְר. מִי כְמוֹךְ בַּעַל נְבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לֶדְ. מֶלֶךְ מִמִית וּמְחַיֵּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָּמוֹךְ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בַּרַחַמִים:

וָנָאֶטֶן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיִ מְחַיֵּהְ הַמֵּתִים: אַתָּה כָרושׁ וְשִּמְךּ כָרושׁ וּקְרוֹשִׁים בְּכָל־יִוֹםיְהַלְּלוּךְ פֶּלָה:

וּבְבוֹתֵן פַּחְדְּךְ יֵי אֱלֹהֵינוֹ עֵל כָּלֹבּמְעֵשֶׂיךְ וְאֵימְתְךְּ עַל כָּלֹ־מַה־שֶּבְּרָאת וְיִירָאוּךְ כָּלֹ הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַחוּוּ לְּפָנִיךְ כָּלֹ־הַבְּרוּאִים וְיֵעְשׁוּ כָלָם אֲנָדְה אַחַת לַעֲשׁוֹת רְצוֹנְךְ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָדִעְנוּיְיֶאֱהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְמָן בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָדִענוּיִי ֱאָהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְמָן

^{*)} Ueberfetung fiehe Seite 32.

לְפָנֶיךְ עָז בְּיָרְךְ וּנְבוּרָה בִּימִינֶךְ וְשִׁמְךְ נורָא עַל כַּל־מַה־שַּׁבָּרֵאתַ:

וֹּבְבֵן תֵּן בָּבוּד יְיִ לְּעַׁפֶּךְ תְּהַלָּה לִּירֵאֶיךְּ וְתִּקְנְה לְדוּרְשֶׁיךְ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לֶךְ שִׁמְחָה לְאַרְעֶךְ וְשָׁשׁוֹן לְעִירֶךְ וּצְמִיחַת לֶרֶן לְרָוֹד עַבְּדֶּךְ וַעַרִיכַת נֵר לְבָן־יִשֵׁי מְשִׁיחֶךְ בִּמְהַרָה בְּיָמֵינוּ :

וּבְבֵן צַדִּיֹּקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמֶחוּ וִישָׁרִים יַעַלוּזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָנִילוּ וְעוֹלְתָה תִּקְפְּץ־פִּיהָ וֹבָל־הָרִשְּׁעָה בְּלָה בְּעָשָׁן תִּבְלֶה בִּי תַעַבִיר מֵמִשֵׁלֵת זָרִוּן מִן־הָאֶרֶץ:

קרוש אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶּךּ וְאֵין אֱלוּהַ מִבּלְעָדֶיךּ בַּכְּתוּב וַיִּגְבָה יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְרוֹשׁ נִקְרֵשׁ בִּצְדָכְה. בָּרוֹךְ אַתָּה יְיֵ הַמֶּלֶךְ הַקְרוֹשׁ:

אָתָה בְחַרְתָנוּ מִבֶּל־הָעַפִּים. אָהַבְּתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִבָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. מַלְבֵּנוּ לַעַבוֹדָתֶךְ. וְשִׁמְךְ הַנְּרוֹל וְהַקְּרוֹשׁ עָלֵינוּ כָּרָאתְ: וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֲהָבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבְּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם) הַוֹּבְרוֹן הַנָּה. יוֹם תְרוּעָה (מֹסְנֹם בֹּים בִּרוֹן תְּרוּעָה) מִכְרָא־ כֹּרָשׁ. זֵכֶר לִּיצִיאַת מִצְרָיִם:

Und um unserer Sünden willen find wir ver= bannt aus unserem Lande und entfernt von unserem Boden, und wir können nicht aus= üben unfere gottesbienstlichen Pflichten in Deinem erwählten Saufe, bem erhabenen hei= ligen Hause, barüber Dein Name genannt ift, wegen ber Gewalt, die gegen Deinen Tempel feindlich sich gewandt. Lak es Dein Wille fein, Ewiger, unser Gott, und un= ferer Bäter Gott, barmherziger König, daß Du Dich wieder erbarmest über uns und über Dein Heiligthum mit Deiner großen Barmherzigkeit und es bald erbauest und seine Herr= וּמִפְנִי חֲשָׁאֵינוּ נְּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַלְנוּ מֵעֵל אַדְמְתֵנוּ וְאֵין אַנַחְנוּיִכוּלִיםלַעֲשׁוּת חובוֹתִינוּ בְּבִית בְּחִירָתֶךְ בַּבִּית הַנְּחוֹל וְהַבְּבִית שֶׁנְּקְרָא שִׁמְךְ עָלִיו מִפְנִיהַיְּרשָׁנִשְׁתַּלְחָר בְּמִלְרָא שִׁמְךְּ

יְהִי בְצוֹן מִלְפְּנֶיךְ יֵי אֱלֹבִינוּ נֵאלֹבִי אֲבוֹתִינוּ מֶלֶךְ רַחֲמְן שֶׁתְשׁוֹב וּרְתַרַחֵם עְבִינוּ וְעֵל מִקְדָשְׁךְ בְּרַחֲמֶיךְ הְרַבִּים וְתִבְנִהוֹ מְהֵרָה

lichkeit erhöhest. Unser Bater. unser König! Laft balb offen= bar werden die Majestät Deines Waltens über uns, zeige Dich in Deinem Glanze und erhebe Dich über uns vor den Augen alles Le= benden, bringe beim unfere Berftreuten aus ber Mitte ber Bölfer, und unsere Ber= stürmten sammle von ben Enden ber Erbe! Und bringe uns nach Zijon, Deiner Stadt, in Jubel und nach Seruschalajim, ber Stätte Deines Heiligthums, in ewiger Freude! Und bort wollen wir Dir barbringen unscre schulbigen Opfer, die täglichen nach ihrer Ordnung und die Mugafopfer dieses (Sabbath= und) Gedächtniß= tages wollen wir Dir zu= rüften und darbringen in Liebe nach dem Gebote Deines Billens, wie Du

ותגדלכבודו:אבינו מַלְבנוּ גַּלְה כבור מַלְכוּתְךּ עַלִינוּ מהרהוהופעוהנשא עלינו לעיני בל־חי וַקַרַב פִּזוּרֵינוּ מְבֵּיוּ בשמחת עולם. ושם נעשה לפניד את־ כמדרם ומוספים כהדכתם. ואת־מוספי (ניום משבת הוה (יום am Sabbath.) הוָבַרון הוָה נַעשה ונקריב לפניה באהבה במצות

uns vorgeschrieben in Deiner Lehre durch Moscheh, Deinen Diener, aus dem Munde Deiner Herrlichkeit, wie es heißt:

(Am Sabbath:)

Cina Sabbathtage zwei Lämmer, jährige, ohne Fehl, und zwei Zehntel feines Wehl als Opfergabe, mit Del eingerührt, und das dazu gehörige Trankopfer. Das ist das Sabbathopfer eines jeglichen Sabbaths, außer dem täglichen Opfer und seinem Trankopfer.)

Monate, am Ersten bes Monats, soll euch heilige Verkündigung sein. Jede Arbeitsverrichtung sollt ihr unterlassen. Ein Tag bes Posaunenschalles soll er euch sein. Und ihr sollt darbringen ein Ganzopfer zum Wohlsbufte dem Ewigen, einen Farren, ein junges Rind, jährige Schafe sieben, ohne Kehl.

ומנחתם Und ihr Speißund Trankopfer, wie bestimmt ift: brei Zehntel für den רְצוֹנֶךְ. כְּמוֹ שֶׁכְּתַבְתְּ עֲלֵינוּ בְתוֹרֶתֶךְ עַל־ יְבִי משֶׁה עַבְדֶּךְ מִפִּי כְבוֹדֶךְ כָּאָמוּר:

(Am Sabbath:)

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנִי־כְבָשִּׁים בְּנֵי־שָׁנָה הְּמִימִםוּשְׁנֵי עֻשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְּחָה בְּלוּלֶרֹה בַשֶּׁמֶן וְנִסְבּוֹ: עַלַת שָׁבַּת בְּשַׁבַּחוֹ עֵלִיעַלַת הַאָּמִיד וְנִסְבָּה:)

וּבַחֹּדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחְד לַחֹדֶשׁמִקְרָא כְּדֶשׁיִהְיָה לְכֶם כָּלִּ מְלֶאׁכֶת עֲבַּדְה לֹא תְעֲשׁוּ יוֹם תְּרוּעֶד יִהְיָה לְכֶם: וַעֲשִׂיתֶם עַּלְה לְבִיחַ נִיחֹחַ לַיִּי עַּלְה לְבִיחַ נִיחֹחַ לַיִּי פַּר בּוְ־בָּכְר אֶחְד בִּי שִׁנְה שִׁבְעִים בִּנִי־שָׁנְה שִׁבְעָד תִּמִימָם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהָם בִּמֶרָבָּר. שְלשָה עָשְׂרנִים

Farren, zwei Behntel für ben Widder und ein Behntel das Schaf und Wein, mie für sein Trankopfer sich gehört, und zwei Biegenbocke zur Berföhnung und die beiden täglichen Opfer nach ihrer Boischrift, auger dem Gang= opfer des Neumondes feinem Speisopfer und dem täglichen Opfer und seinem Speisopfer und ihren Trantopfern nach ihrer Borfdrift, zum Wohldufte ein Feueropfer dem Ewigen.

(Am Sabbath:)

(Freuen mögen sich Deines Reiches die den Sabbath halten und ihn eine Lust nennen, das Wolf derer, die den Sabbath weihen. Sie alle mögen sich sättigen und sich laben an Deiner Güte; denn am siebenten Tag hast Du Wohlgesallen gefunden und ihn geheiligt, den föstlichen der Tage hast Du ihn genannt, ein Gedächtniß an das Werk der Schöpfung.)

uerherrlichen den Herrn des Alls, die Ehre zu geben dem Schöpfer der Welt, daß Er uns nicht hat sein lassen wie dicht gleichgestellt den Geschlechtern des Erdbodens, daß

לַפְּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרנִים לָאִיִל.
יְאשָׂרוֹן לַבֶּבֶשׁ. וְיֵין בְּנִסְכּוֹּ.
יְּשְׁנֵי שְׂעִירִים דְּכַפֵּר. וּשְׁנֵי
תְּמִירִים בְּהִלְּכָתְם. מִלְּבֵד עבׁלת הַחֹבִשׁ וּמִנְחָתְהּ.
יְעַלֵּת הַמְּמִיד וּמִנְחָתְהּ.
יְנִסְבֵּיהֶם בְּמִשְׁפְּטָם. לְרֵיחַ
יִּיחהַ אִשָּׁה לַיִי:

(Am Sabbath:)

יִשְּׁמְחוּ בְּמַלְּכוּרְדֵּקְ שֹׁמְרֵי שַּׁבָּת וְלְרָאֵי עֹנֶג עַם מְּמַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי, כְּלֶם יִשְׂבְּעוּ וְיִחְעַנְּגוּ מְפוּבְּךּ, וּבִשְׁבִיעִי רָצִיחָ בּוּ וְקְדַּשְׁחוֹ חֶמְדַּת יָמִים אתוּ קָרָאתָ זַכָּר לְמַעֲשֵׁה בְּרָאשִׁית:)

עְבֵּינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹץְ הַכָּל לְתֵת נְּדְכָּהלְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שֶׁלֹּא עֲשְׁנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרְצוֹת וְלֹא שְׂטָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹרת הָאַדָּמָה. שֶׁלֹא שָׂם חֶלְבֵנוּ

*בק"ק פֿפֿד"מ ובנותיה אומרים:

וְשָׂצִיר לְכַפֵּר מִלְּבַד עַלַת הַחֹבֶשׁ וֹמִנְחָתְהּ וְשָׂצִיר לְחַפְּאת וְנִסְבִּיהֶם כְּמִשְׁפָּמָם וּשְׁנֵי תְמִידִים בְּהַלְכָתָם: Er unser Theil nicht gleich gemacht dem ihren und unfer Loos dem ihrer Schaaren. Wir beugen bas Anie und buden uns und bekennen vor dem Rönige, bem Weltenfonige, bem beiligen, gelobt fei Er, baß Er ausgespannt die Sim= mel und gegründet die Erbe, und feiner Berrlichkeit Git ift im Simmel broben und ber Thron feiner Allmacht in ben höchsten Söhen. Er ist unser Gott, Reiner fonft; in Wahr= heit Er unser König, Niemand außer ihm, wie geschrieben fteht in feiner Lehre : Und du follft heut erfennen und es bir zu Gemüthe führen, bag der Ewige der mahre Gott ift, im himmel oben und auf der Erde hienieden, Reiner fonft!

by Darum hoffen wir auf Dich, Ewiger, unser Gott! bald zu schauen den Glanz Deiner Allmacht, daß Du wegräumest die Göhen von der Erde und all die eitlen Wahnsgebilde gänzlich tilgest, aufzurichten die Welt durch das Walten des Allmächtigen, und daß alle Fleischgebornen anzusen Deinen Namen, Dir zuzuwenden all die Frevler der Erde, daß erkennen und einsehen alle Bewohner des Erdenzundes, daß Dir sich beugen

בַהַם וָגֹרַלֵנוּ כִּכַל־הַמּוֹנָם: ואַנַחָנוּ כּרָעִים וּמִשְׁתַחַוִים וּמוֹדִים לִּפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלֵכִים הַקָּרוֹשׁ בַּרוּךְ הוֹא. שָׁהוּא גּוֹמֶה שָׁמַיִם וְיוֹמֵר אָרֵץ ומושב יַקרו בַּשְּׁמִים מִפַעל ושְׁכִינַת עָזוֹ בְּנְבְהֵי מרומים: הוא אַלהֵינוּ אֵין עוד. אֱמֶת מַלְבֵנוּ אֶפֶס זוּלַתוֹּ בַבַּתוּב בְּתוֹרֵתוֹּ. וְיָרַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֱלֹ־ לְבָבֶּךְ כִּי יָיְ הָוּא הְאֱלֹהִים בשַמִים מפַעל וְעַלֹּ־הָאֶרֶץ :מַתְּחַת אֵין עור

על־בּן נְכַנֶּה לְדּיִיְ אֱלֹהֵינוּ לְרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִּפְּאֶרָת לְנְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְּאֶרָת הָאֶרִץ. וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִבְּרֵתוּן. לְתַבּן עוֹלְם בְּמֵלְכוּת שַׁדִּי וְכָּל־בְּגִי בְשֶׂרוְּקְרְאוּבִשְׁמֶּדְ לְהַפְּנוֹת בָשֶׂרוּ בְּלִיוֹשְׁבֵי תָבֵל בִּי וְוֵדְעוּ בְּלִיוֹשְׁבֵי תַבֵּל בִּי

לְךְּ תִּכְרֵע כְּל־בֶּרֶךְ תִּשְּׁבִע כְּלְעוּ וְיִפּּלוּ. וְלְכְבוֹד שִׁמְדְּ יִכְּרְעוּ וְיִפּּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְדְּ יְכֶרְ יִתֵּנוּ. וִיִבְבְּלוּ כְלָם אֶת־ עַלִיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלְם וְעֶד: עַלִיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלְם וְעֶד: וּלְעוֹלְם יֵעָד תִּמְלוֹדְ בְּכְבוֹד לַעלַם וַעַד:

וָנֵאֱמַר. ַלֹא־הָבִּים אָוֶן בַּיַעַקֹב וָלֹא־רָאָה עַמַּר בְּישְׁרָאֵל יָיָ אֱלֹהָיו עִפּוֹ וּתְרוּצַת מֶלֶךְ בּוֹ: וְנֵאֱמַר. וַוָהִי בִּישָׁרוּן מֶלֶךְ בָּהִתְאַפֵּף רָאשֵׁי , עָם יִשְׂרָאֵל: וְבְדִבְרֵי בָּתוּבִ כֵּלאמר. בִּי כַלְיִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגוֹיִם: וָנָאֲמַר. יָי מָלָך וַאוּת לָבִשׁ רָבשׁ יָיָ עוֹן הִתְאַוָּר אַף־ תַּבוֹן תַבַר בַּר־תְפוֹם: וְנֶאֱמַר. שְׂאוּ שְׁעַרִים רָאשׁיכֶב וְהִנְּשְׂאוּ פִּתְחֵי

musse jedes Knie, schwören musse jegliche Zunge. Vor Dir, o Ewiger, mussen sie niederknieen und hinsinken und der Herrlichkeit Deines Namens den Preis bringen und sie Alle auf sich nehmen das Joch Deiner Herrschaft, daß du über sie herrschaft, daß du über sie herrschaft, und in ewige Zeiten wirst Du in Ehren walten, wie geschrieben steht in Deiner Lehre: der Ewige wird herrschen auf immer und ewig.

ונאמר Und es heißt: Man schauet nicht nach Gitlem in Saatob und fiehet nicht nach Mutlosem in Jisrael: der Ewige, sein Gott, ift mit ibm, und der Jubel feines Ronigs ift in ihm. Ferner: Und Er ward in Jeschurun König, da sich sammelten die Säupter des Volfes, einmüthig die Stämme Sisraels. - Und in Deinen heiligen Worten fteht also geschrieben: Denn bes Ewigen ift die Berrschaft, und Er waltet über die Bölfer. Und ferner : Der Ewige regiert, in Majestät gehüllt, umtleibet ift der Ewige mit Macht, hat sich gegürtet; auch ist fest ge= gründet bas Erdenrund, wantet nicht. Ferner: Erhebet, Thore, eure Häupter, und er= hebet euch, ewige Bforten,

baß einziehe ber König ber Chren! Wer ift ber König ber Ehren? Der Ewige, mächtig und ftart, ber Emige, ber Beld bes Rrieges! Er= hebet, ihr Thore, eure Baupter und erhebet euch. ewige Pforten, daß einziehe ber König ber Chren! Wer ift ber Ronig ber Ehren? Der Emige, mächtig und ftart, ber Ewige, ber Beld des Rrieges! Er= hebet, ihr Thore, eure Baupter, und erhebet fie, ewige Pforten, daß einziehe ber Ronig der Ehren! Wer ift ber Ronig der Ehren? Der Ewige der Beerichaaren, Er ift der Ronig der Ehren, Selah! - Und durch Deine Diener, die Bropheten, fteht geichrieben alfo: So fpricht der Ewige, ber Rönig Jisraels und fein Erlöser, der Ewige der Beer= Sch bin ber Erfte und Ich der Lette, und außer mir tein Gott. Und es heißt: Und hinaufziehen werden die Sieger auf den Berg Bijon, ju richten ben Berg Gjams, und des Ewigen wird fein die Herrschaft. Ferner: Und der Ewige wird zum Könige werden über bie gange Erde; an demselbigen Tage wird der Ewige einzig fein und fein Name einzig. — Und in Deiner Lehre steht geschrieben עוֹלֶם וָיָבוֹא מֶלֶךְ הַבְּבוֹר: מִיוָה מֶלֶּךְ הַבְּבוֹר וְיֵ עזויו וְגַבּוֹר יְיָ גָבּוֹר מִלְחָמָה: שָּׁאוּ שְׁעָרִים רָאשִׁיכֶּם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבא מֶלֶדְ הַבָּבוֹר: מִי הוּא זָה מֶלֶךְּ הַבְּבוֹרִ יָיַ צְבָאוֹת הוא מֶלֶךְ הַבְּבוֹר מֶלָה: וְעַל־וְדֵי עַבְּדֶיךְ הַנְּבִיאִים בָּתוֹב לַאמר. כה־אָמֵר וְיָ מֶּבֶרְ יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲל׳ וְיִ צָבֶאוֹת אֲנִי רָאשׁוֹן וַאֵנִי אַחַרון וּמִבּלְעָדִי אֵין אֱהִים: וְנָאֱמֵר. וְעָרֹוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת־הַר צִשָּׁו וְהָוְתָה לַיְי הַפְּלוּכָה: ּוְנֶאֱפֵר. וְהָיָה יְיִ לְפֶּלֶךְ עַלֹּ-בָל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה נֵי אָחָר וּשִׁמוֹ אָחָר: וּבְתוֹרְתְךּ בְּתוּב לֵאמֹר.

also: Höre, Jisrael! ber | Emige unser Gott, ber Emige ift einzig.

אלהינו Unfer Gott und Gott unserer Bäter! D regiere über die ganze Welt in Deiner Herrlichkeit und er= hebe Dich über die ganze Erde in Deinem Glanze und strahle auf in der Pracht der Hoheit Deiner Majestät über alle Bewohner Deines Erdenballes, und erkennen möge jegliches Geschöpf, baß Du es geschaffen, und er= fahren jegliches Gebild, daß Du es gebildet, und spreche Alles, was Obem hat in feiner Nase: Der Ewige, ber Gott Jisrael, ist Ronig, und sein Reich waltet über Alles. (Am Cabbath: Unfer Gott und Gott unserer Bater, lag Dir mohlgefallen unfre Rube.) Beilige uns durch Deine Gebote und laß unfer Theil fein Deine Lehre, fättige uns

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יִי אַלהִינוּ יי אחר:

אַלהַינוּ וַאלהי אבותינו. מלוד על בליהעולם כלו Sabbath.) はフンロ フココ אבותינו ואלהי רצה במנוהתנו) בִּמִצותִידּוִתוּחַלְקַנוּ

von Deinem Gute und er= freue uns durch Deine Hülfe. (und gonne uns, Ewiger unfer Gott, in Liebe und Wohlwollen Deinen heiligen Sabbath, daß an ihm rube Jisrael, bas Deinen Namen heiligt,) und läutere unser Herz, Dir in Wahr= heit zu dienen; benn Du, o Gott, bift mahr, und Dein Wort ist wahr und ewig bestehend. Gelobt sei Du, Ewiger! König über die ganze Erbe, ber heiligt (ben Sabbath und) Fisrael und den Tag bes Gebächtniffes.

- אתה Du gebenkst mas ge= schehen ift von Ewigkeit, und haft vor Augen die Geschöpfe alle seit Anbeginn; vor Dir find offenbar alle Geheimniffe und die Rulle deffen, mas verborgen ift, seit der Welt= schöpfung. Rein Bergeffen giebt es vor dem Throne Deiner Herrlichkeit, und verborgen ist Nichts vor Deinem Auge. Du bift eingebenk eines jeglichen Geschehenen, und auch fein Geschöpf entgehet Dir. Alles liegt offen und befannt vor Dir, Ewiger, unfer ממובד ושמחנו בישועתה. (והנחילנו יַי אֱלהֵינוּ בַּאַהַבַה וּבַרַצוֹן וְטַהֵר לָבַנוּ לְעַבְדְּדְּ באַמַרת. כי אַתּוֹ אַלהִים אָמֶת וּדְבַרְדּ בֶּמֶת וָקַיָּם לַעַד: יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַוֹּכְּרוֹן:

אַתָּה זוֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלְם וּפוֹכֵּך בָּלֹיְצוֹנִי כֶּנֶב. לְפָנֶיְךְ נִגְלוּ בְּלֹ־תַּעֻלְּמוֹת וַהַמוֹןנְסְתָּרוֹת שֶׁמִּבְּרֵאשִׁית: אֵין שִׁכְחָה כִּלְפְנֵי כִּמָּא כְבוֹדֶךְ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגְר עינִיךְ: אַתָּה זוֹכֵר אֶת־בְּלֹּר הַמִּבְעִלֹּ. וְנֵם בְּלֹ־הַיְצוֹּר לֹא נִכְחָר מִמֶּךְ: הַכּלֹ נְלוֹי וְיִרוּע לְפָנֶיךְ יִי אֱלֹהֵינוּ.

Gott, der schauet und blicket bis and Ende aller Zeiten. Denn Du läffest eintreten die festaeftellte Zeit der Rechenschaft, daß zur Prüfung komme jeglicher Geist und jegliche Seele und ins Gedächtniß die gahllosen Werke und der Wefen Menge in ihrer nnübersehbaren Fülle. Bom Uranfange haft Du Solches kund gemacht und im Zeitbeginne es offenbart. Dieser Tag, der Beginn Deiner Schöpfung, ein Gedächtniß bleibt er an den ersten Welten= tag. Denn fo ift's Gefet für Fisrael, so die Einsetzung des Gottes Jaakobs. Und über die Länder wird an ihm der Spruch gethan, wo das Schwert und wo der Friede, wo der Hunger und wo die Fülle walten foll. Und die Geschöpfe werden an ihm bedacht, daß über fie wird Gedächtniß gehalten zum Leben oder zum Tode. Wer wird heute nicht bedacht? Das Ge= dächtniß aller Gebilde kommt ja vor Dich, eines Jeglichen Thun und fein Verhängniß und das Trachten bei jeglichem Schritte jedes Mannes, des Menschen Sinnen und seine Anschläge und die Triebe für alle Thaten eines Jeden. Heil dem Manne, der Dich nie bergißt, dem Menschensohne, der festhält an Dir! Denn die צוֹפָה וּמַבִּים עַד סוֹף כֶּל־ הַדּוֹרוֹת. כִּי תָבִיא חֹק זִבְּרוֹן לַהַפָּקר כָּר־רוּחַ וְנְפָשׁ. לָּהָזָבֵר מֵעַשִּׁים רַבִּים וַהֲמוֹן בַּרַיוֹרת דֶראֵין הַכְּלִירת: בַּרָאשִׁית בָּוֹאַת הוֹדָעָתָּ. וּמִלְפָנִים אוֹתָה נְּלִיתָּ זָה הַיוֹם הָחָלֵת מַצַשֵּׂיך וְכָּרוֹן לִיוֹם ראשון. בִי חֹק לִישְׂרֵצ הוא מִשִׁפַּם לֵאלהֵי יַעַקֹב: וָעַל הַפְּּדִינוֹת בּוֹ יֵאָמַר. אַי־זוֹ לַתֶּרֶב.וְאֵי־זוֹ לַשְּׁלוֹם. :אַי־װֹ לָרָעֶבּ וְאֵי־װֹ לְשֹׁבַע וּבָריוֹת בּוֹ יִפָּמַדוּ. לְהַוָּכִירַם לַחַיִּים וְלַפָּוֶת: מִי לֹא נִפְּקָד בְּהַיּוֹם הַנֶּה. בִי זֵכֶר בָּלֹ־ הַיָּצוּר לְפָנֶיךּ בָּא. מַעַשֵּׂה אִישׁ וּפְּקָדָתוֹ. וַעַלִּילוֹרת מִצְעַבִי־נְבֶּר. מַחְשְׁבוֹרת אָרֶם וְתַחְבּוּלוֹתְיוּ וְיִצְרֵי םעַלְלֵי־אִישׁ: אַשְׁרֵי אִישׁ יִשְׁכְּחֶךְ. וּבֶּן־אָרָם כִּי דֹרָשֶׁיךְ

M. Z. Rosch Haschanah I. T

nach Dir schauen, manken ewiglich nicht, und zu Schanden werden nimmermehr die auf Dich vertrauen. Das Gebächt= niß aller Geschöpfe kommt ja por Dich, und Du durchforicheft das Thun Aller. — Auch des Moah gedachtest Du in Liebe, und fuchtest ihn heim mit der Berheißung des Beils und des Erbarmens, als Du die Waffer der Gündfluth ließest herankommen, um alles Fleisch zu verderben ob der Bosheit ihrer Thaten. Darum kam fein Gedächtniß vor Dich, Ewiger, unfer Gott! feinen Samen zu mehren wie den Staub des Erdballs und feine Sproffen wie den Sand des Meeres. - wie geschrieben steht in Deiner Lehre: Und Gott aedachte des Noah und aller Thiere und alles Viehes, das mit ihm war in der Arche, und Gott ließ wehen Wind über der Erde, und es legten fich die Waffer. Und es heißt: Und es hörte Gott ihr Stöhnen, und es gedachte Gott feines Bundes, des mit Abraham, des mit Fizchaf und mit Jaafob. Und es heißt: Und Ich werde gedenfen meines Bundes mit Jaakob, und auch meines Bundes mit Bigchaf und auch meines Bundes mit Abraham werde Ich gedenken

לעולם לא יבשלו. ולא יָבֶּלְמוּ לָנֶצַח בָּל־הַחוֹסִים בָּד: בִּי וַכֶּר כָּלֹ־הַמַּעִשִׂים לָפָנֶיךּ בָּא. וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעַשַּׂה כָלָם: וְגַם אֶת־נֹחַ בָּאַהַבָּה זָכַרְתָּּ וַתִּפְּקְוֵדְהוּ בְּרַבַר יְשׁוּעָרה וְרַחֲמִים. בַּהַבִיאַך אֶת־מֵי הַפַּבּוּל לִשַׁחַת בַּל־בַּשַׂר מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְבִיהָם. עַל־בֵּן וִכְרוֹנוֹ בָּא לְפָנֶיךְיִי אֱהֵינוּ לְהַרְבּוֹת זַרְעוֹ כְּעַפְרוֹת תֵּבֵל וְצֵאֵצְאֵיו בְּחוֹל הַיְּם:כַּבָּתוֹב בָּתוֹרָתֶדּ.וַיִּוְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־ נֹחַ וְאֵתֹ כָּלֹ־הַחַיָּה וְאֶת־ בָּרֹ־הַבְּהַבָּה אֲשֵׁר אָתוֹ בַּתַּבָה וַיִּעַבֵר אֱלֹהִים רוּחַ צַל־הָאָרִץ וַיְשֹׁבוּ הַמְּיִם: וָנֶאֱמַר.וַיִּשְׁמַע אֱלְהִים אֶת־ נַאַקתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־ בָּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם אֶת־ וַצְחָק וָאֶת־יַעַקֹב: וְנָאֱפֵר. וָזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַצַקב וָאַף אֶת־בָּריתִי יִצְחֶק וְאַף אֶת־בָּרִיתִי אַבְרָהָם אֶוְכֹּר und des Landes gedenken. -Und in Deinen heiligen Worten steht geschrieben also: Ein Gedächtniß hat Er feinen Wundern gestiftet; gnädig und erbarmend ift der Ewige. Und es heißt: Friftung gewährt Er ben in Fürchtenden, gedenket ewiglich seines Bundes. Und es heißt: Und Er gedenft ihnen feinen Bund, und Er änderte feinen Entschluß nach der Fülle seiner Gnaden. - Und durch Deine Diener, die Propheten, ift geschrieben also: Geh' und rufe in die Ohren Jeruschalajims: So fpricht der Ewige: Ich gedenke dir die Holdseligkeit deiner Jugend, die Liebe beiner Brautzeit, daß du mir nachzogst in der Büfte, in dem Lande, dem Saatenlofen. Und es heißt: Und Ich gedenke meines Bundes mit dir in den Tagen beiner Jugend und richte mit dir auf einen ewigen Bund. Und es heißt: Ift mir Efrajim ein theurer Sohn oder ein Kind ber Liebkofung, daß, fo wie Ich nur von ihm rede, wenn Ich noch eben sein mich erinnere, mein Inneres nach ihm sich regt? Ja, erbarmen, erbarmen werde Ich mich fein! ist der Spruch des Ewigen.

אלהינו Unser Gott und Gott

וְדָאָרֶץ בֶּוְכֹר. וּבְדִבְרֵי קַדשָׁךְ בַּתוּב לֵאמר. זַבֶּר עַשָּׂהלְנִפְּלְאוֹתָיו חַנּוּוְוְרַחוּם יִיָּ: וְנָאֱפֵר. פֶּרֶף נְתַן לִּירֵאָיו יַזַּכּר לָעוֹלָם בָּריתוֹ: וְגֵאֱבֵר. וַיַּזָּכֹר לָהֵם בְּרִיתוֹ וַיִּנְּחֵם כְּרֹב חֲסָדְיוֹ: וְעַר־יְרֵי אַבָּדֵיךּ דַוּנְבִיאִים כְּתוּב לַאמר. הַלֹּדְ וָקַרָאתְ בְּאָוְגֵי יָרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹה אָמַר יִיָּ זָכַרָתִי לָּךְ חֶסֶר נְעוּרַיִּךְ אַהַבַרת בְּלוּלֹתִידְ לֶבְתִּדְ אַדָרַי בַּפִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא וְרוּעָה: וְנָאֲבֵר. וְוַכַרְתִּי אֲנִי אָת־בָּרִיתִי אוֹרֶתְּךְ בִּימֵי ּגְעוּרָיִךְ וַהַקִימוֹתִי לֶךְ בְּרִית וְנָאֲמֵר. הַבּן יַקּוְר כי אֶפְרוִם אָם שַעשוּעים בִּי־מָדֵּי דַבָּרי בו זַכר אַזְכְרֵנוּ עוֹד עַל־ בּן הָמוּ מֵעֵי כוֹ רַחָם אַרַחַמֶּנוֹ נְאָם־יִיִּ: אַלהִינוּ וַאלהֵי

unserer Bäter! Lag unser Gebächtniß zum Guten vor Dich kommen, und verfüge über uns Beil und Erbarmen aus Deinen Himmeln, ben urweltlichen, und benke uns, Ewiger, unser Gott, ben Bund, die Gnade und ben Schwur, ben Du geschworen bem Abraham, unserem Ahne, auf dem Berge Morijah. Und moge Dir vor Augen fein, wie Abraham, unser Ahn, ben Bizchak, seinen Sohn, zum Opfer band auf bem Altare und bezwang seine Vaterliebe, um Deinen Willen zu thun mit vollem Herzen. So möge Dein väterliches Erbarmen Deinen Groll ab= halten von uns, und durch Deine große Gute möge sich wenden die Gluth Deines Bornes von Deinem Bolke

ו מוב לפניד. זה פרואת בשבועה והמדמביהותראו המוכחוכבשרחמיו סף מעלינו. ובמובך הַנֵּרו und Deiner Stadt und Deinem Erbe! Und erfülle uns, Emi= ger, unser Gott, bas Wort, das Du uns zugesichert in Deiner Lehre durch Moscheh, Deinen Knecht, aus dem Munde Deiner Herrlichkeit, wie es heißt: Und ich werde ihnen gedenken ben Bund mit den Alltwordern, die Ich aus Mizrajim geführt vor den Augen der Bölker, ihnen gum Gotte zu werden, Ich, der Emige! - Denn eingebent all bessen, mas vergessen ist, bist Du von jeher, und kein Bergeffen giebt's vor bem Throne Deiner Herrlichkeit. Und die Hingebung Jizchaks mögest Du seinem Samen heute in Erbarmen gedenken! Gelobt seist Du, o Ewiger, der eingedenk bleibt Bundes.

מעמד ומע ומנחלת דיוקה ל מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי: כי בליהנשבחות שכחה

ann Du hast Dich offen= bart in der Wolfe herrlichen Glanzes vor Deinem heiligen Bolfe, um mit ihnen zu reden. Vom himmel herab hast Du fie Deine Stimme vernehmen lassen und offenbartest Dich por ihnen in schimmerndem Himmelsgewölf. Auch die ganze Welt erzitterte vor Dir, und die Gebilde der Schöpfung bebten vor Dir, als Du Dich, unser Rönig, offenbartest auf dem Berge Sinai, um Deinem Bolfe zu ertheilen Lehre und Gefete, da Du sie vernehmen lieftest die Majestät Deiner Stimme und Dein heilig Wort aus Feuerflammen. Mit Donnerstimmen und Bligen wurdest Du vor ihnen offenbar, und unter dem Salle des Schofar strahlteft Du über ihnen auf, wie geschrieben steht in Deiner Thorah: Und es war am dritten Tage, da es Morgen war, da war Donner und Blit und schweres Gewölk auf bem Berge, und die Stimme bes Schofar fehr gewaltig, und es zitterte alles Bolk im Lager. Und es heißt: Und es ward ber Hall des Schofar immer stärker; Moscheh redete, und Gott antwortete ihm mit lautem Schalle. Und es heißt: Und

שופרות, אָתָה נְנְלֵיתָ בַּ<u>עֲנ</u>ֵן כְּבוֹדֶךְ ער עם קרשף לְדַבּּר עַפֶּם: מִן הַשָּׁמֵיִם הִשְּׁמַעָתָּם קולה ונונית עביהם בערפלי מהר: גַם כַּל־ הָעוֹלָם כָּלוֹ חָל מִפְנֵיךָ. וּבָרִיּוֹת בַּרֵאשִׁירת חַרָדוּ ממֶדָּ בְּהִנְלוֹתְדְ מַלְבנוּ עַל־הַר סִינֵי. לְלַמֵּד לִעַמְּדְ תורה ומצות. ותשמיעם אֶת־הוֹד קוֹלֶדְּ₊ וְדַבְּרוֹת קַרשָׁה מַנַהַבוֹרת אַשׁ: בָּקֹלות וּבְרָקִים עֲצֵיהֶם נְגְבֵיתָ. וּבְקוֹל שוֹפֶר עֲבֵיהֶם הופָעת: כַּכָּתוּב בָּתוֹרֶתֶדְּ. וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיֹת הַבַּקר וַיְהִי קלת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵר עַל־הָהָר וְכִל שׁפָר חָזָק מָאֹר וַיֶּחֶרַר כָּלֹ־ ּהַעָם אֲשֶׁר בַּפַּהֲנֶה: וְנָאֱמַר. וַיָהִי קוֹל הַשֹּׁפָּר הוֹלֵךְ וְחָוֵק מְאֹר משֶׁה יְרַבֵּר וְהְאֱלֹהִים יַעַנֶנּוּ בְקוֹל: וְנֶאֲמֵר. וְכֵּל־

das gange Bolk vernahm bie Wetterstimmen und die Blikes= flammen und den Sall des Schofar und ben Berg rauchend, und das Bolk fah es und wantte, und sie stellten sich von ferne. - Und in Deinen heiligen Worten fteht geschrie= ben also: Es erhebt fich Gott beim Drommetenschmettern, der Ewige beim Halle des Schofar. Und es heißt : Mit Drom= meten und Schofarshall jubelt vor dem Könige, bem Ewigen. Und es heißt: Blaset am Neumonde den Schofar, am Mondbeginne für den Tag unseres Festes! Denn so ist es Satung für Jisrael, Gebühr für den Gott Saafots. Und es heißt: Hallelujah! Lobet Gott in feinem Beilig= thume, lobet ihn im Firma= mente feiner Macht, lobet ihn in feinen Wunderthaten, lobet ihn nach der Fulle feiner Größe. Lobet ihn mit dem Salle des Schofar, lobet ihn mit Pfalter nnd Sarfe. Lobet ihn mit mit Bauten und Reigen, lobet ihn mit Saitenspielen und Schalmeien. Lobet ihn mit lautschallendem Geläute, lobet ihn mit schmetterndem Rlange. Alles, was Odem hat, love Jah! Hallelujah! — Und durch Deine Diener, die Propheten, fteht geschrieben also: Alle

רֹאִים אֶת־הַקּוֹלתׁ וְאֶת־הַלַפִּירִם וִאֵת קוֹכֹ הַשׁפֶּר וְאֶת־הָהָר עֲשׁן וַיִּרָא בַּעָם וַיַּנִעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵבֶחֹק: וּבְדִבְרֵי כָּןדִשְׁךְּ בָּתוּב לֵאמֹר עָרָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יִי בַּקוֹר שוֹפַר: וָנַאֲמַר. בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ: וְנָאֲמֵר. תָּקעוּ בַחֹבֵשׁ שׁוֹפַר בַּבֵּמָה לְיוֹם חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוא משפם לאלהי יעקבי ונאמר. הללויה | הללו אל בַּקַרָשׁוֹ הַלְּלוּהוּ בַּרְקִיעַ עִזּוֹ: הַלְלוּהוּ בָּגְבוּרֹתֵיוּ הַלְלוּהוּ בְּרֹב גְּרָלוֹ: הַלְלוּהוּ בִּתְקַע שופר: הַלְלוּהוּ בִּגַבֶּר וְכִנוֹר: הַלְלוּהוּ בָּתֹף וּמָחוֹל הללוחו במנים הללורה בצלצלי־שמע הַלְלוּהוּ בִּצְלִצְלֵי תִרוּעֵה: כֹר הַנִּשַׁמָה תְהַלֶּר יַה הַלְלוּיָה: וְעַל־יְרֵי עַבְרֶיְהְ הַנְבִיאִים כַּתוּב לֵאמֹר. כָּל־

Bemohner des Erdenrundes und Alle, die ihr auf Erden meilet! menn bas Banner ber Berge ragt, ichauet, und wenn der Schofar hallt, höret! Und es heift: Und es geschieht an selbigem Tage, da wird geblafen der große Schofar, und es fommen die Verirrten im Lande Afchur und die Ver= stoßenen im Lande Migrajim, und buden fich vor dem Ewi= gen auf bem heiligen Berge in Jeruschalajim. Und es heißt : Und der Ewige wird über ihnen erscheinen, und hin fliegt wie ein Blit fein Pfeil, und ber Berr Gott wird auf dem Schofar blasen, und fährt einher in ben Sturmen bes Südens. Der Ewige Schaaren wird fie beschirmen. - Go mogest Du beschirmen Dein Bolf Jisrael mit Deinem Frieden!

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Bäter! Laß die große Posaune erschallen zu unserer Freiheit, und erhebe das Banner, unsere Vertriebenen zu sammeln, und bringe zusammen unsere Zersstreuten aus der Mitte der Bölker und unsere Verstürmten von den Enden der Erde,

ישבי תבל ושכני אָרֶץ כָּנִשׂאִ־נֵס הַרִים תִּרְאוּ וָכָתִלְעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמֵעוּ: וְנָאֱמֶר. וְהָיֵה בִּיוֹם הַהוּא יִתְּקע בְּשׁוֹפֶר נְּדוֹל וּבָאוּ וַהִשְׁתַחַווּ לַיַי בִּהַר הַקֹּבִשׁ בִּירוּשָׁלָם: וְנָאֱמַר. וַיִי עַלִיהֶם יֵרָאֶה וְיָצָא כַבְּרָק הָצוֹ וַארֹנֵי יְהֵוֹה בַּשׁוֹפֶּר יִתְּכָע וְהָלַךְ בִּפַעַרוֹת תֵּימַן: וָי צְבָאוֹת יָגַן עֲלֵיהֶם: כַּן תָּגַן עַל עַמָּך יִשְׂרָאֵר בשלומה:

אֶלהינוּ ואלהי אָבוֹתִינוּ הְקַקְעְ בְּשׁוֹפָר נְּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְחַרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵב פְּזוּבִינוּ מִבֵּין וְקָבב פְזוּבִינוּ מִבֵּין הַנִּוִים. וּנְפוּצוֹתֵינוּ בַּנָּס מִיָּרְכָּתֵי אָרֵץ. und bringe uns nach Zijon, Deiner Stadt, in Wonne, und nach Jeruschalajim, Deinem heiligen Tempel in ewiger Freude. Und bort wollen wir Dir barbringen unsere Pflichtopfer, wie es uns geboten ist in Deiner Lehre durch Moscheh, Deinen Knecht, aus dem Munde Deiner Herrlichkeit, wie es heißt: Und an eurem Freubentage und an euren Fest= zeiten und Monatsbeginnen follet ihr blasen auf Drom= meten bei euren Gang= und Freudenopfern, und fie follen euch zum Gebächtniß fein vor eurem Gott. Ich bin ber Ewige, euer Gott! - Denn Du bist es, ber vernimmt den Hall des Schofar und horchet auf seinen schmettern= den Ton, und Keiner ist Dir ומחת עולם.

der höret den Ton, ben hallen läßt sein Bolk Sis= rael, mit Barmherzigkeit.

gleich. Gelobtseist Du, Ewiger, | אָתָה נֵי שוֹבֶע קוֹל תְרוּצַת עַמוֹ יִשְׂרָאֵל ברחמים:

(* רְצָה יָיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעַפִּךּ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפַּלַּתָם. וְהַשֶּׁב אֱת־ הָעַבוֹרָה לִּדְבִיר בִּיתֶדָּ. וְאִשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתִפּלָּתָם בְּאַהַבָּה יְתַבֶּבֶל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן הָמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּך: וֹתֶחֲזִינֶה עֵינֵינוּ בִּשׁוּבְךָּ לְצִיוֹן בִּרַחַמִים. בַּרוּךְ אַתָּה

יֵי הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׁאַתָּה הוּא יָיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אַבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ בְּגַן יִשְׁעֵנוּ אַתְּה הוּא קַרור נָרור. נובה קָד וּנְסַפֵּר תָהַלֶּהֶדְ עַל־חַיֵינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָבֵדְ וְעַלֹּ־נִשִּׁמוֹתֵינוּ הַפְּּכוּרוֹת כְּדְ וְעַל־נְפֶּיךְ שֶׁבְּכָל־יוֹם עפָנוֹ וְעַל־נִפְלְאוֹתֶיךְ וְפוֹבוֹתֶיךְ שֶׁבְּכָל־עַת עֶרֶב וְבֹּכֶּךְ וְצָהָרִים. הַפּוֹב בִּי לא־כָלוּ רַחֲמֶיךּ וְהַמְרַחֵם בִּי לא־ תַמּוּ חֲסָרֶיךּ. מֵעוֹלָם רָוִינוּ לַךְּ:

וָעַל־בָּלֶםיִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךּ מֵלְבֵנוּ הָמִיר לְעוֹלָםוָעָר: וֹכִתוֹב לָחַיִּים טוֹבִים כֶּד־בָּגֵי בְרִיתֶךְ:

וְכֹל הַהַיִּים יוֹדוּךְ פֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךְ בָּאֲמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יָיָ הַפּוֹב שִׁמְּךְ וּלְךְ נָאָה לָהוֹדוֹת:

שִּׁים שָׁלוֹם מִוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַלֹּ בָּלֹ־יִשְׂרָאֵל עַפֶּדְּ. בְּרְבֵנוּ אָבִינוּ בָּלְנוּ בְאָחָר בְּאוֹר פָנֶיד. כִּי בְאוֹר פָנֶידְ נָתַהְ לָנוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים

^{*)} Ueberfetung fiehe S. 97.

וְאַהַבַת הֶפֶר וּצְרָכָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשִׁרּוֹםְּ, וְמוֹב בְּאֵינֵיְדּ לְבָרֵדְ אָת־אַמְּדְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־אֵת וּבְכָל־ שֶׁאָה בִּשְׁלוֹמֶך:

בְּבֶבֶר הַיִּים בְּרֶבָה וְשָׁלוֹם וּפַּרְנְסָה טוֹבְה נוְבֵר וְנִבְּתֵב לְפָנֶיךְ אֲנַחְנוּ וְכְל־עַמְּךְ בֵּית יִשְׂרָאַל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתְה יִי עשׁה הַשׁלוֹם:

אֶלהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי בֶּרֻע וּשְׂפָתַי מִדּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְּקְלְלֵי נַפְּשִׁי תְּדוֹם וְנַפְשִׁי כָּעָפְר לַבֹּל חִּהְיָה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרֶתֶהְ וּבְמִצְוֹתִיךְ הִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל תַחוּשְׁבִים עַלִי רָעָה מְבֵּרָה הָפֵּר עֲצָתָם וְקַיְכֵּל מְחֲשׁבְּחָם: עֲשֵׁה לְמַעֵן יְמִינָךְ עֲשֵׂה לְמַען מְחֶבְּי, וְמִינָךְ עֲשֵׂה לְמַען יְמִינָךְ עֲשֵׂה לְמַען יְמִינָךְ עֲשֵׂה לְמַען יְמִינְדְ הוֹשִׁיעָה יְמִינְה וֹשִׁיעָה יְמִינְרִי: יְמִיּה לְרָצוֹן אִמְרִי־פִּי וְהָנְיוֹן לִבִּי לְפָבֶיף יְיָ צוּרִי יְמִינְ לְבָצוֹן אִמְרוֹם עָלֵינּוּ וְעַל בְּיִישְׁרָאֵל וְאִמְרוּ אָּמֵן:

יְהִי בּצוֹן מְלְּפָנֶיךְ יָיֶ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִבְּנֶה בֵּית הַפְּקְדָשׁ בִּמְבֵּרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חַלְבֵנוּ בְּתוֹרֶתָּךְ: וְשָׁם נַעֲבְדְּךְ בְּיִרְאָה בִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיוֹת: וְעָרְבָה לְיִי מִנְחַת יְהוּדָה וְירוּשָׁלָם בִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיוֹת:

חזרת התפלה לשליח צבור.

Deffnen ber Bunbeslabe.

בְּרוּךְ אַתָּה יִי שֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרְהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעַקֹב. הָאֵל הַנְּדוֹל הַנְּבּוֹר וְהַנוֹרָא אַל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסְרִים מוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְהֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל ! לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְּמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. Berftänd'ge erfonnen im Bunde,

Belehrung an denen, die enthüllet Wiffenstunde,

Geh' als Gebet und Flehen

Zu ihm, dem König der Könige und herrn ber herren!

Thun zu prüfen ist bestellt Der Tag bes Rechtes seit Beginn ber Welt.

Sintreten bie Geschöpfe,

zu empfangen

Den Richterspruch, bie Lösung zu erlangen.

An ihm entstand des

ersten Menschen Vilb; Das Wort bes Ew'gen

hat er nicht erfüllt.

Der Tag war's, ber als Anwalt für ihn spricht

In seiner Noth. So blieb

er fürs Gericht.3)

Der Weltenhort ließ sie an ihm entstehen,

Die Frommen, ragend wie die Felsenhöhen, מְּפוֹר חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִכֶּמֶד דַּעַרת מְבִינִים. אֶבְּהְחָח פִּי בִּתְפִּלְּה וּבְתַחֲנוּנִים. לְחַלוֹת וּלְחַנֵּן פְּנֵי מֶלֶךְ מַלְבֵי הַמְּלְכִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים: מַמְּפּוּנִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים: מַמְּפּוֹנִיםּ

יום. גישת וּמִים פַנִי אַיוֹם. בו קפלם יום: הראשון אדם כו נוצר. וצוה חל ולא נצר. זה מַּקִיץ כְּהָרְחִיבֹבַבַצֵר. חַקַקוֹ לַמְשִׁפַּט וַלַרורות מִנצַר: שיעת חוצב ובעות

¹⁾ Berfasser bieses und der meisten folgenden Stücke: R. El'asar b. Kalir.
2) Des ersten Menschen Bilbung und Bersündigung sand nach dem Midrasch an Rosch ha-Schanah statt. An dem Tage ward er auch bes gnadigt, und so blieb er als Tag des Gerichtes und der Begnadigung für alle Zeit.

Der Pflanzen wartend, fie bes Bolles Gründer: Fürsprechend treten auf

fie für bie Sünber.

Der "Mächt'gen" Name ist bes Monats Zier1); Kur Erd' und himmel weht er als Panier.

Der Menschen Werk er= zählt die offne Rolle;

Sie zieh'n vorbei und legen Rechnung, volle.

Der Weste Wart, beginnet er die Reih':

Wie unterm Stab gieht Deine Heerd' vorbei.

Wenn Schofars Hall Dir tont von den Erkornen,

Des Wortes bent', bes beilig uns beschwornen.

מראש צורים. כישבי נמעים המה היוצרים. ללמד בו לעצורים: מיחם שמו בשם אתנים.נס להתנוסס עקיונים ותחתונים. נפתחים ועשים מתנים. וחשבון נותנים: פַקיד הוכן לו Sabbath) בוכרם) דויום זום זכור שבועת

¹⁾ Der Monat Tischri heißt יָרַח הָאַתְנִים (1. Kön. 8, 2.) "ber Monat ber Starfen", als symbolische Bezeichnung ber horte bes Bolfes, feiner Urbater, die an ihm ins Dasein getreten fein sollen, genommen.

נעלה Aufsteigt Gebet, bes Schofars Ton erschallt.

O laß gewinnen Dich burch Fleh'ns Gewalt!

Laß in die Scheide kehren Schwertes Bligen;

Den Schild ergreif', um gnädig mich zu schützen!

נְעַלֶּה שׁוֹפְרּ עָם תַּחֲנוּן. שַׁדִּי לְפַתֹּתְךּ בָּם בְּחִנּוּן. מַּסִּגּ תָשִיב (לְּנְדִּן) כַנְּרָן בְּרַק הַשְּׁנוּן. תַּחֲזִק בְּרַק הַשְּׁנוּן. תַּחֲזִק בְּנֵן לְנוֹנְנִי בְנִנּוּן:

זְכְרֵנוּ לְרֵיִים. כֶּלֶךְ הָפֵץ בַּרַיִּים. וְכְתְבֵנוּ בְּבֵפֶר הַדַיִּים. לְמַעַנְךְ אֱלֹהִים חַיִּים: שֶּלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיַע וּמְנִן. בְּרוּךְ אַתָּה יֵיָ מְנֵן אַבְרָהָם: אַתְּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲרֹנִי מְחַיֵּה מֵתִים אֲהָה רֵב לְהוֹשִׁיַע: מְכַלְּבֵל חַיִּים בְּהֶפֶר מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְרַיֵם אֱמוּנְתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי כְמוֹךְ בַּעַל וְבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לֵּךְ מֵלֵךְ מַמִית וּמְחַיָּה וּמַצְמִיחַ יִשׁוּעַה:

Gnaden Dich zu Deinem Thron,

Wenn Straf' und Zücht's gung Du beschlossen schon.

Des Schofars Hall vernimm mit gnäd'gem Ohr,

Der von der Erde steigt

zu Dir empor.

Der biau'nde Spruch, ber einst zum Leid ergangen1), תַּבֶּן בְּבְּמְבוֹּן לְבֵם שֶׁבֶת. שְׁעוֹן וּמוּסָר בְּעָלוֹ בְּמַחֲשֶׁבֶרת. רֶם תְּהִי אָוְנְךְּ קַשֶּׁבֶת. קול שופָר שְעוֹרת מִנוֹשְׁבֶת: צָרַת אֹבֶר לֹא־יָדוֹן.

¹⁾ Das vor bem Eintritt ber Sündfluth gesprochene Bort. 1. D. 6, 3.

Verderbend laß ihn nicht zur That gelangen.

Der Welt, die viermal Deinen Spruch empfängt1),

Sei Deine Gnad' und Buld, o Berr, geschenkt!

נוערים Mit fünd'gem Trieb fieh uns im Rampfe ringen,

Den Stein, ber unfre Schritte hemmt, zu zwingen.

D horch auf jenen Sall, der Dir erdröhnt:

Vom Recht zur Gnade wende Dich versöhnt.

Um jenen Einz'gen, ber gebunden lag,

Gieb seinen Rindern Beil an biesem Tag.

Gebenk, o Herr! wenn Du vollziehst für Recht.

Des Frommen, der um Gnabe fleht' für Recht.2)

und brachen sie, wie Sterbliche, ben Bund,

פטמים לאותקום אבדון. עולם אשר בַּאַרְבַּעַה נַדוֹן. סמוד בתסודה ובאַמתר אַרוו: עדים ביום קרב ונלחמים. מול אבן מתלחמים. אלהי המשפט.

¹⁾ Bu vier Zeiten wird nach der Mischnah (Rosch ha:Ch. 1, 2.) Bericht über die Belt gehalten, am Begach über bas Gedeihen ber gelb., am Bochenfest über bas ber Baumfruchte, am Roich ha-Echanah über ber Menschen Leben und Geschicke, am Buttenfest über den Regen, ob er reichlich ober spärlich falle.

²⁾ Abraham in seinem Gebete für Sebom.

D Gott! als qnab'ger Gott ichau auf ben Bund! Der Fluch, den Du bem Bundesbruch geiprochen 1),

D burch ben Baterbund fei er gebrochen! -Räblit Du und mägit

bie Wert' am heut'gen Tage, Bum Beil lag finken bes Verdienstes Wage!

Durch Thau und Regen lindre Sonnenbrand:

Durch Lebensthau ermeck' bie Tobesichlaf umwand!

Er (Gem.) Auch wenn bu ftrafft, an Dir bie Geele bangt;

3m Leidesbrang Dein unfre Geele benf:.

Wir fianden gestern ichon ber Reue poll

^{1) 3.} Mof. 26, 14 ff.

Bor Dir, o Gott, eh' Schofare.

Du stellft bor Deines Belten-

werks Beginn

Alls Pfeiler Deines Borts bie Bufie bin:

Ch' Du geordnet in ber Welt

Gericht,

War fie, die Gunder frei von Strafe fpricht.

Der Du gebildet hast bes Herzens Sinnen,

Der Du erschaust Gedank' und

Regung innen!

Sast Unrecht Du im tiefen Sinn

geschaut,

Gedent' der Ahnen uns, ber Frommen traut.

Gedenk' des von der Frohn be-

freiten Frommen1),

Bie Du dem Anecht die Feffel abgenommen;

Wenn fünd'ger Reiz die Seinen

hat bethört,

Um fein Berdienft bei Beben8: heil bescheert.

nurd Denk' an das Tiesverhüllte, — Schluß der Zeiten,

Wenn wieder Du wirst sammeln bie Berftreuten,

Den Tag, bestimmt als der Zeiten Ende:

Das längst Erharrte — es zum heil uns fende!

Enthull' Geheimes, ftelle fest ben Mond,

Der glühend rafft bie Frevler, feines ichont,

Benn Dn zu Dir bes herzens Krumme lenten,

Benn Du ber Bater wirft in Gnaben benfen.

למו קרוב לקוב. בסוחים בלהטו בהב לרכוב. 8015 להסיר * hertommlid

¹⁾ Josef, ber aller Berführung widerftanben.

(Borb. u. Cem.) Gerrichen wird ber Ewige in Ewigfeit, bein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

nnu (Borb. n. Gem.) Du bist ja der Heilige, thronend unter ben Lobliedern Jisraels! D Gott!

58 (Vorb. u. Gem.) Gott der Treue! wenn Du, anordnend Gericht,

Dringen wolltest in die Tiefe des Gerichts,

Wer könnte vor Dir gerecht erscheinen im Gericht? Heiliger!

es nicht um Seinetwillen thut

Und von uns wendet Straf' und Zornesgluth,

Wer fänd' in seinem Thun und Schaffen Muth?

D Heiliger!

יִמְלֹדְ יִיְּוֹלְעוֹלָם אֱלֹהַיִדְ צִּיּוֹן לְדֹר וְדֹר הַלְלוֹיִה: וְאַתָּהכָרוֹשׁיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת ישראל. אל נא:

אל אַמוּנְה. אָם פֿרין. אָם אַמוּנְה. בְּעַרְבְּךְ דִין, אָם

הָמַצֶּה עָמֶק הַדִּין. מי יִצְדַּק לְפָנֶידְבַּדִּין. סדוש:

אם לא למענו ^{®orb.} וו אם לא למענו

יַעשׂ. וְיָסִיר מֶנוּ חֲרֹוֹן־ אַף וָכַעַם. אֵיןְ לְבַקֵּר וֹלָמצוֹא מִעשׁ. קרוש:

Der Anfang der Berfe enthält im Doppel-Alrofticon ben Ramen bes Berfaffers : Elasar b. Rabi Kalir.

אמץ (Gem.) Die Blüth' und Pracht der gottgewalt'gen Frommen, Als fie zur Prüfung ins Ge-

richt gekommen,

Sie sanken denen gleich, die ohne Krommen.

Der Erste, das Gebild aus Erdenreichen,1)

An Hoheit sollt' er Himmlische erreichen. —

Er war ein Thor, und mußt' bem Hauche gleichen,

Das Eben war zur Hütung ihm

verlieh'n;

Er brach das Wort, und mußt' von dannen zieh'n,

אֹמֶץ אַדִּירֵי כְּל־חֵפֶּץ. בְּהַתְּבַּקְּרֶם בַּדִּין חֲיְבוּלְּנַפֵּץ. כְּלֹא נִמְצָא בָהֶם חַפֶּץ: אָדָם יְצִיר עָפָּר מֵאֲדִמְה. לְאֵילֵי מָרוֹם אוֹתוֹ דִמְּה. לִאַבוֹדוְלִשְׁמוֹר גַּןְהַפְּרִישׁוֹ. וְעָבַר עַל צָּוְיוֹ וַיְנְרְשׁוֹ. וְיוֹם

¹⁾ Abam.

Als bieser Tag für ihn zum Heil erschien. —

nub Als auftrat jener mächt'ge

Glaubensheld1,

Der Erdenfinsterniß hat aufgebellt. —

Jahrhundert' lang erniedrigt

lag die Welt, -

Er zeigt den Frrenden ben rechten Bfad,

Und weil er zweifelnd eine

Frage that2),

Beschlossen war ihm Straf's) in Gottes Rath.

Die burch bies Thränenthal in

Günden mallen,

Soll nach dem Werk des Lohns Entscheidung fallen,

Wer wird - gerecht dem Rich=

ter wohlgefallen ?

71 Der Lautre, ber zum Tobe fich geweiht4),

Er fand nicht Ruh in der Grei-

fenzeit;

Blod ward fein Aug' bom Dualm ber Gunbigfeit⁵).

Der sich um Gotteswort so treu

befliffen6), -

Beil Gottes Schutz er wähnte fich entrissen.

Mußt' er ben theuren holden

Sprößling miffen.

14*

Der Frevler, fündigend, wo Reiner fieht,

Reiner sieht,

') Abraham. — s) "Herr, Gott, woran soll ich wissen, daß ich (daß Land) besigen werde; i. M. 15, 8.

זה לישר הרשו: לעת העיר אַוַרַח מִמַאַפֵּל. עוֹלָם הַיָה תהו ומאפל. עשרים דור בזוי ושפר: עקשים בארח מישור מסלול ידע. ועל נאמו בפה אַדע. נדוו בְּקוּ ידע תדע: עוברים בעמק הַבֶּכָא לָהָבָּדָקּ, אָם כִּפָּעַלַם בָּרִיב יָדַקהַקּ, לִפְנֵי שֹׁפֵּט מִי יִצְמַדָּק: זָדְּ הַמַּשָׁלִים בָּעֶקֶר נֶפֶשׁ. בְּוֹקֶן לֹא־מְצָא נפש. וַתִּכְהֵין עִינִיו בַּעשׁן מֶפֶש: זַרְעוֹ רְגַּל תורה. ועל אַמְרוֹ נַסְתַּרָה. נַכַסָה מֵנוּ פּרַת

³⁾ Die Knechtschaft seiner Nachkommen in Aegypten, die mit den an seine Frage bedeutsam anklingenden Worten "Du sollst wissen, daß beine Nachkommen Fremdlinge sein werden in einem Lande, das ihnen nicht gehört" u. s. w. (das. B. 13) ihm gleich darauf verkündet wird.

⁴⁾ Jischaf. — 5) Der entartete Caw bereitete ihn herbes Leid.
5) Jaafob, "ber in den Zelten (der Gotteslehre, nach dem Midrasch) weilende, dem hier das Brophetenwort (Jes. 40, 27.) "Warum sprichst du Jaafob, und redest, Jisrael: Wein Weg ist Gott verborgen?" als Nusdruck des Zweisels in den Mund gelegt wird. Zur Strase habe er ben Josef so lange verloren geben müssen.

Vor bem entscht die Unschuld weicht und flieht.

Meint er, daß er sich Gottes

Born entzieht ? -

רעים Als bie zwölf Brüber ins Gericht Er ftellt'.

Gin Urtheil, fie verdammend,

ward gefällt,

Die für den Frommen nahmen Gündengeld1),

die mit frevlem Unwürd'ge,

Räubermuth

Um Dirn' und Wein verhandeln

Gottes Gut,

Bas im Gericht wird schützen fie por Buth?

Wenn Er fich fiellt, um im Ge-

richt zu ichalten, Darob wird Rechnung Er mit

ihnen halten,

Daß fie erfahren feines Rechtes Malten. -

Der Berold'), der gur Erd' bas Wort gebracht,

Der Gottes Liebling jog aus

Anechtschaftsnacht, Er bugt bas Wort: "Emporer,

habet Acht" [3)

Beil er nicht immer mannhaft widerstand,

Berzeichnet ward sein Tod von

Gottes Sand;

hart an dem Ziel die Feffel ihn umwand4).

Und Führer, die bas Recht gebeugt, bestochen.

Soll über fie, die frevelnd Recht gebrochen,

Einst mildes Wort als Urtheil fein gesprochen ? -

Die angegündet die un= heil'ge Gluth5),

1) Amos 2, 6. 2) Moscheh. יָהַלֶּדְ וִינַתֵּר. אוּלֵי בִּיוֹם אַף יָפֶּתֵר: רָעִים שַׁנֵים עַשַּׂר בָּהָבָהִיק. בָּרִיב אוֹתַם לא הַצְּדִיקּ, עַל־מִכְרַם בַּבֶּמַף צַדִּיק: בָּנֵי בַלִּי־שֵׁם בְּמֵּכְרֵם עַמוּסִים. בַּזּוֹנַה וּבַיִּין וּבְשׁוֹר איד נֶגֶבֶמָסִים: בְּהָתְיַצְבוֹ לַרִיב בַּעַמָרוֹ לַדִין. עַל וֹאת אֹתַם יַריוּ לַמַעוֹ יַדעוּן שַרוּוּ בַּדִּין: וֶרֵד אַשֵּׁר הוֹרִיד אַמָרים. וַהָדרִיר בָּכוֹר שׁוֹר מַחַמוֹרִים. וְנֵעַנַשׁ בִּישִּׁמִעוּ־ נָא הַפּוֹרִים: יַעַן אֲשֵׁר נוֹכַשׁ בַּעשר נַחַרתוֹ־בוֹ מִיתוֹת עשר. וכָגַע גָבוּל בְּבַּל בָּאֹפֶר: רַאשׁיהַ אֲשֵׁר בָּשֹׁחַד יִשָּׁפַמוּ, אֵיךְ בְּקוֹ צֶדֶרק : שַׁבַּטוּ. כִּי אָם כַּטוֹ שַׁבַּטוּ: רוֹבִים עַלֵי אֵשׁ זַרָה. פַּנְעָה

3) 4. Mol. 20, 10. des Bolfes nach bem verheißenen

⁴⁾ Er mußte furg bor bem Buge Lande sterben.

⁵⁾ Radab und Abihu, die Sohne Aharons.

פשעי פזורה: בער חמד מו־

בעברה לא יועיל. כי אם

לָחַלּוֹת פָּנֵי מִלַמֵּד לְהוֹעִיל:

יד שלח אחוז בארון.נעשה

בו מִשְׁפַּט וְחַרוֹן. מַה־יַעשׁוּ

פַשעם בַּדִּין יִסְפֶּר. בַּמַתְנַת

נגן כפץ בחנני.

בָּאַף נְזֵרָה. לְלַמֵּד בַּם

ונלפר הוא וכל־

מה־מועיר. הון

Es traf bie Jünglinge Gerichtes Buth.

Bur Barnung für ben fünd'gen

trob'gen Muth. -

Nach Bannesgut war jener Thor entbrannt1):

Da ward er und bas Geine felbit gebannt

Mit Sab' und aut und Keld

und Gartenlaub.

Bas wird dem Räuber einst zu gute fommen ?

Um Bornestag wird Sab' und

Schat nicht frommen;

Nur flehn vor ihm, ber lehret Beil und Frommen! -

alls nach ber Bundeslabe feine Sand

Usa gestrect2), - schnell war

die Straf' entbrannt.

Bas harret beg, den Gott prüft unverwandt? —

Des Sanges Meister3) sprach:

"D. brufe mich!"

Er ward geprüft! Er rief: "Benad'ae mich4)

Und nicht noch Strenge. Bott,

o richte mich:"

Die rufen Dich mit Schofars Sall und Fleben,

Wenn auegezählet werden

Bergeben, -

In Milb' und Suld lag Gnadenspruch ergehen! -

Der sich in Königswürbe

ftolz bergaß5),

Der Strafe Maal auf feiner

Stirn man laß; Er bußte, daß er frevelnd fich vermaß. Es naht die Beit, den Uebermuth, den frechen, 1) Achan (Jos. 7.), der nicht eben in die Reihe der Frommen gehört, wohl aber um bes baran gefnupften weiteren Gedantens als Beifpie genannt werden burfte. — 2) 2. Sam. 6, 6 f. — 1) David Bj. 26, 2. — 2) Bj. 51, 3. — 3) Usijahu (2. Ehr. 26, 16 ff.), der sich unterstand, im Tempel als Richtpriefter ju rauchern, und ausfägig marb.

Der in bem Tempel eindrang, zu zerbrechen;

Dann wird, ber Trot'ge beugt,

bas Urteil fprechen.

Sind erst genahet ber Erlösung Reiten.

Zeiten, Beiteu'n ins Seilig=

thum Er leiten,

Dann über Mächt'ger Trot wird

hin Er Schreiten. -

ישר Der vor ihm wandelte in frommer Wahrheit¹).

Trot feinem Thun in frommer

lantrer Wahrheit,

Streng rechnete mit ihm ber

Gott der Wahrheit.

Der Edelste') in der Erfornen Schaar,

Dem vor und nach ihm Reiner

ähnlich war, —

Doch rechnet Gott mit ihm ftreng auf ein Saar.

D merket das, Geschöpfe ihr der

Erben!

Beht's benen fo, die Säulen find ber Erben,

Was soll einst mit den frevlen Sündern werden?

ראה D feht ihn an, den Wald dort bichtgedrängt!

Wenn icon die Gluth den frischen

Stamm umfängt,

Wie bebt das Reis, das schon fein Saft mehr tränft! —

Sieh her, wie Reiner ist der für

uns steht,

Niemand als Anwalt durch sein fromm Gebet.

Doch Du, o Gott! in Enaden sei erfleht!

Drum treu Berzeichnetes bekenn' ich laut.

Des ganzen Jahres Wirken, Dir vertraut.

Laß heut mir Huld gewinnen Schofars Laut!

אַשַׁר בַּאוּ לַהֵיכַל מִזִידִים. במכניע יבקרו פועלי להשפט בוכוח אף יראו אם אש אחוה Borb. ַבָּכָתָב אֵמֶת אֵשִנְנָה. בַּוֹכָרוֹן שוֹפָר)

¹⁾ Chiskijahu. 2. Ehr. 32, 24 ff.

²⁾ Jojdijahu. 2. Kön. 23, 25 ff.

אם לא למענו יעש. וַיָּסִיר מָנוּ חַרוּן אַף וָכַעם. אֵין לְבַקּר ולמצוא מעש. קדוש:

תבלן (Borb.) So bekennen (בלן ניהי ביישרון בֶּלֶך:) Dorb.) So bekennen ובלן מיישרון ביישרון בֶּלֶך:

Deffnen ber Bunbeslabe.

Ursprünglich verfaßt nach dem Alphabeth, das den Wörtern מלך עליון und מלך אביון folgte; boch wurden die Berfe מלך אביון (mit Musnahme bes erften und bes letten) von ben Congregationen weggelaffen. Der Schluffat hat im Afrostichon: Schimon.

(Gem. u. Borb.) Der Rönig, der Söchste!

Gott in ber Bobe broben, Mächtig in seinen Simmeln oben, Gewaltig ift sein Arm erhoben! Ewig wird Er malten!

Der Rönig, der Söchste!

הבוד Seld in den Simmelsheereni)! Bas Er gebeut, muß fich bemähren:

Tiefduntles - ihm muß fich's flären.

Ewig wird Er malten!

Der Rönig, der Söchfte!

המדבר Er fpricht Gerechtigfeit. Sullt fich in Gerechtigfeit. Flebensruf gu hören ftets bereit. Ewig wird Er malten!

Der König, der Höchste! Der uralter Sorte benft, Beil feinen Creaturen ichenft, Seinen Born auf feine Reinde

Jenft. Ewig wird Er walten!

מַרַך עַלִיוֹן. לעדי־עד ימלד: נָבּוֹר לְהָקִים ּ גּוֹזֵר וּמֵקִים. לעדי־עד ימלד: מַלֶּדְ עַלְיוֹן. צדקה. המאזי זוכר צורים. זכות יצורים. לעדי־עד ימלד:

ין להקים (ift nicht, wie man gewöhnlich meint, Infin. Hiphil von קום, fondern Plur. des in ben Biutim oft gebrauchten להקה = להק (1. Sam. 18, 20: צבאות שלהקת הנביאים), b. i. Gaar; alfo להקת הנביאים 6 daaren = צבאות

Der König, der Höchste!

Der Gütige, thronend in Ewigkeit,

Seine Güte in alle Ewigfeit, Ausspannt Er ben himmel in alle Beit.

Ewig wird Er walten!

Der König, der Höchste!

כשלמה Er umhüllet wie ein Gewand das Licht,

Alles was strahlt im Licht,

Der Allmächtige, gewaltig ers glänzend im Licht!

. Ewig wird Er walten! Pänia den Sächstel

Der König, der Höchste! 7hd Der alle Welten lenkt,

Geheimes enthüllt, Bergeffencs bentt,

Der bem Stummen bie Rede ichentt.

Ewig wird Er walten!

Der König, der Höchste!

Der trägt das AU,

Der Unvergängliche, überdauernd bas All;

Sein Blid durchschauet das AU.
Ewig wird Er walten!

Der König, ber Sochfte!

Gein Diabem die Macht, Seiner Hände Werk erglänzt in Bracht,

Erlöser Er und ewige Macht! Ewig wird Er walten!

Der Rönig, der Söchste!

קרשיו Ceine Heiligen Flammen=

Er ruft band'gend die tropige

Fluth,

Nah' denen, die ihn rufen, mit liebendem Muth!

Ewig wird Er walten!

מֶלֶךְ עָלְיוֹן. מוב שבן ער. מובו לָער.

ישְמֵי־עַר.

לערי־ער ימלף:

מֶלֶרְ, עֶלְיוֹן.

בַּשַּׂלְמָה עֹמֶה אוֹר. כָּל־ מָאוֹרֵי אוֹרָ. כַּבִּיר וְנָאְוֹר.

לַעַרִי־עַר יִמְלֹךְ:

בֶּלֶדְ גַלְיִוֹן.

בֶּעֶלְמִים. מְשִׁיחַ אִּלְּמִיֶם. גָעֶלְמִים. מֲשִׂיחַ אִּלְּמִיֶם.

לעדי־ער יִמְלֹדְּ:

ָטֶרֶךְ עֶלְיוֹן.

סובל הַכּל. סָב וּמְבַלֶּה כֹל. סוַקר הַכֹּל.

בַּעָבִי־עַר יִמְּלֹךְ:

ָ בֶלֶּךְ עֶלְיוֹן.

פְּצֵרוֹ עוֹ. פּעֵל יְמִינוֹ הַעוֹ. פּוֹרָה וּמַעוֹוּ.

ּלַעַרי־עַר יִמְלֹךְ:

בֶּלֶךְ עֵלְיְוֹן.

קרשיו לַהַבּ, קוֹרֵא מֵי רַהַבּּּגָּרוֹבְלְקוֹרָאֶיו בְּאַהַבּּ

לעבי־ער ימלה:

Der Rönig, der Sochfte!

שנה In seinem Wirken unerschlafft, Still' und Frieden in seinen Raumen Er schafft,

In feinen Gebieten berherrlicht

in Lobestraft!

Ewig wird Er walten! Der irbische König, ber Bebürftige!

Geht gur Bermefung und fintet

hinab

In Tob und Grab;

Nichts wehrt ihm die Ohnmacht,

die Trübsal ab.

Wie lange herrscht er? Der irbische König, ber Bebürftige!

Schlummers Mube ihn bedrängt, Schlaffheit auf feine Rraft fich

fenft,

Bis Tobesgrau'n ihn am End'

umfängt.

Wie lange herrscht er? Alber der König, der Höchste! 19pn Seine Macht nie verschwindet,

Sein Ruhm nie ergründet, Sein Lob ewig berfündet.

Ewig wird Er walten!

(Borb.) Und so möge zu Dir der Weiheruf emporsstrigen! benn Du, unser Gott, bist König.

ונתנה (Gem.) So wollen wir von der hohen Weihe מֶלֶךְ עֶלְיוֹן. שֵנָה אֵין לְפָנִיוּ. שֶׁכָח מוב בּפָנִינִיוּ. שֶׁבַח מוב בּמִצְפָּנִיוּ.

Echliefien ber Bunbestabe.

מֶלֶךְ אֶבְיוֹן. בָּלֶה וְנָד שַׁחַת. בָּשְׁאוֹל וּבְתַחַת. בְּלֵאוּת בְּלִיד נֶחַת.

מֶלֶךְ אָבְיוֹן. הְנוּטָה הְעוּפָנּוּ. הַרְדֵּטָה הְעוֹפְפָנּוּ. הֹהוּ יְשׁוּפֶנּוּ. עד־מָתַי יִמִלֹּדְּ:

Deffnen ber Bunbeslabe.

אָבָל מֶלֶך עֵלְיוֹן. הָּלְפּוֹ לְּעֵד. הִפְּאַרְתּוֹ עַבִי־עַד. הְּהָבֶּתוֹ עַכֶּנְת לָעַד. לַעַבִי־עַד יִמְלֹךְ: וֹבְבֵן לְךְּ תַעְעָלֶה הְרְשָׁה. כִּי אַתְּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ: אָלֹהֵינוּ מֶלֶךְ: וֹנְתֵנָה הֹּכֵרְכְּרְשָׁת.

*) Sagenhafte Entstehung des Bebetes ונתנה תכף.

Der Ursprung bieses Gebetes beruht auf einer Sage, Die fich seit unbenklichen Beiten fast in allen alten und neuen Auflagen ber Reujahrsgebete fortpflanzt, und Die auch herr Prediger Mannheimer in ben

legen; benn wohl ist er

bes Tages laut Zeugniß ab= K713 Kin 19 .0117 gewaltig und erschütternd. מלכותד. ווכון auf יובון Unb an ihm richtet fich auf

Festgebeten ber Ffraeliten nach ber gottegbienftlichen Ordnung im ifraelitijchen Bethause zu Bien (Bien 1840, 2. Band, G. 327) nachergablt. Rach ber Mittheilung bes Rabbi Gedaljah Sachia im Schalicheleth Satabbala (Amfrerd. S. b. 28, 5457 G. 41) fand man nachftebende Gefcichte unter ben Papieren bes Rabbi Ephrajim ben Rabbi Safob aus Vienne (in Franfreich) aufgezeichnet:

Rabbi Amnon, einer der Reichsten und Angesehenften feiner Zeit, genog die Gunft des Rurfürften von Maing in hohem Grade. Die Doflinge brangen unaufhörlich in ihn fich gu betebren, und felbft ber Rurfürft bot feine Berediamteit auf, ihn gur Abichworung feines vaterlichen Glaubens gu bewegen. Amnon fonnte Die en eindringlichen Borten nicht widerstehen und erbat fich brei Tage Bedentzeit. Auf bem Bege nach Saufe fand er in diefer vorichnellen Meugerung eine faft guiagende Andeutung, ein ftrafliches Banten in feinen fruber ausgeiprochenen Grundiagen. Trofitos und von Gemiffensbiffen gefottert, burchieuigte er die drei Tage. Die Frift verftrich, er ging nicht; er murbe vorgelaben, er tam nicht; endlich trat die Gemalt ein, er murbe abgeholt Bor ben Fürsten gebracht, murbe er bart angefahren und über jeinen Bortbeuch gur Rechenichaft gezogen. Ich will - iprach er gefaßt - mir felbft bas Urtheil fprechen: Die Bunge, Die gelogen, werde herausgeichnitten. — Rein — entgegnete ber Gurft — nicht bie Junge, sondern bie Fuge, die nicht tommen wollten, jollen abgehauen und dein Korper gefoltert werden. Dieje Errafe murbe mirflich vollzogen, und er fodann nach Saufe getragen. Standbaft und gebuldig errrug er diese Schmerzen, benn fie waren ibm eine verdiente Buge. Als bald barauf ber Neujahrstag ericien, ließ er fich fammt ben abgehauenen Gliebmaffen in die Ennagoge tragen, und die Babre, auf melder er lag, neben bem Borberer niederfiellen. Bei dem Gebete Reduicha (7217p) rief ber Berftummelte ibm gu, er moge inne halten, benn er wolle ben Ramen Gottes verberrlichen ובתרש השחם fein). Darauf begann er bas Gebet קבה הנהנו mit lauter Stimme und feierlicher Andacht, und mit dem Ende bieles Geberes endere auch er wunderbarer Beije. — Rach brei Tagen erichien er bem berühmten Rabbi Kilonimus ben Rabenu Deichulam Nachts im Traume, lehrte ihm diejes Geber und trug ihm auf, es in allen Gemeinden Gifrael's zu verbreiten. - Dieje Beichichte foll im Anfange bes breigehnten Jahrhunderts vorgefallen fein. Der Geichichrichreiber Boft, ber fie als eine Eige abferrigt, bemerkt, bag Basnage (Hist do Juifs) fie glaub: haft findet.

Deine Weltenherrschaft, und auf Gnabe baut sich Dein Thron und Du sitest auf ihm in Wahrheit. Wahr ift's, daß Du bist der Richter und der Ueberführende, der Run= dige und Zeuge, ber schreibt und besiegelt, zählt und rech= net. Und alles Vergeffene denkst Du, und aufrollest Du das Buch der Erinne= rungen, und es lieft sich felber, und eines jeglichen Menschen eigener Bug ist darin. Und auf der Welten= posaune wird geblasen, und eines leisen Gemurmels Hall wird vernommen, und bie Engel ergittern, Angst und Beben fasset sie, und sie sprechen: Siehe, es ist ber Tag des Gerichts, um heim= zusuchen das ganze Heer des Himmels im Gericht! Denn sie sind nicht rein vor Dir im Gericht. Und alle Be= wohner der Welt ziehen bei Dir vorbei, wie die Schafe ber Heerde. Wie die Mufterung בַּחַמַר כִּסְאֵדְּיוֹתִשֶׁב עליו באמת: אמת כי אתה הוא דיין ומוכים ויודע ועד וכותבוחותבוסופר ומונה. ותוכור בל־ הַנִשׁבַחות. וַתְבַּתַח אַת־סַפָּר הַוֹּכְרוֹנוֹתּ. וֹמֶאַלַיו יִקַרָא.וְחוֹתָם יַר כַּל־אַרַם בּוֹּ וּבָשוֹפַרגַרוֹליִתַקַע. וקול דִּמְמָה דַקָּה וַשַּׁמְעַ. וּמְלָאַכִים יַחַפַזוּן. וַחִיל וּרְעַרַה יאחוון. ויאמרו הנה יוֹם חַדִּין. לִפְקוֹד על־צבא מרום בדין. כי לא יוכו בעיניד בַּדִּין.וִכָּל־בָּאֵי עוֹרֶם יַעַברוּן לְפָנֵיךְ כִּבְנִי מרון : 3016. בבקרת hält ber Hirt mit seiner Heerbe, der seine Lämmer lässet durchziehen unter seinem Stabe, so lässest Du vorüberziehen und zählest und übersichen und musterst die Seelen aller Lebenden und theilest jeglichem Geschöpfe sein Gewisses zu, und verzeichnest den über sie gefällsten Spruch.

עות Jahresbeginne wird es verzeichnet und am Sühnetage wird es besiegelt, wie Viele follen bahinscheiben und wie Biele ins Leben treten, wer leben foll und wer sterben, wer das Lebens= ziel erreiche und wer vor der Zeit hingehe, wer durch Waffer und wer durch Keuer, wer durch Schwert, wer durch wildes Thier, wer burch Hunger und wer durch Durst, wer durch Sturm, wer durch Seuche; wer erwürgt, wer gesteinigt werde; wer in Ruhe lebe, wer unftat irre,

רְעָה עֶרְרוֹ. מְעָבִיר צאנו תַּחַת שִׁבְטּוּ בֵּן תַּעָבִיר וְתִּסְפּוֹר וְתִמְנָה וְתִפְּלְד נֶפֶשׁ בָּל־חָי. וְתַּחְתוֹך בְּלִיתוֹתִיךְ. וְתַּבְתֹּב בְּרִיוֹתֶיךְ. וְתִּבְתֹב אֶת־נְּזַר דִּינָם:

בּראשׁ הַשַּׁנָה יִבְתַבוּן. וּבְיוֹם צוֹם בפור וַחַתַמוֹן. בַמַּה יַעַבְרוּןוְכַפְּהיַבְּרֵאוּן מִ יַחְנֶה וֹמִי יָמוּת. מִי בְקצוֹ וֹמִי לֹא בקצו. מי בַמַּיִם וּמִי בָאֵש. מִי בַחֶרֶב וּמִי בַחַנָּה. מִי בַרַעַב וּמִי בַּצְבֶאּ מִי בַרַעשׁוּמִי בַמַּנֵפָה. מִי בַחַנִיקַה ומי בַּפְקִילָה: מִי וַנוּחַ וּמִי וַנוּעַ. מִי wer in friedlicher Stille, wer mit verwirrtem Sinne; wer verarmen soll und wer Reichthums Fülle gewinnen, wer sinken soll und wer emsporkommen.

fehrung, Gebet und fromme Werke wenden ab das böse Verhängniß.

Denn wie Dein Rame, fo ift Dein Ruhm: schwer zu erzürnen, leicht zu befänftigen! Denn Du willst nicht, daß der Todeswürdige sterbe, sondern daß er zurückfehre und lebe, und bis zu feinem Sterbetage harrest Du sein; bekehrt er sich, fofort nimmst Du ihn auf und an. Wohl ift es mahr, daß Du bift ihr Bildner und fennst ihren Sinn und Trieb; fie find ja Fleisch und Blut! Der Mensch — sein Ursprung ift im Staube, und fein Ende ift für den Staub; fein Leben einsekend, gewinnt er sein Brot, er, ber gleicht bem zerbrochenen Scherben, dem trocknen Grase, der welkenden Blume, dem enteilenden Schatten, der entschwindenden Wolfe und dem verwehenden Sauche, dem verfliegenden Staube, und wie ein Traum fleucht er dahin.

וְשָׁבֵּם וּמִי וִשְּבֵרְ. מִי יִשְׁבֵּו וּמִי וִתְיַפְּר. מִי יַעָנִי וְמִי יַעְשֵׁר. מִי יִשֵׁבֵּל וּמִי יָרוּם:

וֹתְשׁוֹבְה וֹתְפַּלְה ממון וּצְדָכָה

מַעַבִירין אֶת־רֹעַ הַנְּוַרָה:

בי כשמד בן תהלתד. קשה לכעום ונוח לרצות. בִּי לֹא תַּחְפּוֹץ בְּמוֹת הַמֵּת. בִּי אָם בְּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה. וַעָד יוֹם מוֹתוֹ תְּחַבֶּה לוֹ. אָם יַשוב מִיַד הָקַבְּלוֹ: 🎖 אֱמֵת כִּי אַתָּה הוּא יוֹצְרָם. וְיוֹרֵעַ יָצְרָם. כִּי הַם בַּשֶׂר וָדָם: אָרָם יָסוֹדוֹ מֵעָפָר וְסוֹפוֹ בַּעָפָר. בְּנַפְשׁוֹ יָבִיא לַחְמוֹ. בְּשׁוּכ בַּחֶרֶם הַוּנִשְׁבְּרִי בְּחָצִיר יָבִשׁ. וּכְצִיץ נוֹבֵל. ּבְצַל עובר. וּכְעַנָן כַּלֶּה. וּכְרוּחַ נוֹשְבֶת. וּכְאָבָק פורח. וְכַחֲלוֹם יַעוּף:

felbe ewig, König, Bott, ewiglebend und dauernd.

in (Borb.) Keine Grenze giebt's für Deine Jahre und fein Ende ber Dauer Deiner Tage, keine Bahl für die Träger Deiner herrslichen Pracht; nicht zu enthüllen ist das tiese Geheimnis Deines Namens. Dein Nam' ist Dein Schmud, und unsern Namen hast Du genannt nach dem Deinen!

Namens willen, und laß Deinem Ramen die Heiligen, und laß Deinem Ramen die Heiligen gurden an benen, die ihn zu heiligen sind ausersehen, — um der Hoheit Deines Namens willen, der verherrlicht wird im Kreise der Andacht heiliger Serasim, die Deinen Ramen weihevoll erheben. Die Bewohner der Weltenhöhen mit denen der Erbentiesen vereint rusen in dreisachem Hall, —

ככתוב (Borb) wie geschrieben steht burch Deinen Propheten: Und einer ruft bem Andern zu und spricht:

קרוש (Gem.) Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heer= schaaren; so weit die Erde, reicht seine Herrlickeit.

וְאַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֵל הַי וִקַיָּם :

אין קאָבְּרה לִשְׁנוֹתֶהּ. וְאֵין כֵּץ לְאֹרֶהְ יָמֶיףּ. וְאֵין לְשַׁצֵּר מַרְבְּבוֹת בְּבוֹרֶהְּ. יָאִין לְפָּרִשׁ עִלּוּם שְׁמֶהְ. יִאִין לְפָּרִשׁ עִלּוּם שְׁמֶהְ. יִשְׁמֶדְ. וּשְׁמֵנוּ כָּרָאתְ בּשִׁמֶדְ. וּשְׁמֵנוּ כָּרָאתְ בּשִׁמֶדְ:

צְשֵׁה לְּמַען שְׁמֶדּ. וְלַדֵּשׁ שָּמֶדְ. (בַּעַבוּר בְּבוֹר שִׁמְדְּ שְׁמֶדְ. (בַּעַבוּר בְּבוֹר שִׁמְדְ שִׁים שַׁרְבִּי־ לְדָשׁ. שִּׁים שַּקְדְבִּי לְדָשׁ. הַמַּלְהִישִׁים שִׁמְדְ בַּקּרֶשׁ. הַמְּלְהִישִׁים שִׁמְדְ בַּקּרֶשׁ. קוֹרְאִים וּמְשֵׁלְשִׁים בְּשִׁלּוּשׁ קַרְשָּׁה בַּקּרֶשׁ.

בְּבְתוּב עֵּלְ־יֵד ^{∞orb.} וְבִישֶׁךְ וְּלֶרֶא זֶה שֶּׁלֹ־יֵה וַאֲמַר₊

קרוש ו קרוש ברוש ברוש ברוש ברושיין אבאות מלא בליהאֶרֶץ בּבוֹדוֹ בּבּוֹדוֹ בּ

Seiner Herrlichkeit voll ist die Welt, seine Diener fragen Einer den Andern: Wo ist der Ort seine Herrelichkeit? — Die ihnen gegensüber Geschaarten antworten: "Gelobt sei —"

בְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלְם מְשֶׁרְתִיוֹ שׁוֹאֲלִים זֶה לְזֶה אֵיֵה מְכוֹם כְּבוֹדוֹ לְעָמָתְם בְּרוֹךְ יאמֵרוֹ בְּעָמָתְם בְּרוֹךְ יאמֵרוֹ בּמוֹנִין הארון.

Rach bem Alphabeth verfafet, ber Schlufs-Afrosticon nennt ben Berfaffer : Elasar.

וְחַיּוֹת, אֲשֶׁר הַנָּה מְרַבְּעוֹת כִּפַא. בְּבָאתַיִם וַחֲבִּשִׁים וְשֵׁשׁ מַכְנִיפוֹת כָּפָא. גּוְעַשׁוֹת בּוֹ בְּסוֹכְכָם פָּנִים בְּפָנִים לַבָּפָא. דְמוּת רָקִיע בְּרֹאשֶׁם נְטוּי לַבָּפָא. הוּא בְּעין הַקּרַח בו שָׁבִיב כָּפֵא. וֹמָפֵּעֵל לֶרָקִיע כְּמַרְאֵה דְּמוּת כָּפֵא. זעות בְּלִי לֵאוּת מֵחִיל כִּפָא. מְּסִינּ הְשׁוֹת בְּרְצוֹא וְשׁוֹב מַרְעִישׁוּת (ניא מַרְעִישׁוֹת) בִּפַא. מָסוֹת בַּבָּוָק וְלֹא מְוִיזוֹת הוד בָּפַא. יוֹדְעוֹת בִּי כַל־מָקוֹם לֹא יָכִיל מְקוֹם בִּפַא: פּף־רָגֶל חֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמֵשׁ עָשְׂרַה ְיִשְׁרָה לַבְּפָּא. לעת הַרַשִׁינַה לְפַאֵר קוֹפִצוֹת מְהַחַת לַבְּפַא. מִתְעַלְפוֹת מַפַּחַד רָם ישב עַל־בָּפָא. נְראוֹת נושְאוֹתְ וְהַן נְשׂוּאוֹת עם כָּפָא. סְבוּלוֹת מִתַּחַת זְרֹעֹת עוֹלָם לַכִּפָא. עַתִירַת זוֹ בָתַעַל הַרַפֶּינָה בְנַף בִּפָא. פִּשָׁעִים אָם עָצִמוּ מֵשִׁיקוֹת בּפַאָ. צוֹרַר בִּי יַשְׂמִין יְפַּרְשֵׁוֹ עַנַן בִּפָא. קוֹל שׁוֹפֶּר לְעֵת יַעַל בְּאַהֵז בְּנֵי כִפָּא. רַחֲמִים יָלִיץ בְּעַד רְשׁוּמִים בַּבְּפֵּא. שוֹפֶט אָם יִרצָה שֵׁבֶת בָּאוּלֶם הַבָּפֵא. תַבְנִית תָם יְפֵּן בַּבָּפָא. אַרָבַעְ חַיוֹת נוֹשְׂאוֹת וּמְנָשְׂאוֹת עם בָּפָא: ייים לְבִלְתִי לְנַבֵּר לְמַעֵנוֹ בִּפַא. עוֹר וִפְּצָה־פֶּה וְיִפְנִיעַ 🕬 🕬 ייים אַ אַרָּלְתִּי לְנַבֵּר בָּפָא. וְכוֹר לְיוֹשְׁבֵי נְטְעִים אֲשֶׁר עִמְּךּ בַּבְּפַא: בּהַם מְצוּכִים אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם שַּׂמְתְ הַרֹם וְכִפֵּא. וְאָז יִתְרַעִם הַגּּלְגַּל וְיִתְרַעִשׁ הַכָּפֵא. וְאוֹפָן לְאוֹפָן וְחַיָּה לְחַיָּה וְכְרוּב לְּכָרוֹב לְּעָפֵת כָּפֵא:

מַּכּוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָב מְשֶׁרְתִיוֹ שׁוֹאֲלִים זָה לָזָה אַיָה מְקוֹם 🕬 🕬 📆 בּוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָב מְשֶׁרְתִיוֹ

בְּבוֹדוֹ לְּעֲמָתִם בָּרוּךְ יאמֵרוּ:

ברוך (Gem) Gelobt fei bie Herrlichkeit bes Ewigen! — ein jeglicher von seiner Stätte aus.

weihten Stätte wende Er sich in Erbarmen und begnadige das Bolk berer, die als einig bekennen seinen Namen Abends und Morgens an jeglichem Tage beständig; zweimal in liebender Hingebung rusen sie: "Höre, Sisrael! —"

בּרוֹך בְּבוֹר יְי מִמְּקוֹמוֹ : מִמְקוֹמוֹ הוֹא יִפֶּן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וַבְּכֶּרְבְּכָלֹ־יוֹם תְּמִיר פָּעַמִים בְּאַהַבָּה שְׁמֵע אוֹמְרִים :

Rad vertehrter Alphabeth. Drbnung (תישירים), ber Schlufe Alrofticon nennt ber Berfaffer : Elasar.

ועסך (Cem.) Sieh da Dein Bolf, bestrebt voll Reu' sich zu vereinen,

Das herz, das Sünde theilt, buffertig Dir zu einen!

Sie läutern Sinn und Thun, nah'n Dir mit Herzen, reinen.

Erhoben sei das Herz, gebeugt das stolze Meinen,

Bie Schofars Bild und Form bie beiben weiß zu einen.

Im Kreis der Tag' erfor der Herr burchs Loos den einen,

Dag fie bor seinem Aug', ans betend ihn, erscheinen;

Sie stützet das Berdienst des Ahns, bes eblen Einen,

וְעַפְּדְּ, תְּלוּאִים בִּרְשׁוּבְּה לְהַתְנַחַר. שְׁנֵי לְבָבוֹת לְדְּ כְּאַחַר לְאֶחָר. רַחֵץ בְּנְקִיוֹן כַּבִּיִם נְשׁוֹא לֵב אֶחְר. קוֹל שׁוֹפְר כָּפוֹף כָב אֶחָר. קוֹל צִיוּן שׁוֹפְר פְּשׁוֹם פְּשׁוֹם לֵב אֲחָר. פּוֹר יָמִים יָצְרוּ בָּם לְבוּר אֶחָר. עוֹבְרִים בּוֹ לְהַקְבִּיל פְּנֵי יוֹצֵר אֶחָר. בּוֹ לְהַקְבִּיל פְנֵי יוֹצֵר אֶחָר. Und beg, ber wart geweiht gum Opfer, frommen, reinen,

Und beg, ber hing an Gott mit redlich treuem Meinen.

הָיָה אֶחָר. נִשְּענִים בִּסְבַךְּ יַחִיר וּמְיֻחָר. מֻבְּמָחִים בְּתֹם וּבִישֵׁר אָב אֶחָר:

לְהִזֶּכֵר לָמוֹ עַנְיֵת קוֹל אֶחָד. בְּשִׁבְתוֹ בַּבָּפֵא שְׁפּוֹמּ
גּוֹי אֶחָד. יַעִמִיד מֵלִיץ ישֶׁר מִנִּי־אָלֶף אֶחְד. פוֹבוֹת לְחַנִּיד בַּשְׁבִיעִי בְּאֶחָד. חָשׁוּב גַּר וְאֶזְרְח לְּמִשְׁפִּט אֶחְד. זְבִּשְׁר בִּעְשִׁיוּ זְדְּ עָבְיּרִ בְּשְׁבִית בְּעָשִׁיוּ זְבְיִּ לְאָחָד. וַאֲשֶׁר מִעְשִׁיוּ שְׁבְּיִ לְבָּיִ לְבָּיִ לְבָּיִ לְבָּיִ לְבָּיִ לְבָּיִ לְבָּיִ לְבָּלִי שְׁבִּים תֵּת צְרִי לְבָלִי שְׁבִּים תַת צְרִי לְבָלִי שְׁבִים תַת צְרִי לְבָלִי שְׁבְיֹם תַת צְּרִי לְבָלִי אָחָד וְאֶחָד: בּּאֶחְד. גִּעָּהִי אָחָד בְּאֶחָד. בְּאֶחָד. אָמֶת חוֹתְמוֹ לְהוֹדִיעַ כִּי בִּישִׁיעֵ בִּנוּ וְהוּא בְאֶחָד. אֶמֶת חוֹתְמוֹ לְהוֹדִיעַ כִּי בִּישִׁיעַ לִּבִי לַבִראַת תַּמוֹם וֹכְבַל יַד־עַם־אָחָד.

עוֹד יִוְבָּר־לָמוֹ מִפַּת שְׁכֶם אֶחָד. וֹאת הַפַּּתְטֶּרֶת יְשְׁבֶּע בָּה אֶחָד. רוֹגָשָׁת נָשֶׁף וְשַׁחַר לְיַחֵד לְאֶחְד:

שָּמִי מָפְּקוֹמוֹ הוּא יָכֶּן בְּרַחֲמִים. וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲרִים שְׁמוֹ עֶרֶב. נַבֹּקָר בָּבָר־יוֹם הָמִיד בַּעֲמֵים בְּאַהֲבָה שְׁמֵע אוֹמְרִים:

vow (Gem) Höre, Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen!

Bater, Er unser König, Er unser Netter, und Er wird uns vernehmen lassen in seiner Gnade den Ruf zum יִי אֱלֹהֵינוּ יִי ְשְׁרָאֵל ׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִי ְאֶּחְר: אֶחָר הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּאאָבִינוּהוּאמַלְבֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיוּ

שנית לעיני כל-חי (iditbarlid) שנית לעיני כל-חי שני מוצר ביות לֶבֶם לֵאלוֹים: אָלוֹיִם: מוֹים אָלוֹיִם לְבָּים לָאלוֹיִם בְּאַלוֹיִם בּיִם אָלוֹיִם בּיִּ

Rach vor= u. rudftelliger Bechfelfolge des Alfabeth (אתיבש).

וָאַתָּה, אֶזוֹן קוֹל מְפָּאָרִיךּ בְּכָל־אַבָרִיהָם. תֹכֶן מִצְוֹת ַםְעַשֵּׂיהֶם בְּבֶאתַיִם וְאַרְבָּעִים וּשְׁמֹנָה אַבַרִיהַם: בּוָה חֹדֵשׁ הְּקַעַ שְׁלשִׁים. כְּמוֹ שְׁלשִׁים בְּכַף רַגְלֵיהֶם: שֵׁי מוּסְפֵּי יוֹם עֲשֶׂרָה. בְּמוֹ עֲשֶׂרָה ('בְּקַרְסְבֵּיהֶם: נְשִׁים פְּנֵי תַבָּה שַׁחֲרִית שְׁתִּים. כְּמוֹ שְׁתַּיִם בְּשׁׁוֹבְיהֶם: רְשׁוּמִים קרות בו הַמִשָּה. בְּמוֹ הַמִשָּׁה עַל בִּרְבֵּיהֶם: דְּרוּשִׁים תַּקוֹעַ בַּבֶּסָה בְּאָחָר. כְּמוֹ אֶחָר בְּיַרְכוֹתִיהֶם: כַרָן יִמְשְׁכוּ רַשְׁרֵשׁ שְׁלשָׁה. כְּמוֹ שְׁלשָׁה (יְבְּקְמְלֵיהֶם: הַן מוּסְפֵּי־ דבש עשתי עשרה. כמו עשתי עשרה צלעותיהם: צָקוֹן לַחֲשָׁם בְּרָכוֹת תֵשׁע. כְּמוֹ תִשְׁעָה שֵׁבִּוֹרעוֹתֵיהֵם: וּמַלְכִיות וְזָכְרוֹנוֹת וְשׁוֹפֶרוֹת שׁלשִׁים. כִּמוֹ שׁלשִׁים בַּפְפַּת יָדֵיהֵם. בִּלוּל תְּמִידִים שָׁמֹנֵה עַשְׂרֵה. בִּמוֹ שָׁמֹנֵה עשְׂרָה חָלְיוֹת שֶׁבְּשִׁדְרוֹתִיהֶם: וִבְחֵי תְפִירִים תְּקִיעוֹת תַשַע. כִּמוֹ תִשָּעָה שַבָּרָאשִׁיהַם: עַתִירוֹת שָׁתַיִם שָׁחוֹתַ בָּם שְׁמֹנֶה. בְּמוֹ שְׁמֹנֶה שֶׁבְּצוְּאֵרִיהֶם: חַק דְּתָם קְּפָּרִים חַמִשְׁה. בְּמוֹ חַמִשְׁה שֶׁבְּנִקְבֵיהָם: ١٥٥٠٠ שַׂם הַלִּיכוֹת עולָם ששה. בְּמוֹ שִשָּׁה (*בְּלְבְבֵיהָם: שָחוֹת וָכֶּסֶל וְשֻׂבְוִי וְסַרְעַף וּבָטֶן וָכֶרֶב וְעֶשְׁתֹּנוֹתֵיהֶם. נָפֶשׁ רוּחַ נְשַׁמָּה יָחִיבֶה חַיֶּה. עוֹר וּבָשָׂר וְגִיר וְעַצְמוֹתִיהֵם:

יִּיִשְׁאוּ עִין וְיִכְרוּ אָוֹן וְיִפְעוּ בֶּה וְלְשׁוֹן וְנִיב "בּה וְלְשׁוֹן וְנִיב שְׁפְתוֹתֵיהָם. מִבּף־רָנֶּר וְעִר־רֹאשׁ נִתְוַבְּחוּ פְּרוֹט שִׂפְתוֹתֵיהָם. (אאס Mijanah Mhaloth 1, wo bie Lejeart י) בְּבֶבְיָת (בּ @dentel) יוֹבְבִירָת (בּ Güfte) erhelt. *) אוויסלית (בּירָה בּירָה בּירְה בּירְה בּירְה בּירְה בּירְה בּירָה בּירְה בּירְה בּירְה בּירָה בּירָה בּירְה בּי

מַצְשִׂירֶם: בִּתְּלְצִ שׁוֹפֶּר בְּקוֹר ׁ יַחְפְּרוּ שׁוֹפְגֵיהֶם: לְהַצְּדִּילֶם בְּיוֹם דִּין שְׁמוֹצַ שֵׁנִית מֵאֱלֹהִיהֶם:

אָדָר הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מֶלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וָהוּא יַשִּׁמִיעַנוּ בְּרַחֲמִיוּ שֵׁנִית לְעֵינִי כְּלֹ־חֵי לְהִיוֹת לָכָם לֵאלֹהִים.

אני (Gem.) Ich bin ber Ewige, euer Gott!

von uns verherrlicht, Ewiger, unser Herr! wie herrlich ist Dein Name auf der ganzen Erde; Und es wird der Ewige König sein über die ganze Erde; an demselbigen Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig.

אָרִי יְי אֱלֹהֵיכֶם: אַדִּיר אַדִּירנוּ יְיְ אֲדִּיר אַדִּירנוּ יְיִ אֲמְדְּנִינוּ מְדִּירִ שְּמְדְּ בְּכָל־הָאָרֶץ: וְהָיָה וְיִ לְמֶלֶךְ עַלֹּ-בְּלֹ־הָאָרֶץ בַּיוֹם הַהוּא יִהְיָה וְיָ אָחְר וּשְׁמוּ אֶחָר:

Rach berkehrter u. gerader Alphabethfolge bis Raph u. Jotha (משיאב).

תהלות (Gem.) Deines Kuhmes Pracht und Glanz füllet aus die ganze Erde.

Schallt vom Himmel Dein Gericht, bangend schweiget still bie Erbe.

Sturm verfündet das Gericht, in ben Tiefen rauscht's der Erbe.

Es erdröhnt Posaunenhall: mächtig ruset Er ber Erbe.

Und der Frommen Jubelfang halt vom sernen Saum der Erde. Angst und Grauen, Schredenssschau'r, wie verwirren sie die Erde,

Wenn Du zum Gericht Dich hebst, zurnend ob der weiten Erbe! תתשאבן המואם במנות הלות בלודה במנות בלידה בלידה

Bahnet, ebnet ihm ben Weg! ruft's geängstet von ber Erbe.

Du im Glanz ber Majestät, milbes Wort rufft Du ber Erbe:

Warum bangest bu, o Land? bröhnt es aus bem Schoß ber Erbe.

לרתורע Auf daß Allen werde fund, daß nur Er ist Herr der Erde!

Wie im Himmel, preist bie Schaar seiner Treu'n ihn auf ber Erbe. בֶּל־אַפְּמֵי־אָרֶץ: יִּסְלּוּ (ניא סוּרוּ מִנִּי־) דֶרֶךְ יְנוֹבְבוּ. חֲרֵדִים מַחֶּרְדֵּרת הָאָרֶץ: נֵאוֹר וְאִדִּיר. מַעַם תְּשִׁיב לָאָרֶץ: מַה־תִּיְרִאִי אֲדְמָה. יָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ:

בּי הוא מֶּבֶּדְ עַלְּבְּלְוֹתְ. בִּי הוּא מֶבֶדְ עַלְּבְּלִוּתְ הָאָרָץ: בְּמוֹ פַּאֲרוּהוּ מֵאָז בַּשַּׁחַק. יוּרְשוּ בְחוּנִיו לְפָאֲרוֹ בַאָרֵץ:

יָנְיָרֶ אָדִירַנּוּ יְיָ אֲדֹנֵינוּ טָה־אַדִּיר שִׁמְדְּ בְּכֶל־הָאָרֶץ: וְהָיָה 🥸 ®orb. יָיָ לְטֶלֶךְ עַל־בָּל־הָאָרֶץ בַּיוֹם הַהוּא יִדְיֶה יָיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וברברי (Borb.) Und in Deinen heiligen Worten ftcht geschrieben also:

ימלך (Gem) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter, Hallelujah!

775 (Bort.) In alle Geschlechter wollen wir verfünden Deine Größe und in alle Dauer der Zeiten Deine Weihe aussprechen, und Dein Preis, unser Gott, soll aus unserem Munde nie entweichen in alle Zeit und Ewigfeit; denn ein großer und heiliger Gott und herr bist Du.

ort D walte mild an Deinen Geschöpfen und freue Dich an Deinen Geschöpfen, und sprechen

ובְרַבֵּי כְּדְשָׁהְ 2000.

בָתוֹב לֵאמֹר: """" יִּקְלֹךְ וְיִוֹלְעוֹלֶם אַלֹהָיִךְ צִיוֹן לָרַר

קְרֹר נְהִר נַנִּיד נְּדְּלֶךְ מּסִינּ. זְּ מְּרָבְּיִּדְ נְּבְּיִדְ בְּקְרִּישׁ וּלְנֵצִח נְצְחִים קְרָשְּׁתְּךְ בַּקְרִּישׁ וְשִׁבְּחָךְ אֱלֹהֵינוּ לִא יָמוּשׁ יְשִׁבְּחָךְ אֱלֹהֵינוּ לִא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ נְּדוֹל לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ נְּדוֹל וְתַרִנוּ אָתָה:

ָּחֲמוֹל עֵל מַעֲשֶּׁידְּ. וָתִשְׁמַח בְּמַעֲשֶׂידְּ. וְיאִמְרוּ mögen Deine Schützlinge, wenn Du rechtfertigest Deine Lieben: Sei geheiliget, o Berr, an Deinen Geschöbfen! - Denn Die Dich beiligen, haft Du mit Deiner Beihe geheiliget. Herrlich ftehet dem Beiligen an ber Breis ber ihm Geheiligten. Und fo werde benn Deinem Ramen bie Beihe, Emiger, unser Gott! an Jisrael, Deinem Bolfe. und an Reruschalajim. Deiner Stadt, und an Rijon, ber Stätte Deiner Berrlichkeit, und an bem Berricherhause Davids, Deines Gefalbten, und an Deiner Wohnstatt und an Deinem Tempel. -So mög' Er uns auch fürder gebenken bie Liebe bes felfenfeften Ahns (Abraham), und um bes jum Opfer Gebundenen (Rigchaf) willen unsere Ankläger Schweigen bringen, und um bas Berbienft bes Untabligen (Jaakob) jum Beil ausgehen laffen unfern Urtheilspruch! Denn heilig ift ber heutige Tag unserem Berrn Wenn fein fürsprechender Anwalt für uns fteht bem gegenüber, der uns ber Gunbe geiht, fprich Du für Raafob das Wort bes Rechtes und des Urtheils Spruch, und fprich Du uns rein im Gerichte, Ronig bes Rechtes.

לב חומיבי בגביטב אַיתון אַדנֵינוּ. וּבַבֵּו לצדק דיננו. כי במשפט המלב במשפס:

Rach doppeltem Alphabethe verfaßt.

Geffnen ber Bunbeslabe.

האוחו der handhabt die Waltung bes Rechtes!

Und alles glaubt an ihn, ben Gott ter Treue.

Der Tiefverborgenes durch= forscht und prüft!

Und alles glaubt an ihn, ber in die Herzen bringt.

Der erlöst vom Tode und rettet aus Berderben!

Und Alles glaubt an ihn, ben gewaltigen Erlöser.

Der allein ist Richter für alle Weltbewohner!

Und Alles glaubt an ihn, ben wahren Richter.

Der sich verkündet hat als ben, der ewig bleibt und dauert!

Und alles glaubt an ihn, ber war und ist und ewig wird Er sein.

Der Unwandelbare ist sein Name, das ist sein Nuhm!

Und alles glaubt an ihn, außer bem Keiner ist.

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁחוּא אֵל אֱמוּנָה:

הַבּוֹחֵן וּבוֹדֵק גִּנְיֵי נִסְתַּרוֹת:

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא בּוֹחֵן נַלֵיוֹת:

ופורה משֶׁחַת: יפורה משֶׁחַת:

וְלִל מַאֲמִינִים שָׁהוּא וֹאֵל חָזָק:

הַדְּן יְחִידִי לְבָאֵי עולם:

וְכל מַאֲמִינִים שֶׁהוֹא דַּיַּן אֵמֵת:

ַ וְכֹל מַאֲמִיגִים שֶׁהוּא הָיָה וְהוֹה וִיָהִוָה:

הַנַּרָאי שְׁמוֹ כֵּן תהַקַתוֹ:

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא וְאֵין בּלֹתוֹ: 231

Der ben sein Gebenkenden ihr fromm Verdienst gedenkt!

Und Alles glaubt an ihn, ber bes Bundes gedenkt.

Der jeglichem Leben fein Lebensloos zutheilt!

Und Alles glaubt an ihn, der ewig lebt und dauert.

Der Gütige, ber gütig sich erweist ben Bosen und ben Guten!

Und Alles glaubt an ihn, ber gutig gegen Alle ift.

Der kennt den Sinn aller Geschöpfe!

Und Alles glaubt an ihn, der im Mutterschoße fie ge= hilbet.

Der Alles vermag und Alles umfaßt!

Und Alles glaubt an ihn, den Allvermögenden.

Der im Berborgenen thront, in der Allmacht Um= hüllung!

הזוכר למזכיריו מובות וכרונות: וַכֹר מַאַמִינִים שהוא זוכר הברית: החותר חיים וכר מאַמינים השוב ומטיב לַרְעִים וְלַשׁוֹבִים: וכל מאמינים שהוא מוב היודע יצר וַכֹל מַאַמִינִים שהוא הכל יכול וכוללם וכל מאמינים שהוא כל

Und Alles glaubt an ihn, ben Alleinigen.

Der Königen die Herrschaft giebt, und ihm allein eignet die Herrschaft!

Und Alles glaubt an ihn, ben Weltenbeherrscher.

Der in seine Hulb waltet in jeglicher Zeit!

Und Alles glaubt an ihn, ber die Huld bewahrt.

Der schonend trägt und ben Blick abwendet von den trotzigen Sündern!

Und Alles glaubt an ihn, der ewig verzeiht.

Der Höchste, beg Auge ben ihn Fürchtenben ist zu= gewandt!

Und Alles glaubt an ihn, ber erhört das leise Flehen.

Der öffnet die Pforten ben reuig Anklopfenben!

Und Mus glaubt an ihn, beß Hand ift aufgethan.

וכל מאַמִינִים שַהוּא לבדו הוא: הַמַּמְלִיךְ מְלָבִים וַלוֹ הַמְּלוּכָה: וַכֹל מַאֲמִינִים שַׁהוּא בֶּלֶךְ עוֹלָם: הַנוֹהֵג בְּחַסְדּוֹ בל־דור: וַכֹר מַאֲמִינִים שַהוּא נוצר חַמַר: הַפובר וּמְעַלִים ניון מסוררים: וַכֹר מַאֲמִינִים שַׁהוּא סולה סלה: ַדָּעֶקיוֹן וְעֵינוֹ אָל־ : יראיו וכר מַאַמִינִים שַהוּא עונה לחש: הפותח שער לְדוֹפָקִי בִתְשׁוּבְה: וְלֹל מַאֲמִינִים שָׁהוּא

Der harrend ausschaut nach dem Frevler, und will, daß er sich rechtfertige!

Und Alles glaubt an ihn, der gerecht ist und gerade.

Deß Zorn kurz, lange währt seine Nachsicht!

Und Alles glaubt an ihn, der zu erzürnen so schwer.

Der Erbarmer, bef Er= barmen seinem Borne vor= ausgeht!

Und Alles glaubt an ihn, ber so mild ist, leicht be= gütigt.

Der gegen Alle gleich. Groß und Rlein gleichstellet!

Und Alles glaubt an ihn. ber ein gerechter Richter.

Der Tabellose, ber mit den Treuen in Treue ver= fährt!

Und Alles glaubt an ihn, def Wirken makellog.

תשוב (Borb.) Sei erhaben Du allein und herrsche über Alles in Deiner Einheit, wie geschrieben ift durch Deinen Propheten: Und der Ewige

הַצּוֹפֶּה לַרָשׁע וחפץ בהצדקו: וַכֹר מאַמִינִים שׁהוּא צַּדִּיק וְיַשֶּׁר: הַקצר בוַעַם וּמַצֵּרִיך אָרּ: וכר מאַמִינִים שהוא בַשָׁה לִבְעוֹם: הַרַחוּם וּמֵקְהִים בַּהַמִים לִרֹנֵז: וַכֹר מַאַמִינִים שׁהוּא בד לרצות: הַשַּׁוֶה וְמַשְׁוֶה כְּמִין ונדול: וכר מאַמִינִים שָׁהוּא שופט צורק: הַתַּם וּמְתַּמֵם עם־ תמימים: וַכֹר מַאַמִינִים שהוא Sunbestabe. + 1519 D'A קיוח הִשְׁנֵב לְבַדֶּךְ וְתִּמְלֹךְ

wird König fein über die ganze Erde; an felbigem Tage wird der Ewige einzig fein und fein Name einzig. וְהָיָה וְיָ לְּמֶלֶךְ עַלֹּ־כְּלִּ־ הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יִיְ אֶחָר וּשְׁמוֹ אֶחָר:

וּבְבֵן תֵּן פַּחְדְּךּ יָיָ אֱלֹהֵינוּ עַלֹּ כָּל־מַעֲשֶׂיךְ. וְאֵימְתְךְּ עַלֹּ כָּל־מַעֲשֶׂיךְ. וְאֵימְתְךְּ עַלֹּ כָּל־מַעֲשֶׂיךְ. וְאֵימְתְךְּ עַלֹּ כָּל־הַמֶּעֲשִׁים. וְיִשְׁהַחֲוּוּ לְפָנִיךְּ כָּלֹּבְּ הַבְּרוּאִים. וְיִשְׁהַחְוּוּ לְפָנִיךְּ כְּלֹב שֶׁלַם הַבְּרוּאִים. וְיַעֲשׁוּ כָלָם אֲנָדְה אַחַת. לַעֲשׁוֹת רְצוֹנְךְּ בְּלֵכָב שֶׁלַם כְּמוֹ שֶׁיָדְעְנוּ יִיְ אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשֶּׁלְמִן לְפָנִיךְ. עֹז בְּיִדְךְּ וּנְבוּרְה בְּנִרְה וֹשְׁמִּרְ וֹשְׁמִךְ נוֹנָא עַל כָּל־מַה־שַּבָּרָאתָ:

וּבְבֵּן הֵּן בְּבוֹד ְיָי לְעַמֶּךְ. הְּהַלָּה לִירֵאֶיךְ. וְתִּקְנָה לְדוֹרְשֶׁיךְ. וּבִּתְהוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים כָךְ. שִׁמְחָה לְאַרְצֶךְ. וְשָׁשוֹן לְעִיכָךְ. וּצְמִיחַת כָּרָן לְדָוִד עַבְדָּךְ. וְעַרִיכַת נַר לְבָּן־יִשֵׁי מְשִׁיחָךְ. בִּמְחַרָה בַּיָמֵינוּ:

֫ וּבְכֵן צַדִּיִקִים יִרְאוּ וְיִשְּׂמָחוּ וִישָּׁיְרִים יַצֵלוֹזוּ. וַחֲסִידִים בְּרָבָּהׁ יָנִירוּ וְעוֹלֶתָה הִּקְפָּץ־פִּיהָ, וְכָל־הָרִשְּׁעָה בְּּלֶּה בְּעִשׁן הִּבְּלֶה. כִּי תַצְבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאֶרִץ:

In Frankfurt a. M. und vielen andern Gemeinden wird ייאתיי nicht gefagt.

ויאחיו (Borb.) Und alle nahen Dir zu dienen, und preisen Deinen herrlichen Namen.

Und verkünden in Eilanden Dein heil; Bolfer suchen Dich auf, die nie Dich gekannt.

Und alle Enden der Erde preisen Dich und sprechen: Ewig groß ist ber herr!

Und sie opfern Dir ihre Opfer und verschmähen ihre Gögen und werden zu Schanden sammt ihren Bilbern.

Sie neigen einmüthig die Schulter Dir zu dienen, und fürchten Dich, so weit die Sonne reicht, Dein Antlit suchend.

Und sie erkennen die Dacht

וְיֶגֶאְתִׁיוּ כֹּרֹ רְיְעְבְּדֶּהְּ וִיבְּרְכוּ שֵׁם בְּבוֹדֶהְּ וְיִבְּרְשׁוּהְ בָּאִיִם צִּרְכֶּהְ. וְיִדְרְשׁוּהְ עַמִים לֹא יְדָעוּהְ. וְיִהְלְּלוּהְ בְּלֹ־אַפְםִי־אָרֶץ. וְיֹאמְרוּ תְמִיד יִנְהַלֹּ יִיְ: (וְיִזְבְּחוּ לְּךְ אֶת־עַצַבִּיהֶם. וְיַחְפְּרוּ עִם אָת־עַצַבִּיהֶם. וְיַחְפְּרוּ עִם בְּמִידֶהְ יִנִיהוּ שְׁכֶם אֶחְד לְצְבַדֶּהְּ וְיִירָאוּךְ עִם־שֶׁמֶש מְבַלְשֵׁי פְּנֶיךְ, וְיַבִּירוּ כֹּחַ Deiner Gerrichaft, und Irrenbe lernen Ginficht.

Deine Stärfe verfünden fie, und erheben Dich, der über alles erhaben als haupt.

In glühender Inbrunft fleh'n fie zu Dir, und frönen Dich mit bem Brachtbiademe.

Und Berge brechen im Jubel aus, und Eilande jauchzen, wenn Du regierst.

Sie nehmen auf sich bas Joch Deiner Herrschaft und erheben Dich in Bolfesschaaren.

Es hören's bie Fernen und fommen herbei, und reichen Dir bie Herrscherkrone. מַלְכוּתֶּדְּ, וְיִלְמְדוּ תֹעִים בִּינָה:וִימֵּלְלוּ אֶת־וְּבּנְּרְתֶדְּ וְינַשְּׂאוּדְ מִתְנַשֵּׁא לְכֹלּ וּ לְרֹאש: וִיפַלְרוּ בְּחִילְרוּ בְּנִידְּ, וִיעִפְּרוּ בְּחִילְרוּ תִּפְאָרְה:וְיִפְּצְחוּ הָרִיםרִנְּה. וְיִצְהָרֹּ אִיִּים בְּמָלְכָּרְ וִיבוְבְּלוּעלמַלְכוּתְדְעֵלֵיהָם. וְיִבוֹמְנוּ לְדְ בָּתֶר מְלוּכְה: וְיִשְּׁמְעוּ רְחוֹלְיִם וְיִבוֹאוּ.

וְתִמְלוֹדְּ וֹאַתָּה יָיָ לְבַדֶּךְ עַל בֶּל־מַעֲשֶׂיךְ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁבַּן בְּבוֹדֶךְ וּבִירוּשָׁלִים עִיר קִדְשֶׁךְ. כַּבְּתוּב בְּדִבְרֵי קַדְשֶׁךְ. יִמְלֹדְ יְיָּוֹ לְעוֹלֵם אֱלֹהַיִּךְ צִיּוֹן לִדר וָדר הַלְלוּיָה:

ָקְדוֹשׁ אַּחָה וְנוֹרָא שְׁטֶךְּ וְאֵין אֱלוֹהַ מִבּּלְעָדֵיךְּ כַּבְּתוּב וִיּנְבָּה יָי צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדַשׁ בִּצְדָקָה. בְּרוּךְ אֵּאָה יָי הַמֶּלָךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַהָּה בְחַרְהָנוּ מִפְּל־הָעֵמִּים. אָהַבְּהָ אוֹתְנוּ. וְרָצִיתָ בְּנוּ. וְרוֹמִמְמָנוּ מִבְּּכִ^{ּד}-הַּלְּשׁוֹנוֹת. וְלְדַשְׁהָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךּ. וְקַרַבְּאָנוּ מַלְבֵּנוּ לַעֲבוֹרָתָךְ. וְשִׁמְךְ הַנִּּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתִ:

וַתְּבֶּן־לָנוּ יָנָ אֶלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (שּׁהַּשּׁבָּת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאָת־יוֹם) הַזִּכְּרוֹן הַזֶּה. יוֹם תְּרוּעָה (שׁמּשׁהּשּׁ זִּכְרוֹן תְּרוּעָה) מָקָרָא־קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ נְּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנְתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְטָתֵנוּ ואין אָנַחָנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירְתָּךְּ בָּבִּית חַנְּרוֹל וְהַכְּּןרוֹשׁ שָׁנְּקְרָא שִׁמְּךְ עֻלְּיוֹ מִפְּנִי הַיָּר שָׁנִּשְׁתַּלְּרָא שִׁמְךּ עֻלִיוֹ מִפְּנִיךּ יְי אֱלֹהֵינוּ עֻנִּישְׁהְ בְּנִיתְּהְ מְבָּנִיף יְי אֱלֹהֵינוּ עֻנִּינוּ מְּלֶבְינוּ יְהִי בְצוֹן מִלְּבָּנִיף יְי אֱלֹהִינוּ מִלְּבְּישׁׁךְ בְּנִבְינוּ מְבֵּין הַנִּבִּים וְתִּבְנֵהוּ מְבֵּין הַנְּיִם וְתִּבְנֵהוּ מְבֵּין הַנִּיִּם וְתִּבְנוֹ מְבֵּין הַנִּיִם וְתִּבְנוֹ מְבֵּין הַנְּיִם וְתִּבְנוֹ מְבִינוּ לְּבִינוּ מְבִין הַנִּיִּם וְתִּבְנוֹ מְבִינוּ לְבִינוּ בְּנִין מְבִירִם בְּמִיְרִם בְּנִין מִנְיִין בְּנִין מְבְּיִבְים בְּמִיְרִם בְּמִיְרִם בְּמִיְרִים בְּמִיְרִם בְּמִיְרִם בְּמִיְרִם בְּמִיּבְים בְּמִיְרִם בְּמִיְרִם בְּמִיְרִם בְּמִיְרִם בְּמִיְרִם בְּמִין בְּנִין בְּבְּנִין בְּבְּנִין בְּבְּנִין בְּבְּיִים בְּמִין בְּנִים מִנְרִים וְמָבְיִם בְּמִין בְּבְּנִין מְבְּיִים בְּמִין בְּנִים מְנְרִים וְשָׁבְּיוֹ בְּמִיְרִם בְּמִין בְּמִיְרִם בְּמִין בְּבְּנִין בְּבְּיִים בְּמִיְרִם בְּמִין בְּנִיְיִם בְּמִיְרִים וְנְקְנִיב וְנְפְנִיךְ בְּבְּנִין מְשָּבְּחוֹ בְּנִיְרִ בְּבְּיִים בְּבְוֹיִים בְּמִייִר בְּבְּעְשָּׁה וְנִקְיִיב וְבְבְּנִין בְּבְּבִייִר מִשְׁה בְּנִיְרְ בְּבְּבְּיִירְ בְּעְשָּׁה וְנִיְיִינוֹ בְּתְּנִין בְּבְּיִיךְ מִשְׁרִים בְּנִיְרְ בְּבְּבִיין מִבְּבְּיִין מְשָּבְּיוֹ בְּבְּעְשָׁה וְנִקְיִרִי בְּבְּבְּיִין מִבְּבְייִין מִשְּבְּבוֹי מִבְּיִין מִבְּבְּיִין מִבְּבְּיִין בְּעְשָּׁה וְנִיְיִין בְּבְּיִין בְּבְּיִין בְּיִיוּ בְּבְּעְבִיין בְּיִבְייִין בְּיִבְיוֹי בְּבְּיִין בְּיִיוֹי בְּבְּיִים בְּבְּבְּיִין בְּיִיוֹ בְּיִבְּיוֹים בְּנִייְרְ בְּיִייִין בְּיִיוֹי בְּבְיוֹים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּיִיוֹם בְּנִייְים בְּנְיִייְי מִבּיוֹים בְּבְּיוֹבְייִי בְבוֹיים בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְּיִיוּ בְּיִייְיוּ בְּיוֹבְיוּים בְּיוֹים בְּיִיבְיוּיוּ בְּיוּבְיוּים בְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּיוֹבְיוּ בְּיוּבְיוּים בְּיוֹבְיוּ בְּיוּבְיוּים בְּיוֹבְיוּ בְּיוּבְיוּים בְּיוֹבְיוּ בְּיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּיוּבְיוּים בְּיוּבְיוּים בְּיוּיוּ בְּיִיוּים בְּיוּבְיוּים בְּיוֹים בְּבְּיוֹיוּ בְּבְּיוֹים בְּבְּיוּים בְּיוּ

יִבְיוֹם הַשַּׁבְּּהְ שְׁנֵי־כְבָשִּים בְּנִי־שָׁנָה הְּמִימִם וּשְׁנֵי מַשָּׁבְּה הְמִימִם וּשְׁנֵי עָשְׁרֹנִיִם כֹּלָת מִנְהָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוּ: עַלַת שַׁבַּת בְּשָׁבַּחוֹ

עַל־עלַת הַמָּמִיד וְנִסְכָּה:).

וּבַחֶּדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־לְדֶשׁ יִהְיֶה לְכֶם בָּל־מְּלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׁוּ יוֹם הְּרוּעָה יִהְיֶה לְּכֶם: וַעַשִּׁיתֶם עֹלָה לְּבִיחַ נִיחֹחַ לַיִי פַּר בָּן־בָּּכְּר אֶחָד אֵיל אֶחֶד בְּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה הְמִימִם:

וּמְנְקְנֶם 'וְנִסְבֵּיהֶם בִּמְרָבֶּר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׁרנִים לַבְּּר. וּשְׁנֵי עָשְׂרנִים לָאָיִל. וְעִשְּׁרוֹן לַבֶּבֶש. וְיֵיִן בְּנִסְבּוֹ. "וּשְׁנֵי

יְּנְסְבֵּיהָם בְּמִישְׁפְּטָם וּבְּנוּתִיה אומרים: אָעִיר לְּכַפֵּר מִלְּבַד עלֵת הַחֹנָשׁ וּמִנְּחָתָה וְשָּׁעִיר לְּחַשְּאַת יִּשְׂעִיר לְּחַשְּאַת. בּמִיהָם בְּּהִלְּכָתְם: שְּׁעִירִים לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִירִים כְּהַלְּכָתָם. מִלְּבֵד עַלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָה. וְעַלַרת הַתְּמִיר וּמִנְחָתָה וְנִסְכֵּיהָם כְּמִשְׁפָּמָם. לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיֵיִי:

פּוֹ וְקְדֵּשֵׁי שְׁבִּת יָשְׁבְחוּ בְּטֵלְכוּתְךּ שֹׁמְרֵי שַׁבָּת וְלֹּרְאֵי עֹנֶג עַם מָּקְרִיעִי לְּצִיתְ מְקְדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כְּלָם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מְפוּבֶךּ וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתְ יִמְשְׁמִוּ הָשִׁבְּתִי בָּלִם אַתוֹ לָרָאתְ עַבְּר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:)

עלינו Uns liegt es ob, zu verherrlichen den Herrn des Alls, die Chre zu geben dem Schöpfer ber Welt, daß Er uns nicht hat fein laffen wie die Bölfer der Erde und uns nicht gleichgestellt den Geschlech= tern des Erdbodens, daß Er unser Theil nicht gleich gemacht dem ihren und unfer Loos dem ihrer Schaaren. Wir beugen das Anie und bucken uns und bekennen vor dem Könige, dem Weltenkönige, dem Beiligen, gelobt fei Er, daß Er ausgespannt die Simmel und gegründet die Erde, und feiner Herrlichkeit Sit im himmel droben und der Thron feiner Allmacht in den höchsten 5 Höhen.

Deffnen ber Bunbestabe. עָבַינוּ רְשַבַּחַ לַאַרוּן הַכֹּל לַתַת גִּדְקַה לִיוֹצֵר בָּרָאשִׁית. שֶׁרָא עֲשָׂנוּ כָּגוֹיֵי הָאַרָצוֹרת וְלֹא שַׂמַנוּ בְּמִשְׁפְּחוֹת הָאַדְמְה. שׁלֹא שָׁם חֶלְבַקנוּ בְּהֶם וִגֹרַלֵנוּ בְּבֶּל־הַמוֹנְם: סונרין הארון ואַנְחָנוּ כֹּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְּכֵי הַמְּלָכִים הַקָּרוֹשׁ בַּרוּךְ הוּא. שָׁהוּא נוֹמָה שְׁמֵים וְיוֹמֵר אָרֶץ וְמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בַשְּׁמֵיִם מפעל ושכינת עוו בּנְבְהֵי ברובים בונרין הארון הארון הארון הארון הארון הארון הארון ברובים בישוח בישות בי

 אֲשֶׁר־בָּהּ: כִּי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַנָּדֹל הַנָּבֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא־יִשְּׁא פָנִים וְלֹא יִקּח שׁחַד: כִּי שֵׁם יְיָ אֶלְרָא הָבוּ גֹדָל לַאלֹהֵינוּ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרְךְּ מֵעַאָּה וְעַד־עוֹלָם:

sin Er ift unser Gott, Keiner sonst; in Wahrheit Er unser König, Niemand außer ihm, wie geschrieben steht in seiner Lehre: Und du sollst heut erstennen und es dir zu Gemüthe sühren, daß der Ewige der wahre Gott ist im Himmel oben und auf der Erde hinieden, Keiner sonst!

שור: אֶבֶּת מַלְבֵּנוּ אֶבֶּם עור: אֶבֶּת מַלְבֵנוּ אֶבֶּם זוּלְתוּ בַּבְּתוֹרְתוּ בַּבְּתוֹרְתוּ בַּבְּתוֹרְתוּ בַּבְּתוֹרְתוּ בַּבְּתוֹרְתוּ בְּיִבְיִתְ אָלֹ־ וְיִבְעִתְּ הִיוֹם וַהֲשֵׁבֹתְ אֶלֹּ לְבִבְּךְ כִּי יִי הוּא הְאֵלֹהִים בַּשְׁמִים מִפַּעל וְעַלֹּ־הָאָרֶץ בְּשָׁמִים מִפַּעל וְעַלֹּ־הָאָרֶץ מָהַת אֵין עוֹר:

Der Borbeter recitiert laut הוא אלהינו und betet Folgendes.

אלהינו (Borb.) D Gott und unferer Bater Gott! Sei Du mit bem Munde ber Boten Deines Bolfes. bes Hauses Risrael, die vor Dir fteben, bes Gebetes Bort und bes Flebens Ruf von Dir zu erlangen für Dein Bolf, das Saus Sisrael! Lehre Du fie, wie fie reben follen; gieb Du ihnen die Ginficht für das. was fie aussprechen; leg' ihnen in ben Mund, wie fie bitten; mach' ihnen fund, wie fie Dich preisen mögen! Im Lichte Deines Ungefichtes mögen fie wallen! Das Anie beugen fie Dir. Deinem Bolfe mit ihrem Munde mögen fie Segen bringen, und bon ben Gegnungen Deines Munbes fie Alle gefegnet werben! Dein Bolf führen fie an Dir porbei, und in feiner Mitte gieben fie daber. Deines Bolfes

 Blid hanget an ihnen, und ihre Augen ichauen harrend zu Dir. Gie treten por die heilige Sabe bin in ehrfurchtsvollem Bangen: Born und Grimm zu wenden ift ihr Berlangen, - und Dein Bolf, wie eine Maner rings hält es fie umfangen! Und Du aus Deinen Simmeln fchau' gnädig, laß fie Sulb erlangen! Gie richten bas Auge gu Deinen heil'gen Soben; aus tiefem Bergen im Strom ergießt fich ihr Flehen. Und Du erhöre fie aus Deinen himmelshöhen, - (Gem.) daß sie nicht mit ihrer Bunge ftrauchelnd manten, fein Fallftrich umgarne Wort und Gedanken, baß fie nicht beschämt werben in ihrem Vertrauen, an ihnen nicht zu Schanden feien die auf fie ichauen, und daß ihr Mund nichts fpreche, mas Dir nicht gefalle. Denn nur die bon Dir Begnadeten finden Gunft, und berer Du Dich annimmft, die finden Liebe und Suld, wie wir es ja wissen, Ewiger, unfer Gott! wem Du Gunft perleihest, der ist begünftiget, und weß Du Dich in Erbarmen annimmft, Lieb' ift fein Theil, wie geschrieben ist in Deiner Lehre: Und Ich werde bem Gunft verleihen, den 3ch begünstigen will, und mich erbarmen beffen, bem Ich Erbarmen gebe. Und es heißt: Nicht werden durch mich zu Schanben die auf Dich

הַלוּיוֹרג₁ וְעִינֵיהֵם לְּדְ מְיַחַלוֹת: גַשִּׁים מוּל אַרוֹן הַקֹּרֵשׁ בָּאֵימָה.לְשַׁבַּךְּבַעַם וָחַמָּרה, וְעַמָּךּ מַסִבּּיבִים אוֹתָם בָּחוֹמָה₊ וָאַתָּה מִן־ דהשמום תשניה אותם קַרַחַמָּה: עַיִן נוֹשְׂאִים לְּךּ לַשַּׁמֵים. לֵב שופּכִים נְכְחַדּ בַּפֶּיִם₊ וָאָתָה תִּשִׁמַע מַוּ־ הַשַּׁמַיִם: ייייּ שׁלֹא יַבַשְׁלוּ בַּלְשוֹנָם. וַלֹא יַנָּקְשׁוּ בְשׁנוּנְם. וְלֹא יָבוֹשׁוּ בַּמַשָּׁעַנָם. וְלֹא־יִכָּלְמוּ־בָם שאונם. ואל־יאמר פיהם שלא כִרצוֹנֶד. כִּי חַנוּנֶיךּ יִי אֱלֹחֵינוּ הַמְּה חַנוּנִים₊ וּמָרַחָמֵיךּ הַמָּּהוּ מָרַחָמִים : כְּמוֹ שֶׁיַרַעְנוּ יִיָּ ארג־אַשֵּר תַּחן יוּחָוְוָאֶת־אֲשֶׂר תְּרַחֵםיָ**רְ**חָם: בַּבַּעוּב בַּעוֹרַתֶּד. וְחַנּעי אָת־אֲשֶׂר אָחן וָרְחַמְּתִּי אָת־ א יֶר אַרַחָם: וְנָאַמַר. אַל־ יבשו בי | קויד אַדני יַהוָה hoffen, Herr, Gott ber Schaaren, und nicht beschämt in mir Dich suchen, Gott Jisraels!

Definen ber Bunbestate.

אָבָאוֹת אַל־יִנְּקְשׁוּ בִּי מָבַלְשֶׁיךּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

Bennen be arreite Borb.) Ich trete hoffend hin zu Gott, flehe zu feinem Antlike, erbitte mir von ihm was aussprechen soll die Zunge, der ich vor versammelten Bolke seine Macht besingen will, Loblieder strömen lasse für seine Wunderthaten. Der Mensch richtet des Herzens Gedanken, aber von Gott kommt was die Zunge ausspricht. Ewiger! öffne meine Lippen, und mein Mund verfünde Dein Lob!

יהיו Mögen zum Wohlgefallen sein die Worte meines Mundes und meines herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein hort und Erslöfer! — Schliefen ber Bunbeslabe.

(Am Sabbath wird statt dieses Stiides das unten befindliche gebetet,) Nach viersachen Alphabeth von R. Clasar b. R. Kalir.

אנסיכה (שניכה) Bu meinem Kön'ge fete Gott ich ein!

Will meinen Wandel ich auf's neu' ihm weih'n,

אַנְסִיכֶּה (*מֵלְבִּיּ. לַפַנִיוֹ בָּהָתְהַלְּכִיּ.

(Um Sabbath.)

עים איב כפיל

בְּהַלְּלֶה מֵּלְהֵי אָשִׁיְרָה עָזּוֹ. מֲסַבְּּרָה כְבוֹדוֹ מֲאַבְּּרָנוּ מְלוֹּכְה: מִשַּׁנֵב לְפוֹעֵל מֲשֶׁר שָׁח וּפָעַל. אַנְרוּ כִּי לוֹ יָאֲתָה מְלוּכְה:

למלבי שושום (*

¹⁾ Den prophetischen Schilberungen folgend, wird hier ein erhabenes Bilb bes Gottesreiches auf Erben entworfen, sich anichliegend an die in

feiner Wenn ihm ich folge, Macht allein.

Strablt Er in neuem Glan2

und berricht als Rönia. Berf' ich von mir bes Gögen=

tanbes Bahn. Bevor der Tag bes Em'aen

gieht heran, Dann läßt Er ben verheignen

Boten nah'n1)

Und an tritt Er bas Weltenreich

als Könia.

Wenn Er bann naht, in feiner Macht zu walten.

Wird ob bem Reich bes Trugs

Gericht Er halten;

Richt länger wird bas Reich ber Lüge ichalten:

Er reißt es aus, nicht herrscht es mehr als König.

In meinem Rreis bann wird Er offenbar,

Er glänzt in feiner Bracht jo hell und flar.

Und Er erhebt zur Berrichaft feine Schaar:

Dann wird regieren wieder Er als Könia.

Gr fturget um des ftolgen Reiches Macht2),

בַּעוּוֹ נַצַח אַשַבּוַ בִּי צָבָאוֹ אַנִי. וַלִי נַאָה שִיחַ נֹדֵל הַפְּלוּכָה: בַּקָּרָל אֲבַשֵּׂר בָּרָב־עָם אֲדַבַּר. לִמִי שָאַת וַיֶּתֶר עָז וּלִמִי הַמִּלוּכָה: גשו גווים ובאו מַמָלַכות. ראו מַה־נַהְדֵּר בְּמַזַח הַמָּלוּכָה: גַּדְלוּהוּ אָהִי וּנְרוֹמֶמֶנְהוּ יָחַד. וָאַל הִתְנָאוּ בְנֵיֶר הַמִּלוּכָה: דְּרָכִים בְּעֵת

1) Mal'achi 3, 23: "Siehe, Ich fende euch den Propheten Elijah, bevor berankommt der Tag bes Ewigen, ber große und furchtbare.

2) Bergl. oben G. 110 die Anm. 2 אדרת ממלכה מאדרת.

ben Maldujoth hervortretende Seite der göttlichen Beltherrichaft, wie mit ber Musbreitung bes Gebantens an ihn, als die einzig mahrhafte Lebensmacht, alles Gögenwesen und aller Bahn, aller Schein und alle Eitelfeit irdischen Seins und Besitzes in ihrem Richts sich empfinden und perschwinden werden. Berfaffer: R. El'afar b. Ralir.

Das übermüthig als bie Herrin

Der Bolfer Glang, der Erben:

reiche Bracht

Berwirret Er, und Er allein ift

Das em'ge Buch ber Bolfer und

ber Beiten,

Die Schickjalsrolle der Begeben-

heiten - D wolle heut zum Beile auf fie

breiten.

Und Deinen Treuen gieb bie Macht, o Rönig!

Die auf die Bölfer tritt

mit trop'ger Wuth1),

Mit weicher Stimme, heuchleris

Spricht: Mir allein geziemt ber

Bertichaft Gut; Der guber mir fann berrichen

Wer außer mir tann herrschen noch als König? —

nog als Konigs — Die mit gesenktem, tiefgebeugtem Sinn⁹1.

Der Gnade harrend, treten bor Dich bin.

Beugt graufam nieber jene berricherin,

Bis einst der Beltenhort wird wieder Konig.

Bur Erb' hernieder

ממלכות.

נֶעשְׂתָה מְצוּלֶה. הַתְּבּוֹנְנוּ יַחַד לְמִי נְוְרֶקְה מְלוּכָה: דָּרַדְּ סוּס בָּיָם בְּנֶנֶד שֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכָב. וּמָה־יוֹעִיל נֶּבֶר עוֹ בִּמְלוּכָה: הָגִּידוּ כֹחוֹ רוֹיְנִים אָז וַיְּרְנִּוּוּ. הָבִּימוּ הַתַת וּמְאֲסוּ מְלוּכָה: הְנִּידוּ כֹחוֹ לְאָמִים וְרַבֵּרוּ. לְיָה יִבְּתַב שֵׁם הַמְּלוּכָה: וְנְלְחֵם רֵאשִׁית נּוֹיִם וְאֶכָד. כִּי נִשְׁבַע הַי בְּכָפֵא מְלוּכָה: זַיְלְעֵנ בְּכְל־דּוֹר. כִּי לֹא לָמֵד. מִי נְלְהַם בַּיָם וְעַמָה מְלוּכָה: זַד עַל אֲדֹנֵיו עַבָּד ישׁב נָנָב.

¹⁾ Die römische Macht wird als Esaw bargestellt, und bie von biesem berichteten Buge auf jene übertragen. — 2) Jistael.

Der Gottesglang, ftrahlt' bort

im Lichte wieder,

Und ihm entgegen jauchzten Subellieber.

Als Er in Majestät erschien als

Den Gögenwahn, der Thoren eitlen Tand.

Wer ist's, ber ihn zum Herrn

hat ernannt?

Ber steht und bürgt für seines Reichs Bestand

Ihm, den nur blinder Sinn erfor als König?

Und eh' auf Erden eines Herrichers Schalten.

Bar jener Ew'ge da in mächt'gem

Walten; Und wenn zerfallen alle Erdgewalten,

Wird Er allein noch Herrscher sein und König!

Wie will ber eitle Gote fich erfrechen, Des ew'gen Herrichers Recht fich augulprechen?

Es braust der Sturm, los wird die Windsbraut brechen. --

Berrauscht ist er mit seiner Macht, der König!

Benn Er, ber Lautre, ben Gerichtstag halt

Und sein Gesetz aufrichtet in ber Welt.

Den Übermuth in Allmacht Er

Dann strafend, rächend waltet Er als Könia.

בְּזֹאת הִרְנֵּז אֶרֶץ בִּשְּׂאֵת עֶבֶד מְלוּכָה: זֶרֵע בְּרוּכִים הָחֶרִיםוּ אֲרוּרִים. בִּי נָתְנוּ קוֹל לְאַדִּיר בִּמְלוּכָה: הַשְּׁבּוֹן וּבְשָׁן עוֹרְרוּ מִלְחֶמֶת. בְּלִי נְתָן־דֶּרֶךְ לְאַבְאוֹת מְלוּכָה: חֵילָם נִשְׁמֵד וְאַרְאָם הָלְּקָה. וּמֵעל זְרוֹעֶם נְבְּלָה מֲלוּכָה: מָבְּשׁוּ בְּנִי־כִנְעַן. בִּי נְכָרִים

¹⁾ Amalek trat als erster Feind kämpfend dem aus der Ruechtschaft befreiten Jisrael entgegen (2. M. 17, 8 ff.; vergl. 4. M. 24, 20; 5. M. 25, 17—19.

Dem Trob'gen bann bas Dia-

Und fein Gefalbter bann bie

Macht erhält.

Wer ihm geweiht, ist Sieger

Und über Alles herrscht Er

dann als König;

חרשו Dann wird burch ihn ein neues Reich erstehen.

neues Reich erstehen, Nach Recht und nach Gebühr

wird's bann geschehen;

Auf wird aus eblem Stamm

ein Reis dann gehen,

Das herrschen wird mit lautrem

Sinn als König.

Dann bringt Er ben Berband ber alten Bunde,

Dann ift für Leid und Weh die

Beilungsftunde;

Für Schmerz und Gram die frohe Beileskunde

Bricht an gur Beit, ba Er regiert

als König.

Reiche fein vollendet,

Die Bilbern bienten, schwer vom

Wahn verblendet,

Die meinen Brachtpalast zerftört, geschändet, —

Und majestätisch herrscht Er bann als Rönig.

Und was vollbracht mein heiliges

Berlangen, Und Thrän' und Seufzer, die

zu ihm sich rangen, Die Opfer, die des Leidens

Schwall umfangen,

לְמַלְכוֹ. בהמליכו. יִמלר: חַרשוֹ מְלוּכַה. בַּרָת וְכַהַלַכַהּּחֹמֵר מַמַלַכַה. בַּמִישוֹר ימלה: חבשארוכה. חתלה למכה₁ יעל בְּעֵת וִמְלֹךְ: טֹרַה שֹׁכִיות. בְּגַאֲוָה לִמְלֹדְ: מֹהַר זְכִיוֹת. קול בְּכִיוֹת.

הם בְּאַדְמַת בְּנֵי שֵׁם זֶרַע מְלוּכָה: מְבְהָם בִּןְ־נֵּוּן. עַד בִּנְּה אֶרֶץ. לִפְנֵי אֲרוֹן הַבְּרִית. אֲדוֹן הַמְּלוּכָה: יְשְׁבִי הֲרֹשֶׁת אָז הִקְשָׁה לַהַץ, עַזְרוּהוּ בְּלִי־בָצַע אִפְּםִי מְלוּכָה: יָה נִלְחַם בָּם. צָבָא בְּלִי־בָצע. בַּן יֹאבְדוּ שָׁאָר. וְלָאֵל הַמְּלוּכָה: בְּאֶרֶז בַּלְּכָנוֹן אֲשׁוּר נָּדַל. וְחַרַף אוֹרִיד כַּבִּיר הַמְּלוּכָה: בְּלִיל אֵשׁ הַמָּמָם בְּלֵיל שָׁפָּרִים. וְאָז יְדְעוּ

Er fieht fie bann und herricht darob als Könia.

הב Sehnfüchtig schaut zu ihm

das Aug' empor

Der Geinen bann, ber Ronigs. finder Chor:

Sie fteben barrenb an bem Gnadenthor,

Bis Er erscheint und walten wird als Könia.

Geschaart in eines Zuges langer

Reih',

Un ihm, ben Engeln

gieh'n fie porbei:

Einmüthig ihm ertheilen fie bie Weih':

"D herr, Du herrichft und wal-

teft nun als Rönig.!"

שפתים Wenn Er bas Reich ber Sünden1) hat gerichtet,

Wenn all die Gilande Er hat

vernichtet.

Dann ragt fein Thron. Soben aufgerichtet.

Und Er besteigt ihn, herrschend

hoch als König.

Sein Königthum erstrahlt in heller Bracht,

Wenn feinen Gang Er burch

bie Welt gemacht,

Benn Er fein großes Bert gu End' gebracht,

Bor Aller Aug' ericheint Er bann als König!

Und nieder beugt Er ftolge Erdenpracht,

bem Boben Die Bergeshöh'n gleich Er macht,

כל כִּי לַאֵל הַמִּלוּכָה: לַשַּׁחַת כָּרע בֵּל. בְּהְשָׁבוֹ עֲלוֹת לַשַּׁחַק. וָסָר מָנוּ לָבַב אֵנוֹשׁ. וָרַד הַמְּלוּכָה: לְכַנּוֹ הוּשַׁב וְכֹחַ אֵל הִבִּיר. לְמַרִים וּמַשָּׁפִּיל הָשָׁלִים מַלוּכָה: ('מַוּרָה צאן לַשָּבַח, וְנַתְכָּנוּ עַלִילות. בּלְבוּשׁ צָעִיר רוֹדֵם הַמְּלוּכָה: מִכוּרִי בְלֹא־הוֹן. פִּדוּיֵי

^{9 3}m Terte: "Rittim" für Rom.

Die Nationen hüllet buftre Nacht:

Er aber ftrahlt im Lichtesglang als Könia.

Das Firmament, bas alte, wird zerfallen:

Aufrichtet Er dann neue Simmels=

hallen

Un jenem Tag, auf ben bas Loos gefallen,

Daß Er von Rijon aus regiert

als Rönig.

Ungft wird und Grau'n die Bolter bann erfaffen,

Die Trop'gen werden bann in

Kurcht erblassen,

Die Uebermüth'gen wird Muth berlaffen,

Wenn der Erhabne walten wird

als König.

Und feiner Schaar die Geltung Er verichafft,

Die Macht ber Reiche ift binweggerafft,

Wenn Er, der über berrscht in Kraft,

Berankommt, baß Er ichalten wird als König.

Die Ebelften, die Beften im Berein.

Sie fommen aus der Bolferschaaren Reih'n,

Um heimzuführen Deine Schaar, so flein.

Un ihren Ort, daß herriche dort ihr König. Und Jubelklang in holden Liebes=

weisen

ישפיל. לכל יַקפִּילּ₊ וַחֲדָשִׁים יַכפּיל. ליוֹם זַה פוּר דָפִיל. מִצִיוֹן לַמְלרְד משוגוים. המו גאים. מעדו מתנאים. נאה בבאו למלד: מלכו אַל־מִקוֹמֶם לְמֵלֹדְ: נגון נעימים. למולם

בַלא־בֶסֵף. סלוּ לִמְטָה בַמַּיִם לֵב הַמָּלוּכָה: נִמִבְּרוּ יוֹנִים לִבְנֵי וָוָגִים. וַרְחֲקוּם מֵעַל נִבוּל מָלוּכָה: נָאֲרוּ בִּרִית וָדָת. וַהְמָרִידוּ עם בָּאֵל. וּמִנָּרוּם בִּלֹא כֹחַ. מִבַהַנִי מָלוּכָה: שָׁעִיר הָחֶנִיף לְהוֹרַהוּ בּצִידוֹ. וַיִּירַשׁ בִּקוֹל בֶּכִי חֶרֶב וּמָלוּכָה: שׁוּנַב חָלָק הֵיוֹת נָבִיר לָאַחַיו. וְעוֹד הִפוֹב לִישָׁרוּן מְלוּכָה:

ber Beglückten Erschallt. um

Loos zu preijen,

Die fo erhöht find in ben Bölferfreisen.

Dag Er in ihnen herricht als

Berr und Rönig.

Wie todten Buft die Bracht pon Balbachinen,

Bon Gögenfäulen Trümmer und

Ruinen1) Sinwerfen die, fo tauben Göttern

bienen. Und nicht mehr herrscht ber eitle

Tand als König.

Und ihr, des ew'gen Gottes treue Schaar.

Bringt ihm, ber edlen Gohne, Suld'gung bar!

Lagt ihm ein Loblied tonen hell

und flar, Dem em'gen Berrn, ber wieder

herrscht als König! my Wenn Er die Allmachtvolle

Rechte reat. Auf feinen Fürften Er bie

Soheit legt,

Wenn bie Er ehrt, bie feine Liebe trägt,

Dann firahlet feine Macht und Er ift König.

Wenn seine Sand Er in den himmeln oben, Dem Allmachtsit, in Glorie er-

hoben, Auf feinem Thron im Ronigs=

glanze broben

Sitt Er in Majestät und Bracht als König.

'מלה: ספותאלילים. נלולים₊ וללים. ישלכו הבובני אלים. בסאו. ישב וימלה:

צַשַׂה לָךְ בָּצִיּוֹן שָׁם נוֹרָאוֹת. כָּאֵז הַצִּלִיחַנָּה בִּכְפֵא מִלוּכָה: עוֹבר וָהָבֵץ מְשוֹשׁ כָּל־הָאָרֶץ. וִכוֹגֵן כִּחַאֲךְ בִּקְרַיַת מְלוּכָה: פִּנִי מְאוֹר לְבָנָה וְחָמָה תַּחָפִּיר. וְיֵבוֹשׁוּ עוֹבְדֵימוֹ. בַשֹּׁאַתְדְּ מַלֹּוֹכה:

¹⁾ und und caus Amos 5, 26) scheint etymologisch bas eine als "Belt", bas andere als "aufgerichtete Gaule" bon bem Dichter genommen; banach ift überfest worden.

nd bebt verwitternd.

Vor Angst und Grau'n und

Roth bedrängt, erzitternd,

Und Qual und Furcht beendet tief erschütternd

Die Erdbewohner, und nur Er

ist König!

Dreifach erdröhnt dann der Drommete Sallen.

In mächt'gen Schauern wird ber

Ton erschallen;

Doch wird ein Loblied juß empor ihm wallen,

Mus fernen Grengen1) ihm geweiht,

bem König.

Preis ihm und Lob steigt bon ber Erd' empor,

Und Jauchzen rauscht der Fluthen

mächt'ger Chor,

Und Jubel schallet aus dem Himmelsthor,

Aufjauchet der große All, denn

Er ist König! Der Wesen Schaar, den Werken

feiner Hand, Anlegt Er — jeder Bunde den

Berband.

Nur Heil erblüht, das Leid ist abgewandt!

Und Er jum Segen herrichet

bann als König. קצינים Regenten, die geherrscht

mit mächt'ger Hand, Wegwerfen sie des Burpurs

eitlen Tand;

פָּאֵר עִיר יפִי לְבָרָה בַּחַמָּה, וְגַלֵּה לְנָגְדָנוּ בְּבוֹד מְלוּכָה: צִבְאוֹת בְּאוֹלֵי צֹעֵן שׁוֹרְרוּ בְּלֵיל חָנ. וְהוּא רַיְלְה נִשְׁמֶר לְסַחַף מְלוּכָה: צָעִדוּ בְּמֵי שַׁעַל. צָפּוּ בְּרוּחַ שֵׁכֶל. אָנָה יְנְטָעוּ וִיקַבְּלוּ מְלוּכָה: קְמְשׁוּ שַעֲרֵי־זְבוּל בִּית עוֹלָמִים. כִּי מִבֵּינִימוֹ שָׁבְתָה מְלוּכָה: קְדוֹשׁ יָבֹא בָם לְעֹלְמִים. וָאָז יִשָּאוּ ראשׁ בְּחַדְּשׁוֹ מְלוּכָה: רְבַצְח

¹⁾ Das Lieb ber frommen Erlöften, nach Jef. 24, 16: "Bom Enbe ber Erbe haben wir Lieber vernommen."

Mit lautem Ruf von ihnen wird ernannt

Der Herr jum herrscher, daß Er sei ihr König.

Und den von ihm Erfornen wird die Macht:

Ihm zieh'n sie nach, von ihm

emporgebracht. Kühn heben sie das Haupt. In

stolzer Pracht

In ihrer Spike herrschet Er als König!

17 Der Tag, ber im Geheimniß

ruht geborgen, Anbrechen wird er einst an

diesem Morgen;

Für feinen Gintritt wird ber

Mächt'ge sorgen,

Der einst in voller Macht regiert als König.

Der treue hirt, wie in der Urspelt Sahren.

welt Jahren, Bon Theman aus') wird Er sich

offenbaren;

Bon bort einher läßt seinen Sturm Er fahren,

Und in der Gottesstadt herrscht Er als Rönig.

ואיש Um ihn geschaart die Söhne höh'rer Sphären. —

Umgeben rings von feiner Engel

Chören:

Ein Lobgefang läßt aus ben Söh'n sich hören,

Laut ichallet jauchzen ihm, bem Herrn und König.

עָדינָה. שָׁקְפָה מֵאַלְמוֹן. כִּי אָרַךְּ לָה קִיןְ הַפְּלוּכָה: ריבוּ מוֹשִׁיעִים. שְׂאוּ אָדֶר מֵאֱדוֹם. וְשִׁיתוּ עַל־אָדוֹן הוֹד הַפְּלוּכָה: שָׁוָא שְׂנֵא אֵל. וְהוֹא עַל לְשׁוֹנֵנוּ. בִּקְשׁ אֶטֶת וָאִין. וְרְהַקָּה מְלוּכָה: שׁדִּי הָפֵר אָנָן מִצְּבָאֶיךְּ. וְיָרִיעוּ לְךְ הִרוּעַת מְלוּכָה: הַחְּנוֹר נֵאוּת. הִתְאַזַר עֹזּ. לְבַל יִשְׂהָרֵר זָר בִּמְלוּכָה: תִּכּוֹן הַבַל. כִּי יִבָּער רָשָׁע.

¹⁾ Sab. 3, 3: "Gott fommt von Theman" (gur Rettung Jisraels).

Und aus ber Erde Tiefen wird

Die himmelszeichen werden laut ertonen.

Und Jubel rauschet von den Erbensöhnen

Bum Breis und Ruhm für ihn, ben Beltenfonig.

jon Fest steht der Thron, als wie der Ball der Sonnen,

Für den, deß Name reicht, so weit die Sonnen');

Er strahlt in lichtem Glanze gleich ber Sonnen,

Wenn sie in Pracht aufgeht. So herrscht der König!

Der trägt bas All bom Anfang seiner Sonne

Bis dort, wo sie sich neigt, Er wird in Wonne

Erheben sie2), die rein blieb wie bie Sonne,

Bu ew'gem Glanz und schalten ftets als Rönig.

תחתיות. והוד Vorb. ו כשמש. ירומם

על־בּן נְקָנֶה לְּדּ יְיָ שֶׁלֹהֵינוּ לְרְאוֹת מְהַרָה בְּתִפְּשֶׁרָת עְזֶּדְּ
לְחַעָבִיר נִּקּוּלִים מִן־הָאָרֶץ, וְהָשֶּׁלִילִים כְּרוֹת יִכְּרַתוּן, לְתַקּן
עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדִּי, וְכָל־בְּנֵי בָשֶׁר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךְ לְהַפְּנוֹת אֵלִיךְ
בְּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ, יִבִּירוּ וְיֵדְעוּ כְּל־יוֹשְׁבִי תַבֵּל כִּי לְדְּ תִּכְרַע בְּל־ בָּרְדְ תִּשְׁכַע בְּל־לְשׁוֹן, לְפָנִיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפּוֹלוּ, וְלִבְבוֹד שִׁמְדְ יִקָּר יִחַנוּ, וִיקַבְּלוּ כְלֶם אֶת־על מַלְכוּתְדְּ וְתִמְלוֹדְ עֵלִיהֶם

וְשֶׁם צֶדֶק לְרַגְלָיו. וְיִצְנוֹף מְלוּכָה: הַקּוֹם נּוֹיִם. הּוֹכִיחַ לְאֲמִים. הִשְׁבֹר מֵמֵה־רֶשַׁע. מוֹשֵׁל הַמְּלוּכָה: [®]orb. הַחַלִּיף אֱלִילִים. הְשְׁנֵּב לְבַדֶּף. הִקָּרֵא נָצַח יָחִיד בִּמְלוּכָה: ober ber 2inie. על כן נקוה לך

2) Die Gesammtheit Jisraels.

¹⁾ Die Psalmenworte (Pf. 72, 17) "vor der Sonne sproßt (ver) seine Rame" bezieht der Midrasch auf den Messias, und findet jogar in dem Berbum jur einen Eigennamen besselben.

מְהַרָה לְעוֹלֶם וָעֶד: כִּי הַפֵּלְכוּת שֶׁלְּה הִיא וּלְעוֹלְמֵי עֵד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. בַּבָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָּ. יְיָ וִמְלֹּךְ לְעלֶם וָעֶד:

וְנָצֶּמֶר. לֹאִ־חִבִּים אָוָן בְּיַעֵלְב וְלֹא רָאָה עָטְל בְּיִשְׁרָאֵל וְיָּ
אֱלֹהָיו עִפּוֹ וּתְרוּעַת בָּעָלְּב בּוֹ: וְנָאֶמֶר. וַיְהִי בִישְׁרוּן מֶלְדְּ
בְּּהְתְּאֵפֵּף רָאשִׁי עִם יַחַד שִׁבְמִי יִשְׁרָאֵל: וּבְּדְבְּרִי לְּדְשְׁהְ כָּתוּב בְּאַמָר. נַיְיָהִי בִישְׁרוּן מֶלְדְּ בַּאוֹת כָּי לָיִי הַפְּלוּכְה וּמוֹשֵׁל בְּנּוֹיִם: וְנָאֶמֶר. יִיָ מָלְדְּ בַּאוֹת לָבְשׁ לְבַשׁ יְיִי עוֹ הִתְאַזָּר אַף־תִּפּוֹן תַּבַל בִּל־הִפּוֹם: וְנָאֶמֶר. יְיָ מֶלְדְּ הַבְּבוֹד: שְׁעִרִים רָאשׁיכָם וְהִנְּשְׁאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶדְ הַבְּבוֹד: מִי הוּא זָה מֶלֶדְ בְּבְּבוֹד מֶלָה: וְעַל־יְיֵדִי עַבְּיִידְ בְּבְּוֹת בְּבוֹד מְלָה: וְעַל־יְיִדִי עַבְּדִידְּ עִבְּרִיהְ בְּבוֹת בְּבוֹד מִלְּהִים בְּתוּב לֵאמֹר. כֹּה־אָמֶר יְיִי מֶלֶדְי אֵלְּבְיִי אֵין אֲלֹהִים: וְנָאֵלוֹ יְיִי בְּבָּוֹד מִלְיבִי אִין אֲלֹהִים: וְנָאֵבֹּר יְיִי עָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּיוֹן לִשְׁפֵּט אָתִרהַר עַשְׁוֹ וְהָיְתָה לַיָּי הַבְּלִיהְי בְּיִלְ בִּיוֹם הַהוּא יִהְיָת בְּיִבְּיִי בְּיִבְיי בְּבְלִידִי אֵבְרִי בְּיִי בְּבְּלִיה עִילּ בְּלִיבְי בְּבִיר וְנִיבֹא וְרָיִיה לַיְיִי בְּבְּלִיי בִּיוֹם הְהוּא יִּיְיְלְ בָּיוֹב לַבְּרִי בְּיִים הְנִיב לֵאמר. וְּהִיה יְנִי לְמֶלֶךְ עַל־בְּלְרְבְלּר בְּבְּלְרִינְ בְּיִבְּי בְּיוֹם הַהּרִא יִיְּיְתְּ בְּיוֹם הַהִּנְא יִיְי בְּעָלוּ בְּיִב בְּאבר. שָׁמְר יִיּ בְּעִבְי בְּיוֹם הְהִינָּה יִיָּ וְאָלְרִינְוּ יִין לְּמְלְיבְּר יִיִּ בְּבְּלִיתְי בְּיוֹם הְחִבּי בְּיִבְּיוֹ בְּיוֹם בְּהוֹב לֵאפר. שְׁבְּי בִּי בְּיוֹם הְהִרּא יִיְי לְמֵלְר בְּלְבְרְבְילְבְיב לְצִבּר. שְׁבְיוֹ בְיוֹם הְחִבּי וּבְילְים בְּיוֹם הְבּיבוֹי בְּיוֹם בְּהוֹב לֵיבְים בְּיוֹם בְּבּיוֹם בְּחִיבְים בְּיוֹם בְּבְּרִים בְּיִים בְּיוֹם בְּבְּיִים בְּיוֹם בְּבּרְיתְיּים בְּיוֹם בְּחִבּים בְּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיִבְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיוֹם בְּבְּבְּיִים בְּיוֹם בְּבְּבְּיוֹם בְּיִּים בְּיִים בְּים בְּבְּיוֹים בְּיִים בְּעִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּי

שֵׁלֹהֵינוֹ נֵאלֹהֵי צָבוֹתִינוּ. מְלוֹדְ עֵל כָּל־הָעוֹלָם כְּלוֹ בִּכְבוֹדְהָ.

וְהְבָּשֹׁא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיְקְדָּהְ, וְהוֹפַע בַּהַדֵּר בְּאוֹן עֲיָהְ עֵל כָּל־יִבְּעָלְ בִּיְקְרָהְּ, וְהוֹפַע בַּהַדֵּר בְּאוֹן עֲיָהְ עֵל כָּל־יִשְׁבִּי תַבֵּל אַיְּבְיּהוֹ וְיִבִּין כָּלֹּ אֲשֶׁר בִּי אַהָּה בְּאַכּוֹ וְיִבְין כָּלֹּ יִיְצִירְתּוֹ, וְיֹאֹמֵר כֹּל אֲשֶׁר נְשְׁמָה בְּאַכּוֹ וְיִ אֱלֹהֵי יִשְּׁרְאֵל מָלְדְּ וּמֵלְכוּתוֹ בַּכּל מְשְׁלָה: (שְּׁהִשֹּׁה בְּאַהַּיה וְאַלְהֵי בְּלְבִי בְּעוֹן הְיַבָּה בִמְנִיּחְתַנוּ) קְדְשׁנִי בְּמִינְיְיְ וְתַלְּיִי וְבְּלְהַיְּיִ שְׁמָךְ וְנִבְּחוֹלְתִיךְ בְּתוֹלְרָהְיְ בְּאַהְרָהְ שְּבְּתוֹ בְּיִבְיְהְ בְּאָמֶר, בִּי אֵהָה בְּלְּהִיִם אֶמֶת וּדְבְּרְךְּ אֲמֶה וְיָנִהְחוֹ בָּה יִשְׂרְאֵל מְקִדְּשׁׁי שְׁמֶךְ וְנְמָהְ וְנְבִּיִם לְּעִבְיְּךְ אֲמֶת וּיִבְרָךְ אֲמֶת. בִּי אַהָּה אֱלֹהִים אֶמֶת וּדְבִּרְךְ אֵמֶת וְקְיָם לְּעִבְּיִּר אָבָרְוֹךְ אֵמֶת וֹבְיִבְּ אַלְבְּיִבְּ בְּאָבֶּרְתְ לְּבִיּרְ בְּיִבְּיִבְיְ בְּבְּבְרְבְּיְ מִבְּיִם בְּעִרְבְּיְ בְּבְּבְרְבְּיְ מִבְּרְוֹן עֵל בְּרְבְּיְ בְּבְרְבְּיְ אָבְרִין תִשֹּרְאַל וְיוֹם הַזִּכְּרְוֹן בִּינִם הָּוֹבְרוֹן וְעִבְּרְבְּיְ מִבְּיִי מְבְּרוֹן בִּיוֹם הַזּבְּרוֹן בְּתְרִין תִשֹּרְעוֹן תִשִּרְתוֹ וְנִים הַזִּבְּרוֹן: וּנִים הַזִּבְּרוֹן בְּיוֹם הַזּבְּרוֹן בְּיוֹם הַזּבְּרוֹן בְּיִבְּבְיוֹ שִׁיִּי בְּרוֹן בִּיוֹם הַזּבְּרִוֹן בְּיוֹם הַזּבְּרְוֹן בְּיוֹם הַוֹבְּרוֹן בְּיוֹם הַוֹּבְּרוֹן בְּיִבְּיִי שִׁיוֹם בְּוֹבְבְרוֹן בְּיוֹם הַוֹבְּרוֹן.

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

Tag, an bem entftand die Belt.

Heut ins Gericht Gott feine Befen ftellt, -

Db wie ein Bater, mild in Liebe waltend.

Db wie ein Herr, Gericht ob Anechten haltenb.

Wenn wir verdient des Laters mit Erbarmen,

Nimm Deine Kinder an mit offnen Armen!

Benn wir als Anechte vor Dir fieben:

Empor bemuthig unfre Augen feben,

Bis Du das Wort der Gnade hast gesprochen,

Bis hell wie Sonnenlicht hervorgebrochen

Ist unser Recht vor Dir, o herr, D heiliger, Erhabener!

היום הרת עולם. היום יעמיד במשפט ליצורי עולמים. כבנים אם משפטנה איום

(Am Sabbath wird bas folgende nem in vielen Gemeinden nicht gebetet.)

ארשת (Gem. a. Borb.) Unfrer Lippen Regung; Herr, laß Dir wohlgefallen,

Der Du thronft in Majeftät in den himmels hallen!

Du vernimmft und horchest mit huldvollem Ohr

Auf den Ton, der steiget heut zu Dir empor.

Nimm in Gnaden an den Klang,

Der als Herrn Dich feiernd eben zu Dir brang! — אָרֶשֶׁרֵ שְׂפְרֵינוּ יֵעֶרַב לְפָנִיךְ אֵל רָם וֹנִשְׂא. מֵבִין וּמַאָּזִין מַבִּים וּמַקְשִׁיב לְקוֹל (מְּהַבְּשִׁיב תְּרוּעָתֵנוּ וּתְבַבְבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן מַדֶּר מַלְכִיוֹתֵינוּ:

(Am Sabbath wird statt biefes Studes bas unten befindliche gebetet.) In Dierfachen Afrofticon ber verfehrten Alphabeth-Drbnung (D") nad bem Anfangeworte 731.

וכר תחלת (Gem.) Der Tag, ber n ahnend an den Weltbeginn

Tritt jährlich gum Gedächtniß

für mich bin. -

Bas an ihm fleht und hoffet gläub'ger Ginn,'

Das, Berr, nicht zu bereiteln

molle benfen!

Wenn Strafe ward für fünd'ges Thun verhangen,

Wenn gurnend ichon der Richter= fpruch ergangen,

Du, Allerhalter, lag gu Dir ge-

langen

Un Deiner Wesen Schaar ein mild Gebenfen!

זכר שמבראשית Die längst Berzeichneten in Weltenblanen.

Die Erstlingsfrucht1) und beren

Ctamm. Die Ahnen. -

D wolle heut Dich huldreich an fie mahnen

Und fcau' auf fie zu gnädigem

Gehenfen!

Wenn fich ergießen foll bes Bornes Fluth, -

Entbrennen foll bes Strafgerichtes Gluth. -

Du haft uns felbst gelehrt: mit reu'gem Muth

(Am Sabbath.)

Berfafet nach bem boppeltem Alphabeth.

אָפָחַד בָּמַעֲשָוֹי. אָדָאַג בָּכָל־עַת. אִירָא בִּיוֹם דִּין. בְּבֹאִי לְזָכֵּרוֹן: אָדְרוֹשׁ לְחַנּוּן. אֲחַלֶּה לְרַחוּם. אֲחַנֵּן לְחַק לִי יוֹם לְזָבֶּרוֹן: בְּבֹאִי לְמִשְׁפָּט. בָּמִי אָשָׁצון. וּמִי יַחַפַּשׁ לִי צֵדַק בַּמַחָתִּי. וּפַעַלָם אַכַלְתִּי. וָהַם הַיוּ לִי כֵּדָם לְזָבַרוֹן: גַּבַרָה זְרוֹעִי.

¹⁾ Jerem. 2, 3: "Beilig bem Ewigen ift Jisrael, ber Erftling feines Ertrages."

Bu Dir Bekehrter wirst Du gnas b'g benken. —

וכר ראש Du zeigteft bem, ber war vom Staub genommen1),

Das Buch ber Zeiten, Menschen, bie ba kommen:

Berzeichnet bort ist Werk und Thun ber Frommen.

Das wolle heut den Staubes= gleichen benten!

Die Schaar, die zahlreich vor Dir steht, -

Um Sühnung schallet brünstig ihr Gebet,

Und unter Schofars Hall zu Dir fie fleht, —

Sie hoch im Glang zu heben wolle benten!2)

קצף Wenn schon verzeichnet ist ber Strafe Fluch,

Benn keine Sühne kennt ber Urtheilsspruch,

מצוא כפר.

בְּשֶׂח מְחַנִי נָא. לְבַל־יִמּח מֶנִּי שֵׁם וְזִּכְּרוֹן: נֶבֶר אִם יַעֲמֹד לְפָנְיוֹ הְיוֹעִיל. בְּעַת יְבַקֵּשׁ מֶנִּי זְכוּת לְזִּכְּרוֹן: דַּצְהִי בְּלוֹבֵשׁ אֵפּוֹד וְחשֶׁן הַמִּשְׁפְּט. אְשֶׁר־בָּם הּחַק שְׁמִי לְזִבְּרוֹן: דַּלֵּג בַּמְחְהָה עַד־יַעָצֵר נָנֶף. בְּנֶשֶׁת זֶר מְכַהֵן יְקוּד לְזִבְרוֹן: הַבִּימָה אֵל בְּעָמְדִי לְפָנִיךְ. אֵין בְּקַרְבִּי אֶנוֹשׁ חִָי לְזִבְּרוֹן: הָנִשׁ מִי יְפַלֵּל וְיָשִׁיב חַמְה. וְיּחַק

¹⁾ Abam. — 2) Die folgende fehr bunkle und bisher nur ungenügend erklärte Strophe ift unüberfett geblieben.

D ber Erinn'rung, die im ew'gen

Bum Beil verfündet ift, magst Du gebenken! —

וכר צפון In ihn, ber in bem fündigen Geschlechte

Geborgen ward, weil fest er hielt am Rechte¹).

Wenn glüht der Zorn ob Sünden Deiner Anechte.

Bur Guhnung und jum Beile

wolle denken!

Wenn sie gedrängt vor Deinem Antlit fteben,

Ihr Recht laß auf wie Tageshelle

gehen!

Was fündigt gährt, — nicht mög's Dein Auge sehen,

Nicht im Gerichte wolle beg gebenfen! —

וכר פעלת (Bas jener Eble²) der

Urahn vollbracht, Der aufgestrahlt, ein Stern in

ver aufgesträgit, ein Stern in trüber Nacht,

D lag aufleuchten feiner Werte

Pracht, Und seiner heut zum Seile mögst

Du benken! Wen aufgespannet schon die

Schlinge droht, Wenn seiner Sprossen harret

Leid und Noth, -Wie er so brünftig Dir fein

Bieben bot,

Zu ihrem Heile mögest Du gebenken! —

לַדּוֹרוֹת שְׁמוֹ לְזִכֶּרוֹן: וּמִי שׁוֹנֵא בָצַע יְדַבֵּר עֲנוּ בִי. וְיַעַן וְיֹאמֵר עֵד אָדוֹן לְזִכְּרוֹן: וּבִמְלַה חָלָב יְכַבֵּר בַּעֲדֵנוּ. וּכְנָגֶד שְׁנֵי עֲפָרִים יַעל לְזִּכְרוֹן: זַעף יֵרָא וְיֹאמֵר הְחָדִי יְדְךְ בִּי. אֲשֶׁר כְּלֵב אֱלֹחָיו הוּא לְזִבְּרוֹן: זָעַק וְהַשִּׁיב חָרֶב אֶל־נְדָנָה. וְהוּשַׁת לוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ בַּם לְזִבְּרוֹן: חָבִיתִי בָּעַת עָצָר לְפוֹתַח וּמַמְמִיר. כְּמִשִׁיב רוּחַ לַיֶּלֶד

¹⁾ Noach. — 2) Abraham.

זכר עקרת Der auf Morijah ward sum Tob gesendet1),

Def Muge trub, bom Simmels=

glang geblendet, -

Den Armen, Tugendnadten fei gesbendet

Um seinetwillen heut ein gnädig

Denten. Wenn trüber Schmerz, wenn

herber Strafe Leid

Den Sprößlingen um ihre Schuld bereit. —

Un fein Gebet einst um die Abendreit2)

Zum Beil und Segen wolle Du gedenken! —

וכר כלם An ihn, der schaute

jenes Rachtgesicht,3)
Die Leiter und auf ihr ben herrn

im Licht,

Der Reiche Fürsten und des Leids Gewicht.

Des auferlegten, — wolle Du gebenken!

Wenn sie entartet sind, die um ihn ranken.

Sie zu verwerfen Dir fam in Gebanten,

Laß feinem brunft'gen Fleben fie es banten,

אָבוּד מִזּכָּרוֹן: חֵי לִרְאוֹת בְּרִית. בְּדַבְּרוֹ לְבַּאתִי. בִּי־עָזְבוּ עָם בְּרִית וְזִּכָּרוֹן: טֶרֶם הָיָה לִי מְכַפֵּר כָּנִים. מִנְחָה הֹלֶכֶת כַּשֹּׁחַד לְזִּכָּרוֹן: טֶרֶף גַּרְדְּ וְסִפִּים לְמֵסֵב הֲדָרִיוּ. דָּם וָהַלֶּב לְנִיחֹה וְלֶחֶם

¹⁾ Jizchaf; als er geopfert werden sollte, offenbarte sich ihm der Glanz himmlischer Herrlichfeit, und der trübte das sterbliche Auge, das solcher Schau ungewohnt war (Didrasch).

²⁾ Die Stelle 1. M. 24, 63: "Und Sizchaf ging aus, um sich zu ergehen im Felde gegen Abend" wird im Midrasch auf die von ihm gegen Abend gehaltene Undacht bezogen und daher auf ihn die Einführung des Minchahgebetes zurückgeführt.

^{*)} Jaatob in dem Traumgesichte von der Leiter (1. Dt. 28, 12 ff.) soll den Druck seiner Nachkommen unter den Weltreichen gesehen haben, indem ihm die himmlischen Fürsten dieser großen Erdenreiche als Engel an jener Leiter erschienen.

Daß an den Bund mit ihm Du wollest denken! —

Die Du zu Deinen זכר נקבי

Stämmen außerforen

Und benen Lieb' und Treue Du geschworen, -

Wie durch die Welt fie zogen irr,

verloren,

Bu neuem Beil, o wolle beg gedenfen!

If auch der schwere Richterspruch

ergangen

Für die, so schwerer Leibensdruck umfangen, —

gur Guhne, wie bes Beiligthumes

Prangen

Des Feindes Hand zerstört hat, wolle denken!

חבר מצקים Der Weltenfäulen, unfrer frommen Bäter,

Der Haftbedrängten Stüten und

Bertreter, Bas sie erwirkt für jene armen

Beter Dort in Migrajim, wolle Du

gebenken!

Des Jubelliedes dort im Meeres= grunde,

Des Weihgesangs, selbst aus des Säuglings Munde,

Des heil'gen Spruchs von Deinem

ew'gen Bunde, Des festverheiß'nen, wolle Du

gedenken! -- Bie in ber Buft' un-

wirthlich grausem Ort

Berfündet Du der Lehre ew'gen hort,

נקובימטוו

הַפָּנִים לְזָכָּרוֹן: יְצַנְּתִּי עַל־נֶּחָלֵי רַקָה. כִּי לֹא־אַלְמָן שַׁתִּי לְזִּכְּרוֹן: יָה אָבְמַח בָּדְּ וְלֹא בִנְדִיבִים. כִּי הַם בַּכֶּבְר. וְלֻנָצַח שִׁמְדְּ לְזִּכְּרוֹן: בָּל־אֵלֶה חָמְכוּנִי. וְרַחֲמֶידְ בִּקְשְׁתִּי. לוּלֵי הֵם תַּמְתִּי וְאֵינִי לְזִּכְּרוֹן: כִּי הֵם בִּזְרוֹע עָדֶידְ לֹא בָאוּ. רוֹמְמוֹתֶידְ בְּפִיהֶם שָׁמוּ לְזִּכְּרוֹן: לְיוֹם זָה נִכְמָם סֶכֶם חָשְׁבּוֹנוֹת. חְחִלָּה לְיָמִים וְרֹאשׁ לְזִּבְּרוֹן:

Das wolle benen, die burch Flehens Wort

Die Opferipend' erfegen, heut

gebenfen!

Benn in bas Buch fein prufenb Auge bringt, -

Das vom Geheimsten ihm bie Runde bringt, .

Un jenes Paar, bas Bruderlieb'

umschlingt

Go treu und fest1), mog' Er

jum Beile benten! Des heil'gen Glanges

in bem Gottesgelt,

Mo einzig Du gethronet in ber Welt.

Wo Deines Cherubs Bracht Du aufgestellt,

Der treuen Jugendliebe2) wolle benfen!

Und an des heil'gen Dienftgeraths

Geprange, Un der Leviten weihevolle Rlange.

D mächtiger! in des Gerichtes Strenge

Der Deinem Dienft Geweihten mögft Du benten!

זכר יליד An jenen Gohn des Mun3). Der fühn bezwungen

ם. בשפה יוכר:

לְהַקָּרֵא בוֹ כִּתַב עֵט וָשָׁמִיר. גָּלוּי וּבָאַר וִיָדוּעַ לִוֹבַּרוֹן: מָוַת וְחַיִּים שָׁלוֹם וּמִלְחַמוֹת. צַחָצָחוֹת וַשֹּבֵע בָּאִים לְוַבֶּרוֹן: מַעַלְכֵי־ נֶבֶר וּמִסְפֵּר צָעָדִיו. נָשָׁבָּחוּ מֵאֵנוֹשׁ. וַלָאַל לִוֹבֶּרוֹן: נְסִהְּרָה דַרָבִּי מִי יוּכַל שִׁיחַ. לַשַּׁוֹא נְכַחַב־לִי חֵמָא לְוָבֶּרוֹן: נַנֵּד פְּנֵי נֵבֵר בַעשִיו יוֹכִיחוּ. וָיַעֲגַה־בּוֹ בַּחָשׁוֹ עַד לְזְבָּרוֹן: שִׂיחוּ מִוְמוֹת אֵל

¹⁾ Moscheh und Aharon. - 2) Des Stiftzeltes in ber Bufte, ber Jugendzeit bes zum Gottesbunde berufenen Bolfes. Jerem. 2, 2: "Ich bente dir die Liebe Deiner Jugend" u. f. w. - 9 Jojua, ber nach ben Anordnungen bes Priefters El'afar burch bie Urim und Tummim an bem Priefterbruftichilde das Land vertheilte. Das dunkle אורי אפנין bedeutet vielleicht die Urim der Sin- oder Zuwendung (von 7:0), da der Bescheib ertheilende Briefter dem Fragenden zugewandt ftehen mußte. Diefe Erflarung ift mir mitgetheilt worden und icheint febr finnreich.

Das beil'ge Land, dem bie Berfündigungen

Der Briefterschild ertheilt. - fei

laut erklungen

Bon jenem Bunderwirfen laut Gebenfen.

Und ift gezüdt bes Schwertes Scharfe Klinge,

Daß Wich und Leid fie den Ber-

irrten bringe, -D daß zu Dir ihr brünftig

Beten bringe,

Und ber Begnadigten mögft Du

gebenken! ובר טעם Des letten Richters1)

weisen Belbenniuth.

Des Zeichens, bas als mahrhaft fund ihn thut.

Für ber Bethörten Schulb gu Schirm und Sut,

Bum Beil lag bor Dich tommen

bas Gebenken! Und drohet ichon der Strafen

Doppelpaar2), Beil's im Gericht verwirfte Deine

Schaar. Dann bes Gefeges, bas fo milb

und flar Du eingesett, in Gnaden wolle

זכר חצות Deß, bem aus tiefem

heil'gem Geelenbrang Gin Lied in stiller Racht fich Dir

entschwangs), -

אפנון. בְרנוּן. פַּלְאָם לְזַכֹּר חמים. מפש שומים. יחתל מלופר: מרח בעת שפטים. אם נענשו נשפטים.

יַחַד בָּל־בְּנֵי־אִישׁ. עוֹבְרֵי חַחַת שֶׁבֶט בַּצֹּאוֹ לִזְבָּרוֹן: שׁנְבַי סוֹנֵר דַּלָת בְּעַד הָמִימִים בָּוַעַם. עד־בּוֹא קצָם צַאת לְוַבֶּרוֹן: עשה פֶּלֶא לַחַיִּים לְבַל־יִהְיִּה כַּמֵּתִים. הָיֵשׁ אֲמִףְהְּבֶּקֶבֶר לְזִכְּרוֹן: עוֹרַרָתָ אָז בְּפַעַל. עוֹרַרֵנוּ בָּלֹא פַעַל. הַלֹא לְנְפַלְאוֹתֵיךְ הַעַשׁ לְזַבֶּרוֹן: פָנָה אֱלֹהִים בִּיוֹשָׁבֵי נַנִּים. מַקְשִׁיב לְנְדְבַּרִימוֹ בְּדָת

¹⁾ Samuel, der mitten in der Erntezeit Donner und Blit herbeirief sur Beglaubigung seines Wortes (1. Sam. 12, 17 f.). — 9) Bier Strafen macht ber Prophet (Czech. 14, 21) namhaft. — 3) Davids. (Nach Bi. 119, 62: "In Mitte ber Nacht fteh' ich auf, Dir Dant gu fingen".)

Wenn duftre Leibesnacht fie ichon umichlang,

D feines frommen Canges wolle

benfen!

Der Gottesstadt, die stets Dein Aug' bewacht. —

Erhelle fie mit lichtem Schein

bei Nacht! —

Der Lehre, die sie pflegen Tag

und Nacht,

Bu ihrer Beilung mögest Du gebenfen!

Daß Gündenschuld die

Stätte Deiner Raft,

Das Beiligthum, zerftört, ben Brachtpalaft, —

Un der Bergehung drudend ichwere

Nicht wolle ferner Du, o Herr,

gedenken! Benn wie der Gündfluth Graus

bie Borneswellen

Bum Unheil schon, die Welt gerftorend, schwellen,

Dann mag zum heil sich Dir

pors Auge ftellen

Un Deines Tempels Weihe bas Gebenken.

וכר וכח Wenn Aller Thun Du stellest ins Gericht

Rach ftrengem Dag, genauestem

Gewicht, Wenn Du entweihet siehst Gesetz

und Pflicht,

D Deiner Enadenfülle wolle benfen!

Und was Dein spähend Auge möge finden,

Db gutes Werk, ob Lasten schwerer

Günden,

לְזַבֶּרוֹן: בָּגָעֶלֶם לְפָנֶיף וּשְּׁכֶּרֶם אִּאָף. אֹבְלֵי לֶחֶם הָעַצְבִּים בַּפַּבֶּר לְזַבְּרוֹן: צָצוּ שֶׁעֲלִים מְחַבְּלִים בְּרָמִים. לְהַכְּרִית מִנֶּפֶן שַׁרִשׁ וְזִּבְּרוֹן: צָרִרוּם בְּבֶּרֶךְ. נָאֲמִוּ וְנוֹשֶׁעוּ. בְּכשֶׁר הַרְרֵי־קֶּדֶם הוּחַק לְזִבְּרוֹן: קָדֶם בּוְאָה לַדֹּרוֹת אֵין בָּהֶם חַפָּץ, הַלַּפְּאָם וְאִבַּדְאָם Nicht nach bem ftrengen Dage

au ergründen

Der Menschen Thun o bann gebenten!

זכר החיים Wenn Du bie Loofe theileft aus bes Lebens.

Wenn jeglichem Du miffest Biel

bes Lebens.

Db fie bes Todes würdig, ob bes Lebens.

Sie zu erhalten, Em'ger, mögst

Du benfen!

Der Wefen Fülle, ber Geschöpfe Menge,

Gleich Beerden gieh'n vorbei fie

im Gedrange:

Db Jeglichem, als war' er's werth, verhänge

Rur Beil; jum Segen wolle fein

aedenfen!

של זכר דלות Db Reichthums Fülle, ob der Armuth Roth,

Db Segens Beil blüht, ob der

Mangel broht,

Db Recht verlett ward, ob erfüllt Gebot.

Das Alles im Gericht wird Er

bedenken.

Bas tief verborgen ift, was fund und laut,

Db Umfturg harrt, ob neu wird

auferbaut.

Db Dürftigfeit, ob reiche Fulle thaut,

Das zu bestimmen hält Er heut Gebenken.

של זכר גנונים Db Er ber Wiifte will in Liebe marten,

Umichaffend öbe Hlur 311m Gottesgarten,

מָהְיוֹת לְזַפָּרוֹן: קַחְהָ דּוֹר מֵאֶלֶף. אֲמָרִיךּ הִנַחַלְהָם. לַמַעַבָּם בְּכָל־ דור חַקָּהְ לָזָבָּרוֹן: רָם חָשַׁק מָאד בְּכַלַת נְעוּרִים. חֲרוּגֵיהָ וַעִנְיֶּידָ תַּמָּה לָזָבֶרוֹן: רָצָה אַחַרִיךּ בְּגֵיא צָיָה וָצַלְכָּנֵות. אַהַבַת כִּלוּלֹתֵיהָ **הַעַשֹ** לִוּבֶּרוֹן: שָׁחַתוּ עַם־זוּ שָׂאַת שִׁמִצָּה בָּלֶמֵיהָם. שֵׁם בֶּּכֶל

Db Regen, Wind Er sendet, ben erharrten. —

Beut im Gerichte wird Er beg

gedenken.

Des Flehens Rufe benen gu ge-

Die treu und innig seinen Ramen

ehren,

Daß die Zerstreuten in die Seimath tehren,

Deß woll' am Tag des Schofar=

halls Er benten!

Un jenen Tag des Schreckens und ber Schauer,

Des Rampfes und der Feindes-

heere Lauer,

Wie ward gestürzt der heil'gen Beste Mauer'),

Der Stolzgeborg'nen2) mögst Du

Solches benten!

Wenn über Mensch und Thiere ward verhangen

Für Gündenschuld der Strafge-

richte Bangen, -

Des Weherufs der Beter voller Bangen

Mögst Du ber angsterfüllten

Erde denken! schafft im Gericht Du

Wort und Blick und Laut, Wenn Treu' und Lug Dein

forschend Auge schaut,

Des Liebeszeichens, das Du uns pertraut.

Wie stets ob uns Du wachest3), mögst Du benken! ורוח לנשב. מהיום מה לחומת ים פהמה אם הקנ

ַּוְלֹא־אֵל שָׁתוּ לְזִבֶּרוֹן: שֶּבְּלוּ בִּמְעִמ־רָגַע. לוּלֵי קִם בַּבֶּבֶץ. מְעוֹרֵר שָׁבוּעָה וּבְרִית לְזִבְּרוֹן: תִּעַבְהָ מֵאָז עֲדַת בְּל־לְאָמִים. הַשַּׁקְתָּנוּ מֵהֶם עֵדוּת לְזִבְּרוֹן: הִמוּר בֶּסֶף נִמְאָם דּוֹר נִשְׁבָּח הַחָּה.

¹⁾ Die Zerftörung bes Tempels durch die Römer. — 2) Der römischen Weltmacht. — 3) Jes. 27, 3: "Ich, der Ewige, bewahre ihn; jeden Augenblick tränck' ich ihn." Auf diese Berheifzung, die dem "Weinberge", dem Sinnbilde Jisraels, von dem stets nahen Schutze Gottes gegeben ist, spielt, wie es mir scheint, der Dichter an.

Ob Mangels Drang, ob Segens reiche Mehrung,

Db bes Gebeihens Blüthe, ob Berheerung, -

Für alles bas kommt heute die Bewährung;

Der Menschen Loos fommt heute zum Gedenken!

אם קוֹלְ אָם קּיֹלְ אָם קּיֹלֶ אָם קּיֹלֶר. קיֹנֶר. אוֹ לְמַעָר. בְּדִּלְדּוּלְ וְחֵנֶר. לַמִּשְׁפָּט יִוְכֹּר.

לּאַתָּה זוֹבֵר מָעֲשֵׂה עוֹלָם וּפּוֹקֵד כָּל־יִצוּרֵי כֶּדֶם. לִפְנֶיךְ נִגְלוּ בָּלֹ־הַעֵּלָמוֹת וַהֲמוֹן נִסְהָרוֹת שֶׁמִּבְּרֵאשִׁית: (בִּי) אֵין שִׁכִּחָה לְפִנֵי כָּפָא כָבוֹדֶךָ. וָאֵין נָסָהָר מָנֶּנֶד עֵינֶיךְ: אַהָה זוֹבֵר אֶת־בָּלֹד הַמִּפְעָל. וְגַם בָּל־הַיָּצוּר לֹא נִכְהַד מִשֶּׁךְ: הַכֹּל נָלוּי וְיָדוּעֵ לְפָנִידְ יי אלהינו. צופה ומבים עדיסוף כליהדורות. כי תביא חק זְבָרוֹן לִהְפָּקֵד בָּל־רוּחַ נָנֶפֶשׁ. לִהְזָבֵר מַעֲשִׂים רַבִּים וַהֲמוֹן בִּרִיוֹת לָאֵין הַכָּלִית: מֶרַאשִׁית כָּוֹאת הוֹדָעָהָ. וּמִלְפָנִים אוֹתָה גָּלִיתַ: זָה הַיּוֹם הַחְלֵּת מֵעשִיךְ זָבָרוֹן לִיוֹם רִאשׁוֹן. כִּי חֹק לִישִׂרָאֵל הוּא מְשָׁפָּם לַאלהֵי יַעַלְב: וְעַל הַפְּדִינוֹת בּוֹ יֵאָמֵר. אֵי־זוֹ לְחֶרֶב. וְאֵיזוֹ לַשֶּׁלוֹם. אֵיזוֹ לֶרָעָב. וְאֵיזוֹ לַשֹּבע: וְבִריוֹת בּוֹ יָפָּקְדוּ. לְהַוְבִּירָם לַחַיִּים וַלַמֶּוֶת: מִי לֹא נִפָּקָד בְּהַיּוֹםֹ הַוֶּה. בִּי זֵכֶר בָּלֹ־ הַיָצוּר לְפָנֶיךָ בָּא. מַעֲשֵׁה־אִישׁ וּפְּקְדָּתוֹ. וַעֵלִילוֹת מִצְעֲדִי־נָבֶר. מַחְשָׁבוֹת אָדָם וְתַחְבּוּלוֹתָיוֹ. וְיִצְרֵי מַעַלְרֵי־אִישׁ: אַשְׁרֵי אִישׁ שָׁלֹא יִשְׁכָּחֶדָ: וֹבֶן־אָדָם יִתְאַבֶּץ־בָּדְ. כִּי דוֹרְשֶׁיךְ רְעוֹלָם לֹא יָבְשֵׁלוּ. וְלֹא יִבְּלְמוּ לָנָצַח בָּל־הַהוֹחִים בְּדְ: בִּי זֵבֶר בָּל־הַמַּעִשִים לְפָנֶידְ בָּא. וְאַהָּה דוֹרֵשׁ מַנֻעשֹׁה כָלֶם: וְנַם אֶת־נֹחַ בְּאַהַבָּה זָבַרָתָּ. וַתִּפָּקְדָהוּ בָּדָבַר יִשׁוּעָה וַרַחֲמִים. בַּהַבִּיאֵךּ אֶת־מֵי הַמַּבּוּל

קָנֵנוּ שֵׁנִית. כִּי שֶׁכַּחְנוּ מִזְּכֶּרוֹן: הָר אִישׁ הָם בְּמִי זְרְעוֹ יְכָנֶה. שָּבֵל יָדָיו לְאוֹת וְזָבֶּרוֹן: ³⁰⁰⁰ הְרַפֵּק מְשׁוּל אֶפְרִים בְּשַּׁעשׁוּע יָלֶר וּבַן יַקִיר. הַלֹא בְּכֹרִי הוּא חַלְּהְ לְזִבֶּרוֹן:

סלתה זוכר ober ber Linie.

^{*)} Uebersetzung siehe S. 192.

לְשַׁחֵת בָּל־בָּשָׂר מִפְּנֵי רוֹעַ מַעַלְלֵיהֵם. עַל־בָּן זְבָרוֹנוֹ בָּא לְפַנֵידְ יָיָ אֶלהֵינוּ לִהַרְפוֹת זַרְעוֹ כְּעַפְרוֹת הַבֶּל וְצֶאֱצְאָיו כְּחוֹל הַיָּם: בַּבָּתוּב בָּתוֹרָתֶדְּ. וַיִּזִבּר אֱלֹהִים אֱת־נַחַ וָאֵת בַּר־הַחַיַּה וְאֵת־בַּל־ הַבְּהַמָה אֲשֶׁר אָתוֹ בַּתַּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הַאַרץ וַיַּשׁבּוּ הפָיִם: וָנָאֱמַר. וַיִּשָּׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאַּקָתְם וַיִּיַלּר אֱלֹהִים אֶת־ בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַנִעַלְב: וְנֶאֱמֵר. וְזָכַרְתִּי אֶת־ בָּרִיתִי יֵעַקוֹב וִאַף אֶת־בְּרִיתִי יִצְדָק וִאַף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אָזָכֹר וִהָאָרֶץ אָזָכֹר: וּבְדִבְרֵי כָּדְשִׁךְּ כְּתוֹב לֵאמֹר. זַכֶּר עֲשָׂה לְנִפְּלָאֹתִיוֹ חַנּוּן וְרַחוּם יִי: וְנָאֱמֵר. מֶרָף נָתַן לִירָאֵיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: וְנָאֱמָר. וַיִּיְפֹר לְהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנְהֵם בְּרִיתוֹ: וְעַל־יְדִי עְבָדֶיךְ הַבְּבִיאִים בּתוֹב לֵאמֹר. הֶלֹךְ וְקְרָאתְ בְּאָוְנֵי יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר כֹּה אָמֵר יְיָ זָבַרְתִּי לָךְ חָסֶד גַעוּרִיךְ אַהֲבַת בְּלוּלֹתְיִדְ לֶבְתַדְ אַחֲבִי בַּמִּדְבָּר בָּאֶרִץ לֹא זְרוּעָה: וְנֶאֱמֵר. וְזָבַרתִּי אָנִי אֶת־בָּרִיתִי אוֹתָדְ בִּימֵי נְעוֹרָיִדְ וַדְגַקִימוֹתִי לֶדְ בָּרִית עוֹלֶם: וְגָאֶמָר. הַבַן יַקִּיר כִי אֶפְרֵיִם אִם יֵלֵר שַעשוּעִים כִּי־מָדֵּי דַבְּרִי בוֹ זָכֹר אֶזְכְּרֶנוּ עוֹד עַל־בֵּן הָמוּ מֵעֵי לוֹ רַחֵם אֲרַחְמֶנוּ נִאָם־יָיָ: אֶלהֵינוּ וַאלהֵי אָבוֹתִינוּ. זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן מוֹב לְפְנֶיךְ. ופְּקְדֵנוּ בּפָּקדַת יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְּׁמֵי שֲמֵי כֶּדֶם. וּוְבָר־לְנוּ וְיָ צֱלֹהֵינוּ אֶת־הַבָּרִית וָאֶת־הַהֶּסֶד וָאֶת־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשִׁבַּעָהָ לְאַבָּרָהָם אָבִינוּ בָּהַר הַפֹּרִיָּה. וָתַרָאֶה לְפָנֶיךְ עֲקֵדָה שֶׁעָקַד אַבְּרָהָם אָבִינוּ אֶת־יִצִהֶק בְּנוֹ עַל־נָב הַמִּוְבֵח וְכָבַשׁ רַחֲמֶיו לַעֲשׁוֹת רְצוֹנְךְ בְּלֵבֶב שָׁלֵם. בּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךּ אֶת־בַּעַסְדְּ מֵעֲלֵינוּ. וּבְטוּבְדְּ הַנְּדוֹל יָשוּב חַרוֹן אַפָּד מַעִפְד וֹמַעִירָד וּמִנַּחֲלֶתֶד. וְבַנֶּם־כְנוּ יָיָ אֱלֹהֵינוּ אָת־הַדָּבֶר שֶׁהַבְטַחְהָנוּ בְּתוֹרָתְךּ עַלֹּיְיָדִי מֹשֶׁה עַבְּדְּךְ מִפִּי כְבוֹדֶךְ בָּאָמוּר: וָזֶכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֵץ מָצְרַיִם לָעֵינֵי הַנּוֹיִם רָהִיוֹת לֶהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יֵי: *) כִּי זוֹכֵר

כשיש ברית מילה מוסיפין זה בפתיחת ארון הקרש. *) זְכֹר בָּרִית אַבְרָהָם נַעֲקַדַת יִצְחָק. וְהָשֵׁב שְׁבוּת אֶהְלֵּי נַעַקֹבׁ וְהוּשִׁיעֵנוּ לְמַען שְׁמֶך: אוֹת בִּרִית בַּינִי וּבִינְךּ אָבִינוּ. לְמִי חַחֹתֶמֶת

בָּלֹ־הַגִּשְׁבָּחוֹת אַתָּה הוּא מֵעוֹלֶם וְאֵין שְׁכְחָה לַפְנֵי כִפְּא כְבוֹדְהְּ. נַעַקַרַת יַצְחָק לְזִרְעוֹ הַיּוֹם בְּרַהָמִים תִּזְפּוֹר. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ זוֹכֵר הַבְּרִית:

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה: הַיּוֹם הֲרַת עוֹלְם. הַיּוֹם יֵעֲמִיד בַּמִּשְׁפְּט בְּרֹיִם הָבְנִים אָם בְּבָנִים אִםכַּעֲבְדִים. אָם בְּבָנִים רַחֲמֵנוּ כְּרַחֵםְ אָב עַל־בָּנִים. וְאִם בַּעַבְדִים עֵינִינוּ לְּדְּתְלוּיוֹת עַד שֶׁתְּחָנֵנוּ וְתוֹצִיא בָאוֹר מִשְׁפָּמֵנוּ. אָיוֹם כְּדוֹשׁ: וְתוֹצִיא בָאוֹר מִשְׁפָּמֵנוּ. אָיוֹם כְּדוֹשׁ:

(Am Sabbath wird bas folgende ארשת in vielen Gemeinden nicht gebetet.)

ארשת (Gem. u. Borb.) Unfrer Lippen Regung, Herr, laß Dir wohlgefallen,

Der Du thronst in Majestät in bes himmels hallen!

אַכֶּשֶׁרת שְׂפְתֵינוּ יֵעֶרַב לְפָנִיךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא. מֵבִין וּמַאֲזִין

 Mukafaebet.

Du vernimmst und horchest mit buldvollem Ohr

Auf ben Ton, ber fteiget heut gu Dir empor.

Sorche gnädig und erbarmungs= Man

Auf ben Ton, ber, rufend gur Erinnerung, jest bor Dir er: idoll! -

(Um Sabbath wird ftatt biefes Studes bas unten befindliche gebetet.)

xux (Gem.) Aufschwing' ich mich in heil'gem eblen Ginn;

Ru meines Schöpfers Preise brängt's mich bin.

Bon ihm erfleh' ich Unabenfpruchs Gewinn,

Laff' ich bie Stimme hallen gleich bem Schofar.

Riemand ift ba, ber rufen fann mit Recht.

Weil unabläffig er gepflogen Recht:

Drum ruf' ich: Bor' auf Gnabe ftatt auf Recht,

Wenn meine Stimm' ertont mit Sall des Schofar!

Drum wend' ich in die Ferne mich gurud,

Schau' auf vergangner Zeit Loos und Geidid:

Rach vierfachem Albhabeth.

(Am Sabbath.)

Nach boppeltem Alpha-Beth am Unfange ber Berfe.

אָנוּסָה לָעֶזֶרָה. אֶמִצָא נֶנְדִּי אֵל קָרוֹב לִי. בְּעֵת קַרָאִי בְקוֹל: אַשֶּׁר בַּעַרַת־אַכּד בָּקַרַבִּי נָצָב. וּפֹה בִּמְקַרָשׁ מְעַט אָצַפַּצַף לוּ בּקוֹל: בַּקּרַנִי דַּרְשָׁנִי. שָה פִזוּרַה אָנִי. נְגַזַוְתִּי וְנָאֵלְמְתִּי. בַּלִי Des Tones Macht erscheinet meinem Blick,

Wie wunderbar ertont der hall

des Schofar.

Und lass' ich wieder seinen Ton erschallen,

Werd' ich bem ew'gen Birten

wohlgefallen;

In neuer Kraft bann werb' ich vor ihm wallen,

Wenn neu erwedt ich bin burch

Hall des Schofar.

נשתי Ich trete hin am Tage des Gerichts.

Bon ihm den Spruch empfahend

bes Gerichts.

Der in bie Tiefen bringt bes Strafgerichts,

Bei bem gerichmetternd lauten

Sall des Schofar.

Wenn ich verdient bas Urtheil

im Gericht,

Das mich verdammt, weil ich versäumt die Bflicht,

Aufhalte mein Gebet das Straf=

gericht, Mein Flehensruf, geeint bem

Sall des Schofar.

ערש D gnabenreich laß heilen und gesunden,

Eh' noch Dein Urtheilsspruch

geschlagen wunden;

Laß der'), die schon so Schweres hat empfunden,

Bie gum Berband ertonen Sall

des Schofar!

Die Du verstoßen hast in Feindes-

לְדָרִים קוֹל: בָּאֱמֹר גּוֹזְזֵי נִדְּהָה הִיא. שֹׁמְרָה וְצִלְּה לֹא יִשְׁאַנ בְּקוֹל: גַּלְתִּי שִׁיחַ בְּהֶקִיוּ. וְחִבִּי עָרֵב. הָשָּׁה אֹזֶן וְשָׂח הַשְׁמִיעִנִי אָת־קוֹלֵךְ קוֹל: גָּז וּבָרַח מָגִּי בְּעַבֶּר עַל־דָּרֵי בָתָר. בְּבַקְשׁוֹ דָת

¹⁾ Jisrael, auch hier, wie oben S. 111 (s. bas. Anm. 1), im femin. aufgeführt.

Un beren Statt Du Frembe haft erfannt. -

ihr ber Freiheit neues Lak

Unterpfand

Erflingen heut burch mächt'gen Sall bes Schofar.

שבשל Dich durch fünd'gen

Bandel ichwer gefranft,

Gebuhlt um Frembe, - wenn

er beut bedrängt Steht im Gericht vor Dir, ber

Mues benft. Eridredet bom gewalt'gen Sall

bes Schofar. Wenn Leiden ift gur Strafe ihm

berhänat Und reuig heut fein Berg zu Dir

er lenft, -

Ihm frommt es bann, bag er

ben Ginn gesenft,

Wenn niederbeugend tont ber Sall des Schofar.

und uer des Frevels finn-

berückt fich freut,

Wenn im Gericht Die eigne Schuld ihn zeiht. --

Gilt er gu Dir, weil tief fein

Berg bereut, Mus feinem Schlaf gewedt burch

hall bes Schofar. Dann, wie der Ton, der flüchtig

ift erflungen,

Entfleucht, da kaum er noch hineingedrungen,

So hat sich ihm der Gunbe

Laft entschwungen,

Beim ichnell enteilten Laut vom Sall des Schofar.

It Den Ton erfor ber herr bor allen Rlängen,

בְּמִשְׁבְּנֹתִי וְאֵין קוֹל: דִּלֵג מִבֶּתֶר לִבֶתֶר. הַשִּׁיבַהוּ אֵלֶי. אוּלַי יִשָּׂא פָנֶיךּ עַקָב שָׁמִעַךּ בִקוֹל: דַּרוֹשׁ טוֹבָה לָטוֹ וּרָאַה שֵׂה מוֹרִיָה. אֵלֶם פִּיהוּ יָהִי צֶדֶק לִלֹא שָׁמִעָה בִקוֹל: הָחֵר מַחָלֶק יָדַיִם שָּׁעִירוֹת. הוֹנָה בָּתַחֲנוּנִים. כִּי לְךְּ הַקּוֹל: הוֹשֵׁע אֲשֶׁר לֹא תִשָּׁכַח Die je erschollen in der Bölfer Mengen:

Zusammenschaaren soll, zusam= mendrängen

Die Seinen stets ber laute Hall bes Schofar.

Die droh'ndem Tode tropend, blind im Bahn

Sich drängten bor, dem heil'gen

Berg zu nah'n,
Sie bebten angstvoll1), als sie

Cebern sah'n

Hinstürzen bei bem mächt'gen Sall bes Schofar.

n Der ewig lebt, hat diesen Tag

Sich ausersehen aus ber Tage

Reih'n,

Ihn sett' Er seinen Treuen, Trauten ein

Für Freiheitskundung durch ben

Hall des Schofar. Mit einem Liebemaß, das ohne

Gleichen, Stellt' Er ihn auf als feiner

Gnade Zeichen, Daß alle Schuld bes Jahres

mög' entweichen,

Wenn an ihm wird gehört der Hall des Schofar.

שבע Benn neunfach wir Dir Segenssprüche2) bringen,

עַדוּת. וּמַפִּי זַרְעוֹ לֹא־יָסוּף קוֹל: וְחוֹזֵי וּמְלִיצֵי הֵם בְּנֵי אִמִּי. וְאֵז נְחֲרוּ־בִי. לְמַעוּ אָשְׁמֵע קוֹל: וְעַל מִשְׁמֵרְהָּם יַעִּמְדוּ וְיִזְּעָקוּ וְנֵל לָהֶם סוֹד. וְהוּא יַעָנֵם בְּקוֹל: זָה חָמֵק מֶנִּי. אֲסוֹבב וַאְבַקְשֶׁנּוּ בָּכָל־מָקוֹם הוּא. אָנָה אֶשָׂא קוֹל: זַכֵר דּוֹדִי לְמַמְּה. אַדִּיר בַּפְּרוֹם.

¹⁾ Bei der Offenbarung Gottes auf dem Sinai ward Todesstrase über denjenigen verhängt, der den Berg betritt (2. M. 19, 12 f.). Aber selbst die durch Strase nicht eingeschüchterten blieden zurück, denn "das ganze Bolt vernahm die Donnerschläge, die Blize und den Posaunenschall... Und das Bolt dies vernahm, da bebten sie zurück und fanden von fern" bai. 20, 15). — A Die neun Benedeiungen im Mußasgebete.

Der Zahl der Tone gleich, die heut erklingen,

Lat, Lautrer! fie zum Seile bor Dich bringen

Bei dem bon Dir gebotnen Hall des Schofar.

Die durch Unlautres ihre Seel' entweiht,

Wenn reuig fie verlaffen Gunbig-feit.

Dihrer Bunde fei Dein Beil bereit.

Wenn klagend wird gehört ber hall bes Schofar!

und theurer Dir bor reichen Opferbranben,

Bohlduftender denn alle Altar=

penden

Sei Dir der Tag, an dem zu Dir sich wenden

Die Deinen, neu verjüngt durch Hall des Schofar.

Der Sünden Schling' und Fall-

strick sei berbannt; Der Rläger, der uns zeiht, — ihn dede Schand!

Und lieb Dir sei das Herz, Dir zugewandt

In neuer Schöne, durch den Hall des Schofar.

Cone laut erklingend hallen,

Erdröhnt durchs Thal weithin bas mächt'ge Schallen,

Einfinkend Städte in ben Boben fallen.

So mächtig braust baher der Hall des Schofar.

מול שופרות

מְלֹא כָל־הָאֶרֶץ בְּבוֹדוֹ. לְמַעְלֶה קוֹרְאִים בְּקוֹל: חֲיָלֵי מֵיִם. אֲשֶׁר בָּם שְׁבִילוֹ. דִּבְּרוּ הְּמוּנָה לֹא רָאִינוּ. זוּלָתִי קוֹל: חָפָּשְׂהִי יְשִׁימוֹן הָנֵשׁ. וְאָמְרוּ אָין. לֶדֶם הִחוֹ עֹזּ. בְּעֲתַנִי בְּקוֹל: טְהוֹר דִּרֵּנ הָרִים וָעֶבָר. וּמִפְּעוֹן הַר מוֹר אָז נָתַן קוֹל: טִמֵּאתִי יְדִידוּת שִׁכְנוֹ וְעֶלֶה

Der Sünder Brut ergittert anasterreat.

Das Berg por Schred und

Schauer ihnen ichlägt,

Wenn mächtig ichmetternd hat aufgeregt

Der ichauervolle Ton, der Sall bes Schofar.

שפח לקולו שenn einst vernommen wird ber helle Rlang,

Entfegen bann in alle Raume brang;

Bie Sturmeswehn erfaßt's bie Bölfer bang,

Wenn Er heranfturmt mit dem

Sall des Schofar.

Doch feinen Freunden gilt's als Unabenzeichen,

Es fundet an den ewig Gnaden=

reichen.

Dem Alle willig dann die Krone reichen,

Wenn mahnend ruft und lehrend Sall bes Schofar.

מואסיו Der Ctura ber Gottber: ächter ift genaht,

Bemahet wird der Frevler üpp'ge

Saat.

Berfentt Abtrunnigfeit, geftraft Berrath.

Wenn mächtig bröhnt ber laute Sall des Schofar 1)

Es schallt sein Ton querft aushallend lang;

Er bricht fich stöhnend, wie im Schmerzensbrang:

לִיוֹם בָּםֵא יָבא. בּאָוִנִי קוֹל: יָקַרְהִי בִעֵינֵיו. וִנִלְוָה לִי בַּשֶּׁבִי. עִפוֹר אָנֹבִי אָז הָבִּמִיחַנִי בִקוֹל: יָרֵד לִשְׁנָעֶר וְשָׂם כֵּם בְּעִילְם. הִשְּׁמִיעַ בָּאָרי וּכָנָהָשׁ קוֹל: בָּלָה מַנִּי דּוֹב בְּהְתַרַפָּה מְמַלֶאכָת. חַק בַּמְּכְּחָב

¹⁾ In ben prophetischen Schilderungen ber Erlöfung und bes gufunfe tigen Beltgerichtes ericheint ber Schofar.

Dann hell aufschmetternd wird gehört fein Rlang.

So breifach wird bernommen

Sall bes Schofar1).

Beithin berbreitet Grau'n

und Schred fein Rlang;

por Entfeten Nationen beben bana.

"D fliehet, flüchtet!" ruft es,

weil erklang

Berwirrend, finnbetäubend Sall bes Schofar.

Die stolzen Mauern bringet er zum Fall2).

Das Rampfgewühl wird enden

einst fein Sall, Wenn fie erbrausen wird wie

Meeresschwall,

Die mächtig bröhnenbe Gewalt

des Schofar.

ard Mis fein Geheimniß benen

Er vertraut,

Die Er gehegt, fein Gigenthum to traut.

Um Ginai, - ber Offenbarung

Beschlossen ward mit mächt'gem hall des Schofar. Wenn Er das Siegel wird ber

Bufunft lofen,

Sein Bolt, des Wimpel boch weht, zu erlösen,

Bu freud'ger Quft, gur Wendung

all des Bosen

Läßt Er ertonen bann ben Hall

des Schofar. Am Tag ber Sühne, ernster

Buß' geweiht1),

בְּהַבְּקַעָּ מֵרִיעָ ותוקע. בקול שלוש שופר: נותן אימות. מחפיז אמות. נוסו נואַמות. מְקוֹל בּוּךְ שוֹפָר: נוֹתֵץ חוֹמוֹת. מַשְׁבִּית מִלְחַמוֹת. נוהַם כַּהַמוֹת. קוֹל שאג שופר: סודו בְנִלֶּה. בְסִין לַסְנָלֶה. סום מנלה, בקור הַלוּךְ שׁוֹפַר: סוֹד יום נִאָלֶה. בְּחֲשְׁפוֹ לַרגוּלַה. שְשוֹן וגילה. קול ושמיע שופר: עשור דוחה.

וַיַעַבֶר־קוֹל: בָּבַשׁ לִי אַרְבָּעָה רָאשֵׁי נָמֵר. וַגַם אַנִי בָּהוֹדֵיוֹת סֶלָה אַשָּׁמִיעַ לוֹ קוֹל: לָחַיַּת קָנֶה אָז מֶכַר אָרֶץ. מִי־לִי בַשְּׁמְיִם אָז הַרִימָה קוֹל: לֵאלהַי יִשְׁעִי מִשְׁבֵּי בַרְזֵל שָׁוַעַתִּי. וּמֶרְבֶל עַבְמִים

¹⁾ Mit Bezug auf die üblichen drei Formen des Schofarhalles: תקיעה, שברים תרועה. — 2) Wie bei der Eroberung von Zericho (Jos. 6, 20.)

Am Sabbathtag. ber heil'gen Muße Reit.

megaufpülen Gunbe ftets 11m bereit.

Wird er vernommen laut, der Hall bes Schofar.

Dem Günd'gen bringt er beil'gen Gottesfrieden,

Berbrüdert, mas bas Leben ichroff geschieden.

Er bietet Raft bem von der Arbeit Müben.

Wenn ichmetternd er erklingt, der Sall des Schofar.

סנר D ftura' es hin, fortfturm's mit Deinen Winden,

Das trop'ge Reich, die ftolge

Burg der Gunben3)! Aufwühle feine Schuld aus tiefen

Gründen Mit bem gewaltig lauten Sall

bes Schofar! Sturm' ihre Bforten mit bes

Rorns Gewittern.

Lag fie verfinten, fie gu Staub

Und Rlein und Groß in ihr in Ungft ergittern

Beim mächt'gen Braufen, bei dem Hall des Schofar!

my D lag ihr Loos bereinst bem Midjans gleichen:

Dreihundert der Bosaunen waren Beichen

ענג מדחה. עברות מַמְחָה. בִּקוֹל צַרַח שופר: עונות מחה. עבדות מאחה עבדות מַנְחַה₊ קול שופר: פגר ממלכות שעיר. פשעה תעיר. בקול קולות שופר: פַתְחֵי הַעיר₊תַשְקיע מקול המית אות. שופרות שלש מאות. צוחה בּמִוּ

הָצָרַחָהָּי בָקוֹל: מָדַת קָצִי לֹא הוֹדִיעַנִי. מֶתֵי בָּאַרְצִי תּוֹר יַשְׁמִיעַ קוֹל: מִיּדְעֵי סֵבֶּר חָתַם קִצִּי. לְבַל־דַּעַת צוֹפִי עַת יִשְׂאוּ קוֹכִי : נא הַבָּט וּרָאָה עַנְיִי וּמְרוּדִי. אֵין לִי מַכִּיר לְמִי אֵשֵּׁא קוֹל: נְצָה אַקוָה. כִּי לֹא יָפּוֹל דָבָר. מְמַּקְשִׁיבֵי דַּמְמָה וָקוֹל: שוֹשׁ יְשִׁישׁ

¹⁾ Um Berföhnungstage bes Jobeljahres foll ber Sall bes Schofar bem Armen ben Wiederbesit feiner Grundstude und bem Anechte feine Freiheit anfündigen 3. M. 25, 9 f.). - 9 Bgl. S. 111, Unm. 1.

Bum Ruf ber Angft, für Schreden graufen, bleichen,

Bermählet mit bem lauten Sall bes Schofar1).

Und lauten Jubel ftimmt' an feine Schaar,

Da fie bie mächt'gen Bunber ward gewahr.

Wie fich der Berr gezeiget offenbar, Und milb erklang bamals ber Sall bes Schofar.

und leise bumpfes Stöhnen ward bernommen:

Auffeufat die Erd' in Schreden,

bang beklommen,

Mis Er fein breifach Wort2) er= theilt zum Frommen,

Und laut erhallete der Ton des Schofar.

Des Widders Sorn, des an Bedeutung reichen,

Lass' dreifach heut erschallen ich als Reichen.

Den Tonen wird dreifacher Tonhall gleichen, Wenn einft in Bufunft bröhnt

ber Sall bom Schofar.

רחשתי Empor zu Deinen Höh'n idau' ich voll Bangen.

דאות. בַקול שָתוּף שופר: צפצפו צבאות. כשו פלאות. צור בעי נפלאות. בקול ערב שופר: קול חלושה. יכא חלשרו. קורות מתן שרשה. משקשה. היום לזכר שְׁלשָׁה. בַּקוֹל עָתוּד

לָבִּי בִקְרַבִּי. בִּשָּׁמְעִי דּוֹדִי דוֹפֵק עַל־־פִּחָחַי קוֹל: 🕬 סֶלָה ישימני בַחוֹתִם עַל־לַב. כָּאָז תַחַת הַתַּפּוּחַ עוֹרְרַנִי בְקוֹל: עַדִּיתַנִי אֵל עַל־בָּל־בָּנוֹת. כִּי בַעַבוּרִי בְּחוֹרֵב תַּהָה קוֹל: עַל־ בַּל־־אֵלֹהִים מָאֹד נָתְעַלֵּיתָ. נָצַח הָתְעַדֶּה בָּתְרוּעַת קוֹל: בְּעָה מָמָדָבָּר צָפּוֹר מָמָצָרַיִם. וִיוֹנָה הָשָׁמִיעַה מֱאַשׁוּר קוֹל: פָּקֹר צָפּוֹר בַּיָת. דָּרוֹשׁ יוֹנַת אֱלֶם. הָקַע לֶמוֹ בַּשׁוֹפָר. וּשָׁרֹק לֶמוֹ בָּקוֹל:

¹⁾ Sieg Fisraels über Midjan unter ber Leitung des Gid'on. Richt. 7, 16-22. - 2) "Thorah, Propheten, heilige Schriften," die den Inbegriff der göttlichen Offenbarung bilben und in bem am Ginai gunächst Offenbarten als in ihrer Burgel enthaltend find. Die Stelle fpielt auf Xalm. Sabb. Fol. 88a an, wo die Lehre אוריאן תליתאי heißt.

Gehnfüchtig meine Augen an Dir hangen,

Bu fehn, wie die Berftreuten heim gelangen,

Geeinet durch ben mächt'gen Ton bes Schofar.

Das vierte Reich1), bas ichaute Dein Brophet,

In heller Gluth, in lichter Flamme fteht.

Im Brande wird es bon ber Belt permeht.

Wenn flammend, feuersprühend hallt ber Schofar.

Das Strafgericht, bas ichlummernd ichien, erwacht:

Der Feind erfährt bann ber Bergeltung Macht;

Gebrochen wird die prahlend eitle Bracht

tonender Gewalt Bei mächtia bes Schofar.

Den Deinen wird die Freiheit bann gebracht,

Aufglangt Erlösung in der Sonnen Bracht,

Aufrüttelft Du, was ichläft in Todesnacht.

Beim lauten Wedruf, ber ertont bom Schofar.

תישר Bom Chermon her wirst Du bie Schritte wenden,

חָקִים מַבִּי. לָבַל יַעוּפוּ בְּנַשֵּׁר. לָבַל יָבַנְפוּ מַשְׁמִיעִי קוֹל: יַבְרוּפָה אֶלְמַד. וִעֵינֵי לִמוֹרֵי. בָּאָז צִיר מְדַבֵּר. וָאֵל מִשִׁיבוֹ בִקוֹל: קָרַב הַץ. בָּא עַת מִשְׁפָּט. הָם מֵלִיץ ישֵׁר. לְהָתְחַבֵּן בִּקוֹל: קְדַשׁ חֹרָשׁ. יְהוּכַן מוֹעַר. וָאֶתָקע בַּשׁוֹפָר. וָיַעֲנָה־יִּי בָּקוֹל : רָגָשׁ מָקֶבֶר. צוחה מפלע. בחת יבשי עצם מעפר קול: ראו גם בחרים.

¹⁾ Das römische, in den vom Propheten Daniel geschauten Thieren nach ber symbolischen Deutung vorgebildet (f. Dan. 7).

Und Caws Reich wird bann gerschmettert enden,

Und Kühlungshauch in Höllengluth entsenden

Wird laut erbrausend dann der hall bes Schofar.

D schreit' einher, wie in ber Bifte bort,

Als Du verkündet Deiner Lehre Wort!

Laß wieder schallen aus dem heil'gen Ort

Die Stimme, rufend wie der Hall des Schofar! אַדְמוֹן. תַּשְׁבֵּג בְּצִלְמוֹן.בְּקוֹל הֲמוֹן שוֹפָר: סְּיִּכּ בְּבִישִׁימוֹן. בְּמַתַּן בְּמִיםוֹן. תַּשְׁמִיעַ בָּאַרְמוֹן. קוֹל קוֹרָא בַּשׁוֹפָר:

יִאָהְהנְגְלִיתְ בַּעֵנֵן בְּבוֹדֶךְ על עם קַדְשֶׁךְ לְדַבֵּר עִפְּם:
מִּן־הַשְּׁמִים הִשְּׁמֵעְהָם כְּוֹלֶדְּ. וְנְגְלֵיתְ עֲלֵיהֵם בְּעִרְפַּלֵּיר
מֹבֵר: גַּם (בְּל־) הָעוֹלֶם בְּלּוֹ חָל מִפְּנֶיךְ. וּבְרִיּוֹת בְּרֵאִשִׁית
הוֹרָה וּמִצְוֹת. וַתִּשְׁמִיעֵם אֶת־הוֹד כְּוֹלֶדְ. וְדַבְּרוֹת כְּרְשִׁךְּ
מִלְיהָה וּמִצְוֹת. וַתַּשְׁמִיעֵם אֶת־הוֹד כְּוֹלֶדְ. וְדַבְּרוֹת כְּרְשִׁךְּ
מֵלְיהָם הּוֹפְּעִהְ: בַּבְּתוֹר בְּלְכִים וְעִנְן בְּבֵר עַל־הָדְל שוֹפְּר
בַּמְרָתְר וַיְהִי כְלֹת וּבְרָקִים וְעִנְן בְּבֵר עַל־הְדָר וְכְלֹל
שׁוֹפְר הְוֹכְ מְאֹר וַיְּהָי כְלֹת וּבְּרָקִים וְעִנְן בְּבֵר עַל־הְדָר וְלְל

וְקוֹל שׁוֹפֶר בָּאֶרץ. לְהַשְּׁמִיע רָגָן מִדְּמוּמֵי קוֹל: שֻׁגָּג לֵב הוּתַל עוֹד בֵּל־יַשֶּׁנוּ. בְּלִי לְהַבְּבִּיד אָזן מִשְׁמוֹע קוֹל: שׁוֹבב לִי בְּכְּדֶּם דָּתְוֹל בְּלֹי שׁוֹבב לִי לְהַבְּבִּיד אָזן מִשְׁמוֹע קוֹל: חְבוּגָה הַפִּיק אִישׁ נְבוֹן דְּבָר. וְהַק נַעִם זְמִירוֹת בְּנְעִימוֹת קוֹל: חְהִלְּה יְתַנּוּ אִישׁ נְבוֹן דְּבָר. וְהַק נַעם זְמִירוֹת בְּנְעִימוֹת קוֹל: חְהַלָּה יְתַנּוּ אִיוֹן. אָז לַכּל הִשְׁמִיע. לְאֵל מוֹשׁל בַּכִּל יַמְהִיקוּ בְּקוֹל: חַרְעם לְבוֹזְזִי. הִתְכַע בְּבִּייִון שַׁהוּ. הִבְּרַקְהְ חִצִּים. וַהְּהָבֶּם בְּקוֹל: חִרְעם לְבוֹזְזִי. הִתְכַע בְּשוֹפֶר. בִּפַעְרוֹת הַּיִּמְן. אָז יֵלֶךְ קוֹל: מוֹל: סִּר בּנוֹים יֹּסִי מוֹל מוֹלים בּשׁוֹפֶר. בִּפַעְרוֹת הַּיִבְּן, אָז יֵלֶךְ קוֹל:

^{*)} Ueberfetung fiehe S. 194.

וַיָהָי קוֹל הַשֹּׁפָּר הוֹלֶךְ וָחָזֵק מָאֹר משֵה יַדַבָּר וִהָאֵלֹהִים יַעננוֹ בְקוֹל: וָנֶאֱמֵר. וְכָל־הָעָם רֹאִים אֶת־הַקּלֹת וְאֶת־ הַכַּפִּיִדִים וְאֵת קוֹל הַשׁפָּר וְאָת־הָהָר עֲשֵׁן וַיִּרְא הָעָם וַיָּגָעוּ וַיַּעִמְרוּ מֵרָחק: וּבְדִבְנִי בְקְרִשְׁךְּ בְּתוּב לֵאמר. עָלָה אֱלֹהִים בָּתְרוּעָה יִי בְּקוֹלְ שׁוֹפֶר: וְנֶאֱמֵר. בַּהַצֹּצְרוֹת וְלוֹל שׁוֹפָר הָרִיִעוֹ לִפְנֵי הַפֶּלֶךְ יְיֵי וְנָאֱמֵר הִקְעוֹ בַחֹדֵשׁ שׁוֹפֶר בַּבֶּפֶה לְיוֹם חַנֵּנוּ: בִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוֹא מִשְׁפְּט לאלהי יַעַקֹב: וְנָאֶמֵר הַלְלוּיָה הַלְלוּ אֵל בִּקְרְשׁוֹ הַלְלוּיָהוּ בּרְקִיע עָׁזוֹ הַלְּלֹוֹהוּ בּוְבוּרֹתִיוֹ הַלְּלוּהוּ בְּרָב נְיִדְלוֹי: הַלְלוּהוּ בְּתַקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכְנוֹר: הַלְּלוּהוּ בְּתֹף וּמָחָוֹלֵ הַלְּלוּהִוֹ בְּמִנִּים וְעָנְבֹּ: הַלְלוּהוּ בְּצִּלְּצְּלֵי־ שָׁמַע הַלְּלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יָה הַלְּלוּיָה: וְעַל־יְרִי עַבֶּדִיךְ הַנְּבִיאִים בָּתוּב לֵאמֹר. בְּלֹּ־ ישָׁבִי תַבַל וְשׁבְנֵי אֶבֶּיץ בִּנְשֹׂא־נֵס הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְּקֹע שוֹפֶר תִשְׁמֶעוּ: וְנָאֱמֵר. וְדְיָה בִּיוֹם הַהוֹא יִהְקַע בְּשׁוֹפְר נָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשׁוּר וְדַנִּדְּחִים בְּאֶרֶץ בּירוּשְׁלָם: וְנָאֵמֵר. מִלְנִי בְּהַר הַכֹּדֶשׁ בִּירוּשְׁלָם: וְנָאֵמֵר. נַיָּי עַלֵיהֶם יַרָאָה וָיָצָא כַבָּרָק חָצוֹ וַאדֹנָי יֶהוֹה בַּשׁוֹפֶּר יָתְבָע וְהָלַךְ בְּכַערות תִּימִן: יָי צְבָאות יָגון עַלִיהָם: בּן תָגן על־עמָד יִשְׂרָאֵל בִּשִׁלוֹמֵד:

אָלבּינוּ ואלבי אַבוֹתִינוּ. הְלַעְ בְּשׁוֹפָּר נְּדוֹל לְחֵרוּחֵנוּ וְשָׁא גֵּם לְּלָבֵץ נְּלִיוֹתִינוּ. וְלְרֵב בְּזוּרִינוּ מִבִּין הַנּוֹים. וּנְפוּצוֹתֵינוּ בַּנֵּם מִיַּרְבְּתִי־אָנֶץ. וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִיְרְדְּ בְּרִנְה וְלִירוּשָׁלִים בֵּית מִלְדְשְׁךְ בְּשֹׁמְת עוֹלְם. וְשָׁם נַעַשֶּׁה לְפָנֶיךְ אֶת־כָּרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּמִצְוָה עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךְּ עַלֹּיְדֵי טֹשֶׁה עַבְּדְּךְ מִפִּי כְבוֹדֶךְּ בְּאָמוּר:
וּבְיוֹם שִׁמְחַתְּכֶם וּבְמוֹעֲדִיכֶם וּבְרָאשִׁי חָרְשִׁיכֶם וּתְקַעְתֶּם
בַּחֲצֹצְרֹת עַל עַלֹתִיכֶם וְעַל זִבְחֵי שַׁלְּמֵיכֶם וְהִיוּ לְכֶם
לְוֹבְּרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אָנִי יְי אֱלֹהִיכֶם: כִּי אַהְּה שׁוֹמֵעַ
לְוֹל שׁוֹפֵּר וּמַאֲזִין תְּרוּעָה וְאֵין דּוֹמֶה לְּדְּ. בְּרוּךְ אַתְּה יְיִ שׁוֹמֵעַ לְוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

ותוקעין תשר'ת (וכשבת אין תוקעין).

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:
(* הַיּוֹם הַרַת עוֹלָם. הַיּוֹם יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפְּט
כְּרֹיְצוּרֵי עוֹלָמִים. אִם כְּבָנִים אִם כַּעֲבְדִים.
אִם כְּבָנִים רַהֲמֵנוּ כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים.
וְאִם כְּבָנִים עֵינִינוּ לְדְּ תְלוּיוֹת עַד שֶׁתְּחָנֵנוּ
וְתוֹצִיא כָאוֹר מִשִׁפַּמֵנוּ. אַיוֹם קַדוֹש:

(Am Sabbath wird bas folgende ארשת in vielen Gemeinden nicht gebetet.)

ארשת (Gem. u. Borb.) Unster Lips. pen Regung, Herr, laß Dir wohls gefallen,

Der Du thronst in Majestät in bes himmels hallen!

Du vernimmft und horcheft mit huldvollem Ohr

Auf ben Ton, der steiget heut zu Dir empor.

Rimm in Gnaben an ben Klang, Der, vom Schofar funbend, eben zu Dir drang! — אֶרְשֶׁרת שְׂפְּרֵזִינוּ יֶעֲרַב לְפְנִיךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא. מֵבִין וּמֲאֲזִין מְבִּיִם וּמֵקְשִׁיב לְקוֹל (שׁבּמנּם» אֹיִרוֹן) תְּקִיעְתִינוּ וּתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן מֵרֵר שׁוֹפִרֹתֵינוּ:

^{*)} Ueberfegung fiehe G. 252.

רְצֵה יָיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעִפְּךּ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפַלֶּתְםׁ, וְהָשֵׁב אֶת־ הָעַבוֹרָה לִּרְבִיר בִּיתֶךּ, וְאִשֵּי יִשְׂרָאֵל וּתְפִּלֶּתְם בְּאַהֲבָה תָקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְּרָצוֹן הָמִיד עֲבוֹרַת יִשְׂרָאֵל עֵפֶּד:

Inger Beten, wie Ganzopfer und Altargaben! O Erbarmer, in der Hülle Deiner Barmherzigkeit lasse zurücklehren Deinen Gottesglanz nach Zijon, Deiner Stadt, und die Ordnung des Tempeldienstes nach Jeruschalajim! Und unsere Augen mögen es sehen, wenn Du nach Zijon zurücklehrest in Barmherzigkeit! Und dort wollen wir in Ehrsurcht Dir dienen, wie in den Tagen der Borwelt und den Jahren der Borzeit.

ברוך (Borb.) Gelobt sei Du, Ewiger, dem allein wir in Ehrfurcht dienen wollen.

שים מודים אָנַחְנוּ לְדּ. שָׁאַהָּה הוּא יִי אֱלֹהִינוּ וֵאלֹהִי אֲבוֹתִינוּ אֱלֹהִי כְלֹּבְּשָׁר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר לְשִׁמְדְּ הַנְּרוֹת וְהוֹדָאוֹרְת לְשִׁמְדְ הַנְּרוֹל וְהַקְּרוֹשׁ עַלֹּר יְתַבְיִתְנוּ וְלְיָמָהָנוּ כַּן הְחַיֵּנוּ וְלַצְמוֹת וְצוֹנֶךְ וּלְעַבְּדְּךְ בְּלַבְר שְׁלֵם עַלִּרשְׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לְדָּ. בְּרוּדְ אֵל הַהוֹּדָאוֹת: יְּהֶעֶרֵבְ לְפְנִיךְ עְתִירְתֵנוּ כְּעוֹלְה וּכְלְרְבְּן: אָנָא רַחוּם בְּרַהֲמֶיךּ הָרַבִּים הְשֵׁבִיּעְהָיּלְצִיוֹן(עִירָךְ) וְמֵדֶר הְעַבוֹרָה לִירוּשְׁלִים: וְתֵחֲזֶינְה עִינִינוּ בְּשוּבְךְּ וְתָחֲזֶינְה עִינִינוּ בְּשוּבְךְ לְצִיוֹן בְּרַחֲמִים: וְשְׁם וֹנְעַבְּרְךְ בְּוִרְאָה כִּימֵי עוֹלְם וֹכְרָךְ בְּוִרְאָה כִּימֵי עוֹלְם וֹבְרָךְ בְּוִרְאָה נַעַבור:

מורים אֲנַחְנוּ לְּךְ שְׁאֵהְה מורים אֲנַחְנוּ לְךְ שְׁאֵהְה אֲבוֹתִינוּ לְעוֹלֶם וְעֶד. צוּר חַיֵּינוּ סָגּן יִשְׁענוּ. אַתְּה הוּא לְרוֹר נְדוֹר נוֹנֶה לְךְּ וּנְסַפֵּר תְּהָלְ תֶּךָ. עַ לִּ־חַיֵּי נִ וּ הַ פְּסוּרִים בְּיָבֶדְ. וְעָלִר וְשִׁמוֹתִינוּ הַפְּקוּרוֹת לְךְ. וְעַלְרנִפֶּידְ שֶׁבְּכָלִריוֹם עְמְנוּ. וְעַלְרנִפְּלְאוֹתִיךְ וְמוֹבוֹתִיךְ שֶׁבְּכָלִרעת עֶרֶב וָבֹכֶר וְצְבְרָיִם. הַפּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיף. וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא־תַפּוּ חֲסָדֶיף. מִעוֹלֶם קוִינוּ כָךְ:

וְעַל־בָּלָם יִתְבָּרַדְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְדְּ מֵלְבֵנוּ הָמִיד לְעוֹלָם וְעָד:

Rönig! Sei Deines Erbarmens eingebent und halte ein Deinen Zorn, und wehr' ab Seuche, Schwert und Hunger, Elend und Berderben, Schuld und Plage und jedes böse Begegniß, jegliche Krankheit und jeglichen Anstoß, jeden Hader, jede Art von bösem Geschieße und jedes harte Berhängniß und unverdienten Haß von uns und all Deinen Bundeskindern. ישל בנו מלבנו זכר בינה מלבנו זכר בינה הכוש בעסד וכלה הבר וחתר וקון ומגפה ושביע וכל במשחית ועון ומגפה ופגע וכל במיני וכל במיני וכל במיני וכל במיני וכל במיני וכל במיני ומעל במיני בייני בי

וּכְתוֹב לְחַיִּים מוֹבִים כְּל־בְּנֵי בְרִיתֶדְ: וְכֹל הַחַיִּים יוֹרוּךְ פֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךְ בָּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעָזְרָתֵנוּ סֶלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יִיְ הַפּוֹב שִׁמְךְ וּלִךְ נָאָה לָהוֹדוֹת:

אלהיכו (Borb.) Unser Gott und unserer Bäter Gott! Segne mit dem in Deiner Thora geordneten dreisachen Segen, wie er durch Moscheh, Deinen Knecht, berzeichnet und durch den Mund Aharons und seiner Sprößlinge ist ausgesprochen worden, die Priester, Deine heilige Schaar.

ברוך (Die Priefter:) Gelobt sei Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der uns mit der אַלהֵינוּ וַאלהִי אֲבוֹתִינוּ בָּבְּרָכָה הַמְשֶׁלֶשֶׁרֹת בָּבְּרָכָה הַמְשֶׁלֶשֶׁרֹת בַּבְּרָכָה הַמְשֶׁלֶשֶׁרֹת בַּבְּרָבָה תַל־יְדִי משֶׁה עַּבְּדָּרְ הָאָמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנִיוּ

Borb. laut

יעם קדושיף בָּאָמוּר: @em.

@ie Briefter. בָּרוּךְ אַתָּה וְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קַּרְשָׁנוּ

Weihe Aharons geheiligt und uns geboten hat, fein Bolf Fisrael in Liebe zu fegnen.

Ce fegne did - Es fegne bich ber Ewige von Rijon aus, ber Schöpfer bes himmels und Erben!

Der Ewige - Ewiger, unfer Berr! wie herrlich ift Dein Rame auf ber gangen Erbe!

Und behüte didt! - Behüte mich, mein Gott! benn auf Dich vertrau' ich.

שַׁתוֹ שֵׁל־אָהַרוֹ וִצְנֵנוּ ד אַת־עמוֹ יִשְרַאַר

ב יבנבר יו מגיוו שַׁמַיִם וָאָרֶץ: ישִׁקּךּ בְּכָּל־הַאָבֶץ:

זֹכְוֶרֶ דְּ שָׁמִרָנִי אֵל כִּי־ חַסִיתִי בַּדְּ:

Bahrend die Priefter fingen, betet die Gemeinde.

רָבונוֹ שֶׁל־עוֹלֶם. אַנִי שֶׁלֶךְ וַחֲלוֹמוֹתִי שֶׁלֶּךְ. חֲלִוֹם חָלַמְתִּי וְאֵיגִי יוֹרַע מַה־הַוּא: יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיך יְיִ אֱהַיִּ וַאלֹהֵי אַבוֹתִי שַיִּהִיוּ כַל־חַלוֹמוֹתִי עַלַי וַעַל־כַּל־יִשְׂרֵצ לְסוֹבָה. בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי עַל־עַצְמִי וּבֵין שֶׁחָלַמְתִּי עַל־ אַחָרִים וּבִין שֶׁחָלְּמוּ אַחַרִים עַלֶּי: אָם מוֹבִים הַם חַזְּכֵּם וְאַמְצִם וְיִתְקַיְמוּ בִי וּבָהֶם כַּחֲלוֹמוֹת יוֹמַף הַצַּדִּילְ. וְאִם רְפוּאָה רְפָאֵם כְּחָזָקיַהוּ מֶבֶךְ יִהוּרָה וּרְמָרִים הַנָּבִיאָה מִצְּרַעְתָּה וּרְנַ<u>וַע</u>מָן מִצְרַעְתִּוֹ וּרְמֵי מָרָה על־יְבִי משֶה רַבֵּינוּ וּכְמֵי יִרִיחוֹ עַל־יִבִי אֵלִישַע. וּכשׁם שָׁהָפֵּכָהָ אֵת־קּלְלַת בִּלְעָם דָרָשָׁע מִקּלְּלֶה לִבְרָכָה בֵּן תַבַפּר בָּל־חַלוֹמוֹתִי עָלַי וְעַר־בָּל־יִשִּׂרָאֵל לְמוֹבַה וָתשְמָרָנִי וּתְחָנֵּנִי וְתִרצֵנִי : אַמֶּוו:

Es laffe leuchten - Gott begnad' uns und fegne uns, laffe leuchten fein Antlig mit uns! Gelah.

יַאָר אַלהִים יִחֲנֵנוּ וִיבַרבֵנוּ יַאַר פַּנִיו אָתַנוּ מַלַה:

Der Ewige — Ewiger, Ewiger! Sott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Hulb und Treue!

Fein Antlit — Wende Dich zu mir und begnade mich; denn einsam und bedrängt bin ich.

Bu dir — Bu Dir Ewiger, will ich meine Seele erheben!

Und begnade dich! — Sieh, wie der Anechte Augen auf des Herrn Hand, wie der Magd Augen auf der Gebieterin Hand, so sind unsere Augen gerichtet auf den Ewigen, unsern Gott, bis Er uns begnadigt.

Cs wende — Er empfängt Segen vom Ewigen und Hulb vom Gotte seines Heils.

Der Gwige — Ewiger, begnab' uns! auf Dich hoffen wir. Sei ihr Arm an jeglichem Morgen und unsere Hulfe zur Zeit ber Bedrängniß.

Fein Antlit — Berbirg Dein Untlit nicht vor mir am Tage, da ich bedrängt bin. Neige mir Dein Ohr, am Tage, da ich ruse; eilig erhöre mich!

Bu dir — Bu Dir erheb' ich mein Auge, o Du im Himmel Thronender! יי אל בחום וחנון אפים ורב פַנוֹ פָנָה־אַלֵי וְחָנֵנִי כִּי וחיד ועני אני: אַכֶּיר אַלֶירְיָינַפְשִׁיאָשָׂא. וֹנֶּדָ הַנֵּה כְּעִינֵי עַבְּרִי אַדוֹנֵיהֵם כַּעִינֵי אל־יד בן עינינו אַל־יִי אַלהינוּ ישירוננו ברבונו של עולם. בַרַכַה מֵאֵת וּצְרָקָה מֵאֵלהֵי יִשִּׁעוֹ: ווּמְצָא־־חֵן וְשֵׁכֵל פוֹב בַּעִינֵי אֵלֹהִים וְאָרָם:) חַנֵּנוּ לַךְּ קַוּינוּ הֵיָה זַרֹעַם לַבְּקַרִים אָף־־ ישועתנו בעת צרה: אַל־־תַּסתֵר ביום צר לי המה אָזְנֶךּ בִּיוֹם אֵקרַא

מַהַר עַנִנִי:

אַלֶּיךּ נְשָׂאתִי אֶת־

And gebe — Und fie follen in meinem Ramen den Ausspruch geben über die Kinder Jisrael, und ich werde fie segnen.

Dir — Dir, Ewiger! gehört bie Größe und Stärke und Glanz und Sieg und Majestät, benn Alles im Himmel und auf Erden ist Dein; Dein, Ewiger, die Herrschaft, und Du erhebst Dich über alles als Haupt.

Erieden! — Frieden, Frieden mit dem Rahen und Fernen, spricht der Ewige, und Ich heile ihn.

'T' (Bem.) Gei es Dir mohlgefällig. Ewiger, mein Gott und meiner Bater Gott! Dag Du um Deiner Beiligfeit und Gnabe und großen Barmherzigkeit willen, fo wie um Deines erhabenen und hochheiligen Namens willen, wie er in bem Briefterfegen gesprochen murbe aus bem Munde Aharons und feiner Spröglinge, ber Dir geweihten Schaar, - daß Du mir nahe seiest, wenn ich Dich rufe, und mein brunftig Gebet ftets erhoreft, wie Du bas Flehen Jaafobs, bes Un= tadligen, vernommen. Und mögest Du mir geben und allen Gliedern meines Saufes unfere Nahrung und Berpflegung, reichlich, nicht bedrängt, auf erlaubtem, nicht verbotenem Bege, in Gemächlichkeit, ohne Rummer, aus Deiner mild= fpendenden Sand, wie Du Rahrung in Fulle und Gewand zur Umhüllung gegeben bem Saafob, unferem Uhn. Und laffe uns Liebe, Gunft und Gefallen finden in Deinen Augen und in den Augen Aller, die uns וְנְשֵׂם וְשָּׁמוּ אֶת־־שְׁמִי על־־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אברכם:

לְךּ לְדְיִי הַנְּרְלָּהוְהַנְּבוּרָה וְהַתְּפְּאֶרֶת וְהַנֵּצֵח וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשְׁמֵים וּבָאָרֶץ לְדְיִיהַמְּמְלֶכְהוְהַמְּתְנַשֵּא לְכֹלוֹ לְראש:

שלום שלום שלום לרחוק וַלַקַרוֹבאַמֵר יִי וּרְפַאתִיו: יָהָי רָצוֹן מִלְפַנֵיך יָיָ אֱלֹהַי @em. ואלהי אבותי שתעשה למען קַרָשָׁת חַסַביף וְגֹבֵל כַחַמֵיף וּלְמַען שְהָרַת שִׁמְךּ הַנָּדוֹכִש הַגָּבוֹר וָהַנוֹרָא הַיּוֹצֵא מְפִּי אַהַרֹּן וּבָנָיו עַם קרוֹשֵׁך. שֶׁתִּהְיֵה קרוֹב לִי בַּקַרָאִי לַדְּ וָתְשִׁמַע הְפִּנְתִי ואנקתי תַּמִיד בְשֵׁם שַׁשְּׁמֵעַת אַנַקת יַעַלָב הַמִימֵד. וַתְהַּוֹ־לִי וּיְכַל־נָפָשׁוֹת בַּיתִי מְזוֹנַתֵנוּ וּפַרנֶסְתֵנוּ בָּרָוַח וְלֹא בְצִמְצוּם בְּהַהֶּר וַלֹא בִאִּפוּר בְּנַחַת וַלֹא בַצַער מָתַת יָדָּדְּ הַרָחַבָּר־־׳ בְּשֵׁם שֶׁנָתַהָּ לֶחָם לָאֱכֹל וּבָנֶד לַלָבשׁ לָיַעַלָב אָבִינוּ. וְתִּהְנֵנוּ לְאַהֲבָה לְחֵן וּלְחֶסֶר בְּעֵיבֵיה וּבְעֵינֵי בַל־רוֹאֵינוּ. וְיִהְיוּ דְבַרִי

feben, und vernimm unfere Borte, wenn wir Dich anbeten, wie Du ben Josef, Deinen Frommen, anmuthig und in Gunft und mohlgefällig ericheinen liekeft vor Dir und Allen, die ihn faben. Und erweise mir Deine Gnade und mundervolle Führung in Liebes: und Suldzeichen. Berleihe meinem Einsicht, all die Worte Deiner Lehre gu verfteben und gu halten und ben in ihr berborgenen Sinn, und bewahre mich por Tehltritten, und lautere meine banken und meinen Sinn Dienft, und verlängere Deinen meine Tage und die meiner Angehörigen (meines Baters, meiner Mutter, Frau, Sohne, Tochter) in Glud und Annehmlichfeit, in Lebens= traft und Frieden!

גְשְׁמְעִים לֵעֵבוֹדָתָה, בְּשֶׁבֵּי אָהְרִיוֹםְף צַדִּיקָהְ בְּשֶׁבִי אָהְרִיוֹםף צַדִּיקָהְ לְחֵן שְׁבָּעִינִי בְּלְרוֹאִיוֹ, וְחַעְשֶׂה עִפִּי וּבְּעִינִי בְּלְרוֹאִיוֹ, וְחַעְשֶׂה עִפִּי וּבְּעִינִי בְּלְרוֹאִיוֹ, וְחַעְשֶׂה עִפִּי וּבְּעִינִי בְּלְרֵבִי וְחַן בְּלְבִּים אוֹרת, בְּלְצִיֹם וְחַצְיִיבִי וְחַלְּבִים אוֹרת, בְּלְבִיבִי וְחַלְּבִיּי וְחַצְיִיבְי וּלְחַיְּבִי לְעֵבוֹדְתָהְ וּלְבֵים וּחְבִיי וְתַשְׁבִּיל וּלְבֵים וּחְבִיי וְתַשְׁבִּיל וּלְבֵים וְחַבִּי וְתַשְׁבִּיל וּלְבֵים וְחַבִּי וְתַשְׁבִּיל וּלְבֵים וְחַבְּיבִי וְחָשִּיי וְּלְבִי לַעֲבוֹדְתָהְ וְחַיִּי אָבִי וְאָפִי) וְּחַבִּי וְנִבְיוֹ בְּנִוֹתְי) בְּטוֹב וּבְנִי וּבְנִיוּבְנוֹתְי) בְּטוֹב וּבְנִי וּבְנִיוּבְרִי וְלִיבְיוֹם בְּעִינִיוֹר וְטִי וְנִימִי אָבִי וְאָפִי) בְּטִבוֹב עִוֹ וְשָׁלוֹם.
אָמֵן סֵלָה:

Wenn die Priester das Wort wasgesprochen haben, sagt die Gemeinde jon.

Nächtiger in den Höhen, thronend in Allmacht! Du bift der Friede und Dein Name Frieden. Sei es Dir wohlgefällig, daß Du walten lassest über uns und über Dein ganzes Bolk Fisrael Leben und Segen zu bleibendem Friedensebesite!

אַדִּיר בַּמְּרוֹםשֹׁכֵּןבְּנְבוּרָה. אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְּקְ שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן שֶׁתְּשִׁים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־עַמְּדְּ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶּרֶת שַׁלוֹם:

שלום פובה וּבְרָכָה חַן וָחֶפֶּד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ בּיִּ

וְעַל כָּלֹ־יִשְׂרָאֵל עַפֶּף. בְּרְבֵנוּ אָבִינוּ כָּלְנוּ כְאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיף. כִּי בְאוֹר פָּנֶיף נָתַתְּ לְנוּ וְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חָפֶד וּצְדְּכָקה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְמוֹב בְּצִינֶיְד לְבָרֵד אֶת־עַמְּד יִשְׂרָאֵל בְּכְל־צַת וּבְכָל־ שֶׁעָה בִּשְׁלוֹפֵד:

בְּבַפֶּר הַיִּים בְּרֶכָה וְשָׁלוֹם וּפַּרְנְסָה טוֹבָה נוְבֵר וְנִכָּתב לְפָנִיךְ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְךְ בֵּית יִשַּׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשַׁרוֹם:

Rorb.) Und es heißt: Denn durch mich mehren sich beine Tage und häufen sich dir Lebensjahre. Zu heilvollem Leben verzeichne uns, lebendiger Gott! verzeichne uns ins Buch des Lebens, wie geschrieben steht: Ihr aber, treu anhangend dem Ewigen, eurem Gotte, lebendig seid ihr Alle heut.

Fräftige uns!

Heut' o segne uns!

Heut' o erhebe uns!

Heut' o schaue nach uns im Heile!

Heut' o erhör' unfer Flehen!

Seut' o nimm in Barmherzigkeit und Huld unfer Gebet an!

Heut' o stüt uns mit dem Arme Deines Heils!

וְגָאֱמֵר. בִּי־בִּי יֵרבּוּ יָמֶיְדּ וְיוֹסִיפּוּ לְדְּ שְׁנוֹת חַיִּים: לְחַיִּים מוֹבִים תִּכְהְבֵנוּ אֱלֹהִים חַיִּים. בְּתְבֵנוּ בְּסֵפֶּר הַחַיִּים: בַּבְּתוּב. וְאֵתֶּם הַדְּבַקִים בַּיִי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בִּּלְכֵם הַיּוֹם:

(Deffnen ber Bunbestabe.)

הַיּוֹם תְּאַפְּצֵנוּ: אמן הַיּוֹם תְּבְּרְכֵנוּ: אמן הַיּוֹם תְּבְּרְכֵנוּ: אמן הַיּוֹם תִּבְּרְעֵנוּ לְמוֹבְה: אמן הַיּוֹם תִּבְּלְבְּרָחֲמִיםוּבְרָצוֹן הַיּוֹם תְּקְבָּלְבְּרַחֲמִיםוּבְרָצוֹן הַיּוֹם תִּתְמָבֵנוּ בִּימִין הַיּוֹם תִּתְמָבֵנוּ בִּימִין אמן אַרְקֶךְ:

(Chliegen ber Bunbeslabe.)

Mußafgebet.

Di'70 (Gem.) Wie am heutigen Tage, fo mogeft Du uns heimbringen froh und freudig an bem wieder hergestellten Baue, wie geichrieben fteht burch Deinen Bropheten: Und 3ch werbe fie bringen ju meinem heiligen Berge und fie erfreuen in meinem Bethaufe; ihre Gange und Freudenopfer werden gum Bohlgefallen fein auf meinem Altare; benn mein Saus wird ein Bethaus genannt merben für alle Bolfer. Und es heißt ferner: Und es hat uns geboten ber Ewige, auszuüben all biefe Satungen, zu fürchten ben Emigen, unfern Gott, zu unferem Beile alle Tage, uns am Leben au erhalten, wie am heutigen Tage. Und es heißt: Und gum Frommen wird es uns fein, wenn wir barauf halten, auszuüben biefes gange Gebot bor bem Ewigen, unferem Gotte, wie Er's uns geboten. - Und Frommen und Segen und Barmbergigfeit und Leben und Frieden möge uns werden und gang Jisrael in Ewigkeit!

קרוך (Borb.) Gelobt feiest Du, Ewiger, der stiftet den Frieden.

בְּרִינִם הַנָּה תְּבִיצֵנוּ Gem. שָׁשִׁים וּשְׂמַחִים בְּבְנְיֵן שַׁבֶּים. בַּבֶּרתוּב עַרִינִר וְבִישֶׁהְּ וַהֲבִיאוֹתִים אֱל־הַר ַבַרְשִׁי וְשִׂפַּחָתִים בְּבֵית תפַבָּתִי עוֹלתֵיהֵם וַוְבָחֵיהֵם לָרַצוֹן עַל־מִוְבָּחִי בִּי בִיתִי בֵּית־תְּפִּלָּה יִקְרֵא לְּכָל־ הָעַפִּים: וְנֵאֱפֵר. וַיִצוּנוּ וָיֵ לַעשות אֶת־כָּר־הַחָּקִים הָאֵלֶה לָיִרְאָה אֶת־יָיָ צֵבִינוּ לָּמוֹב לֵנוּ כָּל־הַיָּמִים לְּחֵיוֹתֵנוּ בְּהַיּוֹם הַנְּהֹ: וְנָאֱמֵר. וּצְדָּקָה תָהְנֶה־בָּנוּבִּי־נִשְׁמֹר לַעשוֹת אָת־בָּלִּ־הַמִּצְוָההַוּאֹתלִפְנִי יַן אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צְוָנוּ: וּצְדָכָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וָחַיִּים וְשֶׁלְוֹם יִהְיֶרה־לָּנוּ וּלְבֶל־יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם: ברוך אַתָּה יִי עשה ®orb. השלום: קריש שלם.

יָעַהָּה יִנְדֵּל נָא כַּחַ אֲדֹנִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְהָּ לַאמר: יְכֹר וֹרַחֲמֶיךּ יָיָ וַחֲסָדִיךְּ כִּי מֵעוֹלֶבם הַמָּה:

איתְבַּדּל וְיִתְקַדֵּשׁ וֹשְׁמֵה ֹרַבְּא. בְּעַלְמָא דִּי־בְּרָא כִּרְעוּתַה. וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתַה בְּחַיִּיכוֹן וּבְּחַיֵּי דְּכָל־בִּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִוְמֵן אָרִיב וְאִמָרוּ אָמֵן: ייים אָמֵן יְהָא שְׁמֵה רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיְא:
יִּיִּתְהַלֶּל שְׁמָה דְּקִּיִּהְ מְבָרְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנְשֵׁא וְיִתְהַדּר וְיִתְעלֵה
יִּיִּתְהַלֶּל שְׁמָה דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְּ הוּא לְעֵלָא וּלְעֵלָא מִן־בָּל־בּרְבָתָא
וְיִתְהַלֶּל שְׁמָה דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְּ הוּא לְעֵלָא וּלְעֵלָא מִן־בָּל־בּרְבָתָא
יִּיִּתְהַלָּל שְׁמָה דְּקוּיְהָשָא. בְּרִיךְּ הוּא לְעֵלָא וּלְעֵלָא מִן־בּּל־בּרְבָתָא

קבל בְרַחְמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְפַּלְתֵנוּ: @em.

מַנְאַ וְאָקָרָם אֲבוּהוֹן וּבְעוּתְהוֹן דְּכָל־יִשְׂרָאֵל הְרָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִקְרוּ אָמֵן:

יָהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרְךְ מֵעַתְּה וְעַד־עוֹלְם: יְהָא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל־בְּל־יִשְׂרָאֵל וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל־בְּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

עָּזְרִי מֵעִם יְיָ עשׁה שְׁמִים וְאָרֶץ: עשׁה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמִיו הוּא יַעשׂה שָׁלוֹם עַלִינוּ וְעַל־בָּל־ װּ יִשְׂרָאַל וְאִמְרוּ אָמֵן:

אין בארדבינו. אין בארבינו. אין בְּמַלְבֵנוּ. אין בְּמוֹשִׁיעֵנוּ. מִי בַאלְבִינוּ. מִי כְמִלְבֵנוּ. מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדֶה לֵאלֹבִינוּ. נוֹדֶה לַארֹנֵנוּ. נוֹדֶה לְּמַלְבֵנוּ. נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בְּרוּךְ אֱלֹבִינוּ. בְּרוּךְ אֲדנֵינוּ. בְּרוּךְ מַלְבֵנוּ. בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹבִינוּ. אַתָּה הוּא אֲדנֵינוּ אַתָּה הוּא מֵלְבֵנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁהָכְּמִירוּ אֲבֹתֵינוּ לְבָנֶיךְ אֶתְה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה

פּפוּם הַקְּפֹרֶת. הַצְּרִי וְהַצִּפּרֶן וְהַחֶלְבְּנְה וְהַלְּבֹנְה מְשְׁקַל שִׁבְעִים שִבְּעִים מָנֶה. מוֹר וּקְצִיעָה שִבּּלֶת גַרְדְּ וְבַרְכֹּם מִשְׁקַל שִׁשְׁה עֲשֶׁר שִׁשְׁה עֲשֶׂר מְנֶרְה. הַקְשְׁמְ שְׁנֵים עֲשֶׁר. וְכִלּוּפָה שְׁלשָׁה. וְכִנְמוֹן תִשְׁעָה. בּרִית בַּרְשִׁינָה תִשְׁעָה כַּבְּיון. יֵין כַקְפִּרִיםִין מָבִיא חֲמֵר חָוַרְי הְלָתָא. וְאָם אֵיז לוֹ יֵין כַקְפִּרִיסִין מֵבִיא חֲמֵר חָוַרְיָ עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רֹבֵע (הַקְּב). מִעלֵּה עָשָׁן כְּלֹד שֶׁהוֹא. רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיִּרְהוֹ בְּלֹדשָׁהִיא. וְאִם נְתַן בְּה דְּבַשׁ פְּסְלָה. וְאִם חָפַּר אֶחָד מִבְּלֹדְם חַבָּר מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן־נִּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצְּרִי אֵינוֹ אֶלְּא שְׂרְף הַנּוֹמֵף מֵעֲצֵי הַקְּמְף: בֹּרִית בַּרְשִׁינָה שֶׁשְּׁפִין בָּה שֶׁתְדְהַצִּפְּרֶן. כְּבִי שֶׁתְּהֵא עַזָּה: וֵין קַפְּרִיסִין שֶׁשׁוֹרִין לָה אֶלָּא שֶׁאֵיןְ מַכְנִיסִין מֵי רַנְלַיִם בְּעַזָּרָה מִפְּנֵי הַבְּבוֹר:

הַשִּׁיר שֶׁהַלְּוִים הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדְּשׁ: בֵּיוֹם הָרִאשׁוֹן הְיוּ אוֹמְרִים. לַיִי הְאָרֶץ וֹמְלוֹאָה תֵּבֵל וְישְׁבֵי בָּהֵ: בַּשֵּׁנִי הְיוּ אוֹמְרִים. נְדוֹל יְיָ וּמְהְלָּל מְאֹר בְּעִיר בְּהֹי הַרְּקְדְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי הְיוּ אוֹמְרִים. אֱלֹהִים נִּצְּב בַּעֲרַת־אֵל בְּכֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּם: בְּרְבִיעִי הְיוּ אוֹמְרִים. בַּעַרַת־אֵל בְּכֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּם: בְּרְבִיעִי הְיוּ אוֹמְרִים. אַלֹּרִים עוֹנֵנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהִי יַעֵקְב: בַּשִּׁשִׁי הִיוּ אוֹמְרִים. יִיְ מָלְּךְ גַּאוֹת לְבשׁ לְבשׁ יִי עוֹ הִתְאַזְר אַפְּרִתְּכּוֹן הַיִּעְלְב: בַּשְׁבִּר הְיוֹ אוֹמְרִים. מִוְמוֹר שִׁיך לְּיוֹם הַבְּלוֹ שַׁבָּת הַיוֹ אוֹמְרִים. מִוְמוֹר שִׁיך לְּיוֹם הַבְּלוֹ שַּבָּת הַיִּוֹ אוֹמְרִים. מִוְמוֹר שִׁיך לְּבֹא. לְיוֹם שֶׁבְּלוֹ שַבָּת הְמוֹ בְּבִית לְבִים:

צְּמֵר רַבִּי אֶלְעִוֹר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. חּלְמִידִי חֲכָמִים מַרְבִּיבּי
שְׁלוֹם בְּעוֹלֶם: שֶׁבָּאֲמֵר. וְכָל־בְּנִיְדְּ לִמּוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בְּנִיְדְ:
שָׁל חִּקְרָא בָּנִיְדְ אֶלֶּא בּוֹנָיְדְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶדְ וְאֵין
לֶמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵדְ שַׁלְוֹה בְּאַרְמְנוֹתִיְדְ: לְמַען אַחַי
וְרַעִי אֲרַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בְּדְ: לְמַען בַּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְּשָׁה מוֹב
לֶּךְ: יְיָ עוֹ לְעַמוֹ יִתּן יְיִ יְבָרַדְ אֶת־עִמוֹ בַשְׁלוֹם:

י עָלֵינוּ לְשַׁבֶּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לְתֵרֹ נְּדְלָּה לְיוֹצֵר בְּרִאשִׁירוּ. שֶׁלֹא עֲשָׂנוּ בְּנוֹיֵ הְאַרְצוֹת וְלֹא שְׂמְנוּ בְּנִאשִׁירוּ. שֶׁלֹא עֲשָׂנוּ בְּנוֹיֵ הְאַרְצוֹת וְלֹא שְׂמְנוּ בְּמִשְׁפְּחוֹת הָאַרְמָה. שֶׁלֹא שָׁם חֶלְכֵנוּ בָּהֶם וְנֹרְלֵנוּ כְּכָלְ־ הְמִינְם: וַאֲנַחְנוּ כֹּרְעִים וּמִשְׁתַּחְוִים וּמוֹדִים לִפְנִי מֶלֶּדְ מִוֹשֵׁב יְכְרוֹ בַּשְׁמֵיִם מִפֵּעל וּשְׁבִינַת עֲזוֹ וְיֹחֵב אָרֶץ וּמוֹשֵב יְכְרוֹ בַּשְׁמֵיִם מִפֵּעל וּשְׁבִינַת עֲזוֹ בְּגְּבְהִי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֱמֶת מֵלְבֵנוּ אֶלֹ־בִּנְ אֶלֹּרְים בַּשְּׁמֵיִם מִפֵּעל וְעַל־הָאָרֶץ בְּבְבֶּךְ בִּי יְיִ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשְׁמֵיִם מִפֵּעל וְעַל־הָאָרֶץ מְבֹּרָב בְּתוֹרְתוֹּ. וְיְבַּעְתְּ הִיֹם וְבַשְׁבֹּתְ עוֹד:

ונוהגים לחקוע שלשים קולות מיהו אינן מעכבות שהרי כבר ילאו י'ח, וי'מ שנוהגים להשלים מאה קולות.

^{*)} Uebersetung fiehe S. 187.

מזמורים של יום.

(Am Montag.)

הַיּוֹם יוֹם שֵׁנִי בַּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הִיּ הַלְּוִיִּם אוֹמְרִים בְּכֵית הַמְּקְדָּשׁ:

ממוֹ שִׁיר מִוְּמוֹר לִבְנֵי־לְרָח: נְּדוֹל יְי וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר צֻּלֹהֵינוּ
הַּר־לְּדְשׁוֹ: יְבָּה גוֹף מְשׁוֹשׁ בֶּל־הָאֶרֶץ הַר־צִיּוֹן יַרְבְּתִי צְפּוֹן קְרָיַת מֶּלֶרִים בְּלְרִים בְּבְּרְמְנוֹתְיהָ נוֹדַע לְמִשְׁנָב: בִּי־הַנֵּה הַמְּלָכִים מָלֶרְי עַרְרוּ יַחְדָּוֹ: הַמְּה רָאוּ בֵּן הָמָהוּ נִבְּהַלוֹ נָחְפָּוֹּ: רְעָדְהְ צְּלִית שָׁבְרוּ יַחְדָּוֹ: בְּעִרְהְ יִיִּיצְבְּאוֹת בְּעִיר צֵּלְהִים הַיְּלֶּהְ בְּנִיר הְּמִינוּ צֵּלְהִים הַשְּבֵּר צְּנְיוֹת הַּרְשִׁישׁ: בְּמִילְ שָׁבְּר בְּנִילְהְ בְּוֹלְהָה: בְּנִירְהְ יְּיִדְצְבְאוֹת בְּעִיר צֶּלְהִים הַּלְּבָּר הִינְלֶּהְ בְּנִוֹי מְשְׁפְּמֵיךְ בְּבְּלְנְה בְּנִוֹר יְהִיְּבְּה לְמֵעוֹ מִשְׁפְּמֵיךְ: מֹבּוּ צִיּוֹן מְנִיבְּלָּה בְּנִוֹר יִבְיְבְנֹה בְּנוֹת יְהוּדְה לְמֵעוֹ מִשְׁפְּמֵיךְ: מִרְנְּהְי בְּנוֹת יְהוּדְה לְמֵעוֹ מִשְׁפְּמֵיךְ: מִינְרָה בְּנוֹת יְהוּדְה לְמֵעוֹ מִשְׁפְּמֵיךְ: מִרְנִי הְיִבְּנְהוֹ בְּנִיתְ מְבְּנְה בְּנִוֹי שִׁיתוֹ לְבְּבְּם לְחֵיִלְה בְּנִוֹי אַרְמְנוֹתְיִיה בְּוֹ לְבִיר בִּוְבְנִה בְּנִים לְחִילְה בְּנִרְה בְּנִוֹי מִינְרָה בְּנִוֹי מִינְרָה בְּנִילְה בְנִיה בְּבְּנִי מְלִבְּה בְּנִוֹי מְשְׁבְּעוֹן מִשְׁבְּמִים בְּוֹ לְבִיר בִּיְבְנִיה בְּיִבְּים לְּחִילְה בְּבְּר בְּבִים לְּמִינוֹ מִלְבְיה בְּבְּבוֹי עִלִּים בְּבְּבִים לְּחִילְה בְּבְּבוֹי עִלְּבוּ בְּבְּבִים לְּבִּוֹ בְּנִים בְּבְּבִּנוֹ עִלִים בְּנִים בְּבִּים בְּבִים לְחִבּינוֹ עִלִּים בְּבִּים בְּוֹ בְּוֹים בְּוֹי בְּבִילִים בְּבְּבוֹי בְּיִיבוּ בְּבִים לְחִבּיוֹ בְּבְּים בְּוֹבְיוֹ עִלִים בְּבִּים בְּבוֹ בְּבוֹי בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבְּבִים בְּבְּים בְּבִים בְּבְּבוּי בְּיִבְים בְּבּוֹים בְּבּבּים בְּבִילּם בְּיִים בְּבּיבוּ בְּבּיל בְּיִיבְים בְּבּבוּם בְּשִׁבְּים בְּבִים בְּבוֹים בְּוֹי בְּבְים בְּבּוֹים בְּוֹי בְּיִים בְּבוֹי בְּבְים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּבְּים בְּיִים בְּבִים בְּמִים בְּשִׁנְים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּבִים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְיִים בְּבִּים בְּיִים בְּיִים בְּבִיים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִ

(Am Dienstag.)

הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי בַּשַּׁבֶּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמְּקְדְּשׁ:

(פב) מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים נִצֶּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקָרֵב אֱלֹהִים ישְׁפֹּט: עַדִּדֹמְיִהְיִם הַשְּׁאוּ־סֶלְה: שִׁפְּטוּד יְשְׁפִּטוּ הַצְּדִּלוּ: פַּלְּטוּדדֹל וְאָבִיוֹן מִיִּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ: פַּלְטוּדדֹל וְאָבִיוֹן מִיִּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ: פֹּלְטוּדַל וְאָבִיוֹן מִיִּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ: לְאִ יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלְּכוּ יִמוֹטוּ בְּלֹרמוֹחְדֵי אֶרִין: אֲנִי אָמְרְתִּי אֱלֹהִים אֲמֶם וּבְנֵי עֵלְיוֹן בְּלְּכֵם: אָכֵן בְּאָדָם הְמִבּלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים שְׁבְּטָה הָאָרֶץ בִּיִּד אַתְּהוֹלְ בִּכְּלִּדְבּוֹּוֹיִם: אָמָה תִבְּלִים: אָבָן בּבְּיִים: אָבָּוֹ הַבְּיִים:

(Am Donnerstag.)

הַיּוֹם יוֹם חֲמִישִׁי בַּשַּׁבָּת שָׁבּוֹ הָיּוּ הַלְּוִיָם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְרְשׁ: מֹּאׁ לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגְּּחִית לְאָסָף: הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵנוּ הָרִיעוּ לַאלֹהֵי זָעַקֹב: שְׂאוּ־זִמְרָה וּתְנוּ־תֹף כְּנוֹר נְעִים עִם־נָבֶל: תִּקְעוּ בַּהָרָשׁ שׁוֹפָּר בַּבָּסָה לְיוֹם חַנֵּנוּ: בִּי חֹק לְיִשְׁרָאֵל הוּא מְשְׁבָּטׁ לֵאלֹהֵי יַעַלְב: עַדוּת בִּיהוֹסַף שָׁמוֹ בְּצֵאתוֹ עַלֹּדְאָרֶץ מְצְרָיִם שְּׁפַת לֹא־יָדְעְתִּי אָשְׁמָע: דְסִירוֹתִי מִסַבֶּל שִׁכְמוֹ בַּבְּּיוֹ מִדּוּדְ שְּׁפַת לֹא־יָדְעְתִּי אָשְׁמָע: דְסִירוֹתִי מִסַבֶּל שִׁכְמוֹ בַּבְּּיוֹ מִדּוּדְ מַּיִ מְנִרְבָּה סָלָה: שְׁמַע עִמִּי וְאָעִיְדָה בְּּךְ יִשְׂרָאֵל אִם־הִּיְשְׁמַע לִי: לֹא־יִבְּיה בְּךְ אֵלְר: שְׁבִּיר וְלֹא תִשְׁהַחְנָה לְאַל נַכְר: אָנִכִי יְיִ מְּלִיּיְ הְשִּׁעִלְךְּ מֵאֶרֶץ מִצְרִים הַרְחָב־בּיִּדְ וַאְמַלְאֵהוּ: וְלֹא־שָׁמֵע עָמִי לְקוֹלִי וְיִשְׁרָאֵל לֹא־אָבָה לִי: וְאֲשֵׁלְחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לְבָּם עַמִּי שְׁמַע לִי יִשְׁרָאֵל בִּדְרָבִי יְהַלֵּבוּוּ יִבְּלְכוּ בְּמִוֹעְצוֹתִיהָם: לוּ עַמִי שֹׁמַע לִי יִשְׁרָאֵל בִּדְרָבִי יְהַלֵּבוּוּ נְמְלִבְּיִ הְנִיּבְי יְהַלָּבוּ בְּמִיְעֵצוֹתוּה מָחָלְב הִשְּׁה וְמָצוּר יִיְיְבִּי בְּהָבִי וְיִבְּלְבוּ מָּעְיִיה עָתִּם לְעוֹלָם: וַיִּאָּכִילָהוּ מָחַלֶּב הִשְּה וּמְצוּוּ וְיִי בְּבִּי אַשְּׁבְי וְעִבְּיֹבְירָה אָשִׁר לִי וִיִּיְרָה מָחַלָּב הִשְּה וְמִצוּר וְיִהִי עָתָּם לְעוֹלָם: וַיִּאָּכִילָהוּ מְחָלֶב הִשְּׁה וּמְצוּר בְּבִּי אַשְּׁבְּי בְּיִבְי בְּנִיע וְעִלּיבְין וּנְיִבְּיְבְי בְּבְּיִבְיִי בְּבְּיִבְיוֹ בְּנִיעְ וְעַלּיבוּ בְּנִבְילָהוּ מְמִבּיִבְּה מִבְּעִיבְּיה בְּבְּבִיע וְּעְבִילְהוּ בְּיִבְּים בְּעִבּילְהוּ מְמִבְּיִבְּיִים בְּנִיעְ וְעַלּילְם: וְיִאָּבְילָהוּ מְמִבְּיִבְּיִים הְּמִבּיִבְּה אַמִּבְיִים בְּיִבְּיִבְּיִים בְּעִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבְּיִבְּיִים בְּבְּבִילְהוּ בְּבִּיִים בְּיִבְּיִבְּיִים בְּבִּים אַשְּבִּיִים בְּיִבְּיִים בְּעִיבְיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבּיוּם בְּבִּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּבִיּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּבִים בְּיִבְיּים בְּבִיים בְּיבְּים בְּיבִּים בְּיבְּבּייִים בְּיבּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּבְּים בְּיִבְיּים בְּיִבְים בְּיִבְּיִים בְּבְּיוּים בְּיוֹבְה בְּיִבְּבְים בְּיִבְּיִים בְּיוּבְּיוּים בְּיוּבְיּים בְּיוּים בְּיוּבְּיוּים בְּיוּים בְּיוּים בְּיוּים בְּיוּבְיּים בְּיוּים בְּיוּים בְּיּים בְּיוּבְּים בְּיוּבְיּים בְּיבְּים בְּיוּים בְּיוּבְיּים

(Am Sabbath.)

היום יום שבת לָדָשׁ שָׁבּוֹ הַיּנְיִם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמְּקְדָּשׁ:

(צב) מִוְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: מוֹב לְהוֹדוֹת לָיִי וּלְזַמֵּר לְשִׁמְדְּ
עֵלֵיוֹן: לְהַנִּיד בָּבַּקְר הַמְשָׁדְּ וְאֶמוּנְתְּהְבְּלֵילוֹת: עֲעֵׂי נָעֲלִי דְּבָלְּ
עֵלֵי הִנְּיוֹן בְּבְנּוֹר: כִּי שִׂמַחְמִּנִי יְיִ בְּבְעֻלֶּהְ בְּמַעְשֵׁי יָדִיהְ אֲרַבּּן:

עָלִי הִנְּיוֹן בְּבְנּוֹר: כִּי שִׂמַחְמִּנִי יְיִ בְּבְעֵלֶהְ בְּמַעְשֵׁי יָדִיהְ אֲרַבּּן:

נְּמְלִי הָנְיוֹ בְּבָּלְר הַמְשְׁמִיְרָ וְעִבְּרוֹ וְשְׁמִים בְּמוֹ עַשֶּׁב וְיִצִיצוּ בְּלֹר בְּבְרֹח בְּעָלְ בְּיִי בְּלֹר אִיְנִי בְּיִ הְבָּה אִיְבִיךְ יִּאבוּ וְתְבָּוֹן יִתְּבָּר בְּלְרִבְּיִ בְּלְוֹי בְּלְבִין אָּחְהַבְּי יִאבוּ בְּלִר בְּבְרָבִין בְּלְתִי בְּלְּבִי עִיבִי בִּבְּרְ יִּבְּבְּר יִאבְּוֹי בְּלְבִין בְּנְנִי בְּלְתִי בְּבְּלְיוֹ וְתְבָּוֹן יִשְׁבָּה בְּרְבִּיְ בְּלְבִין בְּיִבְיִם עְּיִיבִּים בְּרְבִּין בְּבְּלְוֹן וַתְּבָּיִ בְּבְּרְתוֹ בְּלְבְנוֹן יִשְּנָה בְּבְּרְתוֹ בְּלְבְנוֹן יִשְׁנִים בְּבְּיִבְי בְּלְבִין יִיבְּיִבוֹ בְּבְּלְנוֹן וַתְּבְּיִם בְּיִבְיוֹ בְּבְּבְיוֹן יִשְּבְּה יִבְּיִבְּיוֹ בְּבְּרְנִי בְּלְבִיוֹן יִשְּבִּרוֹ בְּבְּבְנוֹן יְשְׁבָּרוֹ בְּבְּבְיוֹן יְשְׁרִבוּ בְּבְּבְנוֹן יִשְּבָּרוֹת צֵּלְנִים בְּבָּבְנִין יִיִּבְּרָוֹת עֲשְׁבְּרוֹ בְּבְעְבִּיּוֹ בְּבְּבְנוֹן יְשְׁבִּוֹם עְּנִיוֹ בְּבְּבְנוֹן בְּשְבִּרוֹת צֵּלְנִיד בְּיִבְנִין בְּבְּבְנִין יִיבְּבְּוֹ בְּבְּיִבְּיִם יִבְּיִבְּיִי בְּבְּרוֹן בְּעְבָּבִּים יִהְיִּוּ בְּבִינְיִי בְּיִיבְיִי בְּיִּיִי בְּבְּבְיוֹן בְּיִבְּבִּים יִּיְיִיוֹן בְּעְבָּבִּים יִינִיוּן בְּיִבְּבִין בְּיִבְּיִבְיִּיִי בְּבִיתְ בְּיִבְיּוֹ בְּבְּיִבְיִי בְּבִיוֹן בְּבְּבוֹן בְּיִבְיוֹ בְּבְּבְיוֹן בְּיִבְיוֹם בְּבְּבִיוֹן בְּבְּבִין בְּיִבְּיוֹם בְּבְּבִית וְיִיבְּבְיוֹ בְּבְּבְבוּן בְּבְּבְּרוּ בְּבְּבִין בְּבְּבְיוֹן בְּיִבְיוּ בְּבְיוֹבְיוֹי בְּבְּבְיוֹן בְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹן בְּיִבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּיִיבְיוּים בְּיוֹם בְּבְּבְיוֹן בְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבִיוֹם בְּיוֹם בְּבְּב

שעלתה כתיב

חפלת מנחד.

קודם אשרי אומרים פרשת התמיך.

(* אַשָׁרֵי יוֹשָׁבֵי בִיתֶךּ עוֹר יְהַלְלוּדְּ פֵּלָה: אַשָׁרֵי הָעָם שַׁכַּכָה לוֹ אַשַׁרִי הַעָם שֵׁיַי אַלֹהָיו:

יקטה) תָּהַכָּה לְרָוָד אֲרוֹמִסְךּ אֱרוֹהֵי הַשֶּּלֶךְ וַאֲבֶּרְכָה שָׁמְדָּ לְעוֹלָם וְעֵּר: בְּכָל־יוֹם אֲבֶרְכֶךְ וַאֲהַלְּלָה שִׁמְדְּ לְעוֹלָםְ וָעֶד: גָּרוֹל יִיָ וּמְהָלָּל מְאֹר וְלִּגְּדָלָתוֹ אֵין חֵבֶּר: דור לְדור יְשַבַּח מַעשִיף וּנְבוּרתֵיף יַנִּידוּ: הַבַּר כְּבוֹד הודה וִדְבְרֵי נִפְּלְאֹתֵיה אָשִיחָה: וַעֵזוּז נוֹרְאֹתֵיה יאמֵרוּ וּגָּדְלָּתְדְּ אֲסַפֶּרֶנָה: זַכֶּר רַב־פוּבְדָּ יַבִּיעוּ וְצִּדְלָתְדְּ יְרַנֵּנוּ חַנוּן וְרַחוּםְ יָיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּנְדָלֹּ־חָסֶד: מוב־יִי לַכּל וְרַבְּשִׁיוֹ עַלֹּבְבָּלִּבְשַׁעִשִּׁיִוֹ: יוֹדוּדְּ יְיָ בָּלֹבִּמְעַשֶּׂידְ וַחֲסִיבִּידְּ יָבַרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְדְּ יאמרוּ וּגִבוּרַתִּדְּ יִדְבֵּרוּ: לְהוֹרִיעַ לְבְגֵי הָאֶדֶם נְבוּרֹתִיו וּכְבוֹד הַבֵּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְדְּ מַלְכוּת בָּלִ־עַלָמִים וֹמֶמְשֵׁלְתְדְּ בְּכַל־דּוֹר וֵדֹר: סומד יִי לְבֶל־הַנֹפְלִים וווֹבַף לְבֶל־הַבְּפִוּפִים: עיני כל אַלֶּיך יְשַבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתוֹ־לָּהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתוֹ: פוֹתַחַ אָת־יָדֶדְ וּמַשְּבִּיע לְכָל־חֵי רָצוֹן; צַדִּיק יָיְ בְּכָלְ־דְּרְכִיוֹ וְחָסִיד בְּכָל־מַעשִיו: בָרוֹב יְיִ לְכָלֹּ־כְרְאִיוֹ לְכֹל אֲשֶׁר יָקְרָאָהוּ בָּאֶפֶת: רְצוֹן־יְרַאָיוֹ יַעַשָּׂה וְאֶת־שַׁוְעָרֶם יִשְׁפַע יִּ וְיוֹשִׁיעַם: שׁוֹמֵר יֵי אַת־כָּל־אֹהַבִיו וְאֵת כַּל־הַרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: הָּהַלַּת יָיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבְרַךְ בְּר־בְּשָׂרְ שֵׁם ְקְדְשׁוּ יָלעוֹלֶם וָעֶר: וַאַנַחְנוּ נְבָבֹרְ יָה מֵעַתָּהׁ וְעַר־עוֹלֶם הַלְלוֹיָה:

ובא לציון בואל ולשבי Und es wird fommen für gijon ein Erlöser und für die von Missethat Besehrten in Saasob! פָשׁע בּיַעַקב נְאָם יִי : וַאָנִי

spricht ber Ewige. Und Ich bies ift mein Bundniß mit ihnen, ipricht ber Emige: Mein Beift, ber auf bir ruht, und meine Worte, die Ich gelegt in beinen Mund, follen nicht weichen aus beinem Munde und bem Munde beiner Binber und beiner Rinbesfinder, fpricht ber Emige, bon nun an bis in Emigfeit. - Du aber bift ber Seilige, thronend unter ben Lobliebern Risraels. - Und es rief Giner bem Undern gu und fprach: Beilig, beilig, beilig ift ber Bott ber Beerschaaren; fo weit die Erde, reicht feine Berrlichkeit. Und fie empfangen Giner bon bem Andern das Wort und fprechen: Beilig in ben Simmeln der höchsten Sobe, ber Statte feines Gottes: glanges, beilig auf ber Erbe, dem Werfe feiner Macht, beilig in Ewiafeit und in Ewiafeit Emigfeiten ift ber Gott ber Beerichaaren; boll ift die gange Erbe bom Glange feiner Berrlichfeit1). Und es erhob mich ein Wind, und ich hörte hinter mir eine Stimme mächtigen Rauschens: Bepriefen fei die Berrlichkeit des Ewigen von feiner Stätte aus. (Und es trug mich empor der Wind, und ich hörte hinter mir eine Stimme machtigen Raufchens berer, die Lobgefänge anftimmten und fprachen : Belobt fei die Berrlichfeit bes Ewigen aus ber Stätte, wo fein Abglang thront.) Der Ewige wird regieren immer

זאת בריתי אותם אמר מרומא עלאה בית שכינתה ותשאני רוח ואשמע אחרי יי ממקומו: ונמלתני רוחא בינתה: וו ומלד לעלם

1) Die hier und fpater eingefcoloffenen Borte fint bie dalbaifde Umfdreibung

¹⁾ Die hier und fpater eingeschloffenen Targum) ber borangegangenen Bibelberfe.

und emig. (Der Emige - fein Reich bauert in Emigfeit und Emigfeit ber Ewigfeiten). Emiger, Gott Abrahams, Rizchaks und Sisraels, unferer Bater! bewahre bies für ewig als den Trieb ber Gebanken im Bergen Deines Boltes und richte ihr Berg zu Dir. - Er aber ift barmbergig, vergiebt bie Schuld und richtet nicht gu Grunde und wendet fo oft feinen Rorn ab und wedet nicht auf feinen gangen Grimm. - Denn Du, o Berr, bift gutig und verzeihend und reich an Suld Allen, bie Dich anrufen. Deiner Gerechtigfeit Spruch bleibt gerecht für ewig und Deine Lehre Wahrheit. D verleihe Treue bem Jaafob, Sulb bem Abraham, die Du geschworen un= . feren Batern feit ben Tagen ber Urzeit. Gepriesen fei ber Berr! Un jedem Tage legt Er uns auf. Bott, unfer Beil, Gelah. Der Ewige ber Beerschaaren ift mit uns, eine feste Burg ift uns ber Gott Jaafobs, Gelah. Ewiger ber Beerichaaren! Seil bem Manne, ber auf Dich vertraut. Ewiger, hilf! der König erhöre uns am Tage, wenn wir rufen. Gelobt fei unfer Gott, ber uns erschaffen hat zu feiner Ehre und uns abgesondert von den Jrrgläubigen,

אפו ולא יעיר שבראנו וָהָבְדִּילַנוּ מָן־הַתּוֹעִים וָנַתַן und ber uns gegeben bie Lehre bas ber Wahrheit und ewige Leben gepflanget in unfere Mitte. Er öffne unfer Berg burch feine Lehre, und lege in unfer Berg feine Liebe und Ehrfurcht, und baß wir feinen Willen erfüllen mogen und ihm bienen mit gangem Bergen, auf bag wir uns nicht mühen umsonst und nicht Belt bringen gur Bermirrung. Möge es beschloffen fein bor Dir. Ewiger, unfer Gott und unferer Bater Gott, daß wir beobachten Deine Capungen in biefer Welt, und wir bas Glud haben und erleben, feben und erben Seil und Segen für bie Jahre ber Reit des Erlofers und für bas Leben ber fünftigen Belt, auf baß Dich lobpreise unseres Beiftes Berrlichkeit und nimmer ichweige. Ewiger, mein Gott! immerbar bant' ich Dir. Gesegnet ift ber Mann, ber vertranet auf den Emi= gen, und der Ewige ift feine Buverficht. Bertrauet auf ben Emigen bis in Ewigfeit; benn in Sah, bem Ewigen, ift ein Sort ber Ewigfeiten. Und vertrauen mogen auf Dich, die Deinen Ramen fennen, benn Du verläffest nicht die Dich fuchen, Ewiger! Der Ewige will es um feiner Gnade willen; Er macht groß bie Lehre und herrlich.

לַנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וָחַיֵּי עוֹלַם נמע בתוכנו הוא לבנו בתורתו וישם בלבנו רצונו ולעברו בּלַבָב שַׁלֵם. לַמַעו לא ניגע לַריק וַלא יי אַלהַינוּ וַאלהַ אבותינו שנשמור בעולם הוה ונוכה ונראה ונירש פובה וברכה לָשָׁנֵי יִמוֹת הַמַּשִׁיהַ וּלְחַיֵּי הַעוֹלֶם הַבָּא: לְמַעַן יַזַּמֵּו כבוד ולא ידם לעולם אודה: ברוה במחו בָיָה יִי צוּר וִיבִּמָחוּ בִּדְּ יוֹדְעֵי

ואני Und mein Gebet an Dich, o Ewiger, tomme gur Gnadenzeit. D Bott in ber Fulle Deiner Suld. erhore mich burch die treue Buversicht Deines Beils. -

(Der Borbeter fagt Salb-Rabisch.) — השיץ אומר הצי קדיש. ואני תפלתי (Am Sabbath) לָךְיִי עַת רצון אֱלֹהִים בַּרבי דַסְבַּרָ עַבָּנִי בָּאַמָת יִשְעַרְּ: Am Sabbath wird hier eine Thorahrolle ausgehoben, und man liest $V.\ \mathfrak{B}.\ \mathfrak{M}.\ 32,\ 1-12.$

בַּאָזִינוּ הַשְּּמִיֶם וָאַדַבַּגָרָה וְתִשְׁמִע הָאָרֶץ אִמְרֵי־פִּי עַרָף בַּמָּטָר לָקְחִי תַּזֶּל בַּמַל אִמְרַתִי עַלי־גַעשָׂב: כָּי שֵׁם יְהַוָּן באלהינו: ליי הצור הְטֵים בּּנְעְלוֹ בִּי כָל־דְּרָבְיִוּ משׁפָט אַל אָמוּנָהֹ וְאֵין עָנֶל צַהִּיק וְיָשֶׁרְ הְוּא: שִׁ לָוֹ לָא בַּנַיִו מוּמָם דּוֹר עָקשׁ וְפַתַלְתְּלִ: הַלְּ אָם נָבָל וָלָא חָכָם הַלוֹא־הוּא אָבִירּ ישראל זכר יְבְוֹת עוֹלֶם בִּינוּ שִׁ שָׁאַר אָבִידֹ וְיַגַּרְד זְבַנֶּיָדְ וֻיְאִמְרוּ־לְדָּ : בְּבַנְחַל עֵלְיוֹוֹ בְהַפָּרִידְוֹ בְּגֵיְ אָדָם יַצֵּבֹ נְּבָלְת עַפִּים לְּמִסְפַּוְ : בָּיְ הַלֶּק יְהַוֶּה עַפִּוְ יֵעַקְב הָבֶל נַחֲלָתוֹּ יִמְ וּבְתָהוּ יָבֵל יָשִׁלֵּן יִסְבְבֶּנְהוּ יַצָּרֶנְהוּ בָּאִישָׁוֹן עִינְוֹ : בְּנֶשֶׁר יָעֵיר כְנוֹ עַל־נְּוֹזְלָיוֹ יָרַחֶּף יָפַרָשׁ כָּנָפָיוֹ יִקַחַהוּ יִשְּׂאֵהוּ עַל־אַבְרַתְוֹ: יְהוֹוָה בַּדֵּר יַנְחַנְוּ

Die Thorahrolle wird eingeboben, u. ber Borbeter fpricht bas Salb-Radbifc.

ל אַרֹנִי שְׂפָתִי תִּפְתָח וּפִי יַנִּיד חְּהָלֶּתְה:

בְּרוּךְ אַתָּהֹ יְיִ אֱלֹהִינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ אֱלֹהֵי אַבְּרְהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעַקֹב הָאֵל הַנְּדוֹל הַנִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶרְיוֹן. נּוֹמֵל חֲסְרִים פוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְהֵי אָבוֹת וּמֵבִיא נוֹאֵל וֹ לְבָי בְנִיהֶם לְּמַעוֹ שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: זְכְרֵנוּ לְחַנִּים. כֶּלֶךְ וֹ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכְרְבֵנוּ בִּמַפֵּר הַחַיִּים. לִמַעַנְךְ אֵלְהִים חַיִּים:

י) עפשנים קרמניות bis וכשנים קרמניות fiebe 6. 90-100.

פֶּלֶּדְ עוֹזֵר וְמוֹשִׁיֵע וְמָגֵן. בָּרוּדְ אַתָּה יְיָ מְגֵן אַכְּרָהָם: אַתָּה נִּבּוֹר לְעוֹלֶם אֲדֹנִי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְּהוּשִׁיעֵ: מְכַּלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶר מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. מוֹמֵדְ נוּפְלִים וְרוֹפֵּא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְלַיֵּם וּ אֱמוּנָתוֹ רִישֵׁנִי עָפְר. מִי כָמוֹדְ בַּעַל נְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לְּדָּ. מֶלֶּדְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בֶּרְבֶּיִם לְבֹּיִרְ לְבִיִּים לְבִיִּים לְבִיִּים בְּרַבְּמִים נְבִּיְרִיוּ לְהַיִּים בּרַבְּמִים נְבִּיִּרְיוּ לְהַיִּים

וְגָאֶמן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּך אַתָּה יְיָ מְחֵיֵה הַמֵּתִים:* אַתָּה בָּרוֹש וְשִׁמְךּ כָרוֹשׁ וּלְרוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְּלוּךּ פַּלֵה:

וֹּבְבַן תּן פַּחְדָּדְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מְעַשֶּׂידְ. וְאֵימְתְּדְּ עַל כָּלֹ־מַעֲשֶׂידְ. וְאֵימְתְּדְּ עַל כָּלֹ־מַעֲשֶׂידְ. וְיִיְרָאוּדְ כָּלִּם בְּלֹּה אָתַת. וְיִשְׁתֹּים. וְיִשְׁתִּוֹת רְצוֹגְדְּ בְּלֵבְב שָׁלֵם הַבְּּרִיּאִים. וְיִעְשׁוּ כְלָּם אֲצְדָּה אַתַת. לַעֲשׁוֹת רְצוֹגְדְ בְּלֵבְב שָׁלֵם הָבְּיִבְּירְ שְׁהַשְּׁלְמִן לְפָנֶידְ. עוֹ בְּיִדְּדְ וּנְבוּרְה בְּבוּרְה בְּיִבוּרְה וְשִׁמְדְ נִשְׁמִךְ נוֹרָא עַל בָּל־מָה־שֶּׁבְּרָאתִ:

בודוֹם בּרוֹשׁ בְּלְרוֹשׁ כְּלְרוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָלֹ־הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ: ®פרוֹשׁ בְּלְרִשׁ בְּלְבוֹדוֹ פרוּף יאמרוּ.

יִּבְּלֹדְ יָנִי לְּעוֹלְם אֱכֹּהַיִדְ צִיּוֹן לְּדֹר וְדֹר הַלְּלוּיְה: "שֵּׁיּשׁ יְבְּלֹדְ יָנִי לְּנְיִם אֱכֹּהַיִדְ צִיּוֹן לְּדֹר וְדֹר הַלְּלוּיְה: שִּׁינוּ בִּיצִּל בְּלָדְ נָּדְוֹל וְלִּדְיִשׁ וְשִׁבְחַף צֵּלֹהֵינוּ מָפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלֶם וְעֶד בִּיצֵּל בֶּלֶדְ נָּדְוֹל וְלָדְוֹשׁ אָתָה: צֵּלֹהֵינוּ מִאָּהִוּ

וּבְכֵן מַן כָּבוֹד יָיָ לְעַפֶּךָּ. מְּהִלֶּה לִיֵרְאֶיךְּ. וְתִּקְנָה לְדוֹרְשֶׁיךְּ. וּבְּרָבְּ לְדוֹרְשֶׁיךְּ. וּבְּתְּבְרָה לְבִיבְרָּ וְשָׁשׁוֹן לְעִירָךְּ. וּצְמִיחַת כָּר לְבֶּן־יִשֵּׁי מְשִׁיחָךְּ. בִּמְהַרָּה וּצְמִיחַת כָּר לְבֶּן־יִשֵּׁי מְשִׁיחָךְּ. בִּמְהַרָּה בְּנְמִיתִּר.

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְּׁמָחוּ וִישָׁרִים יַצֵלוֹזוּ. וַחֲסִידִים בְּרבָּה יָנִילוּ וְעוֹלְתָה הִּקְפָּץ־פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה בְּלֶּה בְּעָשָׁן הִּבְּלֶה. בִּי תַעָבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִזְ־הָאֶרֵץ:

וְתִמְלוֹדְּ וֹ אַתָּה יָיָ לְבַדֶּהְ עֵל כֶּל־מַעשִּׁידְּ. בְּהַר צִיּוֹן מַשְּׁבֵּן כְּבוֹדֶהְ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קַדְשֶׁהְ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קְדְשֶׁהְ. וִמְלֹדְ יְיָוֹ לִעוֹלֶם אֱלֹהֵיךְ צִיוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוֹיָה:

ָּקְדוֹשׁ אַהָּה וְנוֹרָא שְׁטֶּךְּ וְאֵין אֱלוֹהֵ מִבּּלְעָדֶיךְּ כִּכְּתוּב וַיִּנְבַּה יָי צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ גִּקְדַּשׁ בִּצְּרָקָה. בְּרוּךְ אַהָּה יְיָ הַמֵּלֵךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִבְּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתְנוּ. וְרָצִיתְ בְּנוּ. וְרוֹמֵמְתְּנוּ מִבְּל־הַלְּשׁונוֹת. וְקְדַשְׁתְנוּ בְּמִצְוֹתֵיךּ. וְכֵרַבְתָּנוּ מַלְבֵּנוּ לַעַבוְרָתֶךּ. וְשִׁמְךּ הַנְּרוֹל וְהַקְּרוֹשׁ עָלֵינוּ כָּרָאתְ:

וַתְּהֶּן־לְנוּ יָנִ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַּזָּה וְאֶת־יוֹם) הַזָּבְרוֹן הֻנָּה. יוֹם הְרוּעָה (Gabbath) מִּלְרָא־יוֹם) הַזָּבְרוֹן הֻנָּה. יוֹם הְרוּעָה (בְּשׁרָיִם: לִרִשׁר וַכֵּר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֶלהינוּ וֵאלהי אֲבוֹתִינוּ וְעֵלֶה וְיָבֹא וְיַנְּיּעַ וְיִרְאָה וְיָבֹא וְיִבְּעֹ וְיִרְאָה וְיָבָא וְיִבְּעֹ וְיִרְאָה וְיִבְא וְיִבְּעֹ וְיִבְּעֹן וְיִבְּעִן וְיִבְּעִן וְיִבְּעִן בְּעִבְּדְּ וְזְבְרוֹן בְּלִרְעִמְּךְ בִּיִתְישִׁרְאֵל לְפָנֶיְדְ לִפְּנֵישְׁה עִיר בְּרְבְשֶׁהְּוֹוְוְבְרוֹן בְּלִרְעִמְּךְ בִּיִים וְּלְשִׁלְוֹם בְּיִוֹם הַוֹּנְכְרוֹן לְּבְרָבְהוֹן לְמוֹבְהוּ וְפְּלְבִינוֹ בּוֹ לְבְרָבְהוֹן בְּלֹבְרֵבְהוֹן בְּלְבְרְבָהוּ וְיִי אֱלְהֵינוֹ בּוֹ לְמוֹבְהוּ וּפְּקְרֵנוֹ בוֹ לְבְרְבָה.

וְהוּשִׁיעֵנוּ בוּ לְחַיִּים. וּבְרבֵר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוֹם וְחְנֵנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוּשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךּ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל כֶּלֶךְּ

הַנוּן וַרַחוּם אַתָּה:

אַלהינוּ וֵאלהי אֲבוֹתִינוּ, מְלוֹךְ עַל בְּלֹ־הָעוֹלָם בְּלוֹ בְּכְבוֹדֶךְּ, וְהִנְּשֵׂא עַל בְּלֹ־הָאֶרֶץ בִּיבְרֶךְּ, וְהוֹפַע בַּהְבֵּר בְּכְבוֹדֶךְּ, וְהִנְּשֵׂא עַל בְּלֹ־הָאֶרֶץ בִּיבְרֶךְּ, וְבִרע בְּלֹ־פָעוֹל בִּי אַתְּה פְּעַלְתוֹ וְיָבִין בָּלֹ־יִצוּר בִּי אַתְה יְצִרְתוֹ, וְיֹאמֵר כֹּל אַשְּר נְשָׁמָה בְּאַפּוֹ יְיִ אֱלֹהֵי וִשְׂרָאֵל מֶכֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מְשֶׁבְּת בְּישׁוֹנֶיְךְ וְתֵּן חֶלְכוֹנוּ בְּתוֹרְתֵּךְ. שַׁבְּענוֹ מִפוּבֶךְ שַׁבְּת בְּוְשָׁרְ וְיִנוֹחוּ בָה יִשְּׁרָאֵל מְכַּדְּשֵׁי שְׁמָךְ וְמַבְרִּצוֹן שַׁבְּת בְּוְשָׁךְ וְיִנוֹחוּ בָה יִשְׂרָאֵל מְכַּדְשֵׁי שְׁמָךְ וְמִבּרוֹן; הַשְּׁבְתוֹ בְּרוֹךְ אֲבָרוֹן; הַשְּׁבְּת וְיִנִּחוּ בָּה יִשְּׁרָאֵל וְיוֹם הַוֹבְרוֹן;

רְצֵה יֶי אֱלֹהַינוּ בְּעִפְּך יִשְּׂרָאֵל וֹבְתְפִּלָּתְם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוּדְה לִדְבִיר בִּיתָךָּ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִּלְתִם בְּאַהַבָּה תְקַבֵּּר בְּרָצוֹן וּתְהִי לָרָצוֹן הָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַשֶּׁךְ: וְתָדֵוּיָנָה עֵינַינוּ בְּשׁוּבְךְּ לְצִיוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אָהָה יְיִ הַשְּׁחָזִיר שְׁכִינָתוֹ לָצִיוֹן:

מודים דרבנז

פורים דרכנן פורים אָנָחְנּוּ לֶךְּ שָׁאַחָּה הוּא יָיָ אֱלֹהַינוּ וַאלֹהֵי אָבוֹתִינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָּׁר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרַאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךּ הַנְּדוֹל וְהַבֶּרוֹשׁ עֵל שֶׁהָחֲיִיתָנוּ וְּלִנְמְחָנוּוּ. כַּן הְחַיֵּינוּ מוֹרִים אֲנַחְנוּ לֶךְ שְׁאֵתָה הוּא יְיַ אֱרֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ לְעוֹלֶם וָעֶר. צוּר הַיֵּינוּ מָגַן יִשְׁצֵנוּ אֲהָה הוּא לְרוֹר וָרוֹר נוֹרָה לְךְ וּנְסַבֵּר תְּהַלְ תָךְּ. עַלְ־־חַיֵּינוּ וּתְקַיִּמֵנוּ וָתָאֵסוֹף נָּלִיוֹתִינוּ לָחַצְרוֹת קַדְשֵׁה. לְשָׁמוֹר חָקִיה. וַלַעשות רצונָה וּלִעבִּדְּהְ בְּכַב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנָחָנוּ מוֹדִים לֶךְּ.

הַמְּסוּרִים בִּיֵרְדְּ. וִעַרֹּ־ גִשְּׁמוֹתִינוּ הַפְּּקוֹרוֹרֹז לְדְּ. וַעַלִּינִם יִדְּ שֶׁבְּבְּלִיוֹם עמנו. ועל־נפלאותיד וְמוֹבוֹתֶיךְ שֶׁבְּכָל־צֵת עֵרֶב בּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וָבַבֶּר וְצַדְרָיִם. הַפּוֹב בִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶידְ. וְהַמְרַחֵם בִּי לא־תַפוּ חַסָבידּ. פעוֹלָם קוּינוּ לַדְּ:

וָעַלֹּ־בָּלֶם יִתְבָּרָדְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְדְ מֵלְבֵּנוּ תְּמִיד לְעוֹלְם וְעֶד: וכתוב לחיים טובים כל־בני בריתד:

וַכֹל הַחַיִּים יוֹרוּך פַּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְדְּ בַּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעָזְרָתֵנוּ סָלְה. בַּרוּךְ אַתָּה יֵי הַפּוֹב שִּׁמְךּ וּלְדְּ נאה להודות:

שָׁלוֹם רָב עַל־יִשְּׂרָאֵל עַמְּדְ הָשִׁים לְעוֹלֶם. כִּי אַתַּה הוא שֶלֶף אַדוֹן לְבָלֹ־הַשְּלוֹם. וְשוֹב בִּעֵינֵיף לִבַרְךְ אֵת־ עפְדּ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עַת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֵדָּ.

בְּסֵבֶר הַיִּים בְּרָכָה וְשֶׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נובר ונכתב לפניד אנחנו וכל עמד בית ישראל לחיים טובים ולשלום. ברוך אתה

נֵי עשה הַשַּׁלום:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרֶע וֹשְׁפָתֵי מִדָּבֵּר מִרְמֵּד. וָלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי בָּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִי בְּתוֹרֶתֶך וּבְמִצְוֹתֶיך תִּרְדוֹף נֻפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עלי רַעָה מְהַרָה הָפֵּר עַצְּהָם וְהַלְּקֵל מַחֲשַׁבְהָם: עַשֵּׁה לְמַען שְׁמֶך עֲשֵׂה לְמַען יְמִינֶך. עֲשֵׂה לְמַען הְרְשְׁתֶּךְ עֲשֵׂה לְמַען תּוֹרָתֶךְ: לְמַען יִחְלְצוּן יְרִידֶיךְ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךְ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרִיפִי וְהָגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךְ יִי צוּרִי וְגַאֲלִי: עשֶׁה שֶׁלוֹם בִּמְרוֹמֵיו הוֹא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַלֹ בָּלִישִׂרָאֵל וְאִמְרוּ אֲמֵן:

יְהִי רָצוֹן מְלְּפָנִיךְ יָיָ אֱלֹהֵינוּ וַאלֹהֵי אָבוֹתִינוּ שֻׁיִּבָּנָה בֵּית הַמְּקְנָשׁ בִּמְהַרָה בְּיָשִׁינוּ וְתַן חָלְמִנוּ בְּתוֹרָתָךְ: וְשָׁם נַעַכְּדְּ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים מַדְמֹנִיוֹת: וְעַרְכָה לֹיָי מִנְחַת יְהוּדָה נִירוּשֵׁלַם כִּימֵי עוֹלָם וּכָשָׁנִים מַדְמֹנִיוֹת:

Der Borbeter wieberholt bie Tephillah; אבינו מלכנו (G. 142) wirb שבינו מלכנו (G. 242) wirb שלכו (G. 289).

סדר תשליך.

Rach Minchah geht man noch vor Sonnenuntergang an einen Bach, in welchem Fische sind, ober an eine lebendige Quelle und betet:

מִי־אֵל כְּמוֹך נשֵׁא עָוֹן וְעֹבֶר עַל־כָּשׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֲזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־ חָפֵץ הָסֶד הוּא: יְשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּשׁ עֲוֹנְתִינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצְלוֹת יָם בָּלְ־חַמֵּאתְם: וְכָל־חַמֵּאת עַמְּךְ בִּית יִשְׂרָאֵל תַשְׁלִיךְ בְּמְלוֹם אֲשֶׁר לֹא־יִנְּכְרוּ וְלֹא־יִפְּקְדוּ וְלֹא־ יַעְלוּ עַלְ־לֵב לְעוֹלָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעַקֹב הָסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעָהְ לַאֲבֹתִינוּ מִימֵי לֵדִם:

שיר היחוד ליום שני בשבוע.

נְאָנִי עַבְרָּךְ בָּן־אָמֶתָךָ. אֲדַבַּר אֲמַלֵּל גָבוּרוֹתִיך: דַּרְבֵי שִׁבְחַדְּ הְצָתָם אֲסַפְּרָה. מַעשׂידְ מַה־נוֹרָא אֹמְרָהוּ צין אַלֶיךּ ערוך בָּפַבָּר. אַנִידָה וַאֲדַבַּרָה עצמו מפַבּר: הַקָר אֱלוֹהַ לֹא יִפְּצֵא. וְתַכְלִית שַׁדִּי לֹא תַקַצָה: וְלַתְבוּנָתוֹ הֲלֹא אֵין־הֵקֶר. וֹמִסְפֵּר שָׁנָיו לֹא יַחָבֵּר: וָגַם אֵין מִסְפֶּר לְגִרוּדֵיךָ. בְּצִבְאוֹתֵיךָ אוֹת בְּבוֹדֶךְ: אַיזוֹ עֵין אֲשֶׁר הָעִיֶדְהָ. וְחֵי לֹא־רָאָה פָּנֵי כִבוֹרָהְ: נָבוֹן וְחָכָם הֵן לֹא־יֵדָע. וְאֵיךְ אֶעֲרוֹךְ עַל־אֲשֶׁר לֹא־אֵדָע: וָאָם יאמר אִישׁ עד הַכִּלִיתוֹ אָעֶרוְךְ אַלִיו וּבְמַתְבָּנְתּוֹ אַבא, וָאַמְצָא תַּכְלִית שָׁבָחוֹ. לֹא נַאֵמְנָה אַת־אַל רוּחוֹ: יָבְלַע כִּי לֹא יַדַע עֶרְכּוֹ. אַהַרִית פּיהוּ רַאשִׁית דַּרְכּוֹ: וּעְפֶּדִי לֹא כֵן אֲנֹכִי. וּפִי לֹא־אָתֵן לַחֲטוֹא וַחְבִּי: אָסַפְּרָה לְאָחָי לְצוֹת דַּרָבֵי אֵל. וּלְיִשְׂרָאֵל מָה־פָּעַל אֵנ: בַּבַתוֹב אָמָרוּ לָאלֹהִים. מַה־נוֹרָא מֵעשִׁידְּ אֵלֹהִים: וְאָמַרְהָ. עַם־זוּ יָצַרְהִי לִי. יִסַפִּרוּ שָׁמִי וֹתְהַׁלֶּחִי בָּמִצְרֵיִם שַּמְתִּי עַלִּילוֹתֵי. לְמַעַן תְּסַפְּרוּ אֵת־אוֹתוֹתֵי: וּאָני עַבְדָּךְ עַל־בָּן אֲסַפֶּר. כַּאֲשֶׁר אָדרושׁ מַעַל־סַפֶּר: הָהַלֵּל נַפְשִׁי כֹחַ מַעַשֶּׂיךּ. וְכָל־הָרָבֵי אֶת־שֵׁם כָּוְ־שֶׁדְּ: וַאֲבֶרֶכְכָה בָּבֶל־עָנִיָנָי. וֹבְבֶל־לְבִּי אוֹדָה אֶתֹ־אֲדֹנִי: נַם בּנְרוֹנִי רוֹמְמוֹתֶיךּ. וְאֶת־פִּי אֲמֵלֵא תִּהַלְּתֶךּ: בִּי פִי יַנִּיד חָהַלֶּתֶךָ. בָּל־הַיּוֹם אָת־הִפְאַרָהֶךְ: וָאֹבְירָה־נָא עֱזוּז נוֹרְאוֹתֵיךּ. וְאָשִׂיחָה דִּבְרֵי נִפְּלְאוֹתֵיךּ: וָאַוָבִיר מוּבְּדְ וְצִדְקוֹתִידְ. חֲסֶדִידְ וּנְבוּרוֹתִידְ: יָרֵעְתִּי כִּי נְדוֹל אַתְה. עַל־כְּל־אֱלֹהִים מְאֹד נְּדְלְתָּ: בִּי כָל־אֱלהַי הָעַפִּיִם הַם אֲלִילִים אִלְּמִים. רוּחַ אֵין בָּהֶם: הַן לְעוֹבְדֵיהֶם נְּמוּלֹ אֵין מְשִׁיבִים.וְלָפָה לָהֶם הַפָּה מְמִיבִים:

וּבְצַת צָּרָה אָז יִתְפַּלְּלוּ. וְלֹא יַצֵנוּם כִּי לֹא־יוֹצִילוּ: דּוֹרְשִׁים בְּכֶל־דֵב דְּרוּחַ אֵין־בּוֹ. וְכֶרוֹב יָיַ אֶל־צַם קְרוֹבוֹ:

הַיוֹצֵר כֹל הוא אֱלהֵינוּ. הוא עשְנוּ וְלוֹ אֲנָחְנוּ

עם ו מַרְעִיתוֹ וְצאוֹ יָדוֹ. נְבָרֵךְ שְׁמוֹ כִּי לְעוֹלָם חַקְהוֹ: בַּצֵּר לָנוּ מָאר נִמְצֵאתָ. כִּי דוְרְשֶׁיְךְּ לֹא עִוּבְהָ:

ּוְתָמִיד בְּפִינוּ תְּהָכְּתֶדּ. וְמְהַלְּלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּדְ: אַר אַהָּה בְּּדְּ וּבִּבְבוֹדָדְ. וִּמְשִׁרְתִידְ אַף עַבָּדִידְ:

אַשֶּׁר כְּבוֹדְדְּ מְלֹא כָל־הָאָרֶץ. וּכְבוֹדְדְּ עַל בָּל־הָאָרֶץ: וַאֲבוֹתִינוּ בָּחַרוּ אוֹחָדְ לְבַדְּדְּ לַעֲבוֹד. וְאֵין לְזֶר אִהָּדְ:

נֵם אֲנַחְנוּ אוֹתְדּ לְבַנֶּדְּ נַעְבוֹר כְּבֵן אֶת־אָב נְכַבְּנֶדְ: וְהַנֵּנוּ עַל יִהוּדָדְ. יוֹמָם וָלִילָה עֵנִיף:

בְּפִי בְלָנוּ וְבִלְבְבנוּ. שָׁאַתְה לְבַדְּךְ אֱלֹהִינוּ: אֱלֹהֵינוּ. עַל יִחוּדֶּךְ עִדִים אֲנַחְנוּ וַעֲבָדִיךְ:

צין הְחָלָּה שֶּלֹבראשִׁיתֶדּ. וְצִין בֵץ וְתִכְלָה לְאַחַרִיתֶדְּ: ראשון וַאַחַרִין מִבְּלִי ראשִית. וּמִבְּלִי אָחַרִית וְצִין לֵב לְהָשִׁית:

אין כְעֶה אֶל־נַּבְהוֹתֶדּ. וְאֵין סוֹף לְעָטֶק מָדּוֹתֶידְ: אֵין בָּאָה לִסְבִיבוֹתִידְ. וְאֵין חָוֶדְ מַבְדִּיל בִּינוֹתִידְ:

אין לְדּ סוֹבֵב וְאֵין לְדּ פַּאָה. עַלֹּ־בֵּן אוֹתְדְּ חֵי לֹא רָאָה: אין צד וָצָלַע יַצְלִיעיּה. וְרֹחַב וְאֹרֶדְּ רֹא יִמְצְעיּהְ:

אַין חָבְמָה אֲשֶׁר תַּרָעֶךּ. וְאֵין מַדָּע אֲשֶׁר יַנִּיעֶךְ: וְלֹא יַשִּׁיג אוֹתְהָ כָּל־מַדָּע. וְאֵין שַׁכָל אֲשֶׁר יָבִין וְיֵדָע מָפִּךְ מָאוּמָה וָאֵיבָה אַתָה. וְאֵיךְ בְּלִי מְאוּמָה כֹּל בְּרָאתְ:

ליום שלישי.

אָמְנָם יָדַעְהִי כִּי אַהָּה. אֵלהַי יַעַלְב כֹּל יָצְרְהָ: אַקָּה בוֹרֵא וְלֹא נִבְרֵאתְ. אַקָּה יוֹצֵל וְלֹא נוֹצְרְהָ: אַהָּה טָמִית וְאָת־כֹּל הְבַלָּה. אַהָּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וְאַף הַּעֵלָה:

וְנֶאֱמֶן לְהַחֲיוֹת מֵתִים אָתָה. וְעַל יְבִי נְבִיאֲדְ בֵּן הֹנְרַעְתְּ: וְלֹא תְמוּת אֵל חֵי וְלֹא מָהָה. מֵעוֹלֶם וְעִד עוֹלֶם אָהָה: מַשְבָּיר וּמוֹלִיד וָלֹא נוֹלַדְתַּ. מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וִלֹא חָלֵיתַ: מָוָת וּמַדְוָה אֵין לְפָנִיךְ. חִנוּמָה וְשֵׁנָה אֵין לְעֵינִיךְ: הַרֹא מַהָּרֶם אַל חֵי אָתָה. מַאֲשֶׁר בָּדְּ לֹא נְשְׁתַנִית: ּוָעֵד הָעוֹלֶם לֹא תִשְׁהַנֶּה. מֵאלָהוּתְּדְ לֹא תִתְנַנֶּה: חַרַשׁ וְנוֹשֵׁן לֹא נִמְצֵאתַ. חָדַשְׁתַ כֹּל וְלֹא חָדַשְׁתַ: לא יְחוּלוֹ זְקְנָה וּבַחֲרוּת עָלֶיךְ. נַם שֵׁיבָה וְשַׁחֲרְוּת: ולא־חַלוּ בְדָּ שִׁמְחָה וָעֶצֶב. וְדִמְיוֹן נוֹצֶר וְכְל־דְּבֵר בֶעֶב: בִּי לֹא יִסוֹבֵב אוֹתִדְ נֹשֵׁם. אַף־לֹא תִדְמָה אֵל בָּל־נשָׁם: בָל־הַיְצוּרִים נְבוּל סִבַּבְתָם. אֶל־רֵאשִׁיתָם וּלְאַחֲרִיתָם: בִּי כָל־הַבְּרוּאִים בָּגָבוּל שֵׁמְחָם. וֹלִימֵי צְבָאֶם גָבוּל הַקְּפְּאָם: וּלְךָּ אֵין נְבוּל וּלְיָמֶיףּ. וְלִישְׁנוֹתֵיְךּ וּלְּעָצְמֶךּ: על־בֵּן אֵינְךָּ צָרִיךְּ לַפֹּל. לְיָרְדְּ וּלְחַסְדְּדְּ צָרִיכִים הַכּל: הַכּל צְרִיכִים לְצִרְקוֹתִידְּ. וְאֵינְדְּ צְרִידְ לְבְרִיּוֹתֵידְּ: כִּי פֶרֶם כְּל־יָצִיר הָיִיתָ לְבַדְּדְּ, מְאוֹמָה לא נְצַרְכָהְ: רַאשִׁית וָאַחַרִית בִּיָרַךּ עַרוּכִים. אַתַּה־בַם וָהֵם בְּרוּחַךּ כֹּל אֲשֶׁר הָיָה בָרִאשׁוֹנָה. וַאֲשֶׁר יִהָיָה בָאַחַרוֹנָה: בֶּל־הַיִצוּרִים וְכַלֹּ־מֵעשׁיהַם. וְכַל־דָּבְרֵיהֵם וּמַחְשָׁבוֹתֵיהֶם. מָראשׁ וְעֵד סוֹף חַדַע כָּלְם. וְלֹא תִשְׁכָּח כִּי אַחָה אָצְלָם: אַתָּה בְרָאתָם וְלִבְּךָ עַרָכָם. לְבִּדְּךְ תַרַע מְקוֹמֶם וְדַרְבָּם: הַן אֵין־דָּבָר מִמְּךְ גָעָדֶם. כִּי לְפָנֶיךְ גְבוֹנִים כִּלָם: אין חשֶׁדְ וָאִין מָנוֹם וָסֵתֵר. לַנוּם שַׁמָּה וּלְרִפֶּתַר: אַת אָשֶׁר הַבַקִשׁ אַחָה מוצא. בִּלִי נְמוֹת אֲלַהֶם בַּעַת שָׁחְרַצָּה: בי אֶת־הַבּלֹ בְּאַחַת תִּרְאָה. לְבַדְּךְ תַּעַשֶּׂה וְאֵינְדְ נִלְּאֶה: בִּי עַל־בּוֹי וְעַל־אָדָם יַחַד. עַל כּל הָרַבֵּר בְּרָנַע אָחָר:

ַם בַּעַ בָּרַיַע בַּל־הַפוּלוֹת. זַעַק וַלַהַשׁ וַכַל־הַתְּבַּלוֹת: אַף הָבִין אָל־בָּל־מַצְשֵׁיהָם. בְּרָגַע הַחְקוֹר בְּל־לְבְבֵיהָם: וָלֹא תַאַרִידְ עַל־מַחָשָׁבוֹתֵידְ. וְלֹא תִתְמַהְמֵה עַל־עַצַתְדְּ: אַגֶל עַצָּתִּהְ גִוַרֶתָהְ. לָבֵץ וּלִמוֹעֵד קריאָתַהְ: וָכַלָם בַּאֲמֵת בָתוֹם וּבִישֵׁר. מִבְּלִי עַדֵף וּמִבּלִי חֹמֵר: מִמְּךְ דָּבֶר לֹא יאבַד. וְדָבֶר מִמְּךְ לֹא יִכְבַּד: כל אשריתחפוץ תוכל | לַעשות. וְאֵין מִי מוֹחָה בְיָדְךָּ יָבֹיָּג׳ יַנְ בָּחָפָצוֹ קשׁוּרָה. וּבַרצוֹת יַנִי לֹא אָחַרָה: אין דָבַר־מַתֶּר מִמְּדְ נִכְחָד. עַתִידוֹת וְעוֹבְרוֹת לְדְ הַם יְחַר: אָשֶׁר מֵעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. הַם כָּלָם בְּהָ וְאַתָּה בְּכָלָם: בָּרִשׁוֹת תַּנִּיד וְסוֹד וֹ דְּרָכֵידְ. אֶל־עַבְרֵידְ וּמֵלְאָבֵידְ: יָאֵינְהָ צָרִיְהְ לְהַשְּׁמִיְעָהְ. דְּבַר סוֹד וְהַהֶּר לְהוֹדִיעָךְ: בי (יֹלְדְ בֶּלֹ־סוֹד יִנְלֶה. בְּשֶׁרֶם עֵל וֹ לֵב בֶּלֹ־יִצִיר יַעַלֶה: בָּלֵב בָּל־נָבְרָא לֹא תִפְּצֵא. מִפִּינוּ עָחָק לֹא יֵצֵא: באין־לו קצה ולא יחצה. לב לא־יתור ואין־פה פוצה: בְּאֵין־לוֹ רוּחוֹת וְלֹא רְנָחוֹת. אֵין־לוֹ שִׁיחוֹת בּוֹ מוֹכִיחוֹת: לְמַרַחוֹק מִי יְשֵׂא דַעוֹ. לְלֹא־תְוָלֵה וְלֹא־סוֹף לְהַנִּיעוֹ: אָגָרִים אָחָדִים חוֹדְ וְסוֹף וָרֹאשׁ. פֶּה וְלֵב אֶבְלֹם מִדְּרֹשׁ וּמֵחָרשׁ: וֹבָה וְעֹמֶק נְעוּצִים בְּסוֹבֵב. ('חָכֶם וְרֵב נָבוּב לֹא יִכְּבב: סוֹבֵב הַפֹּל וּמְלֵא אָת־פֹל. וּבִחְיוֹת הַכֹּל אַתָּה בַּכֹּל: אַין עָלֶיךּ וְאֵין הַּחְהָּיךּ. אֵין חוּץ־לֶךְ וְאֵין בּינוֹעֶיךְ: אֵין מַרְאָה וָגַב לְאָחוּדָךְּ, וְאֵין נּוּף לְעֹצֶם יִחוּדֶךְ: וָאֵין בַּתָּנֶד מִפְּד נִבְדָּל. וָאֵין מָקוֹם דַּק מִפְּד נֶחְדָּל: וְאֵינְךְ נָאֱצֵל מִכּל וְנִבְּדָל. וְאֵין מְקוֹם רַק מִפְּךְ וְנֶחְדָּל : בָּקְרֶהֹוְשִׁנְּיִי אֵין־בְּדְּנִמְצָא.וְלֹא־יְמֵן וְעַרְעַרוְרֹּאֹ־בְּלֹשְׁמְצְאר.וּ
בּקְרָהוֹוִשׁ מּמּ מּ מִּמְבּ מּ מָּכִּם־לֵב וְנָבוּוְ לֹא ילבב מּ מִּמְּבּ מּמּ מּ מִּנְבּיֹנִ לֹא ילבב מּמְבּ מּמּ

פָל־זְמֵן וְכָל־עַת אַהָּה מְבִינָם. אַהָּה עוֹרְכָם וְאַהָּה מְשֵׁנִּם: בָּלֹדמַדְע לֹא יַשִּׂיג אוֹתְךָּ. אֵין שֵׁבֶל אֲשֶׁר יִמְצָא אוֹתְךְּ: בְּמִדְּתָךְ הָכָמֶתָךְּ. כִּנְדְלָתְרְּ הְבוּנָתֶרְ:

חָבֶם אַתָּה מֵאֵלֶידְ. חֵי מֵעַצְמְדְּ וְאֵין בְּגִילֶדְ: זּוּלַת חַבְמָתִּדְ אֵין חַבְמָה. בְּלָתִי בִינָתִדְ אֵין בִּינָה וּמִזְמָה.

זְּכַּת נֶּבְטְּתְּךְּ אֵץ הָבְּסָה. בְּיְתִּי בִינְתְּךְּ אֵץ בִּינָה וּטְזְּּסְה. חָלַלְתְּתְ בְּלֵב חֲבָטִים שֵׁבֶל. וְרוּחֲךְ תְּמֵלְאֵם וְדַעְתִּם תַּשְּׂבֵל: מִבְלַעַדִי כֹחֲךָ אֵץ נִבוּרָה. וּמִבּלְעַדִי עַזָּךְ אֵץ עֵזְרָה:

צין וֹ נְכְבֶּד בִּי־אָם בִבַּרְתוֹ. וְצִין בְּדוֹל בִּי־אָם נִּדְּלְתוֹ: בָּל־יָנְרְ וְכָל־טוֹב מִיָּדָה. לַאֲשֶׁר הַחְפּוֹץ עשוֹת חַסְדִיף:

אין הַכֶּר רָגְדּלְתֶּךְ. וְאֵין מִסְפָּר לְתְבוּנְתֶּךְ: אֵין עוד זוּלֵת הָנִיוֹתָךְ. הַי וְכֹל תּוּכְל וְאֵין בִּלְתָּךְ:

וְרָפְנֵי הַכֹּל כֹּל הָוִיתָ. וּבְהִיוֹת הַכֹּל כֹּל מְלֵאתְ: לא לָחַצוּך וָלא הִשוּך יְצוּרִיךְ. אַף לא מְעַשוּף:

בַּעשוֹתְדַ כֹּל וֹ לֹא נִבְדַּלְתָּ. מִתּוֹדְ מְלַאֹּכְתְדָּ לֹא נָחְדַּלְתְּ:

בּּעשׁוֹתְּךְ אָת־הַשְּׁמֵים. וְאֶת־הָאָרִץ וְאֶת־הַפְּיִם: לֹא בַּרְבוּךְ וְלֹא רְחֲקוּךְ. בִּי כָל־כִירוֹת לֹא יִחַלְּקוּךְ: זָרֶם וֹ מֵיִם לֹא יִשְׁמָפֶּךָ. וְרוּחַ כַּבִּיר לֹא יָהִדְּפֵּךְ:

אַף בָּל־מִנֹפֶת לֹא תְמַנְּפֶּךּ. אֵשׁ אוֹכְלֶה אֵשׁ לֹא־תִשְּׂרְפֶּדְּ: לַהַנִיוֹתָךְ אֵין חִפָּרוֹן. וּלִיִחוּדְדָּ אֵין יָהֶרוֹן:

בְּמוֹ הָיִתְ לְעוֹכָּם תִּהְיֶה. חֹמֶר וְעֹדֶף בְּדְּ לֹאֹ־יִהְיֶה: וְשִׁמָּדְ מִעִיִדְ בִּי הָיִיתָ. וְהֹוֶה וְתִּהְיֶה וֹבַבֹּל אָחָה:

הוֶה לְעוֹלֶם וְכֵן וּ נוֹדַעְתָּ. נְעִירְדְּ וְכֵן בְּּךְ הַעִּירוֹתְ: שָׁאָחָה הוּא וְהוֶה בַּכּל. שֶׁלְדְּ הַכֹּר וּמִפְּדְּ הַכֹּל:

ישמות יָכָרְדְּ יַעַנוּ וְיָעִידוּ. בְּתֹבֶף יְכָרְדְּ בְּדְּ יַסְהִידּי:

ליום חמישי.

בְירַבְמוֹךְ דָּעָה מוֹרָה. נִיב שְׂפָתַיִם אַהָּה בוֹרֵא: בַּחְשָׁבוֹתֵיך עָמְקוּ וָרָמוּ. וּשְׁנוֹתֵיך לֹא יָתַמוּ: לא למדוד חבמתד. ולא הבינוד תבונתד: לא קבלת מלכותד. ולא יַרַשָּׁת מָמְשׁלְתִּדּ: לְעוֹלֶם יְהִי־לָךְ רָבַרָּךְ. וְלֹא לַאֲחֵרִים כְּבוֹד הוֹדֶךְ: וַלֹא תָתֵּן לֵאלֹהִים אֲחָרִים תָּהַלֶּחֶדְּ. לֵאַלִילִים וְזַרִים: וָכָבוֹד וְגַם כָּל־יָקָר מֵאָהָדְ. וּכְבוֹדְדְ לֹא לְזָרִים אָהָדְ: צַּתָה הָּעִיר בִּיְחוֹרֶהּ. וְתוֹרָתֶךְ וַעַבָּרִיךְ: אַלהֵינוּ עַל יַחוּדֶךּ. אַהָח עַד אֱמֶת וַאֲנַחְנוּ עַבְדִיךְ: לְפָנִיך לֹא צֵל הַקְדִימָדְ. וּבִמְלַאֹרְתְּדְ לֹא־הָיָה זָר עִמֶּךְ: לֹא נועצָת וְלֹא לְפַּׁדְתָּ. בְּחַדֶּשֶׁךְ בְּרִיאוֹת בִּי נְבוֹנוֹתְ: מָפַעַמַקִּי מַחְשָׁבוֹתֵידָּ. וּמִרָּבְּדְ בָּל־פְּעַלוֹתֵידְ: קצות דָּרֶבֶיךְ הַלֹא הַבַּרנוּ. וּמִמַּוֹעשִיךְ הַן יָדְעַנוּ: ישָאָתָה אַלֹּ כֹּלֹ יָצַרְתָּ לְבַדְּדְּ. מְאוּמָה לֹא נְגְרַעְתָּ: לַעַשוֹת מָלִאּרָתְּדְּ לֹא לְחַצְהָ. וְנַם לְעֵזֶר לֹא נִצְרְכָהָ: בִּי הָיִיתָ לִפְנֵי הַכּּל. וְאָז בְּאֵין כּל לא־נְצַרְכְתָּ כּל: ָבִי מֵאַהַבְּתְּהְ עַבָּדִיְהְ. כֹּל בָּרָאֹתְ לִבְנוֹדָהְ: וְלֹאִ־נוֹדַע אַל זוּלְתֶּדְּ. וְאֵין בְּמוֹדְ וְאֵין בִּלְתָדְּ: וָלֹא נִשְּׁמֵע מִן־אָוֹ וָהְלְאָה. וְלֹא קָם וְלֹא נִהְיָה וְלֹא נִרְאָה: וְגַם אַחֲרֵיךָ כֹא יִהְיָה אֵל. רִאשׁוֹן וְאַחַרוֹן אֵל יִשְׁרָאֵל: בָּרוּךְ אַמָּה יָנִ יָחִיד וּמִיוּחָד. יַנִ אָחָד וּשְׁמוֹ אָחָד: צַשֶּׁר מִי יַעשֶׂה כִּמְלַאַכְתָּד. כְּמַעשִׂיד וְכִגְבוּרוֹתֵד: אַין יָצִיר זוּלַת יְצִירָתֶךְ. וְאֵין בְּרִיאָה בִּי־אָם בְּרִיאָתֶךְ: בָל־אֲשֶׁר תַּחְפּוץ תַעשֶׁה בַכֹּל. כִּי אַתָּה נַעַלִיתָ עַל־כֹּל: אין במוד ואין בּלְחָד. בי אין אַלהִים זוּלְתָד: אַתָה הָאַל עושה פַּלֵא. וְדָבָר מִפְּדְ לֹא יִפָּלֵא: 20*

מִיכָמוּדְ נוֹרָא תָהָלוֹת. אֱלֹהִים לְבַדְּדְ עוֹשֶׁה גְּדוֹלוֹת: אֵין אוֹתוֹת בְּמוֹ אוֹתוֹתֶיך. אַץ אֵין מוֹפַת בְּמוֹ מוֹפְּתֶיךְ: אַין תּבוּנָה בִּתְבוּנָתָדָ. אֵין גִּדְיָּה בִּנִדְלַתָּדְ:

בּי־מָאֹד אָמָקוּ מַחְשְׁבוֹתֶידּ. וְנְבְהוּ דַּרְבֵי אוֹרְחוֹתֵידְ: אֵין נַאֲוֹה בְּמוֹ נַאֲוֹתָדָ. אַף אֵין עֲנֵוֹה בְּעַנְוָתָדְ:

אין קְרָשָׁה בִּקְרָשָּׁתֶּךּ. אין קְרַבוּת בְּמוֹ קְרֵבוּתֶדְ: אין צְּדָקָה בִּמוֹ צִּדְקוֹתִיךָּ. אין הְשׁוּעָה בִּתְשׁוּעָתָּדְ:

אין זְרוֹעַ בִּזְרוֹעוֹתֶדְּ- אֵין קוֹל בְּרַעֵם גְּבוּרוֹתֶדְ: אֵין רַחָטִים בְּרַחֲטָנוּתָדְּ. אֵין חָנִינוּת בַּחַנִינוּתָדְּ:

אין אֱלָהוּת בּאלָהוּתֶדּ. וְאֵין מַפְּלִיא בְּשֵׁם תִּפְאַרְתֶּדְּ: בּי שְׁמוֹתִידְּ אֵלִים מְרוּצִים. בִּּזְכְרְדְּ לְחוּצִים לְהַפְּלִיא נְחוּצִים: וְאֵשָׁךְ וְחַרְמִם לֹא יְלַחֲצוּדְ. וְכָל־שֵׁם וְלַהֵם לֹא יְנַצְחוּדְ: לֹא יְנַצְּחוּדְ בָּלֹּהַחֲכָמִים. בָּלֹּהַקּוֹסְמִים וְהַחַרְמָמִים:

אַתָּה מַשִּׁיב לְאָחוֹר חֲכָמִים לֹא־יוֹכְלוֹי לְדְּ עַרוּמִים נהוחמים:

לְהָשִׁיב לְאָחוֹר מָזִּפּוֹתָיף, לְהָפַר עַצֵּת וֹ סְוֹד וְּגַיָּתֶף: מֵרְצוֹנְךָּ לֹא יַעֲבִירוּף, לֹא יְמַהֲרוּךְ וְלֹא יְאַחֲרוּך: עַצְתָךְ תָּפַר עַצַת כָּר־יוֹעַצִים, וְעָזָרְ מַחַלִישׁ לֵב אַפִּיצִים:

אַתָּה מְצַנֶּה וּפַחְדְּךּ מֵשְׁנֶה. וְאֵין עָלֶיךּ פָּּלְיר וּמְצַנֶּה: אָתָּה מִקְנָה וָאֵיִּגְדְּ מִקַנֶּה. לְךּ כִּלְרמְקַנָּה גָפָשׁ תִּרְנָה:

וְכָלִר הַיְצוֹרִים וְכָלֹרֹעְנִינְם. וְכָלֹרִיכָּרְאֵשֶׁרֹבְּקְּצֹּין דְּמְיוֹנְם: לֹא מַחְשְבוֹתָם וְמַחְשְׁבוֹתָוּ. בִּירָאִין בּוֹרָא זוּלָתֶף:

לְאֵין הְּמִיוֹן נִפְּלָא אֱלֹהִינוּ. לְאֵין הַכֶּךְ נִשְׂנְב אַדוֹנֵנוּ: סָתוּר מִבֶּל־סָתוּר. וְעָמוּם מִבֶּל־עָמוּם וּמִבְּל־בָּמוּם:

דַק מָבֶּל־דַּקְּ, וְצְפוּוֹן מִבֶּלֹ־צְפוּוֹן, וְיְכוֹלֹ מִבֶּל־יִכוֹלֹ: גִשְנָב מִבָּל־נִשְנָב, וְנָעָלֶם מִבְּל־נָעְלֶם. וּשְׁמוּ לְעוּלָם: גַבוֹהַ מָבַל־נָבוֹהַ, וַעֵּרִיוֹן מָבַל־עֵלִיוֹן וּמְבָּל־חַבִּיוֹן:

הָבוּי וָעָמוּק מִבְּל־עָמוּק. לַב בְּל־דַּעַת עָלִיו הָמוּק: שָׁאֶין שַׂכֶל וּמַדָּע וְחָכְמָה.יְכוֹלִים לְהַשְׁוֹוֹת לוֹ בַּלֹ־מִאוּמָה: לא משינים לו איך וְכַמֶּה. לא־מוֹצְאִים לוֹ דָּבָר דּוֹמֶה: מָקְרֶה וְעַרְעַר וְשִׁנּוּי וְטָפֵל. וְחֶבֶר וּמִסְמַךְ אוֹר וְגַם־אֹפֵל: לא־מוֹצְאִים לוֹ מַרְאָה וְצֶבַע. וַלֹא כָּל־טֶבַע אֲשֶׁר (יֹשֵׁשׁ וָשֶּׁבַע: לָבון וְבוּכוֹת בָּל־עֵשְׁתוֹנוֹת. וְנִבְדָלוֹת בַּל־דָחֲשְׁבוֹנוֹת: בָּל־שַׁרְעַפִּים וְכָל־הַרְהוֹרִים. נִלְאִים לָשׁוּם בּוֹ שִׁעוּרִים: מַלְשַׁעַרָהוּ וּמְלְהַגָּבִילַהוּ. וּמְלְתַאֵרהוּ וּמִלְפַרִסְמֵהוּ: בָּכָר־שִׂכָלֵנוּ חָפַּשְׂנוּהוּ. בְּמַדְעַנוּ לְמְצוֹא מַה־הוּא: לא־מָצַאנוּהוּ וְלֹא־יִדַענוּהוּ. אַךְ מִפַּעשְיוֹ הָבַּרְנוּהוּ: שָׁהוּא לְבַרוֹ יוֹצֵר אֶחָד. חֵי וְכֹל יוּכַל וְחָכָם וֹ מִיוּחָד: בִּיֹרהוּא הִיָּה לַבּּל לֹנֶדֶם. עַלּרבּן וֹנְקְנָיא אֱלֹהֵי כֶּנֶדם: בַּעֲשׂוֹתוֹ בְּלִי כֹל אָת־בּל. יָדַעֲנִוּ בִּירהוּא כֹּל יָכוֹל: בָּאֲשֶׁר מֵעשָׂיו בְּחָכְמָה כָּלָם. יַרַעְנוּ כִּי בְּבִינָה פְּעָלָם: בָּכָל־יוֹם וָיוֹם בְּחַדְּשׁוֹ כָלְםֹ. יְדַעְנוֹ בִּי־הוּא אֱלֹדֵי עוֹלָם: בַּאֲשֶׁר הָיָה לֶדֶם לְבָלֶם. יָדַעְנוּ בִּי־הוּא חֵי וְבַיָם לְּעוֹלָם: וְאֵיץ לְחַרְהַר אַחַר יוֹצְרֵנוּ. בְּלְבֵּנוּ וְלֹא בְּחִפּוּרֵנוּ: לְמֶמֶשׁ וְגֹרֶשׁ לֹא נְשַׁצֵרָהוּ. לְמָפֵל וְתַאֹר לֹא נְרַמֵּהוּ: לא נְחַשְּבַהוּ לְעָקָר וְנִצְב. וְלֹא לְמִין וְכָל־אוֹן וּלְכָל־נָקִצָב: בַּל־הַנָּרָאִים וְהַנָּשִׂבֶּלִים. וְהַפֵּוּדִעִים בָּעֲשֵׂר ('בְּלוּלִים: (יְּנְשֶׁבַע בַּפְּיוֹת (יִּנְשֵׁשֶׁת נְדּוֹת. (יְנִשֶׁלֹשׁ בָּוַרוֹת (יְּנִעָהוֹת (יּבְּיוֹת. הַן בַּבּוֹרֵא אֵין גַּם אֶחָר. כִּי הוּא בְּרָאָם כָּלַם יָחַר: בָּלֶם יָבְלֹוּ אַף 'יַחְלוֹפוּ. הָם יאבדוּ וְאַף יְסוּפוּ : ואַתָּה תַעמור וּוְתַבֶּלֶּה כָּלֶם. כִּי חֵי וְכַיְּם אַתָּה לְעוֹלֶם:

^{•)} Ceche Arten ber Bewegung und fieben Begriffe ber Rorpergroße.

¹⁾ Behn Gigenschaften ber Körper. 2) Sieben Begriffe der Rörpergröße.

³⁾ Sechseilet Bewegungen ber Rorper. 4) Drei Formen bes Bufammenhanges.

⁵⁾ Drei Beiten. 6) Dreifache Musbehnung ber Rorper.

שיר היהוד ליום השבת.

אָז בַּיוֹם הַשָּׁבִיעִי נַהָהָ. יוֹם הַשַּׁבָּת עֵל כַּן בַּרַכָהָ: ועל בַּל־פּעַל תָהַלָּה עַרוּכָה וַחֲסִירֶידְ בְּכָל־עַת יְבָרְכוּכָה: בָּרוּךְ יְיָ יוֹצֵר כָּלְם. אֱלֹהִים הַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלִם: בי מעולם על עַבְדֵיף רוֹב רַחֲמֶיף וַחֲסְדֵיף: וּבְמָצֵרִים הַחָלוֹתָ. לְהוֹדִיעַ כִּי מָאֹד בְעַלֵיתָ צַל־כַּל־צַהִים. בַּצַשוֹתָךּ בַהַם שִׁפַּמִים נִדוֹלִים וּבַאֹהֵיהַם: בָּבָקְעַדְ יַם סוּף עַפְּדְ רָאוּ הַיָּר הַנְּדוֹלֶה. וַיִּירָאוּ נָהַנָתַ עַמָּד לַעַשׂוֹת לַךְ שֵׁם וְתִפָּאֵרֵת לְהַרָאוֹת נַּרַלַדְ: וָרַבַּרָתָּ עִפֶּם וֹ מִן־הַשָּׁמָיִם. וְגַם הָעָבִים נְמְפוּ מָיִם: יָבַעָתָ לֶּכְתָם הַמִּּרְבָּר. בְּאֶרֶץ אִישׁ לֹא־עָבָר: הַהָּה לָעַפָּד דָבַן שָׁמֵיִם. וְבָעָפָר שָׁאֵר וּמְצוּר מָיִם: בּנַרָשׁ גּוֹיָם רַבִּים עַמִּים. יִירָשׁוּ אַרַצַם וַעַמַל ! לְאָמִים: בַּעַבוּר יִשְּׂמָרוּ הָקִים וְתוֹרוֹת. אָמָרוֹת יָיַ אֲמָרוֹת מָהוֹרוֹת: וַיָתעַדִנוּ בָּמִרְעָה שַׁמֵן. וּמַהַלְמִישׁ צוּר פַּלְגֵי־שַׁמַן: בְּנוֹתְם בְּנוֹ עִיר קָדְשֶׁךְּ. וִיפָאֲרוֹ בֵּית מִקְדְּשֶׁךְּ: וַתֹאמֵר פֹה אַשַב לָאֹרֶךְ יַמִים. צַרָה בַּרֶךְ אַבַּרְךְ: בִּי־שָׁם יִזְבָּחוּ זָבְחֵי־צֶדֶק. אַף פֹהֲנֶיךּ יִלְבִּשׁוּ־צֶׁדֶק: ובית הַלַּוִי נָעִימות יַזַמּרוּ. לְדּ יָתְרוֹעַעוּ אַפְּדַיַשִּׁירוּ: בִית יִשְׂרָאֵל וְיִרְאֵי יְיָ. יְכַבְּדוּ וְיוֹדוּ שִׁמְךּ יִיָּ הַטִיבוֹתָ מָאד לָרָאשׁוֹנִים. כַּן תַטִיב גַּם לַאַחַרוֹנִים: ָיִי הָשִּׁיִשׁ נָא עָלֵינָוּ. כַּאֲשֶׁר שַשְּׁהָ עַל־אֲבוֹתֵינוּ: אותנו להרבות ולהמיב ונודה שמד לעולם בייתמיב:

וֹבְרָדְ אָת־עַמְּדְ בָּאוֹר־בָּנֶידְ. כִּי חֲפַּצִים לַּעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךְ : וּבָרֵךְ אָת־עַמְּדְ בָּאוֹר־בָּנֶידְ. כִּי חֲפַצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךְ :

וַכָרֵן דָּוָר תַּצְּמִיחַ בָּה. וְתִשְׁכּוֹן רְעוֹלֶם יְיַ בְּקַרְבָּה:

יָיָ הִּבְנֶה עִיְרְדְּ מְהַרָה. כִּי עֲלֶיהָ שִׁמִּדְּ בִּקְרֵא:

וּבְרָצוֹנְךְ הַאָעשֶׂה חָפְצֵנוּ. הַבָּט־נָא עַמְּךְ בְּלֶנוּ:

בְּחַרְתָּנוֹ לִהְיוֹת לְדּ לְעם סְגִּלְּהֹ, וְעַלֹּ־עִׁמְּדְּ בִּרְכָתֶדְּ פֶּלְה: וְחָמִיד נְסִפֵּר הְּהַכְּתָדְ, וּנְהַלֵּל וּ לְשֵם הִפְּצִּרְמָּדְ:

וּמִבְּרְכְתֶּךְ עַמְּךְ יְבֹרְדְּ. כִּי אֶתֹ־כֹּל אֲשֶׁרֹתְבָרֵדְ מְבֹרְדְ: וַאֲנִי בְּעוֹדִי אֲחַלְלָה בּוֹרָאִי. וַאֲבָרְבֵהוּ כָּלֹ־יְמֵי צְּבָאִי:

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ לְעוֹלְם ּ מִן־הָעוֹלָם וֹעַד־הָעוֹלָם :
כַּכְּתוּב בָּרוּךְ יְיָ מֶּלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם. וַיֹּאמְרוּ
כַּלְּהוּב בָּרוּךְ יְיִ אֶלְהִי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעֵדּ־הָעוֹלָם. וַיֹּאמְרוּ
מְבָרְךְ מִן־עָלְמָא וְעַד־עָלְמָא דִּי חָכְמְתָא וּנְבוּרְתָא דִּי־לַה הִיא:
יְנָאֱמֶר וַיֹּאמְרוּ הַלְוִים יֵשׁיּע וְקַדְמִיאֵל בָּנִי חֲשַּבְנְיָה שֵׁרִבְיָה הוֹדִיָּה הוֹדִיָּה שְׁבַבְּיָה שְׁבִּרְנִיה מָעוֹלָם עַל־בָּלְבִיאֵל בָּנִי חְשַׁבְּנְיָה שֵׁרִ־הָעוֹלָם עַד־הָעוֹלָם
יְיְבָרֶה שְׁם בְּבוֹדֶךְ וּמְרוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וְאָמֵר בְּרוּךְ
יְיָבֶרֶךְ דְּוִידְ אֶת־יִיִי לְעִינִי כְּרְ־הַמְּלְר וַיֹּאמֶר דָּנִיד הַלְּוֹלְם וְעַד־עוֹלְם וְעָד־עוֹלְם:
בַּרוּךְ אַתְּה יִי אֲלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מַעוֹלֶם וְעַד־עוֹלְם:
בַּרוּךְ אַתְּה יִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מַעוֹלֶם וְעַד־עוֹלְם:

שיר הכבוד.

כשפותחין החדון לאנעים זמירות יש לומר ד' פסוקים חלו:

שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד ה' עזוז וגבור ה' גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם זשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

אַגְעִים זְמִירוֹת וְשִׁיִרִים אֶאֶרוֹגֹ. כִּי אֵלֶיךְ נַפְשִׁי תְערוֹג: נַ**פְשִׁי חִפְּרָה** בְּצֵל יָדֶיךְּ, לָרַעַת כָּל־רָז סוֹדֶךְ:

מַדֵּי דַּבְּרִי בִּכְבֹוֶדְהָ. הוֹמֶהׁ לָבִּי אֶל־דּוֹדִיךְ:

אָסַפְּרָה בְּבוֹדֶה וְלֹא רָאִיתִיהְ. אָדַפְּה אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְרִידוֹת: על־בֵּן אֲדַבַּר בְּּדְּ נִלְאַ רָאִיתִיהְ. אָדַפְּהְ אֲכַבֵּר בְּשִׁירֵי יְרִידוֹת:

בָּיֵר נְבִיאֶיך בְּסוֹר עֻבְדֵיך. דָּמִיתְ דְּדַר כְּבוֹר הוֹרֶךְ: בָּדֶלְתָּךְ וּנְבוּרָתָךָ. בִּנוּ לְתֹקָף פְּעֵלֶתָּך: הָפוּ אוֹתְהְ וְלֹא כְפִי־יֶשְׁהְּ. וַיְשַׁוּוּךְ לְפִי מַעַשֶּׂיךְ: הִמְשִׁילוּהְ בְּרוֹב חָזִיונוֹת. הִנְּךְ אֶחָד בְּכְל־דִּמְיוֹנוֹת:

נַיֶּחֲזֹוּ בְּדְּ זִקְנְה וּבַחֲרוּת. וּשְׂער רֹאשְׁדְ בְּשִׁיבָה וְשַׁחֲרוּת: זָקְנָה בִּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בִּיוֹם קְרָב. בְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדִיו לוֹ רָב: חָבַשׁ בֹּבַעיְשׁוּעָה בְּראשׁוּ. הוֹשִׁיעָה־לּוֹיְמִינוֹוְוּזְרוֹעַקָּךְשׁוֹ:

ָּםלְלֵי אוֹרוֹת ראשוֹ נִמְלָא. קְוֶצּוֹתְיֹוֹ רְסִיםֵּי ְלְיְלָהֹּ:

יָּתְּפָּאַר־בִּי כִּי חָבֵּץ־בִּיּ וְהוּא יִהְיֶה־לִּי רַעֲשֶׁרֶת צְבִי: בָּגֶם טָהוֹר פָּז דְּמוּת רֹאשׁוֹ. וְחַק עֵל־מֶצַח בְּבוֹד שֵׁם קְּדְשׁוֹ:

לְחֵׁן וּלְבָבוֹר צְבִי תִפְאָרָה. אֲפֶׂתוֹ לֹוֹ עִמְּרָה עַמְרָה מַחְלְפוֹת ראשוֹ בְּבִימִי בְּחָרוֹת. קְנָצוֹתִיו מַלְמַּלִים שְׁחֹרוֹת:

ַנְרֵּ הְצֶּדֶרְקְ צְבִי תְפְאַרְתוֹּוּ. יַעֲכֶּוֹה נְא עַלֹ־רֹאשׁ שִּׁמְחָתוֹּוּ סְגָּלֶתוֹ הְהִי בִּיִדוֹ עֲעֶרֶת. וּצְנִיף מְלוּכָה צְבִי תִפְּאֶרֶת:

אָמוּסִים גְשָׂאָם עָטֶרֶת אָנְּדָם. מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעִינְיוֹ בִּבְּדָם: פָּאֵרוֹ אָלַי וְּפָאֵרי אָלִיוֹ. וְקָרוֹב אַלַי בְּקְרָאִי אֵלִיוֹ:

צח וְאָדוֹם לְּלְבוּשׁוֹ אָדוֹם. פּוּרָה בְדְרְכוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֲדוֹם: קשֶׁר הְפִּיּין הָרְאָה לֶעָנִיו. הְמוּנַת יְיָ לְנֶנֶד עֵינִיו:

רוֹצֶה בְעַמוֹ עַנְוִים יְפָאֵר. יוֹשֵׁב תְּהָקוֹת בְּם לְהִתְּפָאֵר: רֹאשׁ דְּבָרָךְ אֵמֵת לְרָא מֵראשׁ. דֹר וָדֹר עַם דּוֹרָשֶׁךְ דְּרוֹשׁ:

ישית הָמוֹן שִׁירֵי נָא עָלֶיף. וְרְנָּתִי תִּקְרַב אֵלֶיף: הַהְּלָּתִי הְּהִי לְרִאשְׁךְּ עֲעֶלִיף. וְרְנָּתִי תִּקְרַב אֵלֶיף:

תִּקַר שִׁיַרַתּ־רָשׁ בְּצִינֶיךּ. בְּשִׁיר יוּשֵׁר עַל־כְּןְבְּנֶיךְ: בּרְכָתִי תַעֲלֶח לְרֹאָשׁ מַשְׁבִּיר. מְחוֹלֵל וּמוֹלִיר צַּדִּיק וּבִּבִּיר:

וּבְבִרְכָתִי תְנַעַנַע לִּי ראשׁ. וְאוֹתָה כַח־לְךְּ בִּבְשָׂמִים ראשׁ: יָעֵרב נָא שִׁיחִי עָלִיף. בִּי נַפְשִׁי תַעַרוֹנ אֵלֶיף:

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ: לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: מי ימלל גבורות יי ישמיע כל תהלתוי

מחזור ליום שני של ראש השנה.

Restgebete

für den zweiten Tag des Yenjahr-Jeffes.

Sweiter Teil.

מחזור לכל מועדי השנה

מונח מחדש ומדויק הימב אין מחסור כל דבר

מתורגם אשכנזית מפורש ושום שכל

על ידי

יחיאל מיכל זקש.

חלק שני. כולל

מחזור ליום שני של ראש השנה

במנהג

פולין בעהמען מעהרען ואונגארן.

ברעםלויא בהוצאת יעקב ב. בראגדיים

Festgebete der Israeliten

mit

vollständigem, forgfältig durchgesehenem Texte.

Reu überfest unb erläutert

Her

Dr. Midjael Sachs.

Ungefürzte und neurevidirte Ausgabe.

Zweiter Teil:

Moschiefa. Schanah. Iweiter Bag.

Breslan

Verlag von Jakob B. Brandeis.

Inhalt des zweiten Bandes.

Gebete für den zweiten Cag des Neujahrsfestes.

I. Der zweite Abend des Neujahrsfestes.	
	Ceite
Das allgemeine Abendgebet	9
II. Der zweite Tag des Neujahrsfestes.	
Das allgemeine Morgengebet .	1
שמע עם ברכותיה Das Morgengebet mit den für diesen	
Tag eingeschalteten Feststüden	83
Die Tefillah für biefen Morgen	
Wiederholung der Tefillah durch ben Wiederholung der	
Borbeter mit eingeschalteten Feststüden	
Die Redusch	143
אבינו מלכנו Mbinu Maltenu	
סדר הוצאת ספר התורה Gebete beim Herausnehmen ber Thora	155
Borlesung aus der Thorah	
השפרה Haftarah	
Gebet für das Wohl des Reiches	172
שופר שופר פרר תקיעת שופר Das Schofarblafen	
Die Mußaf-Tefillah	178
Wiederholung der Tefillah durch den	
Borbeter mit eingeschalteten Feststüden	199
	200
Die Reduschah im Mugafgebet	204
יַ עַלִינוּ לְשַׁבֵּחַ	219
Der Prieftersegen	257
יום של יום	267
Das Minchah=Gebet	
מדר תשליך (am Sonntag)	278
סרר תשליך (am Gonntag)	279
שיר הכבוד	

תפלה לשליח צבור.

לאומרס בכוונה וברחת ובחרדה קודם כל תפלה ותפלה.

אל מֶלֶךְ נֶאֲמֶן שַׁהֵּי מֶלֶךְ עָלְיוֹן כַבְּלְ שַׁוְעָתִי בְּרְצוֹן וּבְאָפּוּץ הַלֵּב. כווו נמוסיו נווי אֶחָר אַל חֵי הַיַּין אֱמֶת שׁוֹפֵּם צֶרֶלְ רְחוּם וְחַנּוּן. רַחֵם עָלֵי וּשְׁמֵע הְפִּלְתִי הַיּוֹם שׁוֹפֵם צֶרֶלִי הַפְּלְתִי הַבְּעְר בִּיתִי וּבְעַר עֲרְתִי הַפֵּסְבִּימִים אֲשֶׁר אֶשֶׁר יְעְשׁוּ יְשְׂרָאֵל. וְתַחְתוֹר תַּחַת כָּפֵּא כְבוֹרֶךְ וְתַּלְּוֹל הְפָּלְתִי עִם־הְפָּלוֹת הַיְשְׁרוֹת בְּשְׁרוֹת בְּשְׁר יִעְשׁוּ יִשְׂרָאֵל. וְתַחְתוֹר תַּחַת כָּפֵּא כְבוֹרֶךְ כְּנֹין שִׁרְבִי שׁוֹלְחֵי וְלֹא אֲנִי בָּהֶם: יִיְהִיוּ לְרָצוֹן אִמְבִי פִּי וְהָנְיוֹן לְפָנִיךְ יִי שׁוֹלְחֵי וְלֹא אֲנִי בָּהֶם: יִיְהִיוּ לְרָצוֹן אִמְבִי פִּי וְהָנְיוֹן לְפָנִיךְ יִי עוֹרִי וְנִלְּצְלִי. אָמֵן מֶלָה: יְהִירְבוֹן לִּכְנִיךְ לִי לִוֹל נָעִים וְעָרֵב הַיּוֹם וְאַל־יִפְּסוֹּן קוֹלִי לְעִב הִיוֹם וְאַלֹּיִיבְםוֹל קוֹלְי נְעִים וְעָרֵב הֵיוֹם וְאַלֹּיִיבְםוֹל קוֹלְי נְעִם וְנִבְּב הֵיוֹם וְאַלֹּיִיבְםוֹל קוֹלִי וְנִבְּנִיךְ וְיִהְנֶה כִּלְּה נְעִב הְיוֹם וְאַלִּייִם בְּנִוֹךְ וְיִבְנִיךְ וְיִהְנֶה כְּלִּב וְתְרֵב הַבִּיוֹם וְאֵל־יִםְב בְּוֹלְ הָוֹלְי וְיִהְנֶה בּוֹלְ וְחִוֹלְ בְּמִוֹ שְׁנָבְּאֲמִר וְיִבְּנִוֹךְ וְיִבְיְב וֹלְנִיךְ וְנִים וְתְב בְּנִיךְ בְּעִוֹן בְּלְנִיךְ בְּוֹלְי וְנְתְב הוֹלְבְּי וְנִים וְחָלְם בְּמוֹלְ הַעִּבְּיוֹךְ וְיִבְיְרָ בְּיִבְיְ בְּעִים וְחָוֹלְ בְּמִוֹלְ הְנִיבְּ הְוֹלְיִם הְעָב בּיוֹן הְוֹבְיִב בְּוֹלְי וְנִיבְי וְיִבְּיְב בְּוֹלְי בְּעִים וְחִוֹלְ בְּבְּיוֹ בְיִיבְי וְיִבְיְרָ בְּעִים וֹלְיִי בְּעִבּם וֹלְנִיךְ בְּעִים וְלְיִים בְּיִבְיִיךְ בְּעִים וְיִוֹבְיְיִי בְּיִים בְּיִבְיוֹבְיוֹי בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיְיְ וְיִבְיִיךְ בְּעִים וְיִיוֹין בְּבְיִיף בְּיִרְים בְּיִבְיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִּיְיִבְיוֹן בְּיִים בְּיוֹם בְּעִיוֹם בְּיבְבוֹיוֹם בְּעִים בְּיִבוֹיף בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיוֹים בְּיוֹיוֹם בְּיוֹם בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיוֹם בְּעִים בְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹם בְּיִייִים בְּיִים בְּי

תפלה אחרת לש"ץ.

הְנְנִי הֶעְנִי מִפּּעשׁ וְנֶרְעַשׁ וְנִבְּחַד מִפָּחַד יוֹשֵׁב הְּהְלּוֹת יִשְׁרָאֵל בְּאָתִי לַעֲמוֹד וּלְחַנֵּן לְפָנִיךּ עֵל עַמְּדְּ יִשְׂרָאֵל בְּאָתִי לַעְמוֹד וּלְחַנֵּן לְפָנִיךּ עֵל עַמְּדְּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁנְיִי אֲלְהִים אֲלְהִי יִצְּרָהָם אֱלֹהִי יִצְּהָקְ וֵאלֹהִי יַעַקְב. עֵל־יְנִי אֲלֹהִים וְנוֹרָא. הֲיֵה־יְנִי אֵל רַחִּים וְחַנִּיוּן אֱלֹהִים. שַׁדִּי אִיוֹם וְנוֹרָא. הֲיֵה־יְנִי אֵל בִּרְנִי אֲשֶׁר אָנִכִי הוֹלֵךְ לַעֵמֹד לְבַקְשׁ רַחְמִים עָלִי וְעַל שוֹלְחִי. וְנִא אַל־תַּפְשִׁיעִם בְּחַפֹּאתִי וְאַל־יְנְעָלְ שִׁוֹלְחִי. כִּי חוֹמֵא וּפּוֹשֵע אָנִי. וְאַל־יִבְּלְמוּ בִּי תְחַמִּי בִּי חוֹמֵא וּפּוֹשֵע אָנִי. וְאַל־יִבְּלְמוּ בִי

בּפְשָׁעֵי וְאַל־יֵבוּשׁוּ בִּי וְאַל־אֵבוּשָׁה בְּהֶם וְקַבֵּל הְפִּלְתִי בּתְפִּלַת זְבֵן וְרָגִיל וּפִּרקוֹ נָאָה וּזְכְנוֹ מְגָדֶּד וְקוֹלוֹ נָעִים וּמְעָרֵב בְּדַעַת עִם־הַבְּרִיּוֹת.וְתִגְעַר בְּשְׁטְוֹלְבַל־יַשְׂטִינֵנוּ ייהי נָא דְגְלֵנוּ עָלֶיךְ אַהֲבָה. לְכָל־פְּשָׁעִים הְּכֵפֶה בְּאַהֲבָה. וְכָל צוֹמוֹתִינוּ וְעִנוּיֵינוּ הַבְּדְ־לְנוּ וּלְכָל־יִשְׂרָאֵל לְשָׁשוֹן וּלְשִׁמְחָה לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם הָאֱמֶת וְהַשְּׁלוֹם אֱהְבוּ וְאַל־יִהִי שוּם מִכְשׁוֹל בִּתְפַלֵּתִי:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךּ יְיְ אֱלֹהֵי אַבְּרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי אַבְּרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי אַבְּרָהְ הָאֵלְ הַבְּיוֹן אֶהְיָה אֲשֶׁר אֶבְּיֹר שְׁבֵּל הַפָּלִי רְפִּלְיד בְּעֲבוּר בְּלֵּד הַצְבוּר בְּלִד הַצְבוּר בְּלִד הַצְבוּר בְּבוֹר הַצְבוּר בְּבוֹר הַצְבוּר בְּבוֹר הַאַבוּר בְּבוֹר הַאַבוּר בְּבוֹר הַאַבוּר הַבּוֹר שִׁמְע הְפִּלְת שִׁמְע הְפִּלְת שִׁמְע הְפִּלְת עִמְּךְ יִשְׂרָא בִּי אֲהָה שׁוֹמֵע הְפִּלְת עִמְּה יִשׁוֹמֵע הְפִּלְת עִמְּה יִשִּׂרְאַ בִּיוֹר שוֹמִע הִפּלְת עִמְּה יִשְׂרָא בִּי אַהְה שׁוֹמֵע הְפִּלְת עִמְּרָ יִשְׁרָבִיים בּוֹךְ שוֹמִע תִפּלֹת יִישֹּׁרָא בִּי אַבְּה שׁוֹמֵע הְבִּלְת

קנלם מרים ז'ל פיחמר ספיץ די פסוקים חלו חחר סחפלם סניל: יָדְעָהִי יָיָ בִּי צֶדָק מִשְׁבָּטִיךְ וָאֱמִינָה עִנִּיתְנִי: וְנַפְשִׁי הָנֵל בַּיִי הָשִׁישׁ בִּישׁיּעָתוּ: הַבּוֹתֵן הְשׁוּעָה לַמְּלָכִים הַפּוֹצָה אָת־דָּוִד עַבְדּוֹ מַתָּרָב רָעָה : Bebet beim Eintritte in das Gotteshaus.

m Wie lieblich sind beine Zelte, Jaakob! beine Woh= nungen, Jisrael! Durch Dei= ner Gnaden Fülle barf ich betreten Dein Saus, bude mich in Deinem heiligen Tem= pel in Ehrfurcht vor Dir. D Gott! ich liebe Deine Wohnstatt, den Ort, wo Deine Herrlichkeit thront. Ich bucke und beuge mich und senke das Knie por Sem herrn, meinem Schöpfer. D möge mein Gebet vor Dich, Ewiger, kommen zur Gnaden= zeit, o Gott! in der Kulle Deiner Suld; erhöre mich in der Treue Deines Beils.

מדומבו או

אָנִי קְרָאתִידְּ בִּי־תַעֲנָנִי אַל. הַט־אָזְנְדְּ לִי שְׁטֵע אִמְרָתִי: אַנִּ' בְּצֶדֶק אָהֵזֶה פָּנִידְ אָשְׂבְּעָה בְהָקִיץ הְטוּנְתָךְ: וַאָּגִי | עָלִידְּ בְטַחְהִי יֵי אָטַרְתִּי אֱלֹהֵי אָהָה: שָׁטֵע קוֹל הַחֲנוּנִי בְּשׁוְעִי אַלֶּיךְ בְּנָשְׂאִי יָדִי אֶלִידְּ וַהְרָשָׁדְ: יָיָ אֲלֹהֵי שָׁוַעָּתִי אֵלֶידְ וַהִּרְפָּאַנִי: אַלִידְּ יָדִי אֶלִידְּ וַהְרָשָׁדְ: יָיָ אֲלֹהֵי שָׁוַעָּתִי אֵלֶידְ וַהִּילְ בְּחַסְדֶּךְ: בִּירַלְדְּ זְיֵ הוֹחָלְתִּי אַתְּרָה אֲלֹנָי אֲלֹרַתְּטֶּרֶשׁ: שְׁמְעֵרְיָ תָפָלָתִי וֹיֶ וְשִׁוְעָתִי הַאֲזִינָה אֶלֹ־נִּמְעָתִי אַלֹּרַתְּחֶרָשׁ: שְׁמִערייָ וְחָבֵּנִי זֵיִ הֵיַה וִ עוֹזַר לִי:

שִׁיר הַפַּעְלוֹת לְדָוִד. שָּׁמַחְהִי בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ נֵלֵךְ: שְׂשׁ אָנֹכִי עַל־אִמְרֶתֶּהְ בְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מֵלְכִּי וַאלֹהָי כִּי־אֵלֶיה אֶתְפַּלֶּל: יָיָ בֹּקָר הִשְׁמַע קוֹלִי בֹּקְר אָעֲרְדְּדְלְךְּ נִאֲצַפֶּה: אָנִי קְרָאתִיךְ בִּי־תַעֲנֵנִי אֵל הַמִּדְאָוְנָךְ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: רַגְלִי עָמְדָה בְּמִישׁוֹר בְּמַקְהַלִּים אֲכָרֶךְ יָיָ:

מִי אָנֹכִי שֶׁאָוְכֶּה לְהַתְּפַּלֵל לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּדְ הוּא שֶׁהוּא אֵל
בְּדוֹל וְנוֹרְא. וְאָנֹכִי אִישׁ חוֹמֵא וְהִכְעִסְהִי שְׁמוֹ הַבְּדוֹל בְּמֵעשִׁי
הָרָעִים. וַאֲנִי בָּשֶׂר וְדָם עָפָר וְאַפֶּר. וְאֵינִי כְּדִי וְרָאוּי לְהַוְּכִּי שְׁמֵּ הַבְּדוֹל כַּפֶּה פְּעָמִים. אוֹי לִי אֵידְ אָשָׂא פָּנִי לַעֲמֹד לְפְנֵי הַפֶּלֶדְ הַבְּדוֹל וְהַבּוֹרָא מֶלֶדְ מָלְבִי הַפְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּדְ הוּא עַלְת בְּל־הָעְלוֹת וְסִבָּת כְּל־הַפִּנֹת. אֶלָא מִפְנֵי רַחֲמִיו וַחֲסָדִיו הַבְּדוֹלִים שֶׁרוּא מְרָחֵם עַל־בְּרִיוֹתִיו. וְרוֹצֶה בִּתְבִּלֶּה וְתַחֲמִי וְיְמָשֶׁר יְרָבִיּוֹ לְּכִל־לְבְּאָיוֹ לְכַל אֲשֶׁר יִקְרְאָהוּ הָבְּלֶּה עָרָיךְ בְּלֹּבְּשֶׂר יָבֹאוּ:

מעריב ליל שני של ראש השנה. Gebet für den zweiten Abend Rosch ha-Schanah.

Babrend ber Borbeter 1572 fagt, fagt bie Gemeinbe bas untenftebenbe "

ברכו (Borb.) Preiset den Ewigen, den Hochgepriesenen!
קום (Gem.) Gepriesen sei ber Ewige, der Hochgepriesene, für immer und ewig!

Ewiger, unser Gott, König ber Welt, auf bessen, ber mit Beisheit aufthut die Himmels: pforten und mit Einsicht wans belt die Zeitläufte und reihet die Sterne auf ihren Wachtsposten am Firmamente nach seinem Willen. Er schaffet Lag

בַּרכוּ אַת־יִי הַמִּברַרְּ: בָּרוֹךְ יָיָ הַמָברָךְ לִעוֹלָם וַעֵר: יבתבונה משנה ומחלית אתדהומנים ומסדר תוהכוכבים בַּמָשִמרותיהַם

יִּיתְבָּרַךְ וִיִשְׁחַבָּה וְיִתְבְּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׁא שְׁמוֹ שֶׁל־מֶלֶךְ מֵלְכִּר בְּעָרָבוֹת בְּיָה שְׁמוֹ שֶׁל־מֶלֶךְ מֵלְכִּר בְּעָרָבוֹת בְּיָה שְׁמוֹ וְעִלְזוּ מִּקְרוֹן הָהּא אַחֲרוֹן וְהוּא אַחְרוֹן וְתִּבְּיִוּ אֵין אֶלְזוּ בְּרוּךְ שִׁם כְּבוֹד לְבָּר וּתְהִלֶּה: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד לְבָּרִיוּ וּשְׁמוֹ מְלוֹלֶם עָל־בְּרְכָה וּתְהִלֶּה: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֵכִר וֹעִילְם: מַעְהָה וְעַד־עוֹלְם: מֵלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעְהָה וְעַד־עוֹלְם:

בָרָקִיעַ כִּרָצוֹנוֹ.

und Racht, rollet weg bas Licht por ber Finfterniß und die Vinfternif vor dem Lichte, läßt entschwinden den Tag und führet herauf die Racht und hat gesondert Tag und Nacht. Ewiger ber Schaaren ift fein Name. Gott ber Allmächtige, lebendig und ewig dauernd, -Er mirb über uns malten in alle Zeit und Ewigkeit. Ge= lobt seist Du, Ewiger, der die Abende bammern läßt.

Mit ewiger Liebe haft Du Dein Bolf, bas Haus Jisrael, geliebt, Lehr' und Gebot, Sakungen und Vorschriften uns gelehrt. Darum, Ewiger, unfer Gott! wenn wir uns niederlegen und wenn wir aufstehen, sprechen wir von Deinen Gefeten und freuen uns der Worte Deiner Gottes= lehre und Deiner Gebote immer und ewig. Denn fie find unfer Leben und fie geben unseren Tagen die Dauer, und in ihnen sinnen wir Tag und Nacht. Du aber — Deine Liebe entzieh' und nicht in alle Ewigkeiten. Gelobt feift Du, Ewiger, der liebt fein Bolf Risrael.

בוראיוםולילהגולל אור מפני חשר וחשר מפני אור. ומעביר יום ומביא לילה ומבדיר בין יום ובין קולה. יו צבאות שמו אַר חַי וָלַנָּם תַּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלְם ועד. ברוף אתה יי המעריב ערבים:

אַהַבַת עוֹלַם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמָּד צָהַבְתַּ. תוֹרָה וּמִצְוֹת חָקִים וּמִשְׁפַּמִים אותנו לְמַדְתָּ. עַל בַּן יָיָ אֱלֹהֵינוּ בְשַׁרְבֵּנוּ וּבְקוּמֵנוּ נַשִּׂיחַ בָּהָקּיךּ וְנִשְׁמַח בִּדְבַרִי תורֶתֶך וּבְמִצְוֹתֵיך לִעוֹלֵם ועד. כי הם היינו יַמֵינוּ וּכְהַם נֶהְנֶּה וַלַיִלָה. וַאַהַבְּתָדְ אַל־תָּסִיר מְמֵנוּ לָעוֹלָמִים. בַּרוּךְ אַתָּה נְיָ אֹהֵב עַמוֹ יִשְׂרָאֵל: vow Höre, Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen.

כרוך Gelobt fei ber Name ber Herrlichkeit feines Reiches auf immer und ewig.

und bu follst lieben ben Ewigen, beinen Gott, mit beinem gangen Bergen und mit beiner gangen Seele und mit beinem gangen Bermögen. Und es follen biefe Worte, die Sch bir beute gebiete, in Deinem Bergen fein. Und bu follft fie einschärfen beinen Rindern und bavon reden, wenn bu sigest in beinem Saufe und wenn bu geheft auf bem Wege und wenn bu bich hinlegft und wenn bu aufstehft. Und bu follft fie binden gum Wahrzeichen an beine Sand, und fie follen fein gum Dentbande zwischen beinen Augen. Und bu follft fie ichreiben auf die Pfoften beines Sauses und an beine Thore.

nin Und es wird geschehen, so ihr höret auf meine Gebote, die Ich euch heute gebiete, den Ewigen, euren Gott zu sieben und ihm zu dienen nit eurem ganzen Herzen und eurer ganzen Seele, so werde Ich den Regen eures Landes geben zu seiner Zeit, Frühregen und Spätregen, daß du einsammelst

Wer nicht mit מְיָם betet, sagt bieses:
(אַל מַלָּדְּ נָאָמַן:)

שְׁמֵע יִשְׂרָאֵל יְהוְה אֶלֹהֵינוּ יְהוְה ׁ אֶּהֶר: בָּרוּךְ שֵׁם בָּבוֹר מַלְכוּתוֹ

לעולם ועד:

וְאָהַבְּתְּ אָת יְהֹוָהְ אֶלֹהֶּרְ בְּכְלֹ־קְּבְבְּךְ וּבְכֶּרֹ בַּפְּשְׁךְ וּבְכָלֹ־מְאָדֶרְ וְהִיּוּ הַדְּבְרִים הְאֵלֶה אֲשֶׁר אָנֹכֵי מְצִּוְּךְ וְבְּנֶיְדְ וְדִבּּרְתְּ בְּטְ בְּשִׁבְּתְּךְ וְבְּיֶּיְהְ וְדִבּּרְתְּ בְּטְ בְּשִׁבְתְּךְ וְבְשֶׁכְבְּקְוֹיִ וְלִישְׁנְתְּחְ בְּיִוֹ צִינִיְדְ וִּבְּרָתְּ בְּטְ בְּשִׁבְתְּךְ בְּיִוֹתְדֹ וּבְּלָתְנְקְרִי בְּיִּתְּרְ בְּיִוֹתְר בִּיתָּךְ וּכְתַבְתְּחְ צַלִּי מְוֹוֹת בִּיתָּךְ וּכְתַבְתְּחְ צַלִּי

וְהָיָה אִם־שָׁמֻע תִּשְׁמְעוּ אָת־מִצוּתִי אֲשֶׁר אִגְּכְּ מְצַנָּה אֶתְכָּם הַיִּנִם לְאִהֲכָּה בְּכָּת־-תְבַבְּכָם נְפְשְׁכֵם: וְנְתַתְּיֻ מְמַר־ נַפְשְׁכֵם: וְנְתַתְּיַ מְמַר־ נַפְשְׁכֵם: וְנְתַתְּיַ מְמַרּ נַפְשְׁכֵם: וְנְתַתְּיַ מְמָרִ bein Getreide und beinen Moft und bein Del. Und ich werde Gras geben auf beinem Felde für bein Bieh, und du wirft effen und fatt werden. Bütet euch, daß nicht euer Berg bethört werde und ihr abweichet und fremden Göttern dienet und euch vor ihnen bücket, und über euch der Born des Ewigen erglühe, daß er verschließe den Simmel, daß fein Regen fei, und der Erdboden nicht gebe fein Gewächs, und ihr bald umfommet, weg aus dem schönen Lande, das der Ewige euch giebt. - Und ihr follt diese meine Worte euch zu Bergen nehmen und zu Gemüthe, und fie binden als Wahrzeichen auf eure Sand, und fie feien jum Dentbande zwischen euren Augen. Und lehret fie euren Kindern, davon ju reden, wenn du sikest in beinem Hause und wenn du geheft auf dem Wege und wenn du dich hinlegst und wenn du aufstehst. Und schreibe fie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Thore. Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer Kinder auf dem Erdboden, den der Ewige geschworen euren Vätern, ihnen zu geben, - wie

die Dauer bes himmels über ber Erde.

ויאמר Und der Ewige sprach zu Moscheh also: Rede zu den Kindern Jisrael und sprich zu ihnen, daß fie fich Schaufäben machen an die Zipfel ihrer Rleider für ihre Geschlechter und follen an die Schaufäben des Zipfels eine purpurblaue Schnur anfeten. Und bas fei euch zu Schaufäben, daß, wenn ihr fie ansehet, ihr euch erinnert aller Gebote bes Ewigen und fie thuet, und nicht umberfpähet nach eurem Berzen und nach euren Augen, benen ihr nachbuhlet: damit ihr euch erinnert all meiner Gebote und fie thuet, und ihr heilig feiet eurem Gotte. Ich bin der Ewige, euer Gott, der Ich euch herausgeführt habe aus dem Lande Mizrajim, euch ein Gott zu fein, Ich, ber Ewige euer Gott.

nen Wahr 'ift es und zuverlässige Gewißheit dies alles
und für uns bindend. Denn Er ist der Ewige, unser Gott,
und Keiner außer ihm, und
wir sind Jisrael, sein Bolt. Er ist es, der uns befreiet
aus der Hand der Gewaltלָהֶבֹּ בִּימֵי הַשְּׁמֵנִם עַרֹּ'-האַרִץ:

פתיל תכלת

אֶפֶת וָאֱפוּנָה כָּל־זֹאת וְכַוְם עָבִדינוּ כִּי הוּא יְיָ אֶלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלְתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עִפוֹ: הַפּוֹבֵנוּ מִיַּד מְלָבֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ

herren, unfer Rönig, ber uns löset aus der Hand aller Thrannen; ber Allmächtige, ber es unsertwegen heimkommen läffet unseren Widersachern und der Lohn zahlt all den Feinden unseres Lebens; der Gewaltiges vollbringt, nicht zu ergründen, und Wunder un= gahlbar; ber uns erhalt am Leben und nicht wanken läffet unfern Fuß; der uns treten läßt auf die Söhen unserer Feinde und aufrichtet unsere Kraft über all unfre Saffer; der für uns Wunder und rächende Bergeltung geübt an Pharaoh, Zeichen und augen= fällige Werfe am Boden der Söhne Chams; der schlug in feinem Grimme alle Erftgebornen Migrajims und hinaus= führte sein Bolk Jisrael aus ihrer Mitte zu ewiger Freiheit; der hindurchleitete feine Rinder burch bas gefpaltene Schilfmeer, ihre Verfolger und ihre Feinde in die Tiefen verfentte Er. Und es faben feine Rinder feine Stärke, gaben Lob und fangen Preis feinem Namen, und feine Berrschaft mit willigem Bergen nahmen fie auf sich. Mioscheh und die Kinder Jisraels stimmten Dir an ein Lied mit großer Freude, und fie Alle sprachen:

m "Wer ist wie Du unter

מָבַּף כָּל־הֶעָרִיצִים: הָאֵל הַנְפְרָע לְּנוּ מִצְרֵינוּ וְהַמְשַׁלֵם נְמוּל לְכָלֹ־אוּיְבִי נַפְשׁנוּ: הַעשָה גְּרֹרְוֹת אַר־אֵין חַכֶּר וְנִפְּּכָּאוֹת עַר־אַין מִסְפָּר: הַשְּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְרֹא־נַתַן לַפוֹם רַגְלֵנוּ: הַפַּדְרִיכֵנוּ עַר־בָּמוֹת אֹיְבֵינוּ וַיְּרֶם בַּרְנֵנוּ עַרִּ-בָּר־שֹנְאִינוּ: הַעשַׁה לַנוּ נִפִּים וּנַקַמָּה בַּבַּרעה אותת וּמוֹפָּתִים בָּאַרָמָת בְּנֵי חָם: הַמַּבֶה בָּצַבְרַתוֹ כַּלֹּ־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיוצא אָתְיעמוֹ יִשְׂרָאַר מָתוֹכֶם לְחֵרוּת עוֹכֶלם: הַפַּוֹעבִיר בָּנָיו בֵּין נִּוְרֵי וַם־ סוף אֶת־רוֹרְבֵּיהֶם וָאֶת־ שוֹנְאֵיהֶם בַּתְהוֹמוֹת מִבֶּע: וָרָאוּ בָנָיִו נְבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ: וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קַבְּלוּ, ַעֻלֵיהָם. משֶׁה וּבְנֵי וִשְׂרָאֵל לְךְּ עָנוּ שִׁירָה בָּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כַכְּם. מִיבַמבֶּה בַּאֵלָם

den Gewaltigen, Ewiger! wer, wie Du, verherrlicht in Heilig= feit, erhaben in ruhmvollen Werken, Wunder ichaffend?"—

מלכותך Dein Walten sahen Deine Kinder, Du, der das Meer gespalten vor Moscheh., Dies ist mein Gott!" huben sie an, und sprachen:

" "Der Ewige wird regieren immer und ewig!"

תאמר Und es heißt: "Denn befreiet hat der Ewige Jaakob und ihn erlöfet aus der Hand bes Stärkeren." Gelobt feist Du, o Ewiger, der Jisrael erlöfet hat.

השכיבנו Gieb, baß wir uns hinlegen, Ewiger, unser Gott! gum Frieden, und lag uns wieder aufstehen, unser König! jum Leben, und breite über uns Deines Friedens Relt und leite uns im Rechten mit autem Rathe von Dir, und hilf uns um Deines Namens willen, und schirme uns, und wende von uns Feind und bose Krankheit, Schwert und Noth und Sorge, und entferne jeden hinderer aus unserem Untlige und unferem Rücken, und im Schatten Deiner Fittige birg uns! Denn Du, o Gott. unfer Süter und unfer Retter bist Du; benn ein Gott, ber gnädig und barmherzig waltet יְהוָדה מִיבְּמֹכְדה נֶאְדְר בַּקְּדֶשׁ נוֹרָא תְהַלֹּת עשׁה בָּלֶא:

מַלְכוּתְדְּ רָאוּ בָנֶידְּ בּוֹמְע יָם לִפְנֵי משָׁה זֶה אֵלִי עָנוּ יימרי

יְיָ וִימְלֹךְ לְעַלֶּם וְעֶר: וְנֶאֱמֵר כִּי־פְּרָה וְיָ אֶתּר יַצֵּקָב וּנְאָרוֹ מִיַּר חָזֶק מִפֶּנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה וְיִ נְאַל יִשְׂרָאֵל:

הַשְּׁכִּיבֵנוּ יִיְ שֵּׁרֹבֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִיבֵנוּ מַלְבֵּנוּ לְחָיִם וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ מַלְבֵּנוּ שְׁרֹוֹמֶךּ וְתַּלְנֵנוּ בְּעַצְה מוֹבָה מִלְפְנֵיךּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעוֹ שְׁמֶךּ וְהָנוּ בַּעֲבֵנוּ וְהָבֶר מֵעְלֵינוּ אוֹב בְּעַבנוּ וְהָבֶר וְרָעָב וְיְגוֹן וְהָמֵר וּבְצֵל כְּנְפֶּיךּ תַּסְתִירֵנוּ כִּי אַל שוֹמְרנוּ וּמַאִילֵנוּ אָתָה בִּי אַל מֶלֶךְ חַנוּוּן וְרַחוּם בְּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּוּן וְרַחוּם אָתָה וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ bist Du. Und wahre unsern Ausgang und unsern Eintritt zum Leben und zum Frieden von nun an bis in Ewigkeit. Und breite über uns Deines Friedens Zelt! Gelobt seist Du, Ewiger, der das Zelt des Friedens breitet über uns und über sein ganzes Volk Jisrael und über Jeruschalajim.

חקעו Blaset am Neumond den Schosar, am Mondbeginne für den Tag unseres Festes; denn eine Satzung für Fiszael ist es, eine Gebühr für ben Gott Zaakobs.

ארני D Herr! öffne meine Lippen, und mein Mund verfünde Dein Lob!

Gelobt feist Du, Ewiger, unfer Gott und Gott unferer Väter, Gott Ubrahams, Jizschafs und Jaafobs, Allmächtiger, Großer, Gewaltiger und Erhabener, höchster Gott, der in Güte Gnade erweiset und dem Alles eignet, der gedenket der frommen Werke der Wäter und den Erlöser bringen wird ihren spätesten Abkömmlingen, um seines Namens willen, in Liebe.

Gedenk' unfer zum Leben, Herr, der will, daß

לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעֵד עוֹלָם. וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סָבֵת שְׁלוֹמֶךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יִי הַפּוֹרֵשׁ סָבֵת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל בָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵלֹ וְעַל יִרוּשַׁלֵם:

תּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שופֶר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ בִּי חֹקְלְישִׁרְצֵׁ הוֹא מִשְׁפָּט לֵאִרהֵי יַעַקֹב:

חצי קריש.

אָדֹנָי שְׂפָתֵי הִפְּי יַנִּיד אָדֹנָי שְׂפָתִי הִפְּי יַנִּיד

בְּרוּךְ אַתָּה וְיָ אֱלֹהֵינוּ וַאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְּחָקוֹאלֹהִי יַעַקֹב הָאֵל הַנְּדוֹל הַנְּבוֹר וְהַנוֹנְא אֵל עָלְיוֹן גוֹמֵל הַסְרִים פוֹבִים וְלְנֵה הַכּּל וְזוֹכֵר חַסְהֵי אָבוֹת וּמֵבִיא נוֹאֵל לִבְנֵי בְנִיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זָבְרֵנוּ לְחַיִּים ּ מֶלֶךְ

wir leben, und schreibe uns in das Buch des Lebens, um Deinetwillen, Gott, ewiglebender

Retter und Schirm! Gelobt feist Du, Ewiger, Schirm des Abraham!

Ann Du bist mächtig in Ewigkeit, o Herr! Du belebest die Todten, stark, um stets zu helfen —

ber die Lebenden in Gnaden erhält, die Todten belebt in großer Barmherzigsteit, die Fallenden ftützt und die Kranken heilt, die Gefeselten löst und seine Treue bewährt den im Staube Schlafenden. Wer ist wie Du, Herr mächtiger Thaten, und wer ist Dir ähnlich, König, der tödtet und wieder belebt und sprossen lässet das Heil?

'v Wer ist wie Du, Vater bes Erbarmens, der gedenket seiner Geschöpfe zum Leben in Erbarmen?

jenn Und Du bift zwerläffig, daß Du beleben wirft die Todten. Gelobt feist Du, o Ewiger, der die Todten belebt.

nnn Du bist heilig und Dein Name ist heilig, und Heilige an jedem Tage preissen Dich ewiglich.

הַבַּץ בַּהַיִּים.וְכָתִבַנוּ בספר החיים. לְבָּעַנִרְ אֵלֹהִים חַיִּים: מֵלְךָ עוֹוֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְנֵן. בָּרוּךְ אַתְּה וְיָ מְנֵן אַכְרָהָם: אַתָּה גָּבּוֹר לְעוֹלֶם אַרֹנֵי מַחַיָּה מֶתִים | אַתַּה רַב לָהוֹשִׁיעַ. מְכַלְבֵּר חַיִּים בַּחֶפַר מָחֵיָה מָתִים בַּרַחֲמִים רָבִים סוֹמֵך נוֹפַלִים וְרוֹפֵא חוליםופתיראַסוריםופְקוּם אַמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר: מִי במוד בעל גבורות ומי הומה לַדְּ מֶלֶדְ מִמִית וּמָחַיָּה וּמַצָּמִיחַ יִשׁוּעָה: מי במוד אב הַרַחַמִים.זוֹכַריִצוּרִיו לחוים ברחמים:

וְנָאֱמֶן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מָתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יָיִ מְחַיֵּה הַמְּתִים:

אַתָּה כְּרוֹשׁ וְשִׁמְדְּ כְּרְוֹשׁ וּכְרוֹשִׁים בְּכָלֹ־יוֹם יְהַלְּלוּףְ פּלֹה:

"Berrschen wird der Ewige für alle Zeit, bein Gott, Rijon, in alle Geschlechter. Sallelnjah!"

Heilig bift Du, und furchtbar Dein Name, und kein Gott außer Dir, wie geschrieben steht: "Und erhaben ist der Gott der Schaaren im Gerichte und der heilige Gott geheiligt in Gerechtigkeit." Gelobt feist Du, Ewiger, heiliger König!

ann Du hast uns erkoren aus allen Völfern, uns geliebt und an uns Gefallen gehabt, uns erhöhet über alle Rungen und uns geheiliget durch Deine Gebote und uns nahe getracht, unser König, Deinem Dienste und Deinen Namen, den großen und heiligen, über nns genannt.

> wird diefes eingeschaltet. Um Ausgang bes Sabbath

ותודיענו Du hast uns, Ewiger, unfer Gott! fund gethan Deine beilvollen Borichriften, und uns gelehrt, auszuüben bie Sagungen Deines Willens. Du haft uns, Ewiger, unfer Gott! gerechte Borfchriften und eine mahrhafte Lehre ו לעולם אל הַלְלוּיַה:

קרוש אתה ונורא שְּבֶּך וְאֵין אֶלוֹהַ מְבַּרְעָדֵיך. בַבַּתוּב בַּמְשָׁפַט. וַהַאֵּר הַקַרושׁ נִקְרַשׁ בַּצַדַקה. בַרוּךְ אַתַּה יַ הַמֶּקֶר הַקּרוש:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מָכַּרֹי--הַעַמִּים אָהַבָתַ אוֹתַנוּ. וָרָצִיתַ בָּנוּ וְרוֹמַמְתַנוּ מָבֶּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וָקְדַּשְׁתַנוּ בָּמִצְוֹתֵיףּ. וְקַרַבְתָּנוּ מֵלְבֵנוּ לַעַבוֹרָתֶדּ. וְשִׁמְדְּ הַנָּרוֹל וָהַקָּרוֹשׁ עַבִּינוּ קַרַאתַ:

ונַתּוֹדִיעַנוּ יָיַ אֱלֹהַינוּ אָת־ מִשְׁפָּטֵי צִּדְקֶךְוַתְּלֵפְּדֵנוּ לַעֲשׁוֹת חָקֵי רָצוֹנֶךּ. וַהְּהָוֹ־לָנוּ יָיָ צֵלֹהֵינוּ מְשָׁפָּמים יִשָּׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת

ertheilt. Beflimmungen und Gebote boll Gegens, und uns ju Theil werden laffen Beiten froher Festes: luft und heilige Feiertage und Refteegeiten freudiger Erhebung. Du haft uns beschieden die Gabbathweihe und Festverherrlichung und feierliche Quft, und unterichieben. Ewiger, unier zwischem Beiligem und Gemeinem, zwischen Licht und Finsterniß, Sisrael und ben Bolfern, fiebenten Tage und ben fechs Werktagen. Die Seiliafeit bes Sabbaths und des Testtages haft Du von einander unterschieden und den fiebenten Tag vor den fechs Werktagen geheiliget. Go haft Du abgesondert und geheiliget Dein Bolf Jisrael mit Deiner Beiligung.

geben, Ewiger, unfer Gott! in Liebe diesen Tag des Gedächtniffes, den Tag des Bofaunenschalls, eine heilige Berufung zur Erinnerung an den Auszug aus Mizrajim.

unferer Bäter! Laffe aufsteigen und vor dich fommen, zu Dir gelangen und dir dorft Auge treten, in Wohlgefallen von Dir gehört, in Obhut genommen und gedacht werden unfer Gedächtniß und unfer Gefchick und das Gedächtniß unferer Bäter und des Gefalbten, des Sohnes Davids, Deines Knechtes, und Jeruschalajims, Deiner heiligen Stadt, und Deines ganzen Bolkes, des Hauses

קְּקִים וּמִיְצִית מוֹבִים וַמִּנְחִילֵנוּ זְּמָצִּי שָׁשוֹן וּמוֹעֲדֵי לְדָשׁ וְהַנֵּי וּבְבוֹד מוֹעֵד וַהְנִינַת הָרָגֶל. וּבְבוֹד מוֹעֵד וַהְנִינַת הָרָגֶל. לְחַלבִּין מִוֹר וְחַשֶּׁךְ בֵּין לְדָשׁ לְעִמִים בִּין יוֹם הַשְּׁבִינִי בִּין לְדָשׁ יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשֵׁשֶׁת שַׁבָּת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשֵׁשֶׁת שַׁבָּת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשֵׁשֶׁת שַׁבָּת הַפְּעֲשֶׂה לְדִּשְׁה, בִּין לְדָשְׁת שַׁבָּת הַפְּעֲשֶׂה לְדִּיִּי מִשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְּבָּת שַׁבָּת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְּׁשָּׁת שַּבָּת הַפְּעֲשֶׂה לִבְּיִּלְהָת בִּין יִשְּׁרָבֵּי הַבְּיִנְיִם וּמִבְּיִתְיּה בִּיוֹלְהָת בְּיַבְּיִּתְּהָ בִּין הַבְּיִבְיִּים וּמִבְּיוֹת מוֹבִים וַהְּבִּינִים וַבְּבִּילְיָה, וְבְּבֵּילְ הַבְּיִנְיִים וּמְבְּיִבְּיִּים בִּיוֹים מוֹב הַבְּבַּלְּהָ, וְלְבָּישְׁה שָׁבָּת יִם הְשְּׁבִיעִי מְשְׁבָּיוֹ בְּיִבְּיִּתְּהְיִּבְּיוֹ בְּבְּיִבְּיִים בִּיוֹים בִּיִּבְּיִבְיּים וְּמַבְּיִים בְּיִבְּיִבְּיִם בְּיִּבְּיִבְּיִּם הָּיִּבְּיִבְּיִּה מִּבְּיוֹ בְּבִּינְיִים בְּבִּיּבְיּים וְּבִּבְּיִים בְּיִּבְיִבְּיִים בְּיִּבְּיִים בִּיוֹנְתְּיִבְּים בְּיִּבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִבְּים בְּיִּבְּיוֹת בִּיוֹים בִּיוֹבְייִים בְּיִבְּיוֹים בִּיוֹים בִּיִּבְּיִים בְּבִּילְים, וְבִּבְּישְׁהָּי הַּבְּיוֹם וּמִבְּים וּמִּבְיים בְּיִּבְּיוֹבְּים בְּיִים בְּבִּילְים, וְבִּבְּיִילְה, בִּיוֹים בִּיוֹים בְּיִּבְּיים בְּיִּבְיּים בְּיִּים בְּיִּבְּיִים בְּיִים בְּיִּבְּיים בְּיִּים בְּיִּבְּיִים בּיּים בְּיִים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים וּמְבְּיִים בְּיִים וּבְּיִילְּבִיּים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּבְּייִילְבִים בְּבְּיוֹב בְּיוֹבְיים בְּבְּיים בְּיִים בּּבְּיוֹבְייִים בְּבְּיבְּים בְּיִבְּיוֹים בְּיוֹבְייִים בְּיִים בְּבְּיוֹים בְּיִיוֹילְבִיי בְּיִים בְּבְּיִבְּיים בְּיִים בְּיִייְבִּים בּיוֹים בּיוֹים בְּיוֹבְיים בְּיִים בּּבְּיוֹים בּיוֹבְיים בְּבְּיִים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בְּבְּיים בְּיִּבְיים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּיוֹבְיבְּים בְּבְּיבְים בְּיוֹבְיבְּים בְּבְּיִּים בְּבְּים בְּבְּיבְּבְיים בְּיִּבְיבְּיבְּיבְּים

וַתִּתֶּןלְנוּ יְיֵ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהַכְּה אֶתִיוֹם הַוֹּכְּרוֹן הַוֶּה. יוֹם תְרוּעָה מִקְרָא־לְּדָשׁ זֵכָרלִיצִיאַת מִצְרָיִם: זֵכָרלִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ יַעֻלֶּה וְיָבָא וְיַנִּיִע וְיֵבְאָה וְיַרְצָה וְיִשְׁמִע וְיִפְּכֵּך וְיִזְכֵר זְכְרוֹנֵנוּ וּפִּקְדוֹנֵנוּ וְיִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן־ דְּוַד עַבְּדְּףּ וְזִכְרוֹן יְרוּשְׁצַיִּם עִיר בְּוְשֶׁדְּ, וְזִכְרוֹן בְּלֹ־ עִמְּדְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךְ עַמְּדְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךְ

Risraels, zur Rettung und jum Guten, zur Suld und Gnade, jum Erbarmen, Leben und Frieden an diejem Tage des Gedächtniffes. Gedent' unfer, Ewiger unfer Gott! an ihm zum Guten, und verhänge über und an ihm gum Gegen, und hilf und an ihm zum Leben. Und um bes Wortes willen, das Beil und Erbarmen verheißt, fei und mild und anadia, underbarme Dich unfer und hilf und! Denn ju Dir schaut unfer Aluge: denn ein Gott und Berr, erbarmungs= und huldreich bift Du.

Unier Gott und Gott unserer Bäter! D regiere über die gange Welt in Deiner Berrlichfeit und erhebe Dich über die gange Erde in Deinem Glanze und strahle auf in der Pracht der Hoheit Deiner Majestät über alle Bewohner Deines Erdenballes, und erfennen möge jegliches Geschöpf, daß Du es geschaffen, und erfahren jegliches Gebild, daß Du es gebildet, und fpreche Alles, mas Odem hat in jeiner Naje: Der Ewige, der Gott Jisraels, ift König, und fein Reich waltet über Alles. Beilige uns durch Deine Gebote und laß unfer Theil fein Deine Lehre, fättige uns von Deinem Gute und erfreue uns durch לפליטה לטובה לחוול הסד וּלְרַחַמִים לְחַיִים וּלְשָׁלוֹם ביום דַּיָּבֶרוֹן הַיָּה: זֶכְרֵנוּ יָיַ אַלהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָּקְדֵנוּ בו לברבה. והושיענו בו לְהַיִּים. וּבְרָבֵר יְשׁוּעָרה וַרַבַּמִים חוּם וְהַנֵּנוּ וְרַהַם עַלֵינוּ וָהוֹשִׁיענוּ בִּי אַלֵיךְ עינינו. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן ורַהוּם | אַתָּה:

אַלהַינוּ וַאלהֵי אַבוֹתִינוּ. מְלוֹךְ עַל בֶּל־הָעוֹלָם בְּלִוֹ בּּבְבוֹדֶךּ. וְהִנְּשֵׂא עֵל בָּל־ הַאָרֶץ בִּיֹלְרֶדְּּ וְהָוֹפֵע בַּהַדֵּר נְאוֹן, עָוָדּ עַל כְּל־ישְׁבֵי תבלארגף:וְוַדֵע כָּל־פָּעוּל בִּי אַתָּה פְּעֵלְתּוֹ. וְיָבִין בָּל־ יָצוּרָ כִּי אָתָה יָצַרְתוּ. וְיאמַר ון אַלהי יִשְׂרָאֵר וּמַלְכוּתוֹ בַּבֹּל מַשֶּׁלֶה: לַנַּ מַּנְוּ בְּמִצְוֹתֵּיךְ וְתַּן חַלְבַונוּ בְּתוֹרָהֶדּ. שַׂבְּצֵנוּ מפובה ושפהנו בישועתה

Deine Gülse, und läutre unser Herz, Dir in Wahrheit zu dienen; denn Du, o Gott, bist
wahr, und Dein Wort ist wahr
und ewig bestehend. Gelobt sei
Du, Ewiger! König über die
ganze Erde, der heiligt Jisrael
und den Tag des Gedächtnisses.

Tur Laß Dir wohlgefallen, Ewiger, unfer Gott, Dein Bolk Jisrael und fein Gebet, und führe zurück den Tempeldienst in Deine heiligen Hallen, und die Feneropfer Jisraels und sein Gebet in Liebe nimm an mit Huld, und zum Wohlgefallen stets vor Dir sei der Gottesdienst Jisraels, Deines Bolkes.

חחונה Und schauen mögen unfre Augen, wenn Du zurücksehrst nach Zijon in Barnıherzigkeit. Gelobt sei Du, Ewiger, der zurückvingen wird seine Herrlichkeit nach Zijon.

Wir danken Dir und bekennen, daß Du bift der Ewige unser Gott und unserer Bäter Gott auf immer und ewig. Hort unsers Lebens, Schild unsers Heiß bift Du durch alle Geschlechter. Wir danken dir und verkünden Dein Lob für unser Leben, das gegeben ist in Deine Hand, wegen unserer Seelen, die Dir sind anvertraut, und wegen Deiner Wunder, die

וְשַׁתֵּר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךְ בָּאֲמֶתּ כִּי אַתְּדֹּה אֱלֹתִים אֱמֶתּ וּרְבָּרְךְ אֱמֶת וְכַיְם לְעֵד: בְּנִיךְ אַתְּה וְיָ מֶלֶךְ עַל בְּלֹּ הַאָּרֶץ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַוּבְּרוֹן:

רְצֵה יִי אֱלֹהֵינוּ כְּעַמְּךְּ יִשְּׂרָאֵל וּבְתְּפִלְּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָאֲבוֹרְהֹלְּרְבִירבִּיתֶךְּ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִּלְּתְם בְּאַהֲבָה תְּכַוְבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן הָמִיר עֲבוֹרֵת יִשְׂרָאֵ עַמֶּךְ:

וְהֶחֶטִינָה צֵינֵינוּ בְּשׁוּבְדְּ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ צִּתְּה יִי הַפַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן: מוֹדִים צֵּנְחְנוּ לְדְ שָׁצִתְּה מוֹדִים צֵּנְחְנוּ לְדְ שָׁצִּתְה אַכוֹתֵינוּ לְעוֹלְם וְצֶד. צוּר מַנֵינוּ מְנֵן יִשְׁצֵנוּ אַתְה הוּא לְרוֹר וְדוֹר. נוֹדָה לְדְ וּנְסַבּּר הְהַלְּתָּךְ עַלְ־נִשְׁ מוֹ תִינוּ הַבְּּלְדְרוֹת לְדְ וְעַלִּינִיּם בְּמְסוֹרִים הַבְּּלְדְרוֹת לְדְ וְעַלִּינִיּהְ an jedem Tage uns geleiten, und wegen Deiner unvergleichzlichen Thaten und Gnadenzbezeigungen zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, Allgütiger! denn nicht geht zu Ende Deine Barmherzigkeit, — Du Allerzbarmer! denn kein Aufhören kennt Deine Halb. Von jeher hoffen wir auf Dich.

und für dies Alles fei gesegnet und erhoben Dein Name, unser König, beständig

auf immer und ewig.

vollen Leben alle Genoffen Deines Bundes!

danke Dir ewiglich, was lebt, banke Dir ewiglich, und rühemen möge es Deinen Namen in Wahrheit, o Gott, Du unfer Schutz und unfer Beiftand ewiglich. Gelobt fei Du, Ewiger! Allgütiger ist Dein Name, und Dir ist es schön bankendes Bekenntniß abzuslegen.

Diw Laß Fülle des Friedens für immer kommen über Fisrael, Dein Bolk; denn Du, o König, bift Herr alles Friedens! Und laß es Dir wohlsgefällig sein, zu segnen Dein Bolk Fisrael zu jeder Zeit und Stunde mit Deinem Frieden. שֶׁבְּכֶל־יוֹם אָפְנוּ וְאֵל־ נְפְּרָלֹיוֹם אָבְּנְ וְמִוֹבוֹתֶיִּךְ שֶׁבְּכָרֹ-אֵת עֶרֶב וְבֹּכֶּרְ וְצְהָּרָיִם. הַפוֹב בִּי לֹא־כְלוּ רַחֲמֶיךְ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־ תַמּוּ חֲסְרֵיךְ. מֵעוֹלָם לְוִינוּ לַךְ:

וְעַל־בָּלָּםיִתְבָּרַדְּוִיתְרוֹמֵם שִׁמְדְּ מֵלְבֵנוּ תָּמִיד לְעוּלָם וָעֵר:

וֹכְתוֹב לְחַיִּים מוֹבִים בָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךְ:

וְכַלְ הַחַיִּים יורוּךְ פֶּלְה וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךּ בָּאֲמֶתּ הָאֵל יְשוּעָתֵנוּ וְעָזְרָתֵנוּ סֶכְה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹב שִׁמְךְּ וּלְךְּ נָאָה לְהוֹדוֹת: שִׁמְלֹית כר יול-ייייבער

שׁלום רב על־יִשְׂרָאֵל עַמְּדְּ תְּשִׁים לְעוֹלֶם כִּי אַתְּה הוא טֶלֶדְ אָדוֹן לְכָל־ הַשְּלוֹם. וְטוֹב בְּעִינֶיךְּ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּדְ יִשְׂרָאֵל בְּבֶל־עֵת וּבְכָל־שְעָה בִּשְׂלוֹמֶךְ: bens, Segens und Friedens und gefegneter Erhaltung möge unfer gedacht und wir darin eingezeichnet werden, fo wie Dein ganzes Volk, das Haus Fisraels, zu gefegnetem Leben und zum Frieden. Gelobt fei Du, Ewiger, der erschafft den Frieden.

אלהי Mein Gott! Bewahre meine Runge por Bofem, und meine Lippen, daß fie nichts Trügliches reben. Denen, Die mich ichmaben, lag meine Seele ichweigen, und gleich bem Staube fei fie bemüthig gegen Alle. D öffne mein Berg burch Deine Lehre, und beinen Geboten eile meine Seele nach. Und aller berer. die gegen mich Bofes finnen, Rath und Anschlag gerftore, und vereitle ihr Ginnen. Thue es um Deines Ramens. um Deiner Rechten. um Deiner Beiligfeit, um Deiner Lehre willen. Auf daß Deine Lieblinge gerettet werben, hilf mit Deiner Rechten und erhöre mich! Mögen wohlgefällig fein meines Mundes Worte und meines Bergens Sinnen bor Dir, Ewiger, mein Sort und Erlofer! Der Frieden ftiftet in feinen . Soben, Er laffe malten Frieden über uns und über gang Risrael Darauf fprechet: Umen!

יהני Mög' es Dir wohlgefällig sein, Ewiger, unser Gott und Gett unserer Läter, daß erbauet werde

בְּכֵפֶר הַיִּיםבְּרְכְה וְשָׁלוֹם וְפַרְנָסְה מוּכְה נִוְּכֵר וְנִכְּתֵב לְפָנֶיךּ. אֲנַחְנוּ וְכָלֹּ עַמְּךְ בִּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים מוֹבִים וְלְשָׁלוֹם.בְּרוּךְאַתְּה וְיִ עִשֵׂה הַשְׁלוֹם:

להַי נצור לְשוֹנִי מֵרע בּירע וּשְׂבָתִי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וּלְמִקּלְלֵי נָפִשִּׁי תִדּוֹם וָנַפִשִּׁי כַּעָפָר לַכֹּל הַתָּנָה. פַּתַח לָבָּי בַּתוֹרֵתֵדְּ וּבַמַצַוֹתֵיה הַרְדוֹף נַפַשִׁי. וַכֹל הַחוֹשָׁבִים עַלַי רָעָה מְהַרָּה הָפַר עַצָּתָם וַקַלָקל מַחַשַׁבַתָּם: עַשַּה לְמַעוֹ שְׁמֶּךְ. עַשֵּׁה לְמַעוֹ יִמִינַהְ עשה לפען קדשה העשה לפען תורתה: לפען וחלצון ודידיה הושיעה ימינה ועבני: יהיו לָרַצוֹן אָבָרַי פִּי וְהַנִיוֹן לְבִּי לְפָנֶיךּ יָיָ צוּרִי וְנֹאָלִי: עֹשֶׂה שַׁלוֹם בָּמָרוֹמֵיוּ הוּא יַעֲשֶׂה שַׁלוֹם עָלֵינוּ וִעַל כָּל־יִשִּׂרָאֵל וַאִמְרוּ אַמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיף יְיִ אֱלֹהֵינּוּ נאלהַי אֲבוֹתִינוּ שֶׁיִבְּנָה בֵּית bas heiligthum balb in unseren Tagen, und laß und an Beiner Lehre unser Theil haben. Dort wollen wir Dir bienen in Ehrsurcht, wie in ben Tagen ber Borwelt und in ben Jahren ber ältesien Zeiten. הַפְּלְהָּשׁ בִּמְהַרָּה בְּיָמֵינּ וְתֵּן הַלְּלֵנִּ בְּתוֹרֶתְהְ: וְשֶׁם נַעֲכָּדְהְ קַדְמֹנִיוֹת: וְעָרְכָּה לַיָּי מִנְּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלֶם כִּימֵי עוֹלָם וּרְשָׁנִים קַדְמֹנִיוֹת: פריש שלם.

םדר קדוש.

Bei öffentlicher Undacht ohne Unterschied.

בְּרוּךְ אַתָּה יִיְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶּךְ הָעוֹלָם בּוֵרֵא פְּרִי הַנְּבֶּן:
בְּרוּךְ אַתְּה יִי אֱלֹהֵינוּ מֶכֶּךְ הָעוֹלְּכֵּ אֲשֶׁר בְּחַר־בְּנוּ מִבְּל־עָם וְרוּמְטְנוּ מִבְּל־־ לְשׁוֹן וְּהְדְּשְׁנוּ בְּמִצְוֹתְיוֹ. וַתִּתְּן־לְנוּ יִיְ צֶּהִינוּ בְּאַהְבָה אֶת־יוֹם הַוֹּבְּרוֹן הַוֹּה. יוֹם תְּרוּעָה בְּקַרְא־לְּדָשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרִים. בִּי־בְנוּ בְּחַרְתְּוֹאוֹתְנוּ לְנֵדְ. בְּרוּךְ אַתְּה וְיִ מֶלֶךְ עַל־ בְּלֹּרְתְּוֹמוֹ לְנֵדְ. בְּרוּךְ אַתְּה וְיִ מֶלֶךְ עַלִּרְ בְּלֹּרְתְּוֹם הַוֹּבְּרוֹן:

מות מusgange bes Sabbaths werben biefe zwei ברכות auch gefagt. (בְּרוּךְ אָהָה יָיָ אֱלֹהַינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלֶם בּוֹרֵא מְאוֹרִי הָאֵשׁ:

בְּרוּדְ אָתָה יְיִ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶדְ הָעוֹלֶם הַמֵּבְדִּיל בֵּין לְּדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעִמִים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשׁשֶׁת יְמֵי הַמִּעשֶׁה. בֵּין לְּדְשַׁת שַבָּת לְּקְרָשָׁת יוֹם מוֹב הְבְּדַּלְת, וְאֶת־ יוֹם הַשְּבִיעִי מִשַּׁשֶׁת יְמֵי הַמָּעשֶׂה לְדְשִׁהָ, הְבִדְּלְתְּ וְלְדָשׁיִּ עִמְּךְ יִשְׂרָאֵל בִּקְרָשָׁתָךְ. בָּרוּךְ אַחָה יְיָ הַמֵּבְדִּיל בַּין לְּרָשׁ לְלְרָשׁיּ

בְּרוּךְ אַתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֵינוּ וְקִּיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמֵן הַזָּה:

עלינו Uns lieat es ob, זע verherrlichen den Herrn des Alls, die Chre zu geben dem Schöpfer ber Welt, daß Er uns nicht hat fein laffen wie bie Bölfer der Erde und uns nicht gleichgestellt ben Geschlechtern des Erdbodens, daß Er unser Theil nicht gleich gemacht dem ihren und unser Loos dem ihrer Schaaren. Wir beugen das Anie und bucken uns und bekennen vor dem Könige, dem Weltenkönige, dem heiligen, gelobt fei Er, daß Er ausgespannt die Simmel und gegründet die Erde, und feiner Berrlichkeit Sit ift im himmel broben und der Thron seiner Allmacht in den höchsten Söhen. Er ift unser Sott, Reiner fonft; in Wahrbeit Er unser Rönig, Niemand außer ihm, wie geschrieben steht in feiner Lehre: Und du follst heut erkennen und es dir zu Gemüthe führen, daß der Ewige der mahre Gott ift, im himmel oben und auf der Erde hienieden, Reiner fonft!

by Darum hoffen wir auf Dich, Ewiger, unser Gott!

עַלֵינוּ לִשַׁבֶּחַ לַאַרוֹן הַכּּל לָתֵת נְּדְלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שׁלֹא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת וַלֹא שָׂמַנוּ בְּמִשְׁפְּחוֹת הָאַדְמָה. שֶׁלֹא שָׂם חֶלְבֵּנוּ בָהֶם וְגֹרֶלֵנוּ בְּכַל־הַמונָם: וַאַנַחָנוּ כֹּרָעִים וּמִשְׁתַּחַוִים ומודים לפני מֶלֶדְ מַלְבִי הַמְּלַכִים הַקַּרוֹשׁ בַּרוּךְ הוּא. שהוא נופה שבים ויופר אָרֶץ וּמוֹשַׁב יָקרוֹ בַּשְּׁמַיִם מִפַעל וּשְׁבִינַת אָזוֹ בְּנָבְהֵי מְרוֹמִים: הוֹא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֶמֶת מַלְכֵנוּ אֶפֶּס זוּלָתוֹ. כַּבְּתוּב בְּתוֹרָתוֹ. וְיָרַעָתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֱל־ לְבָבֶך כִּי יִי הוּא הָאֱלֹהִים בַשָּׁמֵים מִפַּעַל וְעַלֹּ־הָאָרֶץ בְּתָתַת אֵין עוֹד:

ארל-בּן נְבַנָּה לְּךְ יִי

bald zu schauen den Glanz Deiner Allmacht, daß Du wegräumest die Göken von der Erde und all die eitlen Wahn= gebilde gänglich tilgest, aufzurichten die Welt durch das Walten des Allmächtigen, und daß alle Rleischgebornen anrufen Deinen Namen, Dir quzuwenden all die Frevler der Erde, daß erfennen und ein= fehen alle Bewohner des Erdenrundes, daß Dir fich beugen muffe jedes Rnie, ichwören muffe jegliche Zunge. Bor Dir, o Ewiger, muffen fie niederfnien und hinfinfen und der Berrlichfeit Deines Namens den Breis bringen und fie Alle auf sich nehmen das Joch Deiner Berrichaft, daß du über fie herrschest bald, auf immer und ewig. Denn Dein ift die Herrschaft, und in ewige Reiten wirst Du in Ehren walten, wie geschrieben fteht in Deiner Lehre: der Ewige wird herrichen auf immer und ewig. Und es heißt: Und der Ewige wird König fein über die ganze Erde; an jenem Tage wird der Ewige einzig fein und fein Name einzig.

אַלהינוּ לְרָאוֹת מְהֶרָה בְּתִפְּאֶרֶת אֲזֶּהּ לְהַעֲבִיר נָלוּלִיבּמָן־הָאָרֵץ.וִהְאֶלִילִים בַּרוֹת יַבַּרַתוּן. לְתַקּן עוֹלָם בָישָרוּקרָאוּבִשְּמֶדּ לְחַפְּנוֹת אַבֵּירוּ בֶּל־רִשְׁעִי אָרֵץ. יַבִּירוּ וַוַדעוּ בַּלּ־יוֹשָׁבֵי תַבַלּ בִּי לַךְ תִּכְרַע בֶּל־בָּרֶךְ תִּשְּׁבַע יָבֶרעוּוִיפּוֹלוּ וּוֹלְכבוֹד שִׁמְדְּ פַלכוּתַךּ וֹתִמִּרוֹדְ עַבִיהָם מְהַרָה לְעוֹלַם וַעֵּדֹּ: הַמַּלְכוּת שֵּׁכְּךְ הִיא בְּכָבוֹד. בַּבָּתוֹב בְּתוֹרָתֶד. ּיָיוֹיִפְלֹךְ לְעַלָּםְ וָעֶר: וְנֵאֲבֵּרָּ לְמֶלֶךְ עַר־בֶּרֹ-הַהוּא יַהְיֵה יָי אֶחָר וּשָׁמוֹ אַחַר:

קדיש יתום.

תפלת שחרית.

Lobgesang,

in welchem die 13 Glaubensartikel enthalten find.

יברל Gelobt fei der lebend'ge Gott, fein Preis foll hoch erglänzen,

Der ift und bauert: feine Beit fett feinem Dafein Grenzen;

Der einzig ift, wie einzig fonft Nichts in der Welt zu finden,

Und seiner Einheit Wesen nicht zu fassen, zu ergründen.

Er, ber nicht Körper und Geftalt, nicht faßt ihn Bilb und Zeichen;

Un seine Seiligkeit nicht kann der Menschen Sinnen reichen.

Beginn und Grund, und früher Er als alles Sein und Leben.

Der Urbeginn, ohn' Anbeginn Er felbst in seinem Weben.

Er ist der Herr der Welt, bezeugt in Allem, was Er schafft,

Die Fülle seiner Herrlichkeit und seiner Größe Kraft.

Aus seinem Gottesgeift ben Strom wollt' Er in Gnaben teil.n.

Auf die Erkornen, seinem Ruhm und seinem Dienft Geweihten.

שיר תהלה.

פן כי תנועות ויתר וכי תנועות ויתר וכי תנועות כדלת וכן כסונר, ובתוכו רצוף ייב העקרים.

יגדל אלהים חי וישתבח. נמצא ואין נת אל־מציאותוֹ: אָחָר וְאֵין יָחִיר כַּיִחוּדוֹ. נְעַלַם וְגַם אין סוף לאַחְדוּתוֹ: אין לו דמות הגוף ואינו גוף. לא נערד אַלַיו קַרְשַּׁתוֹּגֹּ קַּרְמוֹן לכלייהבר אשר נברא. ראשון ואין ראשות לראשותו: ומלכותו: שפע ַנְתָנוֹ אֵל־ וַתְבַּאַרתוֹ: לא

Und Keiner mehr in Jisrael als wie Moscheh erstand,

Er, ein Prophet, der Gott geschaut und wie im Bild erfannt.

Und seinem Volk hat Gott verlieh'n die Lehre, ewia wahr,

Durch seinen Berold, der bewährt in seinem Saufe mar.

Und Gottes Lehre mandellos

besteht in Ewiakeit,

Wird nicht um Anderes vertauscht, sie gilt in alle Zeit.

Sein Auge schaut, mas un= fer Sinn tief im Geheimniß heat;

Er fieht der Dinge Ziel und End', eh' ihr Beginn sich regt.

Dem Frommen giebt er nach Berdienft den Lohn für feine That;

Bergeltung wird bem Fredler, wie die Schuld erwirft sie hat.

Er fendet den Gefalbten einft, wann erft die Zeit gefommen,

Bu lösen, die geharrt des Beils, die treu bewährten Frommen.

Die Todten wird beleben Gott burch seine Liebe Macht.

Drum seinem Namen für und für sei Ruhm und Preis gebracht!

אדון D Herr der Welt, der Du geschaltet,

Ch' noch ein Wesen ward gestaltet!

בִישִׂרֵצֻ כִּמשֶׁה עוֹד. נביא ומבים את־ תמונרתו: תורת אֶמֶת נָתַן לִעַמוּ אֵל. עלביד נביאו נאמן ביתו: כיא יחליף הַאֵל וָלֹא יָמִיר דָּתוֹּ. לְעוֹלֶמִים לְזוּלַתוֹ: צופה ויודע סתרינו. מַבִּיט לְסוֹף דָבָר בַּקַרְמוּתוֹ: גוֹמֵל ַלָּאִישׁ חֲכֵר כַּמְבָּעַלוּ₊ תַּן לְרָשָׁע רַע בִּרשִׁעַרתוֹ: יִשְׁרַח לָבֶץ וָמִין מְשִׁיחֵנוּ. לְפָדּוֹת מְחַבֵּי הַץ ישועתו : מתים יהיה צ' בַּרֹב חֲסִדוֹּ, בַרוּדְּ עַדִי־עַד שֶׁםתָּהַלַּתוֹ: אַרון עוֹלָם אַשֵּׁר מָלַדְּ. בִּשֶּׁרֶם כָּל־ Da auf Dein Wort das All erstand,

Da wards zum Kön'ge Du ernannt.

Und wenn zerfällt das Weltenganze,

Du herrschest dann allein im Glanze.

Du warst und bist seit Ewig-

Und Du wirst sein in Herr= lichkeit.

Du Einig-Einz'ger ohne Zweiten,

Dir stellet Keiner sich zur Seiten.

Ohn' End' und Anfang in der Zeit,

Dein ist die Macht, die Herrlichkeit.

Der ewig lebt, mein Gott, mein Heil,

In Drang und Noth mein Hort, mein Theil!

Du meine Zuflucht, mein Panier,

Mein Kelch, mein Theil, — ruf' ich zu Dir.

In Deine Hand ich stets befehle,

Schlaf' ich und wach' ich, — meine Seele,

Und meinen Leib vertrau' ich Dir.

Ich bange nicht, Gott ist mit mir!

נברא: לערת נעשה בחפצו שמו נקרא: ואחרי ככלות הכל. לבדו ימלוד נורא: צרה: והוא נסי Gelobt seist Du, Emisger, unser Gott, Herr ber Welt, ber uns geheiliget burch seine Gebote und uns bas Waschen ber Hände geboten.

ברוך Gelobt feist Du, Ewiger, unser Gott, Berr ber Welt, ber gebildet den Menschen mit weiser Runft, ber in ihm erschaffen Deffnungen und Höhlungen. Vor dem Throne Deiner Herrlichkeit ist es fund und offen, bag, so eine von ihnen sich öffnet ober schließt, es nicht möglich ift, vor Dir zu dauern und zu leben. Gelobt feift Du, Emi= ger, ber alles Fleisch heilet und Wunderbares vollbringt.

ברוך Gelobt feist Du, Ewisger, unser Gott, Herr ber Welt, ber uns geheiligt burch

בְּרוּךְ אַתְּרֹה יְיֵּי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלְם אֵ שֶׁ רְ לִ דְ שֶׁ נִ וּ בְּמִצְוֹתְיוּ וְנְצִנְנוּ עַל נִמִילִת יִדִים:

ברוך אתרו יו אַלהֵינוּ מֶּקֵךְ הָעוּקְם אַשר יַצַראָת־הַאַרַם בחכמה וברא בו נקבים נקבים חַלוּלִים חַלוּלִיםנַלוּי וורוע קפני כפא כבודה שאם ופתח אֶחָר מֶהֶם אוֹ יִפַּתִם אָחָר מֶהֶם אִי אֵפִשַּׁר להתקים ולעמוד לַפַנִידּ₊ בַרוּדְ אַתַּה י רופא כל־בשר ומפליא לעשות: בַרוּךְ אַתַּה יִיצַהׁינוּ

seine Gebote und uns geboten, uns mit den Worten der Gotteslehre (Thora) zu besichäftigen.

Fer Gott! füß und lieblich sein Deiner Lehre Worte in unserem Munde und in dem Munde Deines Bolkes Jiszael, auf daß wir und unssere Sprößlinge und die Sprößlinge Deines Bolkes, des Hauses Jisrael, wir Alle Deinen Namen erkennen und uns befleißen Deiner Lehre. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat seinem Bolke Jisrael.

Gelobt seist Du, Emisger, unser Gott, Herr ber Welt, ber uns erkoren aus allen Bölkern und uns erstheilt hat seine Lehre. Gelobt seist Du, Ewiger, ber die Lehre ertheilt hat.

יברכך Es fegne bich ber Ewige und behüte bich. Es

קַדְשַנוּ בִּמְצִוֹתִיוּ וֹ וצונו לעסוק בדברי והערבונאייאו בפינו ובפיות עמד TAY שראל כלנו יודעי שמדורומדיתורתד. וד אתה יי הַמְּלַמָּרוֹתוֹרָה לְעַמּוֹ ישראל: בָרוּדְאַתַּהייַ צְהִינִוּ הַעַפִּיבוּנָתַן־לָנוּאָת־ תורתו. ברוד אתה יַי נותן הַתּוֹרָה: taffe dir leuchten der Ewige fein Antlitz und begnadige dich. Es wende der Ewige dir fein Antlitz zu und gebe dir Frieden.

אלו Dies find die Dinge, für bie es (nach gesehlicher Bestimmung) tein bestimmtes Dag gibt: die Ede bes Feldes (bie beim Abmaben für ben Urmen fteben bleiben muß), bie Erftlingsfrüchte, bas Opfer beim Erscheinen im Tempel, die Uebung bon Liebeswerfen und die Beschäftigung mit ber Gotteslehre. Folgen= bes find bie Dinge, von welchen ber Menich ben Binsgenuß hat in biefer Welt und ber Grundftod bleibt für die fünftige Welt. Dies find fie : Die Ehrfurcht gegen Bater und Mutter, die Uebung von Liebesmerfen, der Besuch des Lehrhauses Morgens und Abends, die Gastlich= feit gegen Fremde, Rrantenbesuch, Ausstattung bon Bräuten, bas den Todten gegebene Geleit, bie Andacht beim Gebete und Friedensftiftung amifchen den Menichen. Die Erlernung bes göttlichen Bortes aber wiegt bas Mues auf.

Mein Gott! die Seele, bie Du mir gegeben, ist rein. Du hast sie erschaffen, Du sie gebildet und mir eingeshaucht, und Du bewahrest sie

יין פניו אליך וֹיחַנֶּךָ: יִשָּׁא יִי פְּנְיוֹ ציר ונשם לר שלום: אַלוּ דָבָרִים שָׁאֵין לְהֶם שיעור. הַפַּאַה וְהַבְּכוּרִים וָהַרַאִיוֹן וּגִמִילוּת הַסַדִים ותלמוד תורה: אלו דברים שַאַרַם אוֹכַל' פַּרוֹתִיהַם בַּעוֹלָם הַזֶּה וְהַכֶּקרֵן קַיֶּמֶת לַעוֹלַם הַבָּא. וְאֵלוּ הֵן כָבוּר אַב וַאֵם וּגִמִילוּת חַסַרִים וְהַשָּׁבַּמַת בַּית הַפָּרַרַשׁ שַׁחַרִית וַעַרַבִּית וַהַכְנַסַרת אֹרְחִים וּבְקּוּר חוֹלִים וַהַּכְנָפַת כַּלַה וְהַלְנַיֵת הַפֶּת וָעִיוּן תִּפְלָה וַהַבָּאַת שַׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבִירוֹ וְתַלְמוּד תּוֹרָה בְּנֶנֶד בְּלָם: צַהיּנִשַּׁמַהשַׁנַתַתּ בִּי מָהוֹרֵה הַיא אַתַּה בַראתה אַתּרו וצרתה אתה נפחתה בי ואתה in mir, und Du wirst sie einst von mir nehmen und mir wiedergeben in der späten Zukunft. So lange die Seele in mir ist, lege ich Dank vor Dich nieder, Ewiger, mein Gott und Gott meiner Väter, Meister aller Geschöpfe, Herr aller Seelen. Gelobt seist Du, Ewiger, der wiedergiebt die Seelen den todten Leibern.

Celobt seift Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der dem Hahn verlieh die Einsicht, zwischen Tag und Nacht zu unterscheiden.

Gelobt feift Du, Emiger, unfer Gott, Herr der Welt, ber mich nicht gemacht zum Nichtisraeliten.

Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott, Herr ber Welt, ber mich nicht gemacht zum Knechte.

(Männer sagen:) Gelobt feist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, der mich nicht gemacht zum Weibe. מְשַׁפְּרָהּ בְּקְרְבִּי וְאַתְּה עָתִיר לִּמְלָהּ מְשָׁתִּיר לְבֹא: כָּל־ וְמֵן שֶׁהַנְּשָׁמְה בְּקְרְבִּי מוֹנֶדה אֲנִי לְפָנֶיךּ יִי אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתִי אֲלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתִי בְבוֹן כָּל־הַמְּעְשִׁים בְּרוּךְאַתְּהיִיְהַמְּחְוִיר בְּרוּךְאַתְּהיִיְהַמַּחְוִיר מְתִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיִ אֱלֹהֵינוּטֶלֶּךְ הָעוּלֶם אֲשֶׁר נָתַן לַשֶּׁכְוִי בִינָה לְהַבְּחִין בֵּין יום וּבֵין לָיִלֶּה:

בְּרוּךְ אַתָּהְיִי אֱלֹהֵיגוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹא עָשֵׂנִי נְרָרִי: בָּרוּךְ אַתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹא עָשֵׂנִי עָבֶר: (männer [agen):

בָּרוּדְ אַתְּהֹיְיָ אֱלֹהֵינוּמֶלֶּדְ הָעוּלָם שֶׁלֹא עָשַׂנִי אִשָּׁה:

(Frauen fagen :) Belobt feift Du. Ewiger, unfer Gott, herr ber Belt, ber mich geschaffen nach seinem Billen.

Gelobt feift Du, Emiger, unser Gott, Berr ber Welt, der sehend macht die Blinden.

Gelobt feist Du, Ewiger, unser Gott, Berr der Welt, der befleidet die Nacten.

Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott, Berr der Welt, der löset die Gefesselten.

Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott, Berr der Welt, der aufrichtet die Gebeugten.

Gelobt seift Du, Ewiger, unfer Gott Berr ber Welt, der ausgespannt hat die Erde über die Wafferfluthen.

Gelobt feift Du, Ewiger, unser Gott, Berr der Welt, der mir all meinen Bedarf bereitet.

Gelobt feift Du, Ewiger, unfer Gott, Berr der Welt, der lentet die Tritte des Mannes.

Gelobt seist Du, Ewiger, unfer Gott, Berr der Welt, ber Jisrael gürtet mit Stärke.

Gelobt seift Du, Ewiger, unser Gott, Berr der Welt, ber Jisrael fronet mit Auhm.

(Frauen fagen): בָּרוּךְ אַחָּה יָיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שָׁעַשַׂגִי כִּרְצוֹנוֹ: בָּרוּדְ אַתָּהוִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶדְ הַעוֹלָם פּוֹקַחַ עוֹרִים: בְּרוֹּךְ אַתְּהוֹיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עַרָמִים: בָּרוְדְ אַתְּהוְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶדְ בָעולָם מַתִּיר אֲסוּרִים: בְּרוָךְ אַתְּה יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקַף בְּפוּפִים: בָּרוּךָ אַתָּהוָיָ אֱלהֵינוּמֶלֶדְּ הַעוֹלָם רוֹקַע הָאָרֶץ עַר ומים:

בָּרוָך אַתְּהוִי אֱלהֵינוּ מֶלֶך הַעוֹלָם שַּׁעָשָה לִי בָּל־

בָּרוָך אַתָּה יָיָ אֱלהֵינוּ מֵלֵך דָעוֹלָם אֲשֶׁר הַכִּין מִּצְעַבִי־

בְּרוּך אַתְּהוּיְי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶּךְ ָּדָעוֹלֶם אוֹזֵריִשְׂרָאֵל בִּנְבוּרָה: דָעוֹלֶם אוֹזֵריִשְׂרָאֵל בָּרוָּךְ אַתָּה יִיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךָּ הַעוֹלָם עוֹמֵר יִשְׂרָאֵר

Gelobt feist Du, Ewiger, unfer Gott, Herr der Welt, der verleihet dem Matten Kraft.

Gelobt feist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, ber schwinden läffet den Schlaf aus meinen Augen und den Schlummer von meinen Ausgenlidern.

ויהי Möge es Dein Wille fein, unfer Gott, und unferer Bäter Gott, daß Du uns anleiteft in Deiner Lehre. Berleihe uns Unhänglichkeit an Deine Gebote, und lag uns nicht gerathen in Sünde, Bergehung und Schuld, nicht in Versuchung und Verunehrung. und gieb bem fündigen Triebe feine Gewalt über uns, und halte uns fern bon bofem Menschen und bofem Genoffen, und laß uns fest anhangen bem Triebe gum Guten und guten Thaten, und zwinge unfern Sinn, sich Dir zu unterwerfen, und laß uns am heutigen wie an jeglichem Tage Bunft,

העולם הנותן ליעת כח בַּרוּדְ אָתָה יִי אֵלֹהֵינוּ מֵלֹדְּ הַעוֹלֵם הַפַּעַבִיר שַׁנָה פֵּצִינֵי ותנומה מעפעפי אלהינו בָּמִצְוֹתָיךְ וָאַל־ חמאולא לידיטבר ולא לידי בזיון ואל תשלט־בנויצר הַרַע - הִיקנוּ מֵאַרַםרַע וטובובמעשים לַדוּתננוּ הַיּוֹםוּבכל־

Wohlgefallen und Liebe finden in Deinen Augen, wie in den Augen Aller die uns sehen, und liebevoll erweise uns Gnadenzeichen. Gelobt seist Du, Ewiger, der liebevoll Gnade erweist seinem Volke Fisrael.

m' Möge es Dein Wille fein, mein Gott und meiner Bäter Gott, daß Du mich am heutigen wie an jeglichem Tage bewahrest vor Menschen von frechem Sinn und vor Frechheit des Sinnes, bor bofem Menschen und bofem Benossen, vor bosem Nachbar, vor bofem Begegnisse und vor jedem feindseligen verderbli= chen Unftoße, bor jedem harten Rechtshandel und einem harten Gegner im Gerichte, mög' er ju Deinem Bunde gehören ober nicht gehören.

לעילם Smmer fei ber Menich gottesfürchtig in ber Stille, bekenne bie Wahrheit und spreche Bahrheit in feinem Berzen, flehe früh auf und spreche Folgendes: וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךְ וּלְצִינֵי כָּל־רוֹאֵנּוּ וְתִּגְּמְלֵנוּ חֲסָדִים מוֹבִים. בָּרוּךְ אַתָּה יִי נּוֹמֵלְ חֲסָדִים מוֹבִים לְעַמוֹ יִשְׂרָצֵיּ ידי רצוֹז מלפניה ידי רצוֹז מלפניה

לְעוֹלָם יְהַא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם בְּסַתֶּר וּמוֹדָה עַל־הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְכָבוֹ וְיַשְׁבֵּם וְיאֹמֵר: non Gerr aller Welten! Nicht

רָבּוֹן בָּל־הָעוֹלְמִים. לא על־־צָרְקוֹתֵינוּ אַנַחָנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְּפָנֶיךּ בִּי עַל־רַחֲמֶיךְ הָרַבִּים. כְּה אַנַחָנוּ בֶּה חַיֵּינוּ בֶּה חַסְדֵנוּ. מַה־צִּדְקוֹתִינוּ₊ מַה־ יְשׁוּעָתַנוּ. מַה־כֹּחַנוּ. מַה־ נְבוּרָתֵנוּ. מַה־נֹאמֵר לְפָנֵיךּ ּנִי אֱלֹהֵינוּ וַאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ. הַלֹא בֶּר'־הַגִּבוֹרִים כְּאַיָן לְפָנֵיך וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא קיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים בִּבְלִי הַשְּׁבֵּל. בִּי רב מַעשִיהַם תֹהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶּל לְפְנֶידְּ. וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן־הַבָּהַמֶּה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶלֹ:

אָבָל אַנְחְנוּ עַמְּךּ בְּנֵי בְּרִיתֶךּ. בְּנֵי אַבְרָהָם אֹהַבְּךְ שָׁנִּשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּהַר הַפֹּרִיָּה. זָרַע יִצְחָק יְחִידוֹ שֶׁנָּעֲקַד על נַּבִּדְהַמִּוְבֵּחַ. עֲדַת יַעַקֹב שָּׁאָהַבְּתְּ הֹמוֹ וּמִשִּׁמְחָתְּךְ שָּׁאָהַבְתָּ אֹתוֹ וּמִשִּמְחָתְךְּ

im Bertrauen auf unfere Berdienste legen wir unfer Gebet por Dich nieder, sondern Deiner großen Barmherzigkeit wegen. Was find wir? was unser Leben? was unsere Liebe und Milde? was unsere Verdienfte? was ift unfere bulfe? was unsere Kraft und Stärke? Was follen wir vor Dir sprechen, Ewiger, unser Gott und unserer Bater Gott! Sind nicht alle Helden wie Nichts vor Dir, und die Männer des Ruhmes, als wären sie nicht gewesen, und die Weisen, als wären fie der Erkenntniß baar, und die Verständigen wie ohne Einsicht? Denn die Menge ihrer Thaten ift ein Nichts und ihre Lebenstage ein flüchtiger Hauch bor Dir, und des Menschen Vorzug vor dem Thiere nich= tig, benn alles ift vergänglich. Aber wir, Dein Bolk, Genoffen Deines Bundes, die Söhne Abrahams, Deines Freundes, dem Du geschworen auf dem Berge Morijah, ber Same Jizchafs, seines Einzigen, der gebunden mard auf dem Altare, die Gemeinde Jaakobs, Deines Sohnes, Deines Erstgebornen, dem Du

um Deiner Liebe willen, mit

um

der

ber Du ihn geliebt, und

ber Freude willen, mit

Du an ihm Dich freueteft, ben Namen Jisrael gegeben und Reschurun.

Deshalb find wir verpflichtet, Dich bankend zu befennen, Dich zu rühmen und zu preisen, zu segnen und zu heiligen, Preis und Dank abzustatten Deinem Namen. Beil uns! wie aut ift unfer Theil und wie lieblich unfer Loos und wie schön unser Erbe! Beil uns, die wir früh und fpat, Morgens und Abends, aussprechen, zweimal an jeglichem Tage:

pow "Höre, Jisrael! der Emige, unser Gott, ift ein einiges ewiges Wefen."

Gelobt fei ber Rame der Herrlichkeit seines Reiches immer und ewig.

חתה Du warft Derfelbige, ehe die Welt erschaffen morden: Du bift Derfelbige, seit bie Belt erschaffen worden, Du Derfelbige in diefer Welt und Du Derselbige in ber fünftigen Belt. Beilige Deinen Namen שַׁשַּׁמַחָתָּ בּוֹ כַרָאתָ אֶת־ ישְׁבוֹ יִשְּׂרָאֵל וִישְׁרוֹן:

לפיכד אנחנו חיבים קרורות לף ול<u>שבח</u>ד וּלְפָאַרְדּ וּלְבָרַדְּ וּלְּכָהַשׁ וָלָתֶת־שֶׁבַחוָהוֹדָיָה לִשְׁמֶּדְּ: אַיִשְרֵינוּ מַה־פוֹב חַלְקַנוּ וּמַה־נָעִים גּוֹרָלֵנוּ וּמַה־יַפַּה יָרְשָׁתֵנוּ. אַשָּׁרֵינוּ שֵׁאַנַחָנוּ מַשְבִּימִים וּמַעַרִיבִים עַרַב וַבֹקר וָאֹמָרִים פַּעַמֵים בָּכַל־

שְׁמַע יִשְׂרָגֻ יִי צַּהַינוּ は一次ログージ

בָּרוּךְ שֵׁם בְּבוֹד מֶלְבוּתוֹ לִעוֹלָם

אַתָּה הוּאַעַד שָׁלֹא נְבְרָא הָעוֹלֶם אַתַּה דוא משנברא הַעוֹלַם. אַתַּה הוּא בַעוֹלַם הַוָּה וְאַתָּה הוא לעולם הבא. קַרָשׁ אָת־שָׁמָדּ עַל־

an benen, die Deinen Namen zu heiligen berufen find, und heilige Deinen Namen in Deiner Welt, und durch Dein Heil bringe empor und erhöhe unfere Macht. Gelobt feift Du, o Ewiger, der Du heiligest Deinen Namen in zahlreicher Gemeinde.

nna Du bift der Ewige, unser Gott, im himmel und auf Erden und in den höchsten himmeln droben. Es ift mahr, Du bist ber Erste und Du ber Lette, und außer Dir fein Gott! Sammle die auf Dich Soffenden von den vier Enden ber Erde. Mögen erkennen und einsehen alle die Weltbewohner, daß Du allein Gott bift über alle Reiche der Erde. Du hast gebildet den himmel und die Erde, das Meer sammt allem, mas darin ift. Und mer ift unter allen Werken Deiner Sand, unter benen in ber obern wie in der untern Welt, der zu Dir sagen könnte: Was thust Du? — Unser Bater im himmel, o erweise uns Gnade um Deines großen Namens willen, der über uns genannt ift, und laß an uns

מַקִּדִּישֵׁי שְׁמֶּךְ וַקַּדָּשׁ אַת־שָׁמָד בִעוֹלַמֶדּ. וּבִישוּעָרָתְרָ תָּרוּם ותגבה קרננה בַרוּך אַתָּרוֹיָי מְכַּוַדִּשׁ את־־שמד בַּרַבִּים: וּבָאָרֶץ. וּבִשָּׁמֵי בשמים השמים העליונים. אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אַחַרוֹן. וּמִבּלְעַדִיף אֵין אַלהִים. קַבָּץ קוַיד מַאַרְבַּע בַנפות האַרץ. יַבִּירוּ וְיַרְעוּ בַּל־בָּאֵי עוֹלֻם. כִּי אַתַּה הוא הַאֵּלהִים לְבַּדְּךְּ לְכֹל מַמְלָכוֹת הָאָרֵץ₊ אַתָּרה עשית את־השמים ואת־ הָאָרֶץ. אַת־הַיָּם וָאֵת כַּל־ אַשֵׁר בָּם. וּמִי בָּכָל־מֵעשֵׂה יַדִיך בַּעַלִיוֹנִים אוֹ בַתַּחָתוֹנִים. שַׁיּאמַר לָדְּ מַה־ תעשה. אבינו שבשמים עשה עפור הסר בעבור

fich bewähren, mas geschrieben fteht: In derfelbigen Beit merbe 3ch euch heimbringen und in der Zeit euch sammeln; benn Ich mache euch zum Namen und zum Ruhme unter allen Bölkern der Erde, wenn Ich zurückfehre zu euren Bertriebenen vor euren Augea, spricht der Ewige.

וָקנֶם־לְנוּ וְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה־ שַׁבָּתוּב. בָּעַת הַהִיא אָבִיא אָתְכֶם וּבְעַת לַבְּצִי אֶתְכֶם בּוֹ־־אָתֵן אֶתְכֶם לְּשֵׁם וְלְתָהַלֶּה בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בשובי את־שְבוּתִיכֶם רַנִינֶם אָמַר וַיִּ:

וַיַרַבֵּר יְהוָהָ אֶל־משֶׁה לֵאמְר: וְעָשִּׁיתְ בִּיְוֹר ְנְחְשֶׁת וְכַנְּוֹ נִחְשֶׁת בְּרָחְצָה וְנְתָהָ אֹתוֹ בֵּין־אָהֶל מוֹער ובֵין יְדֵיהֶם וְאֶת־רַנְּלֵיהֶם: בְּבֹאֶם אֶלְ־אֲהֶלְ מִנֵעֶרְ יִרְחֲצוּ־מֵיִם יַבִיהֶם וְאֶת־רַנְּלֵיהֶם: בְּבֹאֶם אֶלְ־אֲהֶלְ מִנֵעֶרְ יִרְחֲצוּ־מֵיִם וְרָא יִשְתוּ אַוֹ בְגִשְׁתְּכָּ אֶר־הָפּוְבֹּהַ לְשְׁבֹת לְהַרְפִיר אָשֶׁה קַּיהוֶה: וְרָחֲצִוּ יְבִיהֶם וְרַנְּלֵיהֶם וְלָא יָמֶתוּ וְּהְוְתָה לְהֶם הַקַּרְעוְלָם לָן וּלִוַרְעוֹ לָּדְרֹהָם:

וֹלָבֵשׁ הַבֹּהֵן מִדִּוֹ בַּדֹ וֹמִכְנְמִיבֵּד יִלְבַשׁ עַלֹּבְשָׁהוֹ וְבַרֵים שָּתַ־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹאכָלְ הָאֵשׁ שֶּׁתִּ־הַעַּלְהְ עֵּלִּ־ הַפּוְבָת וְשָּׂמוֹ אֵצֶל הַפּוְבַת: וּפִשׁׁמׁ אַתֹּ־בְּנְדִּיו וְלְבַשׁ בְּנָרֵים אֲחַרֵים וְהוֹצִיא אֶת־הַנָּשׁן אֶל־מִחָוּץ לַפַּחָנָה אֶל־

מַקוֹם מַהְוֹר:

וּנְשׁלְּמָה פָּרִים שְּבָּתִינוּ בַּמְקוֹם לָרְבָּן מָמִיד שֶׁל שׁחַר (למנחה בֵּין הָעַרְבָּיִם:)

וידבר Der Gwige redete mit Mofcheh und fprach: Gebiete ben Rinbern Sifrael's und fage ihnen: Mein Opfer, nämlich meine Speife, welche mein Feuer verzehrt mir gum angenehmen Beruch, mußt ihr forg= faltig jebes gu feiner Beit bar-

וַיְדַבֶּר יִדֹּוֶה אָל־משֶׁה לַאִּמְר: צֵו אָת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵׁלְ וַאָפֶרָהָ אֲלַהֶּם אֶת־קָרְבָּנִי לַחָמִי לָאשִׁי רֵיחַ נִיחֹחִי הָשִׁמְרֹוּ לְהַקְרָיב לֵּי בְּמִוֹעַרְוֹ:

bringen. Sage ihnen alfo: Diefes ift bas Teneropfer, bas ihr bem Emigen gu Ehren barbringen follt: Jährige Lämmer ohne Leibesfehler. awei jeden Tag, als fortbeftebendes Brandopfer. Das eine Lamm bringft bu des Morgens, und bas andere amifchen beiden Abenden : bagu ein Behntheil eines Cpha1) feines Mehl jum Mehlopfer, eingerührt mit einem Biertheil eines Sin2) ge= ftogenen Dels; bas tägliche Opfer, wie es bereits am Berge Sinai ge= bracht, und bem Ewigen zu Ehren jum angenehmen Geruch bom Feuer verzehrt ward. Bu jebem Lamme gehört ein Biertheil Sin gum Trantopfer; auf das Beilige foll ber un= bermischte Opfermein bem Emigen gu Ghren ausgegoffen werben. Das andere Lamm bringft bu zwischen beiden Abenden mit eben dem Mehl= opfer und Trankopfer wie des Morgens, bem Teuer beftimmt, ein angenehmer Geruch bem Ewigen gu Ehren.

wnwi Man foll es auf der mitter= nächtlichen Seite bes Altars bor bem Ewigen ichlachten, und die Sohne Ahron's, die Briefter, follen das Blut um ben Altar fprengen.

אַהָה הגא יַי אֱלֹהַינוּ שַׁהַקְמִירוּ אֲבוֹתִינוּ לְפָנֶיךְ אֶת־קְטֹרֶת יַסַפִּים, בּוְטַן שֶׁבֵּית הַפָּקָדָשׁ קַיָּם. כָּאֲשֶׁר צִוִּיתְ אֹתָם ששה נָבִיאָך בַּבָּתוּב בְּחוֹרָתָך: וַיֹּאטֶר יֵי אָל־טשָה סשים נטף וּ וּשְׁדֵלֶת וְהָלְּבְּנָה סַפִּים וּלְבֹנָה זַנָּה בָּר בְּבֵּר יִהְנָה: וְעָשִׁית אֹתָהּ קְמַרָת רֹקַח בַּעְשֵׂה רֹקַח מְמֶלֶח מָהוֹר לֹנָשׁ: וְשְׁחַקְּאָ נְעָשִׁית אֹתָהּ קְמַרָת רֹקַח בַּעְשֵׂה רֹקַח מְמֶלֶח מָהוֹר לֹנָשׁ: וְשְׁחַקְּאָ רְבָּה הָבָלְ הְנָתְהָה מִפֶּנָה לִּכְּנִי הָעֵּרְת בְּאֹנֶר וְנָאֲמֵר. וְהַקְמִיר ; לִיוֹ אִהְרֹן לְּפָנִי הַבְּלָר בְּבַּיִמִיבוֹ אָת־הַבָּרֹת יִקְמִירָנָה: וְבְּמִירָנְה הְמִיר בְּבַּלֶר בְּבַּיִמִיבוֹ אָת־הַבָּרֹת יִקְמִירְנָּה־: וּבְּבָּתְרֹת יִקְמִירְנָּה־: לְבָנִי יִבְמִירְנָה קְמִירָ הָּמִיר לְבָּנִי יִבְמִירְנָה הְמִיר הָּמִיר לְבָּנִי יִיִּבְשׁרֹת בִּין הָעַרְבִּיִם יִבְמִירְנָה הְמִירָה הָמִיר לְבָּנִי יִי רְדֹרֹתְיכָם:

הָנוּ רַבְּנָן בִּטוּם הַקְּטֹרֶת כֵּיצֵד. שָׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וּשְׁטֹנֶה מָנִים הָיוּ בָה. שָׁלשׁ מַאוֹת וְשִׁשִׁים וַחֲבְשָׁה בָּמְנַיַן יְמוֹת הַחַפָּה. וּשָׁלשָה מָגִים יָחַרִים שַׁמַהַם ו מָכָגִים כֹּהַן נָדוֹל מְלֹא הָפָנָיו בִּיוֹם הַבָּפּוּרִים. וּמַהַוִּירָם לְמַכָּהֶשֶׁת בְּעֶרֶב יוֹם הַבִּפּוּרִים. בְּדֵי לְקַיֵם | מְצְוַת דַּקָה מִן־הַדַּקָה: וְאַחַד עֲשֶׁר סַמְנִין הָיוּ בָה. וְאֵלוּ הַן. הַצְּרִי וְהַצָּפֹּרָן. הַהֶּלְבְּנָה וְהַלְבֹנָה. מִשְׁקַל שָׁבְעִים שָׁבְעִים | מָנָה. מוֹר וּקְצִיעָה. שָבּלֶת וַרְדְּ וְכַרְבּוֹם. מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשֶׂר. שִׁשָּׁה עָשֶׂר מָנַה. הַקּשָׁטִ שָׁנֵים עָשָׁר. וָקְלוּפָה שָׁלֹשֶׁה. וָקְנָמוֹן הִשְּׁעָה. בּוֹרִיח בַּרְשִׁינָה הִשְּׁעָה קַבִּין. יַין קַכְּרִיסִין סְאִין הִלָחָא וַקַבִּין הִּלְחָא. ואם אין לו יִין קַבְּרִיםִין. מַבִיא הַמַר הַוַּרָיָן עַהִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רבע הַקָּב. מַעָלָה עשָׁן כָּל־שָׁהוּא: רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַרַדֵּן כָּל־שָׁהוּא: וְאָם־נָתַן בָּה דְּבַשׁ פְּסָלָה. אָם־חָפַר אַחַת כִּכָּל־ סַפְּנֶיהָ חַיַב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בָּן־נַּמְלִיאַל אוֹמֵר הַאָּרִי אֵינוֹ אָלָא שָׂרָף הַנּוֹטֵף מַעַעֵצִי הַקְּטָף: בּוֹרִית בַּרְשִׁינָה לָמָה הִיא בָאָה. בָּדֵי לָיַפּוֹת בָּה אָת־הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְהַא נָאָה. יֵין קַפְּרִיחִין לָטְה הוא בָא. כָּדִי לִשְׁרוֹת בּוֹ אֶת־הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁהְהַא עַזָּה. וַהַלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָהּ. אָלָא שָאַין מַרְגִיסִין מֶי רַגְלַיִם בַּפִּקְרָשׁ מְפָנֵי הַכָּבוֹד:

בּנְיָא רַבִּי נָתָן אוֹמֵר בְּשֶׁהוּא שׁוֹחַק. אוֹמֵר הָדֵק הַיּמֵב. הַיּמֵב הָדַק. מִפְּנִי שֶׁהַקּוֹל יָפָה לַבְּשָׁמִים: פִּטְמָה לַחֲצָאִין בְּשֵׁרָה. לִשְׁלִישׁ וְלִרְבִיעַ לֹא שָׁמָעָנוּ: אָמֵר וֹ רַבִּי יְהוּדָה. זָה הַבְּלְל. אִם בְּמִדְּתָהּ בְּשֶׁרָה לַהֲצָאִין. וָאִם חָפַר אַהַת מִבֶּל־סַפֶּנְיָהְ חַיָּב מִיתָה: הָּנִי בר בַּפְּרָא אַחַת לְשִׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה. דְיְתָה בָאָה שֶׁלֹּד שֵׁירִים לַחֲצָאִין: וְעוֹד הָנֵי בּר בַפְּרָא. אִלוּ הָיָה נוֹתֵן בָּה קוֹרְטוֹב שֶׁירִים לַחֲצָאִין: וְעוֹד הָנֵי בַּר בַפְּנִי יִיהָה. וְלָשָׁה אֵין בְעִרבִין שָׁלֹּדְבָשׁ. אַן אָדָם יָכוֹל וּ לַעֲמוֹד מִפְּנִי יַיְה. וְלָשְׁהֹר וְנֶכְלֹדְבַשׁ לֹאִד תְּפְנִי מְשְׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָל־שְׁאוֹר וְנֶכְלֹדְבַשׁ לֹאֹד תַקְפִירוּ מִשְּבֵּר אִשֶּׁה לַיִי: יְיָ צְבָאוֹת עִשְּנִּוּ מִשְׁבֵּר לָנִוּ אֱלָב מְשָׁרֵי אָדֶם בּוֹטֵחַ בְּבְּי: יְיִ הוֹשִׁיעָה הַשֶּּלְדְ יִעָּבְנוּ בְּיוֹם־כְּרְצֵנוּ בִּיוֹם לְּיִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשֶׁלְיִם בִּימִי עוֹלָם וּבְשָׁנִים מְלֹבנִי רָנִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשֶׁלִיִם בִּימִי עוֹלָם וּבְשָׁנִים מַלֵּבנִי רָנִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשֶׁלִיִם בִּימִי עוֹלָם וּבְשָׁנִים מַלֵּבני. בַּרְבִּי עוֹלִם וּבְשָׁנִים כַּימִי עוֹלִם וּבְשָׁנִים כַּלִּבוֹית: בְּבִּיי עוֹלִם וּבְשָׁנִים בְּבִיי עוֹלִם וּבְשָׁנִים כַּתְרוֹת: בְּרִבּית עוֹלִם וּבְשָׁנִים בְּבִיי עוֹלִם וּבְשָׁנִים בְּבִיים עוֹלִם וּבְּבִיים בְּבִּים עִּים בּבִּיי עוֹלִם וּבְּבִּיים עוֹלִם וּבְּבִּיים בְּבִּים עוֹלִם וּבְּבִּים עוֹלִם וּבְּבִּים עוֹלִם וּבְּבִּים בִּים עוֹלִם וּבְּבִּים בּּבִּים עוֹלִם וּבְּבִּים בּיִבִי עוֹלִם וּבְּבָּים בּבִּים בּבִּים עוֹלִם וּבְּבִּים עוֹלִם וּבְּבָּיבִים בּּבְּים בּיִבִי עוֹלִם וּבְּבִּים בּיִבּים עוֹלִם וּבְּבִּים בּּבְּים בּים עוֹלִם וּבְּבָּים בּים בּּבִּים עוֹלִם וּבְּבִּים בְּיִים בְּיִבְים בּּבְּים בּים בּיבִי עוֹלִם וּבְּבִּים בּּבְים בּים בּיִבּים בּּבְּים בּים בּישִׁי עוֹלִם וּבְּיבְּים בּּבְּים בּיבּים בּיִבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבִּים בּיִּים בְּים בְּים בּים בְּיבִּים בּים בּיבּים בּיבִים בּים בּיבּים בְּים בּיִים בּים בְּים בְּיבִים בְּבִּים בְּים בּים בּיבִים בְּיבִּים בּיבִים בְּים בְּים בּיבְּים בּיִים בְּיִים בְּים בּיבּים בּיבִים בְּיבּים בּיבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בּיבְּים בּיבִּים בּיבִּים בּים בּיבִים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בּיבּים בּיבִּים בְּיבּים בּיבְּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בְּיבִים בְּיבִּים בּיבִים בּיבּים בְּיִים ב

בָּרוּך שֵׁם בְּבוֹד מַלְכוּתוּ לְעוּלָם וְעָד: שָּׁנְעָתֵנוּ בַּלְתֵּ עִשְּׁךְ שַּׁנְבנוּ מַּתְּרֵנוּ נוֹרָא הָבִין בָּדוֹשׁ בְּרוֹב מּוּבְךּ נְבֵל עֲדָתֶךּ הָבִין בָדוֹשׁ בְּרוֹב מּוּבְךּ נְבֵל עֲדָתֶךְ הָחִיד נַאָּה לְעִפְּךְ פְּנָה זוֹכְרֵי כְּרְשָׁתֶךְ שִׁוְעָתֵנוּ לַעַפְּךְ וִשְׁמֵע צַּעֵקְתֵנוּ יוֹדֵע הַעְלְמוֹת בְרוּך שֵׁם בְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וְעָד:

Um Cabbath wird biefes gebetet.

Erral Am Sabbathtage zwei Lämmer, jährige, ohne Fehl, und zwei Behntel feines Wehl als Opfergabe mit Del eingerührt, und das dazu gehörige Tranfopfer. Das ist das Sabbathopfer eines jeglichen Sabbaths, außer dem täglichen Opfer und feinem Tranfopfer.

וּכְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִּים בְּנִי־שָׁנְהְּהְּמִימֶם וּשְׁנֵי עֶשְׁרֹנִים סְלָת מִנְחָהְ בְּלוּלִר־ה בִשְּׁמֶן וְנִסְכְּוֹ: עַלְתְ שׁבָּת בְּשָׁבַּתְּוֹ עַלִּר עלת הַהָּמִיד וְנִסְבָּה :

איןהוּ מְקוֹמֶן שֶׁלֹּ־וְבָחִים קָּדְשֵׁי כְּדְשִׁים שְׁחִימֶתְן בַּצְּפוֹן ** גְּצָפוֹן פָּר וְשָׂעִיר שֶּלִ־יוֹם הַבִּפּוּרִים שְׁחִימֶתְן בַּצְּפוֹן **

Der 5. Abschitt aus ber Dischna Sebachim handelt von ben Borsig ren und Gebrauchen bei ben Opferungen, und wird jum Andensen an den Opferbienft gelesen.

וָרָבּוּל דַּמֵן בָּכָלִי שַׁרַת בָּצָפוֹן וְדַמֵן מַעוּן הַוַּיָה עַל־בֵּין הפרים ועל הפרכת ועל־מובח הוהב מתנה אחת מהו מָעַכָּבֶת. שָׁיָרֵי הַדָּםֹהָיָה שוֹפַדְּעַל־יִסוֹר מַעַרְבִי שֶׁל־הַמִּוְבֵּחַ הַהִיצוֹן אָם־לֹא נָתַן לֹא־עָבֶב: פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִשְׂרָפִים שְׁהִיטָּתְן בַּצָפון וְקבוּל דָטָן בִּכְלִי שֶׁרֵת בַּצָפון וִדְמָן מָעוּן הַזְּיָה עַלֹּ־הַפָּרֹכֶת וְעַלֹּ־מִוְבַּח הַזְּהָב מַתְּנָה אַהַת מֵהָן מְעַבְּבָת. שְׁיָרִי הַדָּם הָיָה שׁופַדְּ עַלִּ־יְסוֹר מַעַרָבִי שֵׁל־הַמִּוֹבָּחַהַחִיצווְאִם־לֹא נָתַן לא עַבֵּב. אַלוּ וָאֵלוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַבְּשֶׁן: הַפֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד. אֵכּוּ הַן הַטֹאת הַצִּבּוּר שְעִירִי רָאשֵׁי הְדָשִׁים וְשֶׁל־מוֹעֵדוֹרת שָׁחִישָׁתָז בַּצָּפוֹן וָקְבּוֹלְ דְּמָן בִּלְּלִי שֶׁרֵת בַּצְפוֹן וְדְמֵן פָעון אַרָבַע מַהָנוֹת עַל־אַרְבַע קְרָנוֹת. בֵּיצַד עָלָה בַבֶּבֶשׁ וֹפָנָה לַפוֹבֵב וֹבַא־לוֹ לְקַרֵן דְּרוֹמִית מְוְרָחִית. מְוְרָחִית צפונית. צפונית מערבית. מערבית דרומית. שירי הדם הָיָה שׁוּפַּדְ עַל־יִסוֹד וְ דְּרוֹמִי. וְנָאֱכָלִין לִפְנִים וֹמִן־ הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהָנָה בְּכָל־מַאֲכָל וֹ לְיוֹם וָלַיְלָה עד־ הַצוֹת: הַעוֹלָה לְרֵשׁ הַרָשִׁים שָׁחִיטַתָה בַּצָּפוֹן וְקְבוּל דָּמָה בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצְּפוֹן וְדָמָה מָעוּן שְׁתֵי מַתְּנוֹת שָׁהַן אַרְבָּע וּמְעוּנְה הַפְּשֵׁמ וְנִתְּוּחַ וְכָלִיל וֹ לָאִשִּים: וָבְחֵי שַׁלְמֵי צָבּוּר וַאֲשָׁמוֹת. אַלוּ הַן אֲשָׁמוֹת אֲשָׁם נְוַלוֹת. אַשַׁם וֹ מָעִילוֹת. אֲשָׁם שִׁפְּחָה דַרוּפָה. אֲשֵׁם נָוִיר. אֲשֵׁםוֹ מְצוֹרָע. אָשֶׁם תָלוּי. שְׁחִישָׁתָן בַּצָּפון וְקבּוּל דָּמֶן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וָדָמָן טָעוּן שְׁתֵי מֵהָנוֹת שֶׁהַן אַרְבַע. וָנֶאֵכָלִין לִפְּנִים וֹ מִן־הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהָנָה בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וַלַּיִלָּה עֵר הַצוֹת: התורה ואיל נויר קדשים כאים שחישתן בכל-שקום בָּעַזֶרָה וְדָפָן פִּעִין שְׁתֵּי מַהָּנוֹת שֶׁהַן אַרְבַּע. וְנָאֱכָלִין בָּכֶל־הַעִיר לְכָל־אָרָם בְּכָל־מַאֵכָלּ וֹלִיוֹם וָלַיְלָה עַר חַצוֹת: הַמּוּרָם | מַהֶּם כַּיוֹצֵא בָהֵם אַלַּא שַׁהַמּוּרָם נֵאַכָּל | לַכֹּבֵנִים לִנִשִׁיהַם וְלָבְנִיהַם וּלְעַבְרִיהַם: שָׁלָמִים קַרָשִׁים קַלִּים שָׁחִיפָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעַוֹרָה וְדָמֶן מָעוֹן שְׁתֵי מַתָּנוֹת שֶהֵן אַרְבַּע וְנֵאֵכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְּכָל־אַדָם בְּכָל־ מַאַכָל | לִשְנֵי יָמִים וְלַיִּלָה אֶחָר: הַמּוּרָם | מֵהֶם כֵּיוֹצֵא בָהַם אַלָּא שַהָּמוּרָם נַאֲכָל וֹ לַכֹּהַנִים לְנִשִׁיהַם וַלְבְנֵיהַם וּלְעַבְדִיהֶם: הַבְּכוֹר וְהַפַּעֲשֵׂר וְהַבֶּּסַח כְּךָשִׁים כַּלְים שָׁחִיפָתָן בְּכָל־מָקוֹם בְּעַוֹרָה וְדְמָן מָעוּן מַתְּנָה אֶחָת. וּבְלָבֵר שֵׁיָהֵן כְּנֵגֶר הַיְסוֹר: שִׁנָה בַאֲבִילְתָן. הַבְּכוֹר נאבל ו לַכּהַגִּים וְהַפַּעשׁר לִכָּל־אָדָם וְנַאֵבָלִין בִּכָּל־הָעִיר בָּכֶל־מֲאֲכֶל וֹ לִשָּׁנֵי יָמִים וְצַּיִלָה אֶחָר: הַפֵּסַח אֵינוֹ נֵאֵכֶל אָלָא בַלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אָלָא עַד־הַצוֹת וְאֵינוֹ נָאֱכָל אָלָא רְמַנוּיָו וְאִינוֹ נָאַכַל אַרָּא צַלִי:

י רָבִּי יִשְּׁמְצֵאל אוֹמֵר בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִהּוֹת הַתּוֹרְה לְּדְרָשֶׁת: מָבַּּוֹן אָב מִבְּתוֹב וְּדְרָשֶׁת: מָבַּּלְ וָחֹמֶר. וּמִנְּזֵרָה שְׁיָה. מִבְּּלְלוֹ אָב מִבְּתוֹב אָּחָד. וּמִבּּנְיָן אָב מִשְׁנֵי כְתוּבִים. מִבְּלְלֹ וּפְּרָם וּמִבְּּרָם וּכְלֶל. כְּלֶל וּבְּרָם וּכְלֶל אִי אַהָה דָן אֶלָא כְּעִין הַפְּרָם. מָבְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִבְּלַל אִי אַהָּר וֹיְבָלְל וְיָצָא מִן־הַבְּלָל וֹ לְלַמֵּר כֹא לְלַמֵּר בְּלֹּדְבָר שֶׁהְיָה בִּכְלָל וְיִצָא מִן־הַבְּלָל וֹ לְלַמֵּר כֹא לְלַמֵּר

^{*)} Das I. Rapitel aus Siphra enthält die logischen Regeln zur Auslegung der Tora. Die tägliche Lesung dieses und des vorangehenden Stückes ist gleichsam der Ersas statt der Berpslichtung sich täglich mit der Tora und ihrer Auslegung zu besassen.

על־עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּר עַל־הַבְּלְדֹ כְּלוֹ יָצָא. כְּלֹ־
דְּבְר שֶׁהְיָה בִּכְלְל וְיָצָא לִמְעוֹן מוֹעֵן אֶחָר שֶׁהוּא
כְעִיְנוֹ יָצָא לְהָקְל וְלֹא לְהַחֲמִיר. כְּל־דָּבְר שֶׁהְיָה בִּכְלְל
וְיָצָא כִּיְמְעוֹן מוֹעֵן אַחֵר שֶׁלֹא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָהֵלְּל
וּלְבַחְמִיר. כְּל־דְּבְּר שֶׁהְיָה בִּכְלַל וְיִצָא לְּהוֹוַבַּדְּבְר הָחָרְשׁ
וִיְינוֹ וְדְבָר הַלְּמֵר מִעְנְינוֹ וְדְבָר הַלְּמֵר מִפּוֹפוֹ.
וְכְלְלוֹ בְּפֵרוּשׁ. דְּבָר הַלְמֵר מֵעְנְינוֹ וְדְבָר הַלְּמֵר מִפּוֹפוֹ.
וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַשֵּּלִישִׁי וַיִּבְרִיעַ בֵּינִיהֵם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפְנֶיךְ יְיִ צֵּלֹהֵינִר וַאְלֹהֵי צָּבוֹתִינִר שָׁיִבְּנָה בֵּית הַמְּקְדָּשׁ בִּמְהַרָה בְיָמִינִר וְתֵן חָלְקַנִר בְּתוֹרָתָךְ: וְשָׁם נַעַבְדְּךְ בְּיִרְאָה בִּימֵי עוֹלֶם וּבְשָׁנִים קַדְמֹנִיוֹת: וְעָרְבָה לֻיִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלֵם בִּימֵי עוֹלֶם וּבְשָׁנִים קַדְמֹנִיוֹת:

Beim Unlegen bes Tallith.

Gebenebeiet seist bu, Ewiger, unser Gott, König ber Welt! ber uns burch seine Gesetze geheiligt und uns verordnet hat die Um= hüllung mit den Schaufäben

בְּרוּךְ אַתְּה וְיִ אֶלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלְם אֵשֶׁרְ קִדְּ שֶׁנוּ בְּמִצְוֹתְיוּ וּוְצוּנוּ לְהִתְעַמֵּף בַּצִיצִת:

נָרְאָה־אָּוֹר: מְשׁוֹךְ חֵסְדְּךְ לְיוֹדְעָיךְ וְצִדְקָתְךְ לְנִשְׁיֵרִי בַּאוֹרְן: יִרְוִיוּן מָדְשֶׁן בִּיתָרְ וְנָחֵל עִדְנֶיךְ תִּשְׁלֵם: כִּי עִמְּךְ מְלְּיֵר חַיִּים בְּאוֹרְךְ נְרָאֶר:אוֹר: מְשׁוֹךְ חֵסְדִּךְ לְיוֹדְעָיךְ וְנִיִּדְּלָתְרְ לְיִשְׁרֵי־לֵב: In manchen Gemeinden wird vor כרוך שאמר biefer Bfalm gefagt.

מומור (Bf. 30.) Pfalm, Lieb bei ber Tempelweihe, von David. Ich erbebe Dich, Ewiger, weil Du mich heraufgezogen und nicht meinen Fein= ben Freude an mir gegeben. Ewiger, mein Gott, gu Dir habe ich geschrieen, und Du beilteft mich. Ewiger, Du haft heraufgezogen aus ber Untermelt meine Seele, haft mich belebt, bag ich nicht in bie Grube fant. Saitenspielet bem Emigen, ihr feine Frommen, und preiset fein beiliges Andenfen. Denn Schreden ift bei feinem Born, Leben bei feiner Gnabe. Um Abend fehret Weinen ein, am Morgen Rubel. Und ich fprach in meinem Frieden: Nicht werde ich manten emiglich. Emiger, in Deiner Onade hatteft Du festgestellt als mein Gebirge Macht: - Du bargft Dein Antlig, ba war ich erschroden. Ru Dir, Ewiger, will ich rufen und jum herrn fleben. Belcher Geminn ift an meinem Blute, wenn ich finte in die Grube ? Bird ber Ctaub. Dich preisen, wird er verfunden Deine Treue? Sore, Emiger, und fei mir gnädig! Ewiger, fei mir ein Beiftanb. Da wandteft Du meine Rlage in Reigentang, lofteft meinen Sad und gürteteft mich mit Freude. Darum foll Dir faitenspielen Lobpreis und nicht verftummen; Emiger. mein Gott, ewig will ich Dich preisen.

רמעו ולא ידם שאמר bis בתשבחות wird ftehend gebetet

ברוך Gelobt fei, auf beffen Wort die Welt entstand. Ge= lobt sei Er! gelobt er, ber Urheber des Schöpfungswer= tes, gelobt ber spricht und vollbringt, gelobt der beschließt und vollführt, gelobt ber fich erbarmt ber Erde, gelobt ber sich erbarmt ber Geschöpfe, gelobt der segensvollen Lohn ertheilt ben ihn Fürchtenben, gelobt ber ewig lebt und bauert beständig, gelobt ber Befreier und Retter, gelobt fei fein Name. Gelobt feift Du, Ewiger, unser Gott, Berr ber Welt, Allmächtiger, barmherziger Bater, ber ge= rühmt wird burch ben Mund seines Volkes, verherrlicht und gepriesen durch die Zunge feiner Frommen und Rnechte. Und mit ben Lobgefängen Davids, Deines Anechtes, wollen wir rühmen

עשהבראשית. אומר ועשה. אַרַץ. בַּרוּדְ מַרַחָם הָרַהֲמֶן הַמִּהְלֵּל עַמוּ. מִשְבַח וּמִפּאַוּ Ewiger, unser Gott, burch Loblieder und Pfalmen bich erheben, preisen und verherr= lichen und anrufen Deinen Namen und bir bie Berrichaft geben, Du unfer König, unfer Bott, Einziger, Emiglebender, Berr! gepriesen und verherr= licht sei für und für sein großer Name. Gelobt feift Du, Ewiger, König, ber ge= rühmt wird durch Loblieder.

Danket dem Ewigen, rufet an feinen Namen, machet fund unter ben Bolfern feine Thaten. Singet ihm, spielet ibm, redet von all feinen Wundern. Rühmet euch feines beiligen Namens; es freue sich bas Berg berer, die ben Emigen suchen. Verlanget nach bem Ewigen und feiner Sobeit, suchet sein Antlit beständig. Gedenket seiner Wunder, Die Er gethan, feiner Zeichen und der Aussprüche seines Mundes. Same Jisraels, feines Knechtes, Söhne Jaakobs, ihr feine Erfornen! Er ift der Ewige, unser Gott; über die ganze Erde ergeben seine Gerichte. Bedenket ewiglich feines Bundes, des Wortes, das Er ge-

אַלהֵינוּ בִּשְּׁבָחוֹתָ ונפארד ינשבחה וָנַוָבִיר שָׁמָּדּוָנַמָּלִיכָדּ מלכנו אַלהֵינוּ יַחִיד חַי הַעוֹלַמִים. מֶלַדְּ משבח ומפאר עדי ער שמו הוגרול. בַרוּך אַתָּרו וְיַ מֶלֶךּ מָהַלָּל בַּתִשְׁבְּחוֹת: הודו לני קראו בשמו הוריעוּ בָעַפִּים עַלִילֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ זַמָּרוּ־־לוֹ שִׂיחוּ בְּכֵל־נִפְּלִאֹתֵיו: הִתְהַלְלוּ בשם קרשו ישמח כב מְבַקשׁי יִי: דְּרְשׁוּ יִי וְעָוּוֹ בַּקשוּ פָנָיו תְּמִיד: זִכְרוּ נָפָּלָאֹרָנִיו אַשֵּׁר עָשַּׂר מפרניו ומשפטייפידהו: זרע ישראל עבדו בני יַעַקֹב בְּחִירָיו: דוּגּא יִיָ צַהַינוּ בָּכָל־הָאֶרֵץמִשׁפָּמַיוּ: זכרו לעלם בּרִיתוֹ דַּבַר

boten, ins taufendfte Gefchlecht, bas Er geschloffen mit Abrabam, und seines Schwures an Rischaf. Und Er stellte es auf für Jaafob zur Sagung, für Jisrael zum ewigen Bunde, da Er sprach: Dir geb' 3ch das Land Kenaan als Loos eures Besitzes; da ihr waret ein gabliges Bauflein, da eurer wenig und ihr da= rin weiltet. Und fie zogen von Volk zu Volk, von Königreich au fremder Nation. Er ließ feinen Mann fie bedrücken und strafte um sie Könige. "Rühret nicht meine Gesalbten an und meinen Prapheten füget fein Leid zu!" Singet dem Emigen, alle Lande, verfündet von Tag zu Tag feine Gulfe. Erzählet unter den Bölfern feine Berrlichkeit, unter allen Nationen feine Bunder. Denn groß ift ber Ewige und fehr gepriefen, und furchtbar ift Er über alle Götter. Denn all die Götter ber Bölfer find Nichtiges; aber der Ewige hat den himmel gemacht. Glanz und Dla= jestät ist vor ihm, Triumph und Freude an feiner Stätte. Spendet dem Ewigen, Bölfergeschlechter, spendet dem Ewigen Chre und Triumph! Spen= bet bem Ewigen feines Namens Ghre, nehmet Geschenke und

צוָה לָאֵלֶף דּוֹר: אֵשׁר כְּרַת אֶת־־אַבְּרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְוִצְהָק: וַיַּעַמִירֶהָ לְיַעַקֹב ָּרָהֹק לְּיִשֶׂרָאֵל בְּרִית עוֹלְ**ֶם**: לַאַּכֿר לָדָּ אַתַּן אָרֶץ בְּנָעַן חַבַל נַדְלַתְכֶם: בּהְיֹוֹתְכֶםוּ מָתֵי מִּסְפָּר ִנִּמְעַמֹּ וְנָרִים בָה: וַיִּתְהַלְכוּ מִגוֹי אֱל־ גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַהַר: לא־הָנִיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁבָּם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אַלֹּד הָנִעוּ בָּמִשִׁיהָי וּבְנָבִיאֵי אַל־הַרַעוּ: שִׁירוּ לַיֵי כַּלֹּד הָאָרֵץ בַּשְּׂרוּ מִיוֹם־אַל־יוֹם ישועתו: סַפְּרוּ בַגּוֹיִם אַת־ בְּבוֹדוֹ בְּכָל־־הָעַמִּים נִפְּלָאֹתָיו: כִּי נַדוֹּל יִיַ יִּפְהָלָּלְ מְאֹדוְנוֹרָא הוּאַעַל־ בָּל־מֶלהִים: בִּי בָּל־אֱלהֵי הָעַמִּים אַלִירִים. וַיִי שַׁמַיִם עַשָּׂה: הוֹר וְהַרַר בְּבְנִיוֹ עַז וְהָדְוָה בִּמְקֹמוֹ: הָבוּ לַיָּי מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַּיִי כָּבוֹד וַעֹז: דָבוּ לַנָי בַּבוֹר שָׁמוֹ שָׂאוּ מְנְחָה

kommet vor sein Antlik, bucket euch vor dem Ewigen im hei= ligen Schmucke. Erzittert vor ihm alle Lande! und fest ift das Erdenrund, manket nicht. Frohlocke der Himmel und juble die Erde, und man spre= che unter den Bölfern: Der Ewige ift König! Dröhne bas Dleer und seine Fülle, fröhlich fei die Flur und alles, was darin. Dann muffen jauchzen die Bäume des Waldes ror dem Ewigen; denn Er ift ge= fommen, die Erde zu richten. Danket dem Ewigen, benn Er ift gütig, denn ewiglich währt feine Buld! Und fprechet: Bilf uns, Gott unferer Sulfe, und sammle uns und rette uns von ben Völfern, daß wir danken Deinem heiligen Namen, daß wir uns rühmen Deiner Berr= lichfeit. — Gepriesen fei der Ewige, der Gott Jisraels, von Ewigfeit zu Ewigfeit! Und alles Volk sprach: Amen und Lobpreis dem Ewigen! Erhebet ben Emigen, unfern Gott, und budet euch vor feiner Ruße Schemel! Beilig ist Er. Erhebet den Emigen, un= fern Gott, und bucket euch vor feinem be gen Berge; denn heilig ift der Ewige, unfer Gott. Er aber, barmber= zig, vergiebt die Miffethat und verderbt nicht und wandte oft

ובאו לפניו השתחוו לני בְהַרָת־לְרֵשׁ: חִילוּ מִלְפַנִיוּ בָּל־רָאָרֶץ אַף־תִּכּוֹן תַּבַל בַּל־תִּמּוֹם: יִשְׂמָחוּ הַשָּׁמַיִם וָתָגַל הָאָרֶץ וְיאמָרוּ בַגּוֹיִם וְיָ מָלָדְ: יִרְעם הַיָּם וּמִלאוּ יַעַלֹץ הַשָּׂרָהוְכָר־אֲשֶׁרִבּוֹי אָז יָרַנְנוּ עַצִי הַיָּעַר מִלְפְנֵי בִּי־בָא לִשְׁפּוֹט אָרת־ הַאַרץ: הודוּ לַיָי כִּי מוב בִּי לְעוֹלָם חַסְדִּוֹ: וְאִמְרוּ רושיענו אַרֹבי יִשְענוּ וַקבּצנוּ וְהַצִּילֵנוּ מְן־הַגּוֹיִם קרודות לשם קדשה לָהִשְׁתַבֵּחַ בִּתְהַנְּתֶדְ: בָּרוּדְ יַיַ אֵלהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוּלָם וַעַר־הַעולָם וַיּאמְרוּ כַל־ הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיָי: רוממו יַ: אֱלהֵינוּ וְהִשְּׁתַחֲווּ לַהַרֹם רַגַּלַיו קרוש הוא: רוממו יִי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַחַוּוּ לְּהַר קרשו בי קרוש יי צהינו: וְהוּא רַהוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשָׁחִית וְהָרְבָּה לְהַשִׁיב אַפּוֹ seinen Zorn ab und weckt nicht all feinen Grimm. - Du, Ewiger wirft nicht zurückhal= ten Deine Liebe bon mir; Deine Buld und Deine Treue werden ftets mich bewahren. Gedenke Deiner Liebe. Emiger, und Deiner Suld; benn bon Ewigfeit find fie. Gebet Gott Triumph! über Fisrael ift fein Ruhm und seine Macht in den Wolken. Furchtbar bist Du, Gott, aus Deinem Beiligthume, Gott Jisraels! Er giebt Macht und Stärfe bem Bolfe. Gepriesen fei Gott! - Gott ber Bergeltung, Ewiger, Gott ber Bergeltung, erscheine! Erbebe Dich, Richter der Erde, vergilt Lohn den Hochmüthigen. - Beim Ewigen ift ber Gieg: über Dein Bolf tomme Dein Segen, Selah! Der Gott der Beerschaaren ift mit uns, eine Befte ift uns der Gott Jaakobs, Selah! - Gott ber Beerschaaren! Beil bem Menschen. der auf Dich vertraut. Ewiger hilf! Der König erhöre uns am Tage unferes Rufens! -Bilf Deinem Bolte und fegne Dein Erbe, und weibe und trage fie bis in Ewigfeit. Unfere Seele wartet bes Ewigen: unfer Beiftand und unfer Schild ift Er. Denn an ihm freuet fich unfer Berg; benn feinem

וְלֹא־נָעִיר כָּל־חֲבֶתוֹ: אַתָּה וְיָ לֹא־תִּכְלָא רַחֲמֶיךּ מִמֶּנִי חַסְרַדּ וַאֲמִתְּדִ תְּמִיד וִאְרוּנִי: זכר_רַחָמִיף וָי וַחֲפָדֵיף כִּי מעוֹלָם הַמָּה: תְּנוּ עוֹ ַבַאלהִים עַל־יִשְׂרָאַל גַּאֲנְתוֹ וְאָזוֹ בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא צֶהִים וֹ מִמְּקְדָּשֶׁיךּ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נותן עו וְתַעַצִמות לָעָם בָּרוּך אֱלֹהִים: אַל־נָקְמוֹת יַיָ אַל נְקַמוֹת הוֹפִיעַ:הַנָּשֵׂא שֹפֵם הָאָרֵץ הָשֵׁב נְמוּל עַל־גַּאָים: לַיָי הַיְשׁוּעָה עַל־ אַפְּד בִּרְכָתֶד פֶּלָה: יְיָ צָבָאוֹת עָפֶנוּ מִשְׂנֵב־לֶנוּ אָל הַייַעַקב סֶלָה:יִיְצְבָאות אַשָּׁרֵי אָדָם בּוֹמֵחַ בַּּךְּ : יָיַ הוֹשִׁיעָה. הַפֶּּלֶדְיַעַנֵנוּ בְיוֹם־ קָרָאַנוּ: הוֹשִׁיעָה וֹאֶת־עַפֶּּדְ וֹבָרֶךְ אֶת־נַחֲלְתֶךּ וּרְעֵם וְגַשְּׁאֵם עַר־הָעוֹלֶם: נַפְּשׁנוּ חַכָּתָה לַיִּ עָזְרֵנוּ וּמָנְנֵנוּ הוא: כִּיבוֹ יִשְׂמַח לְבֵּנוּ

beiligen Namen vertrauen wir. So moge fein Deine Huld, Emiger, über uns, wie mir Deiner geharrt. Lag uns schauen, Ewiger, Deine Buld, und Dein Beil gieb uns. Auf, uns jum Beiftand! und erlose uns um Deiner Gnade millen. -3ch bin der Ewige, dein Gott, der Dich heraufgeführt aus dem Lande Mizrajim. Thue weit auf beinen Mund, daß Ich ihn fülle! - Beil bem Volke, dem also geschieht; Heil bem Bolke, bessen Gott der Ewige ist. Ich aber vertraue Deiner Huld; es frohlockt mein Berg ob Deiner Gulfe. 3ch will bem Ewigen fingen, benn Er bat mir wohlgethan.

Rjalm 19.) Dem Sangmeister; Psalm von David. — Die Himmel erzählen die Herrlichteit Gottes, und seiner Hände Werk thut die Wölbung kund. Sin Tag läßt dem andern zuströmen das Wort, und eine Nacht spricht zur andern die Kunde. Nicht sind es Worte und nicht Keden, deren Stimme nicht gehört wird, sondern iher die ganze Erde geht aus

בִּי בִשֵׁם קָדְשׁוֹ בְּטָחִנוּ: יְהִי־חַסְדְּךְּ יָיְ עָלֵינוּ בַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ : הַרְאֵנוּ יִיְ חַסְהֶּךְ יָישָׁעַד הִהֶּן־לָנוּ : קוּמָה עזרתה לנו ופדנו למען חַקְרָדְ: אָנֹכִי וֹיֵי אֵלֹהֵידְ ַהַפַּעַלָּדְּ מַאָרֵץ מִצְרַיִּבוּ. <u>הַרַחַב פִּיף וַאַמַלָּאַהוּ:אַשְׁרֵי</u> הַעָם שַׁבַּכָה לוֹּ. אֲשַׁרֵי הַעָם שַׁיַנַ אַלהַיו: וַאַנִי וֹ בַּחַסְדַּדְּ בְּמַחְתִּייְגֵל וֹלָבִי בִּישׁוּעָתֵך. אָשִירָה לַיַי בִּי נָמַל עַלַי: יש למנצח מזמור そほに・ לַלִילָה יִחַנֵּה־דָּעַת: אַין אַטֶּר וְאֵין דָּבָרִים

ihre Schnur und an bas Ende des Erdenrundes ihre Worte. Dem Sonnenball hat Er ein Zelt an ihnen gesett. Und ber, wie ein Bräutigam hervorgehend aus seiner Ram= mer, frohlocket wie ein Held, bie Bahn zu burchlaufen. Um Ende ber Himmel ist fein Aufgang, und fein Rreiß= lauf über ihre Grenzen, und Nichts ist verhüllt vor seiner Bluth. Die Lehre bes Ewigen ift untabelig, seelenerquickend, bes Emigen Zeugniß bewährt, macht Thoren weise. Die Befehle bes Ewigen sind recht, bergenerfreuend; bes Emigen Gebot ist lauter, erleuchtet bie Augen. Die Furcht bes Ewigen ist rein, besteht ewig; bes Ewigen Aussprüche find mahr, find gerecht allzumal. Sie, die köftlicher find benn Gold und feines Gold in

קוָם. ובקצה תבל מְלֵיהֶם. לַשַּׁמֶשׁ שַׂם ו אהַל בַהַם: והוּא בּהַתָּן יִצֵא מֵחְפָּתוֹ. וַשִּישׁ כִּגְבּוֹר כַרוּץ אַרַח: מִקצֵּרוֹ רַשְּׁמָיִם | מוּצַאוּ. ותקופתו על קצותם. ואין ונסתר מהַמַתוֹ: תורת יי תִמִימַה מִשִיבַת נַפְש. עַדוּת יַיַנְאֵמַנָה מַחְכִּימָת פּתִי: משַמְּחֵי־רָבּ₊ מְצוֹת יִּהוֹרָה עמֶדַת לַעַד. מִשְׁפְּמֵייִנִי אֱמֶת

Menge, und füßer denn Ho= nig und Honigseim. Auch Dein Knecht wird burch sie belehrt; in ihrer Bewahrung ift großer Lohn. Berirrungen, wer merket fie? - Bon verborgenen Günden reinige mich! Aber auch von Über= müthigen halte Deinen Knecht fern, daß sie mich nicht be= herrschen. Dann bin ich ohne Tadel und rein von schwerem Bergeben. Seien wohlgefällig meines Mundes Worte und meines herzens Sinnen vor Dir, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser !

לרוד (Pfalm 34.) Von Da= vid, da er verstellte seinen Verstand vor Abimelech, der ihn forttrieb, und er ging. - 3ch will ben Ewigen preisen zu jeglicher Zeit; stets fei sein Lob in meinem Mun= be. Des Ewigen rühme sich meine Seele; hören follen es die Gebeugten und sich freuen. Berherrlicht ben Emi= gen mit mir, und laffet uns

ומפו רב. ומתוקים מָדַבַשׁ וִנֹפַת צוּפִים: גַּבויעברה נודור בהם. בשמרם עקב רב: שניאות מייבין מָנָםתַרות נַקַנִי: נָםו איתם ונקיתי מפשע יְהַיוּ־ לְרַצוֹּן אָמָרֵי־פִיּ וָהַגִּיוֹן לְבִּי ַרְפָנֶידְיִי צוּרִיוִגאַלִי÷ לדוד בשנותו את־שעמו לפני נבימקר. ויגרשהוי תהלתו בפי: וללנפשי ישמעו

feinen Namen erheben zumal! Ich suchte ben Ewigen, und Er hat mich erhört, und aus all meinen Schredniffen hat Er mich gerettet. Sie blickten zu ihm auf und leuchteten, und ihr Gesicht erröthete nicht. Dieser Arme rief und ber Ewige hörte, und von all seinen Leiben rettete Er ihn. Es lagert ber Engel bes Ewigen um bie, so ihn fürchten, und befreiet fie. Rostet und febet, baß gutig ber Ewige ist; Beil bem Manne, ber bei ihm sich birgt. Fürchtet ben Ewigen, ihr feine Beiligen! benn Nichts mangelt benen, fo ihn fürchten. Junge Leuen barben und hungern; aber die ben Ewigen suchen, ent= behren kein Gut. - Rommt ber, Rinder, höret auf mich: die Furcht bes Ewigen lehr? ich euch. Wo ist ber Mann, ber Leben begehrt, ber Tage

אַת־יִי וַעַננִי. וּמְכַּל־ הביטו אליו ונהרו זָה עָנִי כָרָא וַיִי שָׁמֵע וּמִבַּל־צֵרוֹתֵיו הושיעו:הנהמַלאַר־ סביב קיראיו ווחקצם: מעמו וראו יָראוּ אֶת־וְיָ קְדוֹשְׁיוּ. כִּי־אֵין מַחִּסור לירַאָיוֹ: כָּפִירִים שמעודלי. יראו אַלַמֶּדְכֶם:מִירַהאִישׁ הַהַפִּץ הַנִּים₊ אהַב

wünscht, Gutes zu schauen? - Wahre beine Zunge vor Bofem und beine Lippen, baß fie nicht Trug reben. Weiche vom Bofen und thue Gutes, suche den Frieden und jage ihm nach. Des Ewigen Augen sind auf die Frommen gerichtet und feine Ohren auf ihr Schreien. Des Ewi= gen Bornblick ift wiber bie, fo bofes thun, zu tilgen von ber Erbe ihr Gebächtniß. Sie schreien und der Ewige hört, und aus allen ihren Leiden rettet Er fie. Nahe ift ber Ewige benen, die gebrochenen Bergens find, und benen, bie niedergeschlagenen Gemüthes, hilft Er. Viel sind die Lei= ben bes Gerechten, und aus allen rettet ihn der Ewige. Er behütet all feine Gebeine; nicht eines von ihnen wird zerbrochen. Es töbtet ben Frevler das Unheil, und des Berechten Saffer bugen. Der

ימים לראות שוב: לשונה מרע. ושפתוד מדבר מרמה: סור מרע יעשה־מוב. בקש שלום ורדפהו: עיני לב. ואת־דַּכַּאִי־רוּהַ ויע: רבות רעות דיק.ומבקםיצילנו יוֹ: שמר כּר־ עצמתיו. אחת מהנה לא נשברה: Ewige erlöft die Seele seiner Diener, und nicht bugen Alle, die sich bergen bei ihm.

nbon (Pfalm 90.) Gebet von Moscheh, bem Manne Gottes - Herr, Buflucht bist Du uns gewesen in allen Ge= schlechtern. Che benn die Ber= ge geboren murden und Erde und Weltall freifte, und von Ewigkeit zu Ewigkeit bift Du Gott. Du führst ben Sterb= lichen bis zur Zerknirschung und fprichft: Rehret gurud, Menschenkinder! Denn tau= fend Sahre find in Deinen Augen wie ber gestrige Tag, wenn er entschwunden, und eine Wache in ber Nacht. Du strömst sie bin, im Schlaf werben fie; am Morgen fproffet er wie Gras. Um Morgen blühet er und sproffet, am Abend ift er abgemähet und verdorrt. Denn mir per= geben in Deinem Boine, und

פֿרָה יֵי נֶפֶשׁ עַבְרְיוּ. וְלֹא יֶאְשְׁמוּ בָּלֹ־־ החסים בּוּ :

תפלה למשה ים ילדו ותחולל ארץ ותבל. ומעולם צריעוקם אתה אל: תשב אנוש עד־דכא. ותאמר שובו בני־ אדם: כי אלף שנים ניניד כיום אתמול

in Deinem Grimme find mir anastverwirrt. Du stellst un= fere Vergehungen vor Dich hin, unser heimlich Thun vor bas Licht Deines Antliges. Denn all unsere Tage ver= ftreichen in Deinem Grimme; wir verbringen unsere Sahre wie Geschwätz. Unfere Lebens= jahre — bas sind siebzig und, wenn es hoch geht, achtzig Jahre, und darin drängt sich Elend und Un= heil; benn schnell enteilt's. und wir muffen bavon. Wer kennt die Macht Deines Zor= nes und, wie er ihn fürchten follte, Deinen Grimm? -Unsere Tage zählen lehr' uns benn, baß wir gewinnen ein weises Herz. Rehr' um, o Ewiger! - wie lange noch? - und erbarme Dich Dei= ner Rnechte. Gättige uns am Morgen mit Deiner Hulb, daß wir jauchzen und uns freuen all unsere Tage. Er=

ימי־שנותינו שבעים שנה. שמונים שנה ורהכם עַמַל וַאָנֵן. כִּי נָו חִיש ונרננה

freue uns, gleich ben Tagen, da Du uns gebeugt, den Jahren, da wir Unglück ges schauet.

In Sichtbar werbe vor Deinen Knechten Dein Werk und Dein Glanz über ihren Söhnen. Und es sei die Huld bes Herrn, unseres Gottes, über uns! Und das Werk unserer Hände fördere bei uns, und das Werk unserer Hände — fördere es!

Der in dem Schute des Söchsten siget, der rubet im Schatten bes Allmächtigen. Ich fpreche zum Ewigen: Meine Buflucht und meine Burg, mein Gott, bem ich vertraue! Denn Er wird dich retten von der Schlinge des Vogelstellers, von der Pest des Berderbens. Mit feinem Gefieder deckt Er dich, und unter feinen Fittigen bift du gebor= gen; Schild und Panger ift feine Treue. Nicht fürchteft du vor dem Schrecken ber nacht, vor dem Pfeile, der fliegt bei

שַׂמְתֵנוּ בִּימות ענִיתנוּ. שנות רַאִינוּ ַרְעָה: יַרְאָה אָל־ אַבְדִיךּ פָּעֵלֶדּיּ והדרך על־בניהם: וִיהִי נעם אַד'ני צהינו עלינו ומעשה יְדִינוּ כּוֹנְנָה עֻלֵינוּ וּמַעשׂה יַדינוּ כּוֹנְנָהוּ: צא ושב בַּבַתר עָלְיוָן בְצֵל שַׁרַי וִתְּלוֹנָן: אֹמֵר לִיי מַחָםִי וּמְצוּדַתִי. צהַי אבטחובו: כי הוא וַצִּילְדָּ מִפַּח וַקוּשׁ. מַדַבַר הַוּוֹת: בּאַבְרָתוֹ ויָטֶדְ לְדְ וָתַחַת כִּנַפִיוֹ תֵּחְכַה.

צנה וַסֹחֲרַה אַמִתוֹ:

לא תירא מפּחַר

לולה. מחץ נעוף

Tage, bor ber Beft, die im Dunkeln schleicht, vor der Seuche, die wüthet am Mittage-Es fallen bir zur Seite Taufend, und Behntaufend bir gur Rechten, - dir nabet fie nicht. Nur mit beinen Augen schauest du, und die Vergeltung der Frevler siehst du an. Denn Du, Ewiger, bift meine Ruberficht! Den Söchsten machst du zu beiner Zuflucht. Nicht wird Unalück dir -widerfahren, und eine Plage nahet nicht beinem Relte. Denn feine Engel entbietet Er für dich, dich zu behüten auf all beinen Wegen. Auf Bänden tragen fie dich, baß nicht an bem Steine bein Auß sich stoße. Auf Löw' und Otter trittst bu, zertrittst junge Leuen und Drachen. Denn nach mir begehrt er, so befrei' Ich ibn: Ich stelle ihn hoch, weil

er meinen Namen kennt. Er ruft mich an, und Ich erhöre ihn; mit ihm bin Ich in der Noth, Ich erette ihn und schaffe ihm Ehren. Mit langem Leben fättige Ich ihn, und lasse ihn meine hilse schauen.

הללויה (Pfalm 135.) Hallelu= jah! Lobet ben Namen bes Ewigen! Lobet ihn, Knechte bes Ewigen, die im Hause bes Ewigen stehen, in ben Höfen bes Hauses unseres Gottes! Hallelnjah! benn autia ist ber Ewige; saiten= fpielet feinem Namen, benn er ist lieblich. Denn Jaakob hat sich Gott erkoren, Sis= rael zu feinem Gigenthume. Denn ich weiß, daß groß ist ber Ewige, und unfer herr über alle Götter. Alles, was der Ewige will, hat er ge= macht im Himmel und auf Erben, in den Meeren und שְׁמִי יִּיִקְרְאֵנִי וְאֶעֵנֵהוּ עִמּוּ אָנֹכִי בְצְרְרה אֲחַלְצֵהוּ וַאֲכַבְּבֵרהוּ: אֶרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעָהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי: אַרְאָרוּ בִּישׁוּעָתִי: אַרְ יִמִּים אַשִּׁבִיעָהוּ וּאַרְאָרוּ בִּישׁוּעָתִי:

קלה הללויה ו הללו אלהינו: הללו־ 'שמו כִּי נעים: כּי־ בשמים ובארץ

allen Tiefen. Berauf bringt Er Wolfen vom Rande der Erde, Blibe zum Regen er= schafft Er, Er führt hervor ben Wind aus seinen Schatz= kammern. Der geschlagen hat die Erstgebornen Migrajims, von Menschen bis Bieh, Er fandte Zeichen und Wunder in beine Mitte, Migrajim, an Pharaoh und an all seinen Rnechten; der geschlagen zahl= reiche Völker und getöbtet mächtige Rönige, ben Sichon, Rönig bes Emori, und ben Da, König von Baschan, und all die Rönigreiche Renaans. Und Er gab ihr Land zum Befite, zum Befite Sisrael, seinem Bolte. Ewiger, Dein Name ift für ewig, Ewiger, Dein Angedenken für alle Geschlechter! Denn Recht schafft ber Ewige seinem Volke, und über seine Knechte erbarmt Er sich. Die Gögen

מעלהנשאים מקצה וצרתיו: י מצרים מאדם יתנחם: עצבי הנו

ber Bölter find Gilber unb Gold. Werk von Menschen= händen. Ginen Mund haben fie und reden nicht, Augen und seben nicht, Ohren und hören nicht; auch ist kein Obem in ihrem Munde. Ihnen aleich werden ihre Berfertiger, Seglicher, ber ihnen vertrauet. haus Bisrael, preiset ben Emigen! Haus Aharon, preiset ben Ewigen! Haus des Levi, preiset ben Ewigen! Die ihr ben Ewigen fürchtet, preiset ben Emigen! Beprie= fen fei ber Ewige von Zijon aus, ber thronet in Geruscha= lajim. Hallelujah !

Pfalm 136.) Danket dem Herrn, denn Er ift gütig, denn ewiglich währt seine Hulb.

Danket bem Gotte ber Gotter, benn ewiglich mahrt feine Sulb.

Danket bem Berrn ber Berren, benn ewiglich mahrt feine Sulb.

Der große Wunder thut allein, benn ewiglich währt feine Hulb.

בֶּסֶף וְזָהָב. מַעשה ולא יו נים להם ולא רוח בפיהם: כאוהם קלו הודו לייי בי לעולם חסהו: לעולם חַסדוֹ: הודו לאדני האדנים Der ben himmel geschaffen mit Beisheit, benn ewiglich währt feine bulb.

Der ausspannte bie Erbe über ben Wassern, benn ewiglich währt seine Hulb.

Der die großen Lichter geschaffen benn ewiglich währt seine hulb.

Die Sonne zur Herrschaft am Tage, benn ewiglich währt seine Hulb.

Den Mond und die Sterne zur herrschaft bei Nacht, benn ewiglich währt seine Hulb.

Der Migrajim ichlug an feinen Erftgebornen, benn ewiglich mahr! feine hulb.

Und herausführte Jisrael aus seiner Mitte, benn ewiglich währt seine Hulb.

Mit starter hand und ausgestrecktem Arme, benn ewiglich währt seine Hulb.

Der das Schilsmeer in Stude zerriß, denn ewiglich währt seine Hulb.

Und ließ Jisrael ziehen mitten hindurch, denn ewiglich währt seine Huld.

Und sprengte Pharaoh und sein Derr ins Schilsmeer, benn ewiglich währt seine Hulb.

נולם חסדו: לרקע הארץ על־הַפֶּיִם עולם חסדו: לעשה אורים גדלים בי לעולם חסדו: את־השמש לממשלת בי לעולם חסדו: לממשלות בלילה למכה מצרים בבכוריהם לעולם חסדו: ניוצא ישראל מתוכם עולם חסדו: ביד חוקה ובורע נטויה בי לעולם חסדו: לגור ים-סוף לגורים בי לעולם חסדו: ישראל בתוכו בי לעולם חסדו: ונער פּ־עה וְחֵילוֹ בְיַם־סוּף

Der fein Bolf führte burch bie Bufte, benn ewiglich währt seine hulb.

Der große Könige ichlug, benn ewiglich mahrt feine Hulb.

Und töbtete mächtige Könige, benn ewiglich mährt feine Hulb.

Den Sichon, König bes Emori, benn ewiglich mährt seine Hulb.

Und ben Dg, König von Baschan, benn ewiglich mährt seine Hulb.

Und gab ihr Land zum Besit, benn ewiglich mährt seine Hulb.

Bum Besite Jisrael, seinem Bolle, benn emiglich mahrt seine Hulb.

Der in unserer Erniedrigung unser gedachte, benn ewiglich währt seine Sulb.

Und uns erlöfte von unseren Feinben, denn ewiglich mahrt seine Suld.

Der Brot giebt allem Fleische, denn ewiglich währt seine Hulb.

Danket dem Gotte des himmels, benn ewiglich mährt seine hulb.

rechte, in dem Ewigen! ben Redlichen geziemet Lob=

למוליד עמו במדבר בי לעולם הַסְרוֹ: לְמַבֶּה מָלַכִים גָּדֹלִים בִּי לְעוֹלֵם חַסְרוֹ: ויהרג מַלַכִים אַדִּירִים בִי לַעוֹלֵם חַסְהוֹ: לסיחון מלד האמרי : לעולם חַסְהוֹ וּלְעוֹג מֵלֵדְ הַבַּשַׁן בִי לעוֹלֶם חַסְהוֹ: וְנָתֵן אַרְצָם לְנָחַלָה בִי לָעוֹלֵם חַסְהוֹ: נחלה לישראל עבהו בִּי לָעוֹלַם חַסְהוֹ: שַבִּשָׁפַלֵנוּ זַכֵר־לֵנוּ בִי לִעוֹלַם חַסִרוֹ: וַיִּפְרָקנוּ מִצַרֵנוּ בִי לְעוֹלֵם חַסְהוֹ: נתן לחם לכל־בַּשֹּׁר בִּי לְעוֹלֵם חַסְהוֹ: הודו לאל השמים בִּי לִעוֹלֵם חַסְהוֹ: לג רננו צדיקים בַיִי

gesang. Danket bem Emigen mit ber Cither, mit gehnsai= tigem Pfalter fpielet ihm. Singet ihm ein neues Lieb, fpielet schön mit Jubelklang! Denn redlich ist bes Ewigen Wort, und all sein thun mit Treue. Er liebt Recht und Gebühr; von des Ewigen Huld ist voll die Erde. Auf des Ewigen Wort sind die himmel geworden, und auf feines Mundes Hauch ihr ganges heer. Er sammelt zu Saufen bes Meeres Gewässer. Er legt in Vorrathskammern Meerestiefen. Es fürchte sich por dem Ewigen bas Erbenall, por ihm muffen bangen alle Bewohner des Erbenrundes. Denn Er sprach und es ward; Er gebot und es bestand. Der Ewige stört ben Rath= schluß ber Völker, vereitelt bie Gedanken ber Nationen. Des Ewigen Rathschluß wird

ַזוּמִשְׁפַמּ.ד באם: כנם באוצרות תהומות: ובל: כי הוא אמר ויהי.הוא־צוהויעמר: ייַ הַפִּיר עַצַת גּוֹיִם. מחשבות עמים: עצרת

emiglich bestehen, seines Ber= zens Gebanken für alle Geschlechter. Beil bem Bolte, beffen Gott ber Ewige ift, - ber Nation, die Er sich jum Gigenthum erforen! Bom Simmel blickt ber Ewige, fieht alle Menschenkinder; aus ber Stätte seines Sites ichau= et Er auf all bie Bewohner ber Erbe; ber insgesammt ihr Berg gebilbet, ber merket auf all ihre Thaten. Nicht ist ber König siegreich burch bes Beeres Menge, ein Beld wird nicht gerettet burch Fülle ber Rraft. Gitel ift bas Rof zum Siege, und burch die Rulle fei= ner Stärke führt es nicht von bannen. Siehe, bes Ewigen Auge ist auf die, so ihn fürchten, auf die, welche har= ren seiner Hulb, zu retten vom Tobe ihr Leben und fie

תעמוד.

zu erhalten bei Hungersnoth. Unsere Seele wartet bes Ewisgen; unser Beistand und unsser Schild ist Er. Denn an ihm freuet sich unser Herz, benn seinem heiligen Namen vertrauen wir. So möge sein Deine Huld, Ewiger, über uns, wie wir Deiner geharrt.

מומור (Pfalm 92.) Pfalmlied für den Sabbath-Tag. Schön ift's bem Ewigen zu banken und zu spielen Deinem Namen, Höchster! - zu verfünden am Morgen Deine Suld und Deine Treue in den Nächten, auf dem Zehnsait und auf dem Bfalter, mit dem Geton der Cither. Denn erfreuet, Emi= ger, haft Du mich durch Deine That: ob den Werken Deiner Hände juble ich. Wie groß find Deine Werke, Ewiger, mie fehr tief Deine Gedanken! Der Dumme erkennet nicht und der Thor fieht folches nicht ein: wenn aufblüh'n die Frevler wie Gras und sproffen alle Uebelthäter, - daß sie getilgt werden auf ewig. Du aber bist ewiglich erhaben,

וּלְחֵיוֹתָם בֶּרֶעֶב: נַפְשׁנוּ חִבְּתְה לֵיִי עָזְרנוּ וּמְנִנוּ הוּא: כִּירבוּ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּירבוּ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ בִּטְחְנוּ: יְהִי־חַמְדְּךְ יִי עָלֵינוּ כַּאָמשר יְחַלְנוּ לַךְ:

מומור שיר ליום הַשַּבָּת: מוב לְהורות לַיֵי. וּלְזַמֵּר לְשִׁמָך עַלְיוֹן: לְהַגִּיר חַכַּוַרְדָּ+ בַּלֵילות: עַלֵּי־עַשׂור וַעַבִּי־ נָבֶל. עַבֵּי הָנָיוֹן בְּכִנּוֹר: בּי שָׁמַחְתַּנִי יָי בְּבָּעֶלֶךּ. בַּמַעשׁי יָרַיךּ אַרַנּוְ: מַה־ נַרלוּ מַעשִיף יִי. מְאֹר עָמְרָוּ מַחְשָׁבֹתֵיף: אִישׁ־בַּעַר לֹא וַדַע וּכָסִיל | לא־יַבִין אַת־ זאת: בַּפַרחַ רַשַעִים כּמוֹ־ עָשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פּעַבִי אָנֵן לָהָשַּׁמָרֵם עַרֵי־עַר: וָאַתַּה מַרוֹם לִעלֵם יִיֵּ: כִּי הַנֵּה

Emiger! Denn siehe, Deine Feinde, Ewiger! denn fiebe, Deine Feinde gehen unter, es zerstreuen sich alle Uebelthäter. Und Du erhöheft, wie des Reem, mein Born; ich bin getränft mit frischem Dele. Und es schauet mein Auge auf meine Laurer; von den Bojewichtern, die wider mich auf= fteben, bort mein Dhr. Der Gerechte, Palmen gleich blühet er; wie die Ceder auf Lebanon schießt er empor. Gepflangt im Saufe bes Ewigen, in den Böfen unferes Gottes blühen fie. Noch im Greisenalter sprossen fie, find markig und belaubt; zu verfünden, daß redlich ift ber Ewige, mein Sort, und fein Tadel ift an ihm.

" (Bfalm 93.) Der Ewige ift König! Soheit hat angelegt, angelegt der Ewige, Macht umgurtet; und fest ift bas Erdenrund, manket nicht. Weft ift Dein Thron von je: von Emigfeit bift Du. Es erheben Strome, Emiger! erheben Strome ihre Stimme; Ströme erheben ihr Gebrause. Vor dem Rauschen großer Gemässer, den gewaltigen Brandungen bes Meeres, ist gewaltig in der Bobe ber Emige. Deine Beugniffe find fehr bewährt, Dein Baus zieret Beiligkeit, Emiger, für die Dauer der Zeiten.

איביד ויי. כי־הנה איביד יאברוּ יִתְפָּרְרוּ כָּל־פּעַלֵּי אָגָן: וַתְּרֶם כִּרָאַם כַּרְנִי. בַּרּתִי בְּשֶׁמֶן רַעַנָן: וַתַּבַּמִ עיני בְּשׁוּרֵי בַּקְמִים עָלֵי : פָרַעִים תִּשְׁמַעָנָה צַּדִּיֹּקְ בַּתְּמֶר יִפְּרָח. בְּאֶרָז בַּלְבָנוֹן יִשְׂנֶה: שְׁתוּלִּים בְּבֵית יְיָּ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפָּרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה וְשַנִים וְרַעַנַנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי־יָשֶׁר יִי צוּרִי וְלֹאֹד עוַלָתָה בּוֹ:

צנ יָי מָלָדְ נַאוּת לָבִשׁ. לָבַשׁ יָי עוֹ הִתְאַוָּר. אַקּד תבון תבל בל־תמום: נכון בִּקְאַדְ מַאָו מֵעוֹלָם אָתָה: נַשְׂאוּ נְהַרוֹת וֹיֵי. נַשְׂאוּ נַבַרות קוֹלָם. יִשְאוּ נָהַרות דָּכְיָם: מִקְלוֹת | מֵיִם רַבִּים. אַדִּירִים | מִשְׁבְּרֵי־יָם. אַדִּיר בַּפְרוֹם יִי: עַדֹתִיךְ נַאָּמְנוּ מָאֹד לְבִיתְדְּ נְאֲוָה־קֹּרֶשׁ. יִי לְאֹרֶךְ יָמִים:

*עלתה כחיב

'n' Berherrlichung werbe bem Ewigen in alle Zeit; moge fich freuen ber Ewige an feinen Werten. Es fei ber Name bes Ewigen gepriesen pon nun an bis in Emigkeit. Vom Aufgang ber Sonne bis zu ihrem Niebergange werde gerühmt der Name des Ewigen. Erhaben über alle Bölker ist ber Ewige, über die Himmel seine Herrlichkeit. Ewiger! Dein Name bleibt in alle Zeit, Dein Gebenken alle Geschlechter. Der Ewige hat in den Himmeln aufgerichtet seinen Thron, und feine Herrschaft waltet über Alles. Es freuen sich die Himmel und es frohlocke die Erde, und man spreche unter ben Bölkern: Der Emige herrschet. Der Ewige ist Herrscher, der Ewige war Herrscher, Der Ewige wird herrschen auf immer und ewig. Der Ewige ist Herr= scher immerdar; geschwunden find die Beiben aus seinem Lande. Der Ewige hat zer= stört den Rathschluß der

רם על-

Beiben, vereitelt bas Sinnen ber Nationen. Bielfach ist bas Sinnen im Bergen bes Menschen, und der Rath= schluß des Ewigen — er bestehet. Der Rathschluß des Ewigen wird für immer bau= ern, seines Bergens Sinnen in alle Geschlechter. Denn Er fpricht, und es geschieht; Er gebeut, und es hat Bestand. Denn erwählt hat ber Ewige Zijon, es sich ersehen zum Site. Denn Jaakob hat sich erkoren Sah, Sisrael zu sei= nem Eigenthume. Denn nicht lassen wird der Ewige sein Bolt und fein Erbe nicht aufgeben. Und Er ift barm= herzig, verzeiht die Schuld, übt nicht Verderben und nimmt gar oft seinen Born zurück und läßt nicht entbrennen seine ganze Gluth. — Ewiger, hilf! Der König erhöre uns am Tage, da wir rufen.

אשרי Heil benen, die weis Ien in deinem Hause! immers dar preisen sie Dich, Selah! — Heil dem Bolke, dem also

עמים: רבות מַחַשַבות בָּלֶב־אִישׁ <u>וַעַצַת יָיָ הִיא תָקים :</u> עצת יילעולםתעמר מַחִשָּׁבוֹת לְבּוֹ לְדֹר ודר: כי הוא אָמַר וַיַּהִי.הואצוַהויַעַמֹר: פִּי־בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אָנְה קמושב לו: ביינעקב בָּחַר לִוֹ יָה. יִשְׂרָאֵל ו לסגלתו: כי לאישש וְיָ עַמוּ וְנַחֲלָתוּ לֹא יעזוב: והוא בחום יְכַפַּר עֲוֹן וַלֹא ישחית. וַהְרַבָּה לְהַשִּׁיב אַפּוֹ. וַלֹא וָעִיר בָּל־חֲמֶתוֹ : יִי רושיעה. הַמֶּלֶּךְּ יַעַננוּ בְיוֹם־קָרָאֵנוּ : אַשָרייושביביתד עוד יִהַלְלוּךְ כֶּלָהֹ: geschieht! Heil bem Bolle beffen Gott ber Ewige ift!

תהלה (Bfalm 145.) Loblied von David — Ich will Dich erheben, mein Gott, o Ro= nig! und preisen Deinen Ra= men ewig und immer. An jeglichem Tage will ich Dich preisen, nnd rühmen Deinen Namen ewig und immer. Groß ist der Ewige und sehr ge= priefen und feine Große uner= gründlich. Ein Geschlechtrühmt dem andern Deine Werke. und Deine Machtthaten ver= fünden sie. Den herrlichen Glanz Deiner Majestät und Deine Wunderthaten will ich dichten. Und die Macht Dei= ner furchtbaren Thaten sollen fie melben, und Deine Grö= fe will ich erzählen. Die Erinnerung an Deine große Gute strömen sie aus, und ob Deiner Gerechtigkeit ju= beln sie. Gnäbig und barm= אַשְׁרִי הָעָם שֶׁכְּכְה קּוֹ אַשְׁרִי הָעָם שֶׁיְי אלהיו:

וממד ואברכה הדר כבוד נתיד אשיחה:

herzig ist ber Ewige, lang= müthig und groß an Hulb. Gütig ift ber Ewige gegen Alle, und fein Erbarmen ist über all seine Werke. (F.3 preisen Dich, Ewiger, all Deine Werke, und Deine Frommen benedeien Dich. Die Herrlichkeit Deines Reiches fprechen sie aus, und von Deiner Stärke reben sie, fund zu machen den Menschen= findern feine Stärke und bie Herrlichkeit der Majestät sei= nes Reiches. Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten, und Deine Herrschaft geht burch alle Geschlechter. Es stützet ber Emige alle Sinkenben und richtet auf alle Gebeug= ten. Aller Augen schauen empor zu Dir, und Du giebst ihnen ihre Nahrung zur rech= ten Zeit. Du öffnest Deine

בעתו:

Sand und fättigeft alles Le= bendige seines Berlangens. Gerecht ist ber Ewige in allen feinen Wegen und liebevoll in allen seinen Werken. Nabe ist ber Ewige Allen, die ihn rufen, Allen, die ihn anru= fen mit Wahrheit. Er thut den Willen berer, die ihn fürchten, und ihr Aleben hört Er und rettet fie. Es hütet der Ewige Alle, die ihn lie= ben, und alle Frevler ver= tiltgt Er. Des Ewigen Ruhm foll aussprechen mein Mund. und es preise alles Rleisch feinen heiligen Namen immer und ewig. — Wir aber preisen Sah von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah!

ndelusiah! Rühme, meine Seele, ben Ewigen! Ich will rühsmen ben Ewigen bei meinem Leben, saitenspielen meinem Bott in meinem Dasein. Bers

ומשביע לכל-חי צון: צדיק יי שריקראהובאמת ואת־שועתם ישבע דללויה ‡

קיי הַלְלוּיָה הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־יֵיָ: אֲהַלְלָה יִי בְּחַיִּי. אֲזַמְּרְה לֵאלהֵי בְּעוֹדִי : אַל־

trauet nicht auf Fürsten, auf ben Menschensohn, bei bem nicht Sulfe ift. Ausgeht fein Obem, er fehrt guruck in feine Erbe; an felbigem Tage find bin seine Rathschläge. Beil bem, zu beffen Beiftand ist Jaakobs Gott, des Hoff= nung ift auf ben Ewigen, feinen Gott! Der geschaffen himmel und Erde, das Meer und Alles, was barin; ber Treue ewiglich bewahrt, der . Recht Schafft ben Gedrückten, Brot giebt den Hungrigen. Der Ewige löft die Gefeffelten, ber Ewige macht sehen bie Blinden, der Ewige richtet auf die Gebeugten, ber Ewige liebt bie Gerechten. Der Emi= ge schütt die Fremdlinge; Baisen und Wittwen erhält Er, aber ben Weg der Frev=

שועה: תצא רוחו שָׁב לָאַדְמַתוֹ. בּיּוֹם אמת לעולם: עשה נתון לֶחֶם לַרִעַבִים יי מתיר אסור וַדַרָּךְ רִשָּׁעִים יִעַנַּת : ler frümmt Er. Der Ewige wird ewig regieren, bein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah!

הללויה (Bialm 147.) Ballelu= jah! Denn schon ift's; unferm Gotte faitenspielen, benn lieblich ift's: ihm geziemet Lobge= fang. Es bauet Jeruschalagim der Emige; die Berftogenen Fisraels sammelt Er. Er heilet die mit gebrochenem Berzen und verbindet ihre Schäden. Er gählet die Rahl den Sternen zu, fie alle nennt Er beim Namen. Groß ift unfer Berr und reich an Kraft, feine Weisheit unaussprechlich. Es erhält die Gebeugten der Ewige, erniedrigt die Fredler bis zur Erde. Stimmet an dem Ewigen mit Danklied, saiten= fpielet unferem Gotte mit ber Cither. Der den himmel be-

bect mit Wolfen, ber Erbe Regen bereitet, der die Berge Gras fproffen macht. Er giebt dem Vieh seine Nahrung, den jungen Raben, die da rufen. Nicht an des Rosses Stärke hat Er gefallen, nicht an des Mannes Schenkeln Luft. Gefallen hat der Ewige an denen, fo ihn fürchten und feiner Gnade harren. Preise, Jeruschalajim, den Ewigen; rühme beinen Gott, Zijon! Denn Er hat festgemacht die Riegel deiner Thore, gesegnet deine Kinder in beiner Mitte. Der zu beiner Grenze den Frieden gesett, mit dem Fett des Weizens dich fättigt, Er fendet fein Wort gur Erbe, - flugs läuft fein Ausspruch: - der Schnee giebt wie Wolle, Reif wie Asche ausstreuet; der seinen Frost in

ממריבקגמו וציר: נותן לבהמה ת הסום שבחיירושלים את־ הַלְלִי צִהֹיְדְ צִיּוֹן: ווכלבותישעבים הַשׁקַחָאָמָרתוֹאַרץ**ּ**. הבחוד הנותן כצמר. כפור כאפר Stücken schleubert: vor seiner Rälte — wer kann bestehen? Er sendet sein Wort und läßt sie schmelzen, läßt wehen seinen Wind, sie zerrinnen zu Wasser. — Er verkündet Jaakob seine Worte, seine Satzungen und Rechte Jisrael. Nicht also that Er an irgend einem Volke, und die Rechte kennen sie nicht. Hallelujah!

(Pfalm 148.) Halles lujah! Lobet den Ewigen aus dem Himmel, lobet ihn in den Höhen. Lobet ihn, ihr all seine Engel; lobet ihn, ihr all seine Schaaren! Lobet ihn, Sonne und Mond; lobet ihn, all ihr Sterne des Lichts! Lobet ihn, Himmel der Himmel, und die Wasser, die über den Himmeln! Sie sollen loben des Ewigen Namen; denn Er gebot, und

אֶת־יֵי מְן־הַשְּמֵים הַלְּלוּהוּ בַּמְרוֹמִים: הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָו: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיְרֵחַ. הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיְרֵחַ. הַלְלוּהוּ כָּל־כּוּרְבֵי אור: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי אור: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשְּׁמִים: יְהַלְלוּ מֵעְלֹהַשֶּׁמְים: יְהַלְלוּ

fie wurden geschaffen. Und Er stellte fie bin für beständig, ewiglich; ein Gefetz gab Er, und es wandelt sich nicht. - Lobet ben Ewigen von der Erde, ihr Ungethiere und alle Tiefen! Teuer und Hagel, Schnee und Nebel, Sturmwind, ber fein Wort vollstreckt! Berge und alle Bügel, Fruchtbäume und alle Cebern! Gewild und alles Vieh, Gewürm und jeder beschwingte Vogel! Erdenkö= nige und alle Nationen, Fürsten und alle Erdenrich= ter! Jünglinge sammt Jung= frauen, Greise fammt Jungen! Sie follen loben bes Ewigen Namen, benn erhaben ist Name allein; seine Majestät ist über Himmel und Erde. Und Er erhöht

תהמות • שֶׁלֶג וִקִישור. דברו: הַהַּרִיב אַרזִים: החַיַּה וָכִי המה. רמש וצפור וכל־לאמים. ויביםוגם בפתולות נשוב שמוקבדו.

bas Horn feines Bolkes, Nuhm all feinen Frommen, ben Kinbern Fisrael, bem ihm nahen Bolke. Hallelujah!

הללויה (Bialm 149.) Sallelu= jah! Singet bem Ewigen ein neues Lied, feinen Ruhm in den Versammlungen der Frommen. Jisrael freue fich feines Schöpfers, Zijons Kinder follen jubeln ihres Königs, loben feinen Namen in Reigen, mit Paufen und Cither ihm faitenfpielen. Denn gnädig ift der Ewige seinem Bolf. Er schmückt die Gebeugten mit Sieg. Es jauchzen die Frommen in Berrlichkeit, jubeln auf ihren Lagern. Gottes Erhebung ift in ihrer Rehle, und zweischneidi= ges Schwert in ihrer Hand, - Bergeltung zu üben ben Bölfern, Büchtigung ben Nationen, zu feffeln ihre נקמה בגוים זות בלאמים: Könige mit Banden und ihre Eblen in eiserne Ketten, an ihnen zu üben das vorgeschriesbene Recht. Ein Schmuck ist Er all seinen Frommen. Halles lujah!

הללויה (Bfalm 150.) Salle= luja! Lobet Gott in seinem Beiligthume, lobet ihn in feiner mächtigen Bolbung. Lobet ihn wegen Seiner Machtthaten, lobet ihn nach ber Fulle seiner Größe. Lobet ihn mit Posaunenschalle, lobet ihn mit Pfalter und Cither. Lobet ihn mit Pauken und Reigen, lobet ihn mit Sai= tenspiel und Flöte. Lobet ihn mit helltonenden Cimbeln, lobet ihn mit schmetternden Cimbeln. Alles, was Obem hat, lobe Jah! Hallelujah!

בְּזִּקִים. וְנְרְבְּדֵיהֶם בְּבַרְנִי בַרְזָּרֹּ לַעֲשׁוֹתבְּהֶםוֹמִשְׁפָּט בְּתוֹב, הָדְר הוּא רְבָלוֹיֵה: הַלְלוֹיֵה:

ילויה | הללוד וע עזר: הללוהו 'לוהו בנבל וכנור: הללוהו בתחומחול. Gelobt sei der Ewige in alle Zeit! Amen, Amen!
— Gelobt sei der Ewige von Zijon aus, der in Jeruschalajim thront! Hallesluja! Gelobt sei der Ewige, Gott, der Gott Jisraels, der allein Wunder thut! Und gelobt sein herrlicher Name ewiglich, und voll werde seiner Herrlichseit die ganze Erde. Amen! Amen!

ben Ewigen vor ben Augen ber ganzen Versammlung, und David sprach: Gelobt seist Du, Ewiger, Gott Jisraels, unseres Vaters, von Ewigkeit zu Ewigkeit! Dein, Ewiger, ist die Größe und die Macht und der Ruhm und der Sieg und die Majestät, ja Aus im Himmel und auf Erden; Dein Ewiger, ist die Heres Dein Ewiger, ist die Heres Dein Ewiger, ist die Heres sin Himmel und auf Erden; Dein Ewiger, ist die Heres schaft, und Du bist das über

אַמֵן ווֹאַמֵן:

Alles erhabene Haupt. Und ber Reichthum und die Ehre kommen von Dir, und Du herrschest über Alles und in Deiner Hand ist Kraft und Macht, und in Deiner Hand fteht es, Alles groß und stark zu machen. Und nun, unser Gott, banken wir Dir und lobpreisen dem Namen Deines Ruhmes. Du bist ber Ewige allein, Du hast gemacht ben Himmel, die Himmel ber Himmel, und all ihr Heer, die Erbe und Alles, was barauf ist, die Meere und Alles, was barin ist, und Du giebst ihnen Allen Leben, und das Beer bes Himmels beugt sich vor Dir. Du bist ber Ewige, Gott, der Du Abram erkoren

וַהַבָּבר מִלְפְנֵי ת כי בת ה הוא וְי לְבַוֶּדְּ עשית את־השמים שמי השמים וכל־ אָבָאָם. הָאָרץ וִכַל־ ושר עליה היפים ואתה מחיה את: כַלַם. וּצָבַא הַשַּׁמֵים ד משתחוים: אתה יי האלהים אשר באבו

und ihn herausgeführt hast aus Ur=Rasdim und hast ihm den Namen Abraham gegeben. Und ba Du, sein Berg Dir getreu gefunden, schlossest Du mit ihm den Bund, zu geben bas Land bes Renaan, Chitti, Emori und Perifi und Jebust und Girgaschi, es zu geben seinem Samen, und haft Dein Wort gehalten, denn Du bist gerecht. Und Du sahest bas Elend unserer Bäter in Migrajim, und ihren Rlageruf am Schilf= meer hast Du vernommen. Und thatest Zeichen und Wunder an Pharaoh und an all seinen Knechten und an all bem Volke seines Landes, weil Du wußtest, daß frevelten gegen sie, und Du

וְהוֹצֵאתוֹ מֵּאוֹר בַשְּׂדִים. וְשֵׁמְתְּשְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמָצָאּרָ אֶת־לְבָבוֹ נָאֲמְן לִּפְנִידְּ.

ברות עמו הבדית הכנעני ויבוסי והגרגשי תת לורעו ותקם אתה: ותרא ארתי עני אַבתינוּבמצרים. ואת זעקתם שמעת בפרעה וככליי יו וּבְכַל־־עַם אַרצו₊ כִּי וַדְעָתַ כִּי הוידו עביהם<u>∙ותעש־</u> haft Dir einen Namen gemacht wie diesen Tag geschieht. Und bas Meer hast Du gespalten vor ibnen, daß sie durch das Meer zogen im Trocknen, und ihre Verfolger stürztest Du in die Tiesen, gleichwie einen Steininmächtige Fluthen.

Ewige an diesem Tage Jisrael aus der Hand Mizrajims, und Jisrael sah Mizrajim todt am User des Meeres. Und Jisrael sah die gewaltige Hand, welche der Ewige bethätigt an Mizrajim, und das Bolf fürchtete den Ewigen, und sie glaubten an den Ewigen und an Moscheh, seinen Diener.

te Damals fang Moscheh und bie Kinder Jisrael biefes Lied bem Ewigen und sprachen alfo: Singen will ich bem Ewiלְך שׁם כְּהַיּוֹםְ הַנֶּה: וְהַיָּם כָּכַלְעָתָּ לִכְּנִיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְרתוֹךְ־הַיָּם בַּיַּבְ שָׁ ה. וְ אֶרְתִּדְּ רְרְפִיהֶם הִשְׁלַרְתָּ בִמְצוֹלת כְּמוֹ־־אֶבֶן במים טוים:

gen, denn mit Hoheit hat Er fich erhoben, Roß und Reiter hat Er geschleubert ins Meer. Mein Sieg und Sang ist Jah, Er war meine Rettung! Der ift meine Macht, und ich will feine Schöne preisen, - ber Gott meines Vaters, und ich · will ihn erheben. Der Ewige ift ein Mann des Krieges, der Ewige - das ift fein Name. Wagen Pharaohs und feine Macht hat Er geschleubert ins Meer, und der Ausbund seiner Wagenfämpfer wurde verfentt ins Schilfmeer. Fluthen bedeckten sie; sie fuhren hinunter in die Tiefen, gleichwie ein Stein. Deine Rechte, Ewiger, prangend in Kraft, Deine Rechte, Ewiger, zerschmettert ben Reind. Und in der Größe Dei= ner Hoheit riffest Du nieder Deine Gegner; Du ließest loß Deine Borngluth, fie verzehrte fie wie Stoppeln. Und durch den Hauch Deiner Nase thurmten sich Gewäffer, ftand wie ein Damm Fließenbes, gerannen die Aluthen im Bergen

bes Meeres. Der Feind iprach: Ich jage nach, erreiche, theile Beute: an ihnen erfatten foll meine Gier: zücken will ich mein Schwert, vertilgen foll fie meine Sand. Du hauchtest mit Deinem Obem. ba bebeckte fie bas Meer; fie rollten wie Blei in die gewaltigen Waffer. Wer ift gleich Dir unter ben Mächten, Ewiger! wer gleich Dir prangend an Beiligkeit, furchtbar an Ruhm, Wunderthäter? Du strecktest Deine Rechte, die Erde ver= schlang sie. Du führst mit Deiner Gnade das Bolf, fo Du erlöset; Du leitest es mit Deiner Macht zur Wohnung Deines Beiligthums. Es hören's die Bölker, fie beben; Zittern ergreift die Bewohner von Pelescheth. Da erschrecken die Stammfürften Edoms; Mächtigen Moabs, sie ergreift Beben; vor Angst aufgelöft find alle Bewohner Renaans.

Es falle über fie Schrecken und Angst; an der Größe Deines Armes erftarren fie wie Stein, - bis binüberge= zogen Dein Bolk, Ewiger! bis hinübergezogen das Bolt, fo Du geeignet: bis Du fie ge= bracht und eingepflanzt auf den Berg Deines Gigenthums, Die Stätte, die zu Deinem Sitze Du gemacht, Ewiger! bas Beiligthum, Berr, bas Deine Bande eingerichtet. Der Ewige wird König sein immer und ewig! - Denn bes Ewigen ift das Königthum, und Er ift Herrscher der Bölker. Und es ziehen hinauf die Sieger auf den Berg Zijon, zu richten den Berg Cjaws, und des Ewigen wird fein das Königthum. Und der Ewige wird König sein über die ganze Erde; an selbigem Tage wird der Ewige einzig sein und sein Rame einzig. (Und in Deiner Lehre steht geschrieben also: Bore Jisrael! ber Ewige, un= fer Gott, ift ein einiges ewiges Wefen.)

שומ את ד תה בתוב לאמר שמע יי אלהינו יי אחד

new Der Obem alles Lebendigen segne Deinen Ra= men, Ewiger, unfer Gott! und ber Hauch alles Kleisches preise und erhebe emiglich Dein Andenken, Du, unser König! Von Ewigkeit zu Ewigkeit bift Du Gott. Und außer Dir haben wir feinen Rönig, keinen Erlöser und Retter, ber befreit und ichütt, erhält und sich erbarmt zu jeglicher Zeit ber Noth und des Drangfals; - wir haben keinen König außer Dir! Gott ber frühesten und ber fpateften Geschlechter, Gott aller Geschöpfe, Herr aller Besen, ber gepriesen wird in fo vielen Lobliebern, der leitet feine Welt in Gnabe und feine Geschöpfe mit Erbarmen !

נשמת בל-חי הַבְרַך אָת־שִׁמְךּ יְיַ אלהינו. ורוח ככ" בשר תפארותרומם זָכָרַךּ מַלְכַנוּ תַּמִידּ. מודתעולם ועד: הַעוֹלָם אַתַּה אַלּ. וּמִבַּלִעַרֵיך אין לַנוּ מֶּבֶרְ גּוֹאֵל וֹמוֹשִׁיעַ. פודה ומציל ומפרנם ומרחם בַּכַל־עַת צָרָה וצוקה. אין לנו מלד מַלַא מתרוו אלהי הרא שונים והאחרונים אלוה בַל־בָּריוֹת.אַדוֹוְכַּל־ תולרות. המהלל ברב הַתִּשְבַחוֹת. הַמְנַהֵג עולמו ַ בַּחֶפֶר. וּבָרוּוּרַזוּו Und der Ewige schläft und schlummert nicht, Er, ber ins Leben ermecket Schlafende und aufwachen läft Entschlummerte und reden macht Stumme und löset Be= fesselte und stütet Kallende und aufrichtet Gebeugte. Dir allein bringen wir Dank. Wenn auch unser Mund voll ware bes Gesanges wie bas Meer, und unsere Zunge bes Aubels wie bas Brausen feiner Wellen, und unsere Lippen voll Preis wie die Ausdehnung des Firmaments, und unsere Augen leuchtend wie Sonn' und Mond, und unsere Sande ausgebreitet wie die Abler am Himmel, und unfere Füße schnell wie die Rehe, — wir würden nicht ausreichen Dir zu banken, Ewiger, unser Gott und Gott

ומשיח אלמים. והסומד נופלים. קבדד אַנַחָנוּמודִים. אלו פינו מלא שירה כים. ולשוננו רנו מאירות שמשוכירה.וידינו

unferer Bater! und zu fegnen Deinen Namen für eine ber tausend= und abertaufend=, ja myriadenfachen Wohl= thaten, die die gethan an unseren Vätern und an uns. Aus Mizrajim hast Du uns erlöft, Ewiger unfer Gott! und aus bem Stlavenhaufe uns befreit, in Sungersnoth uns gespeist und zur Fülle uns verpflegt; vom Schwerte hast Du uns gerettet, und ber Seuche uns entrinnen und von bosen und dauernden Krankheiten uns geheilt her= vorgehen laffen. Bis hierher hat uns beigestanden Dein Erbarmen und haben uns nicht verlassen Deine Gna= benbezeigungen, und so wirst Du uns nicht im Stiche lassen, Ewiger, unser Gott! auf ewig. Darum, die Glieber, die Du gesondert in uns, und Hauch und Obem, die

אבותינו ולבן שמד. על אחו ומדבר מקטתנו.

Du gehaucht in unsere Rase, und die Zunge, die Du gelegt in unfern Mund, ja fie follen danken und fegnen, lobfingen und preisen, erheben und ver= herrlichen, die Weihe und Berrschaft geben Deinem Na= men, unser König! Denn jeder Mund muß Dir banken und jede Zunge Dir ichwören und jedes Rnie fich Dir beugen und jede Höhe vor Dir sich bücken, und alle Herzen muffen Dich fürchten, und jedes Innere und jede Niere lob= singen Deinem Namen nach dem Worte, bas geschrieben fteht: "All meine Gebeine follen sprechen: Ewiger wer ist wie Du, ber rettet ben Armen vor dem, ber stärker ist als er, und den Armen und Dürftigen vor seinem Räuber?" — Wer ist Dir

ונשמה שנפ אַרוּ. וִירוממוּ

ähnlich und wer Dir gleich, und wer darf sich Dir gegen= überstellen, Du Gott, groß, stark und furchtbar, höchster Gott, Eigner des Himmels und der Erde! Wir wollen Dich rühmen und preisen, Dich verherrlichen und Deinen heiligen Namen loben, wie es heißt: "Bon David. Preise, meine Seele, den Ewigen, und ihr, all meine Eingeweide, seinen heiligen Namen!"

Seichen Deiner Allmacht, groß in der Herrlichkeit Deines Namens, Du mächtig für ewig und furchtbar in Deinen furchterregenden Thaten!

זעצמו ולפכבו בנוראותיה: Jon O König, sitzend auf hocherhabenem und majestätisschem Throne, der ewig thront, Erhabener und Heiliger ist sein Name! Und es heißt in der Schrift: "Jubelt, ihr Frommen, in dem Ewigen! den Redlichen steht zu das Loblied." Durch den Mund der Gerechten wirst Du erhoben und durch die Worte der Frommen gesegnet und durch die Zunge Dir Erzgebener geheiligt und in der Mitte der Heiligen verherrlicht.

ובמקהלות Und in den Ber= fammlungen der Mengen Deines Volkes, des Hauses Risrael, wird im Jubel gepriefen Dein Name, Du' unser König! in jeglichem Geschlechte. Denn so ift es ja Pflicht all der Geschöpfe vor Dir, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter! zu danken und zu rüh= men, zu preisen und zu loben, zu erheben und zu verherrlichen, zu segnen, hoch zu erheben und zu lobfingen hinaus über alle Worte der Lieder und Lobgefänge Davids, — des Sohnes Fischais, — Deines Anechtes, Deines Gefalbten.

שתבח Gepriefen fei Dein Name für immer, Du unfer König, Gott, Herrscher, groß רַבְּבָרְ יושב על בִּפַא רָם וְנִשָּׂא:

שובן עד פָרוֹם וְקָרוֹשׁ

שָׁמוֹ: וָכָתוּב. רַנְנוּ צַדִּיקים בַּיִי לַיִשְׁרִים נָאוָה תִהּכָּה: נְשֵׁרִים הִתְרוֹמָם: יַנְשֵׁרִים הִתְרוֹמָם: בַבָּני וּבְדַבְרֵי צַדִּיקִים הַּתְּבָּרֵדְּ וּבַלְשׁוּן חֲסִידִים הִּתְּלֵדְשׁי וּבָקַרֵב קְדוֹשִׁים חִּתְהַלְּל : וּבְמַקְהַלוֹת רָבִבוֹת עַמִּדְּ בֵּית יִשִּׂרָאֵל בָּרִנַּה יִתְפָּאַר שִׁמְךּ מַלְבֵנוּ בְּכַלְ־־הּוֹר נַדוֹר. שַׁבֵּן חוֹבַת בַּרֹי־ הַיְצוּרִים לְפָנֶיךּ יָיַ אֱלֹהֵינוּ נאלהי אַבוֹתִינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּחַ לִפָּאֵר לְרוֹמֵם רְהַבָּר לְבָרַךּ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּם על כָּל־דָּבְרֵי שִׁירוֹת וָתִשְׁבְּחוֹרת בָּוָר בַּוְ־יִשֵׁי צַרְרָּדְּ מְשִׁיחַדְּ:

יִשְׁתַבַּח שִׁמְדּ כָּעַר

מַלְבֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֵךְ הַנְּרוֹל

und heilig im himmel und auf Erden! Denn Dir geziemet, Ewiger, unfer Gott und Gott unferer Bater! Lied und Breis, Lobesspruch und Gefang, Macht und Berrichaft, Sieg, Größe und Starte, Ruhm, Berherrlichung, Weihe und Berrlichfeit, Segenssprüche und Dankesverfündigungen von nun an bis in Emigfeit. Gelobt fei, Gwi= ger, Allmächtiger, Herr, Du für das Loblied das Böchfte, Gott, dem Danfeslieder ge= bühren, Herr der Wunder, der Wohlgefallen hat an den Lobgefängen, König, Gott, ewig Lebender!

וָהַקְרוֹשׁ בַּשְּׁמִים וּבָצָרֵץ. כִּי לְדְּ נְאֶה יִיְ אֶלהֵינוּ וֵאֹהֵי אַבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְבַחַה הַכֵּל וַוְמָרָה עוֹ וּמֶמְשָׁלָה נָצַח גָּדָלָה וּגְבוּרָה מְּהַלָּה וָתִפְּאֶרֶת הָדְשָׁה וּמַרְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵ<u>ע</u>תָּה יָעַר עוֹלָם. בֶּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מַלַךְ נָרוֹל בַּתִשְׁבָּחוֹת אַל הַהוֹבָאוֹת אַדוון הַנִּפְּלָאוֹתִּ• הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה. מֶלֶךְ אַל חֵי הָעוֹלָמִים:

יַתְנַדַל וְיָתְקַדַשׁ | שָׁמֵה רַבָּא. בְּעָלִמָא דִּי־בָרָא כָרְעוּתַה. וָנַמְלִידְ מַלְכוּתָה בְּחַיֵּיכוֹן וּבִיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָלֹ־בֵּית יִשְּׂרָאֵל בַּעָבָלָא וּבִוְבון קָרִיב וָאִמְרוּ אָמֵן:

אָפֵן יְהֵא שְׁמַה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יַּיִתְבָּרֶךְ וְיִשְׁתַּבֶּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׁא וְיִתְהַדּר וְיִתְעַלֵּה יִּיּיִתְנַבֶּע וְיִתְהַלָּל שְׁמֵה דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן־בְּל־בִּרְכָּתָא יָשִירָהָא הַשְּׁבָּחָהָא וְנָחָמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעַלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

Buhrend der Borbeter ברבן fagt, fagt bie Gemeinbe bas untenftebenbe ייתברד")

ברכו (Borb.) Preifet den Emi= gen, den hochgepriesenen!

כרוך (Gem.) Gepriesen sei der Ewige, der Hochgepriesenc, für immer und ewig!

וֹנְלְּבַרְרָךְ:

בּרוּהְ יָיָ הַמְבֹרָהְ לְעוֹלָם וָעֶד: ﴿ ﴿ עוֹלָם וָעֶד:

לְּיִתְבָּרַהְּ וְיִשְׁתַבַּח וְיִתְבָּאַר וְיִתְרוֹטִם וְיִתְנַשֵּׁא שְׁטוֹ שֶׁל־טְלֶּדְ מַלְבֵי הַפְּלָבִים הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שָׁהוּא רָאשוֹן וְהוּא אַחְרוֹן

ברוך Gelobt feift Du. Emi= ger, unfer Gott, König der Welt, der gebildet das Licht und erschaffen die Finfterniß, der Frieden ftiftet und das Ull erschaffen.

אור Das Licht der Urwelt ift im Schatze ewigen Lebens geborgen. Leuchten hieß Er aus der Finfterniß aufstrahlen, und es geschah.

שלום את־הכל: אור עולם באוצר חיים מאפל אמר ניהי:

Berfaßt auf Grundlage der Eintheilung in מופרות. ע זכרונות , מלכיות ע nach deren Ausdruden מלך, מוכר עופר bie alphabethische Dichtung und in ben Schlussfäpen außer bem Namen bes Berfaffers: R. Schim'on b. Sizchaf noch folgender Unhang ersichtlich gemacht wird: אלחנן בני יפור חבלי לחיי עולם אמן סלה = Eldanan, mein Gohn, möge ich bes ewigen Lebens theilhaft werden! Umen Selah.

מלך D Berr! Dein Wort von je ift treubemährt.

Dein Name thront in Deiner

Schaar verehrt:

Auf ewig bleibt Dein Spruch fest. unversehrt.

Als Du Dein Kunstwerk.

Schöpfer einst vollendet.

Von Deinem Abbild1) mar Dein Born gewendet,

Für alle Zeit ihm Deine

Suld gespendet.

Auch seinen Sproffen ließest Du ergehen

מֶלֶדְ אַמוֹן מֶרַחוֹק מִצָּב. שַׁמִּדּ יִתְפַּאַר בַּעַרָתְדּ יִתְיצָב. לִעוֹלָם יִי דְבַרָך נִצָּב: מֶלֶךּ בְּבַלּוֹתִדּ הַיּוֹם בַּעשׁ אָפָנוּתְדָּ. מִדִּין רַצַּלָתַ מְּלָקָם בַּתְמוּנָתֶדּ. לְדֹר וַדֹר אֵמוּנַתֵּד: מֶלֶּדְּ נְזַרָתָּ כְּמוֹ־כֵן לְצֵאֵצְאֵימוֹ פָּדִיוֹם. עַבוּר לְּהָפֶּלֶם

וּמְבַּרְעָדִיו אֵין אֱלֹהִים: סלוּ לֶרְכֵב בָּעַרָבוֹת בִּיָה שִׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנְיוֹ וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל־בָּל־בְּל־בְּרָבָה וֹתְהִלָּה: בָּרוּךְ שֵׁם בְּבוֹד מלכותו לעולם ועד: יָהִי שֶׁם יַיִּ מִבֹרְדְּ מֵעַהַה וְעַדִּ־עוֹלָם:

¹⁾ Bom erften Menichen.

Den Gnadenspruch, fie huldvoll anzusehen,

Deinem Wenn sie vor Richterthrone fteben.

Die Dein Gebot bewahren und bewähren

D trag' und schüte, Deinen Ruhm zu mehren,

Sie. Deine Diener alle, die Dich ehren, - Beiliger!

זכר Gebenke, Deine Treuen au erhalten!

Ru ihrem Beil lag Dein

Erbarmen malten!

Dent' Deiner Schaar, ber treuen, der uralten!

Dent', wie fie Dir in Liebe

nachgezogen,

Dein Wort, in Gluth verfündet, treu geflogen, -

Des Stammes, ben Du felbst Dir groß gezogen!

D laß herbei den Tag der

Rettung eilen !

Unbetend lag im Beiligthum

uns weilen.

In Zison, das Du zu uns wollest theilen!

ברחמים In Gnaden wende Dich zu Deiner Beerd'!

D gieb ihr was ihr frommt, was fie entbehrt!

Sei meinem Flehn ein gnädig Dhr gewährt! Beiliger!

משאתה איום. למשפמיה צמרו היום:

שמרי מצות Borb. עדיה ועבדיה. נמלם וַנַשֹּאֵם להַרַבּוֹת ַעַבְדִיףּ בָּרושׁ:

זַכר הַּרָשֵיה לִתְחֵי לִעוֹרְרֵם. וָהָרֵם קַרָנָם בְּרַחֲמֶיף לָהַקָּדָם. וכר עַדָּתְדְּ קָנִיתְ קָרַם: זָכֹר הַפִּשׁוּכָה אַחַרִיךּ בָּאַהַב לְחַלּוֹתֶדּ. נִסְמֶכֶת בשעשוע דרת גחלתד. נאלת שבם נחלתה: וכר וּמַהַר יוֹם וַשִּׁעַדְּ לְקַרְבוֹי. בּוְבִירָךּ לִהְשָׁתַחַוֹת וּבִמִּשׁבְנוֹתֵיךּ לַבאּ. הַר־ ציון זה שַׁכַנהַ בוֹ:

צעיבי הַצאן₊ חַקַּם הַטְרִיפֶם פּנִימִי וָחִיצוֹן,וַאֵנִיתִפְּלֵתִי־ Des Schofarhalles Stunde ist gekommen.

Durch seinen Ton gedenke

Deinen Frommen

Des Opfers, das Du gnädig angenommen!

Gedent', wie scheu in angst=

erfülltem Beben

Dein Volk entwich1), und woll' uns Segen geben,

Wenn laut des Schofars

Tone sich erheben!

Du setztest ihn der Schaar, ber theuern, ein,

Daß sie erweckt, von Sünden

werde rein.

Des Mondes Anfang foll fein Hallen weih'n.

אל חגן Geschmückt hat Gott sein Los mit Anmuthschein;

Statt Opfers lehrt' Er uns

fein Wort ihm weih'n,

Und lieber wird's als Altarfpend' ihm fein, — bem Heiligen!

atom Er läßt, die Bölker

richtend, Milde walten,

Und prüft und forscht, wie Er fie mög' erhalten,

Wenn ragt sein Thron, um im Gericht zu schalten.

Allmächtig Er, geheiliget im Rechte.

In Majestät erhebt Er sich im Rechte

שופר זמנו בא תקוע בָּבֶרֶן אַיִל לְּהִזַּכֵר לבחוניו. אחר נאחז בּפִבּד ו: שופר חַרַד המחנה מרחק לעמד רחום ישפם עמים לנשאו. לַבַקָּהָק דִּינָם בָּהַתְנַשְּׁאוֹּ₊ בונן למשפט בסאו: מלד וּקָדַשׁ חי ינבה במשפט בַּהַתְכַבִּרוֹ. לַעשות משפט

¹⁾ Am Sinai. 2. Mos. 20, 15: "Das Bost sah, bebte zurück und stand bon fern."

Und wahret treu was frommet seinem Anechte.

D laß im Zorn sich Dein

Erbarmen regen,

Romm Deinen Gläubigen

mit Suld entgegen,

Die stets für Deine Ginheit Zeugniß legen !

יראה In Glanz und Gnaden= walten offenbar,

In Deinem Schatten birg ber Frommen Schaar,

Du, beffen Reich ein Reich für immerdar, — Heiliger!

וכר Gedenk', die Deiner harren zu verpflegen,

Dein Gut in Fulle ihnen

vorzulegen,

Daß ihrem Mund entströme Dank und Segen!

Der Edlen benke, jener

Weltenfäulen1)

Von Sünden mögst Du Deine Knechte heilen!

D woll' uns ewig Deine

Suld ertheilen !

Denk' an Dein Zelt, das öbe liegt, verfallen:

Richt' auf in neuem Glanz

des Tempels Hallen,

Und Jubel laß in Zijon wieder schallen!

eichne die Getreuen,

יַרְאֶה פְּעְלְךְּ לַתְמִימִם. וַהֲדְרְךְּ לִתְמִימִם. חֲיוֹת בְּצִלְּךְ לְאָרְךְ יְמִים. מֵלְכוּתְךְ מֵלְכוּת בָּל־עַלְמִים. מַלְכוּת בָּל־עַלְמִים.

יְזְכֹר מְּכַנֶּיְדְּ נַחַת שֻׁלְחְנְדְּ לְעָרְכָּדְהּ, אֶדֶר הְּהִלְּתְדְּ בְּפִימוֹ לְהִתְּבְּרְכָהּ, זֵכֶּר צַּדִּיק לִבְרָכָה: זְכֹר נְדִיבֵי עַמִּים אֲבוֹת הָעוֹלֶם. חֲשֹׁךְ עָבְּדִיךְ מִזְּדְוֹןוְנֶעְלָם. וְחֶפֶּר יְיָ מֵעוֹלֶם חֲיוֹשֶׁבֶת בְּדוּרָה. חִישְׁה לְהָכִין אֹתְהּוּלְסַעְרָה. יִשְׂמַח הַר-צִיוֹן הְּגַלְנְדָה. בְּנוֹת יָהוּדָה:

שלהוו עולם צורה.

עַבְדּוֹ: מֶלֶךְ לְּוֹנֶּזְ רַחֵם יִזְכּוֹרכִּנְאָמוּ,קְרוֹב לְהַצְּדִּיק עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוּ. עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ:

¹⁾ Der frommen Ahnen Jisraels.

Daß fie an Deinem Gottesglang fich freuen,

In Deiner Huld, im Heilig= thum, dem neuen, — Heiliger!

Des Schofars Hall, crtonend burch die Weiten,

Heil fündend wird er Freud' und Luft verbreiten,

Beimführet er die auf der Welt Zerstreuten1).

Es wird sein Hall an ferne

Ruften dringen,

Freiheit für Judah läßt

fein Ton erklingen,

All die Berirrten wird er heim einst bringen.

Es hallt fein Ton, ermah-

nend sie zu weihen,

Die durch die Welt Ber= stürmten zu erneuen:

Um heil'gen Berg anbeten bie Getreuen.

אמרי Dann tröftet mich Dein holdes Trofteswort;

Anbet' ich Dich auf Erben fort und fort

Dort an geweihter Stell', an heil'gem Ort, - Heiliger!

מלך D sende, der Du thronst im Himmelsplan, יְבֶּתְבוּ אֱמוּנִי. יִזְכּוּ לַחֲזוֹרת בְּנֹעֵם יְיִּ. לְזִבְּרוֹן בְּחֵיכַל יְיָּ. לָרוֹש:

שופר עַברת קולו נשְמֵע בְּאִשׁוּר. לְּבִעְמוֹת שִּמְחַת עוֹלֶם בְּקְשׁוּר.וּבְאוּ הָאבְדִים בְּאָרֵץ אֲשׁוּר: שוֹפָר פָּצִץ קולו בְּעִבְרֵי נַבְרִים. חֵרוּת לְהַשְׁמִע יְהוּדָה וְאָפְרִים: וְהַנְּדְּחִים בְּאֶרֵץ מִצְרִים: שופָר צִּרְפַת וּסְפָּרָד יִצְרַח לְהִתְּרֵבִּשׁ. נְפוּצִים בְּאַרְבַע נַצַח יְחַבָּשׁ. וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיִי בַּרַר בַּבְּשׁ:

ישׁעֻשְׁעוּנִי בְּבְפְּלִיםְּ ישׁעֲשְׁעוּנִי בְבִפְלִיםְּ טָּלָה לְעָבְדְּדְ בְּכָל־ גָּבוּלְיִםּ בְּהַר הַכְּלֶּדְשׁ בִּירוּשָׁלֶם. כְּדוֹשׁ: מלד הדוש זמני זמני

¹⁾ Jeschaf. 27, 13: "An jenem Tage wird in ben großen Schosar gestoßen, und die Berirrten im Lande Aschur und die Berstoßenen im Lande Migrasim kommen und büden sich vor dem Ewigen auf dem heistigen Berge in Jeruschalagim."

Den Boten, melbend bes Erlöfere Mah'n !

Der Erde fündet Gottes

Reich er an.

Erhabner Du. ber Alles

weiß und zeiht.

Bau Deine Stadt! benn fieh, schon ift es Zeit.

Regieren wirft Du, Berr,

in Ewigkeit.

D, mächt'ger Du als alle

Erdgewalten!

Beig' uns ben Weg Beil, uns zu erhalten!

Auf ewig, Gott, wirft Du

in Allmacht walten.

תנהגנו Des wahren Lebens Weg, uns Dir zu weih'n,

Führ' uns, o Gott, mit

Deines Lichtes Schein !

Dann wird die Berrichaft wieder Gottes fein - bes

Beiligen.

Er fpendet Licht ber Erbe und ben auf ihr Wohnenden in Barmbergigfeit, und in feiner Gite berjungt Er an jedem Tage ftets bas Schöpfungewert. Wie gahlreich find Deine Berte, Emiger! Sie alle haft Du mit Beisheit gebilbet; poll ift die Erde Deiner Befitthumer. D Rönig, Du allein Erhabener von jeher, gepriefen und verherrlicht und in Allmacht behr feit ben Tagen ber Urwelt! Berr ber Belt, in Deinem großen Erbarmen erbarme Dich unfer, herr unfrer Macht, hort unfrer

נחץ מבשר עלות הַפַּרֵץ. יָיָ מְלָךְ תְּגֵל הַאָּרֶץ: מַלַךְ רַם וִנְשַּׂא הַיּוֹרַע וַעֵרּ. בְּנֵה קַרְיָתְךּ בִּי־בָא מוֹעֵר. יִמְלֹדְ לִעלַם וַעֵר: מַלֶּדְ שַׁלְטוֹנְהָ רָעַר בַּכֹּל משׁלִם.יֹי) יַשַּׁרָ לִירֵאֶיךּ דֶּרֶךְ לְהוֹעִילָם. יִמְלְדָּ יִי לְעוֹלֵם:

מסד תנהגנו בארצות. הַחַיִּים לְהַתְּהַלְּכָהּ בְּאוֹר וְיָ לְכוּ וְגַלְכַה. והיתה ליי המלוכה.

לאַרֵץ וַלַדְּרִים ברחמים ובמובו בַּכַר־יוֹם תַּמִיד מעשה בראשית: מהדרבו מַעשִּׁיךּ יִיָּ כְּלָם בְּחָרְמָה עשית פַלאָה הָאָרֶץ קּנְיָנֶּך: הַמֶּלֶהְ הַמְרוֹמֵם לְבַהוֹ מֵאֵז הַמִּשִׁבַּח וָהַמִּפֿאַר וָהַמָּתְנַשָּׂא מִימות עוֹלַם: אַר'הַי עוֹלַם הַרַבִּים רַחָם עַלֵינוּ אַרוֹן

¹⁾ b. abw = bollfommen, bier vollenbet.

Stärke, Schild unfres Beile, Schutwehr um uns! D Berr, gepriefen fei Du, groß an Beisheit, ber bereitet und geschaffen bie Strahlen ber Sonne! Der Allaütige bilbete berrliches Reugniß fürseinen namen; Die Leuchten ftellet Er rings um feine Majestät. Die Führer feiner Simmelsichaaren find heilige Befen, die verherrlichen den Allmächtigen; unabläffig verfünden fie bie Berr= lichfeit Gottes und feine Beiligfeit. Befegnet fei, Ewiger, unfer Gott! ob der Trefflichkeit der Werke Deiner Sand, und ob ber hellen Leuchten, die Du gebildet, preisen fie Dich immerbar.

תתברך Sei gesegnet, Du un= fer Hort, unfer König und Erlöser, der erschaffen die hei= rigen Wesen! gepriesen Dein Name für immer, unfer König, der gebildet die Dienstengel, deffen Diener alle stehen in den Weltenhöhen und erflingen laffen in Chrfurcht, einmüthig mit lauter Stimme die Worte des lebendigen Gottes, des Königs der Welt. Sie Alle in Liebe gehegt, lauter im Glanze, Alle voll Kraft und Alle voll= bringen in Bangen und Ehr= furcht den Willen ihres Meifters. und Alle thuen sie auf den Mund in heiliger Weihe und

אָזֵנוּ צוּר מִשְׂנַבֵּנוּ מְנֵן יִשְׁצֵנוּ מִשְׁנָב בַּעֲדנוּ: אֵל בְּרוּךְ נְּדוֹל בַּעָד. הַכִּין וּפָעל זְהָבִי חַמְּה. פוֹב יָצֵר פְבוֹד לִשְׁמוֹ. מְאוֹרוֹת נְתַן סְבִיבוֹת עָזוֹ. פִּנוֹת צְּבָאִיו מְסַפְּרִים בְּבוֹד אַל וְּקַרְשְׁתוֹ מְסַפְּרִים בְּבוֹד אַל וֹהִינוּ עַל מְסַבְּרִים בְּבוֹד אֵל הֵינוּ עַל שָׁבַח מַצְשִׁרוֹ יְדֶיךְ וְעַל מְאוֹבִי אוֹר שֶּעְשִייתְ יִפְאַרוּךְ פָּלָה:

תְּתְבָּרַךְ צוֹרֵנוּ מַרְבֹנוּ וְגְאֲרֵנוּ בּוֹרֵא קְרוֹשִׁים יִשְׁתַבָּח שִׁמְךְ לָעַד מֵלְבֵנוּ יוֹצֵר מְשְׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשְׁרְתִיוֹ בְּכָם עוֹמְדִים בְּרִוּם יַחַד בְּקוֹל דִּבְרִי אֲלֹהִים יַחַד בְּקוֹל דִּבְרִי אֱלֹהִים אַרוּבִים נְּלֶם בְּרוּרִים בְּלָם אַרוּבִים נְּלֶם בְּרוּרִים בְּלָם בְּמִימָר וֹבְיָרְאָר עוֹשִׁים קוֹנָם. וְכָלָם פּוֹתְחִים אֶת־ קוֹנָם. וְכָלָם פּוֹתְחִים אֶת־ קוֹנָם. וְכָלָם פּוֹתְחִים אֶת־ Reinheit, mit Sang und Lied, und preifen und lobfingen und rühmen und verherrlichen und ertheilen die Weihe und die Berrschaft dem Namen Gottes, bes großen, gewaltigen und furchtbaren Königs, heilig ist Er. Und Alle nehmen sie auf sich das Joch der himmlischen Berrschaft Einer vom Andern, und ertheilen die Erlaubniß Einer dem Andern, das Weihe= lied zu singen ihrem Schöpfer in andächtigem Gemüthe, mit lauterer Lippe und in heiliger Melodie; sie Alle einmüthig heben an und sprechen in Ehr= furcht:

Beilig, heilig, heilig ift ber Berr ber Beerschaaren; fo weit die Erde reicht, geht feine Berrlichkeit.

כבודו Seine Herrlichkeit hat heut wie ein Zelt in Inaden ausgespannt der Weltenkönig. — Die Gedanken prüft von Groß und Rlein der König, mit Glanz und Macht umgürtet fich der König, בשירה ובושרה ומבוכים ומשבחים ומפצרים וּמַעַריִצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמֵמְלִיכִים.

אַת־שֵׁם הַאֵּל הַפֶּלַדְּ הגדול הַגָּבור וְהַנוֹרָא קָדוְשׁ הוא: וכלם | מַקבּק־ים עליהם עול מלכות שמים וה מוה ונותנים רשות זה לַוָרה. לְהַקְדִישׁ לְיוֹצַרָם בְּנַחַת רוּחַ בְּשָׂבָּה בְרוּרָה וּבְנְעִימְה. קְּדָשָׁה כִּלַּם בְּאֵחָר עוֹנִים. וְאוֹמְרִים בוראה:

קרוש קרוש קרוש צָבָאוֹת מָלֹא כָלֹ־

מיוסד עיפ איב.

כבודו, אָהֵל כּהַיּוֹם בַרַחַמִים מֶלֶדְּיּ Dorb. עשתונות צעיר וַרב מֶּלֶדָּ₊ גָאוּרת ועוֹ הָתִאַיַר מֶלֶדְּ₊ דֹּל himmel und Erbe erzittern in Angst vor bem König.

Der ihr Herz insgesammt gebildet, möge begnasbigen, der König, und der auf all ihr Thun merket, sie rechtfertigen, der König! Ein Gedächtniß ist's, ein Tag des Posaunenschalls, ihn verstündend als König, festgeseth für Fisrael, daß sie reinspreche der König. Zum Heil verlieh ihn seinen Getreuen, der waltet über Könige als König! Odaß Er ewig seines Bundes gedächte, zu heilvollem Gesebenken, der König!

Laß nicht Berberben nahen dem Reste der Söhne des Königs. Darum ja kommen wir vor Dich, Du unser König! Schon gestern standen wir früh vor Dir, Dich anzussehen, o König! O wahre Huld den Sprößlingen deß, dem als Boten erschienen drei Engel des Königs¹). Ers

bore, die bittend Dir naben, um jenen, für ben bitterlich weinten die Simmelsheere des Königs1). Berwirf ihr Aleben nicht um den, der übernachtete bort, wo auf= und niebersteigen die Schaaren bes Königs.2)

Die Die fie vom Ge= richte, bem ftrengen; nicht sprich sie schuldig, o König! Rechtfertige fie in Gnaben und denke ihrer gum Beil, o König! Horch auf den hallen= den Ton, der heut dir erflinat, o Ronig! Lag Dein Erbarmen malten den auf Dich Hoffenden, o König!

wende Dich zum Rlebensruf berer, die Dich fuchen, o König! Blick' auf die, die Benedeiung Dir weihen, und wir wollen Dich benedeien, lebendiger Gott, Du unfer König!

חדות Die Chajoth erheben Gefang und die Cherubim Preis und die Serafim Jubel

ענותם בל תַבוּ לַלַן בַּמַקוֹם עָלוּ וְיַרְדוּ בוּ מַלָּאֵבֵי

פדם היום גמור מלחיבם מקד. צַדַּקָם בַרַחַמִים ופקדם למובה מלדי קשוב קול תִקועָה מתוקעי לד היום מלד. רחמים תעובר מחביד מבד:

עם משחריף מקד. תַבֶּן בִתוֹמְבֵי בַרוּךְ וּנְבֶרֶכִּךְאֵלֹהִים חַיִּים

והחיות ישוררו וכרובים יַפַאַרוּ ושָׁרַפִּים יַרֹנוּ

¹⁾ Bigoat. ' 2) Jaatob.

und die Himmelsschaaren Benedeiung, das Antlit eines jeglichen hingewandt zu den Serafim; ihnen entgegen lobpreisend sprechen sie:

Gottes! - ein jeglicher von feiner

Statte.

Dem Herrn, dem gebenebeieten, laffen fie liebliche Beifen erklingen; dem Rönige, dem ewig lebenden und dauernden Gott ftimmen fie Gefänge an und laffen fie Loblieder ertönen. Denn Er allein ist es, der Gewaltiges wirkt, Neues schafft, Berr ift der Rämpfe, ber Beil faet, Rettung feimen läßt, Beilung schafft, furchtbar ift in feinen Ruhmes= werken. Herr der Wunder, der verjünget in feiner Güte an jedem Tage beständig das Schöpfungswerk, wie es heißt: Dem Schöpfer der großen Lichter sei Lob, benn ewiglich mährt feine Suld. - Ein neues Licht laß über Zijon erstrahlen, daß wir Alle bald feines Lichtes genießen. Gelobt feift Du, Ewiger, Schöpfer der himmelslichter!

אהכה Mit großer Liebe haft Du uns geliebt, Ewiger, unfer Gott! mit großer und überschwänglicher Barmherzigkeit Dich unfer erbarmt. Unfer Bater und König! um unferer

וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ פְּנֵי כָל־ חַיָּה וְאוֹפֵן וּכְרוּב לְעְמֵּת שְׁרָפִים לְּעָמָתְם מְשֵׁבְּחִים וְאוֹמְרִים.

בָּרוּךְ בְבוֹד־יִיָּ מִמְּקוֹמוֹ: לאל בַּרוּדְ נִעִימות יִתֵּנוּ לַמֶּלֶךָ אֵל חַי וְקַיְם זְמִירוֹת יאמרו וְתִשְּבָחות יַשִּׁמִיעוּ. בִי הוא לָבַדוֹ פּוֹעֵל גְבוּרוֹת חַרשורת בַּעַר מָלְחַמוֹת זוֹרֵעַ צְּדָקוֹת מַצְמִיחַ יִשׁוּעוֹרת בּוֹרֵא רפואות נורא תְהַלּוֹת אֲדוֹן הַנָּפַלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בַּכַל־יוֹם הַמִיר מַצַשַּׁרה בראשית: באמור. לעשה אורים גְּדֹלִים כִּי לָעוֹלָם חַבָּהוֹ: אוֹר חַדַשׁ עַל־צִיוֹן תָּאִיר וְנִוְבֶּה כָלְנוּ מְהַרָה לָאוֹרוֹ. בַּרוּךְ אַתָּה יָיַ יוֹצְוּ המאורות:

אַהַבָּה רַבָּה אֲהַבְתְּנוּ יְיָ אָבינוּ הֶמְלָה גְרוֹלָה וִימִרָה חָמֵלְתָּ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְּבֵנוּ Bater willen, bie auf Dich pertraut und benen Du die Lehren bes Lebens ertheilt, fei auch uns gnädig und belehre uns. Unfer Bater, Barmher= ziger, Gnadenreicher! erbarme Dich über uns, und gieb uns in das Berg, zu verstehen und zu erfennen, zu hören, zu ler= nen und zu lehren, zu bewahren und auszuüben und zu bewähren all die Worte der Belehrung aus Deiner Lehre, in Liebe. Und erleuchte unsere Angen in Deiner Lehre, und laß festhalten unser Berg an beinen Geboten, und einige unser Berg, zu lieben und zu fürchten Deinen Namen, und laß uns nicht zu Schanden werden auf immer und emig. Denn auf Deinen heiligen Namen; ben großen und erhabenen, bertrauen wir; frohlocken wollen wir und jubein in Deinem Seile. Und laß uns in Frieden heimfehren von den vier Eden ber Erde, und führe uns aufrecht in unfer Land. Denn ein Gott, der Beil schafft, bist Du, und uns haft Du erkoren aus allen Bölfern und Zungen, und uns nahe gebracht Deinem großen Namen für ewig in Wahrheit, Dir zu danken und Dich als ben Einigen zu bezeugen in Liebe, - Gelobt feift Du, o Ewiger! ber erwählt hat fein Wolf Jisrael in Liebe.

בַּעַבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְּטְחוּ בְדְּ וַתְּלַמְּרֵם חָבֵּי חַיִּים בַּן תִּחָנֵנוּ וּתְלַפְּוֵדנוּ: אָבִינוּ בַּאָב הָרַחַפֶּן הַפְּרַחֵם רַחֵם אָלֵינוּ וְתֵּן בְּלְבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְּׂבִיל לִשְׁמוֹע לִלְמֹד וּלְצַמֵּר לִשְׁמֹר וְלַעְשׁוֹרת וּנְּלַלַיֵּם אָתַ־בַּרַרַ־דּּבְּרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךּ בְּאַהֲבָה: וָהָאֵר אֵינִינוּ בְּתוֹרָהֶדְּ וְדַבֵּּכְ רָבֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךּוֹיָחֵד לְבְבֵנוּ רָאַהַבָּהָ וּלְוָרָאָה שְׁמֶּדּ וַלֹּאֹ־ נָבוֹשׁ לְעוֹלֶם וְעֶרְ: כִּי בְשֵׁם קַרְשָׁךּ הַנָּרוֹל וְהַנּוֹרָא בַּפְחָנוּ נְגִירֶה וִנִשְׂמְחָה בּישוּעָהֶרּ:וַהַבִּיאֵנוּלְשָׁלוֹם מַאַרָבָּע כַּנְפוֹת דָּוּאָרֶץ וְתוֹלִיבֵנוּ קוֹמֶמִיוּת לְאַרְצֵנוּ: כִי אַל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתְה וּבָנוּ בָחַרָתָ מִבָּל־עַם וְלָשׁוֹן וַבַרַבָּתָנוּ לְשִׁמְּדְּ הַנָּרוֹל סַלָּה בָּאֱמֶת. לְהוֹרוֹת לְּדְּ וּלְנַחֶרֶךְ כְּאַבֶּבְה: בְּרוּךְ אַהְה יִיְ הַבּוֹחֵר בְּעֵמוֹ יִשְׂרָאֵ בַּאַהַבָּה: Gwige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen.

ברוך Gelobt fei ber Name ber Herrlichkeit seines Reiches auf immer und ewig.

מהבת Und bu follst lieben ben Ewigen, beinen Gott, mit beinem gangen Bergen und mit beiner gangen Seele und mit beinem gangen Bermogen. Und es follen biefe Borte, bie 3ch bir heute gebiete, in Deinem Bergen fein. Und bu follft fie einschärfen beinen Rindern und bavon reden, wenn bu figeft in beinem Saufe und wenn bu geheft auf bem Wege und wenn bu bich hinlegft und wenn bu aufftehft. Und bu follft fie binden gum Wahrzeichen an deine Sand, und fie follen fein gum Dentbande zwischen beinen Augen. Und bu follft fie ichreiben auf bie Bfoften beines Saufes und beine an Thore.

Ind es wird geschehen, so ihr höret auf meine Gebote, die Ich euch heute gebiete, den Ewigen, euren Gott zu lieben und ihm zu dienen mit eurem ganzen Herzen und eurer ganzen Seele, so werde Ich den Regen eures Landes geben zu seiner Zeit, Frühregen und Spätregen, daß du einsammelst

Wer nicht mit מְיַן betet, sagt bieses: (אַל מַלַר נָאָטְן:)

שְׁמָע יִשְׂרָאֵל יְהֹוְהְ אֱלֹהֵינוּ יִהְוְהֹ אֶּחְדֹּ בָּרוּךְ שֵׁם כָּבוֹד מַלְכוּתוֹ לִעוֹלַם וַעֵּר:

מְוֹוֹנִת בִּיתָּלְּ וִּכִשְׁעְרֵיִף: בֵּין אֵינִרְּ בִּיתָּלְּ וִּכְתִּלְתְּלֵם וֹלְשָׁכְּלְּיבְּלְּבְּיִנְּךְּ וִּבְיִּלְם וֹלְשָׁכְּלְּיבְּלְּבְּיִנְּךְּ וִבְּיִנְיִםְ וֹלְבָּלִיְםְּ וִּיבְּלְתְּלְּבְּיִנְּךְּ בִּעְּבְּתְּבְּ וֹלְבָּלִיםְ אֲשֶׁר אָנְכִי מִצְּוְּךְּ וֹלְבָלִיםְ אַשֶּׁר וְּלְכִי מִצְּוֹּךְּ וֹלְבָלִיםְ אַבְּרָבְּרְ וֹמִיּוֹ הַנְּבְּרָים וֹלְצְבָּלְרִיםְ אַלְבִייִ מְצִּוֹּרְ וֹלְצְבָּלְרִיםְ אַלְבִייִם בְּשִׁבְּתְּוֹם וֹלְצְבָּלְרִים בְּיִּלְבְּיִּבְּיִּ

וְהָיָה אִם־שָׁמַע תּשְׁמְעוּ אֶר־מִצְוֹתִי צְּשֶׁרְ אִנְכִי מְצַנֶּוָה אֶתְכֶם הַיִּוֹם לְאַהֲבְּה אֶת־יְהְיָה אֱלְהֵיכֶם וּלְעָבְרוּ בְּכֶּל־יְרַבַּבְכֶם וּבְכָּל־ נְמְשָׁבֶם: וְנְתַתְּי מְשֵׁר־ צַּרְשְׁבֶם בְּעָתְוֹ יוֹנֶרְהוּמֵלְּקְוֹשׁ אַרְצְבֶּם בְּעָתְוֹ יוֹנֶרְהוּמֵלְקְוֹשׁ dein Getreide und beinen Moft und dein Del. Und ich werde Gras geben auf deinem Felde für bein Bieh, und du wirft effen und fatt werben. Bütet euch, daß nicht euer Berg bethört werde und ihr abweichet und fremden Göttern bienet und euch vor ihnen bucket, und über euch der Zorn des Ewigen erglühe, daß er verschließe den Simmel, daß fein Regen fei, und der Erdboden nicht gebe fein Gewächs, und ihr balb umfommet, weg aus bem schönen Lande, das der Ewige euch giebt. - Und ihr follt diese meine Worte euch zu Herzen nehmen und zu Gemüthe, und fie binden als Wahrzeichen auf eure Sand, und fie feien jum Denkbande zwischen euren Augen. Und lehret sie euren Kindern, babon zu reden, wenn du sikest in deinem Sause und wenn du geheft auf dem Wege und wenn du dich hinlegft und wenn du aufstehft. Und schreibe sie auf die Pfoften beines Sauses und an beine Thore. Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer Kinder auf dem Erdboden, den der Ewige geschworen euren Nätern, ihnen zu geben, - wie

die Dauer des Himmels über ber Erde.

ויאמר Und der Ewige fprach zu Moscheh also: Rede zu den Rindern Jisrael und sprich zu ihnen, daß sie sich Schaufäden machen an die Zipfel ihrer Kleider für ihre Geschlechter und follen an die Schaufäben des Zipfels eine purpurblaue Schnur anseigen. Und das fei euch zu Schaufäben, daß, wenn ihr fie ansehet, ihr euch erinnert aller Gebote des Ewigen und fie thuet, und nicht umherspähet nach eurem Herzen und nach euren Augen, denen ihr nachbuhlet: damit ihr euch erinnert all meiner Gehote und fie thuet, und ihr heilig feiet eurem Gotte. Ich bin der Ewige, euer Gott, der Ich euch herausgeführt habe aus dem Lande Migrajint, euch ein Gott zu fein, Ich, der Ewige euer Gott.

num Wahr und gütig ift bas Wort, festgegründet und ewigbleibend, gerade, treubewährt, lieblich und theuer, voll Anmuth und holdfelig, erhaben und gewaltig, wohlgeordnet und wohlgefällig, gut und schön für uns auf immer und ewig.

לֶהֶם כִּימֵי הַשְּׁמֵיִם עַר^{וֹ-} הָאָרֵץ:

קאמר: דבר אל־ הַבַּנָת פַתִיל תְּכֵלֵת: ַרַבַם לָצִיצָת וּרָאִיתָם אֹתוֹ תַתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְּכֶם וְאַחֲרֵי אשר־אתם שים לאלהיכם: מָצְבַיִם לִדְיִוֹת לַּכֶם בֹאַלֹהַיָם אַנִי יָהוָה אֱרְהֵיכֶם:

אֱמֶת וְיַצִּיבׁ וְנְכוֹן וְכַיֶּם וְיָשֶׁר וְנָאֶמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וּמְתָּקּן וּמְכָּרְבָּל וְמוֹב וְיָפֶּה הַבְּבָר הַיֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם הַדְּבָר הַיֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם Wahr ift der Weltengott, unser König, der Hort Jaakobs, unferes Beiles Schild. Für alle Geschlechter dauert Er, und fein Name bauert, und fein Thron ift festgegründet und fein Reich und feine Treue besteht für ewig. Und seine Worte find lebendig und ewigbestehend, treubemährt und stets begehrt, für immer und in alle Zeit und Emigfeit, fo für unfere Bäter wie für uns, für unfere Kinder und all unfere Nachkommen und die Nachkommen des Stammes Ris= raels, Deine Knechte; für die früheren Geschlechter wie für die fpateften ein Wort, aut und gültig, auf immer und ewig, Wahrheit und Wahrhaf= tigfeit, ein Gesetz, das nie fich wandelt. Wahr ift es, daß Du derfelbige bift und bleibft, Ewiger, unser Gott, und unferer Bäter Gott, unser Rönig, König unserer Bäter, unser Erlöser, Erlöser unferer Bater, unser Schöpfer, Hort unseres Beils, unfer Befreier und Retter von jeher Dein Name. Rein Gott außer Dir.

rny Beistand unserer Väter warst Du von ewig her, Schild und helfer ihren Kindern nach ihnen in jeglichem Geschlechte. וָעָר: אֱכֶת אֱלהֵי עוֹלָם מַלְבֵנוּ צור יַעַקב יִשָּׁענוּ: לָרוֹר וָרוֹר הוֹא כַנְיָם וּשְׁמוֹ כַיָּם וְכִּסְאוֹ נָכוֹן וּמַרָלנותוֹ וָאֱמוּנְתוֹ לְּעַר קַיָּמֶת: וּדְבָרֵיו חָיִּים וְקַיְּמִים נָאֱמָנִיִם וְנָחֱמְּדִים לְעַר וּלְעוּלְמֵי עוֹלְמִים עַרֹּל-אַבוֹתִינוּ וְעָלֵינוּ עַלֹּ־בְּנֵינוּ וְעֵר דּוֹרוֹתֵינוּ וְעֵל כֶּל־ דורות זַרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדִיף: על־הָרָאשׁוֹנִים וְעַל־־ הָאַחֲרָוֹנִים דָּבָר פוֹב וָקַיָּם לְעוֹלָם וָעֵד. אֱטֶת וָאֱמוֹנָה חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר: אֱבֶּת שָׁאַקָּה הוא יִי אֱלֹהֵינוּ וַאלהֵי אַבוֹתֵינוּ מַלְבַנוּ מֶלֶךְ אָבותינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֶל אַבוֹתֵינוּ יוֹצְרֵנוּ צוּר ישועתנו פובנו ומצילנו מַעִוֹלָם שְׁמֶדּ. אֵין אֱלֹהִים וּוּלֶתֶּך:

עַזְרַת אַבוֹתִינוּ אַתָּה הוּא מַעוֹלָם מָגַן וּמוֹשִׁיעַ לָבְנִיהֶם אַחֲרִיהֶם בְּכְלֹּ־הֹר

In der Weltenhöhe ist Dein Sit, und Deines Rechtes Balten und deine Milde reicht bis an die Enden ber Erbe. Glücklich der Mann, der horcht auf Deine Gebote, und Deine Lehre und Dein Wort sich zu Bergen nimmt. Es ist mahr, Du bift ein Herr Deines Vol= fes und ein König, mächtig, ihren Streit zu führen. Es ift mahr, Du bist der Erste und Du bift der Lette, und außer Dir haben wir keinen König, der erlöft und errettet. Aus Mizrajim haft Du uns erlöft, Ewiger unfer Gott, und aus dem Sclavenhaufe uns befreit; alle ihre Erstgebornen haft Du erschlagen und Deinen Erftgebornen haft Duerlöft und das Schilfmeer gespalten, und die Uebermüthigen haft Du versenkt und Deine Lieblinge hindurchgeführt, daß die Waffer ihre Feinde deckten, nicht einer von ihnen blieb übrig. Darob priesen Dich die von Dir Geliebten und erhoben den Allmächtigen, und Deine Lieblinge fpendeten Gefänge, Lieder und Lobpreifungen, Segnungen und Dankesworte dem Könige, dem Gotte, der ewig lebt und dauert, hoch und erhaben, groß und mächtig ift, ber die Tropigen beugt und erhebt die Gebeugten, frei

וַדֹר: בִּרוּם עוֹלֵם מושַבֵּדְ וּמִשְׁפָּמֶיךּ וְצִרְקְתְרָּ עַר־ אַפְּםֵי אָרֵץ: אַשִּׁרֵי אִישׁ שָׁישָׁמֵע לְּמִצְוֹתִיךּ וְתִוֹרָתְךּ וְרַבֶּרְךְּ נַשִּׁים עַכּל־לְבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּדּ וּמֶלֶךְ וָבור לֵריב רִיבַם: אֱבֶת אַתָּה הוּא רַאשׁוֹן וָאַתָּה הוֹא אַחַרוֹן, וּמָבַּלְעָדֵיךּ אֵין כָנוּ מֶלֵּדְ נואל ומושיע: ממצרים נְּאַלְתָנוּ וְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית אַבָּדִים פְּדִיתָנוּ. כַּרֹ-בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגָהָ וּבְכוֹרְךְּ נָאָלְתָּיּ וְיִם־סוּף בָּקַעְתָּ וְוַרִים מָבַּעְהָּ וִירִידִים הָעֶבַרְהָּ. וַנְבַפוּ פַיִם צָרֵיהֵם אָהָר מֶהֶם לא־נוֹתַר: עַל־ זאת שבחו אַהובים ורוממו אַל. וְנָתְנוּ יְדִידִים וְמִירוֹת שירות וְתִשְׁבֶּחות בָּרַכוֹת וְהוֹרָאוֹת לַפֶּלֶךְ אֵלֹ חֵי וְקִיֶם רָם וִנְשָּׂא גָּרוֹל וְנוֹרָא משפיר נאים ומַנְבִּיהַ שָׁפָּלִים מוֹצִיא אֲסִירִים hinausführt die Gefesselten und lofet die Bedrückten und beifteht ben Berfümmerten und fein Bolf erhört, sobald es zu ihm ruft; fie fpendeten Lob bem höchsten Gotte gelobt fei Er und gepriefen! - Moscheh und die Rinder Jisrael ftimm= ten Dir ein Loblied an in voller Freude, und fie alle sprachen:

w "Wer ift wie Du, Berr, unter ben Göttern, wer wie Du verherrlicht in Beiligkeit, furcht= bar in feinen ruhmwürdigen Thaten, Wunderthäter!"

שירה Ein neues Lied fangen die Erlöften zu Deines Namens Preis am Meeresftrande; einmüthig Alle dankten fie und huldigten Dir und sprachen:

" "Der Ewige wird regieren immer und ewig."

nu Hort Jisraels! fteh' auf jum Beiftande Jisraels, und befreie nach Deiner Berheißung Jehudah und Jisrael, Du unfer Erlöser, - Ewiger ber Beerschaaren ift sein Name, -Beiliger Jisraels! Gelobt feift Du, o Ewiger, ber Jis. rael erloset hat.

ופורה עַנְוִים וְעוֹוֵר הַּלִּים ועונה לעמו בעת שועם אַלְיוּ. הָהָלוֹת לְאֵל עָלְיוֹן בַּרוּך הוּא וּמְבֹרָך: משֶׁה וּבְנֵי יִשִׂרָאֵל לְדְּ עֵנוּ שִׁירָה בָּשֹׂמְחָה רַבָּה וָאָמָרוּ כָּכְּם.

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יָהוָה מִיכַּמֹכֵהנַאָּהַר בַּקַבשׁ נוֹרַא תִהְלּת עשה פלא:

שִׁירָרה חַרָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךּ עַל־שְׂפַת הַיָּםיַחַר כָּלָם הוֹדוּ וְהִמְּלִיכוּ וֹאַמְרוּיּ

יְהוָהוֹיִמְלֹךְ לְעַלְם וער:

צור ישָרָא קוּמָה בְּעָזָרת יִשְׂרַאֵר וּפְרַדוּ כִּנְאָמֶךּ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. וֹאֲלֵנוּ יִיְ יָבָאוֹת שָׁמוֹ קְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵלֹּ. בָּרוּךְ אַתָּה וְיָ נְּאֵל יִשְׂרָאֵל:

ל אָדֹנִי שְׂפָתִי חִפְּתָח וּפִי יַנִּיד חְּהָלֶּתְד:

בְּרוּךְ אַהָּה יָיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ אֱלֹהֵי אַבְּרְהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַנְּדוֹל הַנִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶרְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָרִים פוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְהֵּי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵלּ וֹ לִבְנִי בְנִיהֶם לְּמַעוֹ שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: זָבְרנוּ לְחַוִּים. מֶלֶךְ וְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכְתְבֵנוּ

בְּכֵבֶּר הַחַיִּים, לֹמַעַנְהּ אֱקהׁים חַיִּים:

מֶלֶּהְ עוֹזֵר וְמוֹשִׁיע וְמָגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה וְיָ מָגַן אַבְרְהָם:

אַתָּה גָּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנִי מְחַיֵּה מֵתִים אֲתָה רַב קְהוֹשִׁיע:

מְכֵלְבֵּל חַיִּים בְּחֶפֶּר מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.

מומך נופְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְלַיֵּם וּ

אֱמוּנְתוֹ לִישֵׁנִי עָפָר. מִי כְמוֹךְ בַּעַל נְבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה

קַּדְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֵּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָּמוֹךְ אַב הָרַחֲמִים. זוֹבֵר יְצוּרִיו לְחַיִּים בָּרַחֲמִים:

וְנֶצֵּמֶן צִּתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִּים. בְּרוּךְ צִּתָּה יְיִ מְחַיֵּה הַמֵּתִים: צִּתָּה כֶּרוֹשׁוְשִּמְּךְ כָּרוֹשׁ וּקְרוֹשִׁים בְּכְלֹ־יוֹםיְהַלְּלוּךְ כֶּלְה: וֹבְבֵּן תֵּן פַּחְדְּךְ יְיִ צֻּלֹֹהֵינוּ עַל כָּל־בַּוְעָשֶׁיךְ וְצֵימְתְּךְ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבְּרָאתְ וְיִירָאוּךְ כָּל־הַבְּרוּאִים הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחְוּוּ לְּפָנִיךְ כָּלֹ־הַבְּרוּאִים וִיַעשׁוּ כִלֵּם אֵנָדָה אַחַת לַעְשׂוֹת רְצוֹנְךְּ

בְּלַבָב שְׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיְדַעְנוּ וְיְ אֲדֵינוּ שֶׁדַשׁלְמוּ בּלַבְב שְׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיְדַעְנוּ וְיְ אֲדֵינוּ שֶׁדַשׁלְמוּ (* 10 Neberjegung שמנה עשרה liebe im Abendgebete 6. 16—26.

לְפָנִיךְ עִז בְּיָרְךְ וּנְבוּרָה בִּימִינֶךְ וְשִׁמְךְ נוֹרָא עַל בַּל־מַה־שֶׁבָּרָאתָ:

וֹבְבֵּץ תֵּלְבָּבוֹר יְיִ לְּעַׁפֶּךְּ תְּהַלָּה לִּירַאֶּיִךְ וְתִּקְנְה לְרוּרְשֶׁיךְ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים כְּךְ שִׁמְחָה לְאַרְעֶךְ וְשְשׁוֹן לְעִירֶךְ וּצְמִיחַת כֶּרֶן לְבָוֹר עַבְּדֶּךְ וַעַרִיכַת נֵר לְבָּן־יִשִׁי מְשִׁיחֶךְ בִּמְהַרָה בִּנִמִינוּ :

וּבְבֵלְ צַהִּיֹקִים יִרְאֹּוֹ וְיִשְׂמְחוּ וִישָּׁרִים יִעַלוּזוּ וַחֲסִירִים בְּרִנָּה יָנִילוּ וְעוֹלְתָה תִּקְפָּץֹ־פִּיהָ וְכָל־הָרִשְׁעָה כָּלְה בְּעָשָׁן תִּכְלֶה בִּי תַעֲבִיר מֵמִשֵּׁלֵת זַרוּז מִזְ־הַאַרִץ:

וְתִמְלוּךְ אַתְּה וְיָ דְּבַׁבֶּיֹךְ עַל כָּל־מַעְשָּׁיךְ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכֵּן כְּבוֹדֶךְ וּבִירוּשְׁלִים עִיר כְּדְשֶׁךְ בַּבָּתוּב בְּדְבְרֵי כָּרְשֶׁךְ וִמְלֹדְ וְיָוּ לְעוֹלָם אֱלהַיִּךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדר הַלְּלוּיָה: לְעוֹלָם אֱלהַיִּךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדר הַלְּלוּיָה:

קרוש אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶדּ וְאֵין אֱלוּהַ מִבּלְעָדֶידְּ כַּכְּתוּב וַיִּנְבַּה יִי צְבְאוֹת בַּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְרוֹשׁ נִקְרַשׁ בִּצְדָכְה. בָּרוּךְ אַתָּה יִי הַמֶּלֶךְ הַקְרוֹשׁ:

אָתְּה בְחַרְתָנוּ מִבֶּל־הָעַמִּים. אָהַבְּתָ אוֹתְנוּ, וְרָצִיתְ בָּנוּ, וְרוֹמַמְמָנִוּ מִבָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתְנוּ בְּמִצְוֹתְיךּ. וְבַרַבְתְנוּ בַּלְבֵנוּ רַעֲבוֹרָתָדְּ. וְשִׁמְּדְ הַנִּרוֹל וְהַכְּּרוֹשׁ עָלֵינוּ כָּרָאתָ:

וֹתִּתֶּן־לָנוּ וְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲכָה אֶת־יוֹם הַוֹּכָּרוֹן הַוֶּה. יום הְרוּעָה מִקְרָא לֹדָשׁ. זַבֵּר לִיצִיאָת מִצְרִים:

אֱלֹבֵינוּ וֵאלֹבֵי אֲבוֹתִינוּ. ֹמְלוֹךְ עַל כְּלֹ־הְעוֹלָם כְּלוֹ בְּכְבוֹדֶדּ. וְהִנְּשֵׁא עַל כְּלֹּדְאָרֶץ בִּיכְרֶדְּ. וְהוֹפָע בַּחֲבֵר נְּאוֹן עָזֶדְ עַל כָּלִ־ישְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶדְּ. וְיֵדֵע כְּלֹ־פְּעוּל כִּי אַמְה פְּעִרְתוֹּ. וְיָבִין כְּלֹדְצוּר כִּי אַתְה יְצִרְתוֹ. וְיֹאמֵר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְּאַפּוֹ יְיְ אֱלֹבִי יִשְׂרָאֵל מֶלֶדְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מְשְׁלָה: כַּדְּשִׁמְה בְּאַפּוֹ יְיְ אֱלֹבִי יִשְׂרָאֵל מֶלֶדְ וּמַלְכוּתוֹ בַּבְּענוּ מְשִׁנְבֶּרְּ וְשֵׁמְחֵנוּ בִּישׁוְעָתֶדְ. וְמֵבְר לְבֵנוּ לְעָבְדְּךְ בָּאֶמֶת. כִּי אַתְה יֻיְ מֶלֶדְ עַל־בָּלִיהָאָרֵץ. מִכְּדֵשׁ יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הָזָבְרוֹן: אַמָּת וְיַבְיָבְ לְעִדּ. בְּרִדְּ רְצָה זְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעִפְּהְ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִּלְּתְם. וְהָשֵׁב שֶּׁת־ הָעַבוֹרָה לִּרְבִיר בִּיתֶהּ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִּלְתָם בְּאַהְבָּה תְּקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תְּמִיד עֻבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַפֶּף: וְתָהֲוֶינָה עֵינִינוּ בְּשׁוּבְךְּ לְצִיוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתְּה יִי הַפַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיוֹן:

מודים אַנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יָיָ אֶלהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ לְעוֹלֶם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתְּה הוּא לְּרוֹר וְדוֹר. נוֹדָה לְּךְ וּנְסַפֵּר תְּהִלְּעֶךְ עַלֹּ־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיֶדֶךְ וְעַלֹּ־גִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּרוֹת לֶךְ וְעַלֹּ־נִפֶּיךְ שֶׁבְּכָלִ־יוֹם עִפְנוּ וְעַלִּ־נִפְלְאוֹתֶיךְ וְמוֹבוֹתֶיךְ שֶׁבְּכָל־עַת עֶרֶב וְבֹלֶּךְ וְצְהְנִים. הַמוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךְ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־ תַמוּ חַכַּדִיךְ. מִעוֹלַם קוִינוּ לַךְ:

וְעַלֹּ-בָּלֶבׁוֹיְתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְדֹּ מֵלְבֵנוּ תָּמִיד לְעוֹלְםוְעָד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים מוֹבִים בָּד־בְּגֵי בְרִיתֶךְ:

וְכֹל הַחַיִּים יורוּדְ פֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִּׁמְדְ בָּאֲמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעָזְרָתֵנוּ סֶלָה. בְּרוּדְ אַתָּה וְיָ הַפוֹב שִׁמְדְ וִּיְדְּ נַאָה לָהוֹדוֹת:

שִׁים שָלוֹם פוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶפֶּד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַלֹּ כָּלֹ־יִשְׂרָאֵל עַפֶּדּ. בְּרָכֵנוּ אָבִינוּ כָּלְנוּ כְאָחָד בְּאוֹר פְּנֶידּ. כִּי בְאוֹר פָּנֶידְ נְתַתְּ לְנוּ יִי אֶלֹחֵינוּ תּוֹרֵת חַיִּים וְאַהְבַת חֶפֶּד וּצְדְכָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשִׁרוֹם. וְפוֹב בְּעִינֶידְ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּדְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עַת וּבְכָל־ שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֵך:

בֹּםֶפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה מִוּבָה

נְזָבֵר וְנִכְּתֵב לְפָנֶיךְ אֲנַחְנוּ וְכְלֹ־עַמְּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יֵי עשׁה הַשָּׁלוֹם:

אֶלהַי נָצוֹר לְשׁוֹנִי מֶרָע וּשְּׂפָתִי מִדַּבֵּר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי גַפְשִׁי תִּדְּהוֹם וְנַפְשִׁי כָּעָפָר לַבּל הִּהְיָה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶּךְ וּבְמִצְּוֹתִיךְ הִּרְדוֹף נַפְשִׁי כָּעָפָר לַבּל הִּהְיָה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶּךְ וּבְמִצְּוֹתִיךְ מְחַבְּים עָלִי רָעָה מְהַרָּתְ הְפַרְ עֻצְּתָם וְקְיְקֵל מְחָשִׁרְהָּבְי עֲשֵׂה לְמַעֵן יִמִינֶךְ עֲשֵׂה לְמַען מְּחָלְבוּן יִדִידֶּר הוֹשִׁיעָה קְּמִינְ הַנְּיִי נְיִיוּ לְרָצוֹן אִמְרִי־פִּי וְהָנְיוֹן לִבִּי לְפָּנֶיךְ יְיָ צוּוִיי יְמִינְרְ הִנְעְלִה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמִיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל בְּלִיתְּרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנִיךּ יְיָ אֶלֹהֵינוּ וַאלֹהֵי אֲבוֹתִינוּ שֶׁיִבְּנָה בֵּית הַמְּלְדָּשׁ בִּמְהַרָּה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְלֵנוּ בְּתוֹרָתָךּ: וְשָׁם נַעֲבְדְּ בְּיִרְאָה בִּימֵי עוֹלֶם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיוֹת: וְעָרְבָה לַיָי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשֶׁלֶם בִּימֵי עוֹלֶם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיוֹת:

חזרת התפלה לשליח צבור.

Deffnen ber Bunbeslade. - פותחין הארון.

בְּרוּךְ אַתָּה יָיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרְהְם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יָצִקֹב. הָאֵל הַנְּדוֹל הַנְּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אַל עֶלְיוֹן. נּוֹמֵל חֲסָרִים פוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְּהֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גוֹאֵל ! לִבְנִי בְנֵיהֶם לְמַען שְׁמוֹ בְּאַהֲבְה:

ftänd'ge ersonnen im Bunde, Belehrung von denen, die enthüllet Wissenskunde,

Geh' als Gebet und Flehen aus meinem Munde מְפוֹד הֲכְמִים וּנְבּוֹנִים. וּמָלֶּמֶד הַעֵּת מְבִינִים. אֶפְהְחָה פִּי בִּתְפִּלְּה וּכְתַחֲנוּנִים. לְחַלוֹת וּלְחַנֵּן

Ru ihm, dem König der Könige und herrn ber herren!

אתיתי (Borb.) Wie erglüht zerwühlt das Herz mir, soll beginnen ich Gebet,

Gnade fleben, wie der Arme harrend an der Pforte steht!

Dein Erbarmen laffe malten, hemme des Gerichtes Lauf!

Berr, sei Du mit meinem Worte, thue mir die Lippen auf!

Noch ist nicht das Wort im Munde, auf der Zunge nicht der Laut,

Du. o Gott! der Bergen fundia, bist mit Allem schon pertraut.

Rlebensruf will ich entsenden aus der Seele tiefften Gründen.

Unterm Fittig Deiner Gnade laß für ewig Schutz mich finden!

nast und Schrecken mich ergreifen, Berr! vor Dir, ein heilig Beben,

Soll ich mit der Seele Bestem heut Gebet vor Dir erheben.

An Verstand und an Er= fenntniß leer, wie fühl' ich mich so flein!

Darum angftvoll beb' zurück ich: Dir zu nah'n niuß ich mich scheu'n.

פני מלד מלכי המלכים ואַדוֹנִי הַאַדוֹנִים:

Nach dem Alphabeth, im Anschlusse die Initialen : Sehim'on b. Jizchak.

שסים אתיתי לחננד Borb. בלב קרוע ומרתח. בקש רחמים בעני בַפַּתח.נַלְנֵל רַחֲמֶיךּ אַל־תַּמתַח. אַדנִי שִׂבַתִי תִּפַתַּח: ַרַבָּר אֵין בַּפִיוּבַלשוני מַכָּה. הַן נֵי נָדַעָתַּ בקה. וממעמקי הַלְבַלְפניךְאוֹחִילְהּ אַחַסַהבַּסַתַרבּנַפִיּד ַםַּלָּה: זַּלְעָפָּה ופַלַצות אַחווני בַמוֹרָא. חַלות פַנִי נורא בנפש וקרה. טעם ודעת קטנתי להפרה. על־ בַּן זַחַלָתִי וַאִירַא: Und die Sorge beugt mich nieder: wie darf so ich mich erfühnen?

Kein Berdienst, das für mich spreche, mich in Deinem Aug' ju fühnen.

Bur Fürbitte mich entsandte Deiner treuer Frommen Chor;

Richt' ihr Herz zu Dir, und höre, was sie flehn, mit gnäd'gem Ohr.

מה Was bin ich und was mein Leben? — ich, hinfällig, ohne Kraft,

Leer an Einsicht und Verständniß, arm an Sinn und Wissenschaft!

Darum an das Wort des Weisen') will vertrauensvoll ich benken:

Mildes Wort demüth'ger Kede wird des Zornes Gluthen lenken!

Du mein Heil! auf Dich vertrau' ich: mögeft Du mir Beistand sein;

Deines ew'gen Wortes Helle wolle meinem Wort verleih'n!

Frommen Muth verleihe Du mir, daß mir nicht die Kraft gebricht!

Du ja bist mir Gott ber Enade, meiner Seele Zuversicht. Deine Schaar sieh vor אני ומה חיי תודעת יפָה. נָבַעַר מְדַעַת ובאפם מומה.

¹⁾ Spr. Salomon 15, 1.

Morgengebet.

Dir stehen! Sühnung ist ihr beiß Begehren.

D laß Dein Erbarmen walten, fie in Gnaben zu ge= mähren!

Was ihr Berg füllt, im Ge= bete wie ein Strom ift es er= goffen.

Ihrem Rufe fei Dein Sim= mel. Deine Wohnstatt auf-

geschloffen!

Stärfe Deinem armen Bolfe die erschlaffte matte Hand;

Beil und Beilung jedem Leiden sei von Dir ihm zuge= mandt!

Was Dein Wort uns hat verheißen, fei gur Stärfung uns gewährt,

Alles, was Du uns verfündet! denn Dein Wort ift treubewährt.

Nach dem Alphabeth, im Anschlusse die Initialen: Schim'on b. Jizchak.

אמרתך (Gem.) Bewährt Dein Wort, Dein Zeugniß ewig wahr! -

D nicht zu ftreng richt' heute Deine Schaar!

Erforschst Berborgnes Du in tiefen Gründen,

Laf Recht und Gnade Deine Armen finden.

עקרים לבקש מחולתה+ בחמיה יבמרו לרחמם בחמלתד. שופכים לב כמום לעמתה. תשמע ואתה השמים מכון שבתה: תחוק לעמד יו הַרַפָּה. שַׁלַח מַאָתַה עזר ותרופה, נאמיד יַשִּׂיגוּ לְחַוֵּקוּלְתַקּפָה. פכ"אמררת אלוה

Soliefen ber Bunbeglabe.

דַקַדַּקּ נִשְׁתִּדְּ במשפט הצדק: הן Du haft auf Gnade Deine Welt gebaut,

Nach Gnade stets Dein mildes Auge schaut:

Laß der Verdienste Schale niederschweben,

Des Pilgers')Sprossen wolle Gnade geben!

שרם Roch eh' wir rufen, wolle Du uns hören,

Und Beil und Segen mag Dein Spruch gewähren,

Wägst Du der Creaturen Loos und Leben,

Laß Deiner Gnaden Engel uns umschweben.

Laß Deiner Güte Macht sich neu bewähren,

Zu läutern uns und unfre Schuld zu klären.

Gieb denen, die nach Deinem Beil verlangen,

Dagneubeschwingtinfrischer Rraft fie prangen.

Des frommen Ahns Berdienste mache kund, —

Er sei mein Anwalt, schließe Klägers Mund, —

ה כבל מורא

¹⁾ Abrahams, bes aus Ur-Rasbim Ausgewanderten.

Der Dich gefürchtet, Dich als Ein'gen lehrte,

Dein Wort so willig that, so hoch es ehrte.

Stets ohne Tadel hat er sich bewährt;

Drum ward ein holder Zweig¹) ihm spät bescheert.

Und bankend pries er Dich für Dein Erbarmen,

Da Du in Liebe dachteft feiner Armen2).

13 Dir haben wir von Unbeginn vertraut

Und Deiner Gulfe Bundertraft geschaut.

Nimm das Gebet in Gnaden an gleich Spenden,

Dein Schutz mög' Leid und Blage von uns wenden.

Schirm' uns, wie mit ben Kittigen ber Agren,

O Ewiger, Du Herr der Schaaren!

יְחוּיְדְּךְּ לְּחַבֵּרְ. רָץ בְּפָּקוּדִיךְּ לְיַשֵּׁרְ וּלְיַבֵּרְ: שָׁלֵם נִמְצְּא בְּכָל־אֲשֶׁרְ נִפְּכֵדְ. שְׁעֲשַׁעְבְּהַיּוֹם בְּחֶנֶּמ מְפְּכָּךְ. יייים תְּהַדְּה תַּמְתוֹ בְעַת אֲשֶׁר תַּמְתוֹ בְעַת אֲשֶׁר פָּכָר:

בו שועינו בעולם

וְיֵעֲנֵנוּ נוֹרָאוֹת. בְּרִצוּי חִנוּנֵנוּ כִבְּלּ בְּהַעֲלְאוֹת. יְּיְחַלְּצֵנוּ בְּמָנִנּוֹ מִתַּחֲלְצֵי תוֹצָאוֹת. בְּצִבְּרִים עפות בן יִגן יִי צבאות:

זְכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ וֹ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכְתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַּנְךְ אֱכִהִים חַיִּים: מֶלֶךְ עוֹזֵר וֹמושִׁיע וּמְגַן. בָּרוּךְ אַהָּה וְיָ מְגַן אַבְּרָהָם:

¹⁾ Abam.

²⁾ Abraham.

אָתָה גָּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֵּה מֵתִים וּ אַתָּה רֵב לְהוֹשִׁיעֵ: מְכַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶר מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵך נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְלַיֵּם אֱמוּנְתוֹ לִישֵׁנִי עָפָר. מִי כָמוֹךְ בַּעַל נְבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לְךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מיוסד ע'ם תשר'ק ובסוף כפול שמעון בר יצחק.

תכים (Gem.) Untablig ift Dein Thun, Dein Rath nicht zu ergründen.

Wir treten hin vor Dich: o laß uns Enade finden!

Fortspüle Sündenschmut, und Makel laß entschwinden; Hör' unser Flehn, und eil' Rerktörtes neu zu gründen.

Nicht Widder, Farr' und Lamm kann noch zur Sühne bluten:

Verglüht auf dem Altar find Brand und Opfergluthen.

So laß des Mundes Wort, zu Dir, o Gott! gerichtet,

Dir suße Spende fein, — wie auf bem heerd geschichtet.

כתיב Wenn wir den Weg gefrümmt, wenn thöricht wir gehandelt,

Wenn heil'gen Dienft untreu, wenn läffig wir gewandelt,

So schau' das Opfer auf das willig ward geweiht!

Ølem. תָּמִים פַּעַלֵּךְ גָּרוֹל הַעצַה₊ שָׁחַרנוּ פַנֵידּ וֹצְרְכָתְרָ נִמְצָא. שִׁמְצַה. קַבַּל אֵנַק רַשֶּׁבַח נְּזַר מִמְּבֹלֶה. וכבשים לְשַׁלֵמִים וְעֹלֵה. עריכת שפה נערד בתפקה. שיחנו ובלולה: נתיב ישר משקחתה לעזב להתרפות בַּמְלֵּי Es fei vor Augen Dir, o Herr! zur Gnadenzeit.

Wie Bater einft und Kind1) zum heil'gen Berge gingen,

Treu horchend auf Dein Wort, das Opfer Dir zu bringen.

Den Sprößlingen voll Guld bewahre Wohlgefallen;

Laß der Verheißung Schwur empor wie Weihrauch wallen!

ורשכתך Und wenn bas Urtheil heut den Bölkern wird verkündet,

Voll Lieb' und Nachsicht fei der Schaar, die Dir verbündet.

Lag leuchten unser Recht, uns nicht zu Schanden werden;

Den Schofs, den Du gepflanzt, erhalt' ihn stets auf Erben.

Um des Gebundenen Treu' erhör' aus Deinen Höhen

Die Armen, die zu Dir aus tiefem Drangfal stehen.

O unfern Namen fchreib' ins Lebensbuch jum Segen!

לנגדד יפקד מובח מַעֶרֶכֶת. כַּמַאַכֵּלִת הַמַּאֲכִילָה מָאַז נַערֶכֶת:יַחָר אָב וּבֵּוּ בְּלֶבְתָם לְהַר מוֹר. שבח להכין מפקדה לשמר. חנוכם נצור רחמים לכמור. זכר שְבוּעָה בִּקמֹרֵת קתמור: ובשבתה הַיּוֹם לַדִין עמים. המלא על צאצאימו רַהַמום. דיננוּ הצהר ורא נצא נכלמים. גַּפָן נִמִיעַתְּךּ תַּכִין לָארֶךְ יָמִים: בּוֹכוּת נַעַקר הַקשיבה מְשַׁחַק. אֵבִיוֹנֵי אַרַם קראיד מדחק. שמנו על־ספרף שמנו על־ספרף. לחוים יוחק, וניב

¹⁾ Abraham und Jighat.

Wie Isaak Du erhört, vernimm ber Lippe Regen.

שבתינו Mir fünden Deine Macht, Dein Beil moa' uns erhalten!

In Gnaben fprich uns rein, und mächtig zeig' Dein Malten.

In diesen Tagen, Berr, verzeichne uns zum Leben,

Daß wir am dritten1) froh ju neuem Sein uns heben!

בְּתֵינוּ הַקְשֵב

ענו יהיה. יש יהוינו

מִי כָמוֹך אַב הַרַחַמִים. זוֹכֵר יִצוּרִיוֹ לְחַיִּים בַּרַחַמִים: בַּרוּךְ אַתָּה וָיַ מְחַיַּה הַמַּתִים: ונאטן אַתָּה לַהַחַיוֹת מַתִּים Deffnen ber Bunbeslade.

שהמ"ח מרובע שמעון בר יצחק.

שלחתי (Borb.) Alls Abae= fandter steh' ich hier der fromm vereinten Schaaren.

Die ehrfurchtsvoll bekennen Dich und Deinen Glauben mahren.

Ausschütt' ich mein Gebet vor Dir und rufe um Gewährung;

Wenn meine Stimme schallt. o Gott, o gonne mir Erhöruna!

öchließen ber Bunbeslabe.

¹⁾ Hofea 6, 1-2: "Auf, laffet uns zurudkehren zum herrn, der ichlug und uns heilet, bermunder, und uns verbindet. Er belebt uns nach zwei Tagen, am britten richtet Er uns auf, bag wir bor ihm leben," - mas auf die beiden Tage Rofch ha-Schanah als Borbereitung jum Sühnetage gebeutet wirb.

מרכר (Gem.) Du, ber Du sprichst bas Gnabenwort, Du voller Hulb und Milbel

Sei benen, bie Dich suchen, Hort, sei uns zum Schirm und

Schilde!

Und wenn bie Schnur Du ausgespannt, bie Deine Besen mißt, Dann lag ben Gnabenspruch er-

gehn, der Du erbarmend bist! Hör' an in Huld des Tones

Hall, der heute Dir erschallt;

Den Alager1) weis' verwirrt zurud, und gieb der Fürsprach Halt. Der frommen Uhnin Tugend-

werk, des Horts, dem wir ent-

nommen,

Gedächtniß soll in Gnaden heut

Dir bor das Auge kommen.

der fromm im Zelte weilt', deß Bienst souse Du vor Augen haben, Der fromm im Zelte weilt', deß Bild in Deinen Thon gegraben.

Errette mich von Sündenlast

und von des Frevels Fleden! Nicht follen feindlich fie mir

nah'n, nicht drohend mich erschreden. Der Gnade stets als Richschnur

hat und treu sich stets bewährt! Sprich Du von Fehl uns frei, bag rein wir seien und verklärt.

Führ' uns in Deiner Wahrheit Weg, heilvolle Bukunft gieb,

Der Sünde Du verzeihst bem

בהנשאך Wenn auf dem Thron Du Dich erhebst in heil'ger Majestät,

Wenn jeglich Wefen Deiner Welt bor Dir zum Richtspruch fteht,

Dann werd' uns Rettung, Segensglud aus Deiner Hand zu Theil,

Und preisen wollen immerdar wir. Gott! Dein Gnabenheil.

(Gem.) וּמָתַרַצֵּרוּ וּמִסְתּוֹר לְדֹרָשֵׁיךּ הָמַצֵא. הינה אם טַבְפָנִיךְ טְשָׁפָּטִי יַצא: עַרַך תִּקיעַתַנוּ שְעַה בַברוּרִים. עַרבַב קַפַּגור וָאַפֵּיץ סַנֵּגוֹרִים. עַקֶרֶת בַּיִת צורים. מישרים: ויזכו ַּרָפָנִידְּ צִּדְקַת הַתַּםּ וּלְכִקּאַדְ נֵחְתַּם. מפשע נהג נַקנוּ מִנַּסְתַרוֹת וָנְזָבֵה כָּברִית. נָחֵנוּ בַאֲמָתִּדּ וּתְנָנוּ לָאֲחֲרִית₊ נשא עון וְעַבֶר עַלּ־פָּשַׁע לְשָׁאֵרִית: לכפא נורא וָאָיוֹם. בָּרוֹאֵי חֶלֶד לְהַשַּׁפֵּט בַרַחַמֵיד הַמְצִיאֵנוּ פָּדִיוֹם. בַאלהים הַלַּנוּ כַל־הַיּוֹם: וֹעַ יִצְרֵנוּ

¹⁾ Die als Person gebachte Ganbe.

Erbarmend aus bem Herzen nimm bie Regung fünd'ger Triebe;

Umhüllt von Deinem Fittig laß uns rub'n in Deiner Liebe.

Nimm unfre Rudfehr willig an, Berzeihung mögft Du fchenten,

Mit Deinem Sirtenftabe milb Du Deine Beerbe lenken.

ידענו D lehr' uns Deinen Bfad und führ' uns ftets auf Deinen Begen:

Dein ewig Wort gieb uns ins Berg, bag treu und fest wir's begen.

Und zu begnab'gen sei Dein Wunsch; Dein Mitleid laß entbrennen!

Wir fennen unfre Gunbigfeit. Wer wird bestehen fonnen ? -

Dein Beil entbeut der Trauten Du, die liebend bu umfangen,

Die bürftenb Deiner Gnade harrt mit brunftigem Berlangen.

D schau' ihr Leib! wie Berge hoch Dein Strafgericht sie trägt,

Und Noth, wie Meeresgrund so tief, die Du ihr auferlegt.

Pidn Hör' hulbreich an bes Schofars Ton, hulbreich bas fromme Trachten;

Die Sünden mache weiß wie Schnee, bes Fehls nicht wolle achten

Die Schuld, die und verklagen will, zerschelle, schlag' aufs Haupt! Sei gnädig, Herr! sei gnädig Du, an den die Seele glaubt!

Und bring' uns Deinem Seile nah an diefem Jahresbeginn;

Bereine bie Berftreuten, führ' in Deine Burg fie bin!

Und schauen laß bie Feinde

במחם קַּרָקר מַשְּׁמִינֵנוּ. Morgengebet.

bann, daß Du mich bringst in Ehren.

Gehofft hab' ich auf Dich, o Herr! Du wirft Dich mir bewähren. בַאִּתְּךּ תְהַלָּתִי. בַוּה הָוִיתִי יֵי תּוֹחַלָּתִי:

(In Frantfurt a. M. wird hier שמו מפארים gebetet.)

Jor (Borb. u. Gem.) Herrsschen wird der Ewige in Ewigkeit, dein Gott, Zijon, inalle Geschlechter. Hallelujah!

ואתה (Borb. u. Gem.) Du bist ja der Heilige, thronend unter den Lobliedern Jisraels! O Gott! יִּמְּלֹהֵיךְ יְיִּ וּ לְעוֹלֶם אֶלֹהֵיךְ צִיּוֹן לְדֹר וָצִתָּה כְּדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהָלּוֹת יִשְׂרָצֵל. צֵל נָא:

מיוסד ע"פ א"ב.

Deffnen ber Bunbestabe.

בֿהַבֿוֹם וּבֿאַבֿגו: נְסְנּמּ אָרָנוּירנּיּ

ָּנְבַוֹר וְנ<u>ַעַרְץ.</u>

ָדָגוּל מֵרְבָבָה:

הוא שָׁח וַיֶּהִיּי

וְצְנָה וְנִבְרָאוּ:

וָכָרוֹ לַנְצַח.

חַי עוֹלְמִים:

מהור עינים.

יושב סתר:

בתרו ישועה.

לְבוּשׁוֹ צְּדָקָה:

מַעַמַהוּ קַנְאָה.

נָאָפָּר נְקַמְה:

אתה Ja, Du bift unser Gott Im Himmel und auf Erden, Gewaltig, mächtig,

Glänzest hervor aus Deiner Wesen Schaar! —

Er sprach, und es ward; Er gebot, und die Geschöpfe

entstanden. Sein Name ewig dauernd,

Er, ber in allen Ewigkeiten lebt!

מהור Rein und ungetrübt sein Auge,

Der im Verborgenen thront! Seine Krone Heil,

Sein Gewand Gerechtigkeit, Seine Hulle Eifersgluth,

Umgürtet mit rächender Bergeltung! onno Sein Zelt die Redlichkeit, Sein Rath Wahrheit,

Sein Werk Recht und Treue, Er der Gerechte und Wahre. Nahe denen, die ihn rufen in Wahrheit,

Der Erhabne, Majestätsvolle, Der in den Wolken thronet, Die Erde hält über dem Nichts.

n Der Ewiglebende, Dauernde, Allmächtige, Erhabene und Heilige! ּסִתְרוֹ ישֶׁר.

ַעָצָתוֹ אֱמוּנָה:

פָּעָלָתוֹ אֱבֶת.

צַדִּיק וְיָשֶׁר:

קרוב לקוראיו בּאֱמֶת.

בם ומתנשא:

שובן שְׁחָקִים.

תוֹלֶה אֶרֶץ עַל־בְּלִימָה:

חַי וְבַנְיָם נוֹרָא וּמָרוֹם פּֿמָונפּפּה ber בְּי וְבַנְיִם נוֹרָא בּּ Bunbeslade. \$

(Am Sonntag werden die unten befindlichen Stude gebetet.)

non') (Borb. u. Sem.) Seines Rasmens Preis und Ruhm ihm Geweihte mehren,

herrlich klingt ihm Gesang in ber Engel Chören;

Alles läßt im heiligthum laut fein Loblied hören. heiliger!

Treue Pfleger seines Worts werden heim einst kehren.

Die mit treuem Sinn barin treulich stets verkehren,

ייים מייים לייים שמונים של מייים של מיים שמו בערים בע

ישובון לְבְצָרון. נְדְבָּרִים יְשׁׁרְבִּים יְשׁרָבוּן לְבָצָרוֹן. נִדְבָּרִים יְיַבָּרִים יְיַבָּרִים יִיבָּרִים יִיבָּרִים יִיבָּרִים יִיבָּרוֹן.

(Am Sonntag.)

שָּבֶח מִנְדַּל־עוֹז שֶׁם דַנֶּדוֹל. נָצַח בְּתָּחוֹ לְמַלְכּוֹ עֹז יְמַבְרּוֹל. בָּיוֹם הַהוּא יְהָקע בְּשׁוֹפֶר גָּדוֹל. קְדוֹשׁ:

בּל־ישְׁבִי תַבַל וְשֹׁבְנֵי אָרֶץ. יאֹמְרוּ תָמִיד הִנְדִּיל יְיָ לְעֵשׁוֹת בָּאָרִץ. וְהָיָה יָיִ לְמֵלֶךְ עַל־בָּל־הַאַרִץ. קְדוֹשׁ:

¹⁾ Berfaffer: R. Schim'on b. Jigchat.

Und ber Frommen Awielprach' wird Gott ber Bert erhören.

Und Er geichnet ihren Spruch ein in bas Gedachtnigbuch. Der Beilige!

Banbel ichmudet neu, - treu bes Bunbes bann Er wacht:

Boren wirb bas Flehen Er, ber ben Simmel ichmudt mit Bracht,

Und es wird ibm theurer fein. als ein Opfer bargebracht, - bem Beiligen!

Bring' empor ber Treuen Stamm, Dacht ben Dir Geweihten aieb!

Uepp'ge Ranten mabe weg, bie ber Echof bes Feindes trieb!

Denn die Berrichaft ift bei Dir, und die Dacht Dir ftets verblieb, Beiliger!

שבותנו Führ' hinauf gum heil'gen Berge ber Bertriebenen Schaar!

Breis und Lob im Beiligthume bringen wir bann bar.

Denn Er benft bes beil'gen Bortes, das fo mahr und flar, -

ber Beilige. mam Gine Burg, bie machtig raget, ift fein Rame, hochgeweiht,

Benn Er bem bon ihm Erfornen einstens Macht und Gieg verleiht,

Und bes macht'gen Schofars Sallen wird gehört in jener Beit. D heiliger !

וַיִּקְשֵׁב יְיָ וַיִּשְׁמְע וַיִּבְּתַב כַבַּר וַבַּרוון. קדוש:

שברו מעשיכם שפרו שישיכם וּבַרית לא תוּפָר. נַאַקַתְּכֶם יַאַוין שְּחָקִים שִׁפַּר. וְתִימַב לַיַי מִשוֹר פָּר. כָּרושׁ:

שיבי מְרְנָאַדער היים שׁרְנָאַדער היים שׁרָנָאַדער היים שׁרָנָאַדער היים שׁרָנָאַדער היים שׁרָנָאַדער היים שׁר לנשל. בי ליי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל. Borb. u. שבותנו אַלוֹת לְהַר כָּרְשׁוֹ. וּנְפָּאֲרָנוּ בּוְבִיר מִקְנָשוֹ. כִּי זָכַראַת־דָּבַר קַדִשוּ ַקַדוֹשׁ: שבח מנדל־עוו שם הַנַּדוֹל. נַצַח בִּתְתּוֹ למלבו עו ומגדל. הַהוֹא יִהָּכַע בְּשוֹפָר נַדוֹל. : הוש:

מֶנֶפֶר.

(Am Sonntag.) צמוסיק תוקעים וטריעים בשופר. אמרתה לקים בחק :הָקעוּ בַדוֹרָשׁ שׁוֹפָר Gem. הַמְּסָבֶּר. פּשָׁעָם הַעֵבַר וַעַוֹנָם כַּפַּר. מַעַנָם יָעַרַב כְּהַקְרָבַת כְּבָשִׁים 🗫 🕬 🕬 🕫 בַּהַצֹּצִרוֹת וַקוֹל שׁוֹפָר: @em. ופר. צָּמָהַיהָם יִרָבּוּ בַּחוֹל אֵין מִקְפָּר. צְבוּרֵיהָם יְעוֹרְרוּ וְיַעַלוּ 🕏 סִרּוּ. בּנְשֹא־נָם דָרִים הִּרְאוּ וְכִחְלֹעַ שׁוֹפָר: @em.

55 Allefammt die Beltbewohner und mas weilt im Erbenrunde,

"Groß ist Gott in feinem Birfen!" jubeln fle aus einem Munbe.

"Und ber herr ift Weltenfönig!" ichallet bann bie frobe Runbe. — D heiliger!

בּל־ישְׁבֵי תַבֵּל ישְׁבֵי תַבֵּל יְשִׁבְי תַבֵּל יְשִׁכְנֵי אָרֶץ. יאמְרוּ תָמִיד הְּגְּדִיל יְיָ לַעשׁוֹת בְּאָרֶץ. וְהָנָה יְיָ לְּטֶלֶך על־כְּלֹ־ הַאָּרֶץ. קָרוֹש:

Rach dem Alpha-Beth ohne Resch = ¬, bas vielleicht in der Strophe ¬¬ erseht scheint. Im zweiten Berse jeder Strophe zeigen die Anfänge den Ramen des Bersassers Schimon 6. Jichalt . . . (enannt R. Simon d. Große aus Mainz um 4800 = 1040. Rabbinats-College des R. Gerschom M. Hg.) (Für Sabbath sind die Berse Alin = y dis Zadit Liveagelassen. Zeder Bers schließt mit einem Sase aus der d. Schrift.

uch erschallen aus der Seele tiefem Drang,

Flehensruf, in bem fich einigt Gerzenstrieb und Wortes Klang.

Meinem Gotte foll ertönen Loblied heut und Jubelfang, -

An dem Tag, den in den Him= meln Gott erforen und geweiht,

Daß Er im Gerichte waltend strahl' in hehrer Heiligkeit.

אָרָר נְהוֹר אָתֵּלְ בּנִיב פָּנִיב פַּנִיב פַּפּת.

עַרְיוֹן: עָרֶץ. בּיוֹם הַנִּבְחַר מְשְׁמֵי־ עָרֶץ. מִישָׁרִים לִשְׁפּוֹם קָרְשָׁתוֹ לְהַעֵרִיץ.

(Am Sonntag)

שֶׁבַח מִנְדַל־עוֹ שֵׁם דַנָּדוֹל. נָצַח בְּתָּתוֹ לְמַלְכּוֹ עוֹ וּמִנְדּל. בּיוֹם הַהוּא יָהַקַע בְּשׁוֹפָר נָדוֹל. קַדוֹש:

שָּעִיר וְתָרִיעַ. לְהַבְרִית בֶּל־מֵרִיעַ. קְּהַבְּרִית בָּל־מֵרִיעַ. זְּהַבְּרִית בָּל־מֵרִיעַ. קְּהוֹשׁ:

שם המחבר בראשי החרוזים אלעזר בירבי קליר.

שַּדֶּרֶת מַמְלְּכָה. על מָה הְשְׁלֶכָה. וְעוֹד לֹא מֶלְכָה: לַבֵּל הַמְלִכְה. וְעוֹד לֹא מֶלְכָה: לַבֵּל הִמְלִיכָה. וְאַדְרִיו הָלְבָה. שֶׁלֹא כַהֲלָכָה: עָלֶיהָ הָמְלְכָה. וְנָהַלְּכָה. וְנָהַלְּכָה. מַתְמִימֵי פָּרְכָה. וְנָהַוֹּךְ מָמְלָכָה. עַד תּוֹפִיעַ מְלוּכָה: וְבִּוּלִי הָרְכָה. וְעל הָאֵרִיכָה: בְּעַתְה לָה אָּרְכָה: וְהָשֶׁת דְּרָכָה. וְעל הָאֵרִיכָה: בְּעַתְה לָה אָּרְכָה: וְנִלְשׁת דְּרָכָה. וְעל הָאֵרִיכָה: בְּעַתְה

Jauchze froh und freudig, Erde! Gottes ist die Herrlichkeit!

נאותו Großist Gottes Macht! Die Welt kann nicht ihre Größe tragen.

Seine Herrlichkeit zu fünden, welche Kraft darf kühn es wagen?

Weltenherr ist Gott! D eilet, laut in Lied es aus= zusagen!

שָׁמוֹ מְפָּאֲרִים עֲדַת חָבְלוֹ. וְנַעֲרָיֹּן בְּאֶרָאֶלֵי־לְדָשׁ הִלּוּלוֹ. וּבְהֵיכָלוֹ בָּבוֹד אֹמֵר בָּלוֹ. לְדוֹשׁ:

O daß aller Wesen Schaaren ihren Sinn auf ihn nur lenken!

Bor ber Größe seiner Werfe werden ihren Geift sie fenken,

Der gegründet hat auf Erden feinen Wundern ein Gedenken.

חצים Feftstellt' Er der Erde Pfeiler, legte fest den Weltengrund;

Seinem Bolfe feine Lehre gab zum Erbbesit fein Mund,

Und Er wird ihn ewig halten, seinen heil'gen Gottesbund. יָן טְּלֶךְ תְּגֵלּ הָאָרֶץ: בּאָרֶץ: גְּדְלָה עוֹלָם מַהָּכִילּ. עזוּזוֹ לְסַפֵּר כֹּחַ מִי יָכִילּ. פּתוֹ (עַל) כָּלְ-הָאָרֶץ אֱלֹהִים זַמְרוּ מַשְׁכִּיל: שְׁמוֹ מְפָּאָרִים עֲדַת חָבְלוֹ. וְנַעְרִיּ בָּבוֹד אֹמֵר: בָּבוֹד אֹמֵר:

בע ישימוּ בְּר־. בְּרִיּוֹתְיוּ. וְיֵדְעוּ בִּי־נְדְּלוּ יְבוּרוֹתְיוּ. פַּר עָשְׂ דֹּ לנפלאותיו:

לְשַׁעשׁע בְּאָפְתוֹי. לְשַׁעשׁע בְּאָפְתוֹי. לְשַׁעשׁע בְּאָפְתוֹי.

יָבַר לְעוּלְם (Gem.

בָריתוֹ:

(Am Sonntag.)

בְרַכָּה. וְהָבֵּה דְרוּכָה. וְעֵדׁ עַהָּה מוֹלְכָה: יְסֹדוֹת עֲרֵמָה. עֵרָה וְהָחֶרִימָה. וְעֵד יְסוֹד עָרְמָה: רֹאשׁ הַרִימָה. וְסוֹד הָעֶרִימָה. וְיָדֵיהָ רָכָה: בָּעָרָה מַעֶרְמָה. וְעַד־שַׁחַק רוֹמָה. וְתָאְפּוֹד מְלוּכָה: יְרִיעוֹתי

Er verzeichnet das Gefet in der Forschung ew'gen Horte:

Mein Gedächtniß Sahr für Jahr fei erneut nach feinem Morte.

Daß zum Beil es vor ihn fomme an dem ihm geweihten Orte.1)

וַרַשָּׁם בָּחֹק דַּרת לוכרון בהוכל Gem.

שֹׁמָרֵי מִצְוֹתָיו עוֹד יָשׁוּבוּן לְבִצָּרוֹן. נִדְבָּרִים יַרָאָיו בְּהַכְשֵׁר וָיַּהַרוֹן. וְיַקְשֶׁב יִי וַיִּשְׁבָוֹע וַיְבַּתַב סְפַר זְבַּרוֹץ. קדוש:

nat Gnadenvoll fah Er das Opfer, das ihm willig ward geweiht,

Und den Widder zum Erfate hielt erbarmend Er bereit,

Der im Waldgezweig verflochten hing zur auten rechten Reit.

Seine Sprossen lebrt Er mild: Laffet Schofar hallen

Un dem Mondbeginn! Doch wird der auf Sabbath fallen,

Dann nur ber Erinnerung Wort2) laffet vor mir schallen! ובח לרש בהכשר אַז בָּעֵינֵיוּ. רְגֵּל הִמוּרַתוֹ אַיִל לְהַקְרִיב רְפֶּנְיוּ にてに אחר חבם חַנִימִיו לִתְקוֹעַ חַנִימִיו לִתְקוֹעַ.

בִשבַת קדש. זַכְרוּן תִּרוּעָה

בַּוָה חוַרש. יוֹם וַה אָם יַקַּרָה

(Am Sonntag.)

בּּדָּדָה. אָהָלִי שִׁדְּדָה. וְחָרְשָׁה וְשִׂדְּרָה: קִצִינוּת רְפְּדָה. וּמֵלְכוּת אָפְּדָה. וְזֹאַת הִקְפִּידָה: יְזְטָה וּטְרָדָה. עַבוֹד לַזָּר חָרְדָה. וְחִלְּלָה מלוכה: לַחַצָה בָּנִי־מֶלַךְ. וּפָצָה לִצֵין מֶלֶךְ. מִי־לִי בְדֹק מֶלֶךְ:

2) ע. 3) Die boppelte Fassung יום תרועה und יום תרועה (4. Dt. 29, 1. und 3, M. 23, 24.) "Tag bes Schofarhalles" und "Gebachtniß bes Schofar

¹⁾ Die biblische Bezeichnung des Festes "זכרון תרוער" Gedächtniß bes Posaunenschalles" wird, mit Bezug auf 4. M. 10, 10. "Und es sei euch zum Gebächtniß vor eurem Gette," in dem Siune genommen, daß der Schosarball ein Gnadenmittel zur Erinnerung an Jisrael ist.

waw Wird an einem Werkelstag feine Feier kommen,

Aller Orten Schofars Hall werde dann vernommen!

Tag des Blasens³) soll es sein für die Gläub'gen, Frommen! — פְּבְעוֹ אָם בְּחְלֹ ºorō.
יְבוֹאֲכֶם. צֵוּוּ לְתְקוֹע בְּכָל־
נְבוּלְכֶם.
יוֹם הְתרוּעָדה
יוֹם הְתרוּעָדה

שַּפְּרוּ מָעֲשֵׁיכָם וּבְרִית לֹא תוּפָר. נַאָּקַתְּכֶם יַאָזין שְׁחָקִים שִׁפְּר. וָתִימַב לַיַי מְשׁוֹר פָּר. קַדוֹשׁ:

Lob fei Dir, o Hort des Heils, dargebracht von Bolfesfchaar!

'Uns vom Feinde zu befrei'n, werd' in Allmacht

offenbar!

Tritt es an, das Weltenreich, Du, der waltet immerdar!

Denn Du in des Tempels Glanz Allen Dich wirst zeigen,

Wenn die Dir geweihte Schaar laut wird für Dich

zeugen,

Dann ist für die Ewigkeit Dir die Herrschaft eigen.

Dir gebühret Chr' und Macht, in ber Welt verfündet. יָרוּם צוּר יִשְׁעִי בְּפִי^{®סָה}. כֵּל־אָפִים. חֲשׂוֹף זָרוֹעַדְּ

בָּר יָּיִדִּי בי בְּיִברוּ בְּיִרּ לְרוֹשִׁיעַ מִּמְּתְקוֹמְמִים.

בּלְכוּת בְּל־עַלְמִים: מַלְכוּת בָּל־עַלְמִים: בּהִגְּלוֹתְדְּ לְצִין ְבּל ²⁰⁰.

שָׁכְנְדְּ דְּלִנְעֵדְּ, בְּהָלּוֹת וּרַבַבוֹת בָּפִימוֹ לִהַעֵדִּי.

יוֹן יִמְלֹדְ לְעַלְם שׁפּתּ

נער:

לְּךְ יָאַתָה כְּבוֹר וְעז 🥺 מּסֹנה.

(Am Sonntag.)

יָהַרָה בְּכֵם מֶלֶךְ. זּיּלָתִי אֵיֹן מֶלֶךְ. אָנִי וְאַפְסִי מֶלֶךְ: יִּיּיים יְּהַרָה בְּכֵם מֶלֶךְ: יִּייּים עָּלֶךְ: יִּייּים עָּלְרָּ. בְּלִרְמֶלֶרְ. וּלְךְּ הָשִׁיִב מְלוּכָה: ער בָּל־מֶלֶךְ. הַּנְּעִילֶבָּה מִמֶּלֶךְ. וּלְךְ הִשִּׁיב מְלוּכָה:

הָעִיר וְיָרִיע. לְהַבְּרִית בָּלֹ־מֵרִיעַ. וְהַלְּהַשׁ בְּיֹדְעִי לְהָרִיע. קְדוֹשׁ:

halles" wird so erklärt, daß ersteres das wirkliche Blasen an dem auf einen Bochentag, das andere die bloße Erwähnung im Gebete an dem auf einen Sabbath fallenden Feste andeute.

Ciland' alle, Erdenrund! feid zum Preis verbündet!

Wer ist's, ber vorm Weltenherrn Bangen nicht empfindet ? הַגוּיִם. חֶלֶּד וְכָל־שׁוּכְנֵיהָ וְכָל־הָאִיִם. מֵלֶד הָגוֹיִם: מֵלֶד הַגוֹיִם:

שָׁבְמֵי מְלֶרָצֵּךְ עַלֵּה וְהַמְשֵׁל. נְמִישׁוֹת צָרִים בְּהַתִּיוָךְ לְנְשֵׁל. בִּי לְנִי הַמִּלוּכָה וּמוֹשֵׁל. קַדוֹשׁ:

drich des Feindes ftolze Macht, sei sein Joch zerschellt!

Sammle die Zerftreuten ein, löse ohn' Entgelt;

Denk' der Schaar, die Dir geweiht seit Beginn der Welt!

Reichen Troftes Fülle laß Deine Edlen tränken,

Daß beschämt die Feinde stehn, so die Deinen kränken. An Edom¹) auch jenen Tag, den von Salem, wolle denken! Ind Edom unstes Ganges מוטות צְרִים שַבֵּר וְהַכְּחִיבִם, וְרְנִייְדְּ קַבֵּץ וְהַנְּם תִּפְּדֵם, קָנִיתְ כָּפְרֵם: כָּנִיתְ כָּדְב: עָכִיתְ בָּרָם: בְּנִפְּלִים, בְּטִיהֶם עַרִּדְּ בְּנִפְלִים, בְּטִיהֶם עַרִּ בְּנִפְלִים, וְלֵים, בְּנִפְלִים, וְלֵים, שָּבִימוֹ גַּלֵּה שוּלְיִם, שָּבִיםוֹ צַּלַּה שוּלְיִם, שֶּבוֹם אֵת יוֹם

סלול מְסַלַתנוּ יַשֵּׁר ²⁰⁰⁶.

(Am Sonntag.)

מֶלֶךְ מְמַלֵּם מֵרְעְׁהּ, לְיִדְעִי תְרוּעָה. הָאֵל כְּדוֹשׁ: מַלֶּךְ זוֹכֵר אֲחוֹז כֶּרָן. דְּתוֹּקְעִי לְּךְ הַיוֹם בְּקָרָן. נוֹרָא וָקָדוֹשׁ:

¹⁾ Die römische Weltmacht; Die Worte aus Bf. 137. T.

Pfad, unsere Schritte gnädig lenfe:

Kräft'ge Deines Kindes Schritt, daß nicht wanke sein Gelenke.

Wie Du sprachst: Ja, liebend stets Ich des Theuren benke.1) לְצְעוֹר. וּבֵן יַקִּיְרְךְּ בַּרְסֹל לא יִמְעֹר.

שופרנו עור: שופרנו עור:

שְׁבוּתֵנוּ מָפֶּרְחָק עֲלוֹת לְחֵר כָּדְשׁוֹּ וּנְפָּאֲרֶנוּ תָמִיד בּּדְבִיר מָקָדָשׁוֹּ. כִּי זָבֵר אָת־דָּבַר קָרְשׁוֹּ. קַדוֹשׁ:

Deine Treuen lassen heut Schofars Ton erhallen;

Deinem Wort im heil'gen

Buch wollen sie gefallen, Das gebeut: Beim Moni

Das gebeut: Beim Mondbeginn foll der Schofarschallen!

oved Ihre Sünden tilge weg; fühne gnädig, wo sie fehlten!

Ihr Gebet sei Dir so lieb, wie die Opfer, die erwählten,

Und der Sall und Ton, mit dem sie ihr Flehen heut vermählten.

Laß sie sprossen und gebeih'n, mehren sich in Hull' und Külle!

Laß erwachend auferstehn die bedeckt des Staubes Bülle! —

עמוּסֶיף תּוֹקְעִים ^{2005.} וּמָריעִים בַּשׁוֹפָר. אִמְרָתְף רְּכַרֵים בְּחֹק הַמְסְפֵּר.

בְּקְעוּ בַחַדֶשׁ שׁוֹפְרְּג פִשְעִם הַעֵבֵר וַעַוֹנֵם ®orb.

כַּפֵּר. מַעַנֶם יֻּעֵרַב בְּהַקְּרָבַת כַבִשִּים וַפַּר.

שַּבְּבְצִרות וְקוֹל (שַׁרָּה בְּיִבְּרוֹת וְקוֹל (שִׁרָּה בִּיבִּרוֹת וְקוֹל

אָמְחֵיהֶם יִרְבּוּ בַּחוֹל [®]סינּ. אַין מִסְבְּרָ. אָבוּרֵיהֶם יְעוֹרָרוּ וְיַאֵלוּ מֵעָבָּר.

(Am Sonntag)

עים איב כפול.

אַאָּבּידֹב נֵיֹּר אָיוֹם. בְּשִׁלּוּשׁ קְרְשָׁה בֵּיוֹם: גִּבּוֹרֵי כֹּחַ גְּרְלֶּה. דַּהְרוּהוּ בְּבִילָה: הוֹנֵי הָנָה הֲשְלָה. וַהְקוּהוּ בְּבַלּל וּשְלָּה: יַבְרוּהוּ בְּבַלּל וּשְלָּה: יַבְרוּהוּ בְּבַלּל וּשְלָה: מוֹב עַשֵּם שֹׁרַח. יַבְרוּהוּ יָבֶר הַיּוֹת: מוֹב עַשֵּם שֹׁרַח. יַבְרוּהוּ

¹⁾ Jerem 31, 20: "Ift mir Efrajim ein theurer Sohn ober ein Kind ber Liebkolung, daß, fo oft Ich von ihm rede, Ich seiner immerwährend bente ?"

Einft wenn Schofar ichallt, weht das Vanier. menn horcht, schauet ftille1)

שַבַח מְנַדַּל־עֹז שֵׁם דַנָּרוֹל. נַצַח בְּתָחוֹ לִמַלְכּוֹ עֹז וּמְנָדּל.

Deine Stadt, der Erde Luft, und des Tempels Weihgepränge,

Stelle her und ben Altar und des Dienstgeräthes Menge.

"Gott regiert in Ewigkeit!" rufen laut bann Jubelflänge.

Dimmelshöhen, Erdentiefen preifen feines Namens Macht:

Wälder schlagen in Bande, melden jubelnd feine

Bracht:

Denn es hat der Herr in Gnaben feines Bolfes neu gedacht.

Engelschaaren und die Steram Morgenhimmel glüh'n,

Melden feinen Preis, im Liede laffen feinen Ruhm fie blüh'n.

Und bei Schofars lautem Halle ruft's: D lobt, o preiset ihn!

שלום הרים שלום הרים שלום הרים

בַּיוֹם הַהוּא יָהָבַע בְּשׁוֹפָר נָּדוֹל. קַדוֹשׁ:

קרית משוש היבל פסים היבל ואולם. מובח ישיב וכלי

לשמו. יערות ימחאו־כף

של בי פקד יו את Gem.

נמו:

תֹּכֶף אֶרְאֶלִים וכוכבי צפר. תַהְלוֹת יַתְנוּ שבח להשפר.

הללוהו בתקע (Gem.

(Am Sonntag.)

בָּחִדוּשׁ יָרַח: כַּבַשׁ בָּל־בְּעָסִים. לְבַל אַף לְהָשִׁים: מְשָׁרְחֵי בִּחִיל מורא. גַכָהֶם הַלְלוּ נוֹרָא: שַׂרְפִּי סְבִיב סְעַרָה. עַנוּ לְמַעַבִיר

¹⁾ Die Stelle Jef. 18, 3 wird auf die fünftige Erlösung und Auferstehung bezogen.

בֶּל־ישְׁבֵּי תַבֵּל וְשֹׁכְנֵי אָרֶץ. יֹאמְרוּ תָמִיד הִנְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת בָּלְ-ישְׁבֵּי תַבָּל וְשִׁרָּ, נְדָיָה יָיָ לְמֶלֶךְ עַל־בָּל־הָאָרֶץ. לְדוֹשׁ:

vow (Norb. u. Gem.) Er richtet ben Erdball in Gerechtigkeit, bie Nationen in Redlichkeit! Gott, der Heilige!

(Borb. u. Gem.) Er ift einzig! Wer wird ihm wehren? Was fein Sinn beschloß, Er vollbringt's! der Erhabene, Heilige! יי מיים. יִשְׁפּמ־תַּבֵּר בְּצָרֶרְ וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים. רָאֵל לָרוֹשׁ:

יְשִׁיבֶנּוּ וְנַפְשׁוֹ אִוְּתְהוֹיְעַשׂ. יְשִׁיבֶנּוּ וְנַפְשׁוֹ אִוְּתְהוַיְּעַשׂ. נוֹרָא וְכָרוֹשׁ:

Nach bem Alpha-Beth. Der Schlus zeigt in Initialen ben Namen bes Berfassers Simon b. Jizchak.

אתן (Gem.) Laut will ich meines Meisters Recht verfünden

Um Tag, bestimmt zu prufen, zu ergründen.

Erhaben Er, in Majestät so groß! Wie sie ist seine Milde grenzenlos.

Er ist ber Herr, der waltet in ber Welt:

Der ihm sich sträubt, wie wird ber Trop zerschellt!

Auf ben schlicht Banbelnden ben Sinn Er lenkt;

Er wacht, wo der Verwaiste wird gekränkt.

שרור Der Laut're, thronend in Erhabenheit,

אָתֵן לְפֹּעֵלִי צֶּבֶק. בִּיוֹם הַנִּבְּחָר מֵעַשׁ לְּהִבְּדֵק:נַּאֲוְתוֹ מְאֹד לְפִי הַנְּדְלָה. הָנֶדְ לְפִי הַנְּדְלָה: הוּא אֲדוֹן הָעוֹלְם. וּמִי הַקְשָׁה אֵלְיוֹ וַיִּשְׁלְם: זוֹכֵר הוֹלֵךְ בַּתֹם. זוֹכֵר הוֹלֵךְ בַּתֹם. מָהוֹר מְרוֹם וְנִשְׂא.

(Am Sonntag.)

עָבְרָה: פְּלִיאִים פִּצְחוּ פֶה. צַלְצְלוּ הַכּּל צֹפֶה: קְהָלוֹת עַם קְרוֹשִׁים. רוֹמְמוּהוּ רִבְבוֹת רוֹעֲשִׁים: שֵׁמֶע קוֹל שׁוֹפֶר. הַאֲזִין

Er bilbet Alles gut für feine Beit.

Allmächtig Er, ber jenen nie verachtet,

Co bemuthvoll nicht auf fich felber achtet.

Ruhmvoll gieht burch den Aether Er einber:

Glang ift bor ihm, um ihn ein Flammenmeer.

geschärfet feines Es blinkt Schwertes Rlinge,

Dak Er's für Wittmen für Baifen ichwinge.

Der für der Menschen Thun Bergeltung übt,

Er ichließt den Mund, freie Wort Er giebt.

Das All - ihm ift's burch fein Erbarmen eigen,

Der Sobe, ber bie Soben weiß du beugen,

In Milde ftets ob feinen Befen maltend.

Untablig Er und ewig Treue haltend.

Die Erdenrichter find bor ihm ein Nichts,

Sie harren angstvoll felber bes Gerichts.

עושה Wenn Er die Seinen ftellet ins Gericht, -

בנתו הכל נמאם: מפאר ואש להבות: סועף ואלמנות: פעל אדם בַרַחָמִים רבוּמשפיר רמים: שופט יצוריו בחנינה. תמים פעל אַר אַמוּנָה: שׁפַמֵּי ץ כתהו. מפחדו ויתמהו שה משפט עמו.

(Am Sonntag)

וָאַשָּׁלֵשׁ הוּפַר: מּיִּיּשׁ הַיִּשׁ הַשְּׁלֵשׁ שׁוֹפַרוֹת בָּהַר הַקֹּרֵשׁ. וַאָּשַׁלַשׁ :קַדְשָׁה בַּלֹּדָשׁ

מֶלֶה זוֹבֵר אָחוֹז כֶרָן. לְתוֹקְעֵי לְהְ הַיּוֹם בְּכֶרֶן. נוֹרָא וְקְרוֹשׁ:

Ch' noch ber Born erglüht, bas **Recht Er** spricht.

Die Ebelften vor icharfer Brufung beben,

Ob nach dem Werk Er wird Bergeltung geben.

Das tief Berborgne seine Augen sehen,

Ob er auch thronet in bes Simmels Sohen.

Er siehet was der Zeiten Schoß verhüllt;

Was in ber Zukunft ruht, ihm ist's enthüllt.

קרא Er ruft bie Beiten feit ber Belt Beginn,

Erforscht und späht was tief verbirgt ber Sinn.

Der mit ben Uhnen Du ben Bund geschloffen,

D halte treu ben Schwur den späten Sprossen!

יִשְׁפֹּט־תַּבֶל בְּצֶדָק וְעַפִים בְּטִישָׁרִים. הָאֵל קְדוֹשׁ :

(Borb. u. Gem.) Herr! wenn fein Berdienst für uns zeugt und spricht,

Dann sei Dein Name, der große, uns Zuversicht,

Und nicht gehe mit uns ins Gericht, — Heiliger!

ותחלה מקדמם מַפַנִי זַעַמוּ: נדיבים באשר משפטו פעלו: אה כל־תעלמות. מרומות: צופה כל נולדות. חופש כל־ הדרות מראש. קריילב לתור Borb. ראשונים. שבועה לאחרונים:

שִּיּשׁ... אָדוֹן אָם מַעֲשִׂים אַין בְּנוּ. שִׁמְד הַגְּדוֹּד וַעֲמְד־לְנוּ. וְאַל־תָּבוֹא בְּמִשְׁפְּמ עִמְנוּ. כָדוֹש: 77 (Borb. u. Gem.) Richt seinen Heiligen trauet Er,

Findet Makel an den Mächtigen im Himmelsheer: Wie follten gerecht und rein Der Scholle Gebilde sein? — Heiliger! הַּיּהָ לֹא יַאֲמִין בּקְרשִׁיוּ. וְתְהְלָּה בִּקְרשִׁיוּ. וְתְהְלָּה יָשִׁיםבְּאֵילֵיתַרְשִׁישִׁיוּ וְאֵיךְ יִצְרְּכְוּ כְרוּצֵי נושִׁיוּ. כְרוֹש:

In ben Bers-Anfängen bas Doppel-Afrostichon: Schimon bar Jizchak. in ben Schluss-Versen: Hakoton chasak.

שבתי") (Gem.) Ich hab' im Leben Manches wahrgenommen;

Nur eines fand ich zu des

Menschen Frommen,

Wenn er zum Schild sich Gottes: furcht genommen.

Des Rechtes Lauf hab' ich mir

angesehen,

Wie's Abam follt' im Paradief'

ergehen,

Den Gott nach feinem Bilbe hieß entstehen.

ryn Als er gebrochen bes Befehles Bort,

Entwich fein Glang; getrieben

ward er fort.

Das Flammenschwert verhägt ber Sel'gen Ort! —

Den Gott auf der Erfenntniß Bahn gestellt,

Der leuchtend hat die Erdennacht

erhellt, Dem Heil auf seinem Gang folgt burch die Welt"):

by Beil seinem Hort er seinen Bweisel klagts),

Beil er nach einem Zeichen hat gefragt, -

שבתי וראה תחת־ מהתחמש. אַהוּ לָרגַלו: על־

¹⁾ Berfasser: R. Schim'on b. Jizchak.
2) "Woran soll ich es erkennen, daß ich es (bas verheißene Land) besligen werde?" fragte Abraham (1. M. 15, 8.)

Die Frohn Sahrhundert' lang bie Geinen plagt.

Bacht auf, ihr Eblen! fucht euch

fest zu gründen,

Cucht Demuth, Frommigfeit euch

au verbünden.

Db ihr vielleicht bann Gnabe merbet finben. -

Der auf bem Berg geweiht als' Opfergabe,

Der in den Bund geführet ward

als Rnabe.

Dem vielfach fich gemehret feine

Sabel). -Spat warb ber Beuchler2) ihm

als Sohn gespendet.

Des Gunbers harm bes Greifes Auge blendet,

Beil er zu holb zum Frebler fich gewendet.

D laffet euch burch ernftes Beispiel lehren,

D meidet Schuld, sucht Leib euch

abzuwehren. Db Gott vielleicht Erbarmen

mirb beicheeren! -Der in bem Relte weilte fromm

und milb,3)

An Deinem Throne prangt des Eblen Bild.

Du felbit haft ihn mit Deinem Schut umhüllt. —

בשובו Er fehret heim, aus Roth und Drang befreit;

Beil Er verzögert mas er Dir

geweiht.4) Da harret fein von feinem Rind

bas Leid.5) Merft's, ihr Gefcopfe! fleht um

Gottes Güte;

Erbanget, bag ber Sturm bes Rornes wüthe,

Db. Gott am Tag ber Straf' euch berg' und hüte! -

גועיו גרות ארבע מאות וּרָשֵׁיבַה כַּהַה מַאור

¹⁾ Sizchaf. (1. M. 22, 9. 21, 4. 26, 12.) 2) Efaw. 3) Jaakob 1. Moj. 28, 20. 35, 14. 5) 1. Moj. 34.

Die treuen Brüder!), jene edlen Sproffen.

Gleich Reb'n in Deinem Dienfte

unverbroffen.

Die an bes Berges Rug Dein Bolf umichloffen2),

Aufschrieben fie ber Lehre em'ges

Wort.

Sie zeigten holben Pfab. bes Rechtes bort: -

Um Saberwaffer traf Dein Brimm fie bort.

ידעו D merten follen's bie auf Erden wohnen!

Geht's denen so, die

Beisheitsfronen, Wer wird der Lug= und Trug=

erfüllten ichonen? Der Gottesliebling3), ber querft

regiert. Den, wie ein Rind, bie lautre

Unschuld ziert,

Der unverzagt bes Bolfes Rriege führt. —

mus Nicht schauen follt' er mild ben Reind voll Tuden4):

Er läffet von dem Rartling fich berlicken

Durch Rauber. So muß Schmach ihn niederbrücken.

Es reut den Herrn, daß Er ihn hat ernannt:

Er läßt ihn fturgen burch ber Keinbe Hands). —

Was thut, der schwerer Schuld sich unterwand? -

חסיד ber fromm bem Ew'gen weihte holbe Rlange.

¹⁾ Moscheh und Aharon. — 2) Bei der Offenbarung umhägten fie das Bolt burch Schranken und Marken, bag es nicht zu weit vordringe. (2. M. 19. 12. 23. — 3) Saul. — 4) Agag (1 Sam. 15, 9 ff.) Rach ber bunkeln Andeutung hatte Saul fich von diefem Abkommlinge bes Amalet burch Bauberfünfte beruden laffen. - 5) Saul fiel im Rampfe mit ben Philistäern (1 Sam. 31, 3 ff.)

Im Milbe waltet in der Macht Gepränge,

Wahr und gerecht regieret seine Menge. —

Er mußt' in Gil' borm eignen Sohne flieben1).

Da ber Berleumbung er fein Ohr geliehen,

Auf Lug das Recht dem Erben wollt entziehen2),

קול Gott hört ben Spruch und iprach auf seinem Thron:

Dein Reich theilt einst bein Knecht mit beinem Sohn! —

Bas harret ber Berleumder erft gum Lohn ? -

Die Myriaben all, die Schaar von Heeren,

Die längst bahin, - nicht im Gericht, bem ichweren,

Bermochten sie als rein sich zu bewähren.

77 Die Himmel selbst erscheinen ibm nicht rein;

Des Lichtes Sohne — wie verglimmt ihr Schein!

Wie foll ber Schmutbefledte lauter fein ?

Der Citles rafft, ber sich in Trug verstedt,

Er benft: Wer zeugt? wer meinen Lug entbedt? -

Der Sparren im Gericht, der Stein ihn schreckt!

טהור D Lautrer Du, ber schau'n nicht kann die Sünde!

וַהוֹכֵן בַּחַמַר כַּפֹא גאונוּ. ועשה משפש הַמוֹנוֹ: חָתַּף לָבַרוֹחַ מַפְּנֵי י בַּמַנוֹּ. הַקַדִּימוֹ י על־אַרונוּ וְחָלֵק־לוּ הַחָלוּלְ כָּהַסְבִית מַמּעוֹנוֹ. מַלְכוּתוֹ בֵּין עַבְּדּוֹ ז בנו. ומה־יַעשה בפקד עליו חרונו: חַפִּים: הַן שַׁמֵיָם בַּעִינַיו רא זַבּוּ וָבַל־לְגִיוֹנֵי שַׁחַק בפשתה דעכה מַרמַה וּמִסְתַּתֵּר בַּענִי אם יאמר בלבו מי יעיו ועציו ואבניו: מהור עינים מַרָאוֹרת.

¹⁾ David vor dem meuterischen Sohne Abschasom (2. Sam. 15 ff.).
2) Dem Ziba, Diener des Mesiboscheth, der ein Enkel Sauls war, lieh David auf eine unbegründete Verdächtigung zu leichtes Gehör, und sprach dem Diener die Hälfte des Erbes seines Herrn zu (2. Sam. 16, 1-4; 19, 25-31). Dafür sei die Theilung des Reiches (1. Könige 11, 26).

Sent' unfre Schuld in tief ver-

Und und bas Zeichen Deiner bulb verfünde!

Lermocht's bie Schuld, von Dir uns abzulenten, -

Der Bater, ber erfornen, wolle benfen

Und unserm Flehn geneigt Ers borung ichenten!

קלף Statt Opfergaben, statt gefäll'ger Spenben,

hör' unfer Fiehn und woll' uns Gnade fenden,

Bu freud'gem Leben mögst bas Jahr Du wenden!

הַשְּׁאֵינוּ בְּעִטְקֵי מַהְבֹאוֹת.

נְעֲשֵׁה עַמְנוּ לְשׁיְבָה אוֹת:

נַחְנוּ אִם־פָּשׁעְנוּ מֵאַחַנִיף.

בְּחִינִיף. וְאֵלֹ־הִרְעַלְם

בְּחִינִיף. וְאֵלֹ־הִרְעַלְם

בְּחִינִיף. וְאֵלֹ־הִרְעַלְם

בְּחִינִיף וְמֵּוֹלְהִי חַנִּיף חָבְיִים וּמִנְּהָ. וְכוֹר

בְּיִמְנוּ לְחַיִּים מוֹבִים בְּנֶה

בְיִמְנוּ לְחַיִּים מוֹבִים בְּנֶה

ראש הַשֶּׁנָה:

הַן לֹא יַצְּמִין בְּקְדשָׁיוּ. וְתָהְלָה יָשִׁים בְּצִילֵי תַּרְשִׁישִׁיוּ. וְצִיךְּ יַצְרָּהְ בְרוּצֵי נּוּשָׁיוּ. כְדוֹשׁ:

(Norb.) So bekennen wir ihn in Jeschurun als König! פּרָבּן וַיְרִי בִישָׁרוּן בֶּבֶלְדְי:

Ursprünglich versaßt nach dem Alphabeth, das den Wörtern מלך אביין (mit Ausnahme des ersten מלך אביין (mit Ausnahme des ersten u. des letzten) von den Congregationen weggelassen. Der Schlußsabhat im Atrostichon: Schimon.

(Gem. u. Borb.) Der König, der Höchste!

Mächtig in Hoheit waltend, Über alles als Höchster schaltend! Eins in ihm ift That und Wort, Zuversicht Er und Schutzesport, Der Alles trägt und hält,

Die Rönige zur Herrschaft bestellt. Ewig wird Er walten!

Der König, ber Söchfte! une Mächtig in seinen herrlichteiten,

בֶּלֶדְ עָלְיוֹן. אַמִּיץ הַמְנְשֵׂא. לְכָל־ ראשמְתְנַשֵּׁא.אוֹמֵרוְעשֶׁה. מְעוֹז וּמַחְפָּה. נִשָּׂא וְנוֹשֵׁא. מושיב מלכים לבפא.

ַלַערי־ער יִמְלך: לַערי־ער

בֶּלֶךְ עָלְיוֹן.

נבור בנבורות. קרא

Ruft bie Geschlechter und lenket Reiten:

Geheimverhülltes bringt Er ans Sicht.

Lauter und rein bas Wort, bas Er ipricht!

Er fennet bie Bahl und fennet

bie Grengen

Der Bilber, die leuchtend am Simmel erglängen.

Emig wird Er malten!

Der König, der Höchste!

Allgebriesen, allvermögend, Allerbarmend, allerhaltend, Dem Blide entzogen Aller,

Conseifend bringt fein Aug' in Miles.

Ewig wird Er malten!

Der König, der Höchste!

7511 Der Bergeffenes benft, In Bergenstiefen Die Blide fenft. Offen und flar Er blidt,

Rundet ben Laut, der längst

entrückt.

Gemüther und Geifter ihm offenbar:

Sein Ausspruch verläßlich und flan!

Ewig wird Er malten!

Der König, der Söchste! שהור Strahlend in Reinheit in ewigen Reichen.

himmlischen Chören bas Den

leuchtenbe Beichen.

Ihm fann Richts in ber Welt fich vergleichen;

fein Schaffen Sein Thun, nicht zu erreichen,

Dem Meere hat ben Sand gur Grenze gezogen,

Benn ichamend erbraufen bie machtigen Wogen.

Ewig wird Er walten!

Der König, ber Böchste! Der fammelt bie Meeresfluth, הַדּוֹרוֹת. גּוֹלֵדה נְסְתַּרוֹת. אָמְרוֹתֵיוֹ מָהֹרוֹת. יודע ספרות. לתוצאות מזרות. לערי־ער יִמְלרְּ:

מַלֶּךְ עֵלְיוֹן.

הַמְּפַאַר בַּפִי־כֹל וָהוּאכֹל יַכֹל. הַמְרַחֲם אֵת־כֹּל. וְנוֹתֵן מָחָיָה לַכּלּ וְגֵעְלָם מֵעֵין כּלֹ. ועיניו משמטות בכל

מֶלֶך עֵלִיון.

זובר גשבחות. חובר ִיםוֹת. עינֵיו פָּקוּחוֹת. מַנִּיד שחות. ארהי -בורוחת. אַמַרוֹתִיוֹ נכחות.

בערייער ימלה:

מַהוֹר בַּוָבוּלֵיוּ. אוֹת הוּא אין ערד אַלִיוּ. לַפְעל כִּמִפְעַלֵיו. חוד שם גָבוּלֵיוּ. בַּהַמוֹת יַם לְגַלֵּיוּ. ָּלְעַרֵי־עַר יִמְּלךְ: לִערֵי־עַר יִמְלךְ:

מַלַר על יון.

בנס מי היַם.רגע גַּלִי־יַם.

Aufwühlet bie Bellen gu ichaus menber Buth.

Der ihr Braufen und Toben be-

macht,

Benn die Belt zu erfüllen broht ihre Macht,

Der sie bandigt mit machtiger

Hand:

Sie weichen zurud, ihr Tofen entschwand.

Ewig wird Er walten!

Der König, der Söchste!

Der mit Macht regiert,

Durch Sturm und Wetter fein Beg ihn führt.

Das Licht wie ein Gewand ihn

umgiebt,

Die Racht zum Tag erhellend ungetrübt:

Dufter Gewölf hüllet ihn ein, Und um ihn ewigen Glanzes Schein.

Ewig wirb Er walten!

Der König, der Söchste!

מתרו Wolfen gebreitet um ihn, Ringe Feuerstammen glub'n; Auf Cherubim fährt er einher,

Gluthen seine Diener Beer. Bilber und Stern' im himmels-

freise

Ertönen zu seinem Ruhm und Breise.

Ewig wird Er walten!

Der König, der Böchste!

nnie Die Fulle strömt aus seiner offnen Sanb;

Er läßt wogen die Fluth, die

gewaltig Er band,

Daß sie bebectte Flur und Land, Bald größern Raum, bald kleinern sie umspannt.

Ein Tag gum anbern ftromet

das Wort

Bon seinem Preise fort und fort, Ewig wird Er walten! סוֹעֵר שָׁאוֹן דָּכְיָם. מְלֹא הָעוֹלָם הַיָּם. מַשְׁבִּיחָם בַּעְיָם. וְשָׁבִים אָחוֹר וְאַיָּם: לַעַבִי־עַר יִמְלֹּךְ:

בֶּלֶדְ עָלְיוֹן.

משל בּגְבוּרָה. דַּרְבּוֹ סוּפָה וּסְעָרָה. עשה אוֹרָה. לֵיְלָה בֵּיוֹם לְהָאִירָה. עַרְשָּל לוֹ סִתְרָה. וְעִמֵּה שְׁרֵא גָהוֹרָא. לַעֲדִי־עַר יִמְלֹךְ:

בֶּלֶךְ עֶלְיוֹן.

סְתְרוֹ עָבִים. סְבִיבִיוּ לְהָבִים. רְכוּבוֹ בְּרוּבִים. מְשֶׁרְתָיוֹ שְׁבִיבִים. מַזְּלוֹת יְכוֹכָבִים. הָלּוּלוֹ מַרְבִּים. לעדי־עד ימלד:

בֶּלֶךְ עֶלְיוֹן.

פּוֹתֵחַ יָד וּמַשְׂבִּיעַ. צֹרֵר מֵיִם "וּמַנְבִּיעַ. יַבָּשֶׁת יְהַמְבִּיעַ. לִשְׁלִישׁ וְדִּרְבִיעַ. יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ. שָׁבְחוֹ הבנינו.

בַעריבער יִמְלֹדְ:

ש ניא ומביע

Der König, ber Böchfte!

קרוש Seilig waltend in Macht, In Beichen und Wundern ber Bracht.

Der Erbe Weiten hat Er ge-

Spannt.

Ihren Grundstein legte feine Sand.

Und mas Er erichuf.

Ihn au berherrlichen ift fein Beruf.

Emig wird Er malten!

Der König, der Söchste!

pry Der hört, wo ein Bedrangter fleht.

Sorcht in Gnaden auf brunftig Bebet.

Er sucht seine Sulb fo lang gu erhalten.

Er fürget ber gurnenben Strafe Walten.

Er ber ber Erfte borm Beginne

ber Beiten, ber lette in alle Ewigfeiten.

Emig wird Er malten!

Der irbische Ronig ber

Bebürftigel Geht gur Bermefung und fintet

hinab In Tob und Grab;

Richts wehrt ihm die Ohnmacht, die Trübfal ab.

Wie lange herricht er ? Der irbische Rönig.

Bedürftige! Schlummers Mude ihn bedrangt. Schlaffheit auf feine Rraft fich

fentt. Bis Todesgrau'n ihm am End' umfängt. Wie lange herricht er.

Der König, der Höchste!

vonw Er, ber bas Urtheil fpricht nach Wahrheit,

All fein Thun die lautre Bahrheit,

מַלַר עַלְיוֹן.

קרוש ונורא. במופת וּבְמוֹרֵא. מִמֲדִי־אָרֵץ כַּרָא. פנתה הַנָבָרָא. לְכָבוֹדוֹ בַרַא. לעדי־עד יִמְלדְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן.

אַכ־אַבִיונִים. חנונים. וּמָקצֵר ראשון לַרָאשונִים. ואַחרון

Schliegen ber Bunbeslabe

מֱלֶךְ אַבִיוֹן. בַּלָה וְרַד־שַׁחַת. בְּשָׁאוֹל וּבְתַחַת. בַּלַאוּת בַּלִי צַר־מָתַי יִמְלֹדְ:

מַלֶדְ אָבִיוֹן. תִנוּמָה תִעוּפַנּוּ. הַרַדָּמָה תַעוֹפּפָנוּ. תֹהוּ יִשׁוּפנוּ. צד־מתי ימלה:

Deffnen ber Bunbeslabe.

All sein Walten in Milb' und Wahrheit.

Reich an Gnad' und ewiger Babrbeit.

Sein Bfad die Wahrheit und fein Siegel die Bahrheit!

Ewig wird Er walten!

" (Borb. u. Gem.) Gott ift ber Herr, Gott war der Herr, Gott bleibt der Herr in Ewigfeit!1)

כל שנאני Des Himmels zahllofe Heere geben im Worte dem Herrn die Ehre: Gott ist der Herr!

Die wohnen in stillen Erbenfreisen, sprechen segnend ben herrn zu preisen: Gott war ber herr!

Diese wie jene, begeistert erhoben, sprechen und loben: Gott bleibt der Herr in Ewigteit!

" Gott ist ber Herr, Gott war ber Herr, Gott bleibt ber Herr in Emigkeit!

כל מלאכי Alle die Engel ber himmlischen Höhen laffen den Ruf wie Fahnen wehen: Gott ist der Gerr!

All die auf Erden finnen

ורב־הסד ואמת. נתיבתו אמת. חותמו אמ ומיוסד גם ש'ם א"ב כפול.

¹⁾ Die ersten zwei Gate ber Ueberschrift "Gott ift ber herr" u. f. w. werben als Bechselgesang zwischen ben himmlischen Besen und Jisrael vertheilt, und Beibe rufen vereint bann ben britten Cat.

und bichten, rühmend zum Herrn das Loblied richten: Gott war der Herr!

Aus Diesen wie Jenen mit Zuversicht freudig und froh das Bekenntniß spricht: Gott bleibt der Herr in Ewigkeit!

Gott ist ber Herr, Gott war ber Herr, Gott bleibt ber Herr in Emigkeit!

כל עריעי M die Starken der Himmel droben haben den klingenden Sang erhoben: Gott ist der Herr!

Alle die hin durch die Welten wallen, laffen mächtig die Kunde schallen: Sott war der Herr!

Diese wie Jene in zierlichen Weisen, kunstvoll geordnet, rühmen und preisen: Gott bleibt der Herr in Ewigkeit!

" Gott ist ber herr, Gott war ber herr, Gott bleibt ber herr in Emigkeit!

ינודי מון die geordneten himmlischen Reihen in Unmuth und Wahrheit verfünden mit Weihen: Gott ist der Herr!

All die in Frömmigfeit edel Bewährten mit lautrer Sitte, der reinen, berklärten, rufen: Gott war der Herr! ואלו בטעם בָּלָךּ יָיַ וִיפְל מיפים.

Diese wie Jene in Rubel ausbrechen, fie fünden und fprechen: Gott bleibt ber Berr in Emiafeit!

" Gott ift ber Berr, Gott war der Berr, Gott bleibt der Berr in Ewigfeit !

מל נדיבי Alle die millia Deinem Dienste sich weihen, bekennen im Borte. Dem willigen, freien: Gott ift der Berr!

All die mit füßer Rede gefront, ftimmen ein Jubellied an, und es tont: Gott mar der Herr!

Diese wie Jene in holbem Bereine rufen und fünden Dasfelbe und Gine: Gott bleibt der Herr in Emigfeit.

" Gott ift ber Berr, Gott mar ber Berr, Gott bleibt ber Berr in Ewigfeit!

בל בעלי Alle die strahlen in lichter Erfenntniß, legen, Dich preisend, Dir ab bas Bekenntniß: Gott ift Der Serr!

Alle Gebilde, der Schöpfung Werke, jauchzen mit freudigen Jubels Stärke: Gott mar der Serr!

Diese wie Jene mit mild flüsterndem Tone reichen Dir

אלו ואלו בלהג יָיָ מֶלֶדְ יָיַוֹיִמְלֹדְ בנצוח מנצחים לַדְּ נִי מֶלַדְּ נִיוֹנִמְלֹדְּ בפצח מפצחים. dar des Preises Krone: Gott bleibt der Herr in Ewigkeit!

" Gott ist ber Herr, Sott war ber Herr, Gott bleibt ber Herr in Ewigkeit!

כל רשסי All die in Himmelshöhen flammen, kunden mit lautem Halle zusammen: Gott ist der Herr!

Aller des Jubelliedes Meister auf im Triumphe jauchzen die Geister: Gott war der Herr!

Diese wie jene lassen im Chor steigen zu Dir das Loblied empor: Gott bleibt der Herr in Ewigkeit!

" Sott ist der Herr, Gott war der Herr, Gott bleibt der Herr in Ewigkeit!

כל יקירי Bon allen, die himmlische Anmuth verschönt, mächtig, gewaltig die Kunde tönt: Gott ist der Herr!

All die in irdischen Sigen weilen, dem Ew'gen demüthig Bekenntniß ertheilen: Gott war der Herr!

Von Diesen wie Jenen mit herrlicher Pracht wird laut hallend der Auf gebracht: Gott bleibt der Herr in Ewigkeit!

v Gott ist der Herr, Gott war der Herr, Gott bleibt der Herr in Ewigkeit! נפצפים. יי ומלה: מַלָּד נֵיונִמְלֹד מְלָךְ יִי וִימִר קר מתנים.

כל צובאי מו Die himm= lischen Schaaren und Beere geben die Rund' und ertheilen die Lehre : Gott ift der Berr!

Geschmückte mit Weisheits= Brachtdiademen laffen mahr= haftiges Zeugniß vernehmen: Gott mar der Herr!

Diese wie Jene nimmer erschlafft, ewig verfündet ihr Beer voll Kraft: Gott bleibt der Berr in Ewigkeit!

" Gott ift ber herr, Gott mar ber Berr, Gott bleibt ber Berr in Ewigkeit !

בל חילי All die Schaar im Firmament zitternd und bebend por Dir bekennt: Gott ist der Serr!

MII mit bes Glaubens Aronen Geschmückten rufen aus Seelen, freudig entzückten: Gott war der Herr!

Diese wie Jene in liebli= chen Klängen rufen in holden Weihegefängen: Gott bleibt der Herr in Ewigkeit!

" Gott ift ber herr, Gott mar ber Berr, Gott bleibt ber Berr in Ewigkeit !

כל קרושי מוש die umgiebt der Berrlichkeit Pracht, haben

כל־צנופי צפי בל-חשוקי חֶמֶּד בחוקה מחוקים ואקו

M. Z. Rosch Haschanah II. T

in Weihe den Ruf Dir gestracht: Gott ift der Herr!

All die in Andacht vor Dir sich schaaren, rufen bezeugend den Ewigen, Wahren: Gott war der Herr!

Diese wie Jene in Unmuth und Schöne laffen erklingen die lieblichen Töne: Gott bleibt der Herr in Ewigkeit!

" Gott ist der Herr, Gott war der Herr, Gott bleibt der Herr in Ewigkeit!

כל חשכלי Ull die Glanzvollen, die Blitzesschnellen, rufen bei jeglichen Morgens Hellen:

Gott ift der Berr!

All die leuchten in himmelsfreisen, sprechen im Säufeln, im fanften, leifen:

Gott war der Herr!

Diese wie Jene in dreisfachem Hallen lassen zum Preise den Ruf Dir schallen, Gott bleibt der Herr in Ewigs. keit!

Bott ist der Herr, Gott war ber Herr, Gott bleibt der Herr in Ewigkeit!

בּקְדִשָּׁה מַקְדִישִׁים. בַל־קבוּצֵי בַּקשׁם מְקשׁמִים. אַלוּ וַאֵלוּ מַנִעִימִים. יַיַווִמְלרְ: וָי מֶלֶד וִי מְלָד נִי וִימְלֹדְ קַבַּקָרִים מָתְחַדִּשִׁים. בַל־תַרשׁישׁי גבה בָּדְמֶמָה מְלַחֲשׁים. אלו ואלו בשלוש ָ מֶלֶדּ וְיָ מֶלֶדְּ וְיַ וִימְלֹדְּ

(Borb.) Und so möge Dir Alles die Krone reichen!

bab Dem Allmächtigen, der ordnet Gericht,

בָּבְן לְךְּ הַכַּל יַכְתִּירוּ:

לָאֵל עובר דיון

Die Herzen prüfet am Tage bes Gerichts;

Der aufdeckt die Tiefen im

Gericht,

In Wahrheit das Urtheil fällt am Tage des Gerichts;

durchforschet im Gericht,

Dem Ewigtreuen und Gnadenvollen am Tage des Gerichts;

Der seines Bundes denket

im Gericht,

Seiner Wesen sich erbarmt am Tage des Gerichts;

Der rein spricht die ihm Vertrauenden im Gericht,

Der verborgenes Sinnen erkennet am Tage des Gerichts; Der seinen Zorn zurüchält

im Gericht,

Mit Gnade sich umhüllet am Tage bes Gerichts;

dund Der die Sünden versgiebt im Gericht,

Der erhaben in seinen Wunder= thaten am Tage des Gerichts;

Der verzeiht seinen Schutzbefohlenen im Gericht,

Der erhört die ihn Aufenden am Tage des Gerichts;

läßt walten im Gericht,

Der das Geheimfte burchspähet am Tage des Gerichts;

Der fich zueignet seine getreuen Knechte im Gericht,

לְבֹחֵן לְבָבוֹת בְּיוֹם דִין: לְנַלֶה עַמוּקוֹת בַּדִין: לְרֹבֵר מֵישָׁרִים בִּיוֹם דִּין: לָהוֹנֶה דַעוֹת בַּדִּין: לְנָתִיק וְעשָׁה חָפֶר בְּיוֹם לְוֹכֵר בְּרִיתוֹ בַּדִּין: : לְחֹמֵל מַעֲשָׂיו בְּיוֹם דִּין לִשַׁהֵר חוֹסָיו בַּהִין: לְיֹדֵעַ מַחֲשֶׁבוֹת בְּיוֹם דִּין: לכבש כַעְסוֹ בַּהִין: לְלֹבֵשׁ צְדָקוֹת בְּיוֹם דִין: לִמֹחֵל עֲוֹנוֹת בַּדִּין: לְנוֹרָא תְהַלּוֹת בְּיוֹם דִּין: לְםֹלֵחַלַעֲמוּםְיוּבַּהִין: יום דין : לְעֹנֶה לְלֹרָאָיו בְּיוֹם דִּין לְפֹעֵל רַחֲמֶיוֹ בַּהִין: לְצֹפֶה נִסְתָּרוֹת בִּיוֹם דִּין: לְלַנֶה עֲבֶדִיו בַּהִין:

Der feines Bolfes fich erbarmt am Tage bes Gerichts;

Der schützet die ihn Lieben-

den im Gericht,

Der stützet seine Frommen am Tage des Gerichts!

(Borb.) Und fo möge zu Dir emporfteigen ber Beihegefang, benn Du bift unfer Gott, o König!

אשר (Gem.) Ber fann wie Du, jold Bunderwert vollbringen?

Ber wird in Deines Thuns Geheimnig bringen?

Ber Deines Ruhms ein Theilchen nur berfünden,

Die Fulle Deiner herrlichfeit ergrunden ?

Ber fann verherrlichen der Beihe Bracht,

Da nicht die himmel faffen Deine Macht,

Der Erbe Saulen Deinem Drauen beben?

Ber ist wie Du? wer barf zu Dir sich heben?

Wer außer Dir, ber Erfte Du und Lette?

Ber Deiner Beisheit Ziel und Grenze feste?

i'101 Geheimes, Tiefverhülltes offenbar

Bor Dir, der strahlt im Glanze hell und klar!

Dein ift die Größe, herrlichkeit und Pracht,

Dein Borneswalten groß wie Deine Dacht. לְנַחֶם עַמּוֹ בְּיוֹם דִין: פּנּוּת בּיוֹם דִין: לְנַחֵם עַמּוֹ בְּיוֹם דִּין: לְנֹשׁמֵר אוֹהֲבְיוֹ בִּיוֹם דִין: לְנֹמֵךְ הְּמִימִיוֹ בְּיוֹם דִּין: בְּנֹתֹם דִּין: (Ediiefen bet Bunbesiabe.)

מיים וּבְבֵּןלְדְּתַעֲלֶה קְדְשָּׁה. בִּי אַתְּה אַלהִינוּ טֶּלֶדְ:

אַחַר מָדּוֹתִידָּ₊ וּמִי קצת תפארתה. ומי ישמי ומי רוד קָדָשְּׁתֵּדּ. שָׁמַיִם וּשְׁמֵי שָׁמַיִם לֹא יָכַלְבָּלוּ אֵימָתֶדּ. הארץ ועמודיה יתפקצון סְגַעַרַתַדּ. אֵין־בָּמוֹדְּ וָאֵין בְעַרַבְּדְּ וָאֵין בְּלְתַדְּ₊ אָתַה ראשון וִאַתַה אַחַרון וַאֵּכֵּס זוּלַתָּדּ. איז קא וַחָקר וַסוף והתפארה ַהַרָרֶתֶדּ• לִדְּ הַנִּּדְלָּה והגבורה וכיראתה עברתה.

Niemand ist groß wie Du! Die Himmelsbeere

Ericufft Du Dir gum Dienst, gu Deiner Chre.

Dein ift bie Erb' und Alles, was fie fullt,

Und Meer und Trodniß Deiner Sand Gebilb;

Der Erbe Schape Dein und ihre Pracht,

In Deinem Schat bie Seelen all bewacht;

Die Beisheit Dein, die fließt aus Deiner Quelle.

Laß Milbe walten an ber Strenge Stellel;

Wer gleicht Dir in der Sobe Simmelsheeren ?

Ber ift wie Du, hochleuchtend in ben Sphären?

Dem Beil'ge tief in Chrfurcht Lieber fingen,

Den duftre Bolfenichauer bicht umringen,

In bie von Deinem Glanze Strahlen bringen !

שתל Du treuer Gott, ber Bund und Liebe hütet,

Dem Menschen, wie er thut, ben Lohn vergutet!

D treuer Hort, untablig ift Dein Walten;

הבוכל־שכיות והתבונה והשכל תד. חכם כב ואפיץ כח התנהג בחסידותד∙

Wie Deer und Berg unenblich ift Dein Schalten.

Du Stug' und Gulfe Deiner treuen Rnechte.

Du schufft in Bahrheit jeberzeit bas Rechte.

Bevor Du Berg' erichufft, bie Erb' entstand,

Schufft für bie Gunbe Du ben Beilverband;

Noch eh' geschlagen war, bersehrend Bunde,

haft Du eröffnet ber Genesung Runde.

שנלוי Denn Dir war's fund auf Deinem Gnadenthrone,

Bie Deine Flamme broht' bem Erbensohne,

Bie leicht, baß er an Deiner Gluth sich sengt.

Ber, ber untablig feine Schritte

Du kannst ja Deinen Dienern selbst nicht trauen.

Birft Matel felbst an himmels-

Und wie erft sie, die weilen hier im Staube,

Dein Wort vergessend, leicht ber Schuld gum Raube!

Du feffelft ihren Schritt, wenn fie, bom Bahn

Bethört, gewichen ab bon Deiner Bahn.

Und Jeglichem die Strafe wird bestimmt,

In ihr er Deiner Mahnung Ruf vernimmt.

Und fie bekennen ihre Schuld voll Reue,

פעלתה. משפמיה רבה וכהררימל צדקתה פַהבעתובהכמהד.ב י מַחַנוֹתִידָּ. אַף שׁכני ָםְצְוֹתֶיךּ וָתָשֵׁם בַּפַּד רגלם יַסוּרוּ מארחותיה. וביד כל־אדם יחתום בגורותיף. פשע לַהַם בָּתוֹכָחוֹתִידָּ₊ וַהָתְוַדּוּ אתי

Erfahren Deines Urtheilsspruches

Dein Balfam war bereit noch por bem Leiden.

Daß, Guhne suchend, von ber Schulb fie icheiben,

Und Du in Enaben läffest ab vom Grimme,

Und hörst erbarmend ihres Fleshens Stimme.

Den Tag hast zum Gerichte Du bestellt:

heut hältst Du Musterung ob Deiner Welt.

Und Alle schaut Dein Auge, prüfet, mägt:

Dein Blid erspäht, was fich im Bergen regt,

Und über Jeglichen ergeht ber Spruch;

Sein Loos und Theil verzeich= nest Du ins Buch.

So eint Dein Bolt vor Dir sich im Gebet

Mit Schofarshall, wie vorgeschrieben steht.

Nichts was der Kläger spricht, lag vor Dich tommen;

Des Opfers bent' in Unaben, jenes frommen,

Und Deines Schwurs! Und ftatt bes Spruchs ber Strenge

Lag Milb, ergehn nach Deiner Gnaben Menge.

Sie find ja Deine Rinder, Deine Beerde;

Drum ihr jum Theile Huld und Gnabe werbe!

Benn bor Dir aufgerollt ber Bücher brei,

ויצדיכו דין אַמְהַדּ וְתִנְזוֹר עַלֵּיהֶם כּל־נְזַרוֹתי מזונותיהם ינסתם באמרתד∙ ועמד חַמָּרַתַדּ₊ בִּי הַם בַּנִידּ וַצאוּ

Der Frommen, manbelnb Deinem Borte treu.

Der freveln Gunber bann gum hritten

Die zwischen Beiben fteben in

ber Mitten: Den Frommen wird bes em'gen

Lebens Lohn:

Den Frevlern Söllengluthen ewig brohn;

Das Loos ber Mittlen, bis zum

Sühnetage

Roch unentschieden bleibet es in

Frage. Benn um fie febren, tief in

Reu' erbeben.

In edler Kraft zu frommem Thun fich heben,

Dann wird ihr Theil begludtes

frohes Leben.

Doch bleiben fie verftodt, bann wird ber Tob

Ihr Theil, ber unausweichlich ihnen broht.

ובמו Go wird es einft im Belt= gericht geschehen,

Wenn Denichenthun wird auf

als Reuge fteben.

Getrennet auf ben Schalen Deiner Wage

Das Gute, Schlechte liegt an

jenem Tage.

Beg frommes Thun bas fünd'ge überwiegt.

Der fei getroft: es hat bas Beil aefiegt! Bo Beibe gleicher Laft, ba wird

die Huld

Des Allerbarmers minbern bie der Schuld.

Die ichwersten Schulben läßt Er dann entschwinden,

Und so erleichtert Er die Bucht ber Gunben,

Läkt Verdienfte ber Schal' herniederichweren;

ראשון ראשון אַחַוּ

Denn milb ift Gott, und will nur Sulb gewähren.

Des Günders Reu' gilt ihm bor Obfersbenden.

Und Bug' und frommes Bert mirb Leiben menben.

Nico D Weltenherr Du voller Lieb' und Milde!

Saltst Du Gericht ob Deiner Belt Gebilbe,

Lag nicht ben Born ob Deiner Schaar entbrennen,

Die früh und fpat ben Gin'gen Dich bekennen.

Lag benen, bie bon Deiner Allmacht zeugen,

Sich Deine Baterhuld entgegenneigen,

Und läutre fie bon schwerer Sundenschulb,

Des Baterbundes eingedent in Sulb,

Des Urahns1), der Dir treu blieb unverwandt,

Der zehn der schweren Brufungen bestand,

Und stets aufs neue warb als fromm erkannt.

Schon ba er warb geboren, ba ber Tob

Lon Nimrods Beisen ihm und Rathen droht2).

Und dreizehn Jahr mußt' er verborgen fein,

צַּהִּיקְ יָיֶ בְּכְלּ־הְּרָכִיוּ וּמַצֻשָּׁיוּ חֲסָרִים. רוּצֶה וּתְמִידִים.הַתְּשׁוּבָה וּמַצַשֶּׂה הַמוֹב כִּתְרִים בִּפְנֵי שוּרְרָים:

א אדוו מלא רחמים. בקומה למשפט על יצורי מעריבים ומשבימים. וכאב על־בון וכמרו בחמיה לנקותם מכבד עון ואשמים. והוכר לברית תמימים. הַמַּלְכוּת וָהַקּסְמִים. וַנַחָבַא

¹⁾ Abraham.

^{*)} Cagenhafte Ueberlieferung, in ben Mibrafchim herrichenb.

Sah Sonn' und Mond nicht und nicht Sternenschein.

Und als er dann verließ ber Sohle Stille,

Da strömt in ihm der Beisheit mächt'ge Fulle.

Er schmäht bes Gögendienstes eitlen Zand:

Sein herrlich Loos war, daß er Gott erkannt.

Er-ward gefturzt bann in bes Dfens Gluth;

Der Herr stredt aus bie Sand au feiner Sut:

Er ward gerettet aus ber Flammen Buth.

השלישי Dann mußt' er zieh'n aus feinem Baterland,

Aus feiner Heimath ganglich weggebannt.

Die Hungersnoth Kenaan dann befallt;

Die erste war's, die heimgesucht bie Belt.

Sie herricht nur bort, daß Ab= raham gedrängt

hin nach Mizrajim seine Schritte Ienkt.

Dort wird fein trautes Ch'gemahl entführt,

Beil Pharaoh fie für sich selbst erfürt.

Doch für ben Frevel schwere himmeisstrafen

Alsbald den räuberischen Fürsten trafen.

נְּדֹלִים וְאֵימִים. וְנָר בְּאֶנִץ פְּלִשְׁתִים רַבִּים יָמִים. וְשָׁלַח

שַׁלְמִים. וַלֹא רַאַה שַׁמֵשׁ וְיַרָחַ וְכוֹכָבֵי מַרוֹמִים. וּלָאַחַר שָׁלשׁ עַשָּׂרֵה שָׁנָה צא מחבם בחכומים. ומאם יבְמַח בִּיוֹצְרוֹ וְנָפֵל חַבְּלוֹ בַּנָעִימִים: הַשַּׁנִי הַשָּׁלִיכוּהוּ לָכָבִשׁן אַש פַּחַמִים. וּמֵלַדְּ הַבַּבוֹר פָּשֵׁט יִמִינוֹ וְהָצִילוֹ בַּרַהַמִים. וַנָם אַנִי יַיַ אֲשֶׁר הוצאתיד מאור כשדים בנאמים: השלישי הגלהו מְמוֹלַדָתוֹ הַגָּלַת שָׁלוֹמִים: הַרְבִיעִי הֶבִיא רַעַב בָּאוֹתֵן הַיַּמִים. הוּא הַרַעַב הַראשוון בר בא לעולמים. ולא הַתַּחוּמִים. כִּי אם בַנַעון קדנפותו וַוָנַגַּע יַיַ אַת־פַּרעה נְנָעִים

מֶלֶךְ נֶרֶר וְלָלֵח יְפַּת פְּעִמִים. וְנָעֲשֶׂה הוּא וְכְלֹ־בְּנֵי בִיתוֹ טְּמְשָׁפִּים. וַיֵּרֶד מִיכְאֵל הַמֵּלְאָךְ לְהָרְגוֹ בִּוְעְמִים. וְזָעֵק הֲגוֹי נַּם־צַּדִּיק תַּהְרֹג וְתִשְׁפּרְ דָּמִים. וְאָמֵר לוֹ הְשֵׁב אֵשֶׁת־הָאִישׁ כִּי־נְבִיא הוּא וְאָב לַחֲכְמִים. וְלָלֵח צאן וּבָלֶר וַאֲבָרִים וּשְׁפָּחֹת וְהַשִּׁיב לוֹ תַשְׁלוּמִים. נֵיּתְפַּלֵּר אַבְרָהָם אֶלֹ־הָאֶלֹהִים וַיַּעָתֵר לוֹ מִמְרוֹמִים. נֵיּרְפָּא אֹתֵם מֵעַצִּירַת רְחָמִים:

הששי Gin Rampf mit vier der Kön'ge, haßentbrannten,

Führt ihn hinaus zum Schutze bes Berwandten¹).

Er zieht mit ben getreuen Reif's gen aus,

Und fiegreich schlägt die Feind' er in ber Racht,

Derfelb'gen, die von je zum Schut bedachta),

Und glüdlich fehrt zurüd er nach dem Strauß.

Dann schloß der herr mit ihm den ew'gen Bund.

Er zeigt ihm trübe Schau, und macht ihm kund

Das Loos, bas seiner Sprossen einst wirb warten,

Der Reiche Frohn, den Drud, ben schweren, harten.

Er zeiget ihm der Beltenmächte biere

הקדומים. ביתו רשומים. הם

¹⁾ Lot. — 2) Die spater gur Feier bes Befach eingesette, welche "Nacht ber Hitung" heißt: 2. M. 12, 42.

3m Bilbe ber gerftudten Opferthiere1).

Und wie bereinft erbleichen wird

ibr Schein.

Bie's um bie Abendgeit wird belle fein.

ארבע ים. שמושלים בומנם

משלשת זו מלכות אַרוֹמִים אַרוּרִים. בענין שנאמר האיל אשר־ר שַנִּמְשָׁלוּ משתי ידות ּכִשַׁהַחַפָּה נוֹמָה בִּמַעַרַב שָׁתֵּי יִרוֹת שָּעָה מַכְהָה אוֹרִים. אור לי

Die achte Brüfung follt' an ihn ergehen

Am Sühnetag. Es bas war Bundeszeichen,

Das nie bon feinen Sproffen follte weichen,

Das an er nahm. Und ewig wird bestehen

¹⁾ Symbolische Deutung der 1. Mof. 15, 9 bei der Bundesichliegung Gottes mit Abraham genannten Opferthiere.

Un jenes will'ge Opfer bas Gebenfen.

Und Onabe brum wird ftets ber Berr uns ichenfen.

Die neunte Prüfung er barauf bestand.

Mis er ben Jismael gur Buft' entsandt,

Sammt feiner Mutter in bie Fern' ibn bannt.

העשירי Die zehnte war, als ihm bas Wort erging:

"Den einz'gen Sohn mir bar jum Opfer bring

Dort auf bem Berg, wo Gottes Berrlichfeit

Sich offenbart!" Und ichnell bereit.

Er ichirrte felbft bas Thter gum ichweren Rug:

Dasfelbe mar's, bas ipäter Moideh trug,

Den Retter, und es wird in fpäten Tagen

Ginft ben Erlofer voller Demuth tragen. -

הלכו Singog er seinen Beg schlicht und gerab'.

Und als gur Stätte Rofim er genaht,

Un einer Flamme, die gur Sobe brannte.

Den Berge ben Gott erfeben er erfannte.

Dort zeigt die Sand bes Berrn ihm ben Altar,

שמעאל ואמו למד

Der ichon feit Weltbeginn erforen war.

Und Jizchat bat, zu binden Fuß und Sand,

Daß er, sich sträubend, nicht der Ehrfurcht fehle.

Und schon bereit war Holz und Feuerbrand,

Und Abraham mit schmerzdurch: bebter Seele

Hebt schon den Stahl zum harten Tobesstreich,

Dem Priefter ber ein Opfer bringet, gleich.

r Der Allgewaltige in seinen Höhen.

Hondeu'

Er hat erbarmend Alles angefeben:

Den Bater, der den Sohn so willig band,

Den Sohn gebunden, ben der Schmerz umwand.

Die Engel weinten in bem himmelsplan.

Da rief's: O thu' fein Leid bem Anaben an!

Der Widder fiel als Opfer, seit Beginn

Dazu ersehn. Geprüft war Abrah'ms Sinn.

Und reicher Segen ward ihm bort beschworen.

Das stets bes Opfermuthes Gott gebenken,

Daß stets er werbe Guhn' und Gnabe ichenten

Den Sprößlingen, die Er sich außerkoren.

Daß Schutz und Heil Er ewig werde senden. —

ס והיום D auf bas Opfer liebend wolle wenden

המובח

Den Blid, und bas Gebächtniß jenes Kommen,

Der ftere im Belt geweilti) laß

bor Dich fommen,

Und Dein Erbarmen lasse gnädig walten! —

Und jene himmlischen, die Licht= gestalten.

Der Engel Schaar ehrfürchtig Dir fich beugen,

Bor Dir in bangem Beben sie

sich neigen.

Und Giner ruft bem Andern nach ber Reihe,

Daß fie darbringen Dir den Ruf ber Beibe, -

Corte.) Wie geschries ben steht durch Deinen Brospheten: Und Einer ruft dem Andern zu und spricht:

קרוש (Gem.) Heilig, heilig, heilig, heilig ift Gott der Heerschaaren; fo weit die Erde, reicht feine Herrlichkeit.

mächtig erbrausendem Halle laffen sie die Stimme vernehmen, sich erhebend den Serafin entgegen, die ihnen zurufen:

Der Rame b. Berfassers in 2-fachen Afrostichon: Binjamin b. Schemuel (Amanu) um 4820 = 1060.

וְחַיּוֹת בּוֹעֲרוֹת. מִרְאֵיהֶן כְּנָהֲלֵי־אֵשׁ: בְּזָחֵל סוֹבְלוֹת בֵּס. אֵשׁ אוֹבְלָה אֵשׁ: נְסְהָמוֹת נְּנִיּוֹתֵיהֶן בְּרִשְׁכֵּי לַבַּת אֵשׁ: נְאָם הַדִּבּוּר מִשְׁמוֹע הַנָּתַן בָּאֵשׁ:יִסְבְּלוּ סַבָּל. נוֹזְלִים עַל רָאשִׁיהָם אַשׁ: יָעִיר

¹⁾ Jaakob.

^{*)} Burgel 777 = buden.

ַפּסיּגּאָז בְּקוֹל רַעַשׁ נֶּדוֹל אַדִּיר וְחָזֶק מַשְּׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעָפָת שָּׁרָפִים לְעַשָּׁהָ בִּרוּךְ יאמרוּ:] לִעָפָת שָּׁרָפִים לִעָפָּתָם בַּרוּךְ יאמרוּ:]

Şerrlichkeit des Ewigen! — ein jeglicher von seiner Stätte aus.

Du unser König! glänz' hervor und walte über uns, denn wir harren auf Dich, wenn Du wieder herrschen wirst in Zijon, bald in unseren Tagen für alle Zeit und Ewigkeit thronend. D werde יִי מִּמְּלוֹךְ בְּבוֹרִי יִי מִמְּלוֹנְהְ מִּלְבֵנוּ תוֹפִיע וְתִמְלוֹךְ עְלֵינוּ בִּי מְחַבִּים אַנְחָנוּ כִּךְ מְחַנִּים תִּמְלוֹךְ בְּצִיוּוֹנְבְּלְרוֹב הִמְלוֹךְ בְצִיוֹנְבְּלְרוֹב הִמְינוּ לְעוֹלָם וְעָרְ תִּמְכוֹן: תִּרְנַהַּלֹּ erhoben und geheiliget in Deiner Stadt Feruschalajim für alle Geschlechter und in alle Dauer der Zeiten! Und unsere Augen mögen schauen Dein Reich, wie das in den Sängen Deiner Berherrslichung gesprochene Wort lautet, durch David, Deinen frommen Gesalbten:

וְתִתְכַדִשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשְׁלֵּיִם עִירְדְּלְּרׁ וְדֵרְ וּלְנֵצֵח נְצְחִים: וְעִינֵינוּ תִרְאֶינָה מֵלְכוּתְדְּ בַּדְבָר הָאָמוּר בְּשִׁירִי עָיָּדְ עַלֹּיְיֵדִי דְוִד מְשִׁיהַ צָּרָכֵּדְ:

וּאֶחָד לְדוֹשׁ אֵשׁ אוֹבְלָה אֵשׁ: בּוֹעֵרוֹת טוֹעֵנוֹת בִּסְאֶךְ טַרְאֵיהָן
בְּנְחְלֵי־אֵשׁ: נַּאָנְתְּךְ בְּטַחֲנֵה רַעַשׁ וְאָחַר הָרַעַשׁ אֵשׁ: דּוּנְטָתְ
שְׁכְּנְךְ בְּעֵין חַשְּׁטֵל מָחוֹךְ הָאֵשׁ: הַלֹא בְּהַרְאוֹתְךְ, נַחַת זְרוֹעֲךְ
בָּאֲשׁ: וְיַמָּפוּ מְשַׂנְּאֶיךְ בַּדּוֹנֵג מִפְּנֵי הָאֵשׁ: זָעוּ מִיוֹם חַלְעְ
הַרֵּד דְבָרְךְ בָּאֲשׁ: חָלִים וְרוֹעֲדִים מִדִּינֶד נְשְׁכָּ בְּאֲשׁ: טַעְיִם בְּאַשׁ: טַעְרָם בְּאַשׁ: טַעְרָם בְּאָשׁ: טְיִנְם בְּאָשׁ: טַעְרָם בְּאָשׁ: מַעְרָה וְיָעָמָר לְבָאַי בַּמִין הַשְּׁטֵּר בְּעָשׁ אִיתְן מָצְלּ מֵאָשׁ. לְיוֹם צְרָה יָעָמָר לְבָאֵי מִוֹרָה בְּשִׁר מָעשׁ אִיתְן מָצְל מֵאָשׁ. לְיוֹם צְרָה יְעָמָר לְּבָאֵי מְבְּלְּה בְּמִין הַשְּׁבִי, וְחָדְּךְ מַמְשׁ: טְעִרָּם תְּוֹבְי בְּמִר בְּשְׁבִי, וְחָדְּךְ מַאָּשׁ: בְּעָרְה בְּמָר בְּעִבְי בְּמִר בְּעִבְּי בְּמִי בְּעִרְ בְּמִי בְּמִי בְּעָבְי בְּמִי בְּעָבְי בְּמִי בְּעָרְ בָּמִי בְּעִרְ בְּמִי בְּיִרְ בְּמִי בְּיִלְי בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִירְ בְּמִי בְּעִרְ בְּעִירְ בְּמִי בְּעִבְי בְּעִי בְּעִי בְּעִבְי בְּעִי בְּעִבְי בְּעִבְי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִים וּבְבָּת בְּעִבְי בְּעִי בְּבְיִ בְּעִי בְּתְיבִי בְּתְ בְּעִבְי בְּנִים בְּעִבְי בְּעִי בְּעִי בְּעִבְים בְּיִבְּע הְשְׁבְּי בְּעִי בְּיִי בְּעִי בְּעִבְּי בְּעִי בְּיבְי בְּעִי בְּי בְּעִי בְּיִי בְּיבְי בְּעִי בְּיִים בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּעִי בְּיִי בְּיִי בְּבְיוּבְיי בְּעִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִים בְּיוּבְיי בְּיבְּי בְּעִי בְּיבְי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיבְיים בְּיבְים בְּיוּבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְים בְּיוּים בְּיוּבְיים בְּיבְּים בְּיבְיים בְּיבְייוּים בְּיִים בְ

ייים מְּמְלוֹדְ בְּצִיּוֹן בְּכָרוֹב בְּנְמֵינוּ לְעוֹלִם נָעֶד הִּשְׁכּוֹן: הִּהְנֵּדְּל בְּבְּנִי הִשְׁכּוֹן: הִהְנַבְּל בְּבְּי הִמְּכִּוֹן: הִהְנַבְּל בְּבִּי הִבְּיִם בְּצִיּוֹן בְּבָרוֹב בְּנָמֵינוּ לְעוֹלִם נָעֶד הִּשְׁכּוֹן: הִּהְנַבְּל יְבוֹר נְדוֹר וּלְגַצָח נְצָחִים: וְעִינִינוּ בְּיִּ

תְרָאֶינָה מַלְּכוּתְדְּ בַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּדְ עַל־יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ אַדְכָּדָּ :!

ימלך (Gem.) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit, dein Gott, Zijon, in alle Geschlechter. Hallesujah!

לרור (Borb.) In alle Geschlechter wollen wir verfünden Deine Größe und in alle Dauer der Zeiten Deine Weiße aussprechen, und dein Preis, unser Gott, soll aus unserem Munde nie entweichen in alle Zeit und Ewigfeit; benn ein großer und heiliger Gott und König bist Du.

יַּיִּהֶבּ יִּמְלֹדְ יְיִוּלְעוֹלְם אֱלֹדֵוֹךְ צִיּוֹן קְרֹר וָדֹר הַלְלוֹיָה:

לְדוֹר וְדוֹר נַנְיִד נְּיְלֶּהְ פּּרְלֶּהְ פּּרְלֶּהְ בְּקְרִישׁ יְמִרְּהְ בִּקְרִישׁ יְמִרְּהְ בִּקְרִישׁ בְּקִרְּהְ בִּי אֵל מֶלֶךְ יְמִרּשׁ בְּקִרְוֹשׁ אָקָה:

ל ובְכַן חַן פַּחְדְּךּ יִי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךּ. וְאֵימְתְדְּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךּ. וְאֵימְתְדְּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיר. וְיִשְׁתַחְוּ לְפָנִיךְ כָּל־הַמַּעֲשִׁים. וְיִשְׁתַחוּ לְפָנִיךְ כָּלֹּה הַבְּרוֹיה וְיָשְׁתַּ בְּלָבָב שְׁלַם הַבְּרוֹיה לְעָשׁוֹת רְצוֹיְבְּ בְּלַבָב שְׁלַם בְּמוֹ שֶׁיָדְעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשְּׁלְמוֹ לְפָנִיךְ. עֹז בְּיִדְךְּ וּנְבוּרְת בִּיתִינְךְ וְשִׁמְדְּ נַוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֵּׁבְרֵאתַ:

וּבְבֵּן הֵן בְּבוֹד ְיָיְ לְעַפֶּךְ. הְּהִלָּה לִירַאֶּיךְ. וְתִּקְנָה לְדוֹרְשֶׁיךְ. וּמְקְנָה לְדוֹרְשֶׁיךּ וּפִתְחוֹן פָּה לַמְיַחֲלִים כָּדְ. שִׁמְחָה לְאַרְצַךְּ. וְשָׁשוֹן לְעִיכָךְ. וּצְמִיחַת כֶּרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךְ. וַעַרִיבַת נַר לְבָן־יִשׁי מְשִׁיחָךְ. בִּמְהֵרְה בּיִמינוּ:

וּבְבָן צַדִּיִקִים יִרָאוּ וְיִשְּׂמְהוּ וִישָׁרִים יַעֵלוֹזוּ. וַחֲסִידִים בְּרְבָּה יָנִילוּ וְעוֹלֶתָה הִּקְפָּץ־פִּיהָ, וְכָל־הָרְשְׁעָה בְּלָה בְּעָשֶׁן הִּבְלָה. בִּי תעביר ממשלת זדוו מידהארץ:

תַּעָבִיר בֶּיְשֶׁלֶת ֹ זָדוֹן מִן־הָאֶרִין: וְתָּמְלוֹךְ וֹאָהָה יָנָ לְבַּדֶּךְ עַל בָּל־מַעַשֶּׁיךְ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁבַּן בְּבוֹדֶךְ וּבִירוּשָׁלִיִם עִיר כָּרְשֶׁךְ. בַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי לָרְשֶׁךְ. יִמְלֹדְ יָי לְעוֹלֶם אֱלֹהַיִּךְ צִיוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָה:

קרוש אַחָה וְנוֹרָא שְׁשֶׁךְ וְאֵין אֱלוֹהַ מִבּלְעָדִיךְ בַּבְּתוּב וַיִּנְבָּה

^{*)} Ueberfetung fiehe im Abendgebet Geite 18.

יָי צְּבָאוֹת בַּמִּשְׁבָּט וְהָאֵל הַקְּרוֹשׁ נִקְרַשׁ בִּצְדָקָה. בְּרוּךְ אַחָּה יְיָ הַמֵּלֵךְ הַקִּרוֹשׁ:

אַקה בְחַרְהָנוּ מָבֶּל־הָעַמִּים. אָהַבְּהָ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְלְבִּיתְּהָּוּ וְלְבִּיתְּהָּוּ וְלְבִּיתְּהָּ, וְשִׁקְהְּ הַנְּּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ לְּעֲבוֹרָהָ, וְשִׁקְהְ הַנִּּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ לְרָאתִ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲכָּה אֶתֹ־יוֹם הַוּבְּרוֹן הַנֶּה. יוֹם תְּרוּעָה מִקְרָא לֹרֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וַאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֻלֶה וְיָבֹא וְיַנִּיעִ וְיֵרְאָה וְיֵרָאָה וְיֵרָאָה וְיֵרָאָה וְיֵרָאָה וְיִבְּאָה וְיִבְּאָה וְיִנְּאָה וְיִנְּאָה וְיִנְּאָה וְיִנְּאָה וְיִנְּאָה וְיִנְּאָה וְיִנְּבְרוֹן אֲכִרוֹן אֲכִרוֹן אֲכִרוֹן אֲכִרוֹן אָרְהַשְׁרָּ וְיִבְרוֹן בְּלִר עְבְּדֶּה וְיִבְרוֹן בְּלִר עְבְּדֶּה וְיִבְרוֹן בְּלִר עְבְּדֶּה וְיִבְרוֹן בְּלְבִיּה וְשִׁרְּה וְיִבְּעָה וְלְמִוֹּכְה וְלְחָלִים בְּיוֹם הַוְּבְּרוֹן הַיָּהְרֹּוֹ זְיִבְּנִה וְיִבְּיְה וְלְתְּיִם וּלְשְׁלוֹם בְּיוֹם הַוְּבְּרוֹן הַיָּהְה: יָבְרֵבוּ יְיִשׁוּעְה וְרַחֲמִים וּבְּלְבוֹר בוֹ לְבָרְכָה. וְהוּשִׁיענוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעְה וְרַחָם אָבָּה הוּם אָלִינּוּ וְהוּשִׁיענוּ. כִּי אַלִּיךְ עִינִינוּ. כִּי אַלִּיב הָנוֹן וְרַחוּם אָבָּה. מְיִ אֵלִינְ וְהוּשִׁיענוּ בּנְ אַלֶּיךְ עִינִינוּ. כִּי אַלִּיךְ הַנִּיִּוֹם אָבָּה.

אֱלהֵינוּ וֵאלהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְלוֹךְ עֵל כֶּל־הָעוֹלֶם כְּלוֹ בִּכְבוֹדֶךְ.
וְהִבְּשׁא עֵל בְּל־הָאֶרֶץ בִּיְקֶרֶךְ. וְהוֹפַע בַּהַדֵר נְּאוֹן עֻזֶּךְ עֵל בְּל־
יִשְׁבִי תַבַּל אַרְצֶּךְ: וְוַדִע בְּל־פָּעוּל כִּי אַהְה כְּעַלְחוֹ וְיָבִין בְּלֹּ
יִשְׁבִּוּ כִּי אַהְה יְצִרְחוֹ. וְיֹאמֵר כֹּל אֲשֶׁר נְשְׁמְה בְּאַפּוֹ יִי אֱלוֹיִי
יִשְׂרָצֵּל מָלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מְשֶׁלְה: קַּדְשׁנוּ בְּמִצְוֹתִיךְ וְתַץְ
יִשְׂרָצֵל מָלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מְשֶׁלְה: בִּיְשׁיִעְתָּךְ. וְמַבֵּר לְבָּנִּוּ הְוֹלְבְּיִּ בְּאָבְיִּ וְמִּבְּרְ וְמִלְבְּרִּ בְּאָבְיִר וְיִים הַוֹּבְּיִ לְעַרְיִּ בְּעִבְּיְרְ בִּיְשִׁיְעָהְר, וְמָבְּיִ לְעִרְּיִ בְּעִבְּיְרְ בְּעִבְּיְרְ בְּעִבְּרְ וְמִלְּבְּרְ בְּעִבְּוֹךְ בִּיְ עִבְּרָבְר וְנִיבְ לְנִים הַוֹּלְבְיר בְּיִבְּיְ וְנִים הַוֹּבְּל וְּבְּרְוֹן בְּעִבְּיְרְ וִישְׂרָאֵל וּבְבְּלְתְם בְּאַהְבָה תְּקְבֵּל בְּרָצוֹן לְּבִיר בִּיתְבָּ הְבְבְבוֹן וְשְׁרָאֵל וּבְּבְרְבוֹן לְבִיר בִּיתְבָּה תְּקְבֵּל בְּרְצוֹן בְּיִי יִשְׂרָאֵל וּהְבִּי יִשְׂרָאֵל עִבְּרָר בְּיִבּיוֹן הְמִיד עֲבוֹדֵת יִשְׂרָאֵל עִבְּרָב עְבִּרוֹין הְמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַבְּר.

וְתָחֵיֶנְינָה עֵינֵינִוּ בְּשׁוּבְךּ לְצִיוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אֵחָה יְיִ הָמְּחֲזִיר שַׁבִינָתוֹ לִצִיוֹן:

מודים אַנַחָנוּ לַדְ שַׁאַתַּה דוא ני אלהינו נאלהי אַבוֹתִינוּ לִעוֹלֵם וַעֵּד. צוּר חַיֵּינוּ מָנֵן יִשְׁעֵנוּ. אֲתָה הוא לְדור וָרור נוֹדֶה לְדְּ וּנְסַפֵּר תְּהַלֶּ תֶּךְּ. עַל־־ֹחַיֵּינוּ הַ מְּסוֹרִים בְּיִרֶך. וְעַלֹּ־ נִשְׂמִתִינוּ הַפְּלְוֹרוֹת לֶּדְ. וְצֵלִינָפֶיךְ שֶׁבְּכְלִיוֹם עַפֶּנוּ. וְעַלֹּ־נְפָּלְאוֹתִיךּ וְמוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכֶל־עַת עֶרֶב | בְּרוּךְ אֵל ההוֹדָאוֹת:

מוֹדִים אַנַחָנוּ לָדְ. שָׁאָתָה ^{@cm.} הוא יַיַ אַלהַינוּ וַאלהַי אַבוּתִינוּ אַלהַי כַל־בַּשֵׂר יוצָרֵנוּ יוצָר בָּרָאשִׁית בִּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹר־ת לִשִּׁמִךּ הַבָּרוֹל וְהַבָּקרוֹשׁ עֵל־-שֶׁהֶחֶיִיתָנוּ וַקִּיַמְהָנוּ בֵּן הַחַיֵנוּ וּתְקַיִּמֵנוּ וְתָאֱסוֹף נְּלְיוֹרֶ־תִינוּ לָחַצָרוֹת קָדִשֶׁךָּ. לָשָׁמוֹר חָפֶיףָ, וְלַעֲשׁוֹת רָצוֹנֶהְ וּלְעַבְהָהְ בְּלַבַב שַׁלֶם עַל־שָׁאֲנַחִנוּ מוֹדִים לָדְּ.

וַבֹבֶר וַצַבַרֵים. הַפוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲבֶיךְ. וְהַבְּרַחֵם כִּי לא־תַפוּ חַפַרִידּ. מַעוֹלָם קוִינוּ לַדְּ:

וָעַל־בָּלֶםיִתְבָּרַדְוָיִתְרוֹמֵם שִׁמְדְ מֵלְבֵנוּ תְּמִיד לְעוֹלֶם וָעֶד:

וכתוב לחיים טובים כל־בני בריתה:

וַכֹל הַחַיִּים יודוּדְ פַלַה. וְיהַלְלוּ אֵת־שִׁפְדְּ בָּאֱמֶת. הַאֵל יִשוּעַתֵנוּ וְעַזְרָתֵנוּ סֵלֶה. בָּרוּךְ אַתָּה יָיַ הַפּוֹב שִׁכְּךְ וּלָךְ נַאָה לָהוֹדוֹת:

אָלהַינוּ נִאלהַי אָבוֹתֵינוּ בְּרְכֵנוּ בַּבְּרֶכָה הַמְשָׁלֶשֶׁת בַּתּוֹרָה הַבְּתוּבָה עַל־יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךְ הָאָמוּרָה מִפִּי אַהְרֹן וּבָנִיו כּּהְנִים עם קרושה באמרר: יְבֶרֹבְה יְיָׁ וְיִשְׁמְרְה: יָצֵׁר יְיִּיּוֹפְּנִיו צֹּלֵיה וִיחָבָּה: יִשָּׁא יְיָוֹפְּנָיו אֵלָיה וְיָשֵם לְה שׁלום:

שִים שָׁלוֹם פוֹבָה וּבְרָבָה חֵן וָחֶפֶּד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל ••••. בָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּך. בַּרְבֵנוֹ אָבִינוֹ בָּכָּנוֹ רְאֶחָר בְּאוֹר פְּנֶיךּ. בִּי בָאוֹר פָּנֵיד נָתַהָּ לָנוּ יָיַ אֵלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חָפֶּר וּצְדְּכָּה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלִום. וְמוֹב בְּצִינֶיף לְּבָרֵךְ אֶת־עִּמְּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־צֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלּוֹפֶךְ: בְּבֵפֶּר חַיִּים בְּרָבָה וְשְׁלוֹם וּפַרְנָסָה מוֹבְה נְיָבֵר וְנִבְּתֵב לְפָנֶיף. אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים מוֹבִים וּלְשֶׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתְּה יִי עְשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

Deffnen ber Bunbeslade. - פותחין הארון

אבינו Unfer Bater, unfer König! Wir haben gefüns bigt vor Dir!

Unser Bater, unser König! Wir haben keinen König außer Dir!

Unser Bater, unser König! Thue mit uns um Deines Namens willen!

Unser Vater, unser König! Lasse für uns anheben ein neues beglücktes Jahr!

Unser Bater, unser König! Wende von uns ab alle bosen Berhängnisse!

Unser Bater, unser König! Bende von uns ab die An= schläge unserer Feinde! אָבִינוּ מַלְבֵנוּ חַמַאנוּ ָלְפָנֶיך**ּ** אַבִינוּ מֶלְכֵנוּ אֵין לֵנוּ מֶלֶר אֶלָא אָתָה: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ עֲשֵׂה צַמְנוּ לְּמַעוֹ שְׁמֶד: אַבִינוּ מַלְכַנוּ חַדִּשׁ עַלֵינוּ שַׁנָה מוֹבַה: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ בַּמֵּל מעלינו כל־גורות בְשות: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ בָּמֵל מחשבות שנאינו:

Unser Vater, unser König! Zersiöre den Nathschluß un= serer Widersacher!

Unser Bater, unser König! Wehre ab von uns jeden Feind und Hinderer!

Unser Vater, unser König! Schließe den Mund berer, die uns hindern und uns anklagen!

Unser Vater, unser König! Wehre ab Seuche, Schwert, Hungersnoth, Gefangenschaft und Verberben von ben Kindern Deines Bundes!

Unser Bater, unser König! Halte böse Krantheit fern Deinem Erbe!

Unser Bater, unser König! Berzeih' und vergieb uns alle unsere Sunden!

Unser Vater, unser König! Lösche ab und lasse schwinden unsere Vergehungen und Vers fündigungen aus Deinem Auge!

אַבִינוּ מַלְבַנוּ הַפר נצת אויבינו: מלכנו כלה אבינו מלכנו סתום משמינינו וּמִקמִרגֵינוּ: אבינו מלכנו פלה ושבי ומשחית ועוז וַפַשַע מִבְנִיבִריתַד: אבינו מלכנו מנע מנפה מנחלתה: אבינו מלכנו סלח ומחלו לכל־ נונותינו: אבינו מלכנו מחה וחשאתינו מנגד

Unser Bater, unser König! Lösche ab in Deinem großen Erbarmen alle Zeugnisse unserer Schuld!

Unser Bater, unser König! Laß uns zurückkehren in vollkommener Neue vor Dein Antliß!

Unser Vater, unser König! Sende vollkommene Heilung ben Kranken Deines Volkes!

Unser Vater, unser König! Zerreiße ben über uns ver= hängten bösen Beschluß!

Unser Vater, unser König! Denke unser zu heilvollem Gebächtnisse vor Dir!

Unser Bater, unser König! Zeichne uns in das Buch glücklichen Lebens!

Unser Vater, unser König! Zeichne uns in das Buch ber Erlösung und bes Heils!

Unser Bater, unser König! Zeichne uns in bas Buch ber Berpstegung und Er-nährung!

אבינו מלכנו מחוק ברחמיד הרבים בל־שמרי חובותינו: ינו מלכנו החזירנו בתשובה אַבִינוּ מַלְבֵנוּ שׁלַח רפואה שלמה לחולי עמד: אבינוּ מַלְבֵנוּ לְרַע רוע גור דיננו: אַבינוּ מֵלְבֵנוּ זְבְרֵנוּ בַּוֹכַרוֹןטוֹב לַפַנֵיף: אַבִינוּ מֶּלְכֵּנוּ כַּתְבֵנוּ בספר היים טובים: אבינו מלפנו כתבנו ואקרו וישועה: אַבינוּ מֵלְבֵנוּ בַּתבנוּ פרנסו

Unser Bater, unser König! Zeichne uns in bas Buch frommer Berbienste!

Unser Vater, unser König! Zeichne uns in bas Buch ber Berzeihung und Bers gebung!

Unser Vater, unser König! Laß uns aufsprießen das Heil in naher Zeit!

Unser Vater, unser König! Erhebe die Kraft Fisraels, Deines Volkes!

Unser Bater, unser König! Erhebe bie Kraft Deines Gefalbten.

Unser Vater, unser König! Fülle unsere Hände von Deinen Segnungen!

Unser Vater, unser König! Fülle unsere Vorrathskam= mern mit Ueberfluß.

Unser Bater, unser König! Höre unsere Stimme, sei schonend und erbarme Dich unser!

Unser Bater, unser König! Nimm an in Barmherzigkeit und mit Wohlgefallen unser Gebot!

אַבִינוּ מֶלְבֵּנוּ בַּתְבֵנוּ בַּכַפַר זְכַיּוֹת: אַבִינוּ מֵלְכֵּנוּ כַּתַבֵנוּ בספר סליחה וְמְחִילְה: אבינו מלכנו הצמח לנו ישועה בקרוב: אבינו מַלכּנוּ הַרַם בֶרֶן וִשִּׂרָאֵל עַמַּדְ: אַבִינוּ מַלְכֵנוּ הַרֵם בֶּרֶן מְשִׁיחֵדְ: אָבִינוֹ מַלְבֵנוֹ מַלֵּא ידינו מברכותיה: אבינו מלכנו מלא אסמינו שבע: אַבִינוּ מַלבַנוּ שׁמַע קולנו חום ורחם עלינו: אבינו מלכנו Unser Bater, unser König! Deffne die Pforten des Him= mels unserem Gebete!

Unser Bater, unser König! Gebenke, baß wir Staub finb!

Unser Vater, unser König! O laß uns nicht leer zu= rückkehren aus Deinem An= gesichte!

Unser Vater, unser König! Möge diese Stunde seine eine Stunde des Erbarmens und der Gnade vor Dir!

Unser Bater, unser König! D walte gnäbig an uns und an unseren Sprößlin= gen und unseren Angehöri= gen!

Unser Bater, unser König! Thue an uns im berer willen, die hingewürgt wurden um Deinen heiligen Namen!

Unser Bater, unser König! Thue an uns um berer willen, die hingeschlachtet wurden um Deine Einheit!

אבינו מַלְכֵנוּ פַתְח שערי שמים לתפלתנו: אַבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר בּי־עָפָר אַנִחִנוּ: אבינו מלפנו נאאל־ תשיבנו ריקם אָבִינוּ מלפנוּ תהי השעההואת שעת רהמים ועת רצון מלפניה: אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חֵמוּל עלינון על־עוללינו ומפנו: אבינו מלכנו עשה למען הרוגים על־ בינו מַלְבֵנוּ עֲשֵׁה למען טבוחים על־

Unser Bater, unser König! Thue an uns um berer wilz ten, die ins Feuer und Wasser gingen, um Deinen Namen zu heiligen!

Unser Vater, unser König! Nimm vor unseren Augen Bergeltung für das Blut Deiner Knechte, das vergos= sene!

Unser Bater, unser König! Thue um Deinetwillen, nicht um unsertwillen!

Unser Vater, unser König! Thue es um Deinetwillen und hilf uns!

Unser Vater, unser König! Thue es um Deines großen Erbarmens willen!

Unser Bater, unser König! Thue es um Deines Namens willen, bes großen, mächtigen und erhabenen, der über uns genannt ist!

Unser Vater, unser König! Sei uns gnäbig und erhöre uns; benn wir haben kein

אַבִינוּ מַלְבֵנוּ עשה למען באי באש ובמים על־קדוש | אבינו מַלְבֵנוּ נְקוֹם (לְצֵינֵינוּ) נְקַמַת רַם־ צַבָריד הַשַּׁפוּד: אָבִינוּ מַלְבֵנוּ עשה רַמַענר אִם־לא למעננו: אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עַשַּה לְמַעַנְרָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ: אַבִינוּ מַלְבַנוּ עַשַה לִמַעוֹרַהַמֶּיךּ הָרַבִּים: אַבינו מַלכנו עשה לִמַעושִׁמְדְ הַנְּרוֹל רַוּנְבוֹר וְהַנּוֹרָא טָנְקְרָא עָקִינוּ : אבינו מַלְבֵנוּ חָגֵנוּ וַעַנַנוּ כִּי אֵין בַּנוּ

Berbienft. Ueb' an uns Milb' und Gnabe, und hilf uns!

- כריש שלם. - Ghließen ber Bunbeslabe.

בדר הוצאת

Reiner ift wie Du unter den Göttern, o Berr! und Nichts wie Deine Werke! Dein Reich ift ein Reich aller Ewigfeiten, und Deine Berrschaft geht durch alle Geschlechter. Der Ewige ift Herrscher, der Ewige Herrscher, der Ewine mird herrschen in alle und Ewigfeit. Der Ewige driac Macht verleihen seinem Volfe; der Ewige segne sein Volk mit Frieden!

Vater des Erbarmens! Erweise Zijon Gute in Deiner Buld, baue die Mauern Jeruschalajims. Denn auf Dich allein vertrauen wir, König, Gott, hoch und erhaben, Berr

ber Emiafeiten!

-הרחמים בַּמַחנוּ מַלְהַ ינשא אַרון עולמים:

(Beim Berausnehmen der Thorah fagt man diefes:)

ויהי Und es geschah, wenn auf-brach die Bundeslade, da sprach Mojdeh: Erhebe Dich, Emiger, baß fich gerftreuen Deine Feinde, und flüchten, die Dich haffen, vor Deinem Angesichte. Denn von Bijon geht aus die Lehre und bas Bort bes Ewigen von Beruschalajim.

וַיָּהָי בָּנִסעַ הַאַרן וַיּאמֵר משֶהקוּמָהוֹיֵי וְיִפְצוּ אִיבֵיךּ וַיָנִסוּ מִשַנִאֵידּ תצא תורה וּדְבַר

Gelobt fei, ber ertheilt hat bie Lehre seinem Bolke Jisrael in seiner Heiligkeit.

"Ewiger! Ewiger! Gott, barmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue, der beswahret Huld bis ins tausfendste Geschlecht, der verzeihet Sünde, Missethat und Vergehen.

nan Bert ber Belten! Erfülle unfre Bitten gum Gegen und gemahre unfern Bunich. Gieb uns mas wir erbitten, und verzeihe uns all unfere Gunben und all bie Gunben ber Leute unfres Saufes; gewähre uns Bergeihung in Liebe und Bergebung in Barmbergigfeit; reinige uns von unferen Gunben, Bergehungen und Miffethaten. Dente unfer in fegensreichem Bebachtniffe vor Dir, und verhange über uns Seil und Erbarmen; benfe unfer ju gludlichem, langem Leben und jum Frieden, gur Ernahrung und Erhaltung; gieb uns Brot gum Gffen und Gewand gur Befleibung, Reichthum und Ehre und Lebensbauer, uns gu befleißi: gen Deiner Behre und gu erfüllen

בַרוּך שׁנַתון תוֹרָה לְעַמוֹ היהוהאלרחום משאלותינו למובה והפק ותודלנו שאלתנו. ועל־בַּל־עונות אַנשׁי בַתִּינוּ מָחִיכָה בְחֵפֵר מְחִילַה בַרַחַמִים. וִמַהַרֵנוּ מַחַמַּאֵינוּ וטעונותינו וטפשעינו. ווַכְרַנוּ בַּוְכָרוֹן מוֹב לְפַנֵיף וּפָּקַדֵנוּ בִּפִּקְדַת וַרַחַמִּים. וַזַכַרנוּ לַחַיִּים שובים וארוכים לפרנסה וכלבלה. ותודלנו קחם לאכל ובגד ihre Gebote; gieb uns Einsicht und Berstand, um zu verstehen und einzusehen die Tiefen bes in ihr verborgenen Geistes. Sende Heilung all unseren Schmerzen, und segne jegliches Werk unserer Hand. Fasse über uns segensvolle Beschlüsse zu Heil und Troft, und vereitle jeden über uns gefaßten bösen Beschluß, und senke das Herz der Regierenden und ihrer Räthe und Angeschenen auf uns zum Heile. Amen!

ירוי Mögen Dir wohlgefällig sein die Worte meines Mundes und das Sinnen meines Herzens, Ewiger, mein Hort und mein Erlöser!

ואכי Und mein Gebet an Dich, o Ewiger, komme zur Gnadenzeit! D Gott, in der Fülle Deiner Gnade erhöre mich durch die treue Zuversicht Deines Heiles!

Gelobt fei der Rame bes Beltenherrn, gelobt feiner Allmacht Krone und Stätte! Moge Gnabe fein mit Deinem Jisrael in Ewigkeit, und die siegreiche Macht Deiner Rechten lag schauen Dein Bolk in Deinem Beiligthume! Lag und guftromen den Cegen Deiner Erleuchtung und nimm unser Gebet an in Liebe! Moge es Dein Wille fein, daß Du uns in Gnaden das Leben verlängerft, und lag mich meine Stelle haben in der Mitte der Frommen, daß Du Dich mein erbarmest, mich ichüteft und all die Meinigen und מְצְוֹתֶיהָוְשֹׁכֶל וּבִינָהּלְהָבִין וּלְהַשְּׁבִיל עִמְהִי סוֹדוֹתֶיהָ. וּשְׁלָח רְפוּאָה לְכָל־ מַכְאוֹבִינוּ וּתְבְרֵך אֶת־בְּל־ מַעְשֵׂהְיָדִינוּ וְתִבְּרֹ עְלֵינוּ נְּזְרוֹת מוֹבוֹת יְשׁוּעוֹר וְנָהְמוֹת וּתְבַּמֵּר מֵעְלֵינוּ בְּלֹ־נְּזְרוֹת קְשׁוֹת. וְתַשֶּׁה לֵב בְּלֹ־נְּזְרוֹת קְשׁוֹת. וְתַשֶּׁה לֵב עָלֵינוּ לְמוֹבָה. אָמֵן וְבַן יְהִי בְצוֹן:

ִיקְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִּי וְהֶנְיוֹן לִבִּי לְפָנִיךּ וְיִ צוּרִי וִגֹאַלִי:

וֹאֲנִי תְפָלֶתִי־לְּךְּ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךְּ עֲנֵנִי בָּאֵמֶת יָשָׁעַד: ®reimat:

בְּרִיךְ שְׁמֵה דָּמָרֵא עְלְמָא.
עַ מְלָי וּלְמָבְּמֵר שְׁמָה דָּמָרֵא עַלְמָא.
עִם צִּפְּךְ צִּדִּיכֵּנְא לְנָא מִפּוּב
יְמִינְךְ צִּדְיכֵּנְא לְנָא מִפּוּב
יְמִינְךְ וּלְאַמְטוּיֵא לְנָא מִפּוּב
יְמִינְךְ וּלְאַמְטוּיֵא לְנָא מִפּוּב
יְמִינְךְ וּלְאַמְטוּיֵא לְנָא מִפּוּב
יְמִינְךְ וּלְאַמְטוּיֵא לְנָא מִפּוּב
יְמִיא רַעְנָא בְּנִיתְיִיךְ לְנָא יִינִי בְּנִיתְיִיךְ לְנָא יִינִי בְּנִיתְיִי לְנָא מִפּוּב
עַלִי וּלִמְבְּנֵּר יָתִי וְיָת כָּלֹדִים עָנִי יִּיי וּיִנִי וּלִיי
עַלִי וּלִמְבְּמֵר יָתִי וְיָת כָּלֹדִים עָנִי עִיי

bie Deinem Bolle Gisrael angehoren. Du ja fpeifest Alle und verpflegest Alle, Du ber Berricher über Mues, Du ber herrichet über Könige, und bie Berrichaft ift Dein. 3ch ftebe hier als Rnecht des Beili= gen, Sochgelobten. Bor ihm beuge ich mich und por der Burbe feiner Lehre gu jeglicher Beit. Auf feinen Sterblichen verlaffe ich mich, und auf Reinen, ber Böttlichkeit fich zuspricht, lehne ich mich, - nur auf ben Gott bes himmels, ber da ift ein Gott in Wahrheit und deffen Propheten find Bahrheit und ber in reicher Fulle übt Thaten ber Liebe und Bahrheit; auf ihn vertraue ich, und feinem Ramen, bem beiligen und weihevollen, fpende ich Loblieber. Moge es Dein Wille fein, daß Du öffnest mein Berg für die Lehre und erfülleft bie Buniche meines Bergens und bes Bergens Deines gangen Bolfes Jisrael jum Guten, gum Leben und gum Frieben!

yvw (Vorb. n. Gem.) Höre, Jisrael! der Ewige unfer Gott, ift ein einiges, ewiges Wefen!

ift unser Gott, groß unser Herr, Heiliger, Erhabener sein Name!

(Borb.) Erhebet ben Ewigen mit mir! und seinen Namen wollen wir vereint verherrlichen.

ל (Gem.) Dein, o Ewiger, ist die Größe und die Stärke und die ודי לעפד ישראל. אַנְתְּ הרּא זון לכלא ומפרגם לכלא. אַנְהַ הוא שלים על־כלא. אַנַהְ הוא דשלים על מַלְכַיָּא וּמַרְכוּתָא דִי־לָדְ הִיא. אֵנָא עַבְדָא דְקְרְשָׁא בָּרִידְּ הוּא דָּסָנְדָנָא קַמָּה וּמְקַּמָא דִיקָר אוֹרַיְתַהּ בְּכֶל־עַדָּן וְעָדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רָחִצְנָא. וְלָא עַל־ בַּר־אֵלָהִין סְמִכְנָית. אֶלָא בָּאֱלָהָא רִשְׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלְהָא קשום. ואוריתה קשום. וּנָבִיאוֹהִי קשוֹם. וּמַסְנֵא לְמֶעְבַּד מַבנון וקשום. בַה אֵנָא רָחֵץ. וַלִשָּׁמָה בַדִּישָׁא יַקִירָא אֲנָא ָאָטַר הָשְׁבְּהָן: יָהֵא רַעַנָא, לְדָּטְּהָ יֹ דָתְפָּהַח לָבִּי בָּאוֹרֵיָתַא וְתַשְׁלֵם מִשׁאָלִין דְּלִבִּי וִלְבָּא דָכָל־עַפָּדְ יִשְׂרָאֵל לִטְב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלֶם:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ מָּלְהֵינוּ יְיִוֹאֶחָר: אָלהִינוּ יְיִוֹאֶחָר: אֶלהִינוּ יְיִוֹאֶחָר: אָרְהִינוּ אָרוֹנִינוּ קְרוֹשׁ יְנוֹרָא שָׁמוֹ:

יַּרְרוֹמְאָה לֵיִי אָתִי נְּקְרֵּוֹ לֵיִי אָתִי וּלְרוֹמְאָה שְׁמוֹ יַחְדָּוֹ: יִּרְוֹמְאָה וְהַנְּבוּרָה לֵּיִ הַנְּרָלְה וְהַנְּבוּרָה שׁמוֹ יִחְבוּרָה שׁמוֹ יַחְבּוּרָה שׁמוֹ יִחְבוּרָה שׁמוֹ יַחְבּוּרָה שׁמוֹ יַחְבּוּרָה שׁמוֹ יַחְבּוּרָה שׁמוֹ יִחְבּוּרָה שׁמוֹ יַחְבּוּרָה שׁמוֹ יִחְבוּרָה שׁמוֹ יִחְבוּרָה שׁמוֹ יִיִּים בּּוּרָלְה וְהַנְּבוּרָה שׁמוֹ יִיִּים בּּוּרָלְה יִייִּים בּוּרָלְה יִיִּים בּוּרְלְה יִיִּים בּוּרָלְה יִיִּים בּוּרְלִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיּיִם בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיּים בּיִּים בּיִּים בּיּיבּים בּיים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבְים בּיּיבְים בּיּיבְים בּיּיבְים בּיּיבְים בּיּיבְים בְּיבּים בּייבְים בּיּיבְים בּיּיבְים בּיּיבּים בּיּיבּים בּייבּים בּיבּיבּים בּייבּים בּייבּים בּיבּיים בּיבּיבּים בּייבּים בּיבּים בּייבּים בּיבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּיבּים בּייבּים בּיבּיים בּייבּים בּיבּים בּייבּים בּיבּים בּיבּיים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבְייבּים בּיבְיים בּיבְיים בּיבּים בּיבּים בּיבְיים בּיבְיים בּיבּים בּיבּים בּי

Herrlichkeit, die Macht und der Glanz, ja Dein Alles im himmel und auf Erben, Dein, o Ewiger, ist die herrschaft, und Du bist es, der sich erhebet über Alles als haupt. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor dem Schemel seiner Füße! heilig ist Er. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seinem heiligen Berge; denn heilig ist der Ewige, unser Gott.

וְהַתִּפְּצֶּרֶת וְהַנֵּצֵח וְהַהוֹר בִּי־כֹל בַּשְּׁמִים וּבְאָרֶץ. לְּדְּ יֵי הַפְּמְלְּכָה וְהַפִּתְנַשֵּׁא לְכִר וֹ לְרֹאש: רוֹמְמוּ יִי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַחוּוּ לַהַרם רַּיְלָיוֹ בָּרוֹשׁ הוֹא: רוֹמְמוּ יֵי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַחוּוּ לְּהַר לְּדְשׁוֹ בִּי בָּרוֹשׁ יִי אֱלֹהֵינוּ:

על הַכּל יִּתְנַדֵּל יְיִתְנַדֵּשׁ וְיִשְׁהַכָּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹטֶם וְיִתְנָשׁא:
שְׁבִּרֹ שֶׁלְכִי הַשְּׁלְכִי הַבְּּלְכִים הַבְּּרוֹשׁ בְּרוּדְ הוּא: בְּעוֹלְמוֹת
שֶּבְּרָא הָעוֹלְם הַזָּה וְהְעוֹלְם הַבְּּא: בִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרִאִיוֹ וְבִרְצוֹן
בְּלְ־בִּית יִשְּׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלְםִים אֲדוֹן כְּל־הַבְּרִיוֹת אֱלוֹהַ כְּלֹ־הַבְּלִית יְשְׁרָבֵּי שְׁמִי שְׁמִי קְדָם:
הַּבְּּשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב בְּּמֶרְהֲבִי מְרוֹם הַשׁוֹבוֹ בְּשְׁבֵיו שְׁמִי קְדָם:
בְּנְשְׁתוֹ עַל־בָּבָן יִתְּלְדִּשׁ שִּמְי בְּבָּוֹת בְּיִבְּי שִׁמִי לְבָבַן יִנְאַבִּי שְׁמִי וְנִבְּלְזוּ בְּבוֹר: וּבְבֵן יִתְּלְדִּשׁ בְּבְּתוֹב: בְּי עִיִן בְּשִׁרבוֹ אֶלְרַבְב בְּנֵבְיוֹ שִׁיר חְדָשׁ בְּבָּתוֹר וְעִלְזוּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ בְּבוֹן: יְנִרְאוֹּ בְּיִתְ בִּיִּ עִיִן בְּעִין בְּשׁוּבוֹ אֶלְ־נְנֵהוּ בַּבְּתוּב: בִּי עִין בְּעִין לְּבְּבוֹ אֶלִינְוֹ בְּעִין בְּשׁרבוֹ אֶל־נְנֵהוּ בַּבְּתוּב: בִּי עִין בְּעִין בְּשׁרבוֹ אֶל־נְנֵהוּ בְּבְּתוּב: בִּי עִין בְּעִין בְּשׁרבוֹ אֶל־נְנֵהוּ בְּבְּתוֹרב: בִּי עִין בְּעִין בְּשׁרבוֹ אֶלְרִבְנֵהוּ בְּבְּתוֹב: בִּי עִין בְּבְּעִין בְּשֹׁר יַחְדְּנִוֹ בְּיִר בְּבִּיוֹ יְיִי בְּבָּבְיוֹ יִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִּוֹ בְּיִי בְּיִי בְּיִּוֹ בְּיִי בְּיִי בְּבִּיוֹ בְּעִין בְּשִׁר יִיְיִנְבְּבְּיִי בְּיִי בְּבִּיוֹ בִּי עִיוֹן בְּעִין בְּשִׁרוֹם וְעְלְזוּ בְּבִיוֹ בְּיִי בְּבְּבִּי בְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִי בְּבִּיוֹ בְּיִי בְּבִּבְּי עִיוְן בְּעִין בְּשִׁרִּב בְּבְיוֹ בְּיִר בְּבִּי בְיִי בְּבְּבִּיי בְּיִר בְּבְּיִבְיוֹ בְּבִּים בְּיִי בְּבְּבְּיִי בְּיִי בְּבָּבְיוֹ בְּיִי בְּבְּבִייוֹ בְּיִי בְּבְּבִּיוֹ בְּיִי בְּבְּבְּעִין בְּיִבְּבְּיִם בְּיִבְּיִים בְּיִי בְּבְּבִּבְּיוֹ בְּיִי בְּבְּבְּיוֹם בְּיִי בְּבְּבְּבְּיוֹי בְּיִי בְּבָּבְיוֹי בְיִי בְּבְּבִיוֹ בְּיִי בְּבְּבְּיִי

Der Bater bes Erbarmens erbarme sich des Bostes, des von ihm geschüteten, und gedenke des Bundes mit den urgewaltigen Ahnen und rette unsere Seesen vor bösen Stunden, und wende ab sede simbige Regung den von ihm Beschirmten, und begnadige uns zu steter Erhaltung, und erfülle unsere Wünsiche in reihem Maße, in heil und Erbarnen.

אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים וְיִזְּכּוֹר בְּרִית אֵיתְנִים וְיַצִּיל נַפְּשׁוֹתִינוּ מִן־הַשָּׁעוֹת הָרְעוֹת וְיִנְעַר בְּיֵצֶר הָרַע מִן־ הַנְּשׁוּאִים וְיִבְּעַר בְּיֵצֶר לְפָלִימַת עוֹלְמִים וִימֵלֵּא מִשְּׁאֲלוֹתִינוּ בְּמָדָה מוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים: בְּמָדָה מוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

בהגיע השיץ על הבימה מניח סהית על השלחן ופותח ואומר: וְיַעַזוֹר וְיָבֵן וְיוֹשִׁיעַ לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ. וְלַאמֵר אָמֵן: הַכֹּל הָבוּ לֶדל לַאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כְבוֹד לַחּוֹרָה. כֹּהוְ קְרָב. יַעֲמוֹד וּפּלוני בּר פּלוני בּר פּלוני בּר פּלוני בּר פּלוני בּר פּלוני בּר פּלוני בּר בּרְּהְ שָׁבָּתוֹ חוֹרָה לְעִפּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדְשָׁתוֹ: חּוֹרָת יְי הָאֵימִה מְחָבִּימֵת בָּתִי: פָּקּוּדֵי יְי יְשָׁרִים מְשַׂבְּחַר לָבָּת עִינָים: יְיִ עֹז לְעֵפוֹ יִשְׁרִים מְשַׂבְּחַר בָּעָבוֹ בִּעְלוֹם: הָאֵל הָמִים דְּרְבּוֹ אִמְרַת יִי צְּרוּבְּה יִבְּיִ לִז לְעַפוֹּ בִּוֹי בִּין וֹי בְּלוֹם: הָאֵל הָמִים דְּרְבּוֹ אִמְרַת יִיָ צְּרוּבְּה מָבִן הִיּא לְכֹל הַחִיּסִים בּוֹ:

יום: שַּלְבָם הַּדְבַקִים בַּיָי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלְכֶם הַיּוֹם:

(Der gur Thorah Gerufene fpricht:)

Preiset ben Ewigen, ben Sochgepriesenen!

Gwige, ber Hochgepriefene, für immer

und ewig!

ברוך אתה, unfer Gott, herr ber Belt, ber uns erforen aus allen Bölfern und uns ertheilt hat seine Lehre. Gelobt seift Du, Ewiger, ber die Lehre ertheilt hat!

בְּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרְךְ: בְּרוּךְ יָיַ הַמְבֹרְךְּ לְעוֹלָם וָעָר: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֶּנוֹ מִבְּל־הָעַמִים וְנָתַן־לָנוּ בָּנוֹ מִבְּל־הָעַמִים וְנָתַן־לָנוּ אָתִרתוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתְּה יְיַ נוֹתֵן הַתוֹרָה:

(Rad) ber Borlefung.)

TIDE Celobt feist Du, Ewiger, unser Gott, herr ber Belt, ber uns ertheilt hat die Lehre der Bahrheit und das ewige Leben gepflanzt in unsere Mitte. Gelobt seist Du, Ewiger, der die Lehre ertheilt hat.

בֶּרוּךְ אַתָּה יֵיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְּ הָעוֹלֶם אֲשֶׁר נְתַּוְ־לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נְטַע בְּתוֹכֵנוּ, בְּרוּךְ אַתָּה יִיְ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

שסרוכועות מעש לפר Thorah. — פורין בתורה בפ' וירא (בראשית כיב).

(1. B. M. Cap. 22.)

יהרי llnd es war nach diefen Begebenheiten, und Gott prüfte den Abraham und fprach zu ihm: Abraham! llnd er fprach: Hier bin ich. Und Er fprach: Nimm boch beinen Sohn, deinen einzigen, den du liebst, den Fizchak, und gehe hin in das Land Morijah, und bringe ihn dort zum Opfer auf einem der Berge, den ich dir ansagen werde. Und Abraham stand Morgens früh auf und sattelte seinen Esel und nahm seine beiden Diener mitssichund seinen Sohn Fizchak, und spaltete Holz zum Opfer, und machte sich auf und ging an den Ort, den ihm Gott angesagt hatte.

Um dritten Tage, ba erhob Abraham seine Augen und fah den Ort von ferne. Und Abraham sprach zu feinen Dienern : Bleibet hier bei bem Efel! und ich und der Anabe, wir wollen gehen bis dorthin: wenn wir angebetet, fehren wir zurück zu euch. Und Ab= raham nahm das Holz des Ganzopfers und leate es auf Jizchaf, seinen Sohn; aber in seine Hand nahm er das Keuer und das Schlachtmeffer, und fie giengen beide gufam= men. Und Fizchak sprach zu Abraham, feinem Bater, und fagte: Mein Bater! Und er fprach: Hier bin ich, mein Sohn! Er aber sprach: Siehe, hier das Feuer und das Holz!

wo aber ist das Lamm zum Opfer? Und Abraham sprach: Gott wird sich ersehen das Lamm zum Opfer, mein Sohn! Und sie giengen beide zusammen.

ויבאן Und fie kamen an den Ort. den ihm Gott angesagt hatte, und Abraham baute dort den Altar und leate das Holz zurecht, und band feinen Sohn Rigchaf und legte ihn auf den Altar über bas Holz. Und Abraham streckte feine Sand aus und nahm das Meffer, seinen Sohn zu schlachten. Da rief ein Engel des Ewigen vom Himmel ihm zu und sprach: Abraham! Abraham! Und er sprach: Bier bin ich. Und jener sprach: Strecke nicht beine Sand nach dem Knaben aus und thue ihm nicht bas Geringste! benn nun weiß Ich, daß du gottes= fürchtig bift; benn du haft mir nicht verweigert beinen Sohn, beinen einzigen. Da erhob Abraham feine Augen und schauete, und siehe da, ein Widder, der hernach hängen blieb im Dicicht an ben Hörnern! Da gieng Abraham hin und nahm den Widder ויקח

und brachte ihn zum Opfer statt seines Sohnes. Und Abraham nannte den Namen dieses Ortes: Der Ewige wird ersehen! so heute gesprochen wird: Auf dem Berge des Ewigen erscheint man.

ויקרא Und ein Engel des Ewigen rief dem Abraham zu vom himmel zum zweiten Mal, und sprach: Bei mir hab' Ich geschworen, ist der Spruch des Ewigen, daß, weil du diefes gethan haft, haft nicht verweigert deinen Sohn, beinen einzigen, daß Ich dich fegnen werde und mehren beinen Samen wie die Sterne des Himmels und wie ben Sand. ber am Rande des Meeres, und befiken wird bein Same das Thor feiner Feinde. Und sich fegnen werden mit beinem Samen, alle Bölfer ber Erde, zum Lohne, daß du gehorcht haft meiner Stimme. Und Abraham kehrte zurück zu feinen Dienern, und fie erhoben sich und gingen nach Beer-Scheba, und Abraham blieb in Beer-Scheba.

יהי Und es war nach diesen Begebenheiten, da wurde berichtet dem Abraham also: Siehe, geboren hat Milkah וַיַּ עַלֵהוּ לְעַלָה תַּחַת בְּנִוֹ:

auch fie Sohne beinem Bruder Nachor: Uz. feinen bornen, und Bug. seinen Bruder, und Remuel. Stammbater von Aram, Und Refed und Chaso und Vildasch und Jidlaf und Bethuel; und Bethuel zeuate Ribkah. Diefe acht gebar Milfah dem Nachor, dem Bruder Abrahams. Und fein Rebsweib, mit Namen Räumah, auch sie gebar den Tebach und den Gacham und den Tachasch und den Maachah.

בָּגִים לְנָחָוֹר אָחִיף: אֶת־ עִיץ בְּכֹרוֹ וְאֶת־בִּוּז אָחִיוּ וְאֶת־כְּשֶׂר וְאֶת־חָזוֹ וְאֶת־ בְּלָהָשׁ וְאֶת־יִדְלֵקׁר וְאֶת בְּלְהָשׁ וְאֶת־יִדְלֵקׁר וְאֶת בִּלְבָּה לְנָחָוֹר אֲחָי אַבְּרָהְם: וְפֶּיַלְנְחָוֹר אֲחָי אַבְּרָהְם: וְאֶת־נַחָם וְאֶת־תַּחָשׁ וְאֶת־ וְאֶת־נַחָם וְאֶת־תַּחָשׁ וְאֶת־ מֵעַכָּה:

Die zweite Thorafrolle wird zur exften gelegt, bas halbe Rabbifch gesprochen, bierauf bas erfte Sepher emporgehoben u. zusammengerollt, bann bas zweite geöffnet und ber Text (4. B. M. 29, 1-6) für ben Maphitr gelesen.

(4. Moj 29, 1-6.)

fiebenten ובחדש Ind im Monate, am Ersten des Monats, follt ihr heilige Berufung haben; feine Arbeitsver= richtung follt ihr thun: Tag des Vosaunenblasens sei er euch. Und opfert als Gangopfer zum Wohlgeruch dem Ewigen einen jungen Farren, einen Widder, sieben einjährige Schafe ohne Kehl. Und thr Speifeopfer: Rernmehl, eingerührt mit Ol. drei Rehntel zum Farren, zwei Rehntel zum Widder und ein Behntel zu jedem Schafe von den

וּבַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחְר לַחְׁדֶשׁ מִּלְרָא־לֹּדֶשׁ יִהְיֶה לְּבֶׁם בָּל־מְלָאכֶתׁ עֲבֹרָה לְצִם בָּל־מְלָאכֶת עֲבֹרָה לְצִם: וַעֲשִׁילֶם עלְּה יְרְיֶח נִיחֹהַ לַּיִהוֹה פַּר בָּן־בָּקְר אָחָר אַיִּל אָחָר בְּכָּשִׁים בְּעֵבְיִר שְׁנְהְ שִׁבְעָה הְמִימִם: בְשָׁמֶןשְׁלשָׁה עָשְׂרֹנִים לָאָיִל: בְשָׁמֶןשְׁלשָׁה עָשְׂרֹנִים לָאָיִל: יְעִשְּׁרָוֹן אֶחָר לַבֶּבֶשׁ הְאָחָר fieben Schafen. Und einen Ziegenbock als Sühnopfer, euch zu fühnen. Außer dem Ganzopfer des Neumondes und seinem Speiseopfer und dem beständigen Ganzopfer und beinem Speiseopfer und den Spenden dazu nach Vorschrift, zum Wohlgeruch eine Feuersgabe dem Ewigen.

לְשָׁבְעָת הַבְּבָשִׂים: וּשְּׂצִיר־ עִזִּים אָחָר הַפְּאָת לְּכַבֵּּר וּמִנְחָתָה וְעַלֵּת הַחְּדֶשׁ וּמִנְחָתָה וְעַלֵּת הַמִּיר בְּמִשְׁבָּטָם לְנֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לִידְוָה:

(Benn die Thorah erhoben wird, fpricht die Gemeinde:)

Nein Und das ist die Lehre, die Moscheh vorgelegt den Kindern Jisrael auf den Beschl des Ewigen durch Moscheh. Ein Baum des Lebens ist sie den an ihr Festshaltenden, und wer sie ersaßt, ist selig gepriesen. Ihre Wege sind Wege der Anmuth und all ihre Bahnen Frieden. Dauer der Tage in ihrer Rechten, in ihrer Linken Reichthum und Ehre. Der Ewige hat es gewollt um seiner Gerechtigsteit willen; Er erhebt die Lehre und berherrlicht sie.

וְזֹאֵת הַתּוֹרָה אֲשֶׁרֹשִׁם משֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְּׂרָאֵל עַלֹּבְּי יִי בְּיַדִּ־משָׁה: עֵץְ־ חַיִּים הִיא לַפְּחָזִיכִים בָּה וְתִמְכֵיהָ מְאִשְׁר: דְּרָכִיה דְרְכֵי־נִעַם וְכָל־גְתִיבוֹתֶיהְ שְׁלוֹם: אֹרֶךְ יְמִים בִּימִינְה בִשְׁמֹאוֹלָה עשֶׁר וְכְבוֹר: גִי חָפֵץ לְמַעַן צִּדְכֹן יַגְּדִיל גִי חָפֵץ לְמַעַן צִּדְכֹן יַגְדִיל תּוֹרָה וְיַאָּדִיר:

(Segensspruch vor der Saftarah).

Tinz Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr der Welt, ber erwählt hat die wahren Propheten und Wohlgefallen gefunden an ihren Worten, den in Wahrhaftigseitgesprochenen. Gelobt seist Du, o Ewiger, der erforen die Thorah und Moscheh, seinen Knecht, und

בְּרוֹּךְ אַתְּה זְּיִׁ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶדְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּחַר בִּנְבִיצִים פוֹבִים וְרָצְרְה בְרִבְריהֶם הַנָּאֱמְרִים בָּאֱמֶת בְּרוּךְ אַתְּה יְהֹוָה הַבּוֹחֵרְ בַּתוֹרָה וּבְמשֶׁה צַבְדּוֹ Jisrael, fein Volf, und die | Propheten der Treue und Wahrheit. —

Saftarah.

(Jerem. 31, 2-20.)

and Also spricht der Ewige: Es hat Gnade gefunden in ber Bufte ein Bolt bem Schwerte Entronnener, da es zur Ruhe hingeht, Sis= rael. — Aus der Ferne ist mir erschienen ber Ewige. Ja, mit ewiger Liebe liebt' Ich bich, barum zog Ich bir nach mit Hulb. Wiederum werde Ich dich bauen, baß bu gebauet bleibest, Jung= frau Jisrael! wieberum sollst du anlegen beine Pauken und ausziehen im Reigen der Fröhlichen. Wiederum sollst du Wein= berge pflanzen auf dem Ge= birge Schomeron; was bie Pflanzer gepflanzet, das follen sie lösen. Denn ba ist ber Tag! - rufen bie Wächter auf dem Gebirge Efrajim; — auf, und laffet uns ziehen nach Zijon zu bem Ewigen, unserem Gott! וּבְיִשְׂרָאֵר עַפּוֹ וּבִנְבִיאֵיְ הָאֱפֶת וָצֶדֶק:

הפשרת יום ב' של ראש השנה (כירמיה ליא כיבי).

- Denn also spricht ber Ewige: Jauchzet Jaakob zu mit Freude und jubelt an der Spite der Bölker! perfündet, preiset und sprechet: Hilf, o Ewiger, Deinem Volte, bem Ueberrefte Bis= raels! - Siehe, Ich bringe fie aus dem Lande bes Nordens und sammle sie von den Enden der Erde, barunter Blinde und Lahme, Schwangere und Gebärerin zumal: eine große Schaar follen sie hierher zurück= tehren. Mit Weinen kommen fie, und unter Aleben bringe Ich sie herbei, führe sie zu Wasserbächen auf gerabem Wege, auf dem sie nicht straucheln; benn Ich bin Sisrael zum Bater gewor= ben, und Efrajim ist mein Erstgeborner. Höret bas Wort bes Ewigen, Bölker! und melbet in ben fernen

Gilanden und sprechet: Er, ber Jisrael zerstreuet, sam= melt es und hütet es, wie ein Birt feine Beerbe. Denn erlöset hat der Ewige Jaakob und es befreit aus der hand bes Mächtigern. Und sie kommen und jauchzen auf der Höhe Zijons, und strömen berbei zum Segen bes Ewigen an Korn und an Most und an Oliven und an jungen Schafen und Rindern, und fie werden gleich fein einem getränkten Garten, und nicht sollen sie mehr schmachten. Dann freuet sich die Jungfrau im Reigen= tang, und Sünglinge und Alte zumal, und Ich wandle ihre Trauer in Wonne und tröfte fie und erfreue fie nach ihrem Kummer. Und Sch fättige die Priester mit Mark, und mein Volk - an meinem Segen soll

es sich sättigen, ist ber Spruch bes Emigen. Alfo fpricht ber Ewige: Eine Stimme ber Rlage wird zu Ramah gehört, bitterlich Weinen; Rachel weint um ihre Rinder: sie verweigert es, sich tröften zu laffen um ihre Kinder, benn sie sind bahin. Alfo fpricht ber Ewige: halte zurück beine Stimme vom Weinen und beine Augen von Thränen! benn ein Lohn ist für Dein Thun, ist der Spruch bes Ewigen, und fie werden zurückkehren aus dem Lande bes Feindes. Und Hoffnung ift für Deine Ru= funft, ist ber Spruch des Ewigen, und es werden zu= rücktehren die Rinder in ihr Gebiet! - Gehört habe Ich Efrajim klagen: Du hast mich gezüchtiget, und ich bin gezüchtiget worden, wie ein ungebändigtes Ralb. Führe mich zurück, und ich will zurückfehren; benn Du bist ber Ewige, mein Gott.

Denn nachdem ich zurückgestehrt, bereue ich, und nachsem ich gewihigt worden, schlag' ich auf die Hüfte; beschämt bin ich und erröthe, denn ich trage die Schande meiner Jugend. — Ist mir nicht ein theurer Liebkosung, daß, so wie ich nur von ihm rede, wenn Ich noch eben sein mich erinnere, mein Inneres nach ihm sich regt? Fa, erbarmen, erbarmen werde Ich mich sein! ist der Spruch des Ewigen.

אַחֲרֵי שׁוּבִי נְחַׁמְתִּי וְאָחֲרֵי הָנְּדְעִיסְפָּקְתִּי עַל־יָרֵךְ בְּשְׁתִי וְנִם־ עָלְ־יָרֵךְ בְּשְׁתִי וְנִם־ תָרְפָּת נְעוּרֵי: הֲבֵוּ יַלְּר לִי אֶפְרַיִם אָם יַלֶּר שֵׁעְשׁוּעִים בִּי־ יַלֶּר שֵׁעְשׁוּעִים בִּי־ מָדָּי דַבְּרִי בּוֹ זָכְר אָזְכְּרָנוּ עִוֹד עַלֹּ־בֵּוּ אָרְחֲמֶנוּ נְאָם־יִהְוָה: אַרְחֲמֶנוּ נְאָם־יִהְוָה:

(Segenssprüche nach ber haftarah.)

Gelobt seist Du, Ewiger, unser Gott, Herr ber Welt, Hort aller Ewigkeiten, gerecht in allen Beiten, Du trener Gott! der spricht und vollbringt, verheißt und ersfüllt, deß jegliches Wort ist Wahrsheit und Gerechtigkeit.

Bewährt bist Du, Ewiger, unser Gott! bewährt Dein Wort, und nicht einer Deiner Aussprüche fehrt unerfüllt zurüd; benn Du, o Gott und König, bist bewährt und barmherzig. Gelobt seist Du, Ewiger

בְּרוּךְ אַתְּהוְיְי צֶׁהֵינוּ טֶלֶךְ הָעוֹלָם. צוּר בְּל־הָעוֹלְמִים. צַּדִּיק בְּכָל־הַדּרוֹת. הָאֵל הַנָּאֱמֶן. הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׁה. הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵם. שֶׁבָּל־ דְּבָרָיו אֱמֶת וְצֶדֶק:

ַנְצֵּמֶן אַתָּההוּאיִיְ אֱלֹהֵינוּ נְנֶצֵמֶיִם בְּבֶרִיךְּ (אָחוֹר) לֹא־יָשוּב בִינְם כִּי אֵל מֶלֶדְ נָאֱמָן בָינִם כִּי אֵל מֶלֶדְ נָאֱמָן o Gott, bewährt in all seinen Aus-

crbarme Dich über Zijon, bas ist ja die Stätte unseres Lebens, und ber Seelenbetrübten hilf auf balb in unseren Tagen! Gesobt seist Du, o Ewiger, der erfreut Zijon durch seine Kinder!

Voord Erfreue uns, Ewiger, unser Gott, durch Elijahu, den Propheten, Deinen Knecht, und durch das Reich des Hauses Davids, Deines Gesalbten! Möge er bald herbeikommen, und frohloden unser Herz. Auf seinem Thron dann sitzet kein Frember, und nicht werden fürder Undere in seine Herrlickeit sich theilen. Denn bei Deinem heiligen Namen hast Du ihm geschworen, daß nicht verlöschen soll sein Licht in alle Zeit und Ewigkeit. Gelobt seist Du, o Ewiger, Schilb des David!

by Für die Gotteslehre, den Gottesdienst und das Prophetenswort und für diesen Tag des Gebächtnisses den Du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, zur Ehre und Verherrsichung, — für alles das, Ewiger, unser Gott, danken wir Dir und segnen Dich. Gebenebeiet sei Dein Name in dem Munde alles Lebenden beständig und in alle Zeit und Ewigkeit! Dein Bort ia ist Wahrheit und für ewig bes

הָאֵל הַנֶּאֶמְן בְּכְל־דְּבְרָיו: רַחֵם עַל־צִיּוֹן, כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ, וְלַעֲלוּבַת נָפֶשׁ תּוֹשִׁיע בִּמְהַרָה בְיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה וְיָ משַׂמֵּח צִיּוֹן בָּרוּדְ אַתָּה וְיָ משַׂמֵּח צִיּוֹן

שַׁמְּחֵנוּיְיָאֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיְהוּ הַנְּבִיא עַבְּדֶּךְ. וּבְמַלְכוּת בֵּית דְּוִד מְשִׁיחֶדְּ. בִּמְהַרְה יָבֹא וְיָנֵל לְבֵנוּ. עַלֹּ־בִּמְאוֹ לֹא־יֵשֶׁב זְר. וְלֹא־יִנְהְלֹּוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת־בְּבוֹרוּ. כִּי בְשֵׁם כְוְדְשְׁדְּ נִשְׁבַּעְתָּ לֹוֹ שֶׁלֹא־יִבְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלְם וְעֶד. בָּרוּדְ אֲתָּה יִיְ מְנֵן וַעֶד. בָּרוּדְ אֲתָּה יִיְ מְנֵן

על־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעַבוֹרָה וְעַל־הַנְּבְיאִים וְעַל־-יוֹם הַזְּבֶּרוֹן הַזֶּה שֶׁנָתַהְּ לְּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְּכְבוֹד וּלְתִפְּאָרֶת. על־הַכּּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹרִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְדְּ. יִתְבָּרַךְ שִׁמְךְּ בְּפִי כָל־חַי הָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וּרְבַרְךְ הָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וּרְבַרְךְ ftehend. Gelobt seist Du, Ewiger, König über die ganze Erde, der heiligt (den Sabbathund) Jisrael und den Tag des Gedächtnisses. אַתְּה יְיָּ. מֶלֶךְ עַלּיכָּלִּי הָאָרָץ, מְלַחֲשׁ (הַשַּׁבָּת וְּ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַוְּכָּרוֹן:

(Am Sabbath werden die folgenden drei Stude gebetet)

יְקוּם פּוּרְכֶּן מִּן־שְׁמַיָּא הָנָא וְהַהְדָּא וְרַחֲמִי וְחַזֵּי אֲרִיכֵּי וִּמֹזוֹנֵי רְוִיחֵי יְסִינַתָּא דִשְׁכֵיָּא וּבִּרְיוּת נּוּפָּא וּנְהוֹרָא מֵעַלְיָא. זַרְצָא חַיָּא וְכַוְמְא זְרְצָא דִּי לְאדִיפְסְק וְדִי לְאדִיבטְל מִפְּתְנָמֵי אוֹרֵיתָא. לְמָרָעוֹ וּלַרְעֵּי הְבָּנְן וְרַבְּנִן הַלְּמִידֵי תַּלְמִידֵיהוֹן וּלְבָל מָן־דְּעָסְלִין בְּא'רַיְתָּא. מַלְפָּא דְעִלְמָא יְבַרָך יְהְהוֹן יְפִישׁ חַיִּיהוֹן וְנַשְׁנֵּא יוֹמֵיהוֹן וְיִתָּל בִּיִּרְיִין בִּישִׁין. מָלְרָא יְבַרְך יְהְהוֹן יִשְׁתִיןבוּן מִן־בָּל־עָקְא וּמִוֹרְבֶּל־מַרְעִין בִּישִׁין. מָלְרָ דָּי יְבִבְּרְקוֹן וְיִשְׁתֵּיוֹבוּן מִן־בָּלֹרְעָקְא וּמִוֹרְבֶּל־מַרְעִין בִּישִׁין. מָלְיָךְ דִּי בִשׁמַיָּא יְהֵא בִּבַעִּדְּהוֹן בָּלּרֹמֵץ וְנִיבְּן וְנִאמֵר אָמֵן:

יְקוּם פּוּרְכָן מִן־שְׁמֵיָא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרָחֲמֵי וְהַיֵּי אֲרִיכִי וּמִזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַעהָּא דִשְׁמֵיָא וּבָרְיוּת גּיּפָּא וּנְהֹירָא מֵעַלְיִא. זַרְעָא חַיָּא וְכַּרְקְהָּלָא זַרְעָא דִיפְּסֶק וְדִי לָא־יִבְטֻל מִפּּתְנָּמֵי אוֹרַיְתָא. לְכְל־קְהְּלָא זַרְעָא דִּי לָא־יִפְסֶק וְדִי לָא־יִבְטֻל מִפּּתְנָמֵי אוֹרַיְתָא. מְלְכָּא דְעָלְמָא יַבְּרְשִׁיִּא הָבֵן רַבְּרְבִיָּא עִם וְעַרִיאָ מֵפּלָא וּנְשַׁיָּא. מַלְכָּא דְעַלְמָא יַבְרָבוֹן וְתִשְׁנִים הַיִּיבוֹן מִן־כָּל־עָקא וּמוֹן־כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין. מְּרָן וְתַאְבוּן וְתִשְׁתֵּיוְבוּן מִן־כָּל־יְמָקא וּמוֹן־כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין. מְרָן וְנִאמֵר אָמֵן:

מִי שֶׁבֵּרַדְּ אֲבֹיתֵינוּ אַבְרָהָם יצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרְדְּ אֶת־בָּל־הַקּחָה מִי שְׁבָּרְהָם וּבְנוֹתֵיהָם הַכְּוֹדִים הַבְּוֹתֵיהָם וּבְנוֹתֵיהָם וּבְנוֹתֵיהָם וּבְנוֹתֵיהָם וּבְנוֹתֵיהָם וּבְנוֹתֵיהָם וּבְנוֹתֵיהָם וְכִנוֹתְיהָ בְּבִי כְנֵסִיּוֹת לִתְבִּלָּה וּמִי שֶׁבְּּבְיִם בְּתִי כְנֵסִיּוֹת לִתְבִּלֶּה וּמִי שְׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר וְיֵיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְּדֶּלְה וּמִי שְׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר וְיֵיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְּדֶּלְה וּמִי שְׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר וְיֵיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְּדְּלָה לַעֲנִיים. וְכַלִּה יְשְׁכָּרם וְיָסִיר מֵהָם בְּּל־מַחְלְּה בָּבְל־מִיְנְשָּׁרְ אֲבַוֹיִם וְנִשְׁלָח בְּרְכָה וְהַצְּלְהְה בְּכְל־מִיְרָשָּׁרְ אֲבַוֹיִם וְנִשְׁלֹח בְּרְכָה וְהַצְּלְהְה בְּכְל־מִיעְרָאֵל אֲחֵיתִם וְנֹאמֵר אָמֵן:

הְפָלֶה בַּעַר שְׁלוֹם הָאָרֶץ

אָדוֹן עוּלָם וְאַב הָרַחֲמִים. רַגּוֹתוּן לַיָּצֵף כֹּחַ וּלְאֵין אוֹנִים עָּגְמָה יִרְבָּה. הַנּוֹתוּן חָכְמָה לַנְּבוֹנִים עוֹ וְהוֹד לַמּוֹשְׁלִיִם הָרֵק נְא אֶרת שֶׁפַע בִּרְכוֹתֶיךְ עַל

אָרָץ מוֹלַדְתַנוּ הָאֲהוּכָה

רַפָּא אֶת שִׁבְרָה, הָקָם אוֹתָה מִשִּׁפְלוּתָה וְהָרֵם כַּרְנָה בְּכְבוֹד. שְׁלַח אוֹרְה וַאֲמִתְּהְ לְכָל הַשְּׂרִים וְהַבְּּקְוִרִים הַנְּבְּחָרִים, הַדּוֹאֲנִים לְטוֹבֵת הָעָם וְהַמְּדִינָה, חַוְכֵם וְאָנָוֹר בִּין כָּל לְשִׁים מִשְׁטָר בָּאָרֶץ וּלְיְהַשְׁכִּין שְׁלוֹם וְאַחֲוָה בִּין כָּל לְשִׁים מִשְׁטָר בָּאָרֶץ וּלְיְהַשְׁכִּין שָׁלוֹם וְאַחֲוָה בִּין כָּל יִדִיהֶם תִּרְצָה, אָנָא שָׂא יוֹשְׁכִיה, בָּבֶרְ אָת מֵעֲשֵׁיהָם וּפֹעַל יְדֵיהֶם תִּרְצָה, אָנָא שָׂא נֵם לְכָל עֵמֵי הַתָּבְל וְרוּחַ נָכוֹן חַבֵּשׁ בְּקְרְבָּם וְיִעְשׁוּ כָּלְם אֻצְּיְדְ אָחָל וֹבְי תִּלְחָמָה לֹא הַשָּׁע עוֹר. בְּיָמִינוּ תִּוְשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לְכָמַח וּכִּא לְצִיוֹן גוֹאֵל וֹבֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאֹמֵר אָמֵן:

Ungütiger, der Du Kraft und Heil verleihest den Menschenkindern, Weisheit, Macht und Würde der Obrigkeit, spende die Fülle Beines Segens

unferem geliebten Vaterlande,

sowie den gesetzlichen Behörden, denen die Fürsorge für des Reiches und Landes Wohl und Ordnung obliegt. Lasse, o Herr, den Geist des Friedens und der Eintracht, der Liebe und Gerechtigkeit überall herrschen, auf daß sich das Vaterland von seinem Falle wieder erhebe zu hoher Blüte und zu einem neuen Aufschwung in allen Werken des Guten und Edlen. Amen!

סדר תקיעת שופר.

In einigen Gemeinden wird biefer Pfalm fiebenmal gebetet.

מי לַמְנַצֵּחַ לְבְנֵי־לְרַח מִוְמוֹר: כֶּל־הָעַמִּים תִּקְעוּ־כָּף הָרִיעוּ
לֵאלֹהִים בְּקוֹל רָבָּה: בִּי־יְיָ עַלְיוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ בָּדוֹל עַל־בָּל־הָאֶרץ:
זַיְבַּר עַמִּים תַּחְהֵינוּ וּלְּאָמִים תַּחַת רַנְלֵינוּ: יִבְּחַר־לְנוּ אֶת־נְהָלָתנוּ
אֶת־נְּאוֹן יֵעַלְב אֲשֶׁר־אָהַב סֶלְוֹו: עֲלֶה אֱלֹהִים בִּחְרוּעָה יְיִ בְּקוֹל
שוֹפְר: זַמְּרוּ אֱלֹהִים זַמְרוּ זַמְירוּ לְמַלְבֵּנוּ זַמֵּרוּ: כִּי מֶלֶךְ בָּל־
הַאָּרץ אֱלֹהִים זַמְּרוּ מַשְּׁכִּיל: מָלַךְ אֱלֹהִים עַל־בּוֹיִם אֱלֹהִים זֵמְרוּ עַמִּים וֹנָאֶסְפוּ עַם אֱלֹהֵי אַבְּרָהָם כִּי
עַלְיבִּפָּא לְדָשׁוֹ: נְדִיבִי עַמִּים וֹנָאֶסְפוּ עַם אֱלֹהֵי אַבְּרָהָם כִּי
לַאלֹהִים מְנְנַיִּרְאֶ מְאֹד גַּעָלָה:

תחנה לתוקע קודם התקיעות.

רכון העולמים אתה צויתנו כתורתך הקדושה לתקוע כשופר לפניך ביום הזכרון הזה ככתוב ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם. ובדברי קדשך כתוב לאמר תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב. ונאמר אשרי העם ידעי תרועה יי באור פניך יהלכון. בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו. כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרום קרגנו: ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שתהא השעה הזאת שעת רחמים ועת רצון מלפניך ויעלה זכרוננו לפניך לרחמים ולרצון ככתוב בתורתך והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם. ונאמר ונזכרתם לפני יי אלהיכם ונושעתם מאיביכם. כלה כל צר ומשטין מעלינו וסתום פי אויבינו ומקטרנינו. וזכרנו לחיים מובים ולשלום ביום הזכרון הזה. הרם קרן ישראל עמך ומלוך אתה עלינו ברחמים. ותשב על כסא רחמים. ובמקום דין תעשה רחמים. ברוך אתה בעל הרחמים:

קוֹלִי שָׁמֶעְהָ אֵל־תַּעְלֵם אָוְּנְךְּ לְרַוְּהָתִי לְשַׁוְעָתִי: (איכה ני ניו)
ראש־דְּבְרְךְּ אֲמֶת וּלְעוֹלָם כָּל־מִשְׁפֶּט צִּדְּכָךְ: (תהלים קיים קים)
ערב עַרְיְּךְּ לְמוֹב אַל־יִעִשְׁקָנִי זַדִּים:
(תהלים קיים קכים)
שִׁשׁ אָנֹכִי עַל־אִמְרָתָרְ בְּמוֹצֵא שָׁלֶל רָב: (תהלים קיים קסים)
מוּב שַעַם וָדַעַת לַמְּדָנִי כִּי בְּמָצְוֹתֶיךְ הָאֱמְנְתִּי: (תהלים קיים קסים)
נְדָבוֹת פִּי רְצַח־נָא יְיָ וּמִשְׁפֶּטִיךְ לַמְּדָנִי: (תהלים קיים קיים קיים

בְרוּך אַתָּה וְי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלֶם אֲשֵׁר בַּרְשָׁנוֹ בָּמִצְוֹתֵיוֹ וְצָוָנוּ לִשְׁמוֹעַ קוֹל שׁוֹפֵר: בָרוּך אַתָּה וֵי אֱלהַינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם שֶׁהַחֵינוּ וְקְיֶמֶנוֹ וְהִגִּיעֵנוֹ לַוְמֵן הַוָּהֹ:

תקיעה: שברים: תרועה: :תקיעה תקיעה: שברים: תרועה: :תקיעה תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

יָהִי רָצוֹן מִלְפָנִיךְ יָיָ אֱלֹהַי וַאלֹהַי אֲבוֹתַי שֶׁהִּקִיעַת קישיריק שָׁאַנַחָנוּ תּוֹקָעִים הַיּוֹם תַּעָשָׂה מִשֶּׁנָה עֲטָרָה עַל יַד הַמִּמוּנָה שרשייה לְהְיוֹת עוֹלֶה וְלֵישֵׁב בְּרֹאשׁ אֱלֹהֵי וְיַעֲשֶׂה עִפְנוּ אוֹת לְמוֹבָה וִימֵלֵא עָלֵינוּ רַחֲמִים. בָּרוּךְ בַּעַל הָרַחֲמִים:

תקיעה: שברים: תקיעה: תקיעה: שברים: תקיעה: תקיעה: שברים: תקיעה:

שב יבוֹתִי שֶׁהְקִיעַת ק־שיק שב יְיָ אֱלְהַי וַאלֹהֵי וַאלֹהִי וַאלֹהִי נָאלִהִי נָאלִהִי בּאַרְיַעַת ק־שיק שָׁאֲנַחְנוּ תּוֹקְעִים הַיּוֹם הְהַא מְרוּכֶקְמֶת עַל הַיְרִיעָה עַל יֵד אַלֹיָהוּ זָכוּר לַשַּוֹב וישויע שַר הַפָּנִים וְשֵׂר מטמרוין וְהִשְּלֵא עַלִינוּ בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַהָּה בַּעַל הָרַחֲמִים:

תקיעה: תרועה: תקיעה:

תקיעה: תרועה: תקיעה: תקיעה: תרועה: תקיעה גדולה:

וּבְבוֹ יְהִי רָצוֹן מִלְּפְנֶיךּ יָיָ אֱלֹהֵינוּ נִאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִעֵלוּ אֵלוּ הַפּּלְאָבִים הַיּוֹצְאִים מִן־הַשׁוֹפָר וּמִן־הַאָּקִיעָה וּמִן־הַשְּׁבָרִים וּמִן־ הַהְרוּעָה וּמָן קישיריק וּמִן קישיק וּמן קיריק וִּפְבֵּי־כִ**פַא־רְבוּדֶּךְ** וְיַמְלִיצוּ מוֹב בַּעֲדֵנוּ לְכַפֵּר עֵל בָּל־חַמאֹתֵינוּ:

שָּׁנֶיךּ וְהַלֵּכוּז: פָּנֶיךּ וְהַלֵּכוּז:

י אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בִיתָּדְּ עוֹר יְהַלְּלוּדְּ כֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁנָּכָה לוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֵׁיִי אֱלֹהָיו:

(קמה) תַּהָכָּה לְדַוָּד אַרוֹמִמְד אֱלוֹהֵי הַמֶּלֶדְ וַאֲבְרְבָה שִׁמְךָּ לְעוֹלָם וְעֶרָ: בְּכָל־יוֹםְ אֲבְרְכֶךָ וַאֲהַלְּלָה שִׁמְךּ לְעוֹלָם וְעֶד: גְּדוֹל יִיָ וּמְהָכָּל מְאֹד וְלִגְּרֻכָּתוֹ אֵין חֵכֶּר: דור לְדוֹר יִשַבַּח מַעִשִּיד וּנְבוּרֹתֶידְ יַנִּיֹדוּ : דָבַר בְּבוֹר הוֹדֶהְ וִדְבָרֵי נְפִּלְאֹתֵיךְ אֲשִׂיחָה: וֵעֲווּז נוֹרְאֹתֵיךְ יאמֵרוּ וּגָרכָתָף אֲסַפְּרַנָּה: זַכָּר רַב־מוּבְדְּ יַבִּיעוּ וְצִרְכָתָף יְרַנֵּנוּ: חַנוּן וְרַחוּםְ יָנָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּנְרָלֹּ־חָסֶר: מוֹב־יָנַ לַכֹּל וַרַחֲמָיוֹ עַל־בָּלֹ־מַעשִיוֹ: יוֹדוּךּ יְיָ בָלֹ־מַעשִיךּ וַחָסִידִיךּ יָבָרְכוּכָה: כָבוֹד מַלְכוּתְדּ יאמרוֹ וּגְבוּרָתְדְּ יְדַבֵּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבֵנִי הָאָדֶם נְבוֹרֹתָיו וּכְבוֹד הַבֵּר מַלְּכוּתוֹ: מַלְכוּתִדְ מַלְכוּת בַּלִדעלָמִים וֹמֵמְשַׁלְתִּדְ בְּבֶל־דּוֹר וֲדֹר: סומד יִי דְּבָל־הַנֹּפְלִים וווֹקַף דְּבָל־הַנְפוֹפִים: עיני כל אַלֵיך יִשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתוֹ־לְהֶם אֶת־אָכְלִם בִּעתוֹ: פּוֹתַחַ אֶתֹּדְיֶדֶדְ וֹמֵשְבִּיעַ לְכָלֹּ־חֵי נְצוֹוְ; צַּהִּיֹלְ יְיָ בְּכָלְ־דְּרָכִיוֹ וְחָסִיר בְּכָל־מַעשִיו: כְרוֹב יְיָ לְכָלֹ־כְּוֹאִיוֹ לְכלֹ אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בָּאֶבֶת: רְצוֹן־יָרִאָין יַעַשָּׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְּׁבע יִקְרָאָהוּ בָּאֶבֶת: וְיוֹשִׁיעִם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־בָּל־אֹהֲבָיוֹ וְאֵת בָּל־הַּרְשָׁעִים אונדלותך כתיב. יונדול כתיב.

¹⁾ Neberfepung fiehe G. 46.

יַשְׁמִיר: תְּהַלֵּת יָנְ יְדַבֶּר־פִּי וִיכְבֵךְ בְּלֹ־בְּשְׂר שׁם בְּןְרשׁוֹ לְעוֹלָם וָעָר: וַאֲנַחְנוּ גְבָרֵךְ יָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְּלוּיָה: לְעוֹלָם וָעָר: וַאֲנַחְנוּ גְבָרֵךְ יָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְּלוּיָה:

(Der Borbeter beim Burudtragen ber Thorah.)

יהללו Gie follen loben bes Ewigen Namen; benn erhaben ift fein Name allein.

"In." (Gem.) Seine Majestät ist über himmel und Erde. Und Er erhöht das horn seines Bolkes, Ruhm all seinen Frommen, den Kindern Jisrael, dem ihm nahen Bolke. Hallelujah!

לדוד (Bi. 24) Bon David, ein Pfalm. Des Ewigen ift die Erbe und mas fie füllet, bas Erbenrund und feine Bewohner. Denn Er hat fie über Meeren gegründet und über Strömen fie befestigt. Ber gehet hinauf auf ben Berg bes Ewigen, und wer ftehet auf feiner heiligen Stätte? Ber rein Banden und lautern Bergens ift, ber nicht nach Gitlem Berlangen trägt und nicht ichwöret gum Truge. Er erhält Segen Emigen und Gulfe vom Botte feines Beils. Alfo ift bas Geichlecht feiner Berehrer, die Dein Antlit fuchen: Jaatob. Selah! - Erhebet, ihr Thore, eure Säupter! und raget empor, ewige Pforten! daß einziehe der Ronig der Ehre. Wer ift er, der König der Ehre? Der Ewige, gewaltig und ftart! ber Emige, ein Beld bes Rrieges. Erhebet, ihr Thore, eure Saupter! erhebet fie, emige Pforten! baß einziehe der Ronig der Ehre? Der Ewige ber Beerschaaren, Er ift ber Ronig ber Ehre. Gelah!

יהללו את־שםיי כי־ נשגב שמו לבדו. תִהַלָּה לְכַל־חֵמִידִיו לְבִנִי יִשְׂרָאֵל עַם קַרֹבוֹ הַלְלוּיָה: (כד) לְדָוִד מִוְמוֹר לֵיָי הָאָרֶץ וּמַלוֹאַה חַבַל וִישָׁבֵי בָה: בִּי־ הוא על־יַפִּים יִסְדָה וְעַל־גָהָרוֹת יַבוּגָנֶהָ: מִי־יַעֲלֶה בְּהַר יָיָ וּמִי־ יָקוֹם בִּמְקוֹם קַדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבָר לַבָב אֲשֵׁר לֹא־נָשָׂא לַשָּׁוָא נפשו ולא נשבע למרטה: ישא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקְהַ מֵאֶלהֵי יִשָּעוֹ: זָה דּוֹר דֹּרְשָׁוֹ מַבַקְשֵׁי פַנִידְ יַעַלְב סַלָה: שָאוּ שָׁעָרִים ו רַאשִׁיכֵם וָהָנָשִׂאוּ פַּתְהֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַבָּבוֹד: מִי זָה מֵלֶךְ הַבָּבוֹד יָיָ עִזּרּז וְגִבּוֹר יִיָ בְּבּוֹר מְלְחָמָה. שָּׂאוּ שִׁעָרִים וֹרָאשֵׁיכֶם וּשָׂאוּ פָּתְחֵי עוֹלֶם וַיָבֹא מֱלֶךְ הכבוד: מי הוא זה מלך יַי צָבָאוֹת הוּא מֶלֶךְּ הַבָּבוֹד הַלָה: אנפשי קרי. אדרשו כתיב

(Bei bem Burudstellen ber Thorah.)

ובנחה: Und wenn fie fich nieberließ, fprach er : Rehre ein, Ewiger, bei ben Myriaden ber Saufen Sisraels! - Erhebe Dich, Ewiger, zu Deiner Ruheftätte, Du und bie Labe Deiner Berrlichkeit! Deine Briefter legen Beil an und Deine Frommen jubeln. Um Davids, Deines Anechtes, willen, weise nicht ab bas Angeficht Deines Gefalbten. - Denn gute Lehre gebe ich euch; meine Unterweifung verlaffet nicht. Gin Baum des Lebens ift fie den an ihr Festhaltenben, und wer fie erfaßt, ift felig gepriefen. Ihre Bege find Wege ber Anmuth und all ihre Bahnen Frieden. Führe uns gurud, Ewiger, gu Dir, und wir wollen gurudfehren. Berjunge unfere Tage, wie vormals!

*וּבְנָחה יָאמֵר שׁוּבְה יְיֵי רָבַבות אַלְפֵי יִשְׂרָאֵר: קוּמָה יָהוָה לִּמְנוּחָתֶּךְ אַתָּה נַאַרוֹן אָנֶדְ : כֹּהַנֶּיךְ יִלְבְּשׁוּ־ בָּבֶק וַחֲסִידֵיף יְרַבּּנוּ: בַּעַבוּר דָּוָד עַבְדֶּדְּ אַל־ הָשֶׁב פְּנֵי מְשִׁיחָד: כִּי לֶקַח מוב נָתַתִּי לֶכֶב תורָתִי אָל־תַּעוֹבוּ: עֵץ־ חַיִּית הִיא לַפַּחֲוִיקִים בָּה וַתֹּמְכֵיהָ מָאָשַׁר: הַּרָכֵיה דַרְבֵּי־נֹצֵם וְכָל־נְתָיבוֹתֵיהָ שָׁלוֹם: הַשִּׁיבֵנוּ יָיַ אֵלֶיךּ וְנָשׁוּבָה חַוֵּישׁ יָמֵינוּ כְּכֶּרֶם: * וּבִנְחוֹ קרי

תפלת מוסף

יָעַתָּה יִנְדַּל־נָא כּחַ אָדנִי כַּאֲשֶׁר דִּבְּרְתָּ לַאמֹר: בר רַחָטֶיךְ יָי וַחָסָדִיךְ כִּי מַעוֹלֶם הַמָּה:

יַּיְהַנָּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְּׁמֵה רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי־בְרָא כִּרְעוּתַה. וְיַמְלִיְדְ מַלְכוּתֵה בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בִּית יִשְׂרָאֵל בּעֵנָלָא וּבִוְמֵן לָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יָהָא שְׁמַה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עִלְמַיָּא:
ייּסְּבְרַךְ וְעָעַלֵם וּלְעָלָם וּלְעַלְמֵי עִלְמַיָּא:
ייִּסְבָּרָךְ וְיִשְׁחָבּח וְיִתְּפָּאר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנְשֵׁא וְיִתְבַּרְּר וְיִתְעַלֵּח וְיִתְבַּלָּר מְן־בְּלִ־בִּרְכָּתָא
וְיִתְהַלָּל שְׁמֵה דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָא וּלְעֵלֶא וְאַמָרוּ אָטַן:
וְשׁירָתָא הִשְּבְּחָתָא וְנְחְטָתָא דַּאֲמִירָן בְּעַלְטָא וְאַמְרוּ אָטַן:

(* אָדֹנִי שִׂפָּתִי הִפְּתְּח וּפִי נַנִּיד הְּהָלֶּתְדְּ:

בָּרוּדְ אַתְּה וְיְ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרְהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וַאְלֹהֵי יַעֲלֹב הָאֵל הַנְּדוֹל הַנִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶרְיוֹן. נּוֹמֵל חֲסָרִים מוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹבֵר חַסְהֵּי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל וֹ לִבְנִי בְנֵיהֶם לְּמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהַבְהּ: זָבְרנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ וְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכְתְבֵנוּ

בְּכֵבֶּר הַחַיִּים, לְּטַעַנְהְ אֲקהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיע וּמְגֹן, בְּרוּךְ אַתָּה וְיָ מְגֹן אַבְּרָהְם:

אָתָה גָּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנִי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוּשִׁיעַ:

מְכֵלְבֵּל חַיִּים בְּחָפֶר מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחָמִים רַבִּים.

מוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִיר אֲסוּרִים. וּמְלָיֵם וֹ

אָמוּנְתוֹ לִישֵׁנֵי עָפְר. מִי כְמוֹךְ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה בָּעַל בְּנִרוֹת וּמִי דּוֹמֶה בָּעַל בְּבוֹרוֹת וּמִי דּוֹמֶה בָּעַל הַבּוֹרוֹת וּמִי דּוֹמֶה בָּעַל הַבְּרוֹת וּמִי דִּוֹמֶה

מִי כָּמוֹךְ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בָּרַחַמִים:

וְנֶאֲמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בְּרוּך אַתָּה יְיִ מְחַיֵּה הַמֵּתִים: אַתָּה כְּרוֹשׁוְשִׁמְּךּ כָּרוֹשׁוּקְרוֹשִׁים בְּכְל־יוֹםיְהַלְּלוּךּ פֶּלְה: וּכְבַן תֵּן פַּּרְדְּךְ יִי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׁיךְ וְאֵימְתְּךְ עַל כְּלֹ־מַה־שֶׁבְּרָאתְ וְיִירָאוּךְ כָּל־ הַמַּעְשִׁים וְיִשְׁתַחוּוּ לְפָנִיךְ כָּלֹ־הַבְּרוּאִים וְיִשְׁשׁוּ כָלָם אֲגָדָה אַחַת לַעְשׁוֹת רְצוֹנְךְ בְּלֵבָב שְׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָרַענוּיִי צְהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלְמְן

^{*)} Uebersetung fiehe im Abendgebet Seite 16.

לְפָנֶיךְ עָז בְּיָרְךְ וּנְבוּרָה בִּימִינֶךְ וְשִׁמְךְּ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶׁבָּרָאתָ:

וֹבְבֵץׁ תֵּזְ בְּבוֹר יִי לְּעַׁפֶּךְ תְּהַלָּה לִירֵאֶיךְ וְתִּקְנְה לְדוּרְשֶׁיךְ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לֶךְ שִׁמְחָה לְאַרְעֶךְ וְשָׁשׁוֹן לְעִירֶךְ וּצְמִיחַת לֶרְן לְרָוֹד עַבְרָּךְ וַעַרִיכַת גַר לְבֶּן־יִשִׁי מְשִׁיחֶךְ בִּמְהַרָה בְּנָמֵינוּ :

וֹבְבֵלֹץ צַדִּיֹּלִים יִרְאֹּיְ וִישְּׁמְחוּ וִישָּׁרִים יַעַלוּזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנְּה יָגִילוּ וְעוּלְתָה תִּלְפָּץ־פִּיהָ וְבָל־הָרִשְּׁעָה בָּלְה בְּעְשָׁן תִּבְלֶה בִּי תַעֲבִיר בָּמְשֶׁלֶת זָדוּן מִן־הָאֶרֶץ:

וְתִמְלוּךְ אַתְּה וְיָ קְבַנֶּרְ עַל בְּלֹבְעֲשֶׂיךְ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁבֵּן בְּבוֹנֶךְ וּבִירוּשְׁלֵיִם עִיר כְּרְשֶׁךְ בַּבָּתוּב בְּרִבְרִי כָּרְשֶׁךְ יִמְלֹךְ יְיָוּ לְעוֹלֶם אֱלֹהִיְךְ צִיּוֹן לְדֹר וְדֹר הַלְּלִיְה:

בְּלְנִידְ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶדּ וְאֵין אֱלּוֹהַ מִבּלְעָדֶידְ בַּבָּתוּב וַוִּנְבַה יְיָ צְבָאוֹת בַּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְרוֹש נִקְדַשׁ בִּצְּדָכְה. בָּרוּךְ אַתָּה יִי הַפֶּּלֶךְ הַקְרוֹש:

אָתְּה בְהַרְתָנוּ מִבֶּל־הָעֵמִים. אָהַבְּתָ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתְ בְּנוּ. וְרוֹמַמְתָנוּ מִבְּל־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקְדַשְׁתְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךּ. וְקַרַבְתָנוּ מַלְבֵּנוּ לַעַבוֹדָתֶדְ. וְשִׁמְדְּ הַנְּרוֹל וְהַקְּרוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתְ: וַתִּתֶּן־לָנוּ יִיְ שֶׁלֹהֵינוּ בְּאַהֲבְה שֶׁת־יוֹם הַזִּבְּרוֹן הַנֶּה. יוֹם תְּרוּעָה מִקְרָא־לְדָשׁ זַכֶּר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

Unb unserer um Sünden willen find wir ver= bannt aus unserem Lande und entfernt von unferem Boden, und wir können nicht aus= üben unsere gottesbienftlichen Pflichten in Deinem erwählten Saufe, bem erhabenen bei= ligen Saufe, barüber Dein Name genannt ift, wegen ber Gewalt, die gegen Deinen Tempel feindlich sich gewandt. Lag es Dein Wille fein, Ewiger, unser Gott, und un= ferer Bäter Gott, barmbergiger König, bag Du Dich wieder erbarmest über uns und über Dein Beiligthum mit Deiner großen Barmherzigkeit und es bald erbaueft und seine Berr=

ומפני חמאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו אנחנויכולים לעשות גרול והקדוש ינו ועל מִקְרַשְּׁה בַרַחֲמֵיךּ הַרַבִּים ותבנהו מהרה lichkeit erhöhest. Unser Bater, unser König! Laß balb offen= bor werden die Majestät Deines Waltens über uns, zeige Dich in Deinem Glanze und erhebe Dich über uns vor den Augen alles Le= benden, bringe beim unfere Zerstreuten aus ber Mitte ber Bölker, und unfere Ber= stürmten sammle von ben Enden der Erde! Und bringe uns nach Zijon, Deiner Stadt, in Jubel und nach Jeruschalajim, ber Stätte Deines Heiligthums, in ewiger Freude! Und dort wollen wir Dir barbringen unsere schuldigen Opfer, die täglichen nach ihrer Orbnung und die Mugafopser dieses Gedächtnißtages wollen wir Dir zurüsten und bar= bringen in Liebe nach dem Gebote Deines Willens, wie Dv uns vorgeschrieben

וּתְגַּדְּלֹבְבוֹדוֹ:אָבִינוּ מלכנו גלה כבוד מַלְכוּתָדּ עַלְינוּ מהרהוהופעוהנשא עלינו לעיני כליחי וקרב פוורינו מבין הגוום ונפוצותינו והביאנו לציון עירק בשמחת עולם. ושם נעשה לפניד את־ תמידים כסדרם ומוספים כהַלְכַתַם. ואַת־מוּספי הַוֹּבָרוֹן הַוָּה נַעַשׁ וְנַקְרִיב לְפָנֶיךְ באהבה כמצות רצונד. כמו שבתבת Deiner Lehre burch Moscheh, Deinen Diener, aus bem Munde Deiner Herrlichkeit, wie es heißt:

Monate, am Ersten bes Monats, soll euch heilige Berkündigung sein. Jede Arbeitsverrichtung sollt ihr unterlassen. Ein Tag bes Posaunenschalles soll er euch sein. Und ihr sollt darbringen ein Ganzopfer zum Wohlsbufte dem Ewigen, einen Farren, ein junges Kind, jährige Schafe sieben, ohne Fehl.

und Crankopfer, wie bestimmt ist: drei Behntel für den Farren, zwei Behntel für den Widder und ein Zehntel für das Schaf, und Wein, wie für sein Trankopfer sich gehört, und zwei Ziegenböcke zur Versöhnung und die beiden

עַלֵינוּ בְּתוֹרֶתֶךְ עַל־ יְבִי משֶׁה עַבְדֶּךְ מִפִּי כְבוֹדֶךְ כָּאָמוּר:

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁמִקְרָא קְדָשׁיִהְיָה לָכֶם כָּלִּ מְלָאכֶת עֲבִדְה לֹא תַעֲשׁוּ יוֹם תְּרוּעֲדֵה יִהְיָה לְכֶם: וַעֲשִׁיתֶם עַּדְה לְבִיחַ נִיחֹחַ לַיָּי עַּרָה לְבִיחַ נִיחֹחַ לַיָּי פַּר בָּוְ־בָּכֶר אֶחָד בִּיישׁנְה שִׁבְעָדה הָמִימָם:

וֹמְנְחָתְם וְנִסְבֵיהֶם בִּמְרְבָּר. שְׁלֹשָׁה עָשְׁרְנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי עָשְׁרְנִים לָאָיִל. וְעִשְּׁרוֹן לַבֶּבֶשׁ. וְיֵין בְּנִסְבּוֹּ. וּשְׁנֵי שְׁעִירִים לְכַבֵּר. וּשְׁנֵי

בקיק פֿפֿריט ובנותיה אוטרים: וְשָׂצִיר לְבַפֵּר מִלְבַד עלֵת הַהֹבֶשׁ וּמִנְחָתְהֹּ וְשָׂצִיר לְחַפְּאת וְנִסְבֵיהֶם בְּמִשְׁפְּטָם וּשְׁנֵי תְמִידִים בְּהַלְבָתָם: täglichen Opfer nach ihrer Boischrift, außer bem Ganzopfer des Neumondes und seinem Speisopfer und bem täglichen Opfer und seinem Speisopfer und ihren Trankopfern nach ihrer Borschrift, zum Wohlduste ein Feueropfer dem Ewigen.

עלינו Uns liegt es ob, zu verherrlichen ben Berrn Mus, die Ehre zu geben bem Schöpfer ber Welt, daß Er uns nicht hat sein laffen wie die Bolfer ber Erbe und uns nicht gleichgestellt ben Beschlechtern des Erdbodens, daß Er unfer Theil nicht gleich gemacht bem ihren und unfer Loos dem ihrer Schaaren. Wir beugen das Anie und buden und und befennen por bem Ronige, dem Weltenfonige, bem heiligen, gelobt fei Er, baß Er ausgespannt die Simmel und gegrundet die Erde, und feiner Berrlichkeit Git ift im himmel broben und ber Thron feiner Allmacht in ben höchsten Söhen. Er ift unser Gott, Reiner fonft; in Bahr= beit Er unser König, Niemand außer ihm, wie geschrieben fteht in seiner Lehre : Und du follft heut erkennen und es bir zu Gemüthe führen, daß תְמִיִדִים כְּהָלְכָתָם. מִלְּבֵּד עלֵלת הַחָּדֶשׁ וּמִנְחָתָה. וְעְלֵלת הַמְּמִיד וּמִנְחָתָה. וְנִסְבֵּיהָם כְּמִשְׁפְּמִים. לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיִי: מלניות.

עַלֵינוּ לִשַבֶּחַ לַאַרוֹן הַכֹּל לָתֵת נְּדָכָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שֶׁלֹא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וַלֹא שַׂמַנוּ בִּמִשִׁפְּחוֹת הָאַרְמָה. שֶׁלֹא שָׂם חֶלְקֵנוּ בַהַם וְגֹרַלֵנוּ כְּכַל־הַמוֹנָם: וַאַנַחָנוּ כֹּרִעִים וּמִשְׁתַחַוִים ומודים לפני מֶלֶךְ מַלְבֵי הַמְּלֶכִים הַקָּרוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שהוא נופה שפים ויופר אַרֵץ וּמוֹשֵׁב יָקַרוֹ בַּשַּׁמַיִם ממעל ושכינת עזו בְּנְבְהֵי פרופים: הוא אַלהינוּ אֵין עוד. אֱמֶת מֵלְבֵנוּ אֱפֶם זוּלָתוֹי כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹי וְיָרַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתְ אֶל־־ לַבָבֶך כִּי יֵי הוּא הָאֱלֹהִים ber Ewige ber wahre Gott ist, im Himmel oben und auf der Erbe hienieden, Keiner sonst!

by Darum hoffen wir auf Dich, Ewiger, unfer Gott! bald zu ichauen ben Glanz Deiner Allmacht, daß Du wegräumest die Gögen von der Erde und all die eitlen Wahngebilde gänglich tilgeft, auf= gurichten die Welt durch Das Balten bes Allmächtigen, und daß alle Fleischgebornen an= rufen Deinen Namen, Dir guzuwenden all die Frevler der Erde, daß erkennen und einfeben alle Bewohner des Erdenrundes, daß Dir fich beugen muffe jedes Rnie, schwören muffe jegliche Bunge. Bor Dir, o Ewiger, muffen fie niederknieen und hinfinfen und der Herrlichkeit Deines Namens den Breis bringen und fie Alle auf sich nehmen das Joch Deiner Herrschaft, daß über sie herrscheft bald, auf immer und ewig. Denn Dein ist die Herrschaft, und in ewige Reiten wirft Du in Ehren walten, wie geschrieben steht in Deiner Lehre: der Ewige wird herrschen auf immer und ewig.

ונאטר Und es heißt: Man schauet nicht nach Eitlem in Jaakob und siehet nicht nach Ruglosem in Jisrael; der Ewige, sein Gott, ist mit ihm,

בַּשֶּׁמֵים מִּמֵעל וְעַלֹּ־הָאָרֶין מַתַּחַת אֵין עור:

על־כַּן נְבַנֶּה לְדִּיִי אֱלֹהִינוּ לָרָאוֹת מְהַרָּה בְּתִפְאֶרֶת עָוֶד לְהַעַבִיר גִּלוּלִים מִן־ הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כַּרוֹרת יַבָּרַתוּן, לְתַבֵּן עוֹלְם בְּמֵלְכוּת שַׁדֵּי וְכָר־בְּגִי בָשָׂר יִקָראוּ בִשְׁמֶּךּ לְהַפְּנוֹת אַבֵּיך בָּל־רִשְׁעֵי אָבֶיץ. יַבִּירוּ וידעו בל־יושבי תבל כי לָךְ תִּכָרַע כָּל־בָּרַךְ תִּשָּׁבַע בַּל־לָשׁוֹן. לִפַנֵיך יִי אֵרהֵינוּ יַבָרעוּ וִיפּלוּ וִלְּבָבוֹד שִׁמִדְּ יָקָר יִתֵּנוּ וִיקַבְּלוּ כָלָם אֶת־ ער פלכותף. ותמלוד צַלִיהֶם מְהַרָה לְעוֹלָם וָעֶר: בי הַפַּלְכוּת שַׁלְּדְּ הִיא וּלְעוֹלְפֵי עַר תִּמְלוֹךְ בָּכָבוֹר בַּבָּתוּב בָּתוֹרָתֶד. יָיַוֹיִמְלֹדְ לעלם וַעֶר:

ְוָנֶאֲמֵר. לֹא־הִבִּים אָנֶן בַּיַעקב ולאַרָאָה עָמָר בְּיִשְׂרָאֵל וִיָּ אֱלֹהָיו עִמּוּ

und ber Jubel feines Ronigs ift in ihm. Ferner: Und Er ward in Jeschurun König, da fich sammelten die Säupter des Bolfes, einmuthig die Stämme Bisraels. — Und in Deinen heiligen Worten fteht also geschrieben: Denn bes Ewigen ift die Berrschaft, und Er maltet über bie Rölfer. Und ferner : Der Ewige regiert, in Majeftat gehüllt, umtleibet ift ber Ewige mit Macht, hat sich gegürtet; auch ist fest gegründet bas Erdenrund. mantet nicht. Ferner : Erhebet, Thore, eure Häupter, und erhebet euch, ewige Pforten, baß einziehe der König der Ehren! Wer ift ber König der Ehren? Der Ewige. mächtig und ftart, ber Ewige, der Beld des Rrieges! Erhebet, ihr Thore, eure Säupter und erhebet euch, ewige Pforten, daß einziehe der Rönig der Chren! Wer ift ber Ronig ber Ehren? Der Emige. mächtig und ftart, ber Ewige, der Beld des Rrieges! Erhebet, ihr Thore, eure Säupter, und erhebet fie, ewige Pfor= ten, daß einziehe ber Rönig der Ehren! Wer ift der König ber Ehren? Der Ewige ber Beeischaaren, Er ift der Rönig der Ehren, Selah! — Und durch Deine Diener, die Pro-

וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ: וְנֵאֵמֵר. וַיָהִי בִישָׁרוּן בֶּלֶךְ בָּהַתָּאַפֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַר שִׁבְמֵי יִשְׂרָאֵל: וּבְדִבְרֵי כְּךְשְׁהְּ בַתוּב רַאמר. כִּי רַיַיִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וָנָאֲמַר. יֵי מָלָךְ גַּאוּת לָבַשׁ לָבשׁ יִי עוֹ הָתְאַזְּר אַפִּ־ תכון תבר בר־תמום: וְגָאֱמַר. שְׂאוּ שְׁעַרִים רָאשׁיכֶם וָהִנְשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וָיַבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹר: מִי זָה מֶּכֶּלְדְּ הַכְּבוֹר יָיַ עוויו וְגִבּוֹר יְיָ גִבּוֹר מִלְחָמָה: שָּׁאוּ שְׁעָרִים רַאשִׁיכָם וּשְׁאוּ פִּתְחֵי עוֹלֶם וְיָבא מֵלֶךְ הַבָּבוֹר: מִי הוּא וֵה בֶּלֶךְ הַבְּבוֹר יָיָ צְבָאוֹת הוא מֶלֶךְ הַכְּבוֹר סֶלָה: וְעַל־יְדֵי אַבְדֶיךְ הַנְּבִיאִים בַּתוּב לַאמר. כֹּה־אָמֶר וְיָ טֶּבֶרְרִישְׂרָאֵר וְגֹאֲלוֹ יִי

pheten, fteht geschrieben also: So fpricht ber Ewige, ber Ronia Jisraels und fein Er= loser, der Ewige der Beer= schaaren: Ich bin der Erfte und Ich der Lette, und außer mir fein Gott. Und es heißt: Und hinaufziehen werden Die Sieger auf ben Berg Bijon, ju richten ben Berg Gfams, und des Ewigen wird fein die Berrichaft. Ferner: Und der Ewige wird zum Ronige werden über die gange Erde; an demselbigen Tage wird ber Ewige einzig fein und fein Name einzig. — Und in Deiner Lehre fteht geschrieben also: Höre, Jisrael! der Ewige unser Gott, ber Ewige ift einzig.

unserer Väter! D regiere über die ganze Welt in Deiner Herrlichkeit und ershebe Dich über die ganze Erde in Deinem Glanze und strahle auf in der Pracht der Hoheit Deiner Majestät über alle Bewohner Deines Erdenballes, und erkennen möge jegliches Geschöpf, daß Du es geschaffen, und ersfahren jegliches Gebild, daß

צְּבָאוֹת אֲנִי רָאשׁוֹן וַאֲנִי אַחָרוֹןוּמִבּלְעִדִי אֵין אֱהִים: וְנֶאֱמֵר. וְעָלוֹּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיוֹן לִשְׁפֹּט אֶת־הַר עַשְּׁוֹ וְהָיְה לֵיִי הַמְּלוּכָה: וְנָאֱמֵר. וְהָיָה יְיִ לְמֶלֶךְ עַלֹּ־ בְּלֹ־הָאֶרֶץ בִּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה וְיְ בָּקְר וְשְׁמוֹ בָּחָר: שְׁמֵע יִשְׂרָאֵל יְי אֱלֹהֵינוּ יְיַוֹאֶחָר:

אֱלהינו ואלהי אֲבוֹתִינוּ. מְלוֹךְ עַל כְּלֹּדְּעִוֹלְם כְּלוֹ בְּכְבוֹדֶךְּ וְהִנְּשֵׂאעַל כְּלֹּדְהָאֶרִץ בִּיכְרֶךְּ וְהוֹפַע בַּהֲדֵר וְּאוֹן עָזֶּךְ עַלֹּ כְּלֹ־ישְׁבֵי תַבֵל אַרְצֶךְ: וְיֵדֵע תָבֵל אַרְצֶךְ: וְיֵדֵע בְּלֹּבְּעוֹל כִּי אַתְּהְ בְּעַלְתוֹ וְיָבִין כָּלִּי יְצוּרכִּיאַהְהיִצְרְתוֹּ. Du es gebildet, und spreche Alles, was Obem hat in feiner Nase: Der Ewige, ber Gott Jisrael, ist Ronig, und sein Reich waltet über Alles. Beilige uns burch Deine Gebote und lag unser Theil sein Deine Lehre, fättige uns von Deinem Gute und erfreue uns burch Deine Sulfe, und läutere unser Herz, Dir in Wahr= heit zu bienen; benn Du, o Gott, bist mahr, und Dein Wort ift wahr und ewig bestehend. Gelobt sei Du, Ewiger! König über bie gange Erde, ber heiligt Bis= rael und ben Tag bes Ge= bächtnisses.

nam Du gebenkst was gesischehen ist von Ewigkeit, und hast vor Augen die Geschöpfe alle seit Anbeginn; vor Dir sind offenbar alle Geheimnisse und die Fülle dessen, was verborgen ist, seit der Weltsichöpfung. Kein Vergessen giebt es vor dem Throne

ויאמר כל אשר נשמה באפו וי אהי ישרא מלך ומלכותו בַבֹּר מַשַּׁלַה: קַדִּשְׁנוּ בתורתה שבענו ממובד ושמחנו בישועתד. ושהר לבנו לעברה באַמַרת. כי אַתַּרה אַלהִים אַמֶת וּדְבַרְדְּ אָמֶרת וָקַיָּם לַעַר:

שׁאָה זובר מַעַשׁה עוֹלָם וּפוֹבֵר כָּל־יְצוּרֵי כֶּדֶםּ לְפָנֵיךּ נִגְלוּ כָּל־תַּעַלֻּמוֹת וַדֵּמוֹןנִסְתָּרוֹתשָׁמִּבְּרֵאשִׁית אֵין שָׁכְחָה לִּפְנִי כִפָּא אֵין שָׁכְחָה לִפְנִי כִפָּא

Deiner Berrlichkeit, und verborgen ift Nichts vor Deinem Auge. Du bift eingebent eines jeglichen Geschehenen, und auch fein Geschöpf entgehet Dir. Alles liegt offen und betannt vor Dir, Ewiger, unfer Gott, der schauet und blicket bis and Ende aller Zeiten. Denn Du läffest eintreten die festgeftellte Zeit der Rechenschaft, daß zur Prüfung komme jeglicher Geist und jegliche Seele und ins Gedächtniß die zahllosen Werke und der Wesen Menge in ihrer nnübersehbaren Fülle. Vom Uranfange haft Du Solches fund gemacht und im Beitbeginne es offenbart. Diefer der Beginn Deiner Schöpfung, ein Gedächtniß bleibt er an den erften Weltentag. Denn fo ift's Gefet für Jisrael, fo die Ginfetzung des Gottes Jaafobs. Und über bie Länder wird an ihm der Spruch gethan, wo das Schwert und wo der Friede, wo der Hunger und wo die Fülle walten foll. Und die Geschöpfe werden an ihm bedacht, daß über fie wird Gedächtniß gehalten zum Leben oder zum Tode. Wer wird heute nicht bedacht? Das Bedächtniß aller Gebilde kommt ja vor Dich, eines Jeglichen Thun und fein Berhangniß und das Trachten bei jeglichem

בְבוֹדֶך. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּנֶר עינֶיף: אַתְּה זוֹכֵר אֶת־כָּל־ הַמִּפְעָל. וְגַם כָּל־הַיְצוּר לא נְכְחָר מִמֶּךְ: הַכֹּל נְלֹנִי וְיְרוּעַ לְפָנֶיךּ יִי אֱלֹהֵינוּ. צוֹפֶה וּמַבִּים עֵד סוֹף כָּל־ הַדּוֹרוֹת. כִּי תָבִיא חֹק זִבְּרוֹן לְהַפָּבֶר כָּר־רוּחַ וִנְפָשׁ. לְהִוָּכֵר מַעַשִּׁיםרַבִּים וַהַמוֹן בָּרַיּוֹרת קָ־אֵין הַּכְלִירת: מֵראשִׁית כָּוֹאת הוֹדְעָתָּ. וּמִלְפַנִים אוֹתָהּ נִּלִיתָ. זָה הַיום הָחָלֵת פַעשֵיך וְבָּרוֹן לְיוֹם רָאשׁוֹן. בִּי חֹק לְיִשְׂרָצִ הוא מִשְׁפַּם לֵאלהֵי יַעַלְב: וְעַל הַפְּּדִינוֹת בּוֹ יֵאָבֵר. אַי־זוֹ לַחֶרֶב.וְאֵי־זוֹ לַשְׁלוֹם. אַי־זוֹ לָרָעָב.וְאֵי־זוֹ לְשֹבַע: וּבָריוֹת בַּוֹ יַפָּבֶקדוּ. לְהַוְבִירָם לַחַיִּים וְלַפְּנֶת: מִי לֹא נִפְּלָּד בְּהַיּוֹם הַנֶּה. בִּי זֵכֶר בְּלֹ־ הַיָּצוּר לְפָנֶיךְּ בָּא. פַּעַשֵׂה אִישׁ וּפָּקְדָּתוֹּ. וַעַלִּילוֹרת

Schritte jedes Mannes, des Menschen Sinnen und seine Anschläge und die Triebe für alle Thaten eines Jeden. Beil dem Manne, der Dich nie vergißt, dem Menschensohne, der festhält an Dir! Denn Die nach Dir schauen, wanken ewiglich nicht, und zu Schanden werden nimmermehr die auf Dich vertrauen. Das Gedächt= niß aller Geschöpfe fommt ja vor Dich, und Du durchforschest das Thun Aller. — Auch des Noah gedachtest Du in Liebe, und suchtest ihn heim mit der Verheißung des Heils und des Erbarmens, als Du die Wasser der Sündfluth ließest herankommen, um alles Fleisch zu verderben ob der Bosheit ihrer Thaten. Darum kam sein Gedächtniß vor Dich, Ewiger, unfer Gott! feinen Samen zu mehren wie den Staub des Erdballs und seine Sproffen wie den Sand des Meeres. - wie geschrieben steht in Deiner Lehre: Und Gott ge= dachte des Noah und aller Thiere und alles Viehes, das mit ihm war in der Arche, und Gott ließ wehen Wind über der Erde, und es legten sich die Wasser. Und es heißt: Und es hörte Gott ihr Stöhnen, und es gedachte Gott feines Bundes, des mit Abraham,

מִצְעַבִי־נָבֶר. מַחְשָׁבוּרת אָדֶם וְתַחָבּוּלוֹתָיוּ. וְיִצְרֵי בַעַלְלֵי־אִישׁ: אַשָּׁרֵי אִישׁ יָהָצַפֶּץ־בְּדָּ. כִּי דֹנְשֶׁיִדְּ לְעוֹלֶם רֹא יִבֶּשֵׁלוּ. וְלֹא יָבֶּלְמוּ לָנֶצֵח בָּל־הַחוֹסִיִם בָּדְ: בִּי וַכֶּר כָּלֹ־הַמַּעֵשִים לְפָנֶיךּ בָּאָּ וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעַשַּׂה כָלָם: וְגַם אֶת־נֹחַ בָּאַהַבָּה זָכַרְתָּ. וַתִּפְּקְבַהוּ בָּרַבַר יְשׁוּעָדוֹ וְרַחֲמִיםיִ בַּהַבִיאַד אֶת־מֵי הַמַּבּוּל לִשַׁחַת בָּל־בָשָׂר מִפְּנֵי רֹעַ מַעלְּלֵיהֶם. עַלּ־בֵּן זִכְרוֹנוֹ בָּא לְפָנֶידְיִי אֱהִינוּ לְהַרְבּוֹת זַרְעוֹ כְּעַפְרוֹת מֵבֶל וָצָאֵצָאַיו בְּחוֹל הַיָּם:כַּבֶּתוּב בָּתוֹרָהֶדּ.וַיִּוֹפֹראֱלֹהִים אֶת־ נֹחַ וָאֵת כָּל־הַחַיָּה וְאֶת־ בָּר־הֹבָהַמָה אֲשֶׁר אָתוֹ בַּתַּבָה וַיִּעַבֵר אֱלֹהִים רוּחַ צַל־הָאָרץ וַיָּשׂבּוּ הַפָּיִם: ּוָנֶאֱמֵר.וַיִּשְׁמֵע אֱלֹהִים אֵת־ נַאָּקְתם ויַזִּבְּר אלֱהיִם אתַ־

des mit Jizchak und mit Jaatob. Und es heißt: Und Sch werde gedenfen meines Bundes mit Jaakob, und auch meines Bundes mit Rizchaf und auch meines Bundes mit Abraham werde Ich gedenken und bes Landes gedenken. -Und in Deinen heiligen Worten steht geschrieben also: Ein Gedächtniß hat Er seinen Wundern geftiftet; gnädig und erbarmend ift ber Ewige. Und es heißt: Friftung gewährt Er ben in Fürchtenden, gedenket ewiglich seines Bundes. Und es heißt: Und Er gedenft ihnen seinen Bund, und Er änderte feinen Entschluß nach der Fülle feiner Gnaden. - Und durch Deine Diener, die Propheten, ift geschrieben also: Geh' und rufe in die Ohren Jeruschalajims: So fpricht der Ewige: Ich gedenke dir die Holdseligkeit deiner Jugend, die Liebe deiner Brautzeit, daß du mir nach= zonft in der Wüfte, in dem Lande, dem Saatenlosen. Und es heißt: Und Ich gedenke meines Bundes mit dir in den Tagen beiner Jugend und richte mit dir auf einen ewigen Bund. Und es heißt: Ift mir Efrajim ein theurer Sohn oder ein Rind der Liebkofung, daß, so wie Ich nur von ihm rede,

בָּרִיתוֹ אֶת־אַכְּרָהָם אֶת־ יִצְחָק וָאֶת־יַעַקֹב: וְנָאֲמַר. וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעַקֹב וַאַף אֶת־בָּרִיתִי יִצְחָק וַאַף אָת־בָּרִיתִי אַבְרָהָם אָוְכֹּר וְדָאָרֶץ בֶּוְכֹּר. וּבְדִבְרֵי קַדְשָׁדּ בָּתוּב לֵאמוֹ. זַכֶּר עָשָׂה לְנִפְּלְאוֹתִיו הַנּוּן וְרַחוּם יָי: וְנָאֱפֵר. טָרֶף נְתַן לִּירֵאָיו יַוְכֹּר לְעוֹלָם בָּריתוֹ: וְנֵאֱמֵר. וַיִּוֹכֹּר לַהַם בְּרִיתוֹ וַיִּנְחֵם כָּרֹב חֲסֶבְיו: וְעַר־יְבִי עַבָּדֵיך דַוּנְבִיאִים בַּתוּב לַאמר. הַלָּדְ וְכֶרָאתָ בְאָזְגִי יָרוּשָׁלַם לַאמר כֹּה אָמַר יִיָּ וָבַרָתִי לָּדְּ חָסֶר נְעִוּרַיִּדְ אַהַבַרת בְּלוּלֹתִיךְ לֶכְתִּדְּ אַדַרַי בּּמִּדְבָּר בְּאֶרָץ לא זָרוּעָה: וְנָאֱמֵר. וְזַכַרְתִּי אֲנִי אֶת־בָּרִיתִי אוֹרְתְךְּ בִּימֵי ּגְעוּרָיִךְ וַהֲקִיםוֹתִי לֶךְ בְּרִית עוֹלֶם: וְנָאֱמֵר. הַבֵּן יַקּיְר לִי אֶפְרַיִם אִם יֵכֶּד שַׁעֲשׁוּעִים כִּי־מָדֵי דַבְּרִי

wenn Ich noch eben sein mich erinnere, mein Juneres nach ihm sich regt? Ja, erbarmen, erbarmen werde Ich mich sein! ist der Spruch des Ewigen.

Unser Gott und Gott unserer Bäter! Laß unser Gedächtniß zum Guten por Dich kommen, und verfüge über uns Beil und Erbarmen aus Deinen himmeln, ben urweltlichen, und bente uns, Ewiger, unser Gott, ben Bund, die Gnade und den Schwur, ben Du geschworen bem Abraham, unferem Ahne, auf dem Berge Morijah. Und moge Dir vor Augen fein, wie Abraham, unser Ahn, ben Jizchat, seinen Sohn, zum Opfer band auf bem Altare und bezwang seine Vaterliebe, um Deinen Willen zu thun mit vollem Bergen. So möge Dein väterliches

בּוֹ זָכֹר אָזְכְּרָנוּ עוֹד עַל־ כֵּן דָמוּ מֵעֵי רוֹז רַחֵּם אַרַחַמֶנוּ נָאָם־יָיָ:

אלהינו נאלהי אבותינה. זכרנ בַּוַכְרוֹן טוֹב לַפַנֵידְּ. וּפָקדנוּ בִּפְקדַת מִשְׁמֵי שָׁמֵי קַדֶּם. החסרואת השבועה זשר נשבעת לאברהם אבינו בַהַר הַמַּרַיַה.וַתַרַאָה לפניד עַקַבה שֶׁעָקַר אַבַרהַם אַבִינוּ אָת־ יִצְחָק בְּנוֹ עַל־גַּב הַמִּוּבְחַוֹכבשרחַמִיוֹ

Erbarmen Deinen Groll ab= halten von uns, und burch Deine große Gute moge sich wenden die Gluth Deines Bornes von Deinem Bolfe und Deiner Stadt und Deinem Erbe! Und erfülle uns, Ewi= ger, unser Gott, bas Wort, bas Du uns zugesichert in Deiner Lehre durch Moscheh, Deinen Knecht, aus bem Munde Deiner Herrlichkeit, wie es heißt: Und ich werde ihnen gedenken ben Bund mit den Alltvordern, die Ich aus Migrajim geführt vor den Augen der Bölker, ihnen zum Gotte zu werden, Ich, ber Emige! - Denn eingebenk all beffen, mas vergeffen ift, bist Du von jeher, und kein Bergessen giebt's vor bem Throne Deiner Herrlichkeit.

ד מעלינו. מצרים Und die Hingebung Jizchaks mögeft Du feinem Samen heute in Erbarmen gebenken! Gelobt feift Du, o Emiger, der eingedenk bleibt bes Bundes.

חתה Du hast Dich offen= bart in der Wolfe herrlichen Glanzes vor Deinem heiligen Bolfe, um mit ihnen zu reden. Vom himmel herab haft Du fie Deine Stimme vernehmen laffen und offenbartest Dich vor ihnen in schimmerndem Himmelsgewölf. Auch die ganze Welt erzitterte vor Dir und die Gebilde der Schöpfung bebten vor Dir, als Du Dich, unser Ronia, offenbarteft auf bem Berge Sinai, um Deinem Bolfe zu ertheilen Lehre und Gefete, ba Du fie vernehmen ließest die Majestät Deiner Stimme und Dein heilig Wort aus Feuerflammen. Mit Donnerstimmen und Bligen wurdest Du vor ihnen offenbar, und unter bem halle des Schofar strahltest Du über ihnen auf, wie geschrieben steht in Deiner Thorah: Und es war am dritten Tage, da es Morgen war, da war Donner und Blit und fdweres Gewölf auf dem Berge, und die Stimme וַעַקַרת יִצְחָק לְזַרְעוֹ היום בַרַחֲמִים תּוְכוֹר. בָרוּך אַתָּה יַ זוֹכֵר הַבִּרִית :

אַתָּה נִגְלֵיתָ כַּעַנַן כְּבוֹדֶךְ על עם קרשה לדבר עפַם: מָן הַשָּׁמֵיִם הַשִּׁמַעָהָם קוֹלֶהָּ וְנִגְּרֵיתָ עַלֵּיהֵם בְּעַרְפַּלֵי מֹהַר: גַּם כָּל־ הָעוֹלָם כָּלוֹ חָל מִפְנֵיךּ. וּבַרִיות בַּרָאשִׁירת חַרְדוּ ממֶדָּ בְּהִנְלוֹתְדְּ מַלְבֵנוּ עַל־הַר סִינֵי. לְלַפֵּד לְעַפְּּדְ תורה ומצות. ותשמיעם אַת־הוד קוֹלֶדּ₁ וְדַבְּרוֹת קַרִשָּׁךּ מִלַּהַבוֹרת אַשׁ: בַּלְלוֹת וּבְרָקִים עַלֵּיהֶם נְנְלֵיתָ. וּבְקוֹל שׁוֹפַר עַרֵיהֵם הופָעָת: כַּבַּתוֹב בִּתוֹרָתְדָּ. וַיָּהִי בַיּוֹם הַשָּׁלִישִׁי בִּהוֹת הַבַּבֶר וַיִהִי קלת וּבַרַקִים וענן כַבר על־הָהַר וִכְּל des Schofar fehr gewaltig, und es gitterte alles Bolf im Lager. Und es heißt: Und es ward ber Hall des Schofar immer ftarter; Moscheh redete, und Gott antwo tete ihm mit lautem Schalle. Und es heißt: Und bas gange Bolt vernahm die Wetterstimmen und die Bliges= flammen und den Sall des Schofar und ben Berg rauchend, und das Bolf fah es und wantte, und fie ftellten fich von ferne. - Und in Deinen heiligen Worten fteht geschrie= ben alfo: Es erhebt fich Gott beim Drommetenschmettern, der Ewige, beim Salle des Schofar. Und es heißt : Dit Drom= meten und Schofarshall jubelt por dem Rönige, bem Ewigen. Und es heißt: Blafet am Reumonde den Schofar, am Mondbeginne für den Tag unferes Feftes! Denn fo ift es Satung für Jisrael, Bebühr für ben Gott Saafots. Und es heißt: Hallelujah! Lobet Gott in feinem Beiligthume, lobet ihn im Firma= mente feiner Macht, lobet ihn in feinen Wunderthaten, lobet ihn nach der Fülle feiner Größe. Lobet ihn mit dem Halle des Schofar, lobet ihn mit Pfalter und Barfe. Lobet ihn mit mit Baufen und Reigen, lobet ihn mit Saitenspielen und

שֹׁפֶר חָזָק מָאֹר וַיָּחֲרֵד בָּל־ ַהָעָם אַיֹּשֵׁר בַּפַּחֲנָה: וְנָאֱמַר. ויהי קול הַשֹּׁפֶר הוֹלֵךְ וְחָוַק מָאר משָה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַענֶנוּ בְּקוֹל: וְנֶאֱמֵר. וְכָל־ הַעָם רֹאִים אֱת־הַקּוֹלת וְאֶת־הַלַּפִּיִדם וְאֵת קוֹר הַשׁבָּר וְאָת־הָהָר עָשׁן וַיַּרָא בַּעָם וַיַּנָעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק: וּבְדַבְרֵי כָּןְדִשְׁךְּ בָּתוּב לֵאמר יָעְרָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְיַ בַּקוֹר שוֹפַר: וְנֵאֵמֵר. בַּדֵצִיצְרות וְקוֹל שׁוֹפָר דָּרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יִי: וְנָאֲמֵר. תִּקְעוּ בַחֹרֵשׁ שׁוֹפַר בַּבֶּםַה לְיוֹם הַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוא מִשִׁפַּט לֵאלהֵי יַעַקֹב: וְנַאֲמֶר. הַלְלוּיָה | הַלְלוּ אֵל בָּקַרְשׁוֹ הַלְּלוּהוּ בִּרְקִיעַ עְזוֹוֹ: הַלְּלוּהוּ בִּנְבוּרֹתֵיו הַלְלוּהוּ פַרֹב גָּרָלוֹ: הַלְלוֹהוּ בְּתֵקַע שופר. הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶר וְבִנוֹר : הַלְלוּהוּ בִּתֹף וּטַחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִים

Schalmeien. Lobet ihn mit lautschallendem Geläute, lobet ihn mit schmetterndem Rlange. Alles, was Odem hat, lobe Jah! Hallelujah! — Und durch Deine Diener, die Bropheten, fteht geschrieben alfo: Alle Bewohner des Erdenrundes und Alle, die ihr auf Erden weilet! wenn bas Banner ber Berge ragt, ichquet, und wenn der Schofar hallt, höret! Und es heißt: Und es geschieht an selbigem Tage, da wird geblasen der große Schofar, und es tommen die Berirrten im Lande Aschur und die Ber= stoßenen im Lande Migrajim, und buden fich vor dem Emigen auf dem beiligen Berge in Jeruschalajim. Und es heißt : Und der Ewige wird über ihnen erscheinen, und hin fliegt wie ein Blit fein Pfeil, und ber herr Gott wird auf bem Schofar blafen, und fährt einher in den Stürmen des Sudens. Der Emige Schaaren wird fie beschirmen. - So mögeft Du beschirmen Dein Bolf Jisrael mit Deinem Frieden!

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Bäter! Laß die große Bosaune erschallen zu unserer Freiheit, und erhebe das Banner, unsere Bertriebenen zu sammeln, und bringe zusammen unsere Zerftreuten הַלְלוּרהוּ בָּצִלְצְלֵי־שַׁמֵע הַלְלוּהוּ בָּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: בר הַנְשַׁמְה תְהַלֵּר יָה הַלְּלוּיָה: וְעַל־יְרֵי עַבְרִיְּך הַנָּבִיאִים כַּתוּב לֵאמר. כַּל־־ ישבי תבל ושכני אָרֶץ בָּנְשֹאֹ־נֵס הָרִים תִּרְאוּ וִכָתַקֹעַ שׁוֹפָר תִשְׁמְעוּ: וָנֶאֶמֵר. וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקע בְּשׁוֹפָר נְדוֹל וּבָאוּ וָהַנִּדָּחִים בְּאֶרֵץ מִצְרָיִם וָהִשְּׁתַּחַוּוּ לַיִּי בְּהַר הַכּּןֹבֶשׁ בִּירוּשֶׁלָם: וְנֵאֱמֵר. וַיִי אַלִיהֶם וַרָאַה וַיַצָא כַבּּרָק חָצוֹ וַארֹנָי יְהוֹה בַּשׁוֹפֶּר יִתְקָע וָהָכַךְ בִּסְעַרְוֹת תִּימָן: יָי צְבָאוֹת יָגֵן עֲלֵיהֶם: כֵּן תַּגֵן עַר־עַפְּךּ יִשְׂרָאֵר בשלומד:

אֶלהֵינוּ וֵאלהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הְּלָע בְּשׁוֹפֶר נְּרוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא גֵם לְלַבְבֵץ נְּלְיוֹתִינוּ. וְלָרֵב בְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם

aus ber Mitte ber Boffer und unfere Berfturmten von ben Enben ber Erbe, und bringe uns nach Bijon, Deiner Stadt, in Wonne, und nach Jeruschalagim, Deinem heiligen Tempel, in ewiger Freude. Und bort wollen wir Dir barbringen unsere Pflichtopfer, wie es uns geboten ift in Deiner Lehre burch Moscheh, Deinen Anecht, aus bem Munde Deiner Berrlichfeit, wie es heißt: Und an eurem Freudentage und an euren Festzeiten und Monatsbeginnen follet ihr blafen auf Drommeten bei euren Gangund Freudenopfern, und fie follen euch zum Gebächtniß fein bor eurem Gott. Ich bin ber Ewige, euer Gott! - Denn Du bift es, ber vernimmt ben Sall bes Schofar und horchet auf feinen schmetternben Ton, und Reiner ift Dir gleich. Gelobt feift Du, Ewiger, ber höret den Ton, ben hallen läßt fein Bolf Jisrael, mit Barmherzigfeit.

ונפוצותינו בנס מירבת והַבִיאַנוּ לִצִיוֹן עִירִדּ. בַרנַה וְלִירוּשַׁלֵים מקדשה בשמחת עולם. בְּתוֹנָתִדְּ עַל־יִדְי עבדד מפי כבוד וּבִיוֹם שִׂמְחַתְבֵם ובמועדיבם ובראשי חָרשׁיכֶם וּתִקּעִתֵּם בַּהַצֹּצְרֹת על עלתיבם וערד ובחי שַׁלְמֵיכֶם וָהָיוּ לָכֶם לִוָבָרוֹן אַלהַיכֶם אַנִי אַלהֵיכָם: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ קול שופר ופאזין תרועה וָאֵין דּוֹמֶה כָּדְּ בָּרוּדְ אַתָּה יַ שוֹמֵע קוֹל תְרוּעת עמוֹ ישראל ברחמים:

רְצֵה זְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךְ יִשְׂרָצֵל וּבִתְפַּלְּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־ הָעַבוֹדָה לִּרְבִיר בִּיתֶךּ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָצֵל וּתְפִּלְּתָם בְּאַהֲכָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן הָמִיד עֲבוֹדַת יִשְׁרָצֵל עַשֶּךְּ: וְתֶחֲנֵינָה עֵינִינוּ בְּשוּכְךְ לְצִיוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יֵי הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיוֹן: מזרים אַנַחְנוּ לָּךְ שָׁאַתָּה הוּא יָיָ אֱלֹהֵינוּ וַאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְּעוֹלֶם וָעֶד. צוּר חַנֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְּרוֹר וָרוֹר. נוֹדָה לְּךְ וּנְסַפֵּר תְּהִלֶּעֶךְ עַלֹּרַחַנֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךְ וְעַלֹּרִנְשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּרוֹת לֶךְ וְעַלֹּרְנָפֶיךְ שֶׁבְּכֶלֹריוֹם עִפְנוּ וְעַלֹּרִנְפְלְאוֹתֶיךְ וְמוֹבוֹתֶיךְ שֶׁבְּכָלֹר עֵת עֶרֶב וְבֹלֶקְר וְצְהָרָיִם. הַפוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךְ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־ תַפוּ חַסְדֶיךְ. מֵעוֹלְם קוִינוּ לְּךְ:

וְעַלֹּ־בָּלֶם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךְ מֵלְבֵנוּ תָּמִיר לְעוֹלְם וָעֵר:

וֹכְתוֹב לְחַיִּים מוֹבִים כְּל־בְּנֵי בְרִיתֶךְ:

וְכל הַחַיִּים יוֹרוּךְ פֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת־שִּׁמְךּ בָּאֲפֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעָזְרָתֵנוּ כֶּלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹב שִּמְדְּ וּּרְךְּ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׁים שָׁלוֹם מוֹכָה וּבְּרְכָה חֵן וָחֶסֶדּ וְרַחַמִים עָלֵינוּ וְעַל כְּלֹ־יִשְׂרָאֵל עַשֶּדְּ. כְּיְכֵנוּ אָבִינוּ בְּלְנוּ כְאָחָד בְּאוֹר פְּנֶידְּ. כִּי בְאוֹר פָּנֶידְ נְתַתָּ לְנוּיֵיְ אֱלֹחֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהְבֵת הֶסֶד וּצְדְכָח וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְמוֹב בְּעִינֶיךְ דְּבְרָךְ אֶתְּ עַמּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵתְ וּבְכָל־שָׁעָדִּ בִּשְׁלוֹמֵךְ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרֶכֶה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה

נזָבֵר וְנִבְּתֵב לְפָנֵיךְ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יֵי עשׁה הַשָּׁלוֹם: יֵי עשׁה הַשָּׁלוֹם:

אֶלהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרֶע וּשְׂפָתִי מִדְּבֵּר מִרְמָה.
וְלְמְרַלְלֵי נַפְשִׁי תִּדּוֹם וְנַפְשִׁי בָּעְפָּר לַכֹּל תְּדְּיָה. פְּתַח
לְבִּי בְּתוֹרָתֶּדְ וּבְּמִצְוֹתֶיךְ תִּרְדּוֹךְ נַבְּשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים
עְלֵי רְעָה מְהֵרָה הָבֵּר עַצְּתָם וְרַלְבֵלְ מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה
לְמֵען שְּמֶדְ עֲשֵׂה לְמַען יִמִינֶדְ. עֲשֵׂה לְמֵען קְרְשִּׁתֶדְ
עֲשֵׂה לְמַען תּוֹרָתֶדְ: לְמַען יִחְלְצוֹן יִדִידִידְ הוֹשִׁיעָה
יְמִינְדְּ וַעֲעֵנִי: יִּהְיוֹ לְּרָצוֹן אִמְרִי־פִי וְהָנְיוֹן לִבִּי לְפְנֶיְדְ
יִיִיבְּלְ וְאִבְרִי אַמְרוֹמִיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עֵלֵינוּ וְעַלֹ בֶּל־יִשְׂרָאֵל וְאִבְרוֹ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךּ יָיָ אֱלֹהֵינוּ וַאלֹהֵי אָבוֹתִינוּ שֻׁיִּבְּנֶה בֵּית הַמְּקְדָּשׁ בִּמְהַרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְמֵנוּ בְּתוֹרָתֶד: וְשָׁם נַעַבְּדְךְ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים לַןְדמֹנִיוֹת: וְעַרְבָה לֹיִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים לַןְדמֹנִיוֹת:

חזרת התפלה לשליח צבור.

Deffnen ber Bunbeslabe.

בָּרוּךְ אַתָּה יָיְ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַכְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהִי יַאֲקֹב. הָאֵלֹ הַנְּרוֹל הַנְּבּוֹר וְהַנוֹרָא אַל עֶלְיוֹן נּוֹמֵל חֲסָרִים מוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְהֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל | לִבְנִי בְנֵיהֶם לְּמַען שְׁמוֹ בְּאַהְבָה. זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכְתְבֵנוּ בְּםַפֶּר הַחַיִּים. לְּמַעָנְךְ אֱלֹהִים חַיִּים:

יֶּטֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיַע וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יָיֶ מָגֵן אַבְרָהָם: אַתָּה נָבּוֹר לְעוֹלֶכם אֲדֹנִי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב להושיע: מכלכל חיים בחסר מחיה מתים ברחמים

לְהוֹשִׁיע: מְכַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶטֶר מְחַיֵּה מֵתִים בְּרָחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְלַיֵּם אֱמוּנְתוֹ לִישֵׁנִי עָפָר: מִי כְמוֹךְ בַּעַר וְבוּרוֹת וֹמִי דּוֹמֶה אַמִּילָךְ מֵמִית וּמְדָּיֶה וּמִצְמִיח יְשׁוּעָה:

ָמִי כָמוֹךְ אַב הְרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּּרְיוֹ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וָנֶאֱמֶן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

(An einigen Orten wird das Stüd לאל עורך דין) לאל (S. 131), das in den meisten Gemeinden einen Theil des Morgengebetes bildet, dort übergangen und hier eingeschaltet.)

ובכן (Borb.) Und fo möge zu Dir emporsteigen der Weihegesang, denn Du bift unser Gott, o König!

ונחנה (Gem.) So wollen wir von der hohen Weihe des Tages laut Zeugniß ablegen; denn wohl ist er gewaltig und erschütternd. Und an ihm richtet sich auf פּינּ פֶּלְהְנִינּ פֶּלֶּהְ אַתְּרוּ קְרָשָּׁרוּ. בִּי אַתְּרוּ אֱלֹהֵינוּ פֶּלֶּדְ:

וּנְתַנֶּה תֹּכֶף קְרְשַׁת הַיּוֹם כִּי הוּא נוֹרָא וְאִיוֹם. וֹבוֹ תִּנְשֵׂא מֵלְכוּתֶךְּ. וִיִבּוֹן Deine Weltenherrschaft, und auf Gnabe baut sich Dein Thron und Du sitzest auf ihm in Wahrheit. Wahr ist's, daß Du bist ber Richter und der Ueberführende, der Run= bige und Zeuge, ber schreibt und besiegelt, zählt und rech= net. Und alles Bergeffene denkst Du, und aufrollest Du das Buch ber Erinne= rungen, und es lieft sich felber, und eines jeglichen Menschen eigener Zug ist darin. Und auf der Welten= posaune wird geblasen, und eines leifen Gemurmels Sall wird vernommen, und bie Engel ergittern, Angst und Beben fasset sie, und sie fprechen: Siehe, es ist ber Tag bes Gerichts, um beim= zusuchen bas ganze Heer bes himmels im Gericht! Denn fie find nicht rein vor Dir im Gericht. Und alle Bewohner ber Welt ziehen bei Dir vorbei, wie die Schafe der Heerbe. Wie die Musterung בָּהֶפֶר כִּסְאֶדְּיוֹתֵשֶׁב עַלַיו בַאָמֶת: אָמֶת כי אתה הוא דיין ומוכית ויודע ועד וכותבוחותםוסופר ומונה. ותוכור כל־ הַנִּשְׁבַחוֹת. וְתִפְתַח את־ספר הוכרונות. וּמֵאַלְיויִקּרֵאּיוְחוֹתַם וַד כַּל־אַדַם בּוֹ. וּבְשׁוֹפֶרנְּדוֹלוּתְקַע. וַקוֹל דָמֶמֶה דַקָּה יַשָּׁמַע. וּמַלָּאָכִים יַהְפֵּזוּן. וְחִיל וּרְעֶרֶה יאחוון. ויאמרו הנה יום הַדִּין. לפקור עַל־צָבָא מֶרוֹם בַּדִּין. בי לא יוכו בעיניה בַּדִין.וְכֶל־בֶּאֵי עוֹכָם יַעַבְרוּן לְפָנֵיךּ כִּבְנִי מְרוֹן: מּיספּ כְבַקּרַת hält ber Hirt mit seiner Heerbe, ber seine Lämmer lässet durchziehen unter seinem Stabe, so lässest Du vorüberziehen und zählest und überzichlägst und musterst die Seelen aller Lebenben und theilest jeglichem Geschöpfe sein Gewisses zu, und verzeichnest den über sie gefällzten Spruch.

עות Jahresbeginne wird es verzeichnet und am Sühnetage wird es besiegelt, wie Biele follen bahinscheiben und wie Biele ins Leben treten, mer leben foll und wer fterben, wer das Lebens= ziel erreiche und wer vor der Zeit hingehe, wer durch Waffer und wer durch Teuer, wer burch Schwert, wer burch wildes Thier, wer durch Hunger und wer durch Durst, wer burch Sturm, wer burch Seuche; wer erwürgt, wer gesteinigt werde; wer in Ruhe lebe, wer unftät irre, רֹעֶה עֶרְרוֹ. מַעְבִיר צאנו תַּחַת שִׁבְטוֹ. כֵּן תַּעֲבִיר וְתִסְפּוֹר וְתִמְנֶה וְתִפְּקֹר נֶפָשׁ בְּל־חָי. וְתַהְתוֹךְ כְּלְ־חָי. וְתַהְתוֹךְ בְּרִיוֹתֶיךְ. וְתִכְתֹּב בָּרִיוֹתֶיךְ. וְתִכְתֹב בָּרִיוֹתֶיךְ. וְתִכְתֹב

בַראש הַשְּׁנָה וִבְתבוּן. וּבְיוֹם צוֹם כפור יַחַתְמוּן. כַמַה יַעַבְרוּןוְכַמְּהיִבְּרֵאוּן מִי וַחְוֶה וֹמִי וַמוּת. מִי בְקצוֹ וֹמִי לֹא בַקצוֹ. מִי בַמַּיִם וּמִי בָאֵש. מִי בַחֲרֵב וּמִי בַחַנָּה. מִי בַרַעַב וּמִי בַצְּמָא.מִי בַרַעִשׁוּמִי בַּמַנֵּכָּה. מִי בַּחַנִיקָה ומי בַּסְּקִילֶה: מִי ינות ומי ינוע. מי wer in friedlicher Stille, wer mit verwirrtem Sinne; wer verarmen foll und wer Reichthums Fülle gewinnen, wer finken soll und wer emsporkommen.

לשובה Uber reuige Befehrung, Gebet und fromme Werke wenden ab das böse Verhängniß.

Denn wie Dein Rame, fo ift Dein Ruhm: schwer zu erzürnen, leicht zu befänftigen! Denn Du willft nicht, daß der Todeswürdige sterbe, sondern daß er zurückfehre und lebe, und bis zu feinem Sterbetage harrest Du sein; bekehrt er fich, sofort nimmist Du ihn auf und an. Wohl ift es mahr, daß Du bist ihr Bildner und fennst ihren Sinn und Trieb; sie find ja Fleisch und Blut! Der Mensch - sein Ursprung ift im Staube, und fein Ende ift für den Staub; fein Leben einsetzend, gewinnt er fein Brot, er, ber gleicht bem zerbrochenen Scherben, bem trodnen Grafe, der welkenden Blume, dem enteilenden Schatten, der entschwindenden Wolfe und dem verwehenden Sauche, dem verfliegenden Staube, und wie ein Traum fleucht er dahin.

יִשְׁבַם וּמִי יִשְבַרְ. מִי יִשְׁבֵו וּמִי יִתְיַפְּר. מִי יַעְנִי וְמִי יַעְשֵׁר. מִי יִשַּׁבֵּל וּמִי יָרוּם:

וֹתְשׁוֹבֶה וֹתְפַּלָה

ממון וּצְרַכְּרוּ

בַּעָבִירִין אֶת־רוֹעַ הַנְּזֵרָה:

בּי כָשִׁמְד בון תְּהַלְּתֶד. קשה לכעום ונוח לרצות. בִּי לֹא תַחְפּוֹץ בְּמוֹת הַמֵּת. בִּי אָם בִּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה. וַעָד יוֹם מוֹתוֹ תְּחַבֶּה דּוֹ. אָם יַשוּב מִיַד תְּקַבְּלוֹ: 🌣 אֱמֶת כִּי אַתָּה הוּא יוֹצְרָם. וְיוֹבֵעַ יָצְרָם. כִּי הַם בָּשֶׂר וַרָם: אָדָם יָסוֹדוֹ מֵעָפָר וְסוֹפוֹ ָּלֶעָפֶר. בְּנַפְשׁוֹ יָבִיא לַחְמוֹ**.** מְשוּר בַּהָנִם הַוּנְשְׁבָּר. בְּחָצִיר יָבִשׁ. וּכְצִיץ נוֹבֵל. בְּצֵל עוֹבֵר. וּכְעַנָן כְּלֶה. וּכָרוּחַ נוֹשַּׁבֶת. וּכְאָבָק פורח. וכחלום יעוף:

felbe ewig, König, Gott, ewiglebend und dauernd.

Rin (Borb.) Reine Grenze giebt's für Deine Jahre und fein Ende ber Dauer Deiner Tage, keine Bahl für die Träger Deiner herrslichen Pracht; nicht zu enthüllen ist das tiese Geheimnis Deines Namens. Dein Nam' ist Dein Schmud, und unsern Namen haft Du genannt nach dem Deinen!

Ramens willen, und laß Deinem Ramen die Heiligen, und laß Deinem Ramen die Heiligen gind ausersehen, — um der Hoheit Deines Namens willen, der versherrlicht wird im Kreise der Andacht heiliger Serasim, die Deinen Ramen weihevoll erheben. Die Bewohner der Weltenhöhen mit denen der Erdentiesen vereint rusen in breisachem Hall, —

ככתוב (Borb) wie geschrieben fteht durch Deinen Propheten: Und einer ruft bem Andern zu und spricht:

קרוש (Gem.) Heilig, heilig, heilig ist der Herr der Heer= schaaren; so weit die Erde, reicht seine Herrlickeit.

וְאַתָּה הוּא מֶלֶךְ אַל חֵי וְקַיָּם :

אֵין לְצְבָּרה לִשְׁנוֹתֶהּ.
וְאֵין לֵץ לִאֹרֶךְ יָמֶיךּ. וְאֵין
לְשַׁעֵר מַרְבָּבוֹת בְּבוֹרֶה.
וְאֵין לְבָּרִשׁ עִלּוּם שְׁמֶדּ.
לְשָׁמֶדּ נָאָה לְדְּ וְאַתָּה נָאָה
לְשִׁמֵנוּ לְרָאתְּ
בִּשְׁמֵדּ:

עשה לְמַען שְׁמֶדּ, וְלַדֵּשׁ אֶת־שָׁמְדּ עַּלֹּ מַקְדִּישׁי שְּטֶדְּ, (בַּעבוּר בְּבוֹד שִׁמְדּ הַנְּעַרְץ וְתַּנְּקְדָשׁ,) כְּמוֹד שִּׁ יִחַ שֵּׁ רְבֵּי־ כְּדָ שׁ, הַמֵּלְדִּישִׁים שְׁמְדְּ בַּקֹּרָשׁ, דְרַי מַעְלָּה עָם דְּרֵי מַמְּה כְוֹרְאִים וּמְשַׁלְשִׁים בְּשָׁלּוּשׁ כְּרְשֵׁה בַּקֹרַשׁ.

בּבְּתוּב עַל־יֵד נֶבְיאָד וְכְרָא וָה אֶל־יֵה נֶבִיאָד וְכְרָא וָה אֶל־יֵה וַאֲבֵר.

קרוש קרוש קרוש ברוש ברוש ברוש ברוש ברושין אבאות ברושין אברוה ברושין ברודו ברוב ברובו ברוב

כבודו Seiner Herrlichkeit voll ist die Welt, seine Diener fragen Einer ben Andern: Wo ist der Ort seine Herr= lichkeit? — Die ihnen gegen= über Geschaarten antworten: "Gelobt sei —"

כְבוֹדוֹ מֶלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתִיו שׁוֹאֵלִים זָה לוה איה מקום כִבוֹדוֹ לְעָמֶתֶם בַּרוּךְ Schließen ber Bunbeslabe.

Rach bem Alphabeth verfafet, ber Schlufs-Afrofticon nennt ben Berfaffer : Elasar.

וְהַיּוֹת, אֲשֶׁר הַנָּה מְרַבְּעוֹת בִּפַא. בְּמָאתִים וַחֲמִשִּים וָשֵׁשׁ מַבִּנִיפוֹת בָּפָא. גוֹעַשׁוֹת בּוֹ בְּסוֹרְכָם פָּנִים בְּפָנִים לַבָּפָא. דְּמוּת רָקִיע בְּראשֶׁם נְמוּי לַבָּפָא. הוּא בְּעין הַבֶּּרָח בו שָבִיב בָּפָא. וּמִפֵּעַל לָרָקִיע בְּמַרְאֵה דְּמוּת בִּפָא. זְעוֹת בְּלִי לֵאוֹת מֵחִיל כִּמָא. מַסוֹיל בָּרָצוֹא וְשׁוֹב מַרְעִישׁוּת (ניא מַרְעִישׁוֹת) בָּפַא. מָסוֹת בַּבַּזָק וְלֹא מְזִיזוֹת הור בּפֵא. יוֹדְעוֹת בִּי כָל־מֶקוֹם לֹא יָכִיל מְקוֹם בּפֵּא: פּף־רָגֶל חֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמֵשׁ עֶשְׂרָה יְשְׁרָה לַבְּפַא. 🥞 🥸 🦝 בּף־רָגֶל הַמָשׁ לְצֵת הַרָשִׁינָה לְפָאַר קוֹפְצוֹת מָהַחַת לַבְּפֵא. מִתְעַלְפוֹת מְפַחַד רָם ישֵב עַל־בָּפָא. נָראוֹת נושְאוֹת וְהַן נְשוֹאוֹת עם בָפַא. סִבוּלוֹת מָתַּחַת וְלֹעַת עוֹלֶם לַבְּפַא. עַתִירַת זוֹ בְתַעַל הַרַפֶּינָה בְּנַף בִפָּא. פְּשָׁעִים אִם עַצְמוּ מַשִּיקוֹת בּפַאָּ. צוֹרַר בִּי יַשְׂמִין יָבַּרְשֵׁוֹ עַנַן בִּפַא. קוֹל שׁוֹפָּר לְעַת יַעַל מְאַחֵז פְּנֵי כִפָּא. רַחֲמִים יָלִיץ בְּעַד רְשׁוּמִים בַּכָּפָא. שׁופֵם אָם יִרְצָה שֶׁבֶת בְּאוּלָם הַבָּפֵא. הַּבְנִית הָם יִפָּן בַּקוּבֶה בַבָּפָא. אַרָבַע חַיות נושְאות וּמְנָשָאות עם בִפַא: לָבְלָתִי לְנַבֵּר לְפֵעֵנוֹ בִּפֵא. עוֹד יִפְצָה־בֶּה וְיִפְנִיעַ 🕬 📆 לֹבְלָתִי לְנַבֵּר לְפֵעֵנוֹ בִּפֵא. בָּפָא. וֹכוֹר לִיוֹשָׁבֵי נָטָעִים אֲשֶׁר עִפְּךּ בַּנְפֵא:

יַּהָה בָּרֹם מָצוּקִים אַשֶׁר עַלֵּיהֵם שַׂמָתָּ הַדֹם וְכְפָּא. בַּרֹם וְכְפָּא. וָאַז יִתְרַעַם הַגַּלְגַּל וִיתְרַעַשׁ הַכְּפֵא. וְאוֹפָן לְאוֹפָן וְחַיָּה קָתַיָּה וּנְרוּב לָּכְרוּב לְּעָמֵת כִּפֵּא: פּבוּדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשִׁרְתִיוֹ שׁוֹאֲלִים זָה לָזָה אַיֵּה מְקוֹם 🕬 🕬 🕬 פּבוּדוֹ

בְּבוֹדוֹ לְעָמָּתָם בָּרוּךְ יאמֵרוּ:

ברוך (Gem) Gelobt fei bie ברוך כבוד Berrlichkeit des Ewigen! - ein jeglicher von feiner Stätte aus.

unqua lus feiner ge= weihten Stätte wende Er sich in Erbarmen und begnadige bas Bolk berer, die als einig bekennen seinen Namen Abends und Morgens an jeglichem Tage beständig; zweimal in liebender Singebung zufen fie: "Bore, Jisrael! -- "

וְיַ מִּמְקוֹמוֹ : מִמְקומו הוּא וַפֵּן בַרַהַמִים וְיָחון עַם הַמְיַחַדִים שִמוּ עָרַב וָבֹכֶר בְּבָל־יוֹם תַּמִיד פַעַמָים בְאַהַבָּה שמע אומרים:

Rad verfehrter Aiphabeth Drbnung (ה"ש"ה), ber Schlufe Afrofticon nennt ber Bei faffer : Elasar.

ועמך (Gem.) Sieh ba Dein Bolf, beftrebt voll Reu' fich gu vereinen,

Las Berg, bas Gunde theilt, buffertig Dir zu einen!

Sie läutern Sinn und Thun, nah'n Dir mit Bergen, reinen.

Erhoben fei bas Berg, gebeugt bas ftolge Meinen,

Wie Schofars Bild und Form bie beiden weiß zu einen.

Im Rreis ber Tag' erfor ber herr burchs Loos ben einen, Dag fie bor feinem Aug', an=

betend ihn, ericheinen;

Sie stützet das Berdienst des Uhns, des edlen Ginen,

וַעַפָּדָ, תְּלוּאִים בַּתְשׁוּבָה לְהַתְיַחַר. שְׁנֵי לְבַבוֹת לְּדְּ בָּאַחַר לָאָחָר. רַחֵץ בָּנָקיוֹן כַּפַּיִם נְשוֹא לֵב אֶחָר. קוֹל שופֶר כָפוּף כָפוֹף לֵב אֵחָד. ציון שופר פשום פשום לַב אַחַדּ. פוּר וַמִּים וַצֵּרוּ בֶּם לֶבוּר אָחֶד₁ עוברים בּו רְהַקָבִיל פָּגֵי יוֹצֵר אֵחַד.ּ סמוכים בּצִרַקת אַב

Und beg, ber warb geweiht zum Opfer, frommen, reinen,

Und beg, der hing an Gott mit redlich treuem Meinen.

הְיָה אֶחָר. נִשְׁענִים בִּסְבַךְּ יָחִיר וּמְיֻחָר. מֻבְמְחִים בְּתֹם וּבִישֶׁר אָב אֶחָר:

לְהִזָּכֵר לְמוֹ עַנְיֵת קוֹל אֶחָד. בְּשִׁבְתוֹ בַּבְּפֵּא שְׁפּוֹמּ
נְּוֹי אֶחָד. יַעֲמִיד מֵלִיץ ישֶׁר מִנִּי־אָלֶף אֶחְד. פוֹבוֹת לְהַנִּיד בַּשְּׁבִיעִ בְּאָחָד. חְשׁוּב גַּרְ וְאָזְרְח לְמִשְׁפִּט אֶחְד. זַּד וְרֵע מֵהַיוֹם מוּרֶע דִּינָם לְאָחָד. וְאֲשֶׁר מִעְשְׂיוֹ שְׁלְּוֹלִים עַד עְשׁוֹר יְאָחָד. הוּא בְּחָבֵץ לְהַנְּדִּיק עֲשֶׂנֶת יְמֵי תְשׁוּבָה יִחַד. דֶּלֶת פְּתוּחָה לַשְּׁבִים תֵּת צְּרִי לְכָל־ יְמֵי תְשׁוּבָה יִחַד. דְּלֶת פְּתוּחָה לַשְּׁבִים תֵּת צְרִי לְכָל־ אֶחָד וְאֶחָד. נְאֶחָד. נְאֶחָד. בְּשָׁקִים וּמִי בְּנִוּ וְהוּא בְאֶחָד. אֱמֶת חוֹתְמוֹ לְהוֹדִיע כִּי רִישׁיע לַּהָשִׁר. לְמִר הְמוֹם וּכְכַל יַד־עִם־אֶחָד:

עור יִוְבֶּר־לְמוֹ מִפַּת שְׁכֶם אֶחְד. וֹאת הַפַּתְמֶדֶת יִינְבֶּר־לָמוֹ מִפַּת שָׁבֶם אֶחְד. וֹאת הַפַּתְמֶדֶת שָׁבִע בָּה אֶחְד. רוֹנֵשֶׁת נֵשֶׁף וַשַּׁחַר לְיַחֵד לְאֶחְד:

שַּׁמַלְּמוּ הוּא יָבֶּן בְּרַחֲמִים. וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוּ עֶרֶב נַבֶּקר בְּכָּר־יוֹם הָמִיד פַּגְעַמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

ver (Gem) Höre, Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen!

Sater, Er unfer König, Er unfer Retter, und Er wird uns vernehmen laffen in seiner Gnade den Ruf zum שְׁמֵע יִשְׂרָאֵל יֵי אֲלְהֵינוּ יִיְ אֱלְהֵינוּ יִיְ אֶלְהֵינוּ אֶקְר גָּ אֶחָר הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּאאָבִינוּהוּאמַלְכֵנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא יַשָּׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמֵיוּ שנית לְעֵינֵי כָּל־חַי אוֹמָנית לְעֵינֵי כָּל־חַי מוּפּה Rebenben: Sch שׁנִית לְעֵינֵי כָּל־חַי לְהִיתֹּלְ בֶּםלֵאלֹהִים:

Rach vor- u. rudftelliger Wechfelfolge des Alfabeth (wa'nn).

וְאַתָּה, אֱזוֹן קוֹל מְפָאֲרִיךּ בְּכָל־אַבָרִיהֶם. תֹכֵן מִצְוֹת מַעֲשִׂיהֶם בְּפֶּץתַיִם וְאַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֵה אַבַרִיהַם: בְּזָה חֹדֵשׁ חִלְעֵ שִׁלשִׁים. בְּמוֹ שָׁלשִׁים בְּבַף רַנְלֵיהָם: שֵׁי מוּסְבֵּי יוֹם עַשָּׁרָה. כְּמוֹ עַשְּׂרָה (יְבַקְרְסְרֵיהֶם: נְשִׁים פְּנֵי תַבָה שַׁחַרִית שָׁתִים. כְּמוֹ שְׁתִים בְּשׁוֹמִיהֶם: רְשׁוּמִים קרות בו חֲמִשֶּׁה. כְּמוֹ חֲמִשֶּׁה עַל בִּרְבֵיהֶם: דְּרוּשִׁים תַּקוֹעַ בַּבֶּסֶה בָּאָחָד. כְּמוֹ אָחָד בְּיַרְכוֹתַיְהֶם: כַּרָן יִמְשְׁכוּ לְשַׁבֵּשׁ שָׁלֹשָׁה. בְּמוֹ שָׁלֹשָׁה (בְּקְמְלֵיהָם: הַן מּוּסְפֵּי־ בּלְעוֹתֵיהָם: עָשְׁרֵה, בְּמוֹ עִשְׁתֵּי עָשְׂרֵה צַּלְעוֹתֵיהָם: אָקוֹן לַבְשָׁם בָּרָכוֹת תַּשָׁע. כְּמוֹ תִשְׁעָה שֶׁבִּוְרֹעוֹתוְהָם: וּבֵלְכִיוֹת וָוְכָרונוֹת וְשׁוֹבֶּרוֹת שְׁלשִים. כָּמוֹ שְׁלשִים בַּפְפַת יִדִיהַם. פָּלוּל תִּמִידִים שִׁמֹנֵה עֲשִׁרָה. בִּמוֹ שִׁמֹנָה עשְׂרָה חָלְיוֹת שֶׁבְשִׁרְרוֹתִיהֵם: זְבְחֵי תִּמִירִים תִּקִיעוֹת תַשַע. בְּמוֹ תִשְׁעָה שֵׁבָּרָאשִׁיהֶם: עַתִירוֹת שָׁתַּיִם שְׁחוֹחַ בָּם שְׁמֹנֶה. בְּמוֹ שְׁמֹנֶה שֶׁבְצוְאַרִיהֶם: חַק דָּתָם קַבָּרִים הַמִשָּׁה. בְּמוֹ הַמִשָּׁה שָׁבִּנִּקְבֵיהָם: מּיּיּסּה שָׁב הַּלִיכוֹת עוֹלֶם שִׁשָׁה. בְּמוֹ שִׁשָּׁה (*בְּלִבְבֵיהֶם: מָחוֹת וָכֶּםֶץ וְשָּׂבְוִי וְסַרָעף וּבֶטֵן וָקָרֵב וְעֵשְׁתֹנוֹתֵיהֶם. נֻפָּשׁ רוּחַ נְשָׁמָה יִחִיבָה חַיֶּה. עור וּבָשָּׁר וְנִיד וְעַצְמוֹתִיהָם:

erhellt. *) hertommlich בבביהם.

מַצְשִׂיהֶם: בָּתְלְעַ שׁוֹפֶּר בְּקוֹר ׁ יַחְפְּרוּ שׁוֹמְנֵיהֶם. לְהַצְדִּילָם בִּיוֹם דִּין שְׁמוֹעַ שֵׁנִית מֵאֱלֹהִיהֶם:

אָרָבוּ הוּא מֶלְבֵּינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מֶלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וָהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בָּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינִי כָּל־חַי לְהִיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים.

אני (Gem.) Ich bin ber Ewige, euer Gott!

von uns verherrlicht, Ewiger, unfer Herr! wie herrlich ist Dein Name auf der ganzen Erde; Und es wird der Ewige König sein über die ganze Erde; an demselbigen Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig.

אָני יְי אֱלֹהֵיכֶם: אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיְ אֲבִּרנִינוּ מְדִּירֵנוּ יְיִ שִׁמְדְּ בְּכֶלֹ־הָאָרֶץ: וְהָיָה יִי לְמֶלֶךְ עַלֹּ בְּלֹ־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיָה יְיָ אֶחָר וְשִׁמוֹ אָחַר:

Nach verkehrter u. gerader Alphabethfolge bis Kaph u. Jotha (Aur).

תהלות (Gem.) Deines Ruhmes Pracht und Glanz füllet aus die ganze Erde.

Schallt vom himmel Dein Gericht, bangend schweiget still die Erbe.

Sturm verkündet bas Gericht, in ben Tiefen rauscht's ber Erbe.

Es erdröhnt Bosaunenhall: mächtig ruset Er ber Erbe.

Und der Frommen Jubelfang hallt vom fernen Saum der Erde. Angst und Grauen, Schreckensschau'r, wie verwirren sie die Erde,

Wenn Du jum Gericht Dich bebft, gurnend ob ber weiten Erbe!

ינתשאב) התהאבן הקה בלידף. אָמִצְּדְּ מְלֹא כָל־הָאָרֶץ: שִׁמְצִּדְּ מְלֹא כָל־הָאָרֶץ: שִׁמְצַדְּ זִין מִשְׁמֵים. בְּבֵן יִיְאָה זְשְׁקְפָּה הָאָרֶץ: רַעִשׁ יוֹם מְשְׁפָּם. נְצַשׁוּ (נִיא נִּצְשׁ) תְּהוֹמוֹת הָאָרֶץ: קוֹל שׁוֹפָּר בְּבִי לַצִּדִּילְבְּיֶלֶנְיִץ: קוֹל שׁוֹפָּר בְּבִר הַאָּרֶץ: פַּחַר הְשָׁמִיעָה בְּבָּר הָאָרֶץ: פַּחַר הְשָׁמִיעָה בַּחַת הְקוֹם לַמִּשְׁכְּט. זְעוֹם צַת תְּקוֹם לַמִּשְׁכְּט. זְעוֹם

Bahnet, ebnet ihm ben Weg! ruft's geangstet bon ber Erbe.

Du im Glang ber Majestät, milbes Wort rufft Du der Erbe:

Warum bangest bu, o Land? bröhnt es aus bem Schoß ber Erbe.

מודע duf daß Allen werde fund, daß nur Er ift Berr ber Erde!

Bie im Simmel, preift bie Schaar feiner Treu'n ihn auf ber Erde.

בַל־אַפַסִי־אַרַץ: פֿל־אַפּסִי־אַרַץ (ניא סורה מַנֵּי־) דֶרֶךְ יְנוֹבְבוּ בַּרָדִים מַהֶּרְדַּרת הָאָרֵץ: נַאוֹר וָאַדִּיר. מַעַם תַּשִׁיב לָאָרֶץ: מַה־תִּירָאִי אֲדְמְה. יַרִיעוּ תַּחָתִּיוֹת אַרֵץ:

להתודעולהגלות. Borb. a. Gem. בי הוא מַרַדְּ עַל־כַּרֹ-הַאָרֵץ: כִּמוּ פַאֵרוּהוּ מֵאַז בַשַּׁחַק. יוּרָשׁוּ בְחוּנֵיוּ

אַדיר אַדירנוּ יָיַ אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְדְּ בְּכָל־הָאָרֶץ: וְהָיָה ®orb. יַ לַמַלַךְ עַלֹּבָּלֹ־הַאָּבֵץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהָיָה יַי אָחָד וּשְׁמוֹ אַחָּד:

ובדברי (Borb.) Und in Deinen heiligen Worten fteht schrieben also:

ימלך (Gem) Der Ewige wird herrschen in alle Zeit, bein Gott, Zijon, in alle Geschlechter Hallelujah!

לדר (Borb.) In alle Geschlechter wollen mir berfünden Deine Große und in alle Dauer ber Beiten Deine Beihe aussprechen, und Dein Preis, unfer Gott, foll aus unserem Munde nie entweichen in alle Zeit und Ewigfeit; benn ein großer und heiliger Gott und herr bift Du.

Dwalte mild an Deinen Geschöpfen und freue Dich an Deinen Geschöpfen, und iprechen

Vorb. בתוב לאמר: אלהוד ציון קדר ודר הללויה:

לדר ודר בביד בדלה Borb. וּלְגַצָח נָצָחִים קַרָשֶׁתָך בַּקְדִּישׁ וְשָׁבְחַךְ אֱלֹהָינוּ מִפִּינוּ לֹא יֵמוּשׁ לִעוֹלַם וַעֵד כִּי אֵל מֵלַדְּ נַּדוֹל וקדוש אתה:

וַתְשַׁמַח בַּמַעשִידּ ויאמרוּ

mogen Deine Schüblinge, wenn Du rechtfertigest Deine Lieben : Gei geheiliget, o Berr, an Deinen Geschöpfen! - Denn bie Dich heiligen, haft Du mit Deiner Beihe geheiliget. Herrlich ftehet bem Beiligen an ber Preis ber ihm Beheiligten. Und fo werde benn Deinem Ramen Die Beibe, Emiger, unfer Gott! an Sigrael, Deinem Bolfe, und an Reruschalajim, Deiner Stadt, und an Rijon, ber Stätte Deiner Berrlichkeit, und an bem Berricherhause Davids, Deines Gefalbten, und an Deiner Bohnftatt und an Deinem Tempel. -So mög' Er uns auch fürber gedenken die Liebe bes felfenfeften Ahns (Abraham), und um bes jum Opfer Gebundenen (Rizchaf) willen unfere Unfläger gum Schweigen bringen, und um bas Berdienft bes Untabligen (Saafob) jum Beil ausgehen laffen unfern Urtheilspruch! Denn heilig ift ber heutige Tag unferem Berrn. Wenn fein fürsprechenber Anwalt für uns fteht dem gegenüber, der uns ber Cunbe zeiht, fprich Du für Jaafob bas Wort bes Rechtes und des Urtheils Spruch, und fprich Du uns rein im Gerichte, Ronig bes Rechtes.

לד חופיד. בּצַרַקד תַּקָרַשׁ אַרוֹן עַל מעשיד: בי מַקְדִּישִידִּ (ניא בְעַרִבְּה) שָׁתָ. נָאָה לַקְּרוֹשׁ פַּאַר ַעפֶּדָּ. וְעַל וָרוּשְׂרַיִם עירֶדְּ ציון משבן כבוד אַהַבַת אֵיתַן אַדנֵינוּ. וּבַבַּן לצבר היננו. בי בּאֵין מֶלִיץ ישֵׁר מוּל מגיד ומשפטי במתפת נימנג נימתפת:

Nach doppeltem Alphabethe verfaßt.

Deffnen der Bunbeslabe.

חצוחז Der handhabt bie Baltung bes Rechtes!

הָאוֹחֵז בְּיָר מִרַת מִשְׁפָּמ: Und alles glaubt an ihn, ben Gott ber Treue.

Der Tiefverborgenes durch= forscht und prüft!

Und alles glaubt an ihn, ber in die Herzen bringt.

Der erlöft vom Tode und rettet aus Berberben!

Und Alles glaubt an ihn, ben gewaltigen Erlöser

Der allein ift Richter für alle Weltbewohner!

Und Alles glaubt an ihn, ben wahren Richter.

Der sich verkündet hat als ben, der ewig bleibt und dauert!

Und alles glaubt an ihn, ber war und ist und ewig wird Er sein.

Der Unwandelbare ist sein Name, das ist sein Ruhm!

Und alles glaubt an ihn, außer bem Keiner ist.

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא אֵל אֱמוּנָה:

הַבּוֹחֵן וּבוֹדֵק נִּנְיֵי נָסתרוֹת:

ַנְבֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא בּוֹחֵן בְּלֵיוֹת:

הַגּוֹאֵל מִפְּוֶת ופורה מִשָּׁחַת:

וְכֹר מַאֲמִינִים שֶׁהוּא גּוֹאֵל חָזָק:

הַדְּלְ יְחִידִי לְּבָאֵי עולם:

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא דַּיַּן אֵמֶת:

הָרָגוּי בְּאֶהְיֶה אַשר אַהָיָה:

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא הָיָה והוֹה וִיִהִיה:

הַנַּדֵּאי שְׁמוֹ בֵּן תַּהָקַתוֹ:

וְלֵל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא וְאֵין וְלֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא וְאֵין Der ben fein Gebenkenben ihr fromm Berbienft gebenkt!

Und Alles glaubt an ihn, ber bes Bundes gedenkt.

Der jeglichem Leben sein Lebensloos zutheilt!

Und Alles glaubt an ihn, ber ewig lebt und dauert.

Der Gütige, ber gütig fich erweist ben Bösen und ben Guten!

Und Alles glaubt an ihn, ber gütig gegen Alle ist.

Der kennt ben Sinn aller Geschöpfe!

Und Alles glaubt an ihn, ber im Mutterschoße sie gebilbet.

Der Alles vermag und Alles umfaßt!

Und Alles glaubt an ihn, ben Allvermögenben.

Der im Berborgenen thront, in der Allmacht Um= hüllung!

הזוכר למוכיריו שובות וכרונות: ולכל מאמינים שהוא זוכר הברית: החותד חיים וכר פאַמינים שהוא המוב וממיב לַרַעִים וַלַּמּוֹבִים: וכל מאַמִינִים שהוא מוב לבל: היודע יצר וכל מאמינים שהוא הכל יכול וכוללם וכל מאמינים שהוא כל

Und Alles glaubt an ihn, ben Alleinigen.

Der Königen die Herrschaft giebt, und ihm allein eignet die Herrschaft!

Und Alles glaubt an ihn, ben Weltenbeherrscher.

Der in seine Hulb waltet in jeglicher Zeit!

Und Alles glaubt an ihn, der die Huld bewahrt.

Der schonend trägt und ben Blick abwendet von den trotzigen Sündern!

Und Alles glaubt an ihn, ber ewig verzeiht.

Der Höchste, deß Ange den ihn Fürchtenden ist zu= gewandt!

Und Alles glaubt an ihn, ber erhört bas leise Flehen.

Der öffnet die Pforten ben reuig Anklopfenden!

Und Alles glaubt an ihn, beß Hand ist aufgethan.

וְלל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא לְבַדּוֹ הוּא:

הַמַּמְלִיךְ מְלָכִים וְלוֹ הַמְּלוּכָה:

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא מֵלֶדְ עוֹלַם:

הַנּוֹהֵג בְּחַסְדּוֹ כּלֹ־דּוֹר:

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא נוֹצֵר חַסֵר:

הַפּוֹבֵל וּמַעְלִּים עין מִפּוֹרָרִים:

וְלֹר מַאֲמִינִים שֶׁהוּא סולח סַלָה:

ָדֶעֶלְיוֹן וְעֵינוּ אֶל־ יַרֵאֵיו:

וְכֹר מַאֲמִינִים שֶהוּא עונה לַחַשׁ:

רה פותה שער לרופקי בתשובה: וכל פאפינים שהוא

בתוקה ידו:

Der harrend ausschaut nach bem Frevler, und will, daß er sich rechtfertige!

Und Alles glaubt an ihn, ber gerecht ist und gerabe.

Deß Zorn kurz, lange währt seine Nachsicht!

Und Alles glaubt an ihn, ber zu erzürnen so schwer.

Der Erbarmer, deß Er= barmen seinem Zorne vor= ausgeht!

Und Alles glaubt an ihn, ber so mild ist, leicht bes gütigt.

Der gegen Alle gleich, Groß und Klein gleichstellet!

Und Alles glaubt an ihn, ber ein gerechter Richter.

Der Tabellose, der mit den Treuen in Treue ver= fährt!

Und Alles glaubt an ihn, deß Wirken makellos.

Nu allein und herrsche über Alles in Deiner Einheit, wie geschrieben ist durch Deinen Propheten: Und der Ewige

וחפץ בהצדקו: וַכֹר מַאָמִינִים שׁהוּא צַּדִּיק וְיַשֶּׁר: הקצר בוצם וּמַאַריך אָף: וכר מאַמינים שהוא בַשָׁה לְבַעוֹם: הַרַחוּם וּמַקְרִים בחמים לרגו: וַכֹר מַאַמִינִים שׁהוּא הַשָּׁוֶה וּמַשְׁוֶה כְּמוֹ מאמינים שהוא שופם צדק: התם ומתמם עם־ תמימים: וכר מאמינים Edließen ber : 1500 Din קיוח הְשְנַב לְבַדֶּך וְתִמְלֹדְ

wird König sein über die gonze Erde; an selbigem Tage wird der Ewige einzig sein und sein Name einzig. ְּהָיָה וְיָ לְמֶלֶךְ עַל-בְּל־ הָאָרֶץ בִּּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יִיְ אָחָר וּשְׁמוֹ אֶהָר:

וּבְבֵן הֵן פַּחְדָּהְ יָיָ אֱלֹהֵינוּ עַלֹ כָּל־מַעֲשֶׂיהְ. וְאֵימְתְּהְ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיהְ. וְאֵימְתְּהְ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיה. וְיִשְׁחַחוּ לְפָנִיהְ כָּל־הַמְּעֲשִׁים. וְיִשְׁחַחוּ לְפָנִיהְ כָּלִם הַּגְּדָה אַחַת. לְעֵשׁוֹת רְצוֹנְךְ בְּלֵבָב שָׁלֵם הָבִּרוֹי עָשְׁרָשְׁוֹ לְפָנִיךְ. עוֹ בִּיִּדְהְ וּנְבוּרְה כְּמוֹ שֶׁיִדְעְנוּ יִיָּ אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשְּׁלְטִן לְפָנִיךְ. עוֹ בִּיִּדְהְ וּנְבוּרְה בִּימִינֶהְ וִשְׁמִהְ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶׁבָּרָאתָ:

וּבְבֵּן הֵּן בָּבוֹד יָיִ לְעַפֶּךְ. הְהַלָּה לִירֵצֶּיךְ. וְתְקְנָה לְדוֹרְשֶׁיךְ. וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים כָךְ. שִׁמְחָה לְצִּרְצָךְ. וְשְׁשׁוֹן לְעִיכְךְ. וּצְמִיחַת כֶּרֶן לְדָוִד עַבְדָּךְ. וַעֵרִיבֵת גַר לְבָן־ישִׁי מְשִׁיחָךְ. בִּמְהַרְח בִּיִמִינוּ:

וּבְבֵן צַדִּיִקִים יִרְאוּ וְיִשְּׁמְחוּ וִישָׁרִים יַעֵלוֹזוּ. וַחֲסִידִים בְּרְבָּח יָגִילוּ וְעוֹלֶתָה תִּקְפֶּץ־פִּיהָ. וְכָל־הָרִשְׁעָה כְּלָּה בְּעְשָׁן תִּקְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן־הָאֶרִץ:

In Frankfurt a. M. und vielen andern Gemeinden wird rink'n nicht gefagt.

ויאתיו (^{Borb.)} Und alle nahen Dir zu dienen, und preisen Deinen herrlichen Namen.

Und verfünden in Eilanden Dein Beil; Bölfer suchen Dich auf, bie nie Dich gekannt

Und alle Enden der Erde preisen Dich und sprechen: Ewig groß ist ber herr!

Und sie opfern Dir ihre Opfer und verschmähen ihre Gögen und werden zu Schanden sammt ihren Bitdern.

Sie neigen einmüthig die Schulter Dir zu dienen, und fürchten Dich, so weit die Sonne reicht, Dein Untlitz suchend.

Und fie erfennen bie Macht

יְּבְּרֶבְּהָ בֹל רְּעְבְּדֶּךְּ וִיבְּרְכוּ שֵׁם בְּבוֹדֶךְּ, וְיִנִּידוּ בָּאִיים אִדְכֶךְּ, וְיִדְּרְשׁוּדְ עַמִּים לֹא יְדְעוּדְּ, וִיהַלְלוּדְ בָּמִיב לֹא יְדְעוּדְ, וִיהַלְלוּדְ בְּמִיד יִגְּדֵּל יִיָ: (וְיִזְבְּחוּ הְמִיד יִגְדֵּל יִיָ: (וְיִזְבְּחוּ בְּמִידְבִּיהֶם, וְיִחְפְּרוּ עִם בְּמִיבֶּדְ, וְיִירְאוּדְ עִם־שֶׁמֶשׁ בְּבֶּדֶךְ, וְיִירְאוּדְ עִם־שֶׁמֶשׁ בְּמָבְרָן יִירָאוּדְ עִם־שֶׁמֶשׁ

^{*)} Aus der Beit ber erften Geoniben.

Deiner Herrschaft, und Irrende lernen Ginsicht.

Deine Stärke verkünden fie, und erheben Dich, ber über alles erhaben als Haupt.

In glühender Inbrunft fleh'n fie gu Dir, und fronen Dich mit bem

Prachtdiademe.

Und Berge brechen im Jubel aus, und Eilande jauchzen, wenn Du regierst.

Sie nehmen auf sich das Joch Deiner Herrschaft und erheben Dich in Bolfesschaaren

Es hören's die Fernen und fommen herbei, und reichen Dir die Herrscherkrone. מַלְכוּתֶדְּ, וְיִלְמְדוּ תֹעִים בִּינָה: וִימֵלְלוּ אֶת־נְּבוּרְתֶדְּ, וִינַשְּׁאוּדְ מִתְנֵשֵׁא לְכֹלּ וּ לְרֹאשׁ: וִימַלְדוּ כְחִילָד בְּנִידְּ, וִיעַפְירוּ בְחִילָד תִּפְאָרְה: וְיִפְיְחוּ דְרִים רִנְּה. וְיִצְהֲרֹוֹ אִיִּים בְּמְלְּכֶדְ וִיבְבְּלוּעלמֵלְכוּתְדְעַלֵּיהֶם. וְיִבְּמְלוּעל מֵלְכוּתְדְעַלֵּיהָם. וְיִמְמוּ לְדְּ בֶּתֶר מְלוּכָה:

וְתִמְלוֹדְּן אַתָּה יָיָ לְבַדֶּךְ עַל כָּלֹ־מֵעֲשֶׂיךְּ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁבַּן בְּבוֹדֶךְ וּבִירוּשָׁלִים עִיר קִדְשֶׁךְ. כַּבָּתוּב בְּדְבְרֵי קְדְשֶׁךְּ. יִמְלֹךְ יְיָו לְעוֹלֶם אֱלֹהֵיִדְ צִיּוֹן לָדֹר וָדֹר הַלְלוּיָה:

קדוש אַחָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךְּ וְאֵין אֱלוֹהַ מִבְּלְעָדִיךְּ בַּבָּתוּב וַיִּגְבָּה יָי צְּבָאוֹת בַּמִּשְׁבָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַחָּה יְיָ הַמֶּלֹךְ הַקָּדוֹשׁ:

מֹלְכֵּנוּ לַאֲבוֹדָתָף. וְשִׁמְּךְ הַנְּדוֹל וְדַקְּדוֹשׁ אֶלֵינוּ לְּרָאת: וְרוֹמַמְחָתָּנוּ מִבֶּלִידִּהְלְּשׁוֹנוֹת. וְלִדְּשְׁאָנוּ בְּמִצְוֹתֶּיךּ. וְלָצִיתְ בְּנוּ. אַחָּבִּי בְחַרְאָנוּ מָבֶּלִי־הַלְּשׁוֹנוֹת. וְלִדְּשְׁאָנוּ בְּמִצְוֹתֶּיךּ. וְלָצִיתְ בְּנוּ.

נַתְּמֶּן־לְנוּ יְיָ אֱלֹבִינוּ בְּאַבֵּבְרָה אֶת־יוֹם הַוּבְּרוֹן הַנֶּה. יום תְּרוּעָה מִּקְרָא כֹּןְרֵשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי דָּטָאֵינוּ גָּלִינוּ כֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַּקְנוּ כֵעַל אַדְטָתֵנוּ וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשוֹת חובוֹתִינוּ בְּבֵית בְּחִירְתֶּךְ בַּבִּית חַגָּרוֹל וְהַבָּּרוֹשׁ שָׁנִּלְרָא שִׁמְךְּ עַלְּיו מִפְּנֵי הַיִּר

שָׁנִשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָשֶׁך: יְהִי רָצוֹן מִלְפָנִיךּ יְיְ אֱלֹהֵינָוּ ואלהי אַבותינו מֶלֶךְ רַחֲמֶן שֶׁתָשׁוֹב וּתְרַחֵם עַלֵּינוּ וְעַל־ מְקַדֵּשָׁךְ בָּרָחָמֵיךְ הַרַבִּים וְתָבָנהוּ מְהַרָה וּתְנַדֵּלֹ בַבוֹרוֹ: אַבִינוּ מַלְבֵנוּ גַּרָה בִּבוֹר מַלְכוּתְדּ עַלֵּינוּ מְהַרָה וְהוֹפֵע וְהַנָּשֵׂא עַלֵּינוּ לְעִינֵי כַּלֹ־חַי וְקָרֵב פּוּוּרִינוּ מְבֵּין הַנּוּיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵס מִיַּרְכְּתֵי־אָרֵץ: וַהַבִּיאֵנוּ לְצִיוֹן עִיְרְדְּ בּרנָה וִלִירוּשַׁלֵים בֵּית מִקְדָשִׁךְ בְּשִׁמְחַת עוֹלְם. וְשָׁם נַעשה לָפַנִיך אַת־כַּרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תִּמִידִים בְּסָרַבַם וֹמוּסָפִים בָּהַלְּכֶתֶם. וָאֵת־מוּסִפֵּי יוֹם הַוְּבַּרוֹן הַזֶּה נַצְשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךּ בְּאַהַבָה כְּמִצְיַת רְצוֹנֶךּ כְּמוֹ שֶׁבָּתַבְתְּ עַלֵינוּ בָּתוֹרָתֶךּ עַלֹּיְדֵי משָה עַבְדְּדְ מִפִּי כְבוֹדֶךְ

וֹבַחרֵשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֵשׁ מִקְרָא־קֹדֵשׁ יְהֹוָה לֶכֶם בֶּל־מְכֶּאֹכֶת עֲבֹרָה לֹא תַּעֲשַוּ יוֹם תְּרֹנְעָה יִהְנֶח לָכֶם: וַעַשִּׁיתֶם עלָה לְבִיחַ נִיחֹהַ לַיִי פַּר בֶּן־בְּקָר אֶחָר איל אחר כבשים בני־שנה שבעה תמימם:

וּמִנְהָתָם וְנִסְבֵיהֶם בִּמְרָבָּר. שְׁלֹשָׁה עֲשְׂרנִים לַבָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׁרֹנִים לָאָיִל. וְעִשְּׁרוֹן לַבֶּבֶשׂ. וְיֵין בְּנִסְבוֹ. "וּשְׁנֵי שִׁעִירִים לְכַפֵּר. וּשִׁנֵי תְמִידִים כְּהַלְכַתֶם. מִלְבֵד עֹלֵת הַחָבשׁ וֹמִנְחָתָהּ. וְעלַרֹת הַתְּמִיר וֹמִנְחָתָהּ וְנִסְבֵּיהָם בָּמשָׁפַּמֵם. לַרֵיחַ נִיחֹחַ אָשָׁה לַיֵי :

בק״ק פפ״דם וכנותיה אומרים: וְשָׂעִיר לְּכַפֵּר מִלְּכַד עֹלַת הַחֹרָשׁ וּמִנְחָתָהּ וְשָׂעִיר לְחַשְׁאת וָנְסְבֵּיהֶם בְּמִשְׁבָּשְׁם וּשְׁנֵי תְמִידִים בְּהַלְכְתָם:

עלינו Uns lient es ob, zu verherrlichen den Herrn des Alls, die Ehre zu geben dem Schöpfer der Welt, daß Er uns nicht hat sein lassen wie die Bolfer der Erde und uns nicht gleichgeftellt den Geschlechtern des Erdbodens, daß Er unser Theil nicht gleich gemacht dem ihren und unfer Loos dem ihrer Schaaren. beugen das Anie und bücken uns und befennen bor bem Könige, dem Weltenfönige, bem Beiligen, gelobt fei Er, daß Er ausgespannt die Simmel und gegründet die Erde, und feiner Berrlichkeit Sit im Simmel droben und der Ihron feiner Allmacht in den höchsten Höhen.

Deffnen ber Bunbeslabe. עלינו לְשַבַּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לַתֵּת גִּדְקָה לִיוֹצֵר בָראשִית. שָׁרֹא עָשָׂנוּ כִּגוֹיֵי הַאַרַצורת ולא שַּׁמְנוּ בָּמִשְׁפְּחוֹת הָאֵדָמָה. שׁלֹא שָׂם חֶלְבַנוּ בָּהָם וִגֹרַלֵנוּ סוגרין הארון ופותחין מיד. : הַמוֹנָם: וַאַנַחָנוּ פֿרָעִים וּמִשְׁתַחַוִים ומודים לפני מלד מלכי הַפֶּלָכִים הַכָּרוֹשׁ בַּרוּךְ הוּא. שָׁהוּא נוֹמֶה שָׁמֵים וִיוֹמֵר אַרץ וּמושׁב יָכְרוֹ בַּשְּׁמֵיִם מַמַעַל וּשָׁכִינַת עַזּוֹ בָּנָבְהֵי

שמטרים bie Gemeinbe הוא אלהינו betet, fortick ber Borbeter biefe Bibelberfe.

אָהְה הָרְאֵה לָדַעַת בִּי יְיָ הוּא הְאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִיְּבְבּדוֹ:

נְיִבְּעָה הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹּהְ אָל־יְּבְבָּךְ בִּי יְיָ הוּא הְאֱלֹהִים | בַּשְּׁמִיִם בְּשָּׁמִיִם בְּשָּׁמִיִם בְּשָּׁמִיִם וּשְׁמֵי הַשְּׁמֵים הָאָרִץ יְיָ אֱלֹהִיגּוּ יְיָ אֱלֹהִיךּ הַשְּׁמֵים וּשְׁמֵי הַשְּׁמֵים הָאָרץ וְכְלֹּד יְיִ אֱלֹהִיבָ הַוּא אֱלֹהִי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנִי הְאֲדֹנִים הָאֵר לֹא־יִשְּׂא בְּנִים וְלֹא יִקְח שׁחַד:

בְּי שֵׁם יְיִ אָּקְרָא הָבוּ נֹדֶל לַאלֹהֵינוּ: יְהִי שֵׁם יְיִ מְבֹרְדְ מֵעַחָה וֹיִא מִיִּרְרָא בְּשָׁב לָאלֹהֵינוּ: יְהִי שֵׁם יְיִ מְבֹרֶדְ מֵעַחָה וֹיִי אָלְרָא הָבוּ נֹדֶל לַאלֹהֵינוּ: יְהִי שֵׁם יְיִי מְבֹרֶדְ מֵעַחָה וֹיִי עִיבֹרְדְ מֵעַחָה וֹיִי שִׁם יְיִי מְבֹּרֶדְ מֵעַחָה וֹיִי מִבֹּרָדְ מֵעַחָה וֹיִי בִּיִּבְרָה בִּיִּי אָרִר מִיִּי בְּיִבְּרָא הָבוּ נֹדְל לַאלֹהֵינוּ: יְהִי שֶׁם יְיִי מְבֹּרֶדְ מֵעַחָה וֹיִי מִיבְּרָדְ מֵעַחָה וֹיִי מִיבְרָדְ מַעִיהְה וֹיִי אָּיִבְּיִי אָרָר הַנִּבְּרֹי בְּיִבְּל לַאלֹהֵינוּ: יְהִי שֵׁם יְיִי מְבֹּרָדְ מַעַחָה וֹיִים בְּיִבְּיִי אַרְרָּי הִיּלְיִי אִיִּים בְּיִבְּיִי בִּיְבְּרָה הָבּנִים וְלֹא לַיִּבְים בְּלֹבְיִי מִינְיִי אָּבְּי בִּיִי בְּיִבְּיִי מִים בְּשִׁם יִי בְּיִי מְבִּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּבְּרָה בַּבְּרָא בְּשִׁים וְּיִי אָּבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִּשְׁיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִּי בְּיִי בְּיִּי בְּיִּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְּרָי בְּעִים וְלֹא נִיבְּים וְיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּים בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי בּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִייִי בּיִייִי בְּיִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִייִייִייִייִייִי בְּיִייִי בְּיִייִייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִי

Gr ift unser Gott, Keiner sonst; in Wahrheit Er unser König, Niemand außer ihm, wie geschrieben steht in seiner

הוא אֱלֹבִינוּ אֵין שׁירוּנוּ אֵין שׁירוּנוּ אָבֶּס עוֹד: אֱמֶת מַלְבֵנוּ אָבֶּס זוּלָתוֹ בָּבָתוֹב בְּתוֹנְתוֹי

Lehre: Und du follst heut erkennen und es dir zu Gemüthe führen, daß der Ewige der wahre Gott ist im himmel oben und auf der Erde hinieden, Keiner sonst! וְיָרַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתְ אֶלֹּהִים לְּבָבֶּךְ כִּי וְיִ הוּא הְאֶלֹהִים בַּשָּׁמִים מִּמַעל וְעַל־הָאָרֶץ מָתָּחַת אֵין עור:

Der Borbeter recitiert laut אלהינו und betet Folgendes.

אלהינו (Borb.) D Gott und unserer Bater Gott! Gei Du mit bem Munde der Boten Deines Bolfes, des Hauses Fisrael, die vor Dir fteben, bes Gebetes Bort und bes Alebens Ruf von Dir zu erlangen für Dein Volt, bas Saus Jisrael! Lehre Du fie, wie fie reden follen; gieb Du ihnen die Ginficht für das, was fie aussprechen; leg' ihnen in ben Mund, wie fie bitten; mach' ihnen fund, wie fie Dich preisen mogen! Im Lichte Deines Ungefichtes mögen fie wallen! Das Rnie beugen fie Dir. Deinem Bolfe mit ihrem Munde mögen fie Segen bringen, und bon ben Gegnungen Deines Mundes fie Alle gefegnet werden! Dein Bolf führen fie an Dir porbei, und in feiner Mitte giehen fie daher. Deines Bolfes Blid hanget an ihnen, und ihre Augen schauen harrend gu Dir. Gie treten bor die heilige Lade bin in ehrfurchtsvollem Bangen: Born und Grimm zu wenden ift ihr Berlangen, - und Dein Bolf, wie eine Mauer rings halt es fie umfangen! Und Du aus Deinen himmeln

שהינו ואלהי אבותינו פסדה. הוה עם־פיות שלוחי עמד בית ישראל העומדים לָבַקִשׁ הְפִּלָּהְ וְתַחֵנוּנִים מִלְפַנִידְּ עַר־עַמְּדְּ בֵּית יִשְׂרַצִי: הוֹרֵם מַה־שִׁיּאמִרוּ. הבינם מהושודברו: הַוֹשִׁיבֶם מַהוֹשִׁישׁאַלוּי. יַדְעֵם אֵיךְ יָפָאַרוּ: בְּאוֹר פָּגִיד יְהַלֵּכוּוֹן. בָּרֶדּ לְדְּ יִכְרַעוּן: עַמְּךְּ בְּפִיהֵם יָבַרְכוּוֹ, וּמִבְּרְכוֹת פִּיֹךְ בָּכָּם יִתְבָּרֵכוּוֹ: עַמְּדְּ רְפְנֵידְ יַעַבִירוּן. וַהַם בַּתְּוַךְּ יַעַבורוּן: עִינֵי עַפִּדְּ בַּם תַּלוּיוֹרת. וִצִינֵיהֶם ְּלְּדְּ מִיחַלוֹת: גַשִּׁים מוּל אַרוֹן הַקֹּרָשׁ בָּאֵימָה. לִשַּׁבֶּדְ בַּעַם וָחַמֶּרה. וָעַמָּד מַסְבִּיבִים אותם כַּחוֹמָה. וְאַתָּה מִן־ ichau' anadig, lag fie buld erlangen! Gie richten bas Auge gu Deinen beil'gen Soben; aus tiefem Bergen im Strom ergießt fich ihr Fleben. Und Du erhore fie aus Deinen himmelshöhen, - (Bem.) baß fie nicht mit ihrer Runge ftrauchelnd wanten, fein Fallftrid umgarne Bort und Gedanfen, daß fie nicht beschämt werden in ihrem Bertrauen, an ihnen nicht zu Schanden feien die auf fie ichauen, und daß ihr Mund nichts fpreche, was Dir nicht gefalle. Denn nur die bon Dir Begnadeten finden Gunft, und berer Du Dich annimmft, die finden Liebe und Suld, wie wir es ja wissen, Ewiger, unser Gott! wem Du Gunft verleiheft, der ift begünftiget, und weß Du Dich in Erbarmen annimmft. Lieb' ift fein Theil, wie geschrieben ift in Deiner Lehre: Und Ich werde bem Bunft verleihen, ben Sch begünstigen will, und mich erbarmen deffen, dem Sch Erbarmen gebe. Und es heißt: Richt werden durch mich zu Schanden die auf Dich hoffen, Berr, Gott der Schaaren, und nicht beschämt in mir Dich fuchen, Gott Jisraels !

הששמים תשונית אותם לַרַהַמָּה: עַיָן נוֹשְׂאִים לַךּ לַשַּׁמִים. לֵב שופָּבִים נִכְחַדְּ ואַתָּה תִשְּׁמֵע מִן־ השמים: ····· שלא יבשלו בַּלְשוֹנֶם. וַלֹא יַנַּקְשׁוּ בְשׁנוּנָם. וַלֹא יַבוֹשׁוּ בַּמִשָׁעָנָם. וְלֹא־יִכְּלְמוּ־בָּם שאונם. ואל־יאמר פיהם דַבָר שׁלֹא כִרְצוֹנֵדְּ₊ כִּי אֱלֹהֵינוּ הַפָּה חַנוּנִים. וּמָרָחָמֶיךּ הַמֶּּה. מָרָחָמִים : כִּמוֹ שֵׁיַרַענוּ יִי אַרג־אַשַר תַּחן יוּחָווָאָת־אֲשֶׁר הְּרַחֵםיִרָּחָם: בַּבָּתוֹב בִּתוֹרָתֵדְּ. וְחַנּתִי אָת־אַשֶׁר אָחֹן וְרְחַמְתִּי אֶת־ אֲשֶׂר אֲרַחֵם: וָנָאֵמֵרּ אַל־ ן קווד אַדני וַהוָה

Deffnen ber Bunbeslabe.

אוחילה (Borb.) 3th trete hoffend hin zu Gott, flehe zu feinem Untlige, erbitte mir ihm was aussprechen foll die Zunge, der ich vor

^{*)} Aus ber Beit ber erften Geoniben.

versammelten Bolfe seine Macht besingen will, Loblieder ftrömen laffe für feine Bunder= thaten. Der Mensch richtet des Herzens Gedanken, aber von Gott, fommt mas die Zunge ausspricht. Ewiger! öffne meine Lippen, und mein Mund verfünde Dein Lob!

mr Mögen zum Wohlgefallen fein die Worte meines Mundes und meines Bergens Ginnen por Dir, Ewiger, mein hort und Er= löjer! -

(Um Sonntag wird ftatt biefes Studes bas unten befindliche gebetet,)

אהללה (Gem.) Im Jubeljang will meinen Gott ich preifen,

Berfunden feinen Ruhm

Liedesweisen,

Umgurten ihm bas Brachtgewand ber herrschaft.

Soch rühmen will ich feine Bunberfraft, Berherrlichen, bes Bort gebeut

und schafft,

Den Ruhm ihm bringen, bem gegiemt die Berrichaft.

mya Für ewig will ich feiern ihn als Belben;

Ich bin fein Chor, mir fteht

es an zu melben

Die Bundermähr von feiner ew'gen Berrichaft.

הל עם אשירה

Schliegen ber Bunbealabe.

Nach doppeltem Alphabeth.

(*אַהַלְלַה אֵלהַי אַשִּירַה

עזו. אַסַפּרָה כָבוֹדוֹ אַאַפּדַנוּ מְלוּכָרה: אַשַּׂגֵב לפועל אַשׁר שָׁח וּפַעל. אַנוְהוּ בִּי לוֹ יַאַתַה מִלוּכַה: בַּעוֹוּ נַצַח אַשַנַן כִּי צָבָאוֹ אַנִי. וְלִי נָאֶה שִׁיחַ גֹּרֶל הַמְּלוּכָה:

(Um Sonntag)

Nach vierfachem Alphabeth von R. Glafar b. R. Ralir. אָנִסִיכָה מַלָבִּי. לְבָּנִיו בְּהַתְהַלְּבִי. אָמְצוֹ בְּהַמְלִיכִי. וָאְזָר־עֹז וָיַבִּרֹדָּ: אֱלִיל בָּהַשֶּׁלִיכִי. לָפְנֵי בּוֹא יוֹם מַלְבִּי. אִישׁ מַלְאָכי. יִשָׁרַח וָאָז יִמַלֹדְ: בָּבֹאוֹ לַהֲלֹדָ. נְתוֹשׁ חָנֵף מִמְּלֹדְ. בֵּית נַאִים *) Mus ber Beit ber erften Beoniben.

Ich funde laut in macht'gen Bölferdören.

Bor aller Belt laff' ich bie Runde

hören.

Wem giemt bie Macht und wem der Glang ber Berrichaft.

Ihr Bölfer, fommt! o naht.

ihr Nationen!

Seht ihn im Ronigsglange herrlich thronen,

Wie prachtig Er im Diadem der

Serrichaft. Erhebt mit mir ihn, jubeln wir pereint!

Nicht prable ferner noch in Macht

der Feind.

Der Frembe fürder in dem Rrang der Berrichaft!

דרכים Mis fich zu Bahnen theilte

Meeresgrund,

Da schauten staunend sie, ba

ward es fund, Wem eignet als fein ewig Theil

die Berrichaft.

Sein Brachtgespann gog burch bie macht'ge Rluth1);

Gebrochen ward ber Roff', ber

Reif'gen Muth.

Bas frommte da dem Sterblichen die Berrichaft ? -

Die Bölferfürften hörten's bang erschüttert.

Db feinem Bunderwirken tief erzittert,

Und arm und flein baucht fie die eigne Berrichaft

Und laut verfünden fie von feiner Macht

Und rufen: Ihm, ja ihm sei bargebracht

בַּקַרָר אַבשור בּרַב־עָם אַדַבּר. לְמִי שְׂאֵת וְיֵתֵר עֲז וּלְמִי הַמָּלוּכָה: גשׁוּ גּוֹיִם ובאו מַמְלַכוֹת. ראו מַה־ הַמְּלוּכַרה: נַהַדַר בְּמַוַח בַּדְרוֹמְמֶנְהוּ נַחַר. וַאַכ־רִתְתְנָּאוּ הַמְּלוּכָה: דְּרֶכִים בְּצִת נַעשִׁתָה מְצוּלֶה. הִתְבּוֹנִנוּ יַחַר לִמִי נִזְרַקָה מִלוּכַה: דַרַך סוּם בַּיָם כְּנֵגַר ששׁ מַאוֹת רֶכֶב. וּמַה־יּוֹעִיר וַבֶּר עז בְּמָלוּכָה: הַאַזִינוּ רוונים או וַיִּרְבַּוֹוּ. הַבִּישׁוּ חַתַת וּמָאַסוּ מִלוּכֶה: הָגִּידוּ כֹחוֹ לָאָפִים וְדַבֵּרוּ. לָזֵה

בָּלִי מָלֹדְ. יִפַח לְבַל־יִמְלֹדְ: בְּתוֹבִי יַהַלֹדְ. בְּהוֹפִיעוֹ לְמְלֹדְ. בְּמַלְכוּתוֹ אֶמְלֹדָ. וְאָז יִמְלֹדְ: וְגָרֶת מַמְלָכוֹת. בְּמַוְּרוֹ מַמְלֹכוֹת. בּוֹיִם וּמַמְלֶכוֹת. יָהֹם וָהוּא יִמִלֹדְ: וּגִליוֹן הֲלִיכוֹת. וְסַפֶּר חַהְלְכוֹת.

¹⁾ Beim Durchzuge burch bas Schilfmeer.

Der Name und der ew'ge Ruhm ber Serrichaft!

ונלחם Des Haffes Erstling1) fämpst', und war verloren;

Denn seinen Untergang hat Gott

beichworen,

Der Ewiglebende, beim Thron der Herrschaft.

Er ward zum Spott und Hohn

für alle Zeiten,

Der nicht gelernt, wer so vermocht

Um Meere dort und fich umhüllt

mit herrschaft.

It Der dort im Sud sich seinem Berrn erfrecht2). —

Die Erde bebt, mo herrichen will

ber Anecht,

Wenn er sich bruften will im Glanz ber Herrschaft, -

Die Fluchbeladnen3) bannt die

Segensfchaar;

Ihr Flehensruf empor gedrungen war

Bu dem, der schaltet machtvoll in der Herrschaft.

in Cheschbon und Baschan4) wollten Krieg erregen:

יַבֶּתָב שַׁם הַמָּלוּכָה: וְנַלְחַם רַאשִׁית גּוֹיָם וַאַבַדּ₊ כִּי נִשְבַע חֵי בִּכְפַא מְלוּכָה: וַיַּלְעֵג בְּכֵל־דּוֹר. כִּי לֹא כַלמַד. מִי נָלְחַם בַּיַב ועַמַה מְלוּכָה: זַר עַר אַרֹנֵיו עבר ישׁב נגב. בְּוֹאַת תָּרְנֵּז אֵרֵץ בִּשְׂאֵת עבר מלוכה: זרע ברוכים הַחַרִיםוּ אַרוּרִים. כִּי נַתְנוּ קור לאדיר במלוכה: חַשָּבון וּבַשַׁן עוררוּ

בַּל הַיּוֹם לְזַבּוֹת. חוֹכָיו לִמְלֹדְ: דּוֹרֶכֶת נְסִיכוּת. בְּחִבּוּן קוֹל בְּכוּת. דְּבְּרָה אֲנִי בְּטַלְכוּת. וּמִי יוּכֵל לִמְלֹדְ: דַּבְּאֵי־רוּחַ נְמִיכוּת. מְחַבְּשֵׁי בְּיוֹם דִּין זְכוּת. דָּשָׁה בְּעֵל מַיְכוּת. עַד צוּר יִמְלֹדְ: הַלוּדְ מַהְלַדְ. חֲמֵשׁ מֵאוֹת הָלֹדְ. הָדוּר עַד הְמְלַדְ. בְּעוּוֹ לִמְלֹדְ: הַבָּל הַפְּמִלֶדְ. עַל־מֶה מֶלֶדְ. הַלֹא בִּמִי נְמַלַדְ. בִּי אָץ לִמְלֹדְ:

¹⁾ Amalek trat als erster Feind kämpkend dem aus der Knechtschaft befreiten Fisrael entgegen (2. M. 17, 8 si.; vergl. 4. M 24, 20; 5. M. 25, 17—19). — \$1 u. \$3 Der Fisrael angreisende, im Süden Balästinas wohnende Theil des Bolkes Kenaan, welches als Abkömmling Chams mit dem Fluche Noachs belastet und zur Knechtschaft bestimmt war (1 M 9, 25 st. und 4 M. 21, 1—2.) — 4) Die beiden Emoriterkönige Sichon und Og, jener in der Residenz Cheschon, dieser im Lande Baschan (4. M. 21, 21—35).

מַלְחֵמֵת. בָּלִי (לַתֵּת־) נְתַּוְ־

דַּרֶדְ לְצִבְאוֹת מָלוּכַה: חֵילֵם

נִשְׁמֵר וָאַרְצָם חָלַּקָה. וּמֵעַל

שָׁפִשׁוּ בִּנִי־כָנַען. בִּי נָכְרִים

הַם בָּאַרָמֵת בָּנֵי שֵׁם זַרַע

מָכרוּבַה: מִבָּחָם בִּוְ־נוּוְ.

עַר פִּנָּה אָרֵץ. לִפְנֵי אַרוֹן

אפסי מלוכה: יה גלחם

לחץ. עורוהו

נפלה מלוכה:

הַמְּלוּכַרה:

18

בּלִי־בַצע. בּן

Gie litten nicht, bak bin auf ibren Wegen

Die Schaaren gogen, bie Er rief

aur Berrichaft.

Betilat ward ihre Macht, getheilt ihr Land,

Und bem ohnmächt'gen Urm die

Rraft entichwand:

Er ward gerbrochen, führt nicht mehr die Berrichaft.

wer Rengan, ber bethörten

Sinns fich bruftet, Den Frembling, ben nach Gems

Gebieten lüftet,

Dem Erbbefit der Spröglinge ber Berrichaft,

Sinfturget ihn bes tapfern Führers

Schwert,

Und por bem naben Gott ben Boben fehrt

Der Cohn bes Run1), bor ihm, bem Berrn ber Berrichaft.

Bon Gisras Sand beugt

fie ber Drud fo ichwer, Mit ihm verbündet unbezahltes Beer

Im Bak vereint, die Mächtigen ber Berrichaft.

Gott führt ben Rampf und mit

ihm obn' Entgelt

Die Simmelsichaar, Die leuchtet feiner Welt2). -

D fanten Alle jo, bag fein bie Berrichaft!--

שאר. 1783 Soch wuchs, gleich Zebern auf dem Libanon. וּמִלְפְנֵי מְלָדְ־מֶלֶדְ. חַי מִלְפְנִים מֶלֶדְ. וְעֵד תִּבְּל בְּל־מֶלֶדְ. הוּא לָבַדּוֹ יִמְלֹדָ: וּמַה־יָעוֹ מֹלֶדְ. בַּעוֹ מִשְׁפַּמ מֶלֶדְ. וְבַעַבוֹר סוּפָה בַהַלָּדָּ. יָחֲלֹף מִפְּלֹדְּ: זֶדְ דִּין בְּעָרְכוֹ. יֹאחֵז דַּרְכוֹ. זְרִים בְּדְרְכוֹ. נָקָם יַעַמ וַיִּמָלֹדְ: זַר זַר בִּשַׁלְכוֹ. יִהֶּן־עוֹ לְמַלְכוֹ. זַדִים בְּהַמְיִכוֹ. על-פל יִמְלֹדְ : חַדְשׁוֹ מְלוּכָה. כַּדָּת וְכַהֵלָכָה. חֹמֵר מַמְלֶכָה.

¹⁾ Jehofchua. - 2) Richt. 5, 20: "Bom himmel ftriiten fie, die Sterne von ihren Bahnen ftritten wiber Gigera."

Aschur empor und sprach mit frechem Sohn:

3d fturge fie, die Macht ber

em'aen Berrichaft.

In jener Festnacht') zehret ihn ber Brand:

Gr fturge betäubt, und Muen

ward befannt,

Daß Gottes ift allein die ew'ge herrschaft. -

Den traf Berderben, ber

vor Bel fich budt2):

Er ftrebt jum Simmel, und ihm

wir entrudt

Des Geistes Licht, und ihm ent-

fant die Herrschaft.

Er kehrt zurück zu seiner Kraft,

bezeugt

Die Macht des Herrn, ber hebt und niederbeugt.

Und ihm allein gab er die Ehr'

und Herrschaft. -

מגרה Bur Schlachtbank ichon ber Feind3) die Herrbe drängt,

Als anders Deines Bolks Geschicke

lenft

Die sproßte aus dem Stamm, erfiest zur Herrschaft4).

D bahnt den Weg5), ihr, die ihr

nicht um Gelb

אַשוּר גַרַל. וְחָרָף אוֹרִיד בַבִּיר הַמָּלוּכָה: כָּלִיל אֵשׁ הַמֶּמֶם בָּלֵיל שִׁמְרִים. וָאֵז יַרעוּ כֹל בִּי לַאֲלֹ הַמְּלוּכָה: רַשַּׁחַת כָּרַע בֵּל. בָּחַשָּׁבוּ עַלות לַשַּׁחַק. וְסָר מֵנוּ לָבַב אֱנוש. וְרַד הַמְּלוּכָה: לְכֵנוֹ הוּשַׁב וְכֹחַ אֵל הָבִּיר. לְמֵרִים וּמֵשָׁפִּיל הָשָׁלִים מְלוּכָה: (*מֻנְרָה צאן רַּמֶּבָח. וְנְתְּכְנוּ עֲלִילוֹת. בַּלָבוּשׁ צַּעִיר רוֹדֵם הַמְּלוּכָה: מְכוּרֵי בָלֹא־הוֹן.

בְּמִישׁוֹר יִמְלֹדְ: חֹבֶשׁ אֲרוּכְה. וְאֶרְדְּ יוֹם מְבוּכְה. חֲהֻלָּה לַמִּכְּה. יַעֵּלְ יוֹם מְבוּכְה. חֲהֻלָּה לַמִּכְּה. יַעֵּלְ בְּעַת יִמְלֹדְ: מַרָה מַלְּכִיּוֹת. עוֹבְדֵי מִשְׂבִּיוֹת. מְמָּאוּ חֶמֶּד שְּׁכִיּוֹת. בְּנַאֲוָה לִמְלֹדְ: מֹהַר זְכִיּוֹת. וְשַׁאֵּג קוֹל בְּכִיּוֹת. שֶּבַע צוּל דָּכִיוֹת. יָפֶן וּבָם יִמְלֹדְ: יָהָב מַשְׁלִיכִים. עַלְיו בְּנֵי מַלְבִים. צוּלִ דִּבִי מֵלְבִים.

¹⁾ In der Peßachnacht. Der Untergang Sancheribs, des Afflyrerkönigs, sand (nach der Erzählung 2. Kön. 19, 35 und Jes. 37, 36) in einer Nacht statt. — 2) Redukadnezar, König von Babel, also Diener und Verehrer des Belus, ward (nach der Erzählung Dan. Cap. 4) seines Werstandes beraubt und erkannte nach seiner Wiederherstellung die Allswacht des wahren Gottes an. — 3) Haman. — 4) Esther, aus dem Binjaminitischen Stamme, dem der erste König, Saul, entsprossen war. 5) Deffnet ihm das Herz, willig ihm zu bienen.

^{*)} מנד = fchleubern, werfen.

Seib hingegeben, bie Er obn' Entaelt

Bird lofen1), - ihm ber lenft bas Berg ber Berrichaft! -

Die Trauten fielen in ber Sprer Sand

Und murben weggeführt

Beimathland,

Entriffen bem Bereiche ibrer

Berrichaft. Und Bund und Glaube marb

gehöhnt, geschmäht,

Abtrunn'ge laftern, bis wehrlos erfteht

Die Briefterichaar2) und fich erringt bie Berrichaft. -

שעיר Der täuscht ben Ahn mit heuchlerischer Bahre3)

Fleht, bag er ibm ben Gegens:

fpruch gewähre.

Und erbt bes Schwertes Schärf'

und Erdenherrichaft. Doch bleibt die Macht

Bruber4) treu erhalten : 3hm ift es aufbewahrt,

Berricherwalten,

Und wieder zu Jeschurun fehrt die Berrichaft. -

ברלא־בַּמֶף. סֹלוּ לְמַשֶּׁה כַמַּיִם לֵב הַמְּלוּכָה: נָמָבָרוּ יוֹנִים לְבְנֵי יִוַנִים. וְרְחֲקוּם מֵעֵל גְבוּל מְלוּכָה: נְאֲרוּ בָּרִית וַדָת. וְהָמָרִידוּ עם בַּאֵל. וּמְנָרוּם בָּלֹא כֹחַ. מְבַרַהַנֵי מְרֹוּכַה: שַּׁעִיר הַחַנִיף קיהורהו בְּצִידוֹ. וַיִּירִשׁ בָּקוֹר בַּכִי חַרַב ומלובה: ישנב חלק הַיוֹת גָּבִיר לְאֵחֵיוּ. וְעוֹר הִפוֹב לִישָׁרוּן מְלוּבַה:

יום זָה לוֹ מִחַבִּים. בּוֹ יָבא לִמְלֹדְ: יַעַבְרוּ מִתְהַלְּבִים. לְפָנָיוּ בְּמַלְאָכִים. נַחַד מִמְלִיכִים. יְיָ יִמְלֹדְ: כִּחִים בְּכַחְתוֹ. אִיִּים בָּהַבּוֹתוֹ. בַּם מַמְלַבְּחוֹ. יִבּוֹן וְיִמְלֹדְ: בְּבוֹד מַלְכוּתוֹ. וְקִדּוֹשׁ הַלִּיכָתוֹ. בְּנָמְרוֹ מִלָּאַכְתוֹ. לְצֵין כֹּל יִמְלֹדְ: לְכָל־בֹּבַה יַפִּיל. וְהַר וָנֶבַע יַשְׁפִּיל. לְכַל־אם יַאִפִּיל. וֹכָאוֹר־זָרוּעַ יִמְלֹדְ: לִרְאִי יַקְפִּיל. וחדשים יכפיל. ליום זה פור הפיל. מציון למלד: ממו גוים.

bem

¹⁾ Jisrael, nach ben Worten bes Propheten (Jef. 53, 3): "Denn alfo fpricht ber Ewige: Umfonft feid ihr vertauft worden und nicht um Geld werdet ihr eingeloft." Bgl. Bf. 44, 13. - 2) Das Selbengeschlecht ber hasmonaer ober Daffabaer, die gegen ben Sprertprannen Untiodus Spiphanes und beffen Nachfolger siegreich fampften. — *) Cfab, bem Sigchat bas Schwert zusprach (1. M. 27, 40); hier Bilb bes Römerreiches. 1) Raatob.

nene Ruhm.

Wie damals, da zuerst int Serricherthum

Du fie berufen gu bem Thron

ber herrichaft!
Erstehen laß der Erde Lufti) aus

Trümmern! In neuem Glanz laß Deinen Thron erschimmern.

Soch aufgerichtet in der Stadt der Berrichaft!

Laß Mond und Sonnenglanz

vor ihm erbleichen, Lag Gögendiener ichmachbedect

entweichen,

Benn Du in Majestät antrittst die Herrschaft!

Schmud' Deine Stadt mit neuer Schone Bracht

Der Sonnenlautern?), laß vor ihr die Macht

In hellem Glanz erftrahlen Deiner Berrschaft!

עבאות Lag ichallen ber Erlöften Beihgefang,

Der Dir in jener Festesnacht erflang,

Die längst ersehn, zu fturgen Feindes Berrichaft.

Als durch der Fluthen Drang Du fie geführt.

עשה לד בציון שב נוראורנ. באז בַּכַפָּא מַלוּכַה: עוֹרֵר וָהַקַץ בַּל־הַאָרֵץ. וִכוֹנֵן מאור לבנה וחמד תַּחָפִּיר. וְיַבשׁוּ עוֹבדימוֹ. בְשַׂאָתָדְ מְלוּכָה: פַּאָר עִיר לברה בחמה. וגלה קלנגדנו פבור מלוכה: צבאות גאולי צען שוררו חַג. וְהוּא לֵילֵרה לפתף מרוכה:

הָבוּ נַאִּים. מֶעֲדוּ מִחְנָּאִים. נֵאֶה בְּבֹאוֹ לִמְלֹדְ: מְלְכוּ דְנוּיִם. נְמְלֹה בְּנִים. נְמָלְה בְּנִּוּיִם. עֵתְּבָּאִים. נֵאֶה בְּבֹאוֹ לִמְלֹדְ: מְלָכוּ דְנוּיִם. נְמְלֹה בְנִים. מֶעְמִים. נְאֶפְפוּ מֵעְמִים. נְשׁוֹא מְעַשֵּי עַמִּים. אֱל־מְקוֹם לִמְלֹדְ: נְנִּוּין נְעִימִים. לְמִלֹדְ: נְנִּוּין נְעִימִים. בְּיִּלִיכָם בִּיְנִימִים. נְשָׁאָם מַעֲמָמִים. עֲלֵיהָם לִמְלֹדְ: סְפוּת אֱלִילִים. בִיּוּן נְלּוּלִים. סְחוֹב בְּמוֹ חֲלָלִים. יְשְׁלְכוּ בְּלִי לִמְלֹדְ: מוֹר אַל אֵלִים. הָבוּ בְּנֵי אֵלִים. שְׁאוּ זְמְרָה וְהִדּוּלִים. לָאָדוֹן בִּי יִקְלֹדִים. לְאָדוֹן בִּי יִקְלֹדִים. בְּמִיאוֹ. לִנְהִים נִשִּיאוֹ. עַמְסִיו בִּנְשִׁאוֹ. יָעוֹ יִנְלֹּה יִתְלֹדְ: עֵזְוּז בְּהַשִּׁיאוֹ. לְהָרִים נִשִּיאוֹ. עַמְסִיו בִּנְשִׁאוֹ. יָעוֹ

¹⁾ Die Gottesftabt und ben Tempel. — 9) Jisrael, nach hohel. 6, 10. —

Erschaut ihr lichtes Aug', was Du erfürt.

Die Pflangstatt, wo erblühen follt' die Berrichaft.

Geichloffen ift bes ew'gen Tempels Bforte;

Entwichen längst aus bem ge-

weihten Drte. Dem einsam öben, ift ber Glang

ber Berrichaft.

Einst gieht

ber Beilige bort wieder ein!

Soch hebt bas Saupt fie, wenn Er wird erneu'n

Bu neuer Berrlichkeit bie Dacht und Berrichaft.

רבצה Es ruht bie üpp'ge Befte,

ftolz geborgen;

Ihr broht fein Wittwenthum. nicht barf fie forgen,

Denn lange ichon bewährt fich

ihr die Berrichaft.

D eilt berbei, ihr Retter! fommet,

Arieger! Reift ab Edom ben Burbur!

und bem Gieger,

Dem ew'gen Berrn, - reicht ihm die Macht ber Berrichaft!

ww Gott haffet Lug, - er weilt

in unferm Munde.

Er heischt, vergebens ach! ber Bahrheit Runde:

Drum bleibt noch fern bon uns

die Gottesherrichaft.

בָּרוּחַ שַׂכֵל. אָנָה יָנְטַעוּ ויקבלו מרוכה: קממו שערי־וָבוּל בֵּית עוֹלָמִים. בִּי מִבֵּינִימוֹ שָׁבְתָה מְלוּכָה: קרוש יבא בם לעלמים. ואו ישאו ראש בחדשו מְרוּכָה: רָבְצָה עַרִינְה. שָׁקפָה מַאַלְמוֹן. כִּי אָרַדְּ לָה בַץ הַפְּלוּכָה: רִיבוּ מושיעים. שאו אבר מַאֱרוֹם. וְשִׁיתוּ עַל־אָרוֹן הוד הַפִּלוּכָה: שַׁוֹא שַׂנֵא אַל. וְהוּא עַל לְשׁוֹנֵנוּ בְּקִשׁ ָאֶמֶת וָאָין. וְרָחַקָה מְלוּכָה: מָשֶׁת וָאָיִן. וְרָחַקָה מְלוּכָה:

וִיִּמַלֹדְ: עַל־רוֹם מַשָּׁאוֹ. יָדֵיהוּ בְּנָשָׂאוֹ. עַל־הוֹד כְּסִאוֹ. וַשֶּׁב וָיִמְלֹדְּ: פוֹר תִּפוֹרַר אֶרֶץ. בְּכִלְיוֹן וָחֶרֶץ. פַח בְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ. יַרְגִּיז וְיִמְלֹדְ: פַּחַר שׁוֹפְרוֹת עֶרֶץ. יְשׁלֵשׁ וֹבָם יֵרֶץ. פָּאֵר מִבְּגַף הָאָרץ. יַעַלוּ בִּי יִמְלֹךְ: צְבִי מֵהֲרֹם יַעַל. וְאָדַר מִשַּׁעַל. צַהַל מִשְּׁמֵי־מַעַל. יְרַבְּנוּ כִּי יִמְלֹדְ: עָבְאוֹת כָּל־פֹּעַל. לְצַלְעָם יַרְמִי תַעל. צְפִירַת פְּאֵר לְהַעַל. הַן לְצֶדֶק יִמְלֹדְ: קְצִינִים אֲשֶׁר מְלֹכוּ. אָדָרָת יַשְׁלִיכוּ קוֹל יִתַבּוּ וְיַמְלִיכוּ. לָאָדוֹן בִּי יִמְלֹדְ: קְרוּאִים

D Mächtiger, laß Falich und Täufdung ichwinden

Mus Deiner Schaar! und laut

mird bann perffinben

Mit Jubelruf ihr Mund bon Deiner Berrichaft.

תחנור Gurt' um bie Macht, in Majeftat erftrahle,

Dag fürder nicht ber Fremdling

eitel prable

Mit dem geborgten Scheine feiner herrichaft.

Richt' auf ben Erbball, ichüttle

weg bie Gunde!

Dem Rechte neu bie em'gen Pfade gründe:

Mur ihm verleih' bas Diabem

ber Berrichaft! Berbrich ben Stab, ben

noch bas Lafter führt,

Den Stola und Trot, ber noch bie Belt regiert,

D Du Allwaltender

Derrichaft! Berritg' die Gogen, berrich' allein in Macht,

Und Dir für ewig werbe baraebracht

Der Ruf, daß Dein, o Ewiger, bie Berrichaft!

שַׁדִּי הָמֵר אָוֶן מִצְּבָאֶיף.

וָיָרִיעוּ לְךְּ הַרוּצַת מְלוּכָה:

תַּתְנוֹר נֵאוּת. תִּתְאַוַר עוֹ.

לָבַל יִשְׂתָּרֵר זָר בִּמְלוּכָה:

תַבון הַבַל. בִּי יִנָער רָשָׁע.

וְשָׂם צֶדֶק ֹלְרַגְלָיוּ. וַיִּצְנוֹף

מְלוּכָה: תִקוֹם גוֹיִם. תוֹכִיחַ

לאמים. תשבר ממה־ רַשַע. מושל הַמְּלוּכַרה:

פַּחַרִיף אֵלִילִים.

תִּשְׁנֵב לְבַדֶּף. תִּכְּרָא נָצַח

יַחִיר בִּמְלוּכַה:

עַל־בּן נְקַנֶּה לְדָּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְרָאוֹת מְהַרָה בְּתִפְאֶרֶת עָזֶדְ לְהַעָבִיר בִּיּוּלִים מִן־הָאֶבֶץ. וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכְּבַתוּן. לְתַבַּן

יִמְלוֹכוּ. וָאַחֲרָיו יַהֲלוֹכוּ. קוֹמְמִיוּת יֵלֵכוּ. וּבְרֹאשֶׁם יִמְלֹדְּ: רָז הַפֶּבְמָן. לְיוֹם זָה מְזָפָּן, רָשׁוּם לְמוֹצֵר וּזְמָן, וּבוֹ נוֹבַם יִמְלֹדְׁ: רעה נָאֶמָן. בָּבֹאוֹ מִהֵּימָן. רוּחַ יַסְעִיר בְּתִימָן. בְּגַלְעָד יִמְלֹךְ: שָׁנָאַן אָלִיוֹת. וְסוֹד פָּלִיאִיוֹת. שִׁיר מִהְלוּלִיוֹת. יִפְצְחוּ כִּי יִמְלֹדְ: שָׁאִיוֹת הַחְהִיוֹת. וְהוֹד אוֹתִיוֹת. שְׁאוֹן בַמוֹן בְּרִיוֹת. יָרִיעוּ כִּי יִמְלֹךְ: חָבַן בַם בַשֶּׁמֶשׁ. שָׁמוֹ לִפְנִי־שֶּׁמֶשׁ. הֹאֲרוֹ בְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ. בָּמֶלְכוֹ יִמְלֹךְ: Bozo הוֹמֵךְ מִפוּיָרַח־שָּׁמָשׁ. וְעַד מְבוֹאַת שֶּׁמֶשׁ. אַפָּה בָּשָׁמָשׁ. יַרוֹמֵם וְיִמְלֹךְ: • ober ber Linte. ירומֵם וְיִמְלֹךְ:

עוֹלֶם בְּמָלְכוּת שַׁדִּי. וְכָל־בְּנֵי בָשֶׂר יִקְרְאוּ בִשְּׁמֶךּ לְהַפְּנוֹת אֵלִידְּ בְּלֹּרִשְׁעִי אָרֶץ. יִבִּירוּ וְיֵדְעוּ בְּלֹ־יוֹשְׁבֵי תַבֵּר כִּי לְדְּ תִּכְּרע בְּלֹד בָּרֶדְ תִּשְׁבַע בָּלֹדְלְשׁוֹן. לְבָּנִיךְ יְיִ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפּוֹלוּ. וְלִבְנוֹד שִׁמְדְּ יְקָר יִחֵנוּ. וִיקַבְּלוּ רְכָּשׁ אֶת־על מֵלְכוּתְּדְ וְתִמְלוֹדְ עֲלֵיהָם מְהַרָּה לְעוֹלֶם וָעֶד: כִּי הַמֵּלְכוּת שֶׁלְךְ הִיא וּלְעוֹלֶם עָד תִּמְלוֹדְ בְּכָבוֹד. כַּבָּתוּב בְּתוֹרָתֶךְ. יְיָן יִמְרֹדְּ לְעֹלֶם וָעֶד:

ְּנָצָּמֶת. לֹא־הָבִּים אָנָן בְּיַעֵלְב וְלֹא־רָאָה עָמֶל בְּיִשְׂרָאֵל וְיָ אֱלֹהָיו עִמּוֹ וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ: וְנָאֱמֵר. וַיְהִי בִישְׁרוּן מֶלֶךְ בְּהַתְּאֵפֵּף רָאשֵׁי עָם יַחָד שִׁבְמֵי ישְׁרָאֵל: וּבְּדַּבְרִי קְדְשְׁךְ כָּתוּב לָבְשׁ לָבַשׁ יָי עוֹ הִתְאַזִּר אַף־הִבּוֹן תַּבֵל בַּלֹ־הִמּמוֹם: וְנָאֱמָר. יְיָ מֶלֶךְ נַּאָּתְּר לָבַשׁ לָבַשׁ יָי עוֹ הִתְאַזִּר אַף־הִבּוֹן תַּבֵל בַּלֹ־הִמּמוֹם: וְנָאֱמָר. יְיָ מֶלֶךְ הַבְּבוֹד: לְבָשׁ לְבַשׁ יָי עוֹ הִתְאַזִּר אַףּהִבּוֹן תַּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים מִידֹּה מֶלֶךְ הַבְּבוֹד יְיִ עִוּהּוֹ וְנָבוֹר יְיָ גָבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים הַבְּבוֹד יְיִי צְּבָאוֹת הוֹא מֶלֶךְ הַבְּבוֹד סֶלֶה: וְעַלֹּייִנִי עִבְּדֶיךְ הַבְּבוֹד יְיִ צְבָאוֹת הוֹא מֶלֶךְ הַבְּבוֹד הַבְּבוֹד מִלְר: וְנָאֵבְר וְנִאֵּלוֹ וְיִ הַבְּבוֹד בְּנִי רָאשׁוֹן וַאֲנִי אַבְרוֹן וּמִבּּיְעְרֵי אֵין אֱלֹה וְנִאֵבוֹ וְנָאֵבוֹר וְנָאֲמַר. וְנָאֲמַר. וְנָאֲמֹר. וְנָאֲמַר. וְנָאֲמַר. וְנָאֲמַר. וְנָאָבוֹ הָבְּוֹד עָלִּבְיִי אֵנְיִי אַבְּיִרְ בְּיוֹם הַהוּא יִהְיָה לַיִי הַמְלוּבְר: וְנָאֲמֵםר. וְנָהְיִה וְיִי לְמֵלְךְ עַלֹּבְלֹר הָאְרָץ בִּיוֹם הַהוּא יִהְיָה לַיִי בְּעָלוּ מִוֹשִׁיעִים בְּהַרְ בִּיֹלְנְבְּלְ עַלֹּבְלִיבְּלְנִינוֹ בְּיִם הַהוּא יִהְיָה וְנְבְּבוֹר וְיִבְּעִיר בְּיִבְּר בְּלִבְיתְ בְּיוֹם הַהוּא יִיְיְה הִיּשְׁר וּשְׁמוֹ אָחָד: וּבְתוֹרְהְרְּ בְּתוֹב לֵאמֹר. שְׁמִוֹ אָחָד: וּבְחוֹר. בְּבוֹר בְּבְרוֹי בְּבְּר בְּבִּים בְּבִיר בְּיִבְיִי בְּיִבְי בְּבִים בְּבִים בְּיִבְי בְּבְיוֹם בְּבְרוֹי בְּבְיוֹי בְּיִבְיוֹם בְּבוֹר וְיִבְיִי בְּיִבְי בְּיִבְיִבְי בְּיִבְיוֹי בְּיִבְים בְּיִבְי בְּבִיר בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִים בְּבִים בְּיִים בְּבְבוֹים בְּיִבְים בְּיִבְי בְּיִבְים בְּיִיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְּיבְיּם בְּיבְים בְּיבוֹי בְּיבְים בְּבְים בְּיבְיבְיבְיִים בְּבְיוֹם בְּבוֹב בְּיבְים בְּיבְעוֹי בְּצִים בְּבְיוֹב בְּבְבּבְיים בְּיבְים בְּבְים בְּבְים בְּבְים בְּבְּבְים בְּבְים בְּיבְים בְּבְים בְּיבְּבְים בְּיִבְים בְּבְּבְים בְּיִים בְּבְּבְיוּים בְּבְּים בְּבְּבְיבְים בְּיוֹם בְּבְּיבְיוֹים בְּיִי בְּיִבְּיִים בְּבְּבְיבְי בְּבְיוֹי בְיִי

בּלהַינוּ נָאלֹהַי אָבוֹתִינוּ. מְלוֹךְ עַל כְּל־הָעוֹלָם כְּלוֹ בִּכְבוֹרֶךְּ. בְּלֹהַינוּ נֵאלֹהַי אָבוֹתִינוּ. מְלוֹךְ עַל כְּל־הָעוֹלָם כְּלוֹ בִּכְבוֹרֶךְּ. וְהוֹפַע בַּהַדֵר נְאוֹן עֲיָךְ עַל כְּלֹי יִשְׁבֵּי תַבַּל אַרֶּץְרִין בִּילְבִין בְּלֹי יִשְׁבְי תַבְל אַרְאָר נְשְׁמָה בְּאָפּוֹ וְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מָלֶךְ וּמְלְכוּתוֹ בַּכּל מָשְׁלָה: בַּוְיַשֵּׁמְה בְּאָפּוֹ וְיָ אֱלֹהֵי הַקְרָאֵל מְלָדְּ בְּמִי מְשִׁרְה, נְשְהַר לְבֵּנוּ הַעְלָה, וְשִׁהְר לְבֵּנוּ הַלְּכִוּוֹךְ בִּעְנוּ מְשִוּבְרְ וְשַׁמְחֵנוּ בִּישׁוּעָתָךְ. וְשְהַר לְבֵּנוּ הְעָבְרְּךְ אֲמֶת וְכָּיְם לָעִר: יְעַבְּרְּךְ אֲמָת וְכָלְם לָעִר: בְּרוּךְ אָמָת וְכְּיָם לָעִר: בְּרוּךְ אָמָת וְיָלְהַ עַל בְּל־הָאָרֶץ מִקְבִישׁ יִשְׁרָאֵל וְיוֹם הַוּבְּרוֹן: בְּרוּן מִבְּרֵים הַאָּרְן מִבְרֵישׁ יִשְׁרָאֵל וְיוֹם הַוּבְּרוֹן:

תרועה: תקיעה:

Tag, an dem entstand die Welt.

heut ins Gericht Gott seine Wesen ftellt. -

Db wie ein Bater, mild in Liebe maltend.

Db wie ein herr, Gericht ob Rnechten haltend.

Wenn wir verdient des Laters mit Erbarmen.

Rimm Deine Rinder an mit offnen Armen!

Wenn wir als Anechte vor Dir stehen:

Empor bemuthig unfre Augen feben,

Bis Du bas Bort ber Gnade haft gesprochen,

Bis hell wie Sonnenlicht hervorgebrochen

Ift unfer Recht vor Dir, o herr, D heiliger, Erhabener!

Unstern Regung, Herr, laß Dir wohlgefallen,

Der Du thronft in Majeftät in ben himmels hallen!

Du verninmst und horchest mit huldvollem Ohr

Auf den Ton, der steiget beut zu Dir empor.

Rimm in Gnaden an den Klang,

Der als Herrn Dich feiernd eben zu Dir drang! —

תקיעה: שברים: היום הרת עולם. היום יעמיד במשפט כל־יצורי עולמים. כבנים אם כעבדים. אם כבנים רחמנו כרחם אכ על־בנים. ואם ותוציא כאור משפטנה איום כרוש:

אָרֶשֶׁרת שְׂפְּרֵתִינוּ יָעֲרַב לְפָנֶיךְּ אֵל רָם וְגִשָּׁא. מִבִין וּמַאֲזִין מַבִּימוּמַקְשִׁיבלְקוֹל הְּרוּעָתֵנוּ וּתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּכְרָצוֹן מַדֶּר מַלְכָיוֹתִינוּ: (Am Sonntag wird ftatt biefes Stückes das unten befindliche gebetet.)
Berfast nach bem beppelten Alphabeth.

אסחר (Gem.) Db meiner Werte fühl' ich trübes Bangen.

Die Sorge nagt, soll ich bor

Gott gelangen

Am Tag ber Prüfung heute zum Gebächtnik

Drum will ich flebend bem Er-

barmer nah'n,

Mit Bitten bem, ber ihn gesetget an, Den Tag, für mich gur Bruffung, jum Gebachtnik

בכאי Wenn hin ich treten foll

heut zum Gericht,

Ber ift mein Unwalt? wer, ber

für mich fpricht,

Der mein Berdienst aufsuchte

Der Bäter frommes Wirken war

mein Hort,

Bon ihren Thaten zehrt' ich fort und fort:

Sie wahrt' ich treu bon je mir im Gedächtniß.

כרה Start war mein Arm, als

jener') wandt' den Fluch Und sprach: "O lösche mich aus

Deinem Buch!"3) - Dag nicht vertilget werbe mein

Gebächtniß.

Wenn heut ein Mann auftrate, wurd' es frommen,

אפחר במעשי בכל־עת. אירא ביום אחלה לרחוּם. אַחַגַּן לְחַכּן לִי יוֹם לַוַבַּרוֹן: בבאי למשפט. במי לָוַבַרוֹן: בַאַבוֹת בַּטַחְתִּי אכלתי. והם היו היועיל. בעת יבקש מני

(Am Sonntag.)

In vierfacem Afrofticon ber verfehrten Alphabeth Drbnung (תישיר"ק) nach bem Anfangsworte

זַכֶר הְּחָלֵּת כָּל־מַעשׁ. אֲשֶׁר בְּכְלֹ־שֶׁנָה נַעשׂ. הוֹחַלְהָם לִמְאַם. יוצר בָּל־יִזְּבֶּר: הוֹכַחַת מַעשׂ. אִם יָצְאָה בְּבַעם. הוֹמֵךְ לְמַעְנוֹ יַעשׂ. וִיצוּרִים יִזְבֹּר: זַכֶר שֶׁמִבְּרָאשִׁית. הְבוּאַת רֵאשִׁית. שֹׁרָשׁ בָּבּוּר רֵאשִׁית. יַרָא וְיִזְבֹּר: שֶׁצֶף חֲרִישִׁית. אִם חָר לְהָשִׁית. בָּבּוּר רֵאשִׁית. יַרָא וְיִזְבֹּר: שֶׁצֶף חֲרִישִׁית.

¹⁾ Moscheh, nachbem sich bas Bolt beim golbenen Kalbe verfündigt hatte. — 2) 2. M. 92, 92.

Bird Gott nach meinem Thun

Benn mein Berbienft Er rufet

ins Gebächtniß?

Froh war ich deß, den Briesterschmuck umhüllt,

Dem auf ber Bruft geprangt bes

Rechtes Schild,

Mein Ram' auf ihm gegraben jum Gedächtniß!).

Die Seuche zwang er2) mit ber

Weihrauchwolfe,

Da Priefterweih' begehrt der aus bem Bolfe.

Den Gluth verzehrt gum warnen-

ben Gedächtniß.

הביטה D fieh! hier fteh' ich, Reiner in der Mitten.

Der wagen burfte, jest für mich

au bitten,

Daß gnäbig Du mich zeichnest ins Gebächtnis.

Wer durch Gebetes Kraft darf fich erfühnen,

Den Born, ber ftrafend ichon entbraunt, gu fühnen,

Daß aufbewahrt er bleibe gum

Gebächtniß?

וְכוּת לְוִכְּרוֹן: דַּצְתִּי בלובש אפור וחשן הַמִּשְׁפָּם. אֲשֶׁר־בָּם הוּחַק שָׁמִי לְּזִבֶּרוֹן: דְּרֵג בַּמַּחְתָּה ער־יַעצר נְגַףּ בְּגַשׁרע זַר מְכַהַן יָקוּד רְיוֹבֶרוֹן: הַבִּיטָה אֵל בָּעֶמְדִי לְפַנֵיךּ. אין בָּקרָבִּי אֵנוֹשׁ תַּוִי רְוֹבֶרוֹן: הַנִשׁ מִי יָפַּלֵּל וְיָשִׁיב חֵבְּה. וְיוּחַק לַדּוֹרוֹת שְׁמוֹ לְוַבָּרוֹן: וּמִי שׁוֹנֵא

שׁוּכָה אֲשֶׁר הַשִּׁית, לַשּוֹכְכִים יְזְפֹר: זֵכֶר רֹאשׁ עֲפְרוֹת, וְתוֹלֶדוֹת סְפּוּרוֹת, רְשׁוּם סְפֹּרוֹת, לְמִסְפֵּר חוֹל יִזְפֹר: רבַע מִסְפָּרוֹת, מְשִׁנְּנִי לְכַפְּרוֹת, רְשׁוּם סְפֹּרוֹת, לְשִׁפְרְרָם יִזְפֹר: זֵכֶר לְּוִיאַת סֵפֶּר. אֲשֶׁר נְּלְטִי שׁפֵּר, קְצִב־לוֹ בַּמֵפֶר. בְּכָל־דּוֹר וְדֹד לִזְפֹר: כֵּבְר אָפְנִי שִׁפֵּר. לְבִלְתִּי מְצוֹא לבֶּר. לִיִּכּר: זֵכֶר צְיָפֹר: לֵבְלְתִּי מְצוֹא לבֶּר. לְיִבּרוֹ זָה סֵבֶּר. לְבְלְתִּי מְצוֹא לבֶּר. הְיִם זִּרְרוֹן זָה סֵבֶּר. לְבְלְתִי צִפוּר. אְיָה בְּחָר לְבִּיר. בְּיִבּר: צִיָּה בְּחָר לִבּוֹי בְּאוֹר. צִיְה בְּחָר לִבְּיִר. לְנִבּי: צְפוּפִים פְּנֵי נָאוֹר. מִשְׁפְּטְם תַּת לָאוֹר. צַּיְה לְּחָר לְבִּיר. לְנִנִּי וֹנְבֹּר: צִּפוּפִים פְּנֵי נָאוֹר. מִשְׁפְּטְם תַּת לָאוֹר. צַּיְה

¹⁾ Auf bem Bruftichilbe trug ber Hohepriefter bie Namen ber zwölf Stämme Bisrael in Ebelfteine gegraben (2. M. 28, 21. 29).

²⁾ Uharon (4. M. 17, 6—15), nachbem Korach sich embört, gegen bas Borrecht ber Priesterwürbe in Aharons Familie sich aufgelehnt und bann mit seinem Anhange hingerafft worben war.

Wer so Gewinnes Feind, daß er sie wage —

"Ift Giner, ber mich zeiht ?" Die

fühne Frage1)

Und Gott zeugt felbst für ihn zum Ruhmgedächtniß?

Der schlichtes Opfer bar gur

Sühnung brächte21

Und gleich wie jene beiben frommen Rnechtes)

Un Burde war, zu gnäbigem

Gebächtniß?

Jy: Ber fpricht, wenn schon ber Strafe Gluth entbrannt4):

D wend' auf mich, die strafen

foll, die Sand!

Beil, Gottes Liebling, er Ihm im Gebachtniß?

Und wie er ruft, schon in die

Scheide kehrt

Des Schwertes Blit! Drum seinem Thron gewährt

Ift, gleich ber Sonn', ein ew'ges

Gebächtniß5).

חביתי Einst harrt' ich des, der Erd' und himmelspforte

בְצַע יְדַבָּר עַנוּ בִיּ וְיַעֵן וְיֹאמֵר עֵד אָדוֹן לְזִבְּרוֹן: וּבִפְּלֵה חָלֶב יְכַבֵּר בַּעֲדֵנוּ וּבְנָגֶד שְׁנֵי עֲפָרִים יַעֵּר לְזִבְּרוֹן: זַעַה יֵרָא וְיֹאמֵר תְּהִי יְדְךְּ בִּיּ אֲשֶׁר כְּלֵב אֱלֹהְיו הוּא לְזִבְּרוֹן: זָעַק וְהַשִּיב הָרֶב אֶּלֹדְיוֹ: זָעַק וְהַשִּׁיב הָרֶב אֶלֹדְנְהָּה לְזִבְּרוֹן: חִבִּיתִי בְּעֵת עֶצֶר לְפַוֹתַח וּמַמְמִיר. בְּמִשִׁיב

רע שָּאר. בְּרִיב בַּל־יִזְּכֹר: זֵכֶר בְּעֻלַת אֶזְרָח. הַעֵּרְהָ מִמְּזְרָח. בְּעֶרָה מְנִים יִזְכֹּר: מַכְר בְּעָרַח. בְּעָרָה. בְּעָרָה. בְּעָרָה. בְּעָרָה. בְּעָרָה. בְּעָרָה. בְּעָרָה. בְּעָרָה. בְּעָרָה. יְנְבֹּר: זֵכֶר עֲצֵבְר מִרְיָה. בְּתִיַּת רְאִיָּה. עֲצִר עִרְיֹה. מְבִּי וְעָרְיָה. מְבּוּכֹּו יִזְכֹּר: זֶכֶר עֲצֶב שְרִיָּה. אִם כֹּצְבָה פֹּרִיְה. עָעְרוֹ לְרִאָיָה. וְלָזְכִיּת יִזְכֹּר: זֶכֶר טְּלֶם חָלָם. וְעָלְיוֹ מְחוֹלְלֶם. שָׁרִי בִּרְבְּע וְעָלְים. בּוֹ בְּמַאָז יִזְכֹּר: שָרִינִיו בְּמַצְלָם וְיאִמֶר לְגָעָלָם. שִּׁרִית לִזְכֹּר: זֵכֶר בְּקוּבֵי מְמוֹת. שָׁבְעוֹת מַמוֹת. שָׁבְעוֹת מַמוֹת. שִׁבְעוֹת מַמוֹת.

⁴⁾ Wie Samuel der das Bolf mit den Borten aufforderte: Her bin ich! Zeuget gegen mich! wen hab' ich bedrückt, wen bedrängt? (S. 1. Sam. 3—5.) — 2) Sin milchendes Lamm brachte Samuel zum Opfer (1. Sam. 7, 9). — 2) An Pf. 99, 6 knüpft der Talmud die Bemerkung, daß Samuel dem Moscheh und Aharon an Bedeutung gleiche. — 4) Wie David, der durch sein Opfer die Seuche abwandte (2, Sam. 24, 17—25; 1. Chr. 21 ff. 26 ff). — 5) Von David heißt es Pf. 89, 37: "Und sein Thron ist wie die Soume stets vor mir."

Erichlog und Leben gab mit feinem Borte

Dem Rinde, bas entrudt icon

bem Gebächtniß1).

Er lebet noch, treu maltend ob bem Bunbe.

Der Feuereifer brennt aus feinem Munbe2):

"Berlaffen hat Dein Bolf Bund

und Gebächtniß!"3) Sonft ftand für mich ber

Briefter, fühnend Schuld; Das Opfer, bas errungen Deine

Suld,

Rog mir voraus zu gnädigem

Gedächtniß.

Der Mard' und Spezereien beil'ger Sauch.

Die Spende, die verbuftete in

Raud),

Barb, als Dein Tempel ftanb. um Dein Gebachtniß4).

יצותי Urm fteh' ich jest auf aus-

gebrannter Stätte, Troftlos, wenn nicht Dein eigen

Wort ich hätte,

Daß nie Du von mir icheibest,

- gum Gebachtniß. Go will ich, Gott, auf Dich nur hoffend ichauen,

Richt auf bie Gblen, bie im

Grabe, bauen.

רוּחַ לַיֵּלֶר אַבוּר מָוְכֵּרוֹן: חַי לָרְאוֹת בּרִית. בּדַבּרוֹ קנאתי. כִּי־עַזְבוּ עַם בַּרִית וְוַבֶּרוֹן: מֵרֵם הַיַּרֵה כִי מְכַפֵּר פְּנִים. מִנְחַה הֹלֵכֵת פשחר לוברון: פורף גרף וְסַמִּים לְמֵסֶב הַדַרֵיוּ. דָם נַחַלֵב לִנִיחהַ וַלַחַם הַפָּנִים לְזִבֶּרוֹן: וְצֵנְתִּי עַלֹּ־ גַּחַלֵּי בִיבָה. כִּי לא־אַלְמַן שַׁתִּי לִוָבַרוֹן: יַהּ אֶבְמַח בָּדְ וַלֹא בָנְדִיבִים. כִּי הַם בַּקבר. וַלַנצח שִׁמְדּ

נְדִירוּת הַפְּטוֹת. לְאַפְּצָם יִזְכֹר: נִשְׂאֵי על מוטות. אָם בָּץ לְהַמְטוֹת. נֶפָץ הֲדֵר הַמְּטוֹת. לְכִפוּר יִזְכֹּר: זֶכֵר מָצוּהִים. יְסוֹד מוצָקים. מִפָּעֶלֶם לְצִעֲקִים. בִּפוּט חָשׁ לַוִּבֹר: מִפִּי יוֹנַקִים. אֵשֶׁר

¹⁾ Der Prophet Glijahu hatte geschworen, daß nur auf fein Wort Regen und Thau innerhalb breier Jahre tommen sollte. Derselbe hatte durch seine Bunderkraft und sein Gebet ein bereits bem Tode verfallenes Rind wiederbelebt (1. Kon. 17, 1. 22). - 2) Derfelbe Prophet ftand in heiligem Gifer gegen bie in Gobendienft versuntene Zeit auf, heißt bei bem legten ber Bropheten, Dal'achi: "Engel" ober "Bote bes Bunbes" (Dal. 3, 1) und ift nach ber talmubijden Bezeichnung "noch am Leben". (Bgl. 2. Kön. 2, 11 und Mal. 3, 23). — 3) Seine Worte 1. Kön. 19, 10. 14. — 4) Das Räucherwert (2. M. 30, 34 ff.) und bie gnabenerwirs tenden Opferfpenben.

Sie find babin. - boch emig Dein Gedadniß!

55 Das Alles ftütt' mich einft! Doch Dein Erbarmen,

Das such' ich; ohne bas - o web mir Armen!

Sch mare bin, entschwunden dem Gedächtnik.

Siei) traten auf mit bes Berbienftes Macht,

Sie melbeten von Deiner Bunber-

pracht,

Begeiftert ftromt' ihr Lobpreis Dein Gedächtniß.

Der Tag ift längft gur Bru-

fung aufvewahrt,

Beginn ber Tag', jur Rechnung aufgefpart,

Ceit aller Reiten Unfang jum Gedächtniß.

Un ihm verlefen wird, was in bem Buch

Bergeichnet ift als fester Gottes:

bruch.

Mit Demantgriffel grub Er's gum Gedächtniß.

nip Der Spruch ob Tob Leben, über Kulle

Und Mangel, über Rrieg Friedensftille, -

Das Alles tommet heute aum

Gedächtnik.

Des Menschen Thun, die Rahl bon feinen Cchritten.

לְוַבֶּרוֹן: בַּל־אֵלֵה סְמַכוּנִי. וַרַחֲמֶיךּ בַּקְשָׁתִי. לוּלֵי הַם תַּמְתִּי וָאֵינִי לִזְבַרוֹן: הַם בָּזָרוֹעַ עַבִידְּ לֹא בַאוּ. רוֹמִמוֹתֵיך בְּפִיהֶם לְוַבֶּרוֹן: לִיוֹם וָה סַכֶּם חֲשָׁבּוֹנוֹרת. לימים וראש בו בתב ובאר ושמיר. גַלוּי לוַבַּרוֹן: מֵוַת וַחַיִּים שַׁלוֹם יִּמְלְחָמוֹת. צַחְצָחוֹת וַשֹּבַע : לְזַבַּרוֹין

בּסוּף נֹאֲקִים. מַאֲמֵר בְּרִית וְחָקִים. דְבַר קְדְשׁוֹ יִוְפֹר: זַכֶּר לִין בְּבָרִים. וְאִמְרִי שָׁפָּרִים. לְמְשַׁיְּמֵי פָרִים. בְּשָׂבָּה יִוְבֹּר: לְצַת בָּקוּר חָפָרִים. חָתָרִים מָחַפָּרִים. לִשְׁנֵי גַעְפָרִים. לְצֶדֶק יִוְכֹּר: זֵבֶר בְּבוֹר מִשְׁבָּן. מָקוֹם דּוֹד שָׁבַן. בִּרוּבִים בּוֹ שִׁבַּן. חֶסֶד נְעוּרִים יִוֹפר: בִּיוֹם מוּכָן. וְלַעָם קוֹל דּוּכָן. כַּבִּיר בְּיוֹם מוּכָן. לַבְּבוֹנִים יָוְבֹר: זַבָר יִלִיד נוּן. וּמִשְׁפָּמֵי אוּרִי אֵפְנוּן. יָזְבַרוּ בִרנּוּן. פָּלָאָם

¹⁾ Die früheren Frommen, Gottesmanner und Propheten.

Bas längft bem Sinn bes Sterb= lichen entalitten.

Bott hegt es treu in ewigem

Gedächtnik.

שתרה Ber fpricht: Dein Beg

- Gott ift er unbefannt! Ber: Sier verzeichnet ift von

Gottes Sand

Mit Unrecht mir ein Fehler gum

Gedächtniß?

Ins eigne Untlit zeiht den Mann fein Wehl,

Ihn ftraft die Luge felber ohne

Als Beuge wedt und mahnt ihn fein Bedächtniß.

D benft ihm nach, bent

großen Gotteswalten, Ihr Sterblichel wie Er wird

Brüfung balten.

Benn feine Beerd' Er muftert jum Gedachtniß. -

In Gnaden ichließt die Thur

Er vor bem Frommen,

Wenn fein Gericht entbrannt, - bis fie gefommen, Des Beiles Stund', ihn tufend

ins Gebachtniß.

nwy D wunderbar an allem Leben maltel

Buß fie nicht fterben, fraftig fie

erhalte! 3m Grab ift Deiner Gnabe fein

Gedächtniß.

מַאֵנוש. וַלָאַר לְוַבַּרוֹן: נִסְתְּרָה דַרָבִּי מִי יוּכַרוֹ שִׁיחַ. לַשָּוֹא נִכְתַּב־רָי חַמָא לִזָּכָרוֹן: נֵגֵר פָּנֵי גַבֵּר בַּעשִיו יוֹכִיחוּ. וְיַעַנֵה־בּוֹ בַחשו עד לְוַבַּרוֹן: שִׁיחוּ מְוַפוֹת אֵל יַחַד כַּל־בָּנֵי־ אִישׁ. עוֹבְרֵי תַחַת שֵׁבֵם בצאן לְוַבֶּרוֹן: 3016 סוֹנֵר דֶּלֶת בָּעַד הָמִימִים בְּוַעַם. עד־בוא קצָם צאת לְובַרוֹן: עשה פלא לחיים לבל־ וְהִיוּ כַּמֵּתִים. הַיֵשׁ אַמִּתְּדְּ בַּקַבֶּר לְזִבֶּרוֹן: עוֹרַרָתַּ אַז

לְוַבֹּר: יָקשׁ בָּרַק הַשְּׁנוּן. אם הָשְׁלַף לְהַאֲנוּן. יִקְשִׁיב הַחֲנוּן. הָנוּנְיוֹ לְזָכֹר: זַכֶר טַּעַם שוֹפְטִים. וְאוֹת קַצִיר־חִטִּים. טֶפֶשׁ שוֹטִים. יְחַהֵּל מִלּוִכֹר: טַרַח אַרבַעַת שָׁבָּטִים. אם גַעָנשׁוּ נִשְׁבָּטִים. טָבַע מִשְׁבָּטִים. אֲשֶׁר שָם יִזְבֹּר: זַבֶּר חֲצוֹת לַיִּלָה. וְתוֹדוֹת מִשְׁפָּמֵי לְיָלָה. חשָׁך בָּאִישׁוֹן לָיָלָה. בִּנּוּגוֹ לָמוֹ יִזְכֹּר: חַבֶּר מִפָּבַר לְיָלָה. יַנִּיהַ בְּלַהַב לְיָלָה. חֹק הָנָה יוֹמֶם וְלְיָלָה. *לְנַהָם יִוְבֹר: זַבֶּר זָה זְבוּל. אֲשֶׁר בְּבָצָעִי חָבוּל. זְדוֹנוֹת סֶבוּל. עוֹד בַּל־

בְּפֹעֵל. עוֹרְרָנוּ בָּלֹא פֹעֵל.

הַלֹא לְנָפָלְאוֹתֵיךּ תַּעֲשׂ

ביושבי גנים. מַקשׁיב

לָנָדְבָּרִימוֹ בְּדָת לְּוָבָרוֹן:

פָּעָלֶם לְפָנֵיך וּשִׂכַרַם אִתַּדְּ.

אכלי לחם העצבים בפפר

רוברון: צצו שעלים

מְחַבָּלִים בָּרָמִים. לְהַכִּרִית

מְנַפָּן שֹׁרַשׁ וָוְבַּרוֹן:

כן ברון: פנדו

Ginft riefft Du uns als murbia Dir gu bienen;

D ruf' uns jest, ob wir's auch

nicht berdienen.

Erhalt' uns ftets als Deiner Suld Gedächtniß!

nio Dichau' auf bie, fo Deinen Gottesgarten,

Dein ewig Wort, mit treuer, Liebe marten!

Aufzeichneft Du ihr Wort Dir

jum Gedächinif. Bon Dir bewahrt wird ihrer

Geele Müh'n,

Bon Dir wird einft Belohnung

ihnen blüb'n:

Ihr Thranenbrot - Dir bleibt

es im Gedachtnig.1)

122 Dem Beinftod'), ben gepflanget Deine Band,

36m lauert auf der Sag in

Reindesland, Ihm ju vertilgen Burgel und

Gebächtniß. Es beugt Migrafim fie burch

harte Frohn.

Der frommen Sorte3), bauernd

loje Beiten;

צַרוּם בְּפֵרֵדְּ. נָאֲקוּ Der Urmen Flehn - Gott hört's. ונושעו. בּכשר דַּרְרֵי־ Das war ber Lohn ַקרָם הוּחַק לְוֹבֶּרוֹן: קַרֶם im Gedachtniß. סרם Du hieltest Schau ob würde: בַּנָתַה לַהֹּרוֹת אֵין בַּהֶּם יִוְפֹר: זַעֵם כַּמָבוּל. אָם יָצָאָה לִהְבּוּל. זְכָרוֹן יֻרַח בּוּל. לְחֶמְלָה יִוֹכֹר: זַכָר וָבַח בָּל־פּעל. בָּקוּ וְפֶּלֶם יֵעל. וְאִם בְּמֶרד וְאִם בְּמַעל. ַרַע. אַשֶּׁר יָאַרַע. וָאָם מוֹב וָאָם רַע. אֵשֶׁר יֵאַרַע. וַסְחוֹ יִפָּרַע. בָּסָאפָאָה מָלּוָכֹר: זָכֵר הַחַיִּים. עַד בַּמָה הַם חַיִּים. הַן לַמַּוַת אִם

¹⁾ Mal. 3, 16: "Da besprechen fich bie Gottesfürchtigen mit einanber, und es vernimmt ber Ewige und hort es, und aufgeschrieben wird es ins Gedächtnigbuch vor ihm für die, so Gott fürchten und seines Namens achten." Jedes Bort frommer Unbacht und stillen Betens und einsamen Forschens in der Gotteslehre ift unverloren; die Trauer und Trubfal, in und trot welcher fich folch frommer Drang außert, wird von Gott mahrgenommen. - 2) Bilb für Jisrael (Bf. 80, 9). - 3) Der Ergväter.

Du ließest bin fie eilen und |

Richts haftete von ihnen im

Gedächtniß.

Aus taufenden erhobst Du ein Geschlecht:

Dein ewig Wort zu mahren,

ward fein Recht.

Für alle Beiten Schriebst Du's

Dieb mar bem Sochften diese

Jugendbraut;

Auf die Gemordeten, Gequalten

Sein Auge liebend, wahrt sie im

Gedächtniß. Wie bräuchlich liebend sie Dir

nachgeeilt Durch Buftebrand, wo Todes-

grauen weilt. -

D stelle das für sie Dir pork Gebächtnik!

Bolf, bem Feind zum Spotte!

Den tobten Götzen machen sie

zum Gotte;
Sie rufen ihn, statt Goties, zum Gebächtnik.

Und hoch empor der Strafe

Bogen ichwellen,

Wenn ber's nicht wagt, sich in ben Rif au ftellen,

חַפַּץ. חַלַפִּתַם וָאִבַּרְתָּם נעורים. וְצַלְמָוֶת. אַהַבַת בַּלוּלֹתִיהַ בווברון: שמצה שאת בַּקַמֵיהַם. שֵׁם פַּסֵל וַלֹאִ־ לוברון: שבלו

לְחַיִּים. חַי חַי יִוְפַּר: דָמוֹן שְׁאוֹן בְּרוּאִים. יַעַבְרוּ לְּפָנְיוֹ בִּמְרִיאִים. הַלֹא בְּמוֹ רְאוּיִם. לְכָל־אֶחָד יִוְפֹר: זֵכֶר הַלּוּת וְעשֶׁר. בַּצְּדָּת וְחֹשֶׁר. דֹּפִי וְנַם ישֶׁר. בַּדִּין הוּא יִוְפֹּר: דָּבַר נְּלוּי וְסַתֶּר. בִּנְינוֹת וְחַשֶּׁר. דִּבִי נְלוּי וְסַתֶּר. בִּנְינוֹת וְחַשֶּׁר. בְּמִי דְבַר נְּלוּי וְסַתֶּר. בִּנְינוֹת וְחַבֵּר נְיִתֵּר. לְקָצֶב יִוְפֹר: זֵכֶר נְּנוֹיִם לְיַשֵּׁב. בַּמִּים שְׁמוֹ הוֹשֵׁב. נְּלְיוֹת לְהָשֶׁב. בִּיוֹם הַּלַע יִוְפֹר: זַכֶר בַּהַל וְחַמָה. קְּרָב וּמְלָה, בִּקְּרָב וּבְלִיוֹת לְהָשֶׁב. בִּיוֹם הַלַע יִוְפֹר: זַכֶר בַּהַל וְחַמָּה. אָם וּמְלָה. בִּלְּרָם תְּבְּבְחַמָּה. אָם הַּלְנִם מְהוּמָה. בְּצִּוֹּר כוֹל הוֹמָה. רְצִּדְיְמָה יִוִּבֹּר: זַבֶּר וְמַבָּה אָם הָּנְהַ בְּתִּלְם מְהוּמָה. בִּצִּר כוֹל הוֹמָה. רְצִּדְיְמָה יִוִּבֹּר: זַבֶּר בְּצִּוֹם בְּבְּתַמָּה. אָם הָּנְם מְהוּמָה. בִּצִּוּר כוֹל הוֹמָה. רְצֵּדְיְמָה יִוֹבֹּר: זַבֶּר בְּאַבָּר יִזְבֹּר: זָבֶר בְּאָבָם וּיִבְּבְּחַמָּה. בְּצִּבְּר בְּלִּים בְּבִּבְּתְּמִּה. בְּצִּבּר כוֹל הוֹמָה. רְצִבּיר כוֹל הוֹמָה. רְצִבּר כוֹל הוֹמָה. רְצִבּיר כוֹל הוֹמָה.

¹⁾ Beim golbenen Ralbe.

Der Schwur und Bund erwedet ins Gebächtniß!).

nann Den Ruden wandtest Du ben Bolfern allen:

Du fandest vordem nur an uns Gefallen:

Dein ewig Zeugniß ift uns beg Gedachtniß.

Statt berer, die als werthlos

Du erfannt, Bie Dir gefällig eine Schaar

erftanb2), Co nimm auch uns, entschwunden

bem Bebachtniß!

us jener Fromme') späht', wo einst genannt

Sein Rame werbe, legt' er feine Sanb

Dem Jungling auf gum Beichen

und Gedächtniß. 3hn hege liebend, ber ben Ramen

trägt,

Den traulich kojend Du ihm beigelegt,

Des "theuren Erftgebornen", gum Gedächtnik!

וּכְרִית קְיֹנְּרוֹן: תִּעַבְהָ מֵאָז עֲדַרת בָּל־לְאָמִים. תַּשֵּׁקְתְּנוּ מֵהֶם עֵדוּת לְּוֹבְּרוֹן: תְּמוּר בָּסֶף נִמְאָם לְּוֹבְרוֹן: תְּמוּר בָּסֶף נִמְאָם שׁנִית. בִּי שְׁבַחְנוּ מִזְבְּרוֹן: שָׁנִית. בִּי שְׁבַחְנוּ מִזְבְּרוֹן: יְבָנָה. שִׁבֵּל יִדְיוּ לְאוֹת יְבָנָה. שִׁבֵּל יִדְיוּ לְאוֹת יְבָנָה. שִׁבֵּל יִדְיוּ לְאוֹת יְבָנָה. שָׁבֵּל יָדְיוּ לְאוֹת הַבְּנִים בְּשַׁעְשׁוּע יֶכֶלר וּבִן יַכִּיר. הַלֹא בְּכֹרִי הוּא הַבְּתְ לִזְבַרוֹן:

(*אַתָּה זוֹבֵר מָעֲשֵׂה עוֹלָם וּפּוֹקֵד כָּל־יְצוּרֵי קֶדֶם. לְפָּנֶיךּ נְּנְלֹּוּ כָּל־תַּעֶלְמוֹת וַהָּמוֹן נִסְתְּרוֹת שֶׁמָּבְּרֵאשִׁית: (כִּי) אֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִפָּא כְבוֹדֶךְּ. וָאֵין נִסְתִּר מָנֶּנֶד עֵינֶיךְ: אַתָּה זוֹבֵר אֶת־כָּלֹּד

נְשֶׁקָר. אִזּוּן שִׁיהַ נָסָקר. אוֹת פְּקְדַּת בֹּקֶר. לְרְנָעִים יִזְכֹּר: שּמּם לְזֹל אָם לְיֹקָר. אוֹ לָטַעַת אוֹ לְעַקֵר. אֲנוֹשׁ בְּדִּקְדּוּק. נָחַקָר. לִמִּשְׁפָּט יִזִּכֹּר:

¹⁾ Moscheh, der an den Bund mit den Erzvätern und an die Verheißung Gottes mahnte (2. M. 32, 13). — 9) Die Zeit der Hasmonäer nach der des Esra. — 9 Jaafob, da er die Söhne Josefs segnete und dem jüngeren Efrajim den Vorzug vor dem älteren Menascheh gab, indem er jenem die rechte Hand auf das Haupt legte. Der Name Efrajim ist später bei den Propheten oft Gesammtname für Jisrael und erscheint auch in den Worten des Propheten Jeremia (31, 20): "Ist mir ein theurer Sohn Efrajim?"

^{*)} Nebersetung fiebe G. 188.

הַפְּפָעַל. וְגַם בָּל־הַיָצוּר לֹא נְכְחַד מְמֶהַ: הַכֹּל גַלוּי וְיַדוּעַ לְבָּבֵיךְ יַי אֱלֹהֵינוּ. צוֹפֶה וּמָבִּים עַד־סוֹף בָּל־הַדּוֹרוֹת. בִּי תַבִיא חֹק יָבָרוֹן לְהַפָּקֵד בָּר־רוּחַ נְנָפָשׁ. לְהִיָּבֵר מַעֲשִׁים רַבִּים וַהַמוֹן בִּרִיּוֹת לָאֵין הַכְלִית: מֵרָאשִׁית בָּוֹאת הוֹדָעָהָ. וּמִלְּפָנִים אוֹתָהּ נִּלִיתָ: זָה הַיּוֹם הְּהַלָּת מָעָשֶׁיךּ זִבְּרוֹן לְיוֹם ראשון. כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הּוּא מְשָׁפָּט לָאלֹהֵי יַעַלְב: וְעַל הַמְּדִינוֹת בּוֹ יָאַמֵר. אֵי־זּוֹ לַחַרָב. וְאֵיזוֹ לַשְׁלוֹם. אֵיזוֹ לָרְעָב. וְאֵיזוֹ לַשֹּבֵע: וּבְרִיוֹת בּוֹ יִבְּקַדוּ. לְהַוְבִּירָם לַחַיִּים וַלַפָּנֶת: מִי לֹא נִפְּקָד בְּהַיּוֹם הַאֶּה. כִּי זֵכֶר בָּלֹ־ הַיָצוּר לְפָנֶיךָ בָּא. מַעֲשֵה־אִישׁ וּפְקָדָתוֹ. וַעַלִּילוֹת מִצְעֲדֵי־גָבֶר. מַחְשָׁבוֹת אָדָם וְתַחְבּוּלוֹתָיוּ. וְיִצְרֵי מַעַלְרֵי־אִישׁ: אַשְׁרֵי אִישׁ שׁלֹא יִשְׁכְּחֶךָ: וּבָּן־אָדָם יִחְאַפֶּץ־בְּדָ. כִּי דוֹרְשִׁיךְ רְעוֹלָם לֹא יִבְשׁלוּ. וְלֹא יִבְּלְמוּ לָנָצַח בָּל־הַחוֹחִים בְּדְ: בִּי זֵבֶר בָּל־הַמַּעֲשִים לְפָנֶיךְ בָּא. וְאַהָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כָלֶּם: וְגַם אָת־נֹחַ בְּאַהֲבָה זָבַרְהָּ. וַהִּפְּקְדֵהוּ בִּדָבַר יָשׁוּעָה וַרַחֲמִים. בַּהַבִּיאַדְּ אֶת־מֵי הַמַּבּוּל לְשֵׁחֵת בָּל־בָּשָׂר מִפְּנֵי רוֹעַ מַעַלְלֵיהֶם. עַל־בֵּן זְכַרוֹנוֹ בָּא לְפְנֶיךְּ יָיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַרְבּוֹת זָרְעוֹ כְּעַפְרוֹת הַבֵּל וְצֶאֱצְאָיו כְּחוֹל הַיָּם: בַּבְּתוּב בְּתוֹרֶתֶךּ. וַיִּיָפֹר אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וָאֵת בְּל־הַחַיָּה וְאֶת־בְּלֹ־ הַבְּהַמָה אֲשֶׁר אָתוֹ בַּתַּבָה וַיַּעַבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאֶרץ וַיָּשׁבּוּ הַפָּיִם: וְנֶאֱמַר. וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקְתָם וַיִּיִלּר אֱלְהִים אֶת־ בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאָת־יַצִקֹב: וְנֶאֱמֵר. וְזָכַרְהִּי אֶת־ בְּרִיתִי יָעַקוֹב וָאַף אֶת־בְּרִיתִי יִצְדָק וְאַף אֶת־בְּרִיתִי אַכְרָהָם אָזָכּר וְהָאָרֶץ אָזַכֹּר: וּבִדבָרַי קַדְשִׁךְּ כְּתוּב לֵאמֹר. זַכֶּר עֲשֶׂה לְגִפְלְאֹתִיוֹ חַנּוּן וְרַחוּם יָיִ: וְנָאֱמֵר. מֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו יִוְכֹּר יָלְעוֹלָם בָּרִיתוֹ: וְנָאֶאֶמֵר. וַיִּזְפֹר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנְחֵם בְּרב חֲסְדִיו: וְעַל־יְדֵי עָכָדִידְ הַבְּבִיאִים כָּתוֹב לֵאמר. הָלֹדְ וְקָרָאתְ בְאָזְנֵי יָרוּשֶׁלַיִם לֵאמר כֹּה אָמַר יִיָ זְכַרְהִּי לָךְ חָסֶד גְעוּרַיִּךְ אַהַבַּת בּלוּלֹתָיִדְ לָכָחַדְ אַחָרִי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה: וְנָאֱמֵר. וְזָבַרְחִי אָני אָת־בְּרִיתִי אוֹתָךְ בִּימֵי נְעוֹרָיִךְ וַדְוֹקִימוֹתִי לֶךְ בְּרִית עוֹלֶם: וְנָאֲמָר. הָבֵן יַקִּיר כִי אָפַרַיִם אָם יֵלֶד שַעשוּעִים בִּי־מָדִּי דַבּרִי בוֹ וָכֹר אָוְכְּרָבּוּ עוֹד על־בּן הָמוּ מַעִי לוֹ רַחָם אַרַחֲמָבּוּ בָאִם־יְיִי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. זָכְרֵנוּ בְּזִּכְרוֹן טוֹב לְפְּנֶיךְ. וּפְקְרֵנוּ בְּפְּלְרֵת יְשׁוּעָה וְיָבְרֹּזְ טוֹב לְפְּנֶיךְ. וּפְקְרֵנוּ בְּפְּלְרֵת יְשׁוּעָה וְיָבְרֹּזְנִינוּ בְּפְּלְרָת יְשׁוּעָה וְיָבְרֹּזְנִינוּ אֶשֶׁר נִשְׁבִּיע וְאָת־הַשְּׁמִי שְׁמֵי לֶדֶה אֲשֶׁר נִשְׁבִּיְתִּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַפּּרְיָה. וְתַרָאָה לְפָנֶיךְ עֲקְרָה שֻׁעָקְד אַבְּרָהָם אָבִינוּ אֶבִינוּ בְּהַר הַפּּרְיָה. וְתַרָאָה לְפָנֶיךְ עֲקְרָה שֻׁעָלֵד אַבְּרָהם אָבִינוּ שָׁיִם. כֵּן יִבְּפְשׁוּ רַחֲמֶיךְ אֶת־כַּעִקְדְ וֹמְבָּחָה עַבְּדְּךְ מִפִּי כְבוֹדְךְ יְשׁרּב חְרוֹן אַפְּּךְ מַעְפִּוּ וּמִעִיְרְה וּמְנַחְלְּעַרְיִיִי משֶׁה עַבְּדְּךְ מִפִּי כְבוֹדֶךְ שָּתְרֹיה יְזָכְרְתִּי לְהָם בְּרִית רִאשׁנִים אֲשֶׁר הוֹצְאתִי־אֹתְם מֵאֶרִץ מְבֹּרָת בְּאַבְּרְתְּי לְהָם בְּרִית רָאשׁנִים אֲשֶׁר הוֹצְאתִי־אֹתָם מֵאֶרִץ כְּבוֹדֶךְ מִבְּרִים לְעִינִי הַנּוֹים לְּנִית לְהָם בְּרִית רָאשׁנִים בְּאָשׁר הוֹצְאתִי־אֹתָם מֵאֶרִץ בְּרִית בְּאשׁנִים בְּאָבְיר שְׁבְּיִי בְּבּא בְבוֹדֶךְ כִּלְּיבִים לְצִינִי הִפּא בְבוֹדְהְ מִבְּי לְבָּא בְרִית לְהִים בְּרָחִים בְּאָבִין לִבְּי בְבוּרְ אַבְּרִית לְבִּיְ לְבִּיל הִינִּ שְׁבְּחֹת לְבִין לְבִּיל הִינִם בְּרָחִים בְּאָבִין לְבִּיּ בְּבִּים בְּבְיִים בְּבִים בְּבְיִים בְּיִבְּים בְּבִים בְּבְיִים בְּבִּיְים בְּיִבְיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבִיּים בְּבִיּים בְּבִּים בְּבִיּים בְּבִים בְּבִיים בְּבִּים בְּיִים בְּבִים בְּיִבְים בְּבִיּים בְּיִבְיִם בְּבִיים בְּבִּיְם בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּבִּים בְּיִים בְּבְיִים בְּיִבְּעִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּנִים בְּבִים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּבִּיְים בְּיִּבְיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְיוּ בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִים בְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּיְיִיבְיוּ בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְיוּים בְּיוּים בְּיִים בְּיִּים בְּבְּיוּים בְּיִים בְּיִים בְּיִי

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

הַיּוֹם הַרַת עוֹלָם. הַיּוֹם יַעְמִיד בַּמִּשְׁפַּט צוֹרֵי עוֹלַמִים. אָם כַּבַנִים אָםכַּעַבַדִים. פבנים רחמנו פרחם אב על־בּנים. ואם כַעַבִּדִים עַינִינוּ לְדְּ תַלוּיוֹת עַד שַתְּחַנְנוּ

ארשת (Gent. 11. Borb.) Unfrer Lippen Regung, Berr, lag Dir wohlgefallen,

Der Du thronst in Majestät in bes himmels hallen!

Du vernimmft und horcheft mit huldvollem Dhr

Auf ben Ton, ber fteiget heut gu Dir empor.

Sorche gnäbig und erbarmungs: noff

Muf ben Ton, der, rufend gur Grinnerung, jest bor Dir er= idoll! -

(Um Conntag wird ftatt diefes Studes bas unten befindliche gebetet) Rach boppeltem Ulpha-Beth am Anfange ber Berfe.

אנוסה (Gem.) Sch ruf' in Angst: Ift feine Gulfe da?

Gie ftehet bor mir! Gott ja ift mir nah.

Laff' ich erichallen ihm Gebetes Stimme!

Sier in der frommen Schaar in

meiner Räbe. Wenn ich por ihm im Beiligthume

stehe.

(Am Sonntag.)

Rach bierfachem Alphabeth.

אשאלה משפטידצדק. הַת לפֹעַלִי צֵדָק. אין־קרא בעדק.

Beilt Er bei mir, bort meine leife Stimme!

D ichau nach mir, ein Birt

ber wieber ichirmt!

Sieh Deine Beerde hier, irr und perftürmt:

Gie fteht berftummt, erhebt nicht

ibre Stimme.

Die Qualer fprechen, die fie gaufen. icheexen:

"Sie ift verlaffen; nicht nach ibr

fich fehren

Bird mehr ihr hirt, nicht hebt Er feine Stimme."

נלתי Einft war fein Bort mir Geelenluft! Dem Laut -

Bie horcht' Er gern und fprach

zu mir fo traut:

"D lag mich hören beine holbe Stimme!"1)

Er floh von mir, enteilte, wie

Gazelle:

Er fuchte Glaubens Spur in meiner Relle:

Er fand fie leer, vernahm nicht

Laut noch Stimme2).

D' bu bes Bunbes Bart. mein frommer Ahn!3)

Bring' mir ihn wieber! bu ja barfft ihm nah'n;

בַּקוֹל: בַּקרֵנִי דַּרְשֵׁנִי. שַה וָאוֹת בָּמִשִׁבְּנֹתֵי וְאֵין קוֹל: דַּלַג מָבָּתֵר לָבַתַר. הַשִׁיבַהוּ אַלי. אוּלֵי ישָא פְנֵיךּ עֵקֶב

שָׁמָעָה צָדָק. בִּקוֹל בָּלוּל בַשׁוֹפָר: בַּנְתִי בְּמַדָּעִי. לְמֵרְחוֹק שְּׁאֵת דַּעִי. בִּפוּי תִּרוּעָה בִּיַדָּעִי. בִּקוֹל מַהַן שׁוֹפָר: בּוֹ בְּדָרִיעִי. אֲרַצְּה־ ּכִי רֹעִי. בִּאַמִּצוֹ זְרוֹעִי. בָּקוֹל כֹחַ שׁוֹפֶר: נַשִׁחִי בִּיוֹם דִּין. לְהַתְוַבֵּחַ בַּדִּין. גּוֹלֶה עֹמֶק הַדִּין. בְּקוֹל הַפְאוֹן שׁוֹפֶר: גְּזַרַת דָת וָדִין. אָם חָיַבְתִּי בַּדִּין. נְרוֹנִי יַעַבַּב מוֹרַעַ דִין. בְּקוֹל עָם שוֹפַר: דרש והעל רְמִיָּה. לְפָנֵי מִרְיָה. דַעַת לְמִרוּיָה. קוֹל חֹבֶשׁ שׁוֹפְר:

¹⁾ Dit Bohlgefallen horchte Gott der Stimme Jisraels, wo fie fich in ber Beschäftigung mit seiner Behre und in ber Bertundigung derfelben vernehmen lieg. Die Worte bes hohen Liebes (2, 14) "Lag mich boren beine Ctimme, benn fie ift lieblich" werben hierauf gewendet - ") Mis in Beiten religiöfer Gleichgültigkeit die Liebe gu bem gottlichen Borte erftarb, jog fich Gott von Jisrael guriid. - 3) Abraham.

Dein achtet Er! Du horchest seiner

D ichente uns Gulb! Sieh bort

ben Opferbund,

Schau' stilles Dulben, wie es schlieft ben Mnnd')!

D bent' es der, die nicht gehorcht

ber Stimme!

D von dem Frommen3) ab die rauben Hände

Des Bruders nimm, gu unferm

Flehn Dich wende! Dir ruft fie ja, die wohlvertraute

Stimme!

D hilf, daß nicht ber ew'gen Bahrheit Runde

Entschwinde, daß nicht aus ber

Sprößling' Munde

Entweiche Deiner Lehre heil'ge Stimme!

unn Die Seher einft, bes ew'gen

Wortes Ründer,

Wie gurnten sie treumeinend ob ber Gunder,

Wie mahnten fie, zu horchen Deiner Stimme!

Gie ftanden auf ber Barte, riefen

lout,

Und Dein Geheimniß — ihnen war's vertraut,

שְׁמְעַדְּ בְּקוֹל: דְרוֹשׁ מוֹבָה לַםוֹ וּרָאָה שַה מוֹרְיַה. אַלַם פִּיהוּ יָהִי צֵרֵק לְלֹא שַׁמְעַה בַקוֹל: הַפַר פַחַלַק יַדַיִם שַּׁעֵירוֹת. הוֹגַה בְּתַחֲנוּנִים. בִּי לְדָּ הַקּוֹל: הושע אשר לא תשכח עדות. זַרעו לא־יַסוּף קול: וְחוֹזֵי וּמָלִיצֵי הַם בַּנֵי אָמִי. וְאֵז נחרו־בִי. רַמַעון אַשְׁמֵע קור: ועל משמרתם ויזעקו וגל להם

דְּחוּי לְכְרוּיָה. בְּעֵד נְכְרִיָּה. דְּרוֹר לְכְלֹ־בְּרִיָּה. בְּקוֹל הַעֲבָרֵת שׁוֹפְר: הָכְשֵׁל בְּנִצְּפוּף. בְּזָרֶת וִּפּוּף. הָצֵּג בְּרִיב צְפוּף. בְּקוֹל הַרְדַּת שׁוֹפְר: הָעָנִשׁ בְּאִפּוּף. וְשָׁב הֵיוֹת הָפּוּף. הוֹעִילוֹ לֵב בְּפוּף. בְּקוֹל בְּפִיפָת שׁוֹפְר: וְאָם שׁוֹד יַעֵלְזוֹ. וּבַדִּין יְלִיזוֹ. וְצֶדֶק יְרוּץ לְאָחֲזוֹ. בְּקוֹל הִיֹל שׁוֹפְר: וּרְמוֹ מַכְנִים בְּזוֹ. וּמוֹצִיא בְזוֹ. וְבַן מָנּוּ יְנִיזוֹ. בְּקוֹל רוּחַ שׁוֹפְר: זָה מִבְּל־קוֹלוֹת. אֲשֶׁר בְּמַקְחֵלוֹת. זְבַן מָנִּוּ וְבִיזוֹ. מְקוֹל תִּקע שׁוֹפְר: זֹמְמֵי עֲקַלְקלּוֹת. מְהְיָבִי חְקִילוֹת.

¹⁾ Abraham, bereit, seinen Einzigen zu opfern, und Sizchat, ber es fill über fich ergeben ließ. — 1) Jaatob. Gaws hände sind rauh 1. M. 27, 23. — Jaatob stellt bas Bolf Jisrael, Cfav die Verfolger besielben dar.

Ru ihnen rebete bie Bottes. Stimme.

at Er ift hinweggezogen, mir

entichwunden.

3ch gieb' ihm nach, bis ich ihn aufgefunden.

Bo weilet Er, bag ruf ihn

meine Stimme ?

Die Erbe ruft: "Er prangt in Simmel Breichen!"

"Sein Glans ergoffen ift in Er be nreichen.

Ruft's aus ben Simmel & höh'n mit lauter Stimme1).

Bild und Gestalt ift nicht, חילי hindurchgezogen," -

So fprechen, die fich ihm gebahnt,

bie Wogen2).

"Ihn fah'n wir nicht, wir hörten feine Stimme!"

Die Bufte rief, als dort ich ihn

erspäht:

"Sier ift Er nicht. Ginft bier in Majestät Erglangt' Er und mich ichrecte

feine Stimme3)."

שהוד Der Lautre hin ob Bergesfubben eilt Und auf Morija's4) heil'ger Rinne

meilt.

Mus feiner Ruheftatt icholl feine Stimme.

Den holben Sit hat Sündeniduld entweiht.

ן. כַדֶם תַּתוֹ עוֹ, בַּקול: מַהוֹר דַּלֹג וממעון הר קול: מפאתי

זַעוּ בָּגְדוּצַע מַקְלוֹת. בִּקוֹל שָׁמֵע שׁוֹפָר: חַי. מִבֶּל־שָׁנָה יוֹם זָה שָׁבָּה. חָקוּק לְשׁוֹשַבָּה. לְקוֹל חֵרוּת שׁוֹפְר: חָבַתוֹ מִשְׁבָּה. שָׁנְיָה מַרָאשׁנָה. חַמָּא כָּל־הַשָּׁנָה. דְּחוֹת בָּקוֹל שׁוֹפָר: מַבַע בִּרְכוֹת

¹⁾ Der suchende Sänger wird vom himmel an die Erde, von der Erde an ben himmel gewiesen, ba eben bas All ber herrlichfeit Gottes voll und Er bem Auge entrudt ift. — *) Als beim Durchzuge burchs rothe Meer bie Fluth sich theilte. — *) Bei ber Offenbarung bes göttlichen Befetes am Ginai. - 4) Bo ber Tempel als fefte Stätte ber gottlichen Gegenwart ftanb.

Er zog davon! Doch wieder naht bie Reit

Der Rudfehr einft: - fo funbet

feine Stimme.

יקרת: Ich blieb ihm werth. Auch tu der Knechtschaft Leiden

Blieb Er bei mir. Denn nie von

mir gu icheiben,

Berhieß Er mir mit feiner Eröftung Stimme1).

Er zog hinab mit mir nach

Babylon²),

Aufstellet Er in Glam3) seinen Thron.

Dort hört' ich Leu'ngebrüll, der Schlangen Stimme').

cr wehrt bem Baren5), ber bes Tempels Grundung

Feindselig hemmt, und freudige

Berfündung

Läßt Er ergehn, den Ruf von

Freundes Stimmes). Er beugte die vier Pardelföpfe7)

nieber. Und jauchzend klangen ihm des Dankes Lieber,

Erschallen ließ ich jubelnd meine Stimme. —

בֶּסֶא יָבֹא, בְּאָזְנֵי קוֹרֹ : יָקַרְתִּי בְעֵינֵיוּ. וְנִלְוַה לִי עמו־אנכי או לשנער ושם בס בעילם. רושמיע כארי כַּלַרה מֵנִי דוֹב בהתרפה מפלאכת. הק בַּמְּכַתַב וַיַּעַבֵר־קוֹל: כַּבַשׁ אַרבַעה ראשי נמר. ונָם אַנִי בַּהוֹדֵיוֹת סֵלַה אשמיע לו קול: לחירת

הַשַּע. מוּל שׁוֹפְרוֹת הַשַּׁע. מְהוֹר מֵהֶם יִשַּׁע. בְּקוֹל דַּת שׁוֹפְר: מָשָׁע. בְּקוֹל בַּת שׁוֹפְר: מֶּנֶף צְחוּגֵי רָשַע. בְּקוֹל שָׁנֶף צְחוּגֵי רָשַע. בְּקוֹל שָׁנֶר: יִיטַב מִשׁוֹר פָּר. וּמֵאַיִל הַמְשָׁבְּר. יוֹם הַמְּסְפָּר. לְקוֹל חִדּוּשׁ שׁוֹפְר. יֶּלֶשׁ יוּפְר. וְשֹׁמֵן יָחְפָּר. ישֶׁר לֵב יִשְׁפְר. לְקוֹל חִבּוּשׁ שׁוֹפְר. לָּלְשׁ יוּפְר. וְשֹׁמֵן יָחְפָּר. ישֶׁר לֵב יִשְׁפְר. בְּלוֹל שִׁפּוּר שׁוֹפְר: בָּעָת הַם תּוֹקְעִים. נַּיָא מַבְקִיעִם. בָּרִבִּים בְּלִוֹל שִׁפּוּר שׁוֹפְר: בָּעָת הַם תּוֹקְעִים. נַּיִא מַבְקִיעִם. בְּרָבִּים

^{1) &}quot;Mit ihm bin Ich in der Bedränguiß!" Ph. 91, 15. — 2) Als Nebukadnezar das Bolt ins Exil führte. — 3) Medien. — 4) Die Thiere sind symbolische Bezeichnungen der Weltmächte nach der Vision bei Daniel (Cap. 7). Der "Leu" ist Babel, die "Schlange" das medische Keich. — 5) In der angeführten Vision (Dan. Cap. 7) Bild des persischen Reiches. — 6) Die Störungen von Seiten feindseliger Bölker beseitigte endlich der Erlaß des Darius, der den Tempelbau besahl (Esra 6, 1—18). — 7) Die vier Diadochen, denen Alexanders des Großen Keich zusiel. S. Kaschi zu Dan. 7, 6.

חית Dem Thier bes Schilfes') liefert' Er bas Land.

Es fragt, jum himmel frech

emporgemandt:

"Wen hab' ich bort ?" mit frevlen Sohnes Stimme.

Bermalmet bon bes Graufen

Gifenzähnen2),

Berftampft von seinem Fuß, ließ ich ertonen

Bu meines Heiles Gott Wehrufes

Stimme. Die Zeit, wann naht bas Heil, hüllt Gott in Schweigen.

yen, guut Gott in Schweigen. Nicht that Er kund, wann sich

die Turtel3) zeigen

Wird wieder, fundend Beil mit ihrer Stimme,

Berfiegelt hat Er ber Erlösung

Stunde;

Auch meinen Sehern gab Er nicht die Runde,

Wann wieder sie erheben ihre Stimme

x3 D fieh mein Leid, ins Glend mich verbannt!

Sier Alles fremb, fein Menich,

dem ich bekannt,

Bu bem ich flebend fende meine Stimme!

ַבֶּנֶה אָז מַבַר אַבֵּץ. מִי־ 78 קול: לאלהי ישעי משני לא הודיעני. מידעי ספר חתם קצי. לבל־דַעַת צופי עת ישאו קול: נא הבט וראה עָנָיִי וּמָרוּדִי. אֵין לִי מַבִּיר כול:

מַשְּׁמִיעִים. בְּקוֹל שָׁאוֹן שׁוֹפֶר: כָּל־הָמוֹן מְרֵעִים. בְּחִיל מִתְרוֹעַעִים. בַּאֲשֶׁר הַם מֶתְרִיעִים. קוֹל יִרִיעַ כַּשׁוֹפָר: לְקוֹלוֹ כְּיָקְשֵׁב. יָבְעַת כָּל־מוֹשָׁב. לְאָמִים בְּסַעַר יִנְשֵׁב. בְּקוֹל מְעַרת שוֹפָר: לְיִדְעָיו יוּשֵׁב. לְאוֹת מוֹב יִתְחַשַּׁב. לְעֵת יִתְיַשֵּׁב. בְּקוֹל

¹⁾ Das große römische Weltreich. S. meine "Beiträge zur Sprach- und Alterthumsforschung" II. S. 139. — 2) Dan 7, 19: "— das vierte Thier... furchtbar und gewaltig und von übermächtiger Stärke, und Eisenzähne hatte es und eherne Klauen, fraß und zertrat Ales" u. s. w. 3) Die Frühlingsvorbotin. Hohes Lieb 2, 12: "Die Stimme der Turtel wird vernommen in unserem Lande" wird auf den Heilboten Moscheh gedeutet, der den Lenz der Erlösung nach dem Winter der Frohn in Mizrajims Kucchischaft verkündete. Die symbolische Wendung der Stelle ist bier festgehalten.

Rein Wort — ich weiß es — fällt'), bas Du vertraut

Den Boten, Die gehorcht bem

leisen Laut.

Mit bem gu ihnen redet' Deine Stimme.

wiw Ja, jubelnd werd' ich, wenn

mir neu pereint.

Un meine Thure flopfen, wird der Freund2),

Wenn ich vernehme feine holde

Stimme.

D wie ben Siegelring mog' Er mich tragen

Un feinem Bergen3), wie in jenen

Da mich erfor ber Wedruf feiner

Stimme4).

עליתני Db alle Töchters) haft Du mich erhöht.

Um meinetwillen ja Dein Ruf ergeht,

Um Choreb dort erschallte Deine Stimmel

Db alle Götter bift Du, Gott, erhoben.

Mein Breisgesang foll Dich auf ewia loben:

Für ewig jubeln foll Dir meine Stimme.

אַקוָה. כִּי לֹא יִפּוֹל דַבַר. מִמַּקשִׁיבֵי דִּמַמָה וַקוֹל: שוש נשיש לבי בקרבי. בִשַּׁמִעִי דּוֹדִי דוֹפֵק עַל־ פתחי קול: 300% סלדה ישימני בחותם על־לב. כאַז תַחַת הַתַּפּוּחַ עוֹרְרֵנִי

עלִיתנִי אַר' עַל־כַּר'־ בַנות. כִּי בַעַבוּרִי בַחוֹרֵב תַּתָּה קוֹל : עַל־בֶּל־אֵלהִים מאר נתעלית. נצח הָתְעֵלֶּרה בְּתְרוּעַת קול:

ַטַעָם שׁוֹפָר: מוֹאֲסָיו לְהַבְּקִיעַ. בּוֹנְדָיו לְקַעֲקַעַ. מַּרְדִיו לְהַשְׁקִעַ. בָּקוֹל הָזוּק שׁוֹפֶר: מַאַרִיךְ בָּהָחָקֵע. מָקַצֵּר בָּהַבָּקַע. מֶרִיעַ ותוקע. בקול שלוש שופר: נותן אימות. מַחְפִּיז אָמוֹת. נוּסוּ נואמות. מקול בוך שופר: נותץ חומות. משבית מלחמות. נותם בַּהַמוֹת קוֹל שַאֵג שוֹפָר: סודוֹ כַגְלָה. בָּסִין לַפְגָּלָה. סְיֵם

¹⁾ Alles durch die Propheten verheißene Beil wird sicher eintreffen, -2) Nach dem Hohen Liede (5, 2), wo der Freund — d. i. nach der symbolischen Auslegung: Gott — an die Thüre klopft und um Eingang bittet; hier: wie Er in neuer Huld Jisrael sich zuwendet. — 3) Hoh. L. 8, 6: "O trage mich wie den Siegelring auf Deinem Herzen!" — 4) Die mächtigen Donnerstimmen bei ber Offenbarung am Sinai. -

⁵⁾ Die Nationen der Welt (S. S. 2. 2).

Das Böglein rief, bas in ber Bufte irrt',

Mus Saft befreit1), Dir ju; die

Taube2) girrt'

Aus Afchur Dir mit heißen Gebnens Stimme3)

D fuch' es auf, bas Böglein, Dir bertraut.

Und Deine stumme Taube! -

Schofars Laut

Lag hallen und ben Lodruf Deiner Stimme4)!

Bahr' ewig mir Dein Wort,

laß nicht entschwinden

Es mir im Flug; erhalte bie verfünden

Der ew'gen Lehre Wort mit frommer Stimme!

Bie will ich gern Dein lauter Bort erlernen,

Bon meinen Lehrern nicht ben Blid entfernen.

Wie einst Dein Herold5), treu,

horcht' Deiner Stimme!

קרב Das Ende naht, der Tag für das Gericht;

Aufsteht der Anwalt, der gum Seile fpricht:

Um Gnade flebend hebt er feine Stimme.

מפרבר צפור מפצרים. ויונה השמיעה מאשור קול: פקד צפור תַּקע לַמוֹ בַשׁוֹפר. לבל־יעופו לבל־יבּנפוּ משמיעי קול: אלמד. ועיני בַקוֹל: קַרַב

מְגָלֶה. בְּקוֹל הִלּוּךְ שׁוֹפָר: סוֹד יוֹם נְּאֻלֶּה. בְּחָשְׂפוֹ לֵדְּנוּלָה. שְׁשׁוֹן וְנִילָה. קוֹל נַשְׁמִיע שׁוֹפָר: עָשׁוֹר דּוֹחָה. עַנְגֹ מְדְחָה. עַבְרוֹת מַמְחָה. עַבְרוֹת מְמָחָה. עַבְרוֹת מַמְחָה. בְּקוֹל צָרַח שׁוֹפָר: בָּגַר וְהַסְעַר. מַמְלְכוֹת שָׁעִיר. עֲבִרוֹת מַנְחָה. קוֹל חִצוּר שׁוֹפָר: בָּגַר וְהַסְעַר. מַמְלְכוֹת שָׁעִיר. בְּקוֹל קוֹלוֹת שׁוֹפָר: בִּהְחֵי הָעִיר. הַשְּׁקִיעַ וְתַבְעִיר. פַּחְד רֵב וִצִעִיר. מִקּוֹל הַמִית שׁוֹפִר: צִיּוּן רָמֵז אוֹת. שׁוֹפַרוֹת שׁוֹפַר: בְּיִּוּן רָמֵז אוֹת. שׁוֹפַרוֹת

¹⁾ Jisrael nach ber Erlösung aus Aegypten. Die Bezeichnung ist Ps. 84, 4 entlehnt: "Auch ber Bogel fand seine Stätte": ben (in der Büste) Herumirrenden ist eine Heimath gewährt. — 2) Bezeichnung für Jisrael nach Hohelied 2, 14; 5, 2; 6, 9. — 3) Nach Hoschea 11, 11. — 4) Secharjah 10, 8: "Ich will sie loden und versammeln, benn Ich habe sie erlöst." — 5) Noscheh.

Der Mond ift angeset, die Beit beftimmt:

Des Chojars Sall Er bann bon

mir bernimmt,

Antworten wird mir Er mit feiner

Mus Grabern Dröhnen, bon

ben Soben Stürmen! Benn von Gebein, auf bem fich

Wenn von Gebein, auf dem jich

Erschallen wird ber langft Entsichlafnen Stimme

Soch auf ben Bergen feht bas

Banner weben!

Und mächt'ger hall bes Schofar wird ergeben1),

Und laut bann jubelt ber Ber-

flummten Stimme.

Der Richt wird der Wahn, bas Berg bethörend, loden,

Richt wird er fürder Berg und

Dhr verftoden,

Dağ es sich tropig schließt ber Dabnung Stimme.

Gieb wieder Deines Wortes Erbbefik.

Bie einft, als Du mit Deines

Glanzes Blit

Extheilt es, da mich schreckte Deine Stimme²).

בַּקוֹל: קַדָּשׁ חֹרֵשׁ. וְהוּבֵן קול: ראו גם בַּהַרים. וַקוֹל בארץ. להשמיע רַגַן פָדָּמוּמֵי קוֹר: שֵׁגַג לב הותל עוד בל־יפנו. בַּלִי לְהַכְבִּיר אֹוַן מְשָׁמוֹעַ קול: שובב לי בקדם דת, מוֹרָשָׁה אֲשֶׁר בָּה *עַלַּפְתַנִי בלפידים וקור: תבונה

שְׁלֹשׁ מַאּוֹת. צְנָחָה בְּמִדְיָן דְאּוֹת. בְּקוֹל שָׁתּוּף שׁוֹפָר: צִפְּצְפּרּ
צְבָאוֹת. בְּשֶׁרוּ פְּלָאוֹת. צוּר בְּעָשׁ נִפְּלָאוֹת. בְּקוֹל עָרַב שׁוֹפָר:
קוֹל חֲלוּשָׁה. בְּאַרְקָא חְלָשָׁה. קוֹלֹת מַתֵּן שְׁלֹשָׁה. קוֹלוֹת בְּנִחְנוּ
בְּשׁוֹפָר: בֶּרָן מְשָׁלֶּשָׁה. הַיּוֹם לְזַבֶר אֲשֵׁלְשָׁה. קְרוֹא עוֹד שְׁלֹשָׁה.
בְּקוֹל עִחּיד שׁוֹפָר: רְחַשְׁהִי לַעֲלִיוֹת. וְעֵינִי חְלוּיוֹת. רְאוֹת בּנּוּם בְּלִיוֹת. בְּעִיבִי חְלוּיוֹת. רְאוֹת בָּנִּים בְּלִיוֹת. לְשָׁרָם בְּקוֹל בָּדֶל שׁוֹפָר: שְׁנָה הְעוֹרַר. לְשֵׁלֵם נְמִיּל לֵצוֹרַר. שִׁשְׁן הַּדְרַר. בְּאֶלָה הְבָרַר. שְׁאָלוֹנוֹ הְפוֹרַר. בְּקוֹל נְבוּרוֹת שׁוֹפָר: שׁוֹשֶׁן הַּדְרַר. בְּאָלָה הְבָרַר. שִׁאוֹנוֹ הְפוֹרַר. בְּקוֹל נְבוֹרוֹת שׁוֹפָר: שׁוֹשֶׁן הַּדְרַר. בְּאֶלָה הְבָרַר.

¹⁾ Jef. 18, 3: "All ihr Beltbewohner und auf Erden Weilende ! wenn man das Banner auf Bergen erhebt, werdet ihr sehen, und wenn man in die Bosaune stößt, werdet ihr hören. — 1) Am Sinai.

תכונה Des Wortes Meister') stromte weise Lehren;

Er tieß in Anmuth Beihelieder

hören: Bu Deinem Preise flang die holde

Stimme —

Und rief fie Alle auf, Dein Lob zu preisen.

zu preisen. Co wird, Allherrschender! in füßen Weisen

Dir Alles fingen mit Begeiftrungs:

stimme.
Ann Bor Zijons Söhnen mußte

Jawan2) finten. Du ließest Deines Bliges Pfeile

blinken, Und sie verwirrte Deine Schreckens:

stimme. Laß Deine Donner meinen Feind

zerschmettern! Dein Schofar halle, und in Sübens Wettern

Laß mir erschallen ber Erlösung Stimme! הַפִּיק אִישׁ נְבוֹן דְּבָּר.

וְחַק נֹעֵם זְמִירוֹת בִּנְעִימוֹת

קוֹל: תְּהַלֶּה יְתַנּוּ אָז לַכּל

הִשְׁמִיעַ. לְאֵל מושׁל בַּכּל

יַמְתִּיקוּ בְּקוֹל: תַּחַת בְּנֵי

אָיון. בְּנִי יָנִן שֶׁחוּ. הִבְרַקְהָּ

תִּיעִם לְבוֹוְיֵי. הִּרְקַתְּ בַּשׁוֹפֶר. בְּסַעַרוֹת תִּימָן.

בְּשׁוֹפֶר. בְּסַעַרוֹת תִּימָן.

אָז יַלֶּדְ־קוֹל:

יאָתָה נְּגְלֵיתָ בַּעָנֵן כְּבוֹדֶךְ עַל עַם כְּרְשֶׁךְ לְרַבֵּר עִפְם: מִן־הַשָּׁמֵים הִשְּׁמֵעְתָּם כּוֹדֶךְ עַלְיַהְ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפַּלִּי־ מֹהַר: גַּם (בְּלֹ־)הָעוֹלֶם כְּלוֹ חָל מִפָּנִיךְ. וְבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית הְרְרוּ מִפֶּרְ, בְּהִנְּלוֹתְךְ מֵלְבֵנוּ עַל־הַר סִינֵי. לְלַפֵּר לְעַפְּךְ תוֹרָה וּמִצְוֹת. וַתַּשְׁמִיעֵם אֶת־הוֹר קוֹלֶךְ. וְדַבְּרוֹת קְרְשְׁךְ מִנְהַבוֹת אֵשׁ: בְּקֹלוֹת וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם נִגְלֵיתְ וּבְקוֹל שוֹבְּר עֲבֵיהֶם הוֹפָּעְתְ: כַּבְּתוּב בְּתוֹרָתֵךְ. וַיְהִי בַיּוֹם הַשִּׁלִישִׁי

שׁוֹכְגִים תְּזוֹרֵר. בְּקוֹל הַעֲרַת שׁוֹפְר: הְיַשֵּׁר מֵחֶרְמוֹן. לְרוֹעֵעֵ אַדְמוֹן. הַשְּׁלֵג בְּצַלְמוֹן. בְּקוֹל הַמוֹן שׁוֹפָר: מּיִּסּ בְּבִישִׁימוֹן. בְּמַחַן אָמוֹן. תַּשְׁמִיע בָּאַרְמוֹן. קוֹל קוֹרֵא בַּשׁוֹפְר: אתה נגלית נגלית

¹⁾ David. - 2) Die Shrer im Rampfe mit ben Mattabaern.

^{*)} Ueberfetung fiehe G. 194.

בָּהִית הַבַּבֶר וַיִהִי קֹלֹת וּבָרָקִים וְעָנֶן כָּבֵר עַל־הַהַר וְכֹּל שׁפָּר חָזֶק מְאֹר וַיַּחַרֵד בָּלֹ־הָעָם אַשֶׁר בַּמְחַנָה: ונאַמֵּר. נִיְהִי קוֹל הַשִּׁפָּר הוֹלֵדְ וְהָוֵק מְאֹר מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעַנֵנוּ בָקוֹל: וְנָאֲמֵר. וְכַלֹּ־הַעָם רֹאִים אַת־הַקּלֹת וְאֵת־ הַנַּפִּידִים וְאֵת קוֹל הַשׁפֶּר וְאֶת־הָהָר עָשׁן וַיִּרְא הָעָם וַיָּגָעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵּרָחֹק: וּבְדַבְרֵי כְּדְשִׁךְּ בְּתוּב לֵאמֹר. עַלָּה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְיָ בִּקוֹלְ שׁוֹפָּר: וְנֶאֱמֵר. בַּהַצֹּצְרוֹת וְלֹקוֹל שׁוֹפָּר דָרִיִעוּ לִפְנֵי הַפֶּלֶךְ יָיָ: וְנָאֶבֶר הַקְעוּ בַחֹדָשׁ שוֹפֶר בַּבֶּסֶה לְיוֹם הַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוֹא מִשְׁבְּּטּ לַארֹהֵי יַעַקֹב: וְנָאֶמֵר הַלְלוּיִה הַלְלוּ אֵר בְּכְןְדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בּרָקיע עָזוֹ הַלְּלוֹיהוּ בִּנְבוֹרְנִיוֹ הַלְלוֹיהוּ בְּרב נְדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בָּתַבָע שופָר הַלְלוּהוּ בְּנָבֵל וְכִנוֹר: הַלְּלוּהוּ בְּתֹף וּטָחוֹל הַלְלוּהִוֹ בְּטִנִים וְעָנָב: הַלְלוּהוּ בְּצִּלְצְלֵי־ שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָה הַלְּלוּיָה: וְעַל־יְדִי עַבָּדִיךְ הַנְּבִיאִים בָּתוֹב לֵאמֹר. בְּלֹּ-ישָׁבִי תַבַל וְשֹׁכְנֵי אָרֶץ בְּנְשֹׁא־נֵס הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְּקֹעֵ שופר תִשְׁמַעוּ: וְנָאֱמֵר. וְדָיָה בִּיוֹם הַהוֹא יִתְּקע בְּשׁוֹפֶּר נָרוֹל וּבָאוּ הָאֹבְרִים בְּאֶרֶץ אַשׁוּר וְהַנִּהָּחִים בְּאֶרֶץ מְצָרָיִם וְהִשְׁתַחַווּ לַיָי בְּהַר הַקְּרֵשׁ בִּירוּשָׁלָם: וְנַאֱמֵר. וַיִי עַלֵיהֶם יַרָאָה וָיָצָא כַבְּרָק חָצוֹ וַאדֹנָי יֶהוָה בַּשׁוּפָּר יִהְכָּע וְהָלַךְ בְּסַעַרוֹת הֵּיֹפִוֹ: ְיִי צְבָאוֹת יְגוֹן עֲלֵיהֶם: בַן הַגַן עַל־עַפְּד יִשְׂרָאֵל בִשְׁלוֹמֵד:

אֶלהֵינוּ וֵאלהֵי אֲבוֹתִינוּ. תְּקַע בְּשׁוֹפָּר נְּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא גִס לְקַבֵּץ נָּלִיּוֹתִינוּ. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מָבֵּין הַגּוֹיִם. וּנְפוּצוֹתִינוּ כַּנֵּס מִיַּרְבְּתִי־אֶרֶץ. וַהַבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִיְרְךְּ בְּרִנְּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךְ בְּשִּׁמְחַת עוֹלָם. וְשְׁם נַּגְעֲשֶׁה לְפָּנִיךְ אֶת־בְּרְבְּנוֹת חוֹבוֹתִינוּ בְּמִצְוָה עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְּךְ עַלֹּיִרְיִ מֹשֶׁה עַבְּדְּךְ מִפִּי כְבוֹדֶךְ בָּאְמוּר: בְּתוֹרָתְּךְ עַלֹּיִיבִי מֹשֶׁה עַבְּדְּךְ מִפִּי חְרְשִׁיכֶם וּתְלַאְנָתְם בְּנִיוֹם שִׂמְחַתְּכֶםוּבְמוֹעֲדִיכֶם וּבְרָאשִׁי חְרְשִׁיכֶם וּתְלַאְנֶתְם בְּמִוֹי שֵׁלְמֵיכֶם וְתִיּוֹ לְכֶם בְּתְבִין לִפְנִי אֱלֹחֵיכֶם וְאֵנִי וְיִ אֱלֹחֵיכֶם: בִּי אַתְּה שׁוֹמֵע לְוֹל שׁוֹפֶּר וּמְאָזִין הְרוּעָה וְאֵין דּוֹמֶה לְּדְּ. בְּרוּךְ אַהְה לֵיִבְּה וְיִי שׁוֹמֵע לְוֹל הְרוּעַת עִמּוֹ וְשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה: י היום הבת עולם. היום יעמיד בּמִשְׁפְּטּ כְּר־יְצוּרִי עוֹלְמִים. אִם כְּבָנִים אִם בַּעְבְדִים. אָם כְּבָנִים רַחֲמֵנוּ כְּרַחֵם אָב עַל־בְּנִים. וְאִם בַּעֲבְדִים עֵינִינוּ לְדְּ תְלוּיוֹת עֵד שֶׁתְחְנֵנִוּ וְתוֹצִיא בָאוֹר מִשְׁפָּמֵנוּ. אָיוֹם כְּדוֹש:

(Am Sabbath wird bas folgende ארשת in vielen Gemeinden nicht gebetet.)

ארשת (Gem. u. Borb.) Unfrer Lips pen Regung, Herr, laß Dir wohl gefallen,

Der Du thronft in Majestät in bes himmels hallen!

Du vernimmst und horchest mit bulbvollem Dhr

Auf ben Ton, ber fteiget heut gu Dir empor.

Rimm in Gnaden an ben Rlang, Der, vom Schofar fündend, eben zu Dir drang! — אַרֶשֶׁרת שְּפְּרֵתִינוּ יַעֲרַב לְפָנֶיךּ אֵל רָם וְנִשְּׁא. מֵבִין וּמַאֲזִין מַבִּימוּמַקְשִׁיב לְקוּלְ תְּקִיעָתִינוּ וּתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן מֵבֵר שופִּרֹתֵינוּ:

^{*)} Uebersepung fiebe G. 232.

רְצֵה יָיֶ אֱלֹהֵינוּ בְּעַכְּךּ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִּלְּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־ הָעַבוֹרָה לִּדְבִיר בִּיתֶךּ. וְאָשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִּלְּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן הָמִיד עַבוֹרַת יִשְׂרָאֵל עַפֶּךּ:

nnjer Beten, wie Ganzopfer und Altargaben! D Erbarmer, in der Hülle Deiner Barmherzigkeit lasse zurückehren Deinen Gottesglanz nach Zijon, Deiner Stadt, und die Ordnung des Tempeldienstes nach Jeruschalajim! Und unsere Augen mögen es sehen, wenn Du nach Zijon zurückehrest in Barmherzigsteit! Und dort wollen wir in Ehrsurcht Dir dienen, wie in den Tagen der Borwelt und den Jahren der Borzeit.

(Borb.) Gelobt sei Du, Ewiger, dem allein wir in Ehrfurcht dienen wollen.

שיש מודים אָנְחְנוּ לָךְ. שְׁאַתְּה הוּא יָיָ אֱלֹחִינוּ וַאלֹהַי אֲבוֹתִינוּ אֱלֹהַי כָל־בָּשֶׁר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְחוֹדָאוֹר־ לְשִׁקְיְ הַנְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ אַל־ יְּהַלְיְמֵנוּ וְקִצְּמוֹר בְּן הְחַנֵנוּ יְלַצְשׁוֹת רְצוֹנֶךְ וּלְעָבְדְּךְ בְּלַכְּ שְׁלֵם עַל־שְׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לְדְּ. בְּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת: יְהָעֶרָבְ לְפָנֶיךְ אָתִירָתֵנוּ בְּעוֹלֵה וּכְכְּרְבְּן:
אָנָא רַחוּם בְּרַחֲמֶיךְ הְרַבִּים
וְמֵבֶּיִנְה בְּעַבוֹרָה לִירוּשְׁלָים:
וְמָהֲטֶינָה עִינֵינוּ בְּשוּבְךְּ
וְמָהֲטֶינָה עִינֵינוּ בְּשוּבְךְּ
וְעָבְרְךְ בְּיִבְיִאָה בִּימֵי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים לַךְמֹנִיוֹת:

יייי בֶּרוּךְ אַתָּה יִי שָׁאוֹתְּךְּ לִבַּרְךְּ בִּיִרָאָה נַעַבור:

מוֹרִים אֲנַחְנוּ לֶךְ שְׁאַתְּה הוּרֹא יָי בֻּלֹהֵינוּ וַרֹּלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וְעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגַן יִשְׁענוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וְדוֹר נוֹנֶה לְךְ וּנְסַבֵּר תְּ הַ לֶ תֶ דְּ. עַ לִ־־חַ יֵּינוּ וּ הַ מְּסוּרִים בְּיָבֶדְּ, וְעַלֹּ נִשְׁמוֹתִינוּ הַפְּקוּרוֹת כֶּדְּ וְעַלֹּינִפְיִדְּ שֶׁבְּכְלֹ־יוֹם עִמְנוּ. וְעַלֹּינִפְּלְאוֹתִיךְ וְמוֹבוֹתִיךְ שֵׁבְּכְלֹ־עַת עָרֶב וְבֹכֶּר וְצְהָרָיִם. הַפּוֹב כִּי לֹא־כְלוּ רַחֲמֶיךְ. וְהַמְּרַהֵם כִּי לֹא־תַפּוּ חֲסָדֵיךְ. מֵעוֹלָם קוִינוּ לָךְ:

וְעַל־בָּלָם יִתְבָּרַדְוְיִתְרוֹמֵם שִׁמְדְּ מֵלְבֵנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וְעָד:

Rönig! Sei Deines Erbarmens einsgebenk und halte ein Deinen Born, und wehr' ab Seuche, Schwert und Hunger. Elend und Berberben, Schuld und Plage und jedes böse Begegniß, jegliche Krankheit und jeglichen Anstoß, jeden Hader, jede Urt von bösem Geschide und jedes harte Berhängniß und unverdienten Haß von uns und all Deinen Bundestindern.

בְּינוּ מֵלְבֵנוּ זְכֹר הַחֲמֶיךּ וּכְבוֹשׁ בַּעִכְּדְּ וְכַלֵּה רְבְּלֵה וְבָלֵה וְבָלֵה וְבָלֵה וְבָלֵה וְבָלֵה וְבָלֵה וְבָלֵה וְבֶלִה וְבֶלִר וְבְלִר וְבָל וְבְלִר וְבְעָה וְבָל וְבִל בְנִי בְּרִיבֶף:

וּכְתוֹב לְחַנִּים מוֹבִים כָּל־בְּגֵי כְרִיתֶךְ: וְכֹל הַחַיִּים יוֹרוּךְ פֶּלָה. וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךְ בָּאֲמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעָוְרָתֵנוּ סֶלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יִיְ הַפּוֹב שִׁמְךְ וּלְךְּ נַאֵה לְהוֹרוֹת:

אלדינו (Borb.) Unser Gott und unserer Bäter Gott! Segne mit dem in Deiner Thora geordneten breifachen Segen, wie er durch Moscheh, Deinen Knecht, verzeichnet und durch den Mund Aharons und seiner Sprößlinge ist ausgesprochen worden, die Priester, Deine heilige Schaar.

CDie Briester:) Gelobt fei Du, Ewiger, unser Gott, Herr ber Welt, der uns mit der

אַלהֵינוּ וַאלהַי אֲבוֹתֵינוּ פּבְּרָכָה הַמְשְׁלֶשֶׁרֹת בּבְּרָכָה הַמְשְׁלֶשֶׁרֹת בַּבְּרָכָה הַמְשְׁלֶשֶׁרֹת בַּבְּרָכָה הַמְשְׁלֶשֶׁרֹת בַּבְּרָכָה תַּלִּייְדֵי משֶׁה עַלִּיְדֵי משֶׁה עַכְּדָּךְ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהַרֹן וּבְנִיוּ

Borb. laut

עם קרושה פּאָטור: Die Priester.

בְּרוֹדְ אַבְּה יֵיָ אֱלֹהֵינוּ טָּלֶדְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִּדְּשְׁנוּ

M. Z. Rosch Haschanah II. To

Weihe Aharons geheiligt und uns geboten hat, fein Bolk Fisrael in Liebe zu fegnen.

Es fegne dich — Es fegne bich ber Ewige von Zijon aus, ber Schöpfer bes himmels und ber Erden!

Der Ewige — Ewiger, unser Herr! wie herrlich ist Dein Rame auf ber gangen Erbe!

Und behüte dich! — Behüte mich, mein Gott! benn auf Dich vertrau' ich. בָּקְרָשָׁתוֹ שֶׁל־אַהֲרֹן וְצִנְּנוּ לְבָרֵךְ אֶת־עֵמוֹ יִשְׂרָאֵרֹ בַּאַהָבָה: Borbeter.

יְבֶּרֶכְךְ יְבָרֶכְדְ יִי מִצִּיוֹן עשה שְמֵים וָאָרֶץ:

וֶנְ יְנְ אֲדֹנֵינוּ סְּדִּדֹ-אַדִּיר שִׁמְדְּ בְּכָל־הָאָרֶץ: וְנִשְׁמְרֶנִי אֵל כִּי־ הָסִיתִי בָּךְ:

Bahrend die Briefter fingen, betet die Gemeinde.

רְבּוֹנוֹ שֶׁלִּדְעוֹלֶם. אֲנִי שֶׁלְּדְ וַחֲלוֹמוֹתִי שֶׁלְּדְ. חֲלוֹם חְבִּמְתִּי וְאֵינִי יוֹרֵע מַהְרְהוּא: יְהִי רְצוֹן מִלְּבָּנִיךְ יְיְ עֲלִדְּ מְלִבְּתִּי וְאֵרִי וְאֵרִי וְאֵרִי שְּיִהְיוּ כָלִדְחַלוֹמוֹתִי עָלִי וְעַלְבְּלִּבְּלִי שְׁרָבְּעֹ וְעַלְבְּלִּבְּתִּי עַלְדִּבְי וְעַלְבִּיְ וְעַלְבְּלִבְּתִּי עַלְדִּבִי אָם מוֹבִים הֵם חַזְּמִם אֲחָיִם וּבִין שֶׁחְלְמוּ אָחִים עְלְי: אָם מוֹבִים הֵם חַזְּמִם וְאַמְבִי וְאָחַ בִּינִּהְ וְבָּבֶּם בְּחָלוֹמוֹת יוְמַף הַצְּדִּיק, וְאָם אַרְיִבִי מְנְהְ וְבְּיִמוּ בִי וְבְּהָם בְּחָלִיתוֹ עַלְיְנֵר מְבָּיִנְהוֹ וִּבְמִי מְנְה וֹבְעָתוֹ תְּבְינִה וְבְּעִתְּוֹ וְנְבְיִי אֲלִישִׁע, וּבְשֵׁם עְלִייְרִי מְעִרְיִבִּי אָלִישָׁע, וּבְשֵׁם עְלִינִר בְּלְעָם הָנְשְׁעְ מִבְּלְּלָה לִבְרָבָה בַּן שְׁהְפַבְּבְּ בְּלְעִם הָרְשְׁע מִבְּלְּלָה לִבְרָבָה בַּן שְׁתִיבְצִּלִ וְתִּבְצִי וְתִרְצֵנִי וְתִרְצֵּלִי וְתִרְצֵּלִי וְתִרְצֵּלִי וְתִרְצֵנִי וְתִרְצֵּלִי וְתִרְצֵּל וְתְּבְּבְּלְים הְנְלְשִׁתְ מִבְּלְּלְה לִבְרְבָה בְּן מִיבְּרְבִּה בְּלְבִים וְתִּבְּבִי וְתִרְצֵּיִי וְתִרְצֵּנִי וְתִרְצֵּנִי וְתִּבְבְּבְּתְ וְתִּבְיבִּי וְתִּרְצֵּנִי וְתִרְצֵבִי וְתִּבְּבְבְּבְּי וְתְרְצֵּנִי וְתִּבְבִּי וְתִרְצֵּיִי וְתִּבְיִי וְתִּבְבִּי וְתְבִּבְי וְתְרְצֵּנִי וְתְרְצֵּנִי וְתִרְצֵּי וְתְרְצֵּנִי וְתִרְצֵיי וְתְרְצֵנִי וְתְרְצֵנִי וְתְרְצֵנִיי וְתְרְצֵנִיי וְתְרְצֵנִי וְתִּרְצִיי וְתִרְצֵבִיי וְתִּבְּבִי וְתִּבְיבִי בְּבִּבְּיִי וְתְרְצֵבִי וְתְבִּיל בְּיִבְּבְיִבְי וְתְרְצֵּים בְּבְּבְבְּיִבְיוֹ וְתְרְבִי וְתִּבְיוֹ בְּעִבְּים בְּבְּבְבְּיִים וְתְבְּיבְיִבְייִי וְתְבִּיי וְנִיתְרְצִייִי וְתְבְּבִי וְתְבְּבִיי וְתְּבִיים בְּיִבְּבְּים בְּבְּבְבְּיוֹ וְתְבְּיִי וְתְבִיי וְתְבְּבְייִי וְתְּבְּיִים בְּבְּבְבְּבְּיוֹבְיי וְתְנִבְייִי בְּיִבְּיוּ בְּיִבְּיִים בְּיוּבְּבְיוּ בְּיוּתְיוּי וְבְּבִיים בְּבְּבְיוּם בְּיוּבְיוּ בְּיִבְּיוּ בְּיוּבְייוּ בְּיִים בְּיוּים בְּיוּי בְּיוּים בְּבְּיוּים בְּיוּבְּיוּים בְּיבְּיוּ בְּיוֹבְיוּם בְּיבְּבְיוּים וְבְּבְיוּים בְּיבְּיוּים בְּב

Gs laffe lendsten — Gott begnad' uns und segne uns, lasse leuchten sein Antlit mit uns! Selah. ָּלָאֵר אֱלֹהִים יְחָנֵנוּ וִיבְרְכֵנוּ יָאֵר פָּנְיו אָהָנוּ סֶלְּה : Der Gwige — Ewiger, Ewiger! Gott, baxmherzig und gnädig, langmüthig und reich an Huld und Treue!

Fein Antlity — Wende Dich zu mir und begnade mich; benn einsam und bedrängt bin ich.

Bu dir - Bu Dir Ewiger, will ich meine Seele erheben!

Und begnade dich! — Sieh, wie der Knechte Augen auf des Herrn Hand, wie der Magd Augen auf der Gebieterin Hand, so sind unsere Augen gerichtet auf den Ewigen, unsern Gott, bis Er uns begnadigt.

Es wende — Er empfängt Segen vom Ewigen und Hulb vom Gotte seines Heils.

Der Ewige — Ewiger, begnab' uns! auf Dich hoffen wir. Sei ihr Arm an jeglichem Morgen und unsere hülfe zur Zeit ber Bebrängniß.

Sein Antlit — Berbirg Dein Untlit nicht bor mir am Tage, ba ich bedrängt bin. Neige mir Dein Ohr, am Tage, ba ich ruse; eilig erhöre mich!

Bu dir — Bu Dir erheb' ich mein Auge, o Du im himmel Thronenber! ויי אל בחום וחנון אפים ורב־הס אַלידיינפשיאשא. שידוננף: רבונו של עולם. ה מאלהי ישעו: עימֶצָא־־חָן וְשַׁכֵל מוֹב בעיני אלהים ואדם:) חננו לך קוינו חוה ועתנו בעת צו אונד ביום אכרא

Und gebe — Und fie sollen in meinem Namen den Ausspruch geben über die Kinder Jisrael, und ich werde sie segnen.

Dir — Dir, Ewiger! gehört ble Größe und Stärfe und Glanz und Sieg und Majestät, denn Mes im himmel und auf Erden ist Dein; Dein, Ewiger, die herrschaft, und Du erhebst Dich über alles als haupt.

Frieden! — Frieden, Frieden mit dem Nahen und Fernen, spricht der Ewige, und Ich heile ihn.

'A' (Gem.) Gei es Dir wohlgefällig, Ewiger, mein Gott und meiner Bater Gott! Dag Du um Deiner Beiligfeit und Gnabe und großen Barmbergiafeit willen, fo wie um Deines erhabenen und hochheiligen Namens willen, wie er in dem Briefterfegen gesprochen murbe aus bem Munde Abarons und feiner Sprößlinge, ber Dir geweihten Schaar, — baß Du mir nahe seiest, wenn ich Dich rufe, und mein brunftig Gebet ftets erhörest, wie Du bas Flehen Jaatobs, bes Untabligen, vernommen. Und mögeft Du mir geben und allen Gliedern meines Saufes unfere Nahrung und Berpflegung, reichlich, nicht bedrängt, auf erlaubtem, nicht verbotenem Bege, in Gemächlichkeit, ohne Rummer, aus Deiner mild= fpendenden Sand, wie Du Nahrung in Fülle und Gewand zur Umhüllung gegeben bem Jaafob, unferem Uhn. Und laffe uns Liebe, Gunft und Befallen finden in Deinen Augen und in den Augen Aller, die uns

וְיָשֵׂם וְשָׁמוּ אֶת־־שְׁמִי על־־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאָנִי אברכם:

לְךּ לְדְּ יִיְ הַגְּרְלְּהוְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְּצֶּרֶת וְהַגִּצַח וְהַהוֹד כִּיכֹל בַּשְׁמֵיִם וּבָאָרֶץ לְדְּיִי הַמַּמְלָכָהוְהַמְּתְנַשֵּא לְכֹלוֹ לִראש:

שלום שלום שלום לבחוק וַלַקַרוֹב אָבַר יִי וּרְפָּאתִיוֹ: יָהִי רָצוֹן מִלְפָנֵיךּ יָיָ אֵלֹהַי פּניה. וַאלהֵי אַבוֹתַי שֶׁתַעשָה לְבַען קַרָשַׁת חַסָּדִיךּ וְגֹדֵל כַחַמֶּיךּ וּרָמַעון שָהָרַת שִׁמָּך הַנֶּדוֹכִּד הַגָּבּוֹרוָהַנּוֹרָאהַיוֹצֵא מָפִּי אַהַרֹן וּבָנָיו עַם קָדוֹשַׁךָּ. שֶׁתְּדָיָה קָרוֹב לִי בָּקַרָאִי לַדְּ וָתִשְׁמַע הִפִּנְתִי וָאַנָקָתִי הַּמִיד בִּשֶׁם שֵׁשָּׁמַעָהַ אָנָקַת יַעַקֹב הָּמִימֶדְ. וְתַהָּוֹ־לִי וּלְכַל־גַפִשׁוֹת בֵּיתִי מְזוֹנַתַנוּ וּפַרנָסָתַנוּ בָּרֶנַח וְלֹא בִצִּמְצוּם בָּהַתָּר וָלֹא בָאִפוּר בְּנָהַת וַלֹא בָצַעַר מְהַתַּת יַּדָּךּ הַרְחַבָּר־ה בָּשֵׁם שֶׁנְּתַהַּ לֶחָם לָאֵלל וּבֶנֶד לַלָבשׁ לָיָעַלָב אָבִינוּ. וְתְהַנְנוּ לְאַהַבָה לְהַן וּלְהָסֶר בְּעִינִיךְ וּבְעֵינֵי כַל־רוֹאֵינוּ. וְיָהְיוּ דְבַרֵי feben, und vernimm unfere Borte, wenn wir Dich anbeten, wie Du ben Jofef, Deinen Frommen, an= muthig und in Bunft und wohlgefällig ericheinen ließest vor Dir und Allen, Die ihn faben. Und mir Deine Gnabe und wundervolle Führung in Liebes: und Suldzeichen. Berleihe meinem Einsicht, all Bergen die Worte Deiner Lehre zu verfteben und gu halten und den in ihr verborgenen Ginn, und bewahre mich vor Fehltritten, und läutere meine und meinen Sinn banken Dienft. und Deinen verlängere meine Tage und die meiner Angehörigen (meines Baters, meiner Mutter, Frau, Söhne, Töchter) in Glud und Unnehmlichfeit, in Lebens: fraft und Frieden!

Benn bie Priefter bas Bort wangesprochen haben, fagt bie Gemeinbe jm.

Mächtiger in ben Höhen, thronend in Allmacht! Du bist ber Friede und Dein Name Frieden. Sei es Dir wohlgefällig, daß Du walten lassest über uns und über Dein ganzes Volk Jisrael Leben und Segen zu bleibendem Friedenssgesite!

אָדִיר בַּמְּרוֹםשֹׁכֵןבּגְבוּרָה. אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְדּ שָׁלוֹם. יהי רָצוֹן שֶׁתִּשִׁים עָלֵינוּ וְעַל־בָּל־עַמְדְּ בֵּית וִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שַׁלוֹם:

הופ Priefter tehren bas @efidt gegen ble @efeglabe und beten.

(רבּוֹן הָעוֹלָם, עָשִׁינוּ מַה־שָׁנִּיְרָהָּ עָלֵינוּ. אַף אַּאָה עֲשַׂה עִשְׂנוּ בַּאֲשֶׁר בְּמַרְהְּנוּ. הַשְּׁלִיפָה מִפְּעוֹן קְרְשְׁךּ מִן־הַשְּׁמִים וּכְרַךְּ אָת־עַפְּךּ אֶת־יִשְּׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נְתַהָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר אָרינוּ אָרץ זָבַת חָלָב וּרְבָשׁ:)

שלום פובה וּבְרָכָה חַן וָחֶפֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ בּיּיִבּה שִׁלוֹם פוֹבָה וּבְרָכָה

וְעַל בָּל־יִשְׂרָאֵל עַפֶּק. בְּרְבֵנוּ אָבִינוּ בְּלְנוּ כְאָחֶר בְּאוֹר פְּנֵיךּ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךּ נָתַהְ לְּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הּוֹרֵת חַיִּים וְאַבָּבַת הָפֶּד וְצְּדָכָה וֹבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָּׁלוֹם. וְפוֹב בְּעִינֶיְדּ לְבָרֵךְ אֶת־עִפְּדּ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְּכָל־ ישַעַה בִּשָׁלוֹמֵך:

בְּםַבֶּר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה מוֹבָה נוָכֵר וִנְכַּתֵב לְפָנֵיך אֲנַחִנוּ וִכָּל־עַמִּך בֵּית ישראל לחיים טובים ולשקום:

ונאטר (Vorb.) Und es heißt: Denn durch mich mehren sich beine Tage und häufen sich dir Lebensjahre. Zu heilvollem Leben verzeichne uns, lebendiger Gott! verzeichne uns ins Buch bes Lebens, wie geschrieben steht: Ihr aber, treu anhangend dem Ewigen, eurem Gotte, lebendig feid ihr Alle heut.

Di'n (Borb. u. Gem.) Heut' o fräftige uns!

Heut' o segne uns!

heut' o erhebe uns!

Heut' o schaue nach uns im Beile!

Heut' o erhör' unser Flehen!

Beut' o nimm in Barmherzigkeit und Huld unfer Gebet an!

Beut' o ftut' uns mit bem Urme Deines Beils!

וָנֶאֱמַר. בּי־בִי יֵרבּוּ יָמֶיךּ וְיוֹסִיפוּ לְדְּ שִׁנוֹת חַיִּים: לחיים מובים תכתבנו. אַלהִים חַיִּים. בָּתְבֵנוּ בְּםַכֶּר הַחַיִּים: כַּבֶּרתוּב. וַאַתֵּם הַדְבַקִים בַּיִי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלְכֶם הַיּוֹם:

(Deffnen ber Bunbestabe.) אמן הַיוֹם הַאַפִּצנוּ: אמן הַיוֹם תבַרבנו : ביום תִגַּדְּכֵנוּ : では、 הַיּוֹם תִּדְרָשׁנוּ לְמוֹבֶה: אמן הַיוֹם תִּשְׁבַע שַׁוְעָתֵנוּ: אמן הַיום תְּקַבֵּל בְּרָחֲמִיםוּבְרָצוֹן אָת־עַּפֹבַּענוּ היום תַּתִּמְכֵנוּ בִּימִין אמן

(Sollegen ber Bunbeslabe.)

כהיום (Gem.) Wie am heutigen Tage, fo mogeft Du uns heim= bringen froh fund freudig gu bem wieder hergestellten Baue, wie geichrieben fteht burch Deinen Bropheten: Und 3ch werbe fie bringen ju meinem beiligen Berge und fie erfreuen in meinem Bethaufe; ihre Gang- und Freubenopfer werben gum Bohlgefallen fein auf meinem Altare; benn mein Saus wird ein Bethaus genannt werben für alle Lölker. Und es heißt ferner: Und es hat uns geboten ber Ewige, auszuüben all biefe Sagungen, ju fürchten ben Ewigen, unfern Gott, gu unferem Beile alle Tage, und am Leben gu erhalten, wie am beutigen Tage. Und es beißt: Und gum Frommen wird es uns fein, wenn wir barauf halten, auszuüben bieses gange Gebot vor dem Ewigen, unferem Gotte, wie Er's uns geboten. - Und Frommen und Gegen und Barmherzigfeit und Leben und Frieden moge uns werden und gang Jisrael in Ewigfeit!

(Borb.) Gelobt feiest Du, Ewiger, ber stiftet ben Frieden.

כָהַיּוֹם הַוֶּה תְּבִיאֵנוּ ושמחים בְּבִנְיֵן שָׁרֵם. כַּכָּרתוֹב עַר־יַר נְבִיאֶדְ. וַהֲבִיאוֹתִים אֶל־הַר קַרָשִׁי וְשִׂפַּחְתִּים בְּבֵית תִּפְּכָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לָרצון עַל־מִוְבָּחִי בִּי בִיתִי בַּית־הְפִּלָּה יִקְרֵא לְּכָל־ הָעַמִּים: וְנֵאֲמֵר. וַיְצַוּנוּ יִיַ לַעשות אַת־כָּר־הַחְקִים הָאֵלֶּה לָיִרְאָה אֶת־יִיְ אֱהֵינוּ קָׁמוֹב לָנוּ כָּל־הַיָּמִים קְּחֵיוֹתֵנוּ בְּתַיּוֹם תַוֶּה: וְנָאֲמֵר. וּצְדָכָה תָּהְיֶה־בְּנוּבִּי־נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אָת־בָּלֹ־הַמִּצְוָההַוֹּאֹתלִפְנֵי יָי אֱלֹהֵינוּ כַּאֵשֶׁר צִוָּנוּ: וּצְרָכָה וּבְרָכָרה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשַׁלוֹם יִהְיֶרה־לָּנוּ וּלְכַל־יִשְׂרָאֵל עַד הַעוֹלַם: פרוך אַתָּה יִיַ עשֵׁה 2006. קדיש שלם. בושלום:

יָעָהָה יִנְדַל־נָא כֹּחַ אֲדֹנִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לַאמר: יַבר ורַחֲמֶידְ יָיָ וַחֲסָדִידְ כִּי מֵעוֹלָם הַפְּה:

פּינּפּ יְתְבַּׁדֵּל יְיִתְקַדֵּשׁ וֹ שְׁמֵה רַבָּא. בְּעַלְמָא דִּי־בְרָא כּרְעוּתֵה. וְיַמָּלִידְ מִלְכוּתֵה בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְּכָל־בִּית יִשְׂרָאֵל בּעַנָלָא וּבִוְמֵן אָרִיב וְאִמָרוּ אָמֵן: שָּמֵן יְהֵא שְׁמֵה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא:
יִּיִּהְהַלָּל שְׁמֵה דְּקִּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא:
יִּיִּהְהַלָּל שְׁמֵה דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָא וּלְעֵלָא מִן־בָּל־בּּרְבָּתָא
וְיִּהְהַלָּל שְׁמֵה דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָא וּלְעֵלָא מִן־בָּל־בּּרְבָּתָא
וְיִּהְהַלָּא וְאַמְרוּ אָמֵן:

קבל ברחמים וברצון את־תפלתנו: ®em.

פּייּפּ תִּקְבָּל אֲלוֹתְהֹוֹן וֹנְבְעוּתְהוֹוֹ וְּכָל־יִּשְׂרָאֵל הְּלֶדֶם אֲבוּהוֹן דִּי בִּיְםְיָּא וְאִבְירוּ אָבֵן:

יְהָר שֵׁם יְיָ מְבֹרֶךְ מֵעַתְּה וְעֵד־עוֹלְם: יְהֵא שְׁלְטָא רַבָּא מִן־שְׁמֵיָא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל־בָּל־יִשְׂרָאֵל יְהַא שְׁלְטָא רַבָּא מִן־שְׁמֵיָא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל־בָּל־יִשְׂרָאַל וָאִבְרוּ אָבֵן:

עְזְרִי מֵעָם יְיָ עְשֵּׁה שְׁמִים וְאָרֵץ: עשָׁה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמִיו הוּא יַעֲשָׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַלֹּ־בָּלֹ־ יִשְׂרָצֵל וְאִמָּרוּ אָמֵן:

אֵין בַּארֹבִינוּ. אֵין בַּארֹבִינוּ. אֵין בְּמַלְבֵנוּ. אֵין בְּמוֹשִׁיעֵנוּ. מִי בַאלֹבֵינוּ. מִי כַארֹבֵינוּ. מִי כְמַלְבֵנוּ. מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה לַאלֹבִינוּ. נוֹדָה לַארֹנֵינוּ. נוֹדָה לְּמַלְבֵנוּ. נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹבֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדֹנֵינוּ. בְּרוּךְ מֵלְבֵנוּ. בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹבֵינוּ. אַתָּה הוּא אַרנֵינוּ אַתָּה הוּא מֵלְבֵנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה

הוא שָהְקְמִירוּ אֲבֹתֵינוּ לְפָנֶיךֹ אֶת־קְמֵּרֶת הַפַּמִּים:
פּטוּם הַקְּמַרֶת. הַאֲרִי וְהַצִּפּרֶן וְהַהֶּלְבְּנָה וְהַלְּבֹנָה מִשְּׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְּעִים מָנֶה. מוֹר וּנְקְצִיְעָה שִּבּּלֶת נֵרְדְּ וְבַרְכֹּם מִשְׁכַל שִׁשְׁה עֲשָׂר שִׁשְׁה עֲשָׂר מָנֶדוּ. הַקִּשְׁמְ שְׁנֵים עָשָׁר. וְנִקְלּוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְנִקְנְּמוֹן תִּשְׁעָה. בּרִית כַּרְשִׁינָה תִשְׁעָה לַבְּיִן. יִין לַפְּרִיסִין מָאִין הְּלָתָא וְמַבְּין הְלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יִין לַפְּרִיסִין מָבִיא הַמֵּר הַוַּרָיִי עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רֹבַע (הַקָּב). מַעֲלֵה עָשָׁן כָּר'־ שֶׁהוּא. רַבִּי נָתָן אוֹמֵר אַף כָּפַּת הַיְּרֵדּן כָּל־שֶׁהִיא. וְאִם נָתו בָּה דְבַשׁ פְּסָלָה. וְאָם חָפַר אַחַר מָבֶּל־סַפֶּנֶיהָ חֵיַב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן בָּן־נַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצָּרִי אֵינוֹ אַלָא שָׁרָף הַנוֹמֵף מֵעצִי הַקִּטָף: בֹּרִית בַּרְשִׁינָה שֵׁשָׁפִין בָּה אָת־הַצִּפּרֶן. כְּבִי שֶׁתְהֵא נָאָה: יֵין בַפְּרִיסִין שֶׁשׁוֹרִין בו אֶת־הַצִּפּרֶן. כָבִי שֶׁתְהַא עַוָּה: וַהַלֹא מֵי רַגְלַיִם יָפִין לָה שֶׁלָּא שֶׁאֵין מַכְנִיסִין מֵי רַנְלַיִם בָּעַזָרָה מִפְנֵי הַבָּבוֹר: הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִיִם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בּיוֹם הָראשון הָיוּ אוֹמְרִים. לַיִי הָאָרץ וּמְלוֹאָה ֹתֵבל וְישְבִי בָּה: בַּשׁנִי הַיוּ אוֹמְרִים בְּרוֹר יְיָ וֹמְהַלָּל מְאֹר בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַרְ־כֶּןְדְשׁוֹּ בַּשְׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים. אֱלֹהִים נִצָּב בַּעַרַת־אַל בְּנֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: בְּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים. אַל־נָרֶמוֹת יָיָ אֵל נָרָמוֹת הוֹפִיע: בַּהֲמִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים. הרנינו לאלהים עוננו הריעו באלהי יעקב: בששי היו אוֹמָרִים. יָיָ מָלָדְ גַאוֹת לְבשׁ לָבשׁ יָיָ עוֹ הִתְאַזָּר אַף־תִבוּוּ תַבל בַּל־תָמוֹם: בַשַּׁבָּת הָיוּ אוֹמְרִים. מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּבָּת: מְוְמוֹר שִׁיר לֶעָתִיד לָבֹא. לְיוֹם שָׁבָּלוֹ שַּבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הַעוֹלַמִים:

אָמר רָבּי אָלְעָזֶר אָמַר רַבִּי חֲגִינָא. חַּלְמִידִי חֲכָמִים מֶרְבִּים שָׁלְוֹם בָּעוֹלֶם: שֶׁנָּאֲמַר. וְכָל־בָּגַיִּךְּ לִפוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בְּנִיִּדְ: שָׁלוֹם בָּנִיִּדְ אָלָא בּוֹנִיִּדְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרֶתָךְ וְאֵין אַלוֹ מִבְּלְאַלוֹם בְּהַיִּלְךְ שַׁלְוֹם בְּב לְאֹהֲבִי תוֹנְתָךְ וְאֵין לָמוֹ מִבְּשׁׁוֹל: יְהִי־שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוֹה בְּאַרְמְנוֹתְיִּדְ: לְמַען אַחִי לְמוֹ מִיְּבְיִ אֲלְהִינוּ אֲבַבְּקְשָׁה מוֹב וְרָעִי אֲלְהֵינוּ יְאַרָּךְ אָת־עַמוֹ בִשְׁלוֹם:

אָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאַרוֹן הַכֹּל לָתֵרֹג נְּדְלָּה לְיוֹצֵר בְּבְאשִׁירֹג. שֶׁלֹא עֲשְׂנוּ בְּנוֹזֵי הְאַרְצוֹת וְלֹא שְּׂטְנוּ בְּבְאשִׁירֹג. שֶׁלֹא שְׁסְנוּ בְּמִשְׁפְחוֹת הְאַדְטְה. שֶׁלֹא שְׁם חֶלְכְנוּ בָּהֶם וְנְרֻלֵנוּ בְּכְלִּדְ הַמֹּזְנִם וּמוֹדִים לִפְּנֵי מֶלֶךְ הַמֹּלְכֵי הַפְּלְכִים הַפְּלְנִים וּמִשְׁתַּחְוִים וּמוֹדִים לִפְנִי מֶלֶךְ וְיוֹפֵר אָרֶץ וּמוֹשֵׁב יְכְרוֹ בַּשְׁמֵיִם מִמֵּעל וּשְׁבִינַת עֲזֹוֹ בְּנְבְּהֵי מְבוֹנִת עֲזֹוֹ בְּנְבְּהֵי מְבוֹנִת עֲזֹוֹ בְּנְבְּהֵי מְבוֹנִת בְּתְוֹרְתוֹּ. וְיְבִיעְתְ הֵיוֹם וְהַשֵּבֹתְ אֶלֹּדְ בְּבְּבְּרְ בִּשְׁמֵיִם מִמֵּעל וְעַל־הְאָרֶץ בְּבְּבְּרְ בִּי יְיִ הוּא הְאֵלְהִים בַּשְּׁמֵיִם מִמֵּעל וְעַל־הְאָרֶץ בְּבְּבְּרְ בִּי יְיִ הוּא הְאֵלְהִים בַּשְּמֵיִם מִמֵּעל וְעַל־הְאָרֶץ מְלֹּדִי מְתְּתְּ הַיֹּוֹ עוֹרֹך.

על־בֵּן נְבַנָּה לְּךְ יִיְ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהַרָּה בְּתִּפְּאֶרֶת עֲּנֶּךְ לְהַעֲבִיר נִּלּוּלִים מִן הָאֶרֶץ וְהָאֶלִילִים בְּרוֹת יִבְּרֵתוּן.
לְתַבֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדִּי וְכָלֹ־בְּנֵי בְשָׁר יִקְרְאוּ בִשְּׁמֶּךְ
לְתַבְּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדִּי וְכָלֹ־בְּנֵי בְשָׁר יִקְרְאוּ בִּלִּיושְׁבֵי
לְתָבֵל כִּי לְדְּ תִּכְרַע בְּלֹ־בְּנֶךְ תִשְׁבֵע בְּלֹ־לְשׁוֹן: לְפָּנֶיְךְ
יִי אֱלֹהִינוּ יִכְרְעוּ וִיפּּלוּ וְלִכְבוֹר שִׁמְדְּ יִבְלְריִם מְבֵּרְה לְעוֹלְם נְעָר: כִּי הַפֵּלְכוּת שֶׁלְּדְּ הִיא וּלְעוֹלְם מְבֵרְה לְעוֹלְם נְעָר: נְנָאֲמֵר.
נְעָר: כִּי הַפֵּלְכוּת שֶּלְּדְ הִיא וּלְעוֹלְם וְעֵר: וְנָאֲמֵר.
נְבְּרוֹב בְּתוֹרָב בְּתוֹרְתֶּדְ. יְיְ יִמְלֹדְ לְעִלָם וְעֵר: וְנָאֲמֵר.
וְהְיָה יִיְ לְּמֶלֶם הָאִרִי מִוֹם הַהוּא יִהְיָה יִיְ שָּחָר וְיִבְּלִי בְּיוֹם הַהוּא יִהְיָה יִיְ שָּחָר וֹיִם מִּרֹב בְּתוֹרְבַּלְי בְּלֹים הַהוּא יִהְיָה יִיְ שָּחָר וֹיִם מִּבְּר הִיּיִי שְׁרִר מִים הוּנִי וְיִבְּיִי שִׁר.

ונוסגים לחקוע שלשים קולות תיהו אינן תעכבות שהרי כבר יצאו י'ח, וי'ת שנוהגים להשלים תאם קולות.

^{*)} Uebersetzung fiehe S. 184.

מזמורים של יום.

(Am Sonntag.)

היום יום ראשון בּשׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְּוִים אוֹמְרִים בְּכֵית הַמִּקְדָּשׁ:

כבד לְדָוַד מִיְמוֹר לִיִּי הָאֶרץ וּמְלוֹאָה הַבַל וְישְׁבֵי בָהּ: בִּי־הוּא
עַל־יַמִּים יְסְדָה וְעַל־גְּהָרוֹת יְכוֹנְגָה; מִי־יַעֻלָּה בְּהַר יִי וּמִי־יָקוּם
בְּמְקוֹם קְדְשׁוֹ: נְקִי כַפִּים וּכַר לַכָב אֲשֶׁר לֹא־גָשָׁא לַשְּׁוָא נְפְשִׁי וּלְא נִשְׁבָּע לְמִרְמָה: יִשְּׁא בְּרָכָה מֵאֵת יְיִ וּצְדָקה מֵאֵלהִי יִשְׁעוֹ:
יְּהְבִּילוֹ בְּבְּיִם יְּכָרָה מֵאֵת יְיִ וּצְדָקה מֵאֵלהִי יִשְׁעוֹ:
יְהַבְּלֹה בְּבְּרִים רָאשִׁיכָם וּשְׂאוּ שְּׁעָרִים רָאשִׁיכָם וּשְׂאוּ יְיִ נְבּוֹר יְיָ בָּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׁאוּ שְׁעָרִים רָאשִׁיכָם וּשְׂאוּ יִי עִוֹּה מַלֶּךְ הַבָּבוֹד מִי־זָה מָלֶךְ הַבָּבוֹד יְיִ עִּלִּה הַבְּבוֹר יִי בָּבוֹר מִיְלְחָמָה: שְׁאוּ שְׁעָרִים רָאשִׁיכָם וּשְׂאוּ יִי עְבֹּוֹר מָלְחָמָה: שְׁאוּ שְׁעָרִים רָאשִׁיכָם וּשְׂאוּ בַּבְּבוֹד מָלְה הַבָּבוֹד מָלְה.

* נפשי קרי. * דרשו כתיב.

(Mm Dienstag.)

הַיוֹם יוֹם שָׁלִישִׁי בַּשַּׁבָּת שָׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָשׁ:

מבט מְזְמוֹר לְאָסֶף אֱלֹהִים נָצֶב בַּעְדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹם: עַדִּבְּסֶלָּה: שִּׁפְּטוּד יְעָלָל וּפְנֵי רְשָׁעִים הִשְּׁאוּ־סָלָה: שִּׁפְטוּד דָל וְיָתוֹם עָנִי וָרְשׁ הַצְּדִּיקוּ: פֵּלְטוּ־דַל וְאָבִיוֹן מִיִּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלֶּכוּ יִפּוֹטוּ בָּלִּבמוֹסְדֵי אָרִץ: אָנִי אָמְרָהִי אֱלֹהִים אָהָם וּבְנֵי עָלִיוֹן בְּלָכֶם: אָכֵן בְּאָדָם אָהָם וּבְנֵי עָלִיוֹן בְּלָכֶם: אָכֵן בְּאָדָם הְפַלֹּוּ: קוּמָה אֱלֹהִים שְׁבְּטָּה הָאָרֶץ בִּי־ אֲמִרתוֹן וּכְאַחֵד הַשְּׂרִים הִפּלֹּוּ: קוּמָה אֱלֹהִים שְׁבְּטָה הָאָרֶץ בִּיּד אַתְּה תִנְחַל בְּכָל־הַבּוֹיִם:

(Am Mittwoch.)

הַּוֹם יוֹם רְבִיעִי בַּשְׁבָּת שֶׁבּוֹ הַיּוּ הַלָּוִים אוֹמְרִים בְּבִית הַבְּּקְדְשׁ:

עדו אַל־נְקְמוֹת יְיִ אַל נְקָמוֹת הוֹפִיע: הְנָּשֵׂא שֹׁפֵּט הָאָרץ הָשֶׁבּים בְּאָרץ הָשָׁבִים וְיָי, עַד־מָתִי רְשָׁעִים הָשָׁב נְמוּל עַל־נָּאִים: עַד־מָתִי רְשָׁעִים וּיְי, עַד־מָתִי רְשָׁעִים יְעַלּוֹּר: יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק יִתְאַמְּרוּ כָּל־פִּעְלֵי אָוֹן: עַמְּךְ יְיָי יְעַלּוֹר: אַלְמָנָה וְנֵר יַדְרֹגוּ וְיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ: יְיַבְּאוּ וְנְתִּיְקִים יְעַנּוּ: אַלְמָנָה וְנֵר יַדְרֹגוּ וְיתוֹמִים יְרַצִּחוּ: נִיאַמָר: בִּינוּ בְעַרִים בָּעָם וַיִּאַמְרוּ לֹא יִרְאָה־יָה וְלֹא־יָבִין אֱלֹהֵי יִעַלְב: בִּינוּ בעַרִים בָּעָם

וּכְסִילִּים מָתִי הַּשְּׂכִּילוּ: דְנַמַע אֹזֶן דְּלֹא יִשְּמֶע אִס־יצֵר עֵיִן הַלֹא יַבִּים: הְיֹסֵר גּוֹיִם הָלֹא יוֹכִים הַמְלַמֵּר אָדָם דְּעַת: יְיִ יֹדֵע טְּחְשׁבוֹת אָדָם כִּי הַמָּה הָבֶל: אִשְׁרִי הַנֶּבֶר אֲשֶׁר־חְּיַפְּרָנּוּ יָה אָמַחוֹרְתְךְ תְּלַמְּדָנּוּ: לְהַשְּׁלִים לוֹ מִימֵי רֶע עַד־יִבְּרָה לֶרְשָׁע שְׁהַת: כִּי לֹא־יִםשׁ יָי עַמּוֹ וְנַחֲלָחוֹ לֹא יַעוֹב: בִּי־עַד־צֶּדְק יְשׁוּב מִשְׁפֶּם וְאָהָרִיו בָּל־יִשְׁרִי־לֵב: מִי־יָקוּם לִי עַם־מְּרָעִם מִיּד יְתְיַצֵּב לִי עַם־פְּעֲלֵי אָנָן: לוּלֵי יִי עָזְרְתָה לִּי כִּמְעַם שְּׁבְנָה דּוּמָה יְתְיַצֵּב לִי עִם־פְּעָלֵי אָנָן: לוּלֵי יִי עָזְרְתָה לִּי כְּמַעִם שְׁבָנָה דּוּמָה נְבְשִׁי: אִם־אָמִרְהִי מָּטָה רַנְלִי הַסְּדְּךְ יְיָּ עָמָל לְמִשְׁנָּב וַאִלְהַי לְצִּוֹר מַהְפִּי וַיְשָׁב וְעַלִיהָם אָת־אוֹנָם וּבְרָעָתָם לְמִשְׁנָּב וַאַלְהֵינִם יִיְ אֱלֹהֵינִּוּ: וַיְשֶׁב עְלֵיהָם אָת־אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתַם יַיְ אֱלֹהֵינִוּ:

(צה) לְכוּ בְרַבְּנָה לְיָי בָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעַנוּ: בְּקַדְּמָה פָנָיוּ בְּתוֹדָה בָּזָמִירוֹת בָרִיעַ לוֹ: בִּי אֵל בָּדוֹל יֵיָ וּמְלֶךְ בָּדוֹל עַל־בְּל־אֱלהִים:

(Am Freitag.)

הַיּוֹם יוֹם שָׁשִׁי בָּשֵּׁבָּת שָׁבּוֹ דָיוּ הַלְוּיִם אוֹמְרִים בְּבֵית הַפְּּלְדְּשׁ:

(בֹּט יָיָ מֻלָּךְ בַּאוּת לָבַשׁ לָבַשׁ יָיָ עֹז הַתְאַזָּר אַפְּרִיתִּכּוֹן הַבְּלֹ בָּלֹ־תִּפוֹם: נָכוֹן בִּסְאֵךְ מֵאִז מֵעוֹלָם אָהָה: נְשְׂאוּ נְהָרוֹת יָיָ אַדִּירִם מִשְׁבְּרִי־יָם אַדִּיר בַּשָּׁרוֹם יָיִ: עַדֹּתִיךְ נָאָמְנוּ מָאד לְבִיתְךְּ אַדִּירִם מִשְׁבְּרִי־יָם אַדִּיר בַּשָּׁרוֹם יָיִ: עַדֹּתִיךְ נָאָמְנוּ מָאד לְבִיתְךְּ

תפלת מנחה.

קודם אשרי לומרים פרשת התמיד.

ביתה עור יושבי ביתה עור יהללוה פלה:

אַשָׁרֵי הָעָם שַׁבַּכָה לוֹ אַשָּׁרִי הָעָם שֵׁיַי אֵלֹהֵיו: (קפה) תָּהָכָּה לְדָוָד אַרוֹמִמְדּ אֱלוֹהֵי הַפֶּּלֶדְ וַאֲבְרְכָה שִׁמְדְּ לְעוֹלֶם וְעֶרָ: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶדְ וַאֲהַלְּלָה שִׁמְדְּ לְעוֹלֶםְ נָעֶד: נָדוֹל יָיָ וּבְּהָכָּל מְאֹד וְלִגְּדְכָּתוֹ אֵין חֵבֶּר: דור לרור ישבח מעשיד ונכורעיד ינידו: הַבר כְּבוֹר הוֹרֶדְ וָרָבְרֵי נִפְּלְאֹתֵיךְ אָשִׂיחָה: וֶעֲזוּז נוֹרְאֹתֵיךְ יאמֵרוּ וּנֶרְכְּתְף אֲסַפֶּרֶנָה: זֵכֶר רַב־מוּבְךָּ יַבִּיעוּ וְצִּדְכָּתְף יְרַנֵּנוּ: הַנּוּן וְרַחוּם וְיֵי אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְרְדֹּל־חְסֶר: מׁוֹבֹּיְיְ לֵכֹּל וְרַחֲמִיוֹ עַל־בָּלֹ־מַעשִיִוֹ: יוֹרוּךְ יְיָ בָּל־מַעשִׂיךְ וַחֲסִירִיךְּ יָבָרְכוּכָה: כְבוֹד מַלְכוּתְד יאמרוּ וּנְבוּרָתְד יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי הָאָדָם נְבוֹרֹתָיוֹ וּכְבוֹד הֲדֵר מֵלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְדָּ מַלְכוּת בַּלִּ־עַלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְדְּ בְּכָלִ־דּוֹר וְדֹר: סומד יָי לְבַל־הַנֹּפְלִים וְזוֹבֶקִף לְבָל־הַבְּפְוּפִים: עֵינֵי כל אַלֶּיך יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָּהָם אֶת־אָכְלָם בְּעִתוֹ: פּוֹתַחַ אָתֹדִיָדָדְ וּמַשְּבִיעַ לְכָלֹ־חֵי רָצוֹן: צַהִּיֹק יְיָ בְּכְלֹ־הְרָכִיוֹ וָחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: כָרוֹב יָיָ לְכָלֹ־כּוְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוֹּ בָאֱמֶת: רְצוֹן־יְרַאִין יַעַשָּׂה וְאָת־שַׁוְעָרָם יִשְׁמַע יִקְרָאָהוּ וְיוֹשִׁיצִם: שׁוֹבֵר יָיָ אֶת־כָּל־אֹבֻבִיוֹ וְאַת כָּל־דָּוְישְׁצִים יַשְׁמִיִר: תְּהַלֵּת יְיָ יְרַבֶּר־בִּי וִיכְרֵךְ בְּר־בְּשֶׂר שׁם בְּרְשׁוֹ יְלְעוֹלֶם וָעֶר: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָה מֵעַתָּה וְעַר־עוֹלֶם הַלְּלוּיָה:

ובא מונה es wird fommen für ובא רְצִיּוֹן בּוֹאֵל וּלְשָבֵי וּמוֹ Bijon ein Erlofer und für bie

von Missethat Bekehrten in Jaakob! בשע ביעקב נאם ייי באון ייי באון יונדלותך כתיב. יונדול כתיב.

^{*)} Ueberfepung fiehe G. 46.

fpricht ber Emige. Und 3ch bies ift mein Bunbnig mit ihnen, fpricht ber Emige: Mein Geift, ber auf bir ruht, und meine Borte, bie 3ch gelegt in beinen Mund, follen nicht weichen aus beinem Munde und bem Munde beiner Rinber und beiner Rinbegfinder, fpricht ber Ewige, von nun an bis in Emigfeit. - Du aber bift ber Beilige, thronend unter ben Lobliedern Risraels. - Und es rief Giner bem Anbern au und fprach: Beilig, beilig, beilig ift ber Bott ber Beerschaaren; fo weit die Erbe, reicht feine Berrlichkeit. (Und fie empfangen Giner bon bem Andern bas Wort und fprechen: Beilig in ben Simmeln ber bochften Sohe, ber Stätte feines Gottes: glanges, heilig auf ber Erbe, dem Werke feiner Dacht, heilig in Ewiafeit und in Ewiafeit Emigfeiten ift ber Gott ber Beerichaaren; voll ift bie gange Erbe bom Glange feiner Berrlichfeit1). Und es erhob mich ein Wind, und ich hörte hinter mir eine Stimme mächtigen Raufdens: Bepriefen fei Die Berrlichkeit bes Ewigen von feiner Stätte aus. (Und es trug mich empor der Wind, und ich hörte hinter mir eine Stimme mächtigen Rauschens berer, die Lobgefänge anftimmten und fprachen : Gelobt fei bie Berrlichkeit bes Emigen aus ber Stätte, wo fein Abglang thront.) Der Ewige wird regieren immer

זאת בריתי אותם אמר מפיד מעתה ועד־עולם: מַרוֹמַא עַלַאָה בָּית שָׁכִינָתַה : מליא כל־אַרעא זיו יָקרה ותשאני רוח ואשמע קול רעש גַרול בַּרוּך כבור־ יַי מַמָּקוֹמוֹ: וּנְמַלַתְנִי רוּחַא דמשבחין

1) Die hier und fpater eingefdloffenen Borte find bie dalbaifde Umfdreibung

⁽Targum) ber vorangegangenen Bibelberfe.

und emig. (Der Ewige - fein Reich bauert in Emigfeit Emigfeit ber Emigfeiten). Emiger, Gott Abrahams, Jigchafs und Bisraels, unferer Bater! bemahre bies für emig als ben Trieb ber Gebanken im Bergen Deines Bolfes und richte ihr Berg gu Dir. - Er aber ift barmbergig, vergiebt bie Schulb und richtet nicht gu Grunde und wendet fo oft feinen Rorn ab und wedet nicht auf feinen gangen Grimm. - Denn Du, o Berr, bift gutig und verzeihenb und reich an Suld Allen, Dich anrufen. Deiner Gerechtigfeit Spruch bleibt gerecht für ewig und Deine Lehre Wahrheit. D verleihe Treue bem Jaafob, Sulb Abraham, die Du geschworen unferen Batern feit ben Tagen ber Urzeit. Gebriesen fei ber Berr! Un jebem Tage legt Er uns auf, Bott, unfer Beil, Gelah. Der Emige ber Beerschaaren ift mit uns, eine fefte Burg ift uns ber Gott Jaafobs, Gelah. Emiger ber Beerichaaren! Beil bem Manne, ber auf Dich vertraut. Ewiger, hilf! ber Ronig erhöre uns am Tage, wenn wir rufen. Gelobt fei unfer Gott, ber uns erichaffen hat zu feiner Ehre und uns abgesonbert von ben Irrgläubigen,

שבראנו דילנו מודהתועים ונתן

und ber uns gegeben bie Lehre ber Wahrheit und bas ewige Leben gepflanget in unfere Mitte. Er öffne unser Berg burch feine Lehre, und lege in unfer Berg feine Liebe und Ehrfurcht, und baß wir feinen Billen erfüllen mögen und ihm bienen mit gangem Bergen, auf daß wir uns nicht müben umfonft und nicht gur Welt bringen gur Bermirrung. Doge es beschloffen fein vor Dir, Ewiger, unfer Gott und unferer Bater Sott, daß wir beobachten Deine Capungen in diefer Belt, und wir bas Glud haben und erleben, feben und erben Seil und Gegen für bie Sahre ber Reit bes Erlofers und für bas Leben ber fünftigen Belt, auf baß Dich lobpreife unferes Beiftes Berrlichfeit und nimmer ichweige. Ewiger, mein Gott! immerdar bant' ich Dir. Gefegnet ift ber Dann, der bertranet auf den Emis gen, und ber Ewige ift feine Buverficht. Bertrauet auf ben Emigen bis in Ewigfeit; benn in Jah, bem Emigen, ift ein Bort ber Emigfeiten. Und vertrauen mogen auf Dich, die Deinen Ramen fennen. benn Du verläffest nicht die Dich fuchen, Emiger! Der Emige will es um feiner Unabe willen; Er macht groß die Lehre und herrlich.

לַנוּ תּוֹרַת אֲמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נַמַע בָּתוֹכֵנוּ הוּא יָפְהַח לבנו בתורתו וְיָשֵׁם בְּלִבֵנוּ אַהַבָּתוֹ וְיִראַתוֹ וַלַעשׁוֹת רצונו וּלְעָבְרוֹ בְּלֵבֶב שַׁלֵם. למען לא גיגע לַריק ולא נַבַּרָ לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצְוֹן מִלְפָנִיף יָיַ אֱלֹהֵינוּ וַאלֹהֵי אַבוֹתֵינוּ שֵׁנִשְׁמוֹר בַּעוֹלָם הַוָּה וְנִוְכֶּה וְנִחְיָה וִנָראֵה וִנִירַשׁ מוֹבָה וּבְרָכָה לִשְׁנֵי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יְזַמֶּרְךּ כָבור וַלֹא יִדֹם יִיַ אֱלֹהַי לָעוֹלָם אוֹדֶךָ: בָּרוּךְ הַנָּבֶר מַבְמַחוֹ: בִּמְחוֹּ בַיְי צָבִי־ עַד כִּי בְּיָה יָיָ צוּר עוֹלָמִים: וִיבְמְחוּ בְּךְ יוֹרְעֵי שְׁמֶּךְ לא־עָוַבְתָּ דּרָשֶׁיךּ חָפֵץ רָפַען צִרְקוֹ יַנְדִּיר תורה ויאדיר:

(Der Borbeter fagt Halb-Rabifd.) — השיץ אומר חצי קריש.

אָדנִי שְּׁפְתִי הִפְּאָח וּפִי יַנִּיד הְּחַלְּתָּך: בָּרוּךְ אַהָּה יָיְ אֱלֹהֵינוּ וַאלֹהֵי אָבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְּרָהָם אֶלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַנְּדוֹל הַנְּפּוֹר וְהַנּוֹרָא אַל עָלְיוֹן ּ גּוֹמֵל חֲסָרִים פוֹבִים ּ וְקוֹנֵה הַכּּל וְזוֹכֵר חַסְהֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל וֹ לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְּמַעֵן שְׁמוֹ בְּאַהֲבְה: זְבְרֵנוּ לְחַיִּים ּ מֶלֶךְ וִ חָפֵּץ בַּחַיִּים ּ וְכָתְבֵנוּ

בְּבַפֶּר הַחַיִּים. לְמַעַנְךּ אֱלהִים חַיִּים:

פֶּלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיע וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יָיָ מָגַן אַבְרָהָם: אַתָּה נָּבּוֹרְ לְעוֹלָם אֲרֹנִי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב רְהוֹשִׁיעַ:

מְבַלְבֵּל חֵיִים בְּחֶסֶר מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵך נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְלַיֵּם ו אָמוּנְתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָּר. מִי כְמוֹך בַּעַל נְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה כָּך. מֶלֶך מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָּמוֹךְ אַב הָרַבְוֹמִיםֹ. זוֹבֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים

בַרַחַמִים:

וְנֶאֱמֶן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּך אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:*

Redulidah bei Wieberholung der Tefillah durch den Borbeter. בָּקַדַשׁ אֶת־שִׁטְךּ בָּעוֹלֶם כְּשֵׁם שֶׁמַקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי טְרוֹם.

בּבָּתוֹב עַל־יַד נְבִיאָדְ. וְכָרָא זָה אָל־זָה וְאָמַר:

בודו: פּרוּשׁ בְּרוֹשׁ בְרוֹשׁ יָנִ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ: ^{®crb.} בודוֹ בְּרוֹשׁ בְרוֹשׁ בְּרוֹשׁ יָנִ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ: ®orb.

ברוך בוד יי ממקומו: ברוך באמר. ממקומו: \$200. בדברי קדשה בתוב לאמר.

יְמָלֹדְ יָיַ וֹלְעוֹלָבׁ אֱלֹבִין עִינֹדְ עִינוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיְה: """ יְמְלֹדְ יָיַ וֹלְעוֹלְבֹם אֱלֹבִין עִינוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיְה: ®orb. אַלהינוּ מִפִּינוּ לִאּיָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד בִּי אַל מֶלֶךְ בָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אָאָה: אֱלהינוּ מִפִּינוּ לֹאּיָמוּשׁ לְעוֹלֶם וָעֶד בִּי אֵל מֶלֶךְ בָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אָאָה:

אַתָּה כָּרוֹשׁ וְשִׁמְדּ בָּרוֹשׁ וּקְרוֹשִׁים בְּכָל־יִוֹםיְהַלְּלוּדְ פֶּרָה:

וּבְבותוֹ פַּחְדְּךְ יִי אֱלֹבוֹנוֹ עַל בָּל־מֵעשִּׁיךּ וְצִימְתְךְּ עַל בְּל־מַה־שֵּבְּרָאתְ וְיִירְאוּךְ בָּל־ הַמַּצְשִׁים וְיִשְׁתַּחוּ לְפָנֶיךְ בָּל־הַבְּרוּאִים וְיֵצְשׁוּ כָלָם אֲנְדְה אַחַת לַעֲשׁוֹת רְצוֹנְךְ בְּלֵבְב שְׁלֵם בְּמוֹ שִׁיְרַעְנוּיִי צְהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלְמָן לְפָנֶיךְ עוֹ בְּיְרְךְ וֹנְבוּרָה בִּימִינֶךְ וְשִׁמְךְ נוֹרָא עַל בָּל־מַה־שֵּבָּרַאת:

וֹּבְבֵּן תֵּלְבָּבוֹר יֵי בְּעַׁפֶּהְּ. תְּהַלָּה לִירַאֵּיה וְתִּקְנָהְ לְדוּרְשִׁיךּ וּפִּתְחוּן פֶּה לַמְיַחֲלִּים לָךְ שִׁמְחָה לְאַרְצֶּךְ וְשְשׁוֹן לְעִירֶךְ וּצְמִיחַת קָרָן לְדָוֹךְ עַבְּדֶּךְ. וַעַרִיבַת נֵר לְבָּן־יִשִׁי

מְשִׁיחֶךּ בִּמְהַרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְבֵׁן צַהַיֹּבְים יִרְאוֹּ וְיִשְּׁמְחוּ וִישְׁרִים יַצַלּוּזוּ וַחֲסִיִּדִים בְּרִנְּה יְגִילוּ וְעוּלְתָה תִּקְפְּץ־פִּיהָ וְבָל־הָרִשְׁעָה בְּלָה בְּעָשֶׁן תִּבְלָה בִּי תַעֲבִיר מֵמִשֶׁלֶת זָרוּן מִן־הָאֶרֵץ:

וְתִּמְלוֹךְ אַתְּה יְיָ דְּבַנֶּיךְ עַל כְּל־מַעְשֶּׁיךְ בְּהֵר צִיּוֹן מִשְּׁכֵּן כְּבוֹנֶדְ וֹבִירוּשָׁלִים עִיר כְּרְשֶׁךְ בַּבְּתוּב בְּרִבְרִי כְּרְשֶׁדְ יִמְלֹדְ יְיָוּ לְעוֹלָם אֱלהִוּךְ צִיּוֹן לְרֹר וָדֹר הַלְּרִוּיָה: קרוש אַתָּה וְנוֹרָא שְׁטֶּךּ וְאֵין אֶלוּהַ מִבּלְעָרֶיךּ בַּכְּתוּב וַיִּנְבַה יִי צְבָאוֹת בִּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְּרוֹשׁ נִקְרַשׁ בִּצְרָכְה. בָרוּךְ אַתָּה יִי הַפֶּּלֶךְ הַקְּרוֹשׁ:

אַתָּה בְדַּרְתָנוּ מִבְּלֹ־הָעַמִּים. אָהַרְתָּ אוֹתְנוּ. וְרְצִיתְ בָּנוּ. וְרוֹמֵמְתָנוּ מִבְּלֹ־הַלְּשוֹנוֹת. וְקְדַשְׁתְנוּ בְּמִצְוֹתֵיךְ. וְקֵרַבְתָנוּ מַלְבֵנוּ לֻעַבוֹרָתֶף. וְשִׁמְדְּ הַנְּרוֹל וְהַקְּרוֹשׁ עָלֵינוּ כַרָאתָ:

וַתָּתָּוֹ־לָנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַוֹּבְּרוֹן הַזֶּה. יוֹם הְרוּעָה מִקְרָא־לְרָשׁ זֵכֶר

ליציאת מצרים:

אֶלֹבֵינוּ וֵאלֹבִי אָבוֹתִינוּ יַעֵלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיַרְאֶה וְיִבְּאָה וְיִשְּׁמֵע וְיִפְּמָד וְיִזְבֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִּקְהוֹנֵנוּ וְזִיְבְרוֹן אֲבוֹתִינוּ וְזִיְבְרוֹן יְרִוּשְׁלִים אֲבוֹתֵינוּ וְזִיְבְרוֹן בְשִׁיִם בְּיִבְּיִם עַבְּדֶּהּ וְזִכְרוֹן יְרִוּשְׁלִים בְּיִת יִשְׂרָאֵל לְפְנֵיךְּ לִפְּבִיטְה לְמוֹבְה לְחֵוֹ וּלְחֶפֶר וּלְבָּתְים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַוֹּכְרוֹן הַנְּיִם וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַוֹּכְרוֹן הַנְּנוֹּ בּוֹ לְבָרְכָה. וּפְּקְבֵנוּ בוֹ לְחַיִּים וּבְּרְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָבֵנוּ וְרֹחִים אָבֶרוֹ וְבִּרְבֵר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָבֵנוּ וְרְחִנִּינוּ בִּי לְחַיִּים. וּבְּרְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָבֵנוּ וְרַחִים עְלֵינוּ וְהוֹשִּיענוּ כִּי אַלֶּיךְ עֵינִינוּ כִּי אַל מֶלֶךְ וְרַחֵם אָבֵּרוֹן וְרְחוּם אָבֶּה.

אֱלֹבֵינוּ וֵאלֹבֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְלוֹךְ עַל כָּל־הָעוֹלָם כְּלוֹ בִּכְבוֹרֶךָּ. וְהִנְּשֵׂא עַל כָּל־הָאֶרֶץ בִּיְכְרֶךְּ. וְהוֹפַע בַּהְרֵר נְאוֹן עָזֶדְ עַל כָּל־ישְׁבֵי תַבֵּל אַרְצֶדְ. וְיַדַע כָּל־פָּעוּל כִּי אָתָה ְפְּעַלְּתוֹּ, וְיָבִין בְּל־יָצוּר בִּי אַתָּה יְצַּרְתּוֹ, וְיֹאמֵר כֹּל
אַשֶּׁר נְשִׁמָה בְּאַפּוֹ יִיְ אֱלֹהִי יִשְּׂרָאֵל מֶכֶּך וּמֵלְכוּתוֹ בַּכֹּל
מְשׁלְה: כַּוְּשׁנוּ בְּמִצְוֹתִיךּ, וְתֵּן חֶלְבְנִוּ בְּתוֹרְתָּךְ, שַׂבְּעֵנוּ
מְשׁוֹּבֶךּ, וְשַׁמְחֵנוּ בִּישׁוֹּעֶתֶךְ, וְמַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךְ בָּאֲמֶת,
מְמִה יִיְ מֶכֶּךְ עַלֹּבְּלְ־הָאָרֶץ, מְכַרְדְּ אֱמֶת וְכַיְּם לַעַר. בָּרוּךְ
אַתְה יִיְ מֶכֶּךְ עַלֹּבְלֹּר הְאָרֶץ, מְכַרְדְּ אֵמֶת וְיִוֹם הַזִּבְּרוֹן;
לְיְבִיר בִּיתָךְ, וְאִשִׁי יִשְׂרָאֵל וּבִּלְכְּלָח, וְהָשֵּׁב אָת־הְעבוֹדָה
וֹחְבִּיר בִּיתְר, בִּיתָר, וְאִשִּׁי יִשְׂרָאֵל וּמְהָּלְ

וְתֶחֲנִינָה עִינִינוּ בְּשוּבְךּ לְצִיוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַמָּה יְיָ הַמְּחֲזִיר

שָׁבִינָתוּ לְצִיוּן:

מודים אֲנְחְנוּ לְדְּ. שְׁאַהְּהּ הוּא יְיִ אֱלֹהִינוּ נַאלֹהִי אֲבוֹתִינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשֶׁר יוֹאֲרֵנוּ יוֹאֵר בְּרִאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹר־תּ לְחַצְרוֹת לָּרְשֶׁךְּ וּלְעַבְּדִּדְ שֵּלְּ יְלַצְשׁוֹת רְצוֹנֶךְ וּלְעַבְּדִּדְ שֵּלְ שְׁלֵם עַל־שְׁאֲנְחְנוּ מוֹדִים לָךְ. שָׁלֵם עַל־שָׁאֲנְחְנוּ מוֹדִים לָךְ. שָׁלֵם עַל־שָׁאֲנְחְנוּ מוֹדִים לָךְ. מורים אַנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתְּה רוּא יָיָ אֱלֹהֵינוּ וַאַרהֵי אֲבוֹתִינוּ לְעוֹלָם וָעֶר. צוּר חַיֵּינוּ מָגַן יִשְׁענוּ אַתָּה הוּא לְרוֹר וָרוֹר נוֹרָה לְדְּ וּנְסַפֵּר תְּ הַ לָּ תֶ דְּ. עַ לִ־־חַ יֵּי נִ וּ הַ מְּ סוּ רִים בְּיָדֶדְּ. וְעַל־ הַ מְּ סוּ רִים בְּיָדֶדְּ. וְעַל־ נְשְׁמוֹתִינוּ הַפְּּקוּרוֹת לֶדְּ. וְעַלֹּינוּ שֶׁבְּכָל־יוֹם וְמוֹנוּ וְעַלֹּינִבְּלְ אֵוֹתֶיִדְ

וָבֹכֶּר וְצְדְרָיִם. הַפּוֹב בִּי לֹא־כֶלוּ רַחֲמֶידְ. וְהַמְּרַחֵם בִּי לֹא־תַפִּוּ חֲסָדֶידְ. מֵעוֹלָם כְוִּינוּ לָדְ:

וְעַל־בָּלָם יִתְבֶּבֹדְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְדְּ מֵלְבֹנוּ תָּמִיד לְעוּלָם וָעָד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶדְ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹרוּךְ פֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךּ בֶּאֱמֶת. הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶוְרָתֵנוּ סָלָה. בָּרוּךְ אַתְּה וְיָ הַפּוֹב שִׁמְךְּ וּלְךְ נָאָה לְהוֹרוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל־יִשְּׂרָאֵל עַמְּדְּ תְּשִׂים לְעוֹלְם כִּי אַתְה הוּא בֶּלֶדְ אָדוֹן לְּכָל־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךּ לְּבָרֶדְ אֶת־עַמְּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עַת וּבְּכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶדְ:

בְּסַפֶּר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַּרְנָסָה טוּכְה נִזְכֵר וְנִכְּתֵב לְפָנֶיךְ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוּבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יִי עשה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נְצוֹר יְלְשׁוֹנִי מֵרָע וֹשְׂפָתִי מִדְּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְּלְרָלִי נַפְּשִׁי תִּדּוֹם וְנַפְשִׁי בָּעָפָּר לַכֹּל תִּדְיֶה, פְּתַח לְבִּי בְּתוֹרְתֶּךְ וּבְפְשִׁי בָּעָפָר לַכֹּל תִּדְיֶה, פְּתַח לְבִּי בְּתוֹרְתֶּךְ וּבְמִצְוֹתִיךְ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי, וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלֵי רְעָה מְהַרָּה הְפֵּר עֲצָהֶם וְנַקְכֵּלְ מֵחֲשֵׁבְתָּם: עֲשֵׁה לְמֵעוֹ יְהִידֶיךְ הוֹשִׁיעָה עֲשֵׂה לְמֵעוֹ יִחְיִּנְ דְּבִין וְהִיּנִיךְ הוֹשִׁיעָה עֲשֵׂה לְבִצוֹן יְרִידֶיךְ הוֹשִׁיעָה יְיִנִיךְ הְנִינִין לִבִּי לְפָנְוְדְ מִינִין וְבִּיִּי וְנִאֲלִי: עִשָּׂה שְׁלוֹם בִּמְרוֹמִיו הוֹא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמִיו הוֹא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם צִּלְרוֹמִיו הוֹא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם צִּלְרוֹמִיו הוֹא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם צָּלְרוֹמִיו הוֹא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם צִּלְרוֹמִיו הוֹא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָּלְנִינוּ וְעִלֹּ בַּלִּריִיִּשְׁרָאֵל וְאִמְרוּ אַמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וַאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שָׁיִבֶּנָה בֵּית הַמַּלְדָּשׁ בִּמְהַרָה בָיָמֵינוּ וְתַן חָלְבַנוּ בְּתוֹרָתָדְ: וְשֶׁם נַעֵּבְיְדְ בְּיִרְאָה בִּימֵי עוֹלֶם וּכְשָׁנִים קַדְּמֹנִיוֹת: וְעָרְבָה לְיִי מְנְחַת יְהוּדָה וְירוּשֶׁלֶם בִּימֵי עוֹלֶם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיוֹת: Der Norbeter wieberholt die Tephillah; אבינו מלכנו (S. 149) wird an Sabbathen nicht gebetet. Nach קריש שלם folgt עלינו (S. 266).

אח einem Freitage wird אבינו מלכנו מאנה nicht gebetet, sondern nach קדיש מחח שוחה mirb wie an jedem andern Freitage מחט לכה דודי, לכו נרננה und לכה דודי, לכו נרננה wird wie angebet für Sabbath verrichtet. שמה מדליקין wird jedoch nicht gesagt.

כדר תשליך.

Wenn ber erste Tag bes Reujahrsestes an Sabbath fällt, geht man am zweiten Tage nach bem Minchah-Gebet zu einem Bache ober Teiche und sagt bieses.

מִי־אֵל כְּמוֹך נשׁא עֲוֹן וְעֹבֵר עֵל־כָּשׁע לִשְׁאַרִית נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֲזִיק לְעַד אַפּוֹ כִּי־ חֲפֵץ הֶפֶּר הוּא: יָשׁוֹב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּשׁ עֲוֹלְתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצְלֹוֹת יָם כָּל־חַמּאֹתְם: וְכָל־חַמּאֹת עַמְּךְ בִּית יִשְׂרָאֵל תַשְׁלִיךְ בְּמְלוֹם אֲשֶׁר לֹא־יִנְּכְרוּ וְלֹאֹ־יִפְּקְרוּ וְלֹאֹ יַעֵלוּ עֵלִּבֹב לְעוֹלָם: תִּתֵּן אֲמֶת לְאַבֹתִינוּ הָטֶר לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתִינוּ מִימֵי קָּרָם: שיר היחוד ליום ראשון.

אַשִירָה וַאַזִּמָרָה לָאלהָי בְּעוֹדִי. הָאֵלהִים הָרְעָה אֹתִי מֵעוֹדִי: ער־הַיוֹם הַוֶּה הַחֲזַקָהָ בְּיָרִי. חַיִּים וָחֲכֶר עַשִּׂית עַפַּרִי: בּרוּדְ־יָי וּבַרוּדְ שֵׁם בְּבוֹדוֹ. בִּי עַל־עַבְדוֹ הִפְּלִיא חַמְדוֹ: אַלהֵי מֶרוֹם בָּמָה אַקַדָּם. וְבַמָּה אָבַף לַאלהֵי קַדם: אָלוּ הָרִים לְמַעֵּרָכָה. וְכָל־עֵצֵי לְבָנוֹן בַּכֹּל עַרוּכָה: וָאָם כַּל־בָּהָמוֹתוְחַיוֹת בְרוּצִים.נָתַחִים עַרוּכִים עַל־הַעַצִים: וַאַף זָרִיּוֹת מָזְבָּחַ מְבוּבִים הָם בַּמֵּיִם לַיָם וֹ מְבַפִּים: וְכַחוֹל סֹלֶת דָשׁן וְשָׁמֵן. בָּלוּל בְּרַבֵבוֹת נַחַלֵי שַמֵן: וּלְאַזִּכְּרָה לְבוֹנָה וְסִמִּים. וְלִקְמֹרָת כָּל־רָאשֵׁי בִשְּׁמִים: וְאָכּוּ נֵרוֹת עַלֹּ הַמָּנוֹרוֹת. יָהִיוּ מָאִירוֹת כַּשָׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת: וּכָהַרָרִי־אַל וּ לֶהֶם הַפְּנִים. עַל־שָׁלְחָנוֹת עַרוּכִים בִּפִנִים: וְיֵין בְּמְפֵר הַשְּׁמִים. וְשׁכְר לְּגֶבֶּךְ בְּעֵינוֹת מִים: וְאֵלוּ בָּלֹ־בְּנִי אָדָם בֹּבִנִים. וּלְוֹיִם ! מְשׁוֹיְרִים בִּכְנַף־רְנְנִים: וכל־עצי עדן וכל־עצי יערים. בנורות ונבלים לשרים: וָכֶלֹ־בָּנֵי אֱלֹהִים בָּקוֹל הִרוֹעָתָם. וַהַבּוֹכָבִים מִפִּסְלוֹתָם: וְכָל־הַלְּבָנוֹן וְחַיָּה כְלָהּ. אֵין־הֵי בַער וְאֵין־הֵי עוֹלַה: הַן בָּכָל־אַכָּה אֵין־דֵּי לַעֲבוּד. וְאֵין־דֵי לְקַדֵּם אֵל הַבָּבוּד: בי נכבדת מאד מלבנו. ובמה נכף לאדונינו: אָמְנָם לֹא יוּכְלוּ כַבְּרֶךְ כָּל־חָי. אַף בִּי־אֲנִי עַבְּרֶךְ: ואני נבוה וחדל אישים. נמאס בעיני ושפל אַנשים: וְאֵין לְעַבְדָּךְ כֹּל וֹ לְכַבְּרָךְ. לְהָשִׁיב לְךְ נְּמוּל עַל חֲסָדִיף: בִּי הָרְבֵּיתַ מוֹבוֹת אֵלֵי. כִּי הָגָדְלָתַ חַסְדְּדְּ עַלִי: וָרָב שׁלוֹמִים לְךָּ חָיַבְהִּי. בִּי עָשִׂיתְ מוֹבוֹת אָהִיֹּ: וְלֹא חָיַבְתָּ לִי נְּמוּכֶּדְ. בָּלֹ־מוֹבָתִי בַּלֹ־עָלֵידְ : על הַפוֹבות לא עברהיה. אַהַת לָרבֹא לא בְּמַלְהִיף: אָם־אָמֶרְתִּי אֲסַפְּרָה־נָא כְמוֹ. לֹא יָרַעְתִּי סְפֹרוֹת לָמוֹ:

וּמָה אַשִּׁיב לָה וָהַכֹּל שַׁלַהְ. לָהְ שַׁמַיִם אַפּ־אַרֵץ לַהְ: יָמִים וְכָל־אַשֶּׁר־בָּם בְּיָדֶף. בְּלֶם יִשְׂבְעוּן מִיֶּדֶף: ואַנחנו עפר וצאנד. וַחַפַּצִים לַעשות רצונד: וֹאֵידְ נַעַבוֹר וָאֵין לָאַל יַדֵנוּ. וַלְשַׂרַפַּת אֲשׁ בֵּית־מְקַדְּשֵׁנוּ: וְאֵיךְ גַעֲבוֹד וְאֵין זָבָח וֹמְנָחָה. כִּי לֹא־בָאנוּ אָל־הַמְּנוּחָה: וּמֵיִם אֵין לְהַעַבִיר פִמְאָה. וַאַנַחָנוּ עַל־אַדְמָה פִמְאָה: שָׁשׁ אָנֹבִי עַל־אֲמֶרָיֹהְ. וַאֲנִי בָאֹתִי בִּדְבָרִיהְ: בי כָתוּב. לא־עַל־יְבְהֵיךּ וְעוֹלֹהֶיךּ אוֹכִיחֶדּ: עַלֹּ־דָּבַר זָבַח וְעוֹלוֹתֵיֹכֶם. לֹא צִּוּיֹתִי אֶת־אֲבוֹתֵיכָם: מַה־שַׁאַלְתִי וּמַה־דַּרַשְׁתִי מָמָדָּ. כִּי אָם־לְיָרָאָה אוֹתִי: לַעַבוֹד בְּשִׂמְחָה וּבְלַבָב פוב. הְגַּה שָׁמוֹעַ מְּוָבָח פוב: וַ זַב־נִשַׁבָּר מִפְנַחָה מָהוֹרָה. וְבָחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נְשָׁבַּרָה: זָבַח וּמִנְחָה לֹא־חָפַצָהָ. חַשְּׁאת וְעוֹלָה לֹא שָאָלָהָ: מִוּבֶחַ אַבְנָה בִּשָׁבָרוֹן לָבִי. וַאַשַׁבַּרָה אַף רוּחִי בַּקַרְבִּי: רוּם לַב אַשִּׁפִּיל וָאָת־רוּם עֵינָי. וְאָקרע לְבָבִי לְמַען אַדֹנָי: ישָׁבְרֵי רוּחִי הַם זְבָּחֵיךּ. יַעַלוּ לְרָצוֹן עַלְ־מִּוְבְּחָדּ: וְאַשְּׁמִיעַ בָּקוֹל הוֹדִיוֹתִיךָ. וַאֲסַפָּרָה בָּל־נִפְּלְאוֹתִיךּ: וַאַשֵׁר יָרְעָה נַפִּשִׁי אַחִבִּירָה. אַמַלֵּל נְבוּרוֹת וַאַרַבֵּרָה: וּמָה אָעֵרוֹדְ וְלֹא יָדַעָהִי מָה. הַיָּכוֹל אוּכַל דַּבֵּר מְאוּמָה: בִּי אֵין הַכֶּר לִנְּדַלָּתוֹ. וְגַם אֵין מִסְפֶּר לִתְבוּנַתוֹ: חַכַם לַבָב הוא וֹמִי בָמוֹהוּ שַׁנִיא לַחַ לא מְצָאנוּהוּ: עושה גדולות וָרַב נוֹרָאוֹת. נָדוֹל אַתָּה וְעוֹשֵה נִפְּלָאוֹת: עַד־אֵין מִסְפֶּר וְעַד־אֵין חַקָּר. וְלֹא נוֹדַע כִּי לֹא יַחְבַּר: : אַיזוֹ עָיָן אֲשֶׁר הָעִידֶדּ. וְאֵיזֶה פֶּה אֲשֶׁר יַגִּידֶדּ חַי לֹא רָאַך וְלֵב לֹא יְדָעָךְ. וְאֵיזֶה שֶׁבַח אֲשֶׁר יַצִּיעָךְ: נַם מְשַׁרְתֵיךּ לֹא רָאוּדְּ. וְכַלֹּ־חַכְמֵי־לֵב לֹא מְצָאוּדְּ: אַהָּה לְבַדְּהְ מִבָּיר שָבְהַהְּ. וְאֵין זוּלֶחָהְ יוֹדַע כֹּחָהְ:

וְאֵין יוֹרֵעַ בִּלְעָרֵיךּ. שְׁבָחוֹת רְאוּיוֹת לְכַבְּרֵך:
על־כֵּן הְבוֹיָךְ כָּרְאוּי לְךּ. כְּפִי לְּדְשֶׁךְ בְּבוֹיְךְ וְגִיְלְךְ:
וּמְפִּי הַכֹּל בְּכָל־אֲיָלוּתְם. כְּפִי לְּדְשֶׁךְ אֲשֶׁר־אַתְּה חֲנַנְתְּם:
יוֹדוּ פְּלְאַךְ הַשְּׁמִים. וִיאַיְּרוּךְ קוֹלוֹת טָיִם:
אַף יוֹדוּךְ כָּל־הָאָבִיץ. יוֹדוּךְ כָּל־מַלְּכֵי אָרֶץ:
אַף יוֹדוּךְ כָּל־הָאָפִים:
בָּל־זָרַע יַעַלְב עַבְרִיךְ. כִּי עֵלִיהֶם נְּלְרִוּ חֲסְבֵּיךְ:
בָּלֹרַיְרַע יַעַלְב עַבְרִיךְ. כִּי עֵלִיהֶם נְּכְרוּ חֲסְבֵּיךְ:
אֶּת־שֵּׁם וְיִ יְהַלְלוּ כָּלֶּם. אֵל אֵלהִים אֲמָת וֹּטֶלְךְ עוֹלְם:

ליום שלישי.

אָמְנֶם יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה. אֱלֹהֵי יַנַעַלְב כֹּל יָצַרְתָּ: אָתָה בוֹרֵא וְלֹא נִבְרָאתָ. אַתָּה יוֹצֵר וְלֹא נוֹצְרְתָּ: אַתָּה מֵמִית וְאָת־כֹּל תְּבֶּלֶה. אַתָּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וְאַף תַּעֶלָה: וְנֶאֲמֶן לְהַחֲיוֹת מֵתִים אָתָה. וְעַל יְבִי נְבִיאֲדְּ כֵּן הוֹרְעְתְ: וְלֹא תָמוּת אֵל חֵי וְלֹא מָאָה. מַעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אָאָה: מַשְבִּיר וּמוֹלִיד וְלֹא נוֹלַרְהָ. מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא חֻלֵּיתָ: בְּנִיף מִינְיָה אֵין לְפָנִיף. הְנוּמָה וְשֵׁנָה אֵין לְעֵינִיף: הַרֹא מָהָרֶם אַל חַי אַתַה. מֵאַשֵׁר בְּדָּ לֹא נִשְׁתַנִיתַ: וָעד הָעוֹלָם לֹא תִשְׁתַּנָה. מֵאלָהוּתָךּ לֹא תִתְנַנָּה: חָרַשׁ וְנוֹשֵׁן לֹא נָמְצֵאתַ. חָדַשָּׁתַ כֹּל וְרֹא חָדַשְׁתַ: לא יחולו זקנה ובחרות עליד. גם שיבה ושחרות: וְלא־חָלוּ בְדָ שִּׁמְחָה וָעֶצֶב. וְדִמְיוֹן וֹנוֹצֶר וְכַל־דְּבַר בֶעֶב: בִּי לֹא יְסוֹבֵב אוֹתְךְ נִשָּׁם. אַף־לֹא תִדְמָה אֶל בָּלֹ־נַשָּׁם: בָּל־הַיְצוּרִים נָבוּל סָבַּבְתָּם. אֵל־רֵאשִׁיתָם וּלְאַהַרִיתָם: בִּי כָל־הַבְּרוּאִים בִּנְבוּל שֵׁמְחָם. וְלִימֵי צְבָאָם וְבוֹּר הַקַּפְּאָם: וּלְף אֵין נְבוּל וּלְיָבֶיף. וְלִּשְׁנוֹתֶיף וּלְּעִצְבֶּיף: על־בּן אֵינְף צָרִיף לַכֹּל. לֹזֶרָף וּלְחַבְּיָף צְרִיכִים הַכּּל:

הַכֹּל צָרִיכִים לִצְדְקוֹתֵידְ. וְאֵינְדְ צָרִידְ לִבְרִיּוֹתֵידְ: בִּי טָרֶם בָּלֹ־יִצִיר הָיִיתָ לְבַדְּהָ. מִאוּמָה לֹא נְצַרְבָּתַ: רַאשִית וְאַחַרִית בְּיָדְךְ עַרוּכִים. אַתָּה־בָם וְהֵם בְּרוּחָךְ שרוכים:

בל אַשֶׁר הָיָה בַרָאשׁונָה. וַאֲשֶׁר יִהְיַה בַאַחַרוֹנָה:

בל־הַיצוּרִים וְכַל־מַעשׁיהַם. וְכַל־דָּבְרִיהֵם וּמַחְשָׁבוֹתֵיהָם. מָראשׁ וַעַד בוֹף הַדַע כָּלָב. וַלֹא תִשָּׁכָּח כִּי אַהָה אֶצְלָם:

אַתָּה בְרָאתָם וְלִבְּּךְ עֻרָכָם. לְבַדְּךְ תַרַע מְקוֹמָם וְדַרְכָּם: הַן אֵיֹן־דָבָר מִמִּךּ גָעָדָם. בִּי לִבְנִיךּ נְכוֹנִים בִּלְם :

אין חשֶׁדְ וְאֵין מָנוֹם וַמַתֵר. לַנוֹּם שַׁפַּה וּלְהַפַּתֵר:

אַת אַשֶּׁר הִבַקָּשׁ אַהָּח מוצא. בִּלִי נְטוֹת אֲלַהֶם בְּעַת שָׁהַרצָה: ָבֶי אֶתִרהַכֹּלֹ בְּאָחַת תִּרְאֶה. לְּבֵדֹּדְ תַעֲשֶׂה וְאֵינְדְּ נִלְּאֶה: בִּי עַל־בּוֹי וְעַל־אָדָם יַחַד. עַל כֹּל הְדַבֵּרְ בְּרָגַע אָחָד:

השמע ברגע בל־הַקוֹלוֹת. זַעַק וְלַחָשׁ וְכֶל־הַתְּפָלוֹת: אַף הָבִין אַל־בָּל־מַעֲשֵׁיהָם. בָּרַגַע הַחַקור בָּל־לְבָבִיהָם:

ולא תאַריד על־מַחִשָּבוֹתִיד. וַלֹא תִתְמַהְמָה עַל־עַצְתֵּד: אַצֶל עצָתִד נְזַרֶתֶדָּ. לְבֵץ וּלְמוֹעֵד קרִיאָתֶדְּ:

וָכַלָם בָּאֵמֶת בָּתוֹם וּבִישֵׁר. מִבְּלִי עַדֵף וּמִבְּלִי חֹמֵר: מִמֶּךְ דָּבֶר לֹא יאבַד. וְדָבֶר מִמְּךְ לֹא יִכְבַּד:

בֹל אֲשֶׁר־תַּחְפּוֹץ תּוֹכַל | לַעֲשׁוֹתֹּ. וְאֵין מִי מוֹחֶה בְיָדְדְּ מעשות:

יָלֹלָת יָיָ בְּחָפְצוֹ קְשׁוּרָה. וּבְרְצוֹת יָי לֹא אָחֲרָח:

אין דָבַר־מַתֵר מִמָּדְ נִכְחָד. עַתִידוֹת וְעוֹבְרוֹת לְדְּ הַם יָחַד: אָשֶׁר מֵעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. הַם כָּלָם בְּדֶּ וְאַהָּה בְּכָלָם: חָרָשׁוֹת הַּנִּיד וְסוֹד | דְרָכֵיף. אֶל־עַבָרִיה וּמַלְאָכֵיה:

יָאַיגָך צָרִידְ לְהַשְׁמִיעֶךְ. דָבַר סוֹד וְסַתָּר לְהוֹדִיעֵךְ:

בי (ילָדְּ בֶּל־סוֹד יְגַלָה. בְּטֵרֶם עַל וֹ לָב בָּל־יִצִיר יַעַלה: בָּלֶב בָּל־נִבָּרָא לֹא תִפְּצָא. מִפִּינוּ עָתָק לֹא יַצֵא: באין־לו קצה ולא יחצה. לב לאדיתור ואין־פה פוצה: בְּאֵין־לוֹ רוּהוֹת וְלֹא רְוָהוֹת. אֵין־לוֹ שִׁיחוֹת בוֹ מוֹכִיחוֹת: למרחוק מי ישא דעו. ללא־תחלה ולא־סוף להגיעו: אָנָדים אָחָדים חוד וְסוֹף וָרֹאשׁ. פָּה וְלָב אֵבְלֹם מִדְּרֹשׁ וּמְהַרֹשׁ: גַבָה וְעֹמֶק גְעוּצִים בְּסוֹבֵב. ('חָכְם וְרֵב נְבוּב לֹא יִלְבֵב: סוֹבֵב הַכֹּל וֹמְלֵא אָת־כֹּל. וּבִהְיוֹת הַכֹּל אָהָה בַכֹּל: אין עליד ואין תַּחָתֵידּ. אין הוּץ־לֶדְ וְאֵין בִּינוֹתֵידְ: אין פראה וגב לאחורה, ואין נוף לעצם יחירה: ואין בתנה ממה גבדל. ואין מקום דק ממה נחדל: ואינד נאצל מכל ונבדל. ואין מקום בק מפד ונחדל: מַקְרָהוְשָׁנוּי אֵין־בַּדְּנִמְצָא.וְלֹא־יִמַןוְעַרְעַרוְלֹא־בַּל שִׁמְצַה: בָּל־יִמֶן וְבָל־עֵת אַחָה מִבִינֶם. אַחָה עוֹרָבֶם וְאַתָּה מְשָׁנָם: בל־מדע לא ישיג אותד. אין שכל אשר ימצא אותד: בַּמַדָּתָדְ חָכַמָּתֶדְּ. בִּנְדָלֶּתְדְ תְּבוּנְתֶדְ: חָכָם אַתָּה מֵאַלֵיד. חַי מֵעַצְמְדּ וְאֵין כְּגִילֶדְ: זוּלַת הָכְטָתְך אֵין הָכְטָה. בִּלְהִי בִינָתִך אֵין בִּינָה וּטָזְמָה: חַלַכָת בָּלֶב חַבָּמִים שַבֶל. וְרוּחַד תְּמַלְאֵם וְדַעָתַם תַּשְׁבֵּל: מְבַּלְעַדֵי כֹחָך אֵין גְבוּרָה. וֹמָבַּלְעַדִי עִוְּךְ אֵין עָוְרָה: אין ונכבר ביראם בברתו. ואין גדול ביראם גדלתו: בָּל־יִקָר וְכָל־מוֹב מְיָדְהָ. לַאֲשֶׁר הַּחָפּוֹץ עַשוֹת חַסְדִיף: אין הַכֶּר לָגָרלַתֶּד. וָאֵין מִסְפַּר לְתַבוּנַתַדְּ: צין עוד זוּלַת הָניוֹתָד. חַי וְכֹל תּוּכָל וְצִין בִּלְּחָד: וָלָפְנֵי הַכֹּל כֹּל הַיִיתַ. וּבְהִיוֹת הַכֹּל כֹּל מְלֵאתָ: לא לחצוך ולא המוך יצוריה. אף לא מעטוף:

בּעֲשׂוֹתְדְּ כּל וֹ לֹא נִבְדֵּלְתָ. מָתּוֹדְ מְלַאכְתְּדְּ לֹא נָחְדֵּלְתְּ:

בּּעֲשׂוֹתְדְּ בָּל וֹ לֹא נִבְדֵּלְתָ. מָתּוֹדְ מְלַאכְתְּדְּ לֹא נָחְדָּלְתְּ:

לֹא כֵּרְבוּדְ וַלֹא רְחַקוּדְּ. בִּי כָל־כִירוֹת לֹא יְחַלְּקוּדְ:

עָרָם וּ מִיִם לֹא יִשְׁמְפָּךְ. וְיוֹתַ בַּבִּיר לֹא יָהְדְּפָּדְ:

לַּהְנִיוֹתְדְּ אֵין חִפְּרוֹץ. וּלְיַחִּיִדְּ אֵין יִמָּרוֹן:

בְּמוֹ הְיִיתְ לְעוֹלְם חָבִין הַּיָּה, הֹמֶר וְעֹבֶףְ בְּּדְ לֹא־יִהְיָה:

שְׁמִרְדְּ בִּי הָיִיתָ. וְהֹיָה וְתִדְיָה וְבַלֹּ אָתָה:

שְׁאַתָּה הוּא וְרוֹה בַּבֹּל. שֶׁלְּךְ הַבֹּר וִמְשְׁךְ בְּּךְ הַעִירוֹתְ:
שְׁאַתָּה הוּא וְרוֹה בַּבֹל. שֶׁלְּךְ הַבֹּר וִמְשְׁרָ בְּּךְ הַבְּלֹי:
שְׁמִוֹת וְלָרְדְּ בְּךְ יַעֲנִיּ וְיִעִירִוּ, בְּתֹכֵן בְּרְ הַבְּלֹי:

ליום רביעי.

בְּלוֹמֵם צֶּלֹהֵי שָּבִי וְשִלִי. שִּנְוָה צֵּלֹהֵי צוּרִי וְנוֹאְלִי:

אֲלוֹמֵם צֵּלֹהֵי שָּבִי וְשִלִי. שִּנְוֹה צֵּלֹהִי צוּרִי וְנוֹאְלִי:

אַל חִי אָחָד הוּא־בְּרָאָנוּ. אָבִיר יִעִקֹב אָב לְּכְלְנוּ:

אַרוֹנֵנוּ אֲדוֹן בָּל־הָאָרֶץ. מְה־אָדִיר שִׁמְדְּ בְּכָל־הָאָרֶץ:

אוֹרִי וְיִשְׁעִי מְעוֹז חַיִּי. עְלָיוֹ תְּלוּיִם בָּל־מֵאֲוֹיִי:

אוֹרִי וְיִשְׁעִי מְעוֹז חַיִּי. עָלָיו תְלוּיִם בָּל־מֵאֲוֹיִי:

אַלהִים אֱמָת הוּא אֱלהִים חַיִּים. לֹא יָכִילוּ זְעָמוֹ גּוֹיִם וְאִיִם:

אַלהִ עוֹשִׁי אִישִׁי וְבוֹעְלִי. אֵלְהֵי הְאֱלְהִים וְאֲלֹנִי הְאֲדֹנִי הְאֲדֹנִי הְאָרֹנִים:

בּוֹרֵא כֹל וְיִשְׂרָאל גּוֹאֵל. בְּרוּדְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי וְצְלִי:

בּוֹרֵא רוּחַ הָרִים יוֹצֵר. מִמְּךְ מְזְמָה לֹא־יִבְּצֵר:

בּוֹרֵא רוּחַ הָרִים יוֹצֵר. מִמְּךְ מְזְמָה לֹא־יִבְּצֵר:

בּבור בְּקוּמוֹ לַעַרוֹץ בְּעָבְרָה. מָהַדַר נְאוֹנוֹ מִי לֹא יִירָא:

נְבוֹהַ בָּל־אֲשֶׁר־תַּחָתִיו נושא. וְגָרל־כֹחַ נְרוֹלוֹת עושה: נְדוֹל הוא וּשְׁמוֹ בְּנְבוּרָה. אַרְיֵה שָׁאַג מִי לֹא יִירָא: דּוֹדִי דָּגוּל הוּא מֵרְבָבָה. אֵל נַעַרְץ בְּסוֹד הְדוֹשִׁים רַבָּה: דַּיָּן יָתָב בְּעַתִּיק יוֹמִין. וּצְבָאוֹ עֵל שְׁמֹאל וְעַל יָמִין: בָּרָרוֹ וְהוֹדוֹ עַלֹ (בְּנִי) עַבָּרִיוֹ. דָרָר הוֹא לְכַל־חַסִידִיוֹ: הוא אַל אֱלהַי הָרוּחוּת לְבָל־בָּשֶׁר. שׁוְמֵעַ הְפִּלָּה מְבֹּל: יַדִּי וְהִיבּ יוֹדֵע וְעֵר. יְיִ יִמְלֹדְ לְעְלָם וְעֶר: יַבְּי הָרָב נַּאָוְתַנוּ. לְהֹלָחֵם מְלְחַמְתַנוּ: זובר לעולם ברית ראשונים. ביום אתמול ולו אלף שנים: זָה אֱלֹהֵינוּ וְלוֹ קַנִּינוּ. וְזְמָרֶת יָה הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ: חלק יעקב יוצר הַכֹּל. הַנוּן יֵי וְחַסִיד בַּכֹּל: הי לעולם יי חלקי. חבם הרוים יי חוקי: מוב ומַמִיב הַמִּלַמֵּד | דָעָה. מָהוֹר עֵינַיִם מוֹב הַמִּלַמַּד | בַּרַעָה: ישר יי וישר דְּבָרוֹ. יִדִידִי יִדִידוֹת מִשׁבִּנוֹת דְבִירוֹ: יועץ וְגוֹוֵר מִי יִפִּירֶנְה. וְיַחְתוֹף וְיִפְּעֵל מִי יְשִׁיבֶנָה: יפה דודי. יפיד ומוכד יראו ניחור ציון בשובו: בנבור יצא באיש מלחמות. יעיר קנאה לעשות נקמות: בָּנָשֶׁר עַל־בַּנָבַי נָשָׁרִים. נָשָׂא עַכָדֵיו וֹ וִיִשֵּׁר הַדוּרִים: ברוב שבול וכנמר שחל. ברקב וכעש ורוחו בנחל: בְּרוֹב שׁבּוּל וּכְנָמֵר שוֹקַד. דְבָרוֹ לֵעשוֹת בְּמַקֵּל שָׁקָד: בַבִּיר כֹחַ לֵב בְּמוֹ שָׁחַל. בְּלָבִיא וְכַאֲרִי וְרוּחוֹ בְּנְחַל: בְּאֶרָז בָּחוּר בִּנְדְלָתוֹ. בִּבְרוֹשׁ רַעֲנְן עַנְוֹחָנוּתוֹ: בָּתַפּוּחַ בָּרֵיחוֹ עז אַהַבָּתוֹ. עַל־יִשְׂרָאֵל נַאַוְתוֹ: בָּעָצֵי הַיָּעָר. כַּן דּוֹדִי עִם־יוֹשָׁבֵי שָׁעַר: בַבִּיר כֹחַ לְמַרנִיזֵי אֵל נוֹנָקם. וְכַמַּל הוֹא לִישִׁרָאֵל: בּוֹסִי מָנָת חֶלְּקִי וְגוֹרֶלִי. אֲנִי לְדוֹדִי נַחֲלָה וְדוֹדִי לִי: בבורי יי לא אַמִירַנוּ. הָאֱמַרְנוּהוּ וְהָאֱמִירַנוּ:

בְּאַרְיֵה יִשְׁאַג וְכַבְּבִּיר יִנְהָם. אַל־יִהְיָה בְּגֵר וּכָאִישׁ נִדְהַם: בּרוֹעָה אֵשֶׁר דֹא יוכַל צאנו לְהַצִּיל. וְהָיָה לְמַאֲכָלֹ: בָּנָבוֹר אֵין אֵיָל וּכָאוֹרַחַ. נָם וּבוֹרַחַ מַר צוֹרַחַ: בּאַרוֶה מַשְּׁחִיתוְכָבָפִיר לְעוֹזְבֵיוֹ. כַּרַקַב גַּם בַּעשׁ לְאוֹיְבֵיוֹ: בַבִּיר בֹחַ בִּשָׁמִיר וְשַׁיִת. וְלֹא יַשָּׁאִיר בְּנוֹקֵף זַיְתֹ : בְּשָׁמִיר וַשֵּׁיִת צָרִים יִמְגַּן. בִּצְפָּרִים עַפּוֹת לְעִירוֹ וַגַּן: בּנִשָּמֵי נְדֶבָה לְנוּ יָבא. בִּמֵלְקוֹשׁ וְכַמַל לֵדְבַקִים בּוֹ: בְּנֵשֵׁר יָרַהַף עַל־גּוֹוָלָיו. וּבְצֵל בְּנָפָיו יֶחֱסוּ מְיַחֲלָיו: יַלְבָדוֹ יָיָ הוֹא וְנִפָּלָאוֹת גִּדוֹלוֹת עוֹשֶׁה. אֵל נוֹרֵא עַלִילוֹת: בְּצָפֶּרִים על עירו יָגֵן. וּבְצַל בָּנָפֵיו רְנָנוֹת נְנֵגְּן: לְצָבִי וּלְעַבֶּר וּוֹמֶה דּוֹדִי, בִּי יָקַוְּמֵבִי אֱלֹבֵי חַסְדִּי: לְפָנֵי עַמּוֹ יִיָשֵׁר הַדוּרִים. וְינַשְּׂאֵם עַל־כַּנְפֵי נָשַׁרִים: י לְעוֹלֶם יִנִ הַלְּקִי וצוּר לְבָבִי. בָּלֶה שָׁאֵרִי לְדְּ וּלְבָבִי: לְבַדּוֹ יָיַ הוּא וְנְפַּלָאוֹת נְּדוֹלוֹת עוֹשֵׁה וְרַב נוֹרַאוֹת: מַקוֹם וּמָעוֹן אַתָּה לִעוֹלָמֶך. וְאֵין יוֹדֵע אֶת־מְקוֹמֶך: מוֹרָאִי אֵל רוֹעִי וְיוֹצְרִי. צוֹר יְלְדֵנִי מְחוֹלְלִי וְצוּרִי: כְּרוֹם וּמָעוֹז הוא לִי וִּמְחָפִי. מְנְדֵּל עוז שֵׁם יְיָ מְנוּפִי: בֶּבֶדְ יַעַלְב מִשְׁנַב־לְנוּ. הוא מְחוֹלְקַנְנוּ ומושִׁיענוּ: מָבָרוֹל יְשׁרעוֹת מִשְּׁעָן יְהִי־לִי, מִבְטָח אֱלֹהִים יְיִ חַיְלִי: מושל עולם מַלְכוּתַדְּ. בְּכַל־דּוֹר וַדוֹר מֵמִשׁלְתַדְּ: מִי יָהֶנַךְּ בָּאָח לִי לְצָרָה. הוֹשֵׁע יַיִ בִּי יָרְדְּ לֹא קַצְרָה: מְקוֹר חַיִּים מְקְוָה יִנְ־ְאֵלֹּ לֹא אָעַזוֹב, כִּי מְעַוִּי אֵלֹ: בְּבוֹ יִשְׁעִי וְהָרֶבֹ בַּאֲוָה. לְשִׁמָך וּלִזְבִרֹך גָפֶשׁ הַאַוָהֹ: מָגַן הוא לָכֹר הַחוֹסִים בּוֹ. אַשִׁרֵי אָדֵם אַשֵׁר עוֹז־לוֹ בוֹ: נָבֶר וְנָעִים נָאוֹר וְנוֹרָא. נָאִדְּר וְנֵאוָר שָׁמוֹ בִּנְבוּרָה: נָאֱבְּן נַצַח יִשְׂרָאֵלֹ וְגוֹאֲלוֹ לֹא יְשַׁבְּר. אַשְׁרֵי כָּל־חוֹכֵי לוֹ: נצח ישָרָאֵל רָאֵל הַנָּאֶמְן. מַאֱלֹהָיו יְהוּדָה לֹא־אַלְמָן:

נפלא על כּל־הַנִּפְלַאִים. וּמְתַנְשֵּׂא לְכָל־הַנִּשַׂאִים: נָקְדָשׁ וְנַעַרָץ אֱלֹדֵי קְדוֹשִׁי. נָכוֹן וְנִשִּׁנְכ יָי נְפִי : נוֹכָם וְנוֹמֵר וּבַעַר חֲמָה לְצָרֵיוּ. לְאוֹיְבָיוֹ אִישׁ מִלְחָמָה: נֵרי יָי בְּהַלּוֹ נָרוֹ עֲלֵי רֹאשׁי. וֹנֵר לְרַגְלִי דְּבָרוֹ : סומד וסועד יי סלעי. כובל וסולח ונושא פשעי: סַהָרי יָי סַלְעִי וְסִתְרִי. סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ סַעַדִי וְסִבְרִי: בַּלְענוּ יָיַ וּמְצוּדָתֵנוּ. עַזְרָתֵנוּ וּמְפַּלְּמֵנוּ: עזרו וְגַבּור עוֹי וְעָוָרי. עָלִיוֹן עוֹז־לִי אַל־יִהִי עָרי: עיר וְבַדִּישׁ | שָׁת | סְבִיבִיו בַתֶּר. אָבֵן אַתָּה אֵל מִסְתַּתֵר: עד ממהר לשלם גמול לאיביו. שמר הברית וההסד לאהביו: בָּרָהָם יָרִידוֹ. הוּא יִפְּדָה יִשְׂרָאֵל עַבּהוֹ: פַחַד יִצְחָק יִהַּן פַּחִדּוֹ. עַל־צָרֵי בִנִי יַעַלְב עַבְדּוֹ: פועל וחוקר ודורש ובודק בל־הַלְבְבוֹת. לו אָתֵן צֶדֶק: צָרור הַמוֹר אָשְׁכּוֹל הַכֹּפֶר. נוֹתֵן לָעַמוֹ צָרְיוּ כֹפֶר: צַח וָאַרוֹם דּוֹרִי בָּצְבַאֵיו אוֹת. עַל־בָּן וֹנְקְרָא יֵיַ צְבַאוֹת: צָדִיק יָיָ הַצוּר הָּמִים. אֶבְמַח עֲדֵי־עַד בְּצוּר עוֹלְמִים: צבא השמים | משתחוים לו. שנפים עומדים | מפעל לו: בָּרוֹשׁ הוּא בְּכָל־מִינֵי קְדָשׁוֹת. בִּתוֹת שָׁלשׁ כְדוֹשׁ מְשׁלְשׁוֹת: ַכַיָם לעַלְפִין אֵלָהָא חַיָא. פָרָא דְאַרָעָא וּמֶרָא דִשׁמֵיָא: קוֹנִי מֶרֶחֶם וֹ מְבַבָּא לְשוֹנְאָיוֹ. כֶּרֶן יִשְׁעִי וְכָרוֹב לְקוֹרְאָיוֹ: רָחוֹק מִכֹּל וְאֶת־כֹּל רוֹאֶה. כִּי־רֶם וְיַ וְשְׁפָּל יִרְאֵה: רוֹעִי יְיָ לֹא־אֶחְסַר כֹּל. וְרַבְ כֹּחַ וְרַב־חֶסֶד לַכֹּל: בחום יְיָ רוֹפָא וּמְחַבֵּשׁ לִשְׁבוֹרֵי לֵב. וְעָוֹן כּוֹבֵשׁ: רָעִי בָּלוֹ הוּא מַהְמַדִּים. מִשְׁבְּטִיו אֱמֶת מְתוּהִים וַהֲמוּדִים: ראשון וְאַחֲרוֹן. מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹכָם אַתָּה אֵל שוֹכֵן עַד: שׁלִים מֶלֶךְ שְׁמַיָּא בְּכָל דָּרֹ וָדָר. לֵה אֲנָא מְשַׁבַּח מְרמֵם וּמְהַדַּר: שַׁמָשׁ וּמָגַן יִי אֱלֹהִים. שׁוֹפֵמּ צֶדֶק וּמַשְׁפִּיל נְבֹהִים:

שַּגִּיא כֹחַ לֹא־מְצָאנוּהוּ. יַשְּנִּיב בְּכֹחוּ וּמִי־כְּמֹהוּ:
שָׁלְמֹה שְׁמוֹ כִּי שֶׁלוֹ שָׁלוֹם. כִּי יְדַבֵּר אֶל־חֲסִידְיוֹ שְׁלוֹם:
שֵׁם יְי אָהְיָה אֲשֶׁר אָהְיָה. בְּתוֹעֲפוֹת רְאֵם לוֹ כִּכְפִיר וּכְאִרְיֵה:
שַׁדֵּי מְאוֹרִי מֵלְבִּי וְאֵלִי. הַלְּלוּיָה שְׁמוֹ נַפְּשִׁי הַלְּלִי:
תִּתְחַפָּר תִּהְבָּר עָפֶם. וְאָם־עִּקְשִׁים תִּתַּפְּל וֹ לְּהָמְם:
תִּתְחַפָּר תִּהְבָר עִפְם. וְאָם־עִקְשִׁים תִּתַפְּל וֹ לְּהָמְם:
תִּתְחַפָּר תִּקְנְתִי. תַּאֲוֹת נַפְשִׁי וּתְשׁוֹּקְתִי:
תְּחַלְתִי וְחַבְּנִי וְאָזִי. מִשְׁעֵי אִפִּי נִּוֹחִי וְנוֹזִי:
תְּמִים דַּעִים אֵלְ דֵּעוֹת אֶחָר. בָּל־הַלְּבְבוֹת דּוֹרִשׁ יְחַר:

ליום ששי.

אַחָּה לְבַדְּךְ יוֹצֵר כֹּל הוּא. וְלֹא יִדְטֶה מַעֲשֶׂה לְעוֹשֵׂהוּ: בָּלֹ־הָאָרְצוֹת לֹא יְכִילוּךְּ. וְאַךְ הַשְּׁמֵיִם לֹא יְכַלְּכְּלוּךְ: אָז יָחִילוּ מֵיִם חַיִּים | מָבָּנִיךְּ. אֱלֹהִים חַיִּים:

ַנְעַשָּׁה אֶּרֶץ וְנְסוּ מָיִם. וְנְטְפוּ מֵיִם וֹ מִן הַשָּׁמָיִם: נוֹשָׁה לְבַּדְּדְּ הַשָּׁמִים, רוֹקע הָאָרֶץ עַל־הַשָּׁיִם:

עשית בֶּלֹ־חֶפְצְּךּ לְבַרְּדִּיּ, וְלֹא נִצְרַכְתַּ עֵזֶר בְּנָגְּדְּךּ: סוער אין מי יִסְעָרָךּ. הַכּל מִמְּךּ יִמִיָּדְרָּ:

בְּכֹחֲדְ אָזֹ בֵּן עַתְּהֹ וְרַעְתָּדְּ. וֹלְעוֹלֶם כְּלֹּ־בְּבוֹרְדְּ אָתָּדְ: וְלֹא יָעִפָּאַ וְלֹא יָבָעָאָ. בִּי בִּמַלֵאבִתְּדְּ לֹא עָמֵלְתָּ:

בִּי בִרְבְּרְדְּ בָּלִרְיִצוּנֶרִדְּ. וּמִעשׁה תָפְצְדְּ בְּמַאֲמָנִידְ: וְלֹאָ אָחַרְחוֹ וְלֹא מְחַרְחוֹ. הַכֹּל עֲשִׂיתוֹ יָפָה בְּעָחוֹ:

מְבְּלִי מְאוּטָה כֹּל חָדֵּשְׁתָּ. וְאֶת־הַכֹּלֹ בְּלִי כֹל פְּעָלְתָּ: וַעַל לֹא יָסוֹד הַכֹּל יָסַרָהַ. בְּרַצוֹז רוּחַדְּ כֹּל הָּלִיתָ:

זְרוֹעוֹת עוֹלָם אֶת־כֹּל נוֹשְׂאוֹת. מֵראשׁ וְעַד סוֹף וְאֵינָם בְּעֵינֶיףְ לֹא דָבָר הָקְשָׁה. רְצוֹנְךְ כֶּלֹ־דִּבָר וֹ רוּחֵךְ עִשַׂה: לְפָעַכַּתְדָּ לֹא דַמִיתַ. אֵל־בַּל־תוֹאַר לֹא שֵׁוִיתַ: וַלֹא בָּדְמָה לִמְלַאַכְהְּהְ מָלָאבָה. חָבְמָתְךְ הִיא הַכֹּל עָרְכָה: לָרצונְד לא קַדְּמוּ וְאָחֲרוּ. וְעֵל חֵפָצִדְּ לֹא נוֹסְפוּ וְחַפֵרוּ: מָבֶל־חָפָּצָךְ לֹא שֶׁכַחָהָ. וִדָבֶר אָחָד לֹא חָסָרְהָ: לא הַחֶסַרְתָּ וְלֹא הָעֻדַפְּתָּ. וְדָבָר בַק וְבָּם לֹא פָּעֵלְתָ: אָהָה הְשַׁבָּחָם וּמִי הַּהְעִיבָם. שַּׁמֵץ דְּבָר לֹא גִשִּמע בָּם: הַחַלוֹתָ בְּחָרֶמֶה עֲשִׂיתָם. בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת בִּלִּיתַם: בָראֹשִׁית וְעַד אַהָרִית עֲשׂוּיִם. בָּאֱטֶת וּבְישֶׁר וְמוֹב רְאוּיִם: דָּקְדַּמְתָ בְּמַעשׁי יָדִידּ. רוֹב רַחַמֵידְ וַחַסְדֵידְ: בי בַהַמֶּיד וַהַסְדָידְ. הַלֹא מֵעוֹלֶם עַל עֲבָדִידְ: וְעֵר לֹא בָלֹ־חֵי הוּכֵן לְכַלְבֵל. לִפְנִי אוֹכֵל תִחֵן אֹכֶל: וּמְעוֹן וּמְקְנָה תַּעֲשֶה בְּפִי כֹל. צָרְבֵי הַכֹּל בַּאֵשֶׁר לַכֹּל: שׁלשׁת יַמִים הַרָאשׁונִים. אַז הַכִינוֹתָם לַאַחַרוֹנִים: אָז עָמִיתָ אוֹר בַּשַּׂלְמָה. אָדָר מְאוֹרוֹת מִפוּל שֵׁלְמָה: בְּמֵרֵם בַּלֹדִיצוּר מָאֹר גָּדַלְתַ. וְאַחַר כֹּל מָאֹר נִתְנַדֵּלְתַּ: אָז בְּאֵין לְבוּשׁ הוֹד וְהָדָר לוֹבֵשׁ. עַד לֹא אַרֵג נַאוּהֹז לְבַשׁ: אור בשלמה וכמעיל עומה. שמים ביריעה נומה: עשית בם לְאוֹרִים דְּרָכִים. וְרָצוֹא וְשׁוֹב בְּנַחַת מְהַלְּכִים: הַבָּדַּלָתָ בֵּין מֵיִם לֻּמָיִם. בִּמְתִיחַת רְקִיעַ הַשְּׁמְיִם: ביולת מעונת לשרץ מים. ועוף יעופף על־פְּנִי רָקִיע הַשְּּמִים: עשב וחציר לבשה אדמה. מאכל לחיה ולכל־בּהמה: בָּקָרָן שָׁמֵן נַן וֹ נָמַעָהָ. אָל־הָאָדָם אֲשֶׁר עָשִׂיתִ : צור בְּנֶנְהוֹ עֲשִׂיתָ לוֹ. דֵי מַחְסוֹרוֹ אֲשֶׁר־נֶחְסַר לוֹ :

19

בָּל־מַצִּשִׁיךּ בִּיָדוֹ חַהָּה. וְתַחַת רַגְלָיו הַבֹּל שָּהָה:

לָהַעַלוֹת מֶהֶם בַּקַר וַצאוּ. על מִוּבַּחַדְּ יַעַלוּ לְרַצוֹן: עָשִׂיתָ לוֹ בָּתֹנֶת ֹ לְשָׁרַת. לְהַדְרַת לְדֶשׁ וּלְתִפְּאֶרֶת שַׂמָתַ בָקָרָבּוֹ חַכָמַת אֱלֹהִים. בִּי יַצַרְתּוֹ־לְדְּבָצֵלֶם אֱלֹהִים: לא מָנַעָהָ עַל־פָּנֵי הָאָדְמָה. צָרְכֵי אָדָם וְכַּרֶּם בְּחְכְמָה: מַעשִּיך מאר רַבּוּ וְגְדְלוּ. וְשִׁמְךּ יְיִ בְּכָּם יְהַלְלוּ: רַבּוּ וְגָדְלוּ מָאר מַעשִיף. יודוּך יֵי בָּלִרמִעשִיף: כֹל פַעַלָּתָ לַמַּעַנֶדְ. וְלָּכְבוֹדְדְ כָּל־כִנְיָנֶדְ:

שיר הכבוד:

כשפוחחין הסרון לאנעים זמירות יש לומר ד' פסוקים אלו:

שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבור: מי זה מלך הכבוד ה' עזוז וגבור ה' גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבור: מי הוא זה מלך הכבור ה' צבאות הוא מלך הכבור סלה:

אַנְעִים זְמִירוֹת וְשִׁיִרִים אָאֱרוֹג. כִּי אֵלֶיךְ נַפִּשִׁי תַעַרוֹג:

נַפְשִׁי חִפְּרָה בְצֵל יָדֵיךּ. לָרַעַת כָּל־רָז סוֹרֶף: מָדֵי דַּבְּרִי בִּכְבוֹדֶךָ. הוֹמֶה לְבִּי אֶל־דּוֹדֶיהְ:

על־בֶּן אַרַבָּר בִּדְ נִכְבַּרוֹת. וִשִׁמִדְ אַכַבֵּר בִּשִׁירֵי יִרִירוֹת: אָסַפָּרָה כָּבוֹדָה וָלֹא רָאִיתִיהָ. אֲדַמְּה אֲכַנְּה וָלֹא יָדַעְתִּיהְ:

בָּיַר נְבִיאֶיךָ בְּסוֹר עֲבָרֵיךָ. דִּמִּיתָ הֲדַר כְּבוֹר הוֹרֶךְ: וְּדָלָתְהְ וּנְבוּרָתָהְ. בִּנוּ לָתֹקֵף פִּעָלָתָהְ:

דָפוּ אוֹתָךְ וְלֹא כְפִּי־נִשְּׁהְּ. וַיְשַׁהִּךְ לְפִי מַעַשֶּׁיךְ: הַּמְשִׁילוּהְ בְּרוֹב הָזְיוֹנוֹת. הִנְּהְ אֶחֶר בְּכְל־דִּמְיוֹנוֹת:

וַיָּחֲזוּ בָדּ זִקְנָה וּבַחַרוּת. וּשְׁעַר רֹאשְׁדְּ בְּשִׁיבָה וַשַּׁחַרוּת: זָקְנָה בִּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בִּיוֹם קָרָב. בְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדִיו לוֹ רָב:

הָבשׁ בֹבעיְשׁוּעָה בְּראשׁוֹ. הוֹשִׁיעַה־לּוֹיִמִינוֹוּוְוֹרוֹעַקַרשׁוֹ: מַלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא. קְוָצּוֹתָיוֹ רְסִיםֵי לָיִלְהֹ:

יָּתְפָּאֵר־בִּי כִּי חָפֵץ־בִּי. וְהוּא יִהְוֶה־לִּי כַאֲטֶרֶת צְבִי:

בָּתָם שָהור פָּז דְּמוּת רֹאשׁוֹ. וְחַק עֵל־מֶעַח בְּבוֹד שֵׁם קִּדְשׁוֹ: לָחֵן וּלְכָבוֹר צָבִי תִפְאָרָה. אָפֶתוֹ לוֹ עִפְיָרָה עֲפָוְ ה: מָחְלָפוֹת ראשו כְּבִימֵי בְקרוֹת. קְוָצוֹתָיו הַלְהַלִּים שְחרות: נוה הַצֶּרֶק צְבִי תִפְאַרְתוֹ₁ יַעַלֵּה נָא עַל־ראשׁ שִׂמְחָתוֹ: בְּגָלָתוֹ חְּהִי בְּיָדוֹ עֲשֶׁרָת. וּצְגִיף מְלוּכָה צְבִי תִפְאֶרֶת: עַמוּסִים נְשָׁאָם עַמָרַת אַנְּדָם. מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְּעֵינְיוֹ כִּבְּדָם: בָּאָרוֹ עָלֵי וּפָאַרִי עָלָיו. וְקָרוֹב אֵלֵי בְּקָרְאִי אַלָיו: צַח וָאָרוֹם לִלְבוּשׁוֹ אָרוֹם. פּוּרָה בְדְרָכוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֱרוֹם: ָּבֶשֶׁר הְּפִּרָין דָּרְאָה לֶעָנָיו. הְמוּנַת יְיָ לְנָנֶד עֵינִיו: רוצה בעמו ענוים יפָאר. יושב תְהַקות בַּם לְהַתְפַּאר: ראש דְּבָרְדְּ אֱמֶת לְרֵא מֵראשׁ. דֹר וְדֹר עֵם דּוֹרְשֶׁדְּ דְּרוֹשׁ: שִׁית הַמוֹן שִׁירֵי נָא עָלֶיף. וְרִנְּתִי תִּקְרֵב אֵלֶיף: בְּהַלָּתִי הְהִי לְראשָׁדְּ עֲשֶׁרָתֹ. וּתְפַלֶּתִי הִפוֹן קְשֹׁרֶת בֹּ הָיַקָר שִׁיַרת־רַשׁ בָּעִינִידְ. בְּשִׁיר יוּשֵׁר עַל־קַרְבָּנִידְ: בָּרְכָתִי תַעֲלֶה לָראשׁ מַשְׁבִּיר. מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד צַדְּיֹק וֹ בַּבִּיר: וּבְבָרְכָתִי תְנַעֲנַע לִי רֹאשׁ. וְאוֹתָה קַח־לְדְּ בִּבְשַׂמִים רֹאשׁ:

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנעח וההוד כי כל בשמים ובארץ: לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: מי ימלל גבורות יי ישמיע כל תהלתו:

יָעָרָב נָא שִׁיחִי עָלֶיךָּ. כִּי נָפְשִׁי תַעַרוֹג אֵלֶיךְ:

